தஞ்சாவூர் ஸரஸ்வதீமஹாலய க்ரந்தமாலாயா: 113 தமம் புஷ்பம்

॥ ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ ஜயஸேநாநீவிரசிதம்

ஜயஸம்ஹிதா ॥

([illegible])

ஶ்ரீ ஸரஸ்வதீமஹாலய ஸம்ஸ்க்ருதபண்டிதேந

வித். ஶ்ரீ. ஸுப்ரஹ்மண்யஶாஸ்த்ரிணா

உபோத்காதாதிஸஹிதம்

ஸம்ஶோத்ய பரிஷ்க்ருதம் ।

ஶ்ரீ ஸரஸ்வதீமஹாலய நிர்வாஹகஸமிதி

காரியதர்ஶிபி: [illegible]:

O. A. நாராயணஸ்வாமிஐயர் B. A., B. L.,

[illegible] ப்ரகாஶிதம் ।

ஶ்ரீரங்க [illegible] ஶ்ரீவாணீவிலாஸ முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்

முத்ரிதம் ச ஸம்வத்ஸரே ।

ஶகாப்த: 1888 க்ருஸ்தாப்த: 1966

மூல்யம் ரூ 12/-

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு-113

மயமதம்

(மயமுனிவராலியற்றப்பட்டது)

முதல் பாகம்

தஞ்சை
ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையம் ஓய்வுபெற்ற பண்டிதர்
கே. எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகளால்
சீர்திருத்தம் செய்து,
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஸரஸ்வதி மஹால் நிர்வாகக் குழுவின்
காரியதரிசி

ஸ்ரீ O. A. நாராயணஸ்வாமி அய்யர் B. A. B. L.,
அவர்களால் வெளியிடப்பட்டு,

ஸ்ரீரங்கம்
ஸ்ரீ வாணீ விலாஸம் பதிப்பகத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

சகம். 1888 விலை ரூ **12.**

PREFACE

The most unique feature of the ancient Hindu civilization is that it conceived of knowledge as one integrated whole, of which all the various branches of learning are mutually complementary parts. While extolling spiritual learning as *Parā vidyā*, the supreme knowledge, the ancient Seers have also laid stress on the learning of material sciences, as *Aparā vidyā*, subsidiary knowledge, which is contributary to the greater wisdom. Under the comprehensive range of religion, they synthesized all aspects of learning and of life, the physical and the intellectual, the material and the spiritual, the mundane and the other-worldly. The works in Śilpa Śāstra, which generally deal with the construction of houses and palaces, villages and towns in one half and with the erection and installation of temples and idols of deities in the other, afford an effective example of this integration of knowledge.

The Śilpa Śāstra is one of the greatest legacies that we have inherited from our ancients. The multi-storeyed towers of temples which have anticipated the advent of sky-scrapers, the thousands of life-like icons and statues of elaborate and

intricate workmanship, the countless varieties of ornamental designs in wood, brick and mostar, and stone, the colossal granite structures raised to dizzy heights in days when mechanized methods of lifting were not even dreamt of and the huge arched roofs of dome-like shape of very spacious halls with not a pillar to support them, and such other great engineering achievements which every foreign tourist in India gazes at, admires and envies, are all the results of the practice of architecture and sculpture, expounded in the ancient works of Śilpa Śāstra.

The word Śilpa, in its wider connotation, comprehends all arts and crafts which require dexterity of hand, combined with concentration of mind and creative faculty. It includes architecture and sculpture, painting and engraving, smithy and carpentry and also all topics of constructive science coming under Mechanics and Engineering in modern parlance. In its more circumscribed sense the word denotes *Vāstu kalā*, the science of building and *Mūrti kalā*, iconography. The hoary origin of this science can be easily surmised from the innumerable references to *Śilpa* and *Śilpis* in *Purāṇas* and *Āgamas*.

Although six different schools of Śilpa have been recognised in ancient works, two of them stand out as more prominent than the rest, namely the school of Viśvakarma and that of Maya, the former being considered as the architect of the Gods and the latter of the Asuras Viśvakarma Vāstu Śāstra, a standard work of the former school has already been printed

and published by this Library and Mayamatam, the classic of the other school is now placed before the public.

Maya, who is considered to be the author of this treatise is spoken of with reverence as a sage, Mayamuni, and the epics describe him as one of the founders of Śilpa Śāstra, as a worker of miracles in the art of building, and as one endowed with divine inspiration.

The first volume of Mayamata, which is now brought out deals with the lay-out and construction of villages, towns and temples, thus comprising topics pertaining to Architecture only. In the beginning, the author sets forth the right types of sites for buildings and the several standards of measurement beginning with the minutest unit, the Paramāṇu. An elaborate description of the various types of villages first, and of towns next, their classification and modes of construction and the allocation of appropriate residential areas to the several categories of people, suitable to their avocations and their function in society are dealt with at considerable length. Plans of twelve different types of towns and seven different kinds of forts are given in this book, satisfying the civic as well as the defensive needs of the country. With regard to the buildings themselves, Mayamuni deals with every minute detail, beginning with the foundation and basement right upto the turret of the dome. He sets forth the measurements, the quality and the variety of the materials to be employed, and the precautions to be

taken to make the structure auspicious and long-standing.

After dealing with the abode of man, Maya deals with the abode of God. The selection of the suitable holy ground and its consecration mark the beginning of his treatment of temple structure. A large variety of pillars of different materials, size and shape and a wide range of varieties of *Maṇṭapas*, halls for worship and assembly are enumerated, defined and described The author acquaints the readers with ten different patterns of towers *(gopura)*, which cover almost all the temple towers, one may come across during a tour or pilgrimage. The Vimāna, the dome over the *Sanctum Sanctorum* is the most sacred part of a temple and each famous temple has a distinct type of Vimāna to enshrine the holy Deity. The author sets forth almost all types of Vimānas, prescribed in the Āgamas and Śilpas, classifying them on the basis of their type and the number of storeys comprising them. With similar elaborateness, the work gives an account of council-chambers, durbar-halls and public gathering places.

This short and sketchy account of the contents of Mayamata, it is hoped, will enthuse seekers of knowledge to a desire to drink deeper of the well of Śilpa Śāstra and to look forward and also backward to our other publications on this subject.

Our thanks are due in an abundant measure to Sri K. S. Subrahmanya Sastri who has spared no pains to make the edition correct and useful and

who has attempted well the difficult task of writing a clear and reliable translation into Tamil.

This book is printed and published under the scheme of the Government of Madras, (G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957), who have selected fourteen important and ancient Sanskrit works in Śilpa Śāstra and directed us to publish the same with the original text in Grantha script and a translation into Tamil, to facilitate their being studied by the *Sthapatis* of Tamil Nad. We have published seven out of them already and this is the eighth in the Śilpa series and Volume No. 113 in the series of the publications of the Sarasvati Mahal. But for the financial aid of the Madras Government, many of these works might not have come to light but might simply lie imbedded in the shelves of manuscript libraries. By arranging for their printing and publication, the Government have not only earned the gratitude of the *Sthapatis*, scholars and art-lovers of Tamil Nad, but have also laid us under a deep debt of gratitude for having given us the chance for rendering this great service to the noble cause of the preservation of the ancient treasures of wisdom, to which the T. M. S. S. M. Library stands permanently dedicated.

O. A. Narayanaswami,
Secretary.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌉𑌪𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌃 ! 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 !!

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂, 𑌯𑌤𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌕𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 ।

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑌰𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌨𑍀𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾-𑌭𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂, 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌜𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦-𑌦𑌾𑌯𑌾𑌸𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑍀𑌪𑌤𑌿 ।

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸-𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌃 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌦-𑌸𑌮𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, 𑌕𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌵𑌚𑌃, 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 ।

𑌸𑌦𑌾𑌧𑌿𑌗𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌾, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌵, 𑌕𑌦𑌾𑌪𑌿

நிர்விக்நம் ப்ரவ்ருத்திதார்தவஹாரிணோ பி ப்ரஸங்க-
ணாவேதி கிமு வக்தவ்யம் ।

இதம் ஸம்ஹிதோபவேதாநாம் வேதாந்தேஷாம் க்ரந்தாநாம், காவ்யேதிஹாஸேஷு, புராணஸர்வஸ்வாநாம் நக்ஷத்ராணாமிவ கஷாயிகதாநாம்; அப்ராஜ்ஞாதரேண கதஞ்சித் ஜீவகலா-தாத்பர்யாணாம் ச ஸம்ப்ராஸ: ।

ரத்நத்ரயேஷ்வேஷு ஶில்பக்ரந்தேஷ்வந்யதமோऽயம் ஸர்வதாऽபியாதோ க்ரந்த: நாத்யைவ ஸம்ப்ரதாயாதாந்-தாவேதயதி । ஸமயோ ஹி நாம தைவஶில்பீ ஸம்ஜ்ஞித: ஜகதீஶ்வர-ப்ராஸாதாவஸாநிதேந ஜ்ஞாநேந க்ரந்தமிமம் வ்யரசயதிதி ஜ்ஞாயதே । உக்தம் ச தேநைவ க்ரந்தாதௌ —

'ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவம் ஸர்வஜ்ஞம் ஜகதீஶ்வரம் ।
தம் ப்ரஸாதாதஹம் ஸம்யக் ஶாஸ்தி ஶாஸ்த்ரம்
யதாக்ரமம் ॥

தைதிரீயாநாம் ஸம்ப்ரதாயாணாம் ஶில்பிநாம்
ஸம்போதயம் ।
ப்ராஜ்ஞா ஸாந்நித்யத: க்ருத்வா ஸர்வேஷாம் ஶில்ப-
லக்ஷணம்' ॥ இதி ॥

தஞ்ஜாவுரீ ஸரஸ்வதீ மஹாலயாந்தஸ்ஸ்தித-ஹாண்டாகாரே வித்யமாந: 3654 ஸம்க்யாக: த்ருடித: பஞ்சஷாத்யாயாத்மக: மஹாராஷ்ட்ரபாஷா வ்யாக்யோ-பேதஶ்சாயம் க்ரந்த: ஸர்வஸாதாரணக்ராஹ்யோ ஹவதி ।

ஸோऽயம் க்ரந்த: அநந்தஶயநராஜகீயகோஶாகாரா-த்யாந்வஞ்ஜிதவரை: ஸாந்ப்ரி ஶ. கணபதிஶாஸ்த்ரி

𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌮𑌿𑌮𑌮𑍇𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑍋𑌪𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯, 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌕𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌵𑌰𑍈𑌰𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃, 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌣𑌨𑌾𑌥𑌮𑍍 ।

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 ।

𑌮𑌾𑌣𑍇𑌶𑌾𑌶𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌵𑌾𑌰, 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌤𑌿𑌥𑌿

𑌕𑍇. 𑌶𑌂. 𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀,

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃

உ

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினுல் அறிவின் கடலெனத் திகழ்ந்து உலகைப்படைக்குமாற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி மனமுவந்து நகரம், கிராமம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமூர்த்தி விசேஷங்கள் முதலான ஸகலவிதமான வஸ்துக்களேயும் கல்பிப்பதற்கு இன்றியமையாத சில்ப நூல்களே இயற்றி அருளியிருக்கிருர்கள்.

இந்நூல்களேக் கற்றறிந்து திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிற்பிகள் வெகுகாலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய தேவாலயங்கள், கோபுரங்கள், நகரங்கள், தேவதாமூர்த்திகள் முதலியவைகள் தனது எழில் பெருக்கின் பெருமையினுல் இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள், பயிலும் முறை குன்றிவந்தமையால் தக்க முறையில் காப்போரற்று, உருக்குலேந்து, சீரழிந்து உண்மையான கருத்துக்களேப் புகட்டும் தன்மை குன்றி காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க சில்ப நூல்களில் ஒன்ருன "மயமதம்" என்னும் இந்நூலானது, தேவ சில்பியான மயனென்னும் முனிவராலியற்றப்பட்டது.

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலேயத்தில் நெ. 3654 ஆக இருக்கும் இந்நூலில் ஆதியில் 5, 6 அத்தியாயங்கள் மட்டிலும் மஹாராஷ்டிர உரையுடனிருக்கிறது.

திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் நூல் நிலேயத்தில் பிரதான பண்டிதராக இருந்துவந்த த. கணபதி

சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம்செய்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற மயமதத்தில் 1–34 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் லிங்க லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அநுகர்மவிதி, பிரதிமாலக்ஷணம், சக்ஷுருந்மீலநம் இவைகளடங்கிய இறுதிப் பகுதியான சுமார் 4 அத்தியாயங்கள் கிடைக்காதபடியால் பதிப்பிக்கப் படவில்லை என்று அதன் முகவுரையில் எழுதப்பட்டிருக் கிறது.

ஆயினும் இந்த நூலையே மூலமாக வைத்துக்கொண்டு இதற்கு தமிழில் உரைசெய்து, மூலமும் உரையும் சேர்த்து பதிப்பித்துக் கொடுக்கும்படி தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையக் குழுவினர் எனக்கிட்ட இப்பணியை ஏற்று, திருவனந்தபுரத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் நூலை மூலமாக வைத்துக்கொண்டு பற்பல சில்ப நூல்களையும் பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினுல் இந்நூலிலுள்ள பிழை களைச் சீர்திருத்தம்செய்து, திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக் காட்டியும், தமிழில் மொழிபெயர்த்துச்சேர்த்தும், பேருழைப் புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இந்நூலானது பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப் பட்டு, சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகத் திகழ வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகிறேன்.

காணேசாத்வைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
க்ஷே. சம். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரி,
ஓய்வுபெற்ற பண்டிதர்,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால்.

உ

ஶ்ரீ கணேஶாய நம: ।

ஜைமிநீயவாக்ஸாரஸூத்ர

ஸம்ஸ்க்ருதாக விஷயாநுக்ரமணிகா ॥

விஷயா:	ப்ருஷ்ட ஸங்க்யா	பங்க்தி ஸங்க்யா
ப்ரதமாத்யாயே—		
உபோத்காத:	௧	௧
விஷயாநுக்ரமணிகா	௨	௧
த்விதீயாத்யாயே—		
அதாதிவிஷயவஸ்துவிஶேஷா:	௪	௩
திதியஸம்பேய:	௫	௪
ப்ராஸாதாநீகாஸநப்ரஶயநவாஸ்த்வாதி	,,	௭
ப்ராஹ்மணாதிஜாதீயோபஸம்பேய:	௬	௩
த்ருதீயாத்யாயே—		
ப்ராஹ்மஸம்பேதிப்ரமாணா:	௮	௩
நித்யஸம்பேதிப்ரமாணா:	௯	௫
ஶாவநீயஸம்பேதிப்ரமாணா:	௧௨	௭
சதுர்த்தாத்யாயே—		
ஸம்ஸம்ப்ரஸவிதி:	௧௪	௩
ஸம்ஸம்ஸாரவிதி:	,,	௧

விஷயா:	பு-ஸம்	ப-ஸம்
ஸவஜெவதா ஸாயாரண பஷிஹாரணவிதி:	௫௩	௪
நவஜாயஹ்ாயெ---		
ம்ராஜாதீநாம் கெ்ராயபாதிஜாநாநி	௫௬	௨
ம்ராஜாதீநாம் உஞாஜாநாநி	௫௭	௩
நாநாவியநமாஜாநாநி	௫௮	௬
கிரவியம்ராஜஜாநாநி	௫௯	௪
கிரவியவெடஜாநாநி	,,	௭
கிரவியவெஜடஜாநாநி	,,	௰
கிரவியஉஜமஜாநாநி	௬௰	௪
நாநாவியநமாஜாநாநி	,,	௭
ஸூயாதிவியி:	௬௧	௮
வக: உக்தஜாதிம்ராஜஜக்ஷணம்	௬௪	௪
ஸஷவியம்ராஜநாஜாநி	௬௬	௰
ம்ராஜவியிநாஜாநி	௬௭	௫
ஜாமஜெஹெந ஸஷவியம்ராஜநாஜாநி	௬௯	௬
ம்ராஜாதிஷ உஞாஜெஜநிஷெய:	௭௩	௩
ம்ராஜாதிஷ ஜாமஜ்லாநாநி	,,	௫
ம்ராஜெஷ ஜாதிஹெதெந வாஸயொமஹ்லாநாநி	௭௫	௬
ம்ராஜெஷ ஶிவாயுயாதிஹ்லாநாநி	௭௬	௨
தெவாயுயெ ஸஹாஜஞவநிஜரணவிதி:	௭௯	௩
தெவாயுயெ ஸஜாநமொபாயொ: நியம:	௮௧	௨
விஷ்ணாயுயாதீநாம் ஆரநியம:	௮௨	௮
ஸூயநிஜரணெ நிஷிஜஹ்லாநாநி	௮௩	௪
மொபாயாதிஹ்லாநாநி	,,	௬

ய

ஷஷ்டாத்யாயே —

ஸப்தமாத்யாயே —

ஸகோபவிம்ஶாத்யாயே---

விஷயா:	ப்ருஷ்டம்	பங்க்தி:
ஸம்ஸ்தமஸ்யவிஶேஷலக்ஷணம்	௱௪௭	௯
ஶ்ரீஸோமவிஶேஷலக்ஷணம்	௱௪௯	௪
அவிச்சின்னவிச்சின்னலக்ஷணம்	௱௫௧	௮
ஸத்ருஷகாரித்வநிராகரணலக்ஷணாதி	௱௫௨	௦
அவஷ்டம்பம்	௱௫௫	௪
வ்ருத்தஸம்ப்ருதலக்ஷணம்	௱௫௯	௱
ஸோபாதலக்ஷணாதி	௱௫௭	௱

ஷாஷ்டிஸாத்யாயே —

அநுத்தவிஶேஷாதி	௱௬௧	௨
ஸம்ஸ்ருஷ்டவிஶேஷலக்ஷணம்	௱௬௱	௯
ஶ்ரீவிஷயவிஶேஷலக்ஷணம்	௱௬௪	௪
ஸத்கோஶலக்ஷணம்	௱௬௫	௨
ஜபாவஸாநலக்ஷணம்	௱௬௭	௱
ஸத்கடலக்ஷணம்	௱௬௯	௫
உதாஸாநலக்ஷணம்	௱௭௨	௱
க்ருவஷ்டிகலக்ஷணம்	,,	௫
ஸம்வாஸவஸாநலக்ஷணம்	,,	௮
வஷ்டாஸானவாதிஷ்டாஸானவிஶேஷலக்ஷணம்	௱௭௫	௬
மநஸவிஜ்ஞாநாதிலக்ஷணம்	௱௭௮	௫
கடகோஶாதிஸாதாதிகம்	௱௮௧	௫
விஶேஷபரிணாமலக்ஷணம்	௱௮௨	௨

த்ருதீயாத்யாயே—

யஜ்ஞவல்க்யாகாரநாஶாதி	௱௮௫	௨
அயஜ்ஞவல்க்யாகாரநாஶாதி	,,	௦

விஷயா:	ப்ருஷ்டம்	

வந்தவிம்ஶோத்யாய:—

விஷயா:	ப்ருஷ்டம்	பங்க்தி:

ஸப்தவிம்ஶாத்யாயே—

இயமத்ர ஸம்ஸ்க்ருத விஷயாநுக்ரமணிகா

ஸமாப்தா ||

அஸ்மிந் பூர்வபா4கே3 ஶுத்3தா4ஶுத்3த4பாடா2: ||

ஶுத்3த4பாட2:	அஶுத்3த4பாட2:	பத்ரே	பங்க்தௌ
விரஜாநி	விராஜாநி	௧௪	௰
நிஶித்தா	நிஷித்தா	௧[illegible]௮	௫
வைஷம்யே	வைஷம்யே	௧௭௭	௨
ஸூக்ஷ்மம்	ஸூக்ஷ்மம்	௧௭௯	௪
ஸம்ஶயாத்	ஸம்ஶயாத்	௨௧௪	௯
அந்த்ராஹத்யா	அந்த்ராஹத்யா	,,	௧௧
தாத்ர	தாத	௨௧௫	௪
வஸ்யம்	விஸ்யம்	௨௬௬	௨
ஶ்ரீரா	ஶ்ரீராவா	௨௯௭	௬
ஸ்வாபக:	ஸ்வாபகம்	௩[illegible]௮	௨
ரஸாம்பெ	ரஸம்பெ	௩௪௧	௩
ஜாக்ஷாக்ஷி	ஜாக்ஷாக்ஷி	௩௯௦	௯

மயமதம் பூர்வபாகத்தில் பிழை திருத்தம்

பிழை	திருத்தம்	பக்கம்	வரி
ஸம்கரி	ஸம்ஸகரி	15	12
நிகம்	நிகமம்	19	13
ஸப்ரதீ	ஸுப்ரதீ	36	11
வெளிய	வெளிப்பக்க	225	15
இவை	இவைகளைச்	280	4
கெட்டிக்க	இடிக்க	281	5
,,	,,	281	8
,,	,,	,,	11

(சுத்தளவு)	(விஸ்தாரம்)	288	7
வியா	வியாதி	306	7
நிர்ம	நிர்கம	329	4
சார்தேசிக	ஸார்வதேசிக	,,	10
ஹாரங்க	ஹாராங்க	346	10
தாளீ	நாளீ	372	16
கிருக	கிருகர	440	7

கணபதி துணை.

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வ பாகத்தின் விஷயானுக்கிரமணிகை.

24வது அத்தியாயத்தில்

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வபாகம் விஷயானுக்கிரமணிகை முற்றும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

॥ 𑌮𑌯𑌮𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌯𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

*𑌦𑍇𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 †𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌮𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 *𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

மயமதம் என்னும் வாஸ்து சாஸ்திரம்

(ஸ்ரீ மயமுனிவர் அருளியது)

மேதாவியான மயன் என்னும் முனிவர், ஸர்வஜ்ஞனும் ஸகல ஜகத்திற்கும் ஈசுவரனுமான பரமேசுவரனை சிரத்தால் வணங்கி, அவரைக்கேட்டு, அவரிடத்திலிருந்து தேவர்கள், மனிதர்கள், பதார்த்தங்கள், எல்லாவற்றையும் ஸுகமாகக் கல்பிப்பதைக் கூறுகின்ற சில்ப சாஸ்திரத்தை முறையுடன் தெரிந்துகொண்டு அவைகளின் ஸ்வரூப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறார். 2

*𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍋𑌶𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

† 𑌰𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 ,, ,,

*𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌂, ,, ,,

𑌦𑍇𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾; 𑌪𑌾𑌠 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

ஆதௌ வஸ்துப்ரகாரம் ச பூபரீக்ஷா பரிக்ரஹம் |
மாநோபகரணம் சைவ சங்குஸ்தாபநமார்க்ககம் || ௩ ||

பதம் ஸுரவிந்யாஸம் பலிகர்மவிதிம் ததா |
க்ராமாதீநாம் ச விந்யாஸம் லக்ஷணம் நகராதிஷு || ௪ ||

பூலம்பஸ்ய விதாநம் ச கர்பவிந்யாஸலக்ஷணம் |
உபபீடம் விதிம் சைவாதிஷ்டாநாநாம் து லக்ஷணம் || ௫ ||

ஸ்தம்பாநாம் லக்ஷணம் சைவ ப்ரஸ்தாரஸ்ய விதிக்ரமம் |
ஸந்திகர்மவிதாநம் ச சிகராணாம் து லக்ஷணம் ||௬||

ஏகபூமிவிதாநம் ச த்விதலஸ்ய து லக்ஷணம் |
த்ரிதலஸ்ய விதாநம் ச சதுர்பூம்யாதிலக்ஷணம் ||௭||

ஸாலம் பரிகாணாம் ச கோபுராணாம் ச லக்ஷணம் |
மண்டபாதிவிதிம் சைவ சாலாநாம் சைவ லக்ஷணம் ||௮||

க்ருஹவிந்யாஸமார்க்கம் ச க்ருஹவேசநமேவ ச |
ராஜவேச்மவிதாநம் ச த்வாரவிந்யாஸலக்ஷணம் || ௯ ||

முதலில் வஸ்து பிரகாரத்தையும், (பிறகு) பூ பரீக்ஷை, பூ பரிகிரஹம், மானோபகரணம், சங்கு ஸ்தாபன மார்கம், பதம், ஸ்வரவிந்யாஸம், பலிகர்மவிதி, கிராமாதிவிந்யாஸம், நகராதி லக்ஷணம், பூலம்பவிதானம், கர்பவிந்யாஸ லக்ஷணம், உபபீடவிதி, அதிஷ்டான லக்ஷணம், ஸ்தம்ப லக்ஷணம், பிரஸ்தாரவிதி கிரமம், ஸந்திகர்மவிதி, சிகரங்களின் லக்ஷணம், ஏகபூமிவிதானம், த்விதல லக்ஷணம், த்ரிதல லக்ஷணம், சதுர்பூம்யாதி லக்ஷணம், ஸால லக்ஷணம், பரிகா லக்ஷணம், கோபுரங்களின் லக்ஷணம், மண்டபாதிவிதி, சாலா லக்ஷணம், கிருஹவிந்யாஸமார்கம், கிருஹ வேசனம், ராஜவேச்ம விதானம், துவாரவிந்யாஸ

யாநாநாம் ஶயநாநாம் ச லக்ஷணம் லிங்கலக்ஷணம் ।
பீடஸ்ய லக்ஷணம் ஸம்யகநுகர்மவிதிம் ததா ॥ ௰ ॥

ப்ரதிமாலக்ஷணம் தேவதேவீநாம் மாநலக்ஷணம் ।
அக்ஷ்ணாம் ப்ரமோக்ஷணம் சைவ ஸங்க்ஷிப்தவ்யாஸயோகத: ॥ ௧௧ ॥

விதாஸஹிதைர்தேவைஸ்ஸஹர்ஷிபி:
யதா யதோக்தம் ஸகலம் ஸம்யக் தத் ।
ததா ததோக்தம் ஸர்வேஷாம் ஶில்பகாநாம்
ந்ருணாம் ச யத்க்ருத்யவிதிவஸ்த்வர்த்தலக்ஷணம் ॥ ௧௨ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே ஸங்க்ரஹாத்யாய: ப்ரதம: ।

லக்ஷணம், யான லக்ஷணம், சயன லக்ஷணம், லிங்க லக்ஷணம், பீட லக்ஷணம், அனுகர்மவிதி, பிரதிமா லக்ஷணம், தேவதேவீ மானலக்ஷணம், சக்ஷுருன்மீலனம் இவைகள் எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக முறைப்படி கூறியிருக்கிறார்.

பிரஹ்மா முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும், தேவதைகள், மனிதர்கள், மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்கள், இவைகளை எப்படி எப்படி கூறியிருக்கிறார்களோ, அவ் விதமே அவைகள் எல்லாவற்றையும் கிரஹித்து, மயன் இந்த நூலில் கூறியிருக்கிறார்.

முதலாவது ஸங்கிரஹாத்தியாயம் முற்றும்.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌰𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑍈𑌃 ॥ ௨ ॥

இரண்டாவது அத்தியாயம்

தேவர்களும், மனிதர்களும் எந்த எந்த இடங்களில் வஸிக்கின்றார்களோ, அந்த அந்த இடங்கள் வஸ்து எனப் படுகின்றன, என்று வாஸ்து சாஸ்திரமறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதிலுள்ள பேதங்களைக் கூறுகின்றேன்.

அந்த வஸ்துவானது பூமி 1, பிராஸாதம் 2, யானம் 3, சயநம் 4 என்று நான்குவிதமாகும்.

அவைகளுள் பிராஸாதம் முதலிய மற்றவைகளுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதால் பூமியானது முக்கியமான வஸ்துவாகும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள் யாவும் வஸ்துக்களே யாதலாலும், முக்கிய வஸ்துவாகிய பூமியை ஆதாரமாகக் கொண்டு பூமியில் அமைகின்றவைகளாதலாலும், அவைகளும் வஸ்துக்களேயாகும், என்று வாஸ்து விஷயங்களை அறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ||௪||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௬||

[illegible] ।
[illegible] ||௭||

[illegible] ।
[illegible] ||௮||

புத்திமானுக இருப்பவன் நிறம், மணம், சுவை, உருவம், திக்கு, சப்தம், ஸ்பர்சம், (தொட்டுப்பார்த்து அறியக்கூடிய உணர்ச்சி) இவைகளினுலே பூமியை பரீக்ஷித்துப் பார்த்து தகுதியுள்ள பூமியை கிரஹிக்க வேண்டும். அப்படி கிரஹிக்கப்பட்ட பூமியானது விசேஷித்து அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய பூமியாகும்.

அந்த பூமியானது கௌணம் என்றும், அங்கி என்றும், முறையே இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 5

கிராமம் முதலியவை கௌணங்களாகும். பூமியானது அங்கியாகும்.

புத்திமான்களினுலே ஸபை 1, சாலை 2, பிரபை 3, ரங்கமண்டபம் 4, மந்திரம் 5 இவைகள் பிராஸாதம் என்றும், சிபிகை 1, கில்லிகை 2, ரதம் 3, ஸ்யந்தனம் 4, இவைகளைப்போன்றவைகள் ஆநிகங்கள் என்றும் யானங்கள் என்றும் மஞ்சம் 1, மஞ்சிலிகை 2, காஷ்டம் 3, பஞ்ஜரம் 4, பலகை 5 இவைகள் ஆஸநமென்றும், பர்யங்கம் 1, பால பர்யங்கம் 2, இதுபோன்றவைகள் சயநம் என்றும் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. 8

அத² சதுர்ணாமதி⁴காராணாம் ஸர்வேஷாம் வ்யவஸ்தி²தே ।
ஸர்வாதா⁴ராதி³ஸர்வத்வாத் பூ⁴மிரத்ர ஜக³த்ஸ்தி²தே: ॥௯॥

அத² சதுரச்ரம் விப்ராணாம் ஶஸ்தம் ஶ்வேதமனிந்திதம் ।
உது³ம்ப³ராட்⁴யம் ஶோபி⁴தம் உத்தரப்லவணம் வரம் ।௰॥

கஷாயமது⁴ரம் ஸம்யக் கதி²தம் தத்ஸுகா²வஹம் ।
வ்யாஸாஷ்டாம்ஶாதி⁴காயாமம் ரக்தம் திக்தரஸான்விதம் ॥௧௧॥

ப்ராங்நிம்நம் தத்³விஸ்தீர்ணம் அஶ்வத்த²ஸம்யுதம் ।
ப்ரஶஸ்தம் க்ஷத்ரஜாதானாம் ஶஸ்தம் ஸர்வஸம்பத்கரம் ஸதா³ ॥

ஷட³ம்ஶேநாதி⁴காயாமம் பீதமம்லரஸான்விதம் ।
ப்லக்ஷவ்ருக்ஷயுதம் பூர்வநிம்நம் ப்ராஶஸ்த்யம் விஶாம் ॥௧௨॥

அத² சதுர்தா⁴ம்ஶாதி⁴காயாமம் க்ருஷ்ணம் ப்ராக்ப்லவணான்விதம் ।

பூமியானது ஆதிபூதமாதலாலும், ஜகத் ஸ்திதிக்கு ஆதாரமாதலாலும், கீழே கூறப்பட்ட நான்கு அதிகரணங்களுக்கும் முன்பு, பூமியே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சச்சரமாகவும், வெளுப்பு நிறமாகவும், குற்றமற்றதாகவும், அத்தி மரங்களுடையதாகவும், வடக்கே தணிந்ததாகவும், துவர்ப்பு, இனிப்பு இவைகள் நன்கு கலந்த சுவையுடையதுமான பூமியானது, பிராமணர்களுக்குச் சிறந்ததும் ஸுகத்தையளிக்கக் கூடியதுமாகும். 10½

அகலத்தைக்காட்டிலும் எட்டில் ஒருபங்கு நீளமாக இருப்பதும், சிவப்பு நிறமாக இருப்பதும், கசப்புச் சுவையுடையதும், கிழக்கில் தணிவாக இருப்பதும், விஸ்தாரமாக இருப்பதும், அரசமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கு சிலாக்கியமானதும், எப்பொழுதும் ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதுமாகும்.

க்ருஷ்ணம் திக்தகடுகரஸம் ந்யக்ரோதஸஹிதம் ப்ராக்ப்லவம் ||௧௪||

ப்ராஹ்மணம் க்ஷத்ரஜாதீநாம் ப்ருதக்ப்ருதக்ஸமீரிதம் |

ஸர்வம் விப்ராதி வர்ணாநாம் ஸ்ரேஷ்டம் விப்ராணாம்
க்ஷத்ரியாணாம் ச தேவாநாம் ஸம்மதம் |
யோக்யம் ஸ்வகம் வைஶ்யாநாம் ஶூத்ராணாம்
க்ஷத்ரியாணாம் தஜ்ஜாதியோக்யம் ப்ரகீர்திதம் || ௧௫ ||

இதி மயமதே வாஸ்துப்ரகாரோ நாம
த்விதீயோऽத்யாய: |

அகலத்தைக்காட்டிலும் ஆறில் ஒரு பங்கு நீளமுள்ளதும், மஞ்சள் நிறமானதும், புளிப்பு ருசியுள்ளதும், இரளி மரத்துடன் கூடியதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதுமான பூமியானது, வைசியர்களுக்கு சுப சோபனங்களையளிக்கக் கூடியதாகும். 13

அகலத்தைக்காட்டிலும் நான்கில் ஒரு பங்கு நீளமுடையதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதும், கருப்பு நிறமானதும், உரப்புச் சுவையுடையதும், ஆலமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, சூத்திர ஜாதியினருக்குச் சிறந்ததாகும். தனம் தானியங்களின் ஸமிருத்தியையளிக்கும். 14½

இவ்விதமாக பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் இவர்களுக்குத் தனித்தனியே பூமி பேதமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள், பிராமணர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சிறந்ததேயாகும். மற்ற வைசிய சூத்திர ஜாதியினருக்கு அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பூமியே சிறந்ததாகும். 15

வஸ்து பிரகாரமென்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

த்ருதீயோऽத்யாய: ||

தேவாநாஞ்ச த்விஜாதீநாஞ்சதுரஶ்ராயதா:(தா)
ஶ்ருதா:(தா) |
ஸத்வாக்ருதிரநிம்நா ஸாऽவாக் ப்ரத்யக்ஷு ஸமுந்நதா ||௧||

ஹயேபவேணுவீணாப்திதுந்துபித்வநிஸம்யுதா |
புந்நாகஜாதிபத்மாப்ஜதாந்யபாடலகந்திகா || ௨ ||

பசுகந்தஸமா ஶ்ரேஷ்டா ஸர்வபீஜப்ரரோஹிணீ |
ஏகவர்ணா கநா ஸ்நிக்தா ஸுகஸம்ஸ்பர்ஶநாந்விதா ||௩||

பில்வோ நிம்பஸ்து நிர்குண்டீ பிண்டிதஶ்சைவ கண்டக: |

மூன்றாவது அத்தியாயம்

தேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் நீண்ட சதுரச்ர மாகவும், குற்றமற்றதாகவும், தெற்கில் அல்லது மேற்கில் உயர்ந்தும் இருக்கின்ற பூமியின் வடிவமானது, சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

குதிரை, யானை, மூங்கில், வீணை, ஸமுத்திரம், துந்துபி வாத்யம் இவைகளுடைய சப்தம் போன்ற சப்தமுடையதும், புன்னை, ஜாதி முல்லைப்பூ, தாமரைப்பூ, தானியம், பாதிரிப்பூ, இவைகளுடைய மணமுடையதும், பசுவின் வாஸனையைப் போன்ற வாஸனையுடையதும், ஸகலவிதமான விதைகளும் முளைக்கக்கூடியதுமான பூமியானது சிரேஷ்டமாகும். 2½

ஒரேவிதமான நிறமுடையதும் அழுத்தமானதும், பசையுள்ளதும், ஸுககரமான ஸ்பர்சமுள்ளதுமான (கைக்கு ஹிதமான உணர்ச்சியுடையதுமான) பூமியானது சிறந்ததாகும். 3

பில்வம் 1, வேம்பு 2, நொச்சில் 3, பிண்டிதம் (மருக்

ஸஹகாரஸ்ய ஷட்³வ்ருக்ஷராஸச்சா²யா ஸமந்விதா ॥ ௪ ॥

ஶ்வேதா ரக்தா ச பீதா ச க்ருஷ்ணா சாபி ததா² மஹீ ।
திக்தா ச கடுகா சைவ கஷாயலவணாம்லகா ॥ ௫ ॥

மது⁴ரா ஷட்³ரஸோபேதா ஸர்வஸம்பத்கரீ மதா ।
ப்ரத³க்ஷிணோத³கவதீ வர்ணக³ந்த⁴ரஸைஸ்ஸஹா ॥ ௬ ॥

பௌருஷாஞ்ஜலிமாத்ரே து த்³ருஷ்டதோயா மநோரமா ।
நிஷ்கபாலா நிருபலா க்ருமிவல்மீகவர்ஜிதா ॥ ௭ ॥

அஸ்தி²வர்ஜ்யா ந ஸுஷிரா தநுவாலுகஸம்யுதா ।
கண்டகீவ்ருக்ஷமூலைஶ்ச ஶூலைஶ்சாபி
விவர்ஜிதா ॥ ௮ ॥

காரை) 4, ஏழிலைப்பாலை 5, கட்டிமாமரம் 6, இந்த ஆறு விதமான மரங்களும் முளைத்து ஸமதலமாக இருப்பதும், கசப்பு, உரப்பு, துவர்ப்பு, உப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு ஆகிய ஆறுவிதமான சுவையுமுள்ளதுமான பூமியானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிப்பதாகும். 5½

பிரதக்ஷிணமான ஜலமுடையதும், நிறம், மணம், சுவையுடையதுமான பூமியானது சுபகரமாகும். 6

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்தில் தண்ணீர் காணப்படுகின்ற பூமியானது மனதிற்கு இன்பத்தையளிப்பதாகும். 6½

மண்டையோடுகளில்லாததும், பாறைகளில்லாததும், புழுக்கள் புத்துகளில்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், பொந்துகளில்லாததும், ஸன்னமான (சிறிய) மணல்களுடன் கூடியதும், கெரி மரங்களின் வேர்கள், பற்பலவிதமான சூலங்கள், (சூலத்தைப்போல் கூர்மையான முளைகள்)

[illegible] ।
[illegible] 𑌤𑍁𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥

𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌕𑌰𑍀 𑌮𑌤𑌾 ।
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌧𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌚 𑌤𑍈𑌲𑌾𑌸𑍃𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌚 𑌯𑌾 ॥ ௰ ॥

𑌶𑌵𑌮𑍀𑌨𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌾 𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌸𑌭𑌾𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 ॥ ௧௧ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑌮𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾 ॥ ௧௨ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌵𑌾𑌸𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 ।

சேறுடன் கூடிய (பாழும்) கிணறுகள், கட்டைகள், கல்லுகள், சர்க்கரைகள், (கூழாங்கற்கள் அல்லது சலங்கைமணல்) சாம்பல்கள், உமி இவைகளில்லாததுமான பூமியானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும், ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். 9½

தயிர், நெய், தேன், இவைகளின் மணமுள்ளதும், எண்ணை, ரக்தம் இவைகளின் நாற்றமுள்ளதும், சவம், மீன், பறவை இவைகளின் நாற்றமுள்ளதுமான பூமியானது, வாஸ்து சாஸ்திரம் அறிந்த பெரியோர்களாலே நிந்திக்கப் பட்டதாகும்.

ஸபையின் ஸமீபத்திலும் நாச்சந்துகளின் ஸமீபத்திலுமிருப்பதும், ராஜகிருஹத்தையொட்டியிருப்பதும், தேவாலயத்தின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், முள்ளு மரங்களுடன் கூடியதும், வட்டமாகவும் முக்கோண வடிவமாகவும் கோணலாகவும் இருப்பதும், வஜ்ராயுதத்தைப்போல் (பலவளைவுகளுடன்) இருப்பதும், ஆமையைப்போலிருப்பதும், சண்டாளர்களின் வீட்டிலுள்ள மரம் முதலியவைகளின்

ஸைகத்வித்ரிசதுர்த்வாரமார்கா தமிதா வ்யக்தமார்ககா || ௧௩ ||

நிம்நம் யச்ச ப்ரணவாகாரம் பக்ஷீவ *முரஜவதபி |
மத்ஸ்யாபம் ச சதுஷ்கோணம்(ணம்) மஹாவ்ருக்ஷஸமா
யுதம் || ௧௪ ||

சைத்யவ்ருக்ஷயுதம் ஶாகாஶ்வத்தசதுஷ்கோணஸமாஶ்ரிதம் |
ஸர்பாணாம் நிலயம் சைவ ஶங்கராராமமேவ ச || ௧௫ ||

ஶ்மஶானம் ஆஶ்ரமஸ்தானம் கபிஸூகரவத் ஸ்திதம் |
வநோரகாக்ருதிம் டங்கம் (ச) ஶூர்போலூகலஶங்கவத் ஸ்திதம் ||

ஸம்வாஸம் ஸங்கடாஸம் ச விவாத்யக்ரகயுதாஸ்பதம் |

நிழலுடன் கூடியதும், சர்மகாரனுடைய (தோல் பதனிடும் தொழில் செய்கின்றவனுடைய) வீட்டையொட்டி இருப்பதும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கு வழிகளுள்ளதும், தரிதமானதும், தெளிவில்லாமலிருக்கின்ற வழியையுடையதும், பள்ளமாக இருப்பதும், பிரணவத்தின் வடிவமாக இருப்பதும், பக்ஷியின் வடிவம் போலிருப்பதும், முரவம் (முரஜம் — பேரிகை) போலிருப்பதும், மீன் வடிவமாக இருப்பதும், நாற்கோண வடிவமாக இருப்பதும், பெரிய மரங்களுடன் கூடியதும், யஜ்ஞபூமியிலுள்ள விருக்ஷங்களுடன் கூடியதும், தேக்கு அல்லது ஆலமரத்துடன் கூடிய நாற்கோண வடிவமானதும், பாம்புகளுக்கு இருப்பிடமானதும், சங்கரனுடைய பூந்தோட்டமாக இருப்பதும், ச்மசானமாக இருப்பதும், ஆசிரமஸ்தானமாக இருப்பதும், குரங்கு, பன்றி இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதும், காட்டுப்பாம்பு (மலைப்பாம்பு) போன்ற வடிவமுடையதும், டங்கம் (உளி அல்லது கோடாலி) போலும் முறம், உரல் போலுமிருப்பதும், சங்கு போலிருப்பதும், முளைகளுடன்

---

*முரஜவ இதி பாடாந்தரம் முரஜே இதி பாடே ஸாத்வதிதி ஸாதி ;

ஊஷரம் க்ருமிஸம்யுக்தம் க்³ருஹகோ³தி⁴கயாக்ருதி ॥ கஎ ॥

ஏதத்³ரூபம் ச யத்³ வாஸ்து நிந்தி³தம் வாஸ்துவேதி³பி⁴: ।
ப³ஹுமார்க³ஸமாயுக்தம் ச மார்க³மத்⁴யம் ச க³ர்ஹிதம் ॥கஅ॥

யத் க³ர்ஹிதம் மஹாதோ³ஷம் ஸம்வர்த⁴யதி வாஸ்து தத் ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்னேன ஸம்யக் த்யஜேத் தத் ॥

ஶ்வேதாஸ்ருக்பீதக்ருஷ்ணாப⁴ம் ஹயக³ஜநிநதா³ ஷட்³ரஸா சைகவர்ணா
தா⁴ன்யாம்போ⁴ஜக³ந்தா⁴ புஷ்பக³ந்த⁴ஶிலாதூஷராதி³வர்ஜிதா-
ஶாஸ்த்ராயா ।

கூடியதும், பூனை போலும் ஒணானைப்போலுமிருப்பதும், ஊஷர (உப்படித்த) பூமியாக இருப்பதும், புழுக்களுடன் கூடியதும், வீட்டுப்பல்லியின் வடிவமாக இருப்பதும் மற்றும் இதுபோன்ற வடிவமுடையதுமான பூமியானது பூதத்வத்தையறிந்தவர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டதாகும்.

பலவிடங்களிலிருந்து ஒன்றுகூடுகின்ற வழிகளையுடையதும், வழியின் மத்தியிலிருப்பதுமான பூமியானது இகழப்பட்டதாகும்.

கீழே நிந்திக்கப்பட்ட பூமியில், அஜ்ஞானத்தினாலே செய்யப்படும் காரியமானது, மஹாதோஷங்களுக்கு ஹேது வாகும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பூமியை விலக்கிவிட வேண்டும். 19

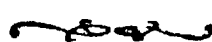
வெளுப்பு – சிவப்பு – மஞ்சள் – கருப்பு நிறமானதும், குதிரை – யானையின் சத்தமுடையதும், ஆறு விதமான சுவையுடையதும், ஒரேவிதமான நிறமுடையதும், பசு – தானியம் – தாமரைப்பூ இவைகளின் மணமுடையதும், கருங்கல் – ஊமி முதலியவைகளில்லாததும், தெற்கு – மேற்கு

ப்ரா...ஸமா ...ஹிதா...
...நிரஸ்திவல்மீகா
ஸா ஸர்வவர்ணயோக்யா கதிதா புராதனைர்முனீந்த்ரை: ॥ ௨௮ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே பூபரீக்ஷா நாம
த்ருதீயோத்யாய: ।

திக்கில் உயர்ந்ததும், கிழக்கு அல்லது வடக்கில் ஜலஸாரத்தை (கிழக்கு அல்லது வடக்கில் செல்லுகின்ற நீரோட்டத்தை) உடையதும், சிறந்த காமதேனுவைப் போன்றதும், சூலங்கள் (முளைகள்) இல்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், கெரி—பொந்துகள் இல்லாததுமான பூமியானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும் யோக்யமான பூமியாகும் என்று முற்காலத்திலிருந்த முனிவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பூ பரீக்ஷை என்னும் மூன்றாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

|| சதுர்தோ(அ)த்யாய: ||

ரூபவர்ணரவாதிகுணோபேதாம் ஸ்வலக்ஷணாம் |
ஸம்க்ருஹ்ய ஸ்தபதி: ப்ராஜ்ஞ: க்ருத்வா தேவபலிம் தத: ||

ஸ்வஸ்திவாசககோஷேண ஜயஶப்தாதிமங்களை: |
அபக்ராமந்து பூதாநி தேவதாஶ்ச ஸராக்ஷஸா: ||௨||

வாஸாந்தரம் வ்ரஜந்த்வஸ்மாத் க்ஷேத்ரம் ஸம்பரிக்ருஹ்யதே |
இதி மந்த்ரம் ஸமுச்சார்ய விதிநா ஸம்பரிக்ரஹேத் ||௩||

க்ருஷ்ட்வா கோமயமிஶ்ராணி ஸர்வபீஜாநி வாபயேத் |
த்ருஷ்ட்வா தாநி விரூடாநி ஸுபக்வபலதாநி ச ||௪||

நான்காவது அத்தியாயம்

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், உருவம்—நிறம்—ஒலி முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பூமியை ஸங்கிரஹணம் செய்து தேவதைகளுக்கு பலிகொடுத்து, பிறகு ஸ்வஸ்தி வாசன கோஷத்துடனும், ஜய சப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன்,

"இந்த பூமியில் வஸிக்கக்கூடிய பூதங்களும்—தேவதைகளும்—ராக்ஷஸர்களும், இந்த பூமியிலிருந்து விலகி, வேறு வாசஸ்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டும். இந்த பூமியை நான் எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறேன்." என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பூபரிகிரஹம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு அந்த பூமியை உழுது, கோமயம் (பசுவின் சாணம்) கலந்த ஸகலவிதமான விதைகளையும் அந்த பூமியில் விதைக்கவேண்டும். அந்த விதைகள் முளைத்து பக்குவமடைந்ததும் பலங்களுடனும் இருப்பதைப் பார்த்து,

ஸவ்ருஷாஶ்ச ஸவத்ஸாஶ்ச ததோ காஸ்தத்ர வாஸயேத் ।
யதோ கோபி: பரிக்ராந்தா க்ஷுண்ணா ப்ராதேணஶ்ச பூஜிதா ॥

ஸம்ஹ்ருஷ்டவ்ருஷநாதைஶ்ச நிர்தூதகலுஷீக்ருதா ।
வத்ஸவக்த்ராக்ரபேநைஶ்ச பயோபி: ஸம்ஸ்க்ருதம் ப்ரஸ்ர-
வைரபி ॥ ௬ ॥

ஸ்நாதம் கோமூத்ரஸேகைஶ்ச கோமயாலேபநைஶ்ச
ஸமோதவத் ।
அஶ்வத்தராம்ஸ்த்ராங்க்ரிபிர் கோஷ்டை: க்ருத
கௌதுகம் ॥௭॥

அந்த பூமியில், காளைகளுடனும் கன்றுகளுடனும் கூடிய பசுமாடுகளை வஸிக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில்,—

பசுக்களினலே ஸஞ்சரிக்கப்பட்டு, அவைகளின் காலடிகள் பட்டதும், அவைகளினல் முகர்ந்து பார்க்கப் பட்டதுமான பூமியானது, பரம பவித்ரமாகி பூஜிக்கத் தக்கதாகிறது. 5

ஸந்தோஷமடைந்த விருஷபங்களின் சப்தங்களினலே அந்த பூமியிலிருந்த தோஷங்கள் யாவும் அலம்பப்பட்டு (விலகி) விடுகின்றன.

கன்றுகளின் வாயிலிருந்து சிந்திய நுரைகளினலேயும், (பசுக்களின்) பால் பெருக்குகளினலேயும், அந்த பூமியானது ஸம்கரிக்கப்பட்டதாகிறது. (சுத்தம் செய்யப்பட்டதாகிறது. 6

பசுக்களின் மூத்திரத்தினலே நினைந்தும், அவைகளின் சாணத்தினலே முழுகப்பட்டும், அவைகளின் அசைவினலே மணம் பெற்றும் விளங்குகின்ற அந்த பூமியானது, அவைகளின் குளம்படிகளினலே, கௌதுபகந்தனம் செய்யப்பட்டதாகிறது. (காப்புக் கட்டப்பட்டதாகிறது.) 7

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௰ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧ ॥

கீழே கூறப்பட்ட பலவிதங்களினுலேயும் அந்த பூமியானது, பசுவின் மணத்துடன் கூடியதாகிறது. பிறகு புண்ய தீர்த்தங்களைத் தெளிப்பது அல்லது பாச்சுவதனுலே, அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான சுபங்களையும் (மங்களங்களையும்) அளிக்கக்கூடியதாகிறது. 7½

அப்படிப்பட்ட பூமியில், ஜ்யோதிஷிகர்களினுலே சிறந்ததென விரும்பி நிச்சயிக்கப்பட்ட திதி, நக்ஷத்திரம், கரணம், லக்கினம் முஹூர்த்தம் இவைகளுடன் கூடிய சுபகரமான காலத்தில், அக்ஷதைகளினுலேயும், வெளுப்பு புஷ்பங்களினுலேயும், பலிஹரணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டுருக்கிறது. 9

பிறகு பிராம்ஹணர்களினுலே, ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்யும்படி செய்யவேண்டும். 9½

பிறகு அந்த பூமியின் மந்தியில் ஓரிடத்தில் ஒரு முழம் அகலம் நீளம் உயரத்திற்கு சச்சதுரமாக, உயரம் குறையாமலிருக்கும்படி பூமியைத் தோண்டி அதிலிருந்து மண்ணை எடுத்துவிடவேண்டும்.

ஸ து மேதா⁴வீ ததா² ஸாயம் தம் கூபமபி⁴வந்த்³ய ச |
சந்த³நாக்ஷதபுஷ்பேண ஸம்பூஜ்ய ஜலேந ச || ௧௨ ||

யஜமாநஸ்ததோ வா ஸ்த²பதி: ஸுசிஸ்ஸுமாநஸ: |
தஸ்ய கூபஸ்ய பார்ஸ்²வே து பூ⁴மௌ த³ர்பா⁴ந்
ஸமாஹித: || ௧௩ ||

ஸம்ஸ்தீர்ய த³ர்பா⁴ஸ்தரணே ஸம்விஸேத் ப்ராக்
ஸி²ராஸ்ஸ்வயம் |

அயம் மந்த்ர: —

அஸ்மிந் வஸுமதி ஸ்த²லே பூ⁴மிதே³வி நீ |
உத்தமம் வீர்யமாப்நோபி த⁴நதா⁴ந்யைஸ்ஸமந்விதா |
உபகாரம் ஸதா³ க்ருத்வா த்வாம் ப்ரணதோऽஸ்மி || ௧௫ ||

மேதாவியாக இருப்பவன், பிறகு இரவின் ஆரம்ப காலத்தில், அந்தக் குழியை, சந்தனம் — அக்ஷதை முதலியவைகளினுலே பூஜை செய்து வணங்கி அந்தக் குழியில் ஜலத்தைவிட்டு நிறப்பவேண்டும்.

பிறகு யஜமானன் (அல்லது ஸ்தபதி;) சுத்தமாக இருந்துகொண்டு, மன அமைதியுடன், அந்தக் குழியின் பக்கத்தில் பூமியில் தர்பைகளைப் பரப்பி அதன்மீது கிழக்கில் தலையை வைத்துக்கொண்டு படுத்திருக்க வேண்டும். 13½

இது மந்திரம்.—

“ஹே பூமிதேவி நீ இந்த பூமியில் உத்தமமான வீர்யத்தை அடைந்து, (சிறந்த பூஸாரமுடையவளாக இருந்துகொண்டு,) தனம் தானியங்களுடன் மேலும் மேலும் விருத்தியடையவேண்டும். உன்னை வணங்குகிறேன்.

[illegible] ।
[illegible] ||கரு||

[illegible] ।
[illegible] || கஎ ||

[illegible] ।

மங்களங்களையளிப்பாயாக.'' என்ற இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்துவிட்டு, பிறகு உபவாஸத்தைத் துவக்க வேண்டும். (இந்த மந்திரத்தை ஜபித்து பூமியை வேண்டிக்கொண்டு தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு, தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு அந்த இரவு உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். என்பது பொருள்.) 15

மறுநாள் காலையில் புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், அந்தக்குழியை பரீக்ஷித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்தப் பள்ளத்தில் விட்ட ஜலமானது முழுமையும் சுண்டிப்போகாமல், மீதி இருந்தால், அந்தப் பூமியானது, ஸகலவிதமான செல்வங்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே அந்தப் பூமியை கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 16

அந்தக்குழியானது ஈரப்பசை உடையதாக இருந்தால் அது நாசத்தையளிக்கும். அந்தக் குழியானது ஈரப்பசைக் கூட இல்லாமல் உலர்ந்திருந்தால், அந்த பூமியானது, தனம்-தானியம் இவைகளை அழித்துவிடும். ஆகவே இவ்விதமான இரண்டுவித பூமிகளையும் விலக்கிவிட வேண்டும். 16½

குழியைத் தோண்டி எடுத்த மண்ணை அந்தக்குழியில் போட்டால், அந்தக் குழியானது அந்த மண்ணினாலே நிரம்பியிருந்தால், அந்த பூமியானது மத்திமமாகும். குழி

…ஜ்யாவர்த்தஸ்ஸம்ப்ரதக்ஷிணா அஶேஷகாமதா ॥ ௧௮ ॥

காமதேனுமிவோர்வீம் தாம் க்ருஹ்ணீயாத் ஸர்வஸம்பதே ।

ஏவம் யதோக்தவிதினா த்ரிவிதம் விதித்வா
க்ராமாக்ரஹாரபுரபத்தனகர்வடானி ।
ஸ்தானீயகேடநிகமானி ததேதராணி
ய: ஸம்விவிக்ஷதி ஸ பூபரிக்ரஹணம் விதத்யாத் ॥ ௧௯ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே பூபரிக்ரஹோ நாம
சதுர்த்தோऽத்யாய: ॥

நிறைந்து மண் மீதமிருந்தால், அந்த பூமியானது உத்தமமான பூமியாகும். குழி நிறம்பாமலிருந்தால் அந்த பூமியானது ஹீனமானதாகும். (ஹீனம்–குணமற்றது.)

அந்தக் குழியில் ஜலத்தை விட்டால், அந்த ஜலமானது, பிரதக்ஷிணமாக (வலமாக) ச்சுழன்று வந்தால், அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே காமதேநுவைப்போன்ற (காமதேநுவைப் போல, எல்லாவித ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கக்கூடிய) பூமியை கிரஹிக்கவேண்டும். 18½

இவ்விதமாகக் கூறப்பட்ட முறையின்படி மூன்று விதமான பூமிகளை (பூமியின் குணங்களை) த்தெரிந்து கொண்டு அவற்றுள் சிறந்த பூமியில், கிராமம்-அக்கிரஹாரம் புரம் - பத்தனம் - கர்வடம் - ஸ்தானீயம் - கேடம் - நிகமம் - இது போன்றவைகள் (இவைகளை நிர்மாணம் செய்து, அதில்) யாதொருவன் வஸிக்க விரும்புகிருனே, அவன் பூ பரிக்ரஹம் செய்யவேண்டும். 19

பூ பரிகிரஹம் என்னும் நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥௨॥

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌭𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌰𑌥𑌰𑍇𑌣𑍁𑌰𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌰𑌥𑌰𑍇𑌣𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌯𑍂𑌕𑌾 𑌯𑌵𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 ॥ ௩ ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

வாஸ்துக்கள் யாவும் அளவினாலேயே நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆகையால் மானோபகரணத்தை முறையே சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். 1

பரமாணு முதல் விருத்தியடைந்தது மாநாங்குலமாகும். பரமாணு என்பது யோகிகளுக்கு மட்டிலும் திருஷ்டி கோசரமாகும். (கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடியதாம்)

பரமாணு 8-கொண்டது ரதரேணுவாகும்.
ரதரேணு 8-கொண்டது வாலாக்ரமெனப்படும்.
வாலாக்ரம் 8-கொண்டது லிக்ஷை எனப்படும்.
லிக்ஷை 8-கொண்டது யூகை எனப்படும்.
யூகை 8-கொண்டது யவை எனப்படும்.
யவை 8-கொண்டது அங்குலம் எனப்படும்.
அங்குலமானது மாத்திரம் என்றும் கூறப்படும்.
12-அங்குலம் கொண்டது விதஸ்தி எனப்படும்.

த்³வயம் ஹஸ்தாரத்நிரிஷ்டம் தத் கிஷ்குரிதி தம் விது: |
பஞ்சவிம்ஶதிமாத்ரம் து ப்ராஜாபத்யமிதி ஸ்ம்ருதம் || ௫ ||

ஷட்³விம்ஶதியமாத்ரா த⁴நுர்முஷ்டி: ஸப்தவிம்ஶக த⁴நுர்க்³ரஹ: |
யாநே ச ஶயநே கிஷ்கு: ப்ராஜாபத்யம் விமாநகே || ௬ ||

வாஸ்தூநாம் து த⁴நுர்முஷ்டி: க்³ராமாதீ³நாம் த⁴நுர்க்³ரஹ: |
ஸர்வேஷாமபி வாஸ்தூநாம் கிஷ்குரேவாத²வா மத: || ௭ ||

ரத்நிஶ்சாரத்நிஶ்ச பு⁴ஜோ பா³ஹு: கர: ஸ்ம்ருத: |
ஹஸ்தஸ்ய ச த⁴நுர்த³ண்டோ³ யஷ்டிஸ்ஸைவ ப்ரகீர்தித: || ௮ ||

விதஸ்தி 2-கொண்டது ஹஸ்தம் என்றும் கிஷ்குஎன்றும் கூறப்படும்.

25-அங்குலம் கொண்டது பிராஜாபத்யம் (ஹஸ்தம்) எனப்படும்.

26-அங்குலம் கொண்டது தநுர்முஷ்டி எனப்படும்.

27-அங்குலம் கொண்டது தநுர் கிரஹம் எனப்படும்.

யாநம் (வாஹனம்) சயநம் (படுக்கை) இவைகளை ஹஸ்தத்திலே அளவிடவேண்டும்.

பிராஜாபத்தியத்திலே விமானத்தையளவிடவேண்டும். 6

வாஸ்துக்களை தநுர்முஷ்டியிலே அளக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளை தநுர் கிரஹத்திலே அளக்கவேண்டும்.

அல்லது வாஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ஹஸ்தத்திலேயும் அளவிடலாகும். 7

ரத்நி-அரத்நி-புஜம்-பாஹு-கரம்-இவைகள் ஹஸ்தத்தின் பரியாய பதங்களாகும்.

4-தநுர் கொண்டது தண்டமாகும். தண்டமானது யஷ்டி என்றும் கூறப்படும். 8

दण्डाष्टमाना रज्जुः स्याद् दण्डेन नगरं च पत्तनम् ।
ग्रामं निगमं खेटं वेश्मादीन्यपि मानयेत् ॥ ९ ॥

गृहादीनां तु हस्तेन यानं च शयनं तथा ।
वितस्तिना मितव्यं स्यात् क्षुद्रमङ्गुलमात्रेण तु ॥१०॥

यवेनाल्पीयसां मानमेवं मानक्रमं विदुः ।
कर्तुर्मध्याङ्गुलेर्मध्यपर्वदीर्घायतं तु यत् ॥ ११ ॥

तन्मात्राङ्गुलमित्युक्तं यागादीनां प्रशस्यते ।
देहलब्धाङ्गुलं यत्तु पूर्वमेवोक्तमिष्यते ॥ १२ ॥

एवमेवं विदित्वा तु स्थपतिर्मानयेत् पुरा ।

8-தண்டம் கொண்டது ரஜ்ஜு எனப்படும்.

கிராமம்-பத்தநம்-நகரம்-நிகமம்-கேடம்-வேச்ம முதலியவைகளை தண்டத்தினலே அளவிடவேண்டும். 9

புத்திமான்கள், கிரஹம் முதலியவைகளை ஹஸ்தத்தினலும், யாநம்-சயநம் இவைகளை விதஸ்தியினலும், சிறிதாக இருப்பவைகளை அங்குலத்தினலும், அல்பமானவைகளை (மிகச் சிறியவைகளை) யவையினலும் அளக்க வேண்டும். இவ்விதமாக அளக்கவேண்டிய விதிகளைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

கர்தாவினுடைய (யஜமானுடைய) கையின் நடுவிரலின் மத்திய பர்வாவினுடைய நீளமானது, மாத்ராங்குலம் எனப்படும். இந்த மாத்ராங்குலமானது யாகம் முதலியவைகளுக்கு (யாகசாலை முதலியவைகளை அளவிடுவதற்கு)ச் சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேஹலப்தாங்குலமானது மேலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பவந்தி ஸ்ருஷ்டிரேவோக்தா அதஸ்தேஷாம் ஸ்வலக்ஷணை: ||௧௩||

ஸ்தபதி: ஸூத்ரக்ராஹீ ச வர்தகிஸ்தக்ஷகஸ்ததா ।
ப்ரஸித்ததேசஸங்கீர்ணஜாதோ ஜாத்யேஷ்டலக்ஷண: || ௧௪ ||

ஸ்தபதி: ஸ்தாபநார்ஹ: ஸ்யாத் ஸர்வசாஸ்த்ரவிசாரத: ।
ந ஹீனாங்கோऽதிரிக்தாங்கோ தார்மிகஸ்து தயாபர: ||௧௫||

அமாத்ஸர்யோऽநஸூயஸ்ச அதந்த்ரிதஸ்த்வபிஜாதவான் ।
கணிதஜ்ஞ: புராணஜ்ஞ: ஸத்யவாதீ ஜிதேந்த்ரிய: ||௧௬||

சித்ரஜ்ஞ: ஸர்வதேசஜ்ஞஸ்த்வன்னதஸ்சாப்யலுப்தக: ।
அரோகீ சாப்ரமாதீ ச ஸப்தவ்யஸனவர்ஜித: || ௧௭ ||

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக மானவிதிகளை நன்கு தெரிந்துகொண்டு (வஸ்துக்களை) அளக்கவேண்டும்.

ஸ்தபதிகள் அவரவர்கள் செய்யும் காரியங்களினாலே, ஸ்தபதி 1, ஸூத்ரக்ராஹி 2, வர்தகீ 3, தக்ஷகன் 4, என்று 4-விதமாக ஆகிறார்கள்.

பிரஸித்தமான தேசத்தில் ஸங்கீர்ண ஜாதியில் பிறந்தவனும், விரும்பத்தக்க சுபலக்ஷணங்களுடையவனும், ஸகல சாஸ்திரங்களையும், கற்றறிந்தவனும், அங்கங்கள் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இல்லாதவனும், தார்மிகனாகவும், தயையுள்ளவனும், பொறுமையில்லாதவனும், அஸூயை இல்லாதவனும், சோம்பலில்லாதவனும், குலப்பெருமையுடையவனும், கணிதமறிந்தவனும், புராணங்களை அறிந்தவனும், ஸத்தியம் (உண்மை) பேசுகின்றவனும், இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும், சித்திரக்கலையை அறிந்தவனும், ஸகல தேசங்களையும் (ஸகல தேசங்களிலுமுள்ள விசேஷங்களையும்) அறிந்தவனும், அன்னமளிப்பவனும், பேராசை இல்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், தவறுதல்

ஸுமநாஶ்ச த்ருடமநா வாஸ்துவித்யாப்திபாரக: |
ஸ்தபதேஸ்ஸ்ய ஶிஷ்யோ வா ஸூத்ரக்ராஹீ
ஸுதோ(அ)பி வா ||௧௮||

ஸ்தபத்யாஜ்ஞாநுஸாரீ ச ஸர்வகர்மவிஶாரத: |
ஸூத்ரதண்டப்ரபாதஜ்ஞ: மாநோந்மாநப்ரமாணவித் ||௧௯||

தாருஶிலேஷ்டகாதீநாம் ஸூத்ரக்ராஹிவஶாநுக: |
தக்ஷணாத் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாணாம் தக்ஷகஸ்தேந கீர்த்தித: |

இல்லாதவனும், ஸப்த விதமான (7 - விதமான) வியஸனங்கள் (துக்கங்கள்) இல்லாதவனும், நல்ல மனது உடையவனும், நிலைத்த மனதுடையவனும், வாஸ்து வித்தையாகிய ஸமுத்திரத்தின் கரையைக் கண்டவனுமான "ஸ்தபதியானவன்" (வீடு முதலியவைகளையும், தேவாலயங்களையும், தேவதாமூர்த்திகளையும்,) நிர்மாணம் செய்து ஸ்தாபிப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனுவான். 17½

அந்த ஸ்தபதியின் சீடன் அல்லது மகனுக இருப்பவனும், ஸ்தபதியின் உத்தரவை அனுஸரித்து நடப்பவனும், ஸகல காரியங்களையுமறிந்தவனும், ஸூத்ர பாதம்-தண்ட பாதம், (ஸூத்ரம் விழுந்த இடம், அளவுகோல் விழுந்த இடம்) இவைகளை அறிந்தவனும், அகலம்-நீளம்-உயரம் இவைகளை நன்ருக அளக்கத் தெரிந்துகொண்டவனும், "ஸூத்ரகிராஹி" (கயிறு பிடிப்பவன்) ஆவான். 19

யாதொருவன் பெரிதாகவோ, சிறிதாகவோ இருக்கின்ற கருங்கல்-மரம்--செங்கல் இவைகளை ஸூத்திர கிராஹியின் அபிப்பிராயத்தை அனுஸரித்து செதுக்குகிருனே, அவன் "தக்ஷகன்" என்று கூறப்படுகிருன். (தக்ஷகன்-தச்சன்)

ம்ருத்கர்மஜ்ஞோ கு³ணீ த³க்ஷ: ஸர்வகர்மஸ்வதந்த்ரக: ।
தக்ஷகஸ்த்வக்ஷகஸ்ஸோऽத்ர உபயுக்தோऽபி யுக்தித: ॥ ௨௧ ॥

வர்தி⁴கஸ்ச வயஸ்கஸ்ச ஸௌத்ரக: ஸம்ருத: -
ஸூத்ரக்³ராஹ்யநுகா³மிந: ।
கர்மணோ நிபுணாஸ்ஶுத்³தா⁴: ப³லவந்தோ த³யாபரா: ॥ ௨௨ ॥

ஸாமர்த்²யஸஹிதா ஹ்ருஷ்டா: ஸ்த²பத்யாஜ்ஞாநுகா³மிந: ।
தேஷாமேவ ஸ்த²பத்யாக்²ய: விஶ்வகர்மேதி ஸம்ஸ்ம்ருத: ॥ ௨௩ ॥

ஏபி⁴ர்விநா ஹி ஸர்வேஷாம் கர்ம கர்தும் ந ஶக்யதே ॥
தஸ்மாத்ஸதா³ பூஜ்யம் ஸ்த²பத்யாதி³ சதுஷ்டயம் ॥

மண்ணினலாகக்கூடிய காரியங்களை அறிந்தவனும், நல்ல குணங்களுடையவனும், (எதையும் செய்யக்கூடிய) ஸாமர்த்திய முடையவனும், எல்லாக்காரியங்களையும் தன் அபிப்பிராயப்படி செய்கின்றவனும், உடனே செதுக்கக் கூடியவனும், இதில் மேன்மேலும் யுக்தியினலே விருத்தி செய்கின்றவனும், எப்பொழுதும் ஸூத்ரகிராஹியை அனுஸரித்து இருப்பவனும் 'வர்தகி' என்று கூறப்படுகிருன்

காரியங்களைச் செய்யும் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களும், சுத்தமான மனதுடையவர்களும், பலமுடையவர்களும், தயவு உடையவர்களும், குருபக்தி உடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸ்தபதியின் உத்திரவை அனுஸரித்து நடப்பவர்களுமான அவர்களுக்குள், ஸ்தபதியானவன், விசுவகர்மா, என்று கூறப் பட்டிருக்கிருன் இவர்களில்லாமல் எல்லோருடைய காரியங்களையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால், ஸ்தபதி முதலிய நான்குபேர்களையும் எப்பொழுதும் பெருமையாக பாவிக்க வேண்டும். 24

𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௨௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌨𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

இந்த ஸ்தபதி முதலியவர்களில்லாமல், இவ்வுலகத்தில் நல்லகாரியத்தைச் செய்ய முடியாது. ஆகையால், அவர்களுடன், மனிதர்கள், குருவினாலே, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் (விடுதலையையடைந்து) மோக்ஷத்தை அடைகிறான். 25

மானோபகரணம் என்னும் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² ஷஷ்டோऽத்⁴யாய: ॥

வக்ஷ்யேऽஹம் தி³க்³விநிர்ணீதிம் ஶங்குநாऽஹநிகேऽநாதபே ஸதி ।
உத்தராயணமாஸே து பூர்வபக்ஷே ஶுபோ⁴த³யே ॥ 1 ॥

ஸ ஸுபக்ஷே வாரநக்ஷத்ரே விமலே ஸூர்யமண்ட³லே ।
க்³ருஹீதவாஸ்து மத்⁴யே து ஸமம் க்ருத்வா ஹஸ்தவஸ்து²லம் ॥

ஜலேந ஸமதாம் ஜ்ஞாத்வா ஸமம் து அதுலம் ப்ருதுலம் ।
தந்மத்⁴யே ஸ்தா²பயேச்ச²ங்கும் தந்மாநம் ப்ரோச்யதேऽது⁴நா ॥ 2 ॥

அத² ஶங்குப்ரமாணம் ...

ஆருவது அத்தியாயம்.

சங்குவைக்கொண்டு திக்கு நிர்ணயம் செய்யும் முறை—

ஸூர்யோதயமான பிறகு சங்குவை வைத்து திக்கு நிர்ணயம் செய்வதைக் கூறுகிறேன்.

உத்தராயணம் ஆறுமாதங்களுள் யாதாமொரு மாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுபகிரஹங்கள் அஸ்தமனம் அடையாத காலத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுப நக்ஷத்திரத்தில் (சுபவாரத்தில்) ஸூரியமண்டலம் நிர்மலமாக இருக்கும் பொழுது, தனக்காக கிரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற வாஸ்துவின் மத்தியில், பூமியை ஸமப்படுத்தி, ஒருகோல் சதுரத்திற்கு, அந்த பூமியில் ஜலத்தைத் தெளித்து அதை ஸமபூமியாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த பூமியின் நடுவில் சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வைக்க வேண்டும் *

சங்குவின் மானத்தை இப்பொழுது கூறுகிறேன்:—

---

* சங்குவை, சந்தணம், குங்குமம், புஷ்பங்களினாலே அலங்கரித்து வைப்பது ஸம்பிரதாயம்.

உச்ச்ரயம் ஹஸ்தமாத்ரம் ஸ்யாத் வ்யாஸம் ஸர்வத்ர நிர்வ்ரணம்
வபேத் || ௪ ||

அஷ்டாதசாங்குலம் மத்யம் கநிஷ்டம் த்வாதசாங்குலம் |
ஸூர்யாஸ்தத்ரயம் நாஹம் உச்ச்ரேதந்த்ர (க்ஷ்யம்) த
நவாங்குலம் || ௫ ||

தந்தம் சைவ சந்தநம் சைவ கதிர: காஸ்மரீ |
ஸாகஸ்து திந்துகஸ்சைவ ஸங்குவ்ருக்ஷா உதீரிதா: || ௬ ||

அந்யேஷாம் ஸாரவ்ருக்ஷாணாம் அக்ரம் தஸ்யாக்ரம் சித்ர
வ்ருத்தகம் |

சங்குவின் உயரமானது ஒருமுழமாகும் * அதன் உச்சி ஆனது ஒரு அங்குலமாகும் அதன் மூலத்தின் அகலமானது ஐந்து அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் வடு இல்லாமலும் (பொக்கை போரை இல்லாமலும்) இருப்பது சிரேஷ்டமாகும்

பதினெட்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது (சங்கு) மத்யமமாகும். பன்னிரண்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமமாகும். அதன் அடியானது உயரத்திற்குத்தக்க பருமனுடையதாக இருக்க வேண்டும். ஒன்பது அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமாதமமாகும்.

கஜதந்தம்—சந்தனம் — கருங்காலி — வெண்கருங்காலி வன்னி—பரம்பை—புளி—இவைகள் சங்கு செய்வதற்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். 6

இந்த மரங்கள் நீங்கிய ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்களினாலே, அதன் அக்கிர பாகத்தைச் செய்யவேண்டும். அது சித்திரங்களுடையதாகவும், வட்ட வடிவமாகவும் (குடை போலவும்) இருக்க வேண்டும்.

---

* சங்குவுக்குக் கூறப்படுகின்ற மரத்தினாலே சங்குவை செய்து, வேறு ஸாரமுள்ள மரத்திலே, ஒரு அங்குலத்தில் குடை போலச்செய்து, அதன் உச்சியில் சேர்க்க வேண்டும், என்பது பொருள்.

𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇 ॥௭॥

𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌲𑌿𑌖𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣𑌯𑍋𑌶𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾 ॥ ௮ ॥

𑌤𑌦𑍍𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌗𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌦𑌿𑌗𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍀𑌨𑌾𑌨𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥ ௯

இவ்விதமாக சங்குவை செய்து, தனக்காகக் கொள்ளப்பட்ட பூமியில், அந்த சங்குவை, திறந்த வெளியில் (சமமான பூமியில்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 7

(சங்குஸ்தாபனம் செய்யப்படும் பூமியில், சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்வதற்குமுன்,) அந்த பூமியின் நடுவில், சங்குவின் அளவைப்போல இரண்டு பங்கு அகலமுள்ள மண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வாஹ்ணத்திலும், அபராஹ்ணத்திலும் (காலையிலும் மாலையிலும்) சங்குவின் நிழலானது அந்த மண்டலத்தைத் தொடும் பொழுது, இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பிந்துக்களை (பிந்து-புள்ளி) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த இரண்டு பிந்துக்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஸூத்திரத்தைக்கல்பிக்க வேண்டும் இது கிழக்கு மேற்கு திக்குகளாகும்.

இந்த இரண்டு பிந்துக்களின் மத்தியில் சுழன்று வரக்கூடிய, முகம்-புச்சங்களையுடைய மீன் வடிவத்தைக் கல்பித்து, அதை தெற்கு வடக்காக வைத்து, தெற்கு-வடக்கு-இரண்டு பக்கங்களிலும் இரு புள்ளிகளை வைத்து, அவ்விரண்டு புள்ளிகளையும் ஸூத்திரங்கொண்டு ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். இவ்விதமாக இரண்டு ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். 8½

பிறகு, புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், மேற்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், கிழக்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், பக்கவாட்டில் ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்,

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌦𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥ ௰ ॥

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌥𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ ௧௧ ॥

𑌮𑍇𑌷𑍇 𑌚 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍇 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑍇 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍇 𑌮𑍀𑌨𑍇 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 ॥௧௨॥

𑌧𑌨𑍁𑌃𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌕𑌰𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌃 𑌤𑌾𑌲𑌕𑍇𑌤𑌕𑌵𑌲𑍍𑌕𑌜𑍈𑌃 ।

கன்னி—விருஷபம்—இரண்டு ராசிகளிலும் அபச்சாயை கிடையாது. மேஷம்-மிதுனம்-ஸிம்மம்-துலாம் இந்த நான்கு ராசிகளிலும் இரண்டங்குலம் தள்ள வேண்டும். கடகம்-விருச்சிகம்-மீனம்—இந்த மூன்று ராசிகளிலும் நான்கு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். தநுஸ்—கும்பம் இந்த இரண்டு ராசிகளிலும் ஆறு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். மகரராசியில் எட்டு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். (கீழே கூறியுள்ளபடி சங்குவின் நிழலில், அந்தந்த ராசிகளில் அங்குலங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது பொருள்) 12½

சாயையின் தென்பக்கத்திலும் வடபக்கத்திலும், கீழே கூறிய கணக்குடன் ஒதுக்கி (உத்தராயணமானால், வடக்கிலும் தக்ஷிணாயனமானால் தெற்கிலும் ஒதுக்கி) ஸூத்திரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

ரஜ்ஜுவானது 68 அங்குலம் நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அந்த ரஜ்ஜுவானது, பனைநாறு—தாழை

காஶதர்ப⁴வடாரோஹசர்மஸூத்ரைஸ்து நிர்மிதா
ஸமுச்சய: || ௧௪ |

ஸம்ப்ரோக்தா (ஸ்த்ரு) ஸூக்ஷ்மாங்குல்யா த்ரிவ்ருதோ க்³ரந்தி²வர்ஜிதா |
தே³வவிப்ரக்ஷத்ரியாணாம் வைஶ்யஶூத்³ரயோர்த்³விவ்ருத்கா || ௧௫ ||

க²தி³ர: கா²தி³ரஶ்சைவ மதூ⁴க: க்ஷீரிணீ ததா² |
பாதநீயார்ஹா: ஶங்கவ: கல்ப்யம் வா ஸாரதா³ருஜம் ||

ஏகாத³ஶாங்குலாதே³கவிம்ஶத்யங்குலாந்தம் து தை³ர்க்⁴யத: |
மூலே முஷ்டிப்ரமாணம் ஸ்யாத³க்³ரம் ஸூசீநிப⁴ம்
ப⁴வேத் || ௧௭ ||

நாரினாலாவது, தருப்பையினாலாவது, ஆலவிழுதினாலாவது மறையுரியினாலாவது விரல் நுனியின் பருமனுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முப்பிரியுள்ளதாகவும், முடிச்சு இல்லாமலுமிருக்கவேண்டும்.

இது, தேவதைகள், பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். மற்ற வைசியர்-சூத்திரர்களுக்கு 2. பிரிகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 15

வெண்கருங்காலி—கருங்காலி—இலுப்பை—பாலை இந்த மரங்கள், பூமியினுள் அடித்துப் புதைக்க வேண்டிய சங்குவுக்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். (மரங்கள் வைரம் பாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்று கொள்ள வேண்டும்.)

அந்த சங்குவானது, பதினொரு அங்குலம் முதல் இருபத்தோரு அங்குலம் வரையில் நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அதன் அடியானது, ஒரு முஷ்டியளவு (பிடி அளவு) கனமுள்ளதாகவும், நுனியானது, ஊசியைப் போலவுமிருக்க வேண்டும். 17

𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 |
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌡𑌯𑍇𑌦𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑍍 ||௧௮||

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌤𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 |
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿 ||

𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ||

𑌪𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰
𑌪𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 || ௨௧ ||

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து கொண்டு சங்குவை (சங்குவின் நுனியை பூமியிலூன்றி வைத்து) இடது கையினுல் பிடித்துக் கொண்டு, வலது கையினுல் சுத்தியை பிடித்து, வைத்துக் கொண்டு, சங்கு ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், அந்த சங்குவை எட்டுதடவை அடிக்க வேண்டும். 18½

யாதொரு ஸூத்திரமானது அளவுகளினுல் நிச்சயிக்கப் பட்டதோ, அது, பிரமாண ஸூத்திர மெனப்படும் அதைச் சுற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படும் ஸூத்திரமானது, பர்யந்த ஸூத்திரமாகும் (பர்யந்தம்-பக்கம்). கர்ப்ப ஸூத்திரம் முதலியது, விந்யாஸ ஸூத்திரமாகும். இது தேவபதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்குக்) கூறப்பட்டதாகும். 20

பதவிந்யாஸ ஸூத்திரமானது விந்யாஸ ஸூத்திர மாகும். (விந்யாஸ ஸூத்திரம் எனப்படும்.)

𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌂𑌕𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾* 𑌶𑌂𑌕𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌖𑌾𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌤𑌤𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌗𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 *𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿([illegible])𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌪𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌗𑌤𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍†𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௪ ॥

வீடுகளுக்குத் தென்பக்கத்தில் கர்பமாகும் (கர்ப ஸ்தானம்) அதன் பக்கத்தில் ஸூத்திர பாதனம் செய்ய வேண்டும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, சங்குவின் அளவுக்கு நீக்கி சங்குவை நட வேண்டும். (அடிக்க வேண்டும்.) அதில் வெளியில் போவதற்கு வாசல்படியை கல்பிக்கவேண்டும். 22

நகரம்-கிராமம்-துர்கம்-இவைகளில், வாயு திக்கு முதல் ரஜ்ஜுபாதனம் செய்யவேண்டும். தெற்கு முதல் வடக்கு வரையில், கிழக்கு மேற்கில் செல்லும் ஸூத்திரமாகும். மேற்கு திக்கு முதல் கிழக்கு திக்கு வரையில் தெற்கு வடக்காக மற்றொரு ஸூத்திரத்தை விடவேண்டும். (கல்பிக்கவேண்டும்). பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு கிழக்கில் உள்ள அந்த ஸூத்திரத்திற்கு *திரி ஸூத்திரம் என்று பெயர். 24

*𑌶𑌂𑌕𑍁𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

*𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

†𑌵𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

*** அந்த ஸூத்திரமானது பிரம்ஹஸ்தானத்திற்குப் பக்கங்களிலிருந்தால அதற்கு திரிஸூத்திரம், என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.**

ததோ தநம் பஶ்சிமம் தாந்யம் தக்ஷிணம் ததஃ ।
ப்ரஹ்மஸ்தாநாதுத்தரம் ஸுகமித்யபிதீயதே ॥ ௨௫

*ஸுகப்ரமாணம் யத்ஸூத்ரம் தத்ப்ரமாண-
மிஹோச்யதே ।
ஏகஹஸ்தம் த்விஹஸ்தம் வா த்ரிஹஸ்தம் பரிதோऽதிகம் ।
விமாநம் ஸ்தைர்யார்த்தம் மண்டபஸ்ய *தத்வ்யாஸ(வ்யாஸ)கம் கநேத் ॥

மேஷகே து தஶாஹே து நயநாங்குலமாஶ்வி-
நாத்யூர்த்வதஶகே
மத்யமே து தஶாஹே து நயநநயநகம் வஸூந-
வேதாங்குலமாநம் ।

அதற்கு மேற்கிலுள்ளது, தனமாகும். (தனஸ்தானமாகும்.) அதற்கு தெற்கில் தானியஸ்தானமாகும். பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வடபக்கத்திலுள்ளது ஸுகம். (ஸுகஸ்தானம்) என்று கூறப்படுகிறது. 25

ஸுகஸ்தானத்தை அளவிடுகின்ற ஸூத்திரத்தின் பிரமாணத்தைக் கூறுகிறேன் :—

ஸுக பிரமாண ஸூத்திரமானது, சுற்றிலும் ஒருமுழம்-இரண்டுமுழம்-மூன்று முழம் அதிகமாகும்.

விமானமானது உறுதியாக இருப்பதற்காக மண்டபத்தின் அகலம் எவ்வளவோ, அவ்வளவு புதைக்கவேண்டும். (அஸ்திவாரம் இருக்கவேண்டும்.) 26½

மேஷ மாதத்தில் முதலாவது 10 நாட்களில் 2-அங்குலமும், மத்தியிலுள்ள 10 நாட்களில் 1-அங்குலமும், ஒதுக்கிச்

*ஸஹப்ரமாணம் இதி பாடாந்தரம் ।
*தத்வ்யாஸகம் இதி பாடாந்தரம் ।

[illegible]
[illegible] || உ௭ ||

[illegible]
[illegible] || உ௮ ||

[illegible]

சேர்க்கவேண்டும். (ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.) மூன்றுவது 10 நாட்களுக்கு ஒதுக்கம் கிடையாது.

விருஷப மாதத்தில் முறையே ஒவ்வொரு 10 நாட்களிலும், 0, 1, 2 அங்குலம் ஒதுக்கவேண்டும்.

ஆனி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
ஆடி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஆவணி மாதத்தில் முறையே 2, 1, 0 அங்குலங்களும்
புரட்டாசி மாதத்தில் முறையே 0, 1, 2 அங்குலங்களும்
ஐப்பசி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
கார்த்திகை மாதத்தில் முறையே 4, 5, 6 அங்குலங்களும்
மார்கழி மாதத்தில் முறையே 6, 7, 8 அங்குலங்களும்
தை மாதத்தில் முறையே 8, 7, 6 அங்குலங்களும்
மாசி மாதத்தில் முறையே 6, 5, 4 அங்குலங்களும்
பங்குனி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஒதுக்கி ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

ராசியையும் ஸூரிய கதியையும் பார்த்து முன்பு கூறப்பட்ட அங்குலக் கணக்கில், யுக்தியுடன் ஒதுக்கி அதன் பிறகு, அந்த எல்லையிலிருந்து ஸூத்திர பாதம் செய்து பூமியைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 28

திக் பரிச்சேதம் என்னும் ஆருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத ஸப்தமோऽத்யாய: ॥

ஸர்வேஷாமபி வாஸ்தூனாம் பதவிந்யாஸம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யே ஸநாதனம் ।
ஸகலம் பேசகம் பீடம் மஹாபீடம் ததைவ ச ॥ க ॥

உபபீடோக்ரபீடம் ஸ்தண்டிலம் நாம சண்டிதம் ।
மண்டூகபதகம் சைவ பதம் பரமசாயிகம் ॥ உ ॥

ததாஸனம் ச ஸ்தானீயம் தேசீயோபயசண்டிதம் ।
பத்ரம் மஹாஸனம் பத்மகர்ப்பம் ச த்ரியுதம் பதம் ॥ ௩

வ்ரதபோகபதம் சைவ கர்ணாஷ்டகபதம் ததா ।
கணிதம் பாதசித்யக்ஷம் பதம் ஸூர்யவிசாலகம் ॥ ௪ ॥

ஸுஸம்ஹிதபதம் சைவ ஸுப்ரதீகாந்தமேவ ச ।
விசாலம் விப்ரகர்ப்பம் ச விச்வேசம் ச ததைவ ச ॥ ரு ॥

ததா விபுலபோகம் ச பதம் விப்ரதிகாந்தகம் ।

ஏழாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துவுக்கும் புராதனமாகக் கூறப்பட்டு வருகின்ற பதவிந்யாஸத்தைக் கூறுகிறேன்.

அவைகள் முறையே, ஸகலபதம் 1, பேசகபீடபதம் 2, மஹாபீடபதம் 3, உபபீடபதம் 4, உக்ரபீடபதம் 5, ஸ்தண்டிலபீடபதம் 6, மண்டூக பதம் 7, பரமசாயிகபதம் 8, ஆஸநபதம் 9, ஸ்தாநீயபதம் 10, தேசீயபதம் 11, உபய சண்டிதபதம் 12, பத்ரபதம் 13, மஹாஸனபதம் 14, பத்ம கர்பபதம், 15, த்ரியுகபதம் 16, வ்ரதபோகபதம் 17, கர்ணாஷ்டகபதம் 18, கணிதபதம் 19, ஸூரிய விசாலகபதம், 20, ஸுஸம்ஹிதபதம் 21, ஸுப்ரதீகாந்தபதம் 22, விசால

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿* ॥௭॥

𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍇𑌚𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌨𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌷𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍁𑌗𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥௯॥

𑌪𑌰𑌮𑌶𑌾𑌯𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌵𑌨𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

பதம் 23, விப்ரகர்பபதம் 24, விச்வேசபதம் 25, விபுல போகபதம் 26, விப்ரதிகாந்தபதம் 27, விசாலாக்ஷபதம் 28, விப்ரபக்திகபதம் 29, விச்வேசஸாரபதம் 30, ஈசுவரகாந்த பதம் 31, இந்திரகாந்தபதம் 32, என்று 32 பதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 7

ஏகபதமாக இருப்பதற்கு ஸகலம் என்று பெயர்.

4-பதமுள்ளதற்கு பேசகபதம் என்று பெயர்
9-பதமுள்ளதற்கு பீடபதம் என்று பெயர்
16-பதமுள்ளதற்கு மஹாபீடம் என்று பெயர்
25-பதமுள்ளதற்கு உபபீடம் என்று பெயர்
36-பதமுள்ளதற்கு உக்ரபீடம் என்று பெயர்
49-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தண்டிலம் என்று பெயர்
64-பதமுள்ளதற்கு மண்டூக பதம் என்று பெயர்
81-பதமுள்ளதற்கு பரமசாயிபதம் என்று பெயர்

*𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑌦𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌨𑌾𑌮𑌪𑌦𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍀𑌯𑌾 ।

ஆஸநம் ஶதபாகம் ஸ்யாத் ஏகவிம்ஶச்சதம் பதம் || ௰ ||

ஸ்தாநீயம் ஸ்யாச்சதுஶ்சத்வாரிம்ஶச்சதபதாயிகம் |
தேஶீயம் நவஷஷ்ட்யம்ஶம் ஶதம் ப்ரோக்தமுபசண்டிதம் || ௧௧ ||

ஷண்ணவத்யதிகம் சைவ ஶதம் பத்ரம் மஹாஸநம் |
ஸபஞ்சவிம்ஶத்த்விஶதம் பத்மகர்ப்பமிதி ஸ்ம்ருதம் || ௧௨ ||

ஷடாதிக்யம் து பஞ்சாஶத் த்விஶதம் த்ரியுதம் பதம் |
த்விஶதம் ஸநவாஶீதி வ்ரதபோகமிதி ஸ்ம்ருதம் || ௧௩ ||

த்ரிஶதம் ச (ஸ) சதுர்விம்ஶம் கர்ணாஷ்டகபதம் ததா |
த்ரிஶதம் ஏகஷஷ்ட்யம்ஶம் கணிதம் பாதஸம்ஜ்ஞிதம் ||

சதுஶ்ஶதபதம் ஸூர்யவிஶாலம் பரிகீர்த்திதம் |
ஸஹஸ்ரமிதபதம் சைகசத்வாரிம்ஶச்சதுஶ்ஶதம் || ௧௫ ||

100-பதமுள்ளதற்கு ஆஸநபதம் என்று பெயர்
121-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தாநீயம் என்று பெயர்
144-பதமுள்ளதற்கு தேசீயம் என்று பெயர்
169-பதமுள்ளதற்கு உபசண்டிதம் என்று பெயர்
196-பதமுள்ளதற்கு பத்ரபதம் என்று பெயர்
225-பதமுள்ளதற்கு மஹாஸநம் என்று பெயர்
256-பதமுள்ளதற்கு பத்மகர்பம் என்று பெயர்
289-பதமுள்ளதற்கு த்ரியுதம் என்று பெயர்
324-பதமுள்ளதற்கு விரதபோகம் என்று பெயர்
369-பதமுள்ளதற்கு கர்ஞஷ்டக பதம் என்று பெயர்
400-பதமுள்ளதற்கு கணிதபதம் என்று பெயர்
இதற்கு ஸூரிய விசாலம் என்று மற்ருெரு பெயராம்

𑌸𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌵𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥

𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌶𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌭𑍋𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௮ ॥

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌸𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌵𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌦𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑍈𑌃 ॥

441-பதமுள்ளதற்கு ஸுஸம்ஹிதபதம் என்று பெயர்
484-பதமுள்ளதற்கு ஸுப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
529-பதமுள்ளதற்கு விசாலபதம் என்று பெயர்
576-பதமுள்ளதற்கு விப்ரகர்பம் என்று பெயர்
635-பதமுள்ளதற்கு விச்வேசம் என்று பெயர்
676-பதமுள்ளதற்கு விபுல போகம் என்று பெயர்
729-பதமுள்ளதற்கு விப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
784-பதமுள்ளதற்கு விசாலாக்ஷம் என்று பெயர்
841-பதமுள்ளதற்கு விப்ரபக்திகம் என்று பெயர்
900-பதமுள்ளதற்கு விச்வேச ஸாரம் என்று பெயர்
961-பதமுள்ளதற்கு ஈசுவர காந்தம் என்று பெயர்
1024-பதமுள்ளதற்கு இந்திரகாந்தபதம் என்று பெயர்
இவ்விதம் தந்திரங்களறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

(கண்டம் என்பதற்கு கூறுகள் என்று பொருள்)

ப்ரத²மம் பத³ம் ஸகலமேகபத³ம் யதீநா-
மிஷ்டம் ஹி விஷ்டரமஹாஸநமக்³நிகார்யம் |
பித்ர்யாஜநாதி³யஜநம் ஸுரவந்த³நம் ச
*ஹோமக்ரியாதி³ப்ரதிநாமகுரூத்ஸவாத்³யம் || ௨௨ ||

பைஶாசபூ⁴தவிஷமக்³ரஹரக்ஷகாம்ஸ்து
ஸம்பூஜ்யா ஹி பேசகபதே³ சதுரம்ஶயுக்தே |
தஸ்மிந் விகல்ப்யமது⁴நா விதி³தா விதி⁴ஜ்ஞை:
ரூபம் து நிஷ்கலமஹோ ஸகலம் ச யோக்³யம் || ௨௩ ||

ஈஶாதி³திக்ஷு நவபாத³பதே ஸுபீடே²
ஜலவஹ்நிநபோநிலாஹ்வயம் |
விஶ்வேஶ்வரேஶ்வரஸ்ருஷ்டிகமீஶமந்தம்
ப்ரப்ரஞ்சம் ப்ரம்ஹம் வ்யாதிவீ ஸுர்யவாயி: || ௨௪ ||

முதலாவது ஏகபதமானது, யதிகளுக்குரிய ஸகலபதமாகும். 12, 3, 2, 1 என்ற ஸூத்திரங்களுடன் கூடிய (இந்த ஏகபதத்தில்) விஷ்டரம் (விஷ்டரம் என்ற பெயர் உடைய ஆஸநம்) மஹாஸநம் அல்லது விஷ்டரமஹாஸநம், அக்நிகார்யம், பித்ருயஜனம் (ச்ராத்தம் முதலியவை) தேவயஜநம் (யாகம் முதலிய தேவப்ரீதகரமான காரியம்) குருபூஜை இவைகள் விரும்பத்தக்கவைகளாகும். 22

நான்கு (4) அம்சங்களுடன் கூடிய பேசகபதத்தில் பைசாசகிரஹங்கள்-பூதகிரஹங்கள்-விஷபாதாகரகிரஹங்கள் இவைகளிடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கக்கூடிய தேவதைகளைப் பூஜிக்கவேண்டும். விதியை அறிந்தவர்கள், இப்பொழுது, சைவமான நிஷ்கலமூர்த்தியையும், ஸகல மூர்த்தியையும் அதில் கல்பிக்கவேண்டும். (ஸகலம் - கை கால் முதலிய அங்கங்களுடையது. நிஷ்கலம். லிங்காகாரம்.) 23

ஒன்பது (9) பாகமுள்ள பீடத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குதோறும், ஜலம் 1, அக்நி 2, ஆகாசம் 3, வாயு 4

---

*ஹோமாக்நிக்ரியா இதி வா பாட²: |

ஷொடஶாம்ஶம் ஊஹாபீடம் பஞ்சபஞ்சாஶதாவிதம் ।
ஶம்பொ ஜயந்த ஆதித்யொ ப்ருஶொஸ்வித்தயொ யம: ॥௨௫॥

ப்ருங்கஶ்ச பிதரஸ்ஸுக்ரீவஶ்ச வருண: ஶொஷமாருதௌ ।
முக்யஸொமாதிதிர்தேவா பாஹ்யதேவா: ப்ரகீர்த்திதா: ॥

ஆபவத்ஸாய-ஸாவித்ரா விவஸ்வாநிந்த்ரமித்ரகௌ ।
ருத்ரஜொ பூதரஶ்சைதே ஆப்யந்தரஸுரா: ஸ்ம்ருதா: ॥

தத்பார்ஶ்வயொரபி ஶ்ரொணிகாஜெணைகமாநம் ।
உபபீடம் ஸமாக்யாதம் தெவதாஸ்தா: (ஸ்தாம்) ப்ரகீர்த்திதா: ॥

இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பூமியானது இவைகளின் எல்லையாகும். 24

பதினாறு அம்சங்களுடன் கூடியது மஹா பீடமாகும். இது 25 தேவதைகளுடையதாகும். ஈசன் 1, ஜயந்தன் 2, ஆதித்தியன் 3, பிருசன் 4, அக்நி 5, வித்தன் 6, யமன் 7, பிருங்கன் 8, பிதிருக்கள் 9, ஸுக்ரீவன் 10, வருணன் 11, சோஷன் 12, மாருதன் 13, முக்கியன் 14, ஸோமன் 15, அதிதி 16 இவர்கள் பாஹ்ய தேவதைகளாவார்கள். (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) 26

ஆபவத்ஸர் 17, ஆர்யன் 18, ஸாவித்ரன் 19, விவஸ்வான் 20, இந்திரன் 21, மித்ரகன் (மித்ரன்) 22, ருத்ரஜன் 23, பூதரன் 24 இவர்கள் உள்பக்கத்தின் தேவதைகளாவார்கள். மத்தியில் பிரபுவான பிரம்மதேவன் 25 தேவதையாவார். 27

கீழே கூறப்பட்ட ஷோடசாம்சபதத்தின் இரு பக்கங்களிலும் ஒரு பாகத்திற்கு ஒன்றுவீதம் பதங்களைச் சேர்த்தால் அது உப பீடமாகும். ($5 \times 5 = 25$ பதமாகும் என்பது பொருள்).

தத்வாந் பார்ஶ்வயோர்பாகைரேகைகம் வர்தயேத்புத꞉ ।
இந்த்ரகாந்தபதம் யாவத்தாவத் பதம் விபாஜயேத் ॥ ௨௯ ॥

ஸமாநி யாநி ஸர்வாணி சதுஷ்ஷஷ்டிபதாநிவத் ।
அஸமாந்யபி ஸர்வாணி ஐகாஶீதிபதாநிவத் ॥ ௩௰ ॥

பதாநாமபி ஸர்வேஷாம் மண்டூகம் சாபி தத்வரம் ।
சண்டிதம் ஸர்வவாஸ்தூநாமாஹத்யம் ச வரம் தத꞉ ॥ ௩௧ ॥

தந்த்ராத் ஸங்க்ருஹ்ய தந்த்ரேப்ய꞉ வக்ஷ்யாம்யபி தத்த்வயம் ।

புத்திமானாக இருப்பவன், கீழே கூறியவிதமாக, இரு பக்கங்களிலும், ஒவ்வொரு பாகத்துடனும் மற்றொரு பாகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இந்திர காந்தபதம்வரையில், பதங்களை பாகுபாடு செய்துகொள்ளவேண்டும். 29

ஸமபாகங்களை (இரட்டையான பாகங்களை) 64 பதத்தை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்யவேண்டும். அஸமமான எல்லாவற்றையும் (ஒத்தப்படையானவைகளை) 81 பதங்களை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்யவேண்டும். *(கிழக்கு மேற்காக 8 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 8 பதங்களும் கல்பித்தால், அந்த ஸ்தலமானது $8 \times 8 = 64$ பதமாகும். கிழக்கு மேற்கில் 9 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 9 பதங்களும் கல்பித்துக் கொண்டால், அது $9 \times 9 = 81$ பதமாகும் என்பது கருத்து).

பதங்கள் எல்லாவற்றிலும், மண்டுகபதம் சிறந்ததாகும். இவ்விதமாகவே, சண்டிதபதமும், எல்லாவித வாஸ்துக்களுக்கும் சிறந்ததாகும். ஆகையால், இவ்விரண்டையும், தந்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். (64 பதத்திற்கு மண்டுக பதம் என்றும், 81 பதத்திற்கு சண்டிதபதம் என்றும் பெயர்) 31½

சதுஷ்ஷஷ்டிபதே சைகாசீதௌ ஸகலநிஷ்கலே ॥ ௩௨ ॥

ஸௌத்ரே ச பதமத்யே ச ப்ரஹ்மாத்யா: ஸ்தாபிதா-
ஸ்ஸுரா: ।
ப்ராகுதீச்யதிச(ஸ)மாரப்ய க்ரமேணைவ
தைவதா: ப்ருதக் ப்ருதக் ॥ ௩௩ ॥

ஈசானஸ்சைவ பர்ஜந்யோ ஜயந்தஸ்து மஹேந்த்ரக: ।
ஆதித்ய: ஸத்யகஸ்சைவ ப்ருசஸ்சைவாந்தரிக்ஷக: ॥ ௩௪ ॥

அக்நி: பூஷா ச விததோ ராக்ஷஸஸ்து யமஸ்ததா ।
கந்தர்வோ ப்ருங்கராஜஸ்து ம்ருஷஸ்து பித்ருதேவதா: ॥ ௩௫ ॥

தௌவாரிகஸ்து ஸுக்ரீவ: புஷ்பதந்தோ ஜலாதிப: ।
அஸுர: சோஷரோகௌ ச வாயுர்நாகஸ்ததைவ ச ॥

முக்யோ பல்லாடகஸ்சைவ ஸோமஸ்சைவ ம்ருகஸ்ததா ।

ஸகல நிஷ்கலரூபமான சதுஷ்ஷஷ்டி (64) பதத்திலும், ஏகாசீதி (81) பதத்திலும், ஸூத்திரத்திலும், பதமத்தியிலும், பிரம்ஹா முதலான தேவதைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த தேவதைகள், வடகிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே, தனித்தனியே கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 33

ஈசனன் 1, பர்ஜந்யன் 2, ஜயந்தன் 3, மஹேந்திரகன் 4, ஆதித்யன் 5, ஸத்தியகன் 6, பிருசன் 7, அந்தரிக்ஷகன் 8, அக்நி 9, பூஷா 10, விததன் 11, ராக்ஷஸன் 12, யமன் 13, கந்தர்வன் 14, பிருங்கராஜன் 15, மிருஷன் 16, பிதிரு தேவதைகள் 17, தௌவாரிகன் 18, ஸுக்ரீவன் 19, புஷ்ப தந்தன் 20, ஜலாதிபன் 21, அஸுரன் 22, சோஷன் 23, ரோகன் 24, வாயு 25, நாகன் 26, முக்கியன் 27,

அதிதிஶ்சோதிதிஶ்சைவ பாஹ்யாம்ஶே தேவதா꞉ ॥௩௭॥

ஆபவத்ஸாபவத்ஸஶ்சைவாந்த꞉ ப்ராகுத்தரே ஸ்திதௌ ।
ஸவிந்த்ரஶ்சைவ ஸாவிந்த்ரஶ்சாந்த꞉ ப்ராக்தக்ஷிணே ஸ்திதௌ ॥

இந்த்ரஶ்சைவேந்த்ரராஜஶ்ச தக்ஷிணாபரத꞉ ஸ்திதௌ ।
ருத்ரோ ருத்ரஜயஶ்சைவ வாயவ்யாந்த꞉ ஸ்திதாவபி ॥ ௩௯ ॥

ப்ரஹ்மா மத்யே ஸ்தித꞉ ஸர்வமங்களாநாம் விதாயக꞉ ।
ஆர்யோ விவஸ்வாந் மித்ரஶ்ச பூதரஶ்சைவ கீர்த்திதா꞉ ॥

பல்லாடகன் 28, ஸோமன் 29, மிருகன் 30, அதிதி 31, ஆதிதி 32, இந்த முப்பத்திரண்டு (32) பேர்களும் பாஹிய தேவதைகள் (வெளிப்பக்கத்திலுள்ள தேவதைகள்) ஆவார்கள். 37

ஆபவன், அபவத்ஸன் இவ்விருவர்களும், உள்பக்கத்தில், வடகிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸவிந்திரன், ஸாவிந்திரன், இவ்விருவரும், உள்பக்கத்தில், தென்கிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திரன், இந்திரராஜன், இவ்விருவர்களும் தென்மேற்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ருத்திரன், ருத்திரஜயன் இவ்விருவர்களும் வடமேற்கு திக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 39

மங்களங்களை செய்யக்கூடியவரான பிரம்ஹாவானவர், மத்தியிலிருப்பவராவார்.

ஆரியன் 1, விவஸ்வான் 2, மித்திரன் 3, பூதரன் 4. இவர்கள், பிரம்ஹாவுக்கு எதிரிலிருப்பவர்களாவார்கள். (நான்கு பக்கங்களிலும் என்று பொருள்.) 40

𑌚𑌰𑌕𑍀 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍀 𑌚 𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 ।
𑌸𑌂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌵𑍈𑌤𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍈𑌃
𑌷𑌟𑍍𑌷𑌟𑍍𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍈𑌃 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 (𑌅𑌰𑍍𑌕𑍈𑌃) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌨𑍈𑌕𑌕𑍇𑌨 ॥ ௪௨ ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌆𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌧𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ ௪௩ ॥

சரகீ 1, விதாரீ 2, பூதனை 3, பாபராக்ஷஸீ 4, இவர்களை, வாஸ்துவுக்கு வெளிப்பக்கத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு ஸ்தானம் கிடையாது. இவர்கள் பலியை புஜிப்பவர்கள். இவர்கள் நீங்கிய, மற்ற தேவதைகளுக்கு ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. 41

20, 7, 4, 6, 6, 4, 6, 12, 3, 4, 8, 1, ஆக 81 பதங்களும், ஸூத்திரங்களும் ஸந்நிதிகளுமுள்ளது ஏகாசீதி 81 பதமாகும். இதற்கு சண்டிதம் என்றும் பெயர். 42½

சதுஷ்ஷஷ்டி 64 பதத்தில், நடுவில் 4 பதங்கள் பிரம்ஹ ஸ்தானமாகும். ஆர்யகன் முதலான 4 தேவர்கள் கிழக்கு முதல் 3, 3, பதங்களுடையவர்களாவார்கள். ஆபன் முதலான 8 தேவதைகளும், கோணங்களில், அர்தபதமுடையவர்களாவார்கள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மஹேந்திரன் – ராக்ஷஸன் முதலியவர்களும், புஷ்பன்-பல்லாடகன் முதலியவர்களும், நான்கு நான்கு தேவதைகள் நான்கு நான்கு ஸ்தானங்களுடையவர்களாவார்கள்.

* ஜயந்தன் – அந்தரிக்ஷன் – விததன் – மிருகன் – ஸுக்ரீவன் – ரோகன் – முக்கியன். திதி – இவர்கள் ஒவ்வொரு பதமுடையவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக, வாஸ்து தேவதைகள், மண்டூகபதத்தில் முறையே, ஸ்தானங்களை புஜிக்கிறார்கள். 47

---

* [illegible]

[illegible]

* இந்த விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே இதை, இவ்விதம் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பர்ஜன்யன் முதலியவர்கள், பூஷா முதலியவர்கள், தௌவாரிகன் முதலியவர்கள், நாகன் முதலியவர்கள், இவர்கள், இந்திராதிகளைச் சேர்த்து 24 தேவதைகள், ஏகபதாதிபதிகள் ஆவார்கள்.

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌮𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑍍𑌯𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥

𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 ।
𑌸𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 ॥௫௦॥

𑌆𑌪𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌕𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌵𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌜𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌧𑌰𑌃 ॥ ௫௧ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌦 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

அந்த அந்த தேவதைக்கு வலமாக பதபுக்தி கிரமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேவதைகள், தங்கள் பதங்களிலிருந்து பிரம்ஹாவை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 48

வாஸ்து புருஷனானவன், பூமியில் ஆறு முதுகெலும்புகளுடையவனும், ஒரே ஹிருதயமுடையவனும், நான்கு, மர்மங்களுடையவனும், நான்கு ஸிரைகள் (நரம்புகள்) உடையவனும், மிக கூனலான சரீரமுடையவனும், கிழக்கு திக்கில் தலையையுடையவனும் ஆகிறான் என்று கூறுகிறார்கள். 49

அந்த வாஸ்து புருஷனுடைய சிரமானது, ஆரியகன் என்னும் தேவதையாம். ஸவிந்திரன் வலது புஜமாம். ஸாவிந்திரன் கக்ஷமாகும். ஆபன் - அபவத்ஸன், இவ்விருவரும் முறையே இடது கக்ஷமும் இடது புஜமுமாம். விவஸ்வான் என்பவர் சரீரத்தின் வலது பக்கமாம். மஹீதரன் இடது பக்கமாம். மத்தியில் பிரஹ்மமயமான சரீரமாகும். மித்திரன் பும்ஸ்துவமாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்திரன் – இந்திரராஜன், இருவரும் வலது பாதமென்று

ருத்ரோ ருத்ரஜயோ வாமபாதஸ்தே ஶயோதோமுக: |
வஸ்துத்ரிபாகமத்யே து வம்ஶா: ஷட் ப்ராகுதக்கதா: ||

வஸ்துமத்யே து மர்மாணி ப்ரஹ்மா ஹ்ருதயமுச்யதே |
நிஷ்கூடாம்ஶா: ஸிராஜ்ஞேயா: இத்யேஷ வாஸ்துஷ: ஸ்வரூபத: ||

க்ருஹே க்ருஹே மனுஷ்யாணாம் ஶுபாஶுபகர: ஸ்வத: |
தஸ்யாங்கானி க்ருஹாங்கைஸ்து பீடயேந்நைவ புத்திமான் ||

பீடாயதங்க யதாஸங்க்யம் ஹதாங்கம் தே து ஸம்ஶ்ரிதா: |
தஸ்மாத் பரிஹரேத் புத்திமான் வாஸ்தோரங்கம் து ஸர்வதா |
அஸ்வாமிஸ்யாத்ரு ஸம்பத்தே தைவதானாம் ஸதாத்ருப: || ௫௪ ||

கூறப்படுகிறது. ருத்திரன் – ருத்திரஜயன் இருவரும் இடது பாதமாம். இத்தகைய வாஸ்து புருஷன் அதோமுகமாக (பூமியை நோக்கி முகத்துடன்) படுத்திருப்பவனுவான்.

வஸ்துவின் (குறிப்பிட்ட பூமியின்) மூன்றில் ஒரு பாகமான மத்திய பாகத்தில், ஆறு அம்சங்கள் (முதுகெலும்புகள் கிழக்கு வடக்காக இருப்பவைகளாம்.) வஸ்துவின் (பூமியின்) மர்மாக்கள் இருப்பவைகளாம். பிரஹ்மாவானவர் ஹிருதமாகக் கூறப்படுகிறுர். நிஷ்கூடாம்சங்கள் நிறாப்புகளைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வாஸ்து புருஷனுடைய வடிவம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வாஸ்துபுருஷன், மனிதர்களுடைய வீடுகள் தோறும், சுபாசுபங்களைச் செய்கின்றவராகிறுர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54½

அறிவாளியானவன், இந்த வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை, கிரஹங்களின் அங்கங்களினுலே பீடிக்கலாகாது அப்படி பீடிக்கப்பட்டால், பீடிக்கப்பட்ட அங்கங்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்றபடி, யஜமானனுடைய அங்கங்களில் வியாதிகள் உண்டாகும். ஆகையால், நிச்சயமாக,

சதுஷ்ஷஷ்டாம்ஶே சதுஷ்கம் பத³ந்த்வார்யகாநாம்
ஜ்யேஷ்டாநாம் ஷட்கம் வ்யஞ்ஜநம் ஷோட³ஶாநாந்து |
சதுர்ணாம் ச: ஷோட³ஶாநாம் பதா³ர்த⁴ம்
த்³வாத்ரிம்ஶகாநாம் ஏகைகம் ஸ்தி²தம் பத³ம் (த்ரிஷு) ||

பரமஶாயிபதே³ ப்³ரஹ்மா நவாம்ஶக:
ஷட³ம்ஶோ ஜ்ஞேய ஆர்யாத்³யா: |
ஆப(ஸ்ய)வத்ஸாதி³வத்ஸா ஹி த்³விபதா³: ஸ்தி²தா:
ப³ஹிரேகபதா³ஸ்ஸுராஸுரா: ||

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே பத³தே³வதாவிந்யாஸோ நாம
ஸப்தமோऽத்⁴யாய: |

வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை பீடிக்காமல் ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இந்த 45 தேவதைகளும் ஒரு தொகுதியாகும். 56½

64 கண்டங்களுடன் கூடிய மண்டூகபதத்தில், பூமியில், மத்தியில் 4 பதங்கள், பிரம்மாவுக்கு உரியதாகும். அவருக்கு முன்னிலையில் இருப்பவர்களுக்கு (ஆர்யகன் – விவஸ்வான் – மித்திரன் – பூதரன் இவர்களுக்குத்) தனித் தனியே 3 அம்சங்களாகும். 24 பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு பதமாகும் 16 தேவர்களுக்கு 8 பாகங்களாகும் ஆபன் – அபவத்ஸன், முதலியவர்களைச் சேர்த்து 16 தேவதைகளாம் என்பதை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 57½

பரமசாயிபதமென்னும் 81 பதத்தில் மத்தியில் 9 பதம், பிரஹ்மார்சமாகும். பிரஹ்மாவின் முன்னலிருக்கும் ஆர்யகாதி 4 தேவதைகளும் 6 (4) பதங்களுடையவர்களாவார்கள். விதிக்குகளிருக்கின்ற ஆபன் முதலியவர்கள் 2 பதங்கள் உடையவர்களாவார்கள். வெளியில் கூறப்பட்டு இருக்கின்ற 32 தேவதைகளும் ஒரு பதமுள்ளவர்களாவார்கள். 58½

பததேவதாவின்யாஸமென்னும் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றும்

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍂𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌷𑌾 ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌕𑍇 𑌫𑌲𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌧𑌿 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌮𑌹𑍀𑌧𑌰𑍇 𑌪𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

எட்டாவது அந்தியாயம்

அந்தந்த ஸ்தானங்களிலிருக்கும் பிரம்ஹாதி தேவதைகளுக்கு பலி கர்மாவானது, ஸாமானியமாகவும் சேர்த்தும் முறையே கூறப்படுகிறது. (1)

கந்தம், புஷ்பமாலை, தூபம், பால், தேன், நெய், பாயஸம், அன்னம் அல்லது பாலும் சாதமும், பொரி இவைகளினாலே பிரம்ஹஸ்தானத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

சூரியனுக்கு பழமும் பக்ஷியமுமாகும். விவஸ்வானுக்கு மாஷான்ன (உளுந்து அன்ன) மும் எள்ளுமாகும். மித்திரனுக்கு தயிரும் தூர்வையுமாகும். (தூர்வை - அருகம்புல்) மஹீதரனுக்கு பாலாகும். (இவைகளினால் பலி கொடுக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.) இவ்விதமாக உள்ளே இருக்கும் தேவதைகளுக்கு பலி கர்மாவானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3½

1. பர்ஜன்யனுக்கு நெய்யினாலே பலி கொடுக்க

ஶ்ருங்காடகோஶம் ச மாஷம் ச மதுகம் பாஸ்கரே ஹரேத் |
ஸத்யகே மதுகம் புஷ்பாத் ப்ருஶாய நவநீதகம் || ௫ ||

மாஷம் ஹரித்ராசூர்ணம் ச அந்தரிக்ஷ பலிம் ததேத் |
ஆஜ்யம் க்ஷீரம் (ச ததேத்) வஹ்னே: ஶிம்பான்னம்
பூஷ்ணே பாயஸம் || ௬ ||

கங்கும் விததே ஸீது ராக்ஷஸே பலிரிஷ்யதே |
ஶிம்பான்னம் க்ருஸரம் யாம்யே கந்தர்வே ஸர்வகந்தகம் || ௭ ||

ப்ருங்கராஜே ஸமுத்ரமத்ஸ்யா: மத்ஸ்யான் ம்ருஷே பித்ருப்யஸ்திலபிஷ்டகம்
விது: |
நிருதௌ தைலபிண்யாகம் பீஜம் தௌவாரிகே பலி: ||

ஸுக்ரீவே மோதகம் புஷ்பதந்தகே புஷ்பதோயகம் |
வருணே பாயஸம் தாத்யம் ஶோணிதௌதனாஸுரே பலி: ||

வேண்டும், 2. ஜயந்தனுக்கு வெண்ணெயினுலேயும், புஷ்பத்தினுலேயும், 3. இந்திரனுக்கு புஷ்பத்தினுலேயும், 4. பாஸ்கரனுக்கு, தேன்கிழங்குகளாலேயும், 5. ஸத்தியகனுக்கு தேன் அல்லது இலுப்பப்பூவினுலும், 6. பிருசனுக்கு வெண்ணெயினுலேயும், 7. ககனுக்கு உளுந்து மஞ்சள் பொடியினுலும், 8. அக்நிக்கு நெய்யுடன் பாலாலும், 9. பூஷாவுக்கு சிம்பி அன்னமும் பாயஸமும், 10. விதத்தனுக்கு கங்குதானியமும், 11. ராக்ஷஸனுக்கு சீது (பழச்சாறு மத்தியம்) என்னும் பானமும், 12. யமனுக்கு சிம்பி அன்னமும் கிருஸரமும், 13. கந்தர்வனுக்கு ஸகலவிதமான கந்தங்களும், 14. பிருங்கராஜனுக்கு கடல்மீனும், 15. மிருஷனுக்கு மத்ஸ்யான்னமும், 16. நிருருதிக்கு (பிதிருக்களுக்கு) எள்ளுப் பிண்ணுக்கும், 17. தௌவாரிகனுக்கு பீஜமும் (பருத்திக்கொட்டையும்) 18. சுக்ரீவனுக்கு மோதகமும், 19 [illegible]க்கு புஷ்ப

𑌸𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌷𑍇 𑌰𑍋𑌗𑍇 𑌸𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌲𑍀𑌨𑍍
𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌨𑌾𑌗𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌲𑌾𑌜𑌕𑌮𑍍 ॥௧௧॥

𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌧𑌿 𑌚𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌗𑍁𑌡𑍌𑌦𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑍇 𑌸𑍋𑌮𑍇 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑍌𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍈𑌵𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿 𑌮𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑌿𑌤𑍌 (𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃) 𑌤𑌿𑌲𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌰𑍀𑌶𑌪𑌦𑍇 ॥ ௧௨ ॥

𑌲𑌾𑌜𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌤𑍋𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌬𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌣𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌯𑍋𑌃 ॥ ௧௩ ॥

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌪𑌾𑌵𑌕𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌥𑌂 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌚 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌕𑌶𑍍𑌰𑌵𑌮𑌾𑌂𑌸𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥

ஜலமும், 20. வருணனுக்கு பாயஸமும், 21. அஸுரனுக்கு ரத்தத்துடன் தானியமும், 22. சோஷனுக்கு எள்ளுடன் அரிசியும், 23. ரோகனுக்கு உலர்ந்த மத்ஸ்யமும், 24. வாயுவுக்கு நனைந்த மஞ்சளும், 25. நாகனுக்கு மத்யமும் பொரியும், 26. முக்கியனுக்கு தானியங்கள் நிறைந்த தயிரும் நெய்யும், 27. பல்லாடனுக்கு குளான்னமும், 28. ஸோமனுக்கு பால்சோறும், 29. மிருகனுக்கு உலர்ந்த மாமிசமும், 30. அதிதிக்கு மோதகமும், 31. ஆதிதிக்கு எள்ளு பக்ஷணத்துடன் க்ஷீரான்னமும், 32. ஈசானனுக்கு நெய்யும், விசேஷ பலியாகக் கொடுக்க வேண்டும். 12

ஸவிந்திரனுக்குப் பொரியும் தானியமும், ஸாவிந்திர னுக்குக் கந்தோதகமும், இந்திரனுக்கு ஆட்டின் மேதஸ்ஸும், இந்திரராஜனுக்குப் பயுத்தம்பொடியும், ருத்திரனுக்கு மாமிச

மத்வாஜ்யம் சரக்யாஸ்து விதார்யை லவணோ பலி: ।
பூதநாயாஸ்திலம் பிஷ்டம் சேஷாணாம் முத்கஸாரகம் ‖ ௧௫ ‖

ஸாதாரணபலிஸ்ஸர்ப்பிஸ்ஸஹோதநம் ஸசுத்தம் ததி ।
ஸர்வேஷாமபி தேவாநாம் கந்தாதீநி ததேத் க்ரமாத் ‖௧௬‖

கந்யகா வாத வேச்யா வா பலியாதாரயோக்யகா: ।
அங்கந்யாஸகரந்யாஸௌ: க்ருத்வா சுத்தாத்மா யதாக்ரமம் ‖ ௧௭ ‖

ஓங்காராதி நமோந்தைச்ச ஸ்வஸ்வநாமாபியோஜ்ய ச ।
ததா ஸ்வைவேசம் ஜலம் தத்வா ஸாதாரணபலிம் ததேத் ‖

மும், ருத்திரஜயனுக்கு நனைந்த மாமிசமும், ஆபனுக்கு ஆம்பலும் மத்ஸ்ய மாமிசமும், அபவத்ஸனுக்கு சங்கு, முதலைகளின் மாமிசமும், சரகிக்கு மத்யமும் நெய்யும், விதாரிக்கு லவணமும், பூதனைக்கு எள்ளுப்பொடியும், மற்றவளுக்கு (பாபராக்ஷஸிக்கு) பயரின் ஸாரமும், விசேஷ பலி திரவியங்களாகும்.

ஸகல தேவதைகளுக்கும் நெய், தயிர் கலந்த சுத்த அன்னமானது ஸாதாரண பலி திரவியமாகும். ஸகல தேவதைகளுக்கும் கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். 16

கன்னிகையாவது அல்லது வேசியாவது பலியைத் தரிப்பதற்கு யோக்யமாவாள்.

பலிஹரணம் செய்கிறவன் அங்கநியாஸம், கரநியாஸங்களைச் செய்துகொண்டு, சுத்தமான மனதுடன் முறையே, ஓம்காராதியாயும் நமோந்தமாகவும் இருக்கின்ற (ஓம் பர்ஜன்யாய நம: என்பதுபோன்ற) மந்திரங்களினலே அந்தந்த தேவதைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி, முதலில்

*தத்தேஷ்வாமபலிம் தத்வா தத்யாத்தோயம் ததா புத: |
க்ராமாதீநாம் து மண்டூகபதே பரமஶாயிகே || ௧௯ ||

ஸந்தர்ப்ய தேவதா: ஸர்வா: பூர்வோக்தவிதிநா க்ரமாத் |
விஸர்ஜயேத்ததோ தேவாந் விந்யாஸார்த்தம் து ஸங்க்ரமாத் ||

ப்ரஹ்மாணம் பாஹ்யதேவாம்ஶ்ச தத்ததுக்தபதே ந்யஸேத் |
தேவாலயவிதாநார்த்தம் *மார்கார்த்தம் தே ப்ரகீர்த்திதா: ||

ஜலத்தை விட்டுப் பிறகு ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.* 18

புத்திமானாக இருப்பவன் பிறகு அந்த தேவதைகளுக்கு விசேஷமாகக் கூறியிருக்கிற பலியைக் கொடுத்துவிட்டுப் பிறகு அதன்மேல் ஜலத்தையும் விடவேண்டும்.

கிராமாதிகளில் மண்டூகபதம், பரமசாயிபதம் இவைகளில் முன்பு கூறியுள்ள விதியின்படி தேவதைகளைத் திருப்தி செய்து விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு (கிருஹாதி) விந்யாஸார்த்தமாக பிரம்ஹாவையும், பாஹியதேவதைகளையும் (ஆர்யகன் முதலான தேவதைகளையும்) அவரவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற இடங்களில், மந்திரங்களுடன் நியாஸம் (பிரதிஷ்டை அல்லது ஆவாஹனம்) செய்யவேண்டும்.

இவர்கள் தேவாலய நிர்மாணத்திற்காகவும், * நடப்புப் பாதைக்காகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு

*தத்ஸ உத்த்ருத:பலிம், ஹ்ருதயாய நமஸ்தேந ஸாதா-ரணபலிம் க்ஷிபேத் | இதி அதிக: பாட: |

*ராஜார்த்தம் இதி பாடாந்தரம் |

* ஹ்ருதயாய நம: என்று சொல்லி ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அதிகபாடம்.

* அரசனுக்காகவும் என்பது பாடபேதம்.

ஶேஷாஸ்து நிஷ்டி²தாஸ்ஸர்வே ரக்ஷார்த²ம் து நிவேஶிதா: ।
ஏவம் க்³ராமாதி³ஷு ப்ரோக்தம் ரஹஸ்யமிஹேரிதம் ॥ ௨௨ ॥

க்ருத்வோபவாஸ: ஸ்த²பதி: ப்ரபா⁴தே
ஸ்நாநாதி³ஶுத்³தோ⁴ऽவிகலம் க்³ருஹீத்வா ।
விஶேஷஸாமாந்யப³லிம் ஸுராணாம்
யதோ²க்தநீத்யா வித³தீ⁴த ஸம்யக் ॥ ௨௩ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே ப³லிகர்மவிதா⁴நம் நாம
அஷ்டமோऽத்⁴யாய: ।

ஸ்தானம் கூறப்படவில்லை. அவர்கள் ரக்ஷைக்காகக் கூறப்பட்டவர்களாவார்கள்.

கிராமாதிகளுக்காக ரஹஸ்யமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற விஷயமானது, இங்கு இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்தபதியானவன், முதல்நாள் உபவாசமிருந்து காலையிலெழுந்து, ஸ்னானாதிகள் செய்து சுத்தனாக இருந்துகொண்டு பலிஹரணத்திற்குக் கூறியவைகளில் ஒன்றும் குறைவில்லாமல் எடுத்துக்கொண்டு, கூறியிருக்கின்ற முறையின் படி, தேவர்களுக்கு ஸாமான்ய பலியையும் விசேஷ பலியையும் நன்கு செய்யவேண்டும். 23

பலிகர்மவிதானமென்ற எட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்.

அத நவமோத்யாய: ||

க்ராமாதீநாம் மாநம் விந்யாஸம் அபி வக்ஷ்யதே விதிநா ।
தண்டாநாம் பஞ்சஶதம் க்ரோஶம் தத்³விகுணம் அர்தகவ்யூதம் ||

கவ்யூதம் தத்³விகுணம் ஹ்யஷ்டஸஹஸ்ரம் தத் யோஜநம் விஜ்ஞேயம் ।
அஷ்டதண்டசதுரஶ்ரா காகணிகா தச்சதுர்குணம் மாஷம் ||

மாஷசதுர்வர்தநகம் தச்சதுர்குணம் ஹி வாடிகா கதிதா ।

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இனி கிராமாதிகளின் மானத்தையும் (மானம்- அளவு) அவைகளின் விந்யாஸத்தையும், (விந்யாஸம் - அமைக்கும் முறை) முறைப்படி கூறுகிறேன்.

ஐநூறு (500) கோல் நீளத்திற்கு குரோசம் என்று பெயர்.

அதைப்போல இரண்டு மடங்குக்கு, 1000 கோல் நீளத்திற்கு, அர்த (பாதி) கவ்யூதி என்று பெயர்.

அர்த கவ்யூதியின் இருமடங்கு 2000 கோல் நீளத்திற்கு கவ்யூதி என்று பெயர்.

எண்ணாயிரம் கவ்யூதி கொண்டது ஒரு யோஜனமாகும். (16000000 கோல்)

எட்டு (8) தநுஸ் சச்சதுரமான இடத்திற்கு காணிகை என்று பெயர்.

காணியைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு மாஷம் என்று பெயர்.

மாஷத்தைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு வர்தனகம் என்று பெய்யர்.

வாடிகாயாஶ்சதுர்கு³ணிதா க்³ராமகுடும்பா³வநி: ஶ்ரேஷ்டா ||

ஏவம் பூ⁴மிமாநம் த³ண்டே³நைஷாம் து வக்ஷ்யதே(அ)து⁴நா |
க்³ராமஸ்ய லக்ஷைர்த³ண்டை³ர்த³ண்டை³: பர்யந்தமாநகம் || ௪ ||

விம்ஶதிஸஹஸ்ரத³ண்டா³த் தத்ஸஹஸ்ரவ்ருத்³த்⁴யா து பஞ்சமாநம் ஸ்யாத் |
க்³ராமே விம்ஶதிபா⁴கே குடும்ப³பூ⁴மிரேகபா⁴கே³ந ||

த³ண்டை³: பஞ்சஶதைர்யுக்தம் க்³ராமஸ்ய மாநமித³ம் (உக்தம்) |
தஸ்மாத் பஞ்சஶதவ்ருத்³த்⁴யா யாவத் விம்ஶத்ஸஹஸ்ரத³ண்டா³: ||

வர்தனகத்தைப்போல ஐந்து மடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு வாடிகை என்று பெயர்.

வாடிகையைப்போல, நான்குமடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு சிறந்ததான கிராம குடும்பாவனி என்று பெயர்.

இவ்விதமாகப் பூமியின் மானமானது கூறப் பட்டிருக்கிறது.

இனி அவைகளின் அளவைத் தண்டமானத்தினால் (கோலின் அளவினால்) கூறுகிறேன். 3½

கிராமத்திற்கு லக்ஷம் கோல்களினால் பர்யந்தமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (கிராமத்தின் எல்லைக்கோடிகள் வரையில் லக்ஷம் கோலளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அகலம் நீளம் இவ்விரண்டுகளின் அளவுகளுமாகும்.)

இருபதினாயிரம் (20000) தண்டம் முதல் முறையே, 20000 தண்டம் விதமாகக கூட்டிவர, கிராமங்களின் மானமானது ஐந்துவிதமாகும்.

கிராம மானத்தில் 20ல் 1 பாகம் குடும்ப பூமியாகும். (ஜனங்கள் வஸிக்குமிடம் 20ல் 1 பங்காகும் என்பது கருத்து.)

प्रोक्तं चत्वारिंशत्प्रभेदं ग्रामस्य मानमिष्यते ।
विंशत्सहस्रदण्डान्तं यावत्पञ्चशतं सहस्रदण्डानाम् ॥ ७ ॥

नवशतमथ सप्तशतं पञ्चशतं त्रिशतमिति च
विस्तारः स्यात् ।
नगरस्य सहस्रादिद्विसहस्रान्तं च दण्डमानं
स्यात् ॥ ८ ॥

नगरस्याष्टसहस्रैर्दण्डैः पर्यन्तमानमिष्टं
(मानं स्यात्) ।
द्विद्विसहस्रक्षयतः द्विसहस्रान्तं चतुर्विधं
मानम् ॥ ९ ॥

குடும்ப பூமியானது ஐநூறு (500) தண்டபிரமாணம் கூறப்பட்டிருந்தால், அது கிராமத்தின் (சிறிய கிராமத்தின்) அளவாகும்.

அந்த அளவிலிருந்து ஐநூறு (500) கோல் வீதமாக இருபதினாயிரம் (20000) கோல் வரையில் பெருக்கிவர கிராம மானமானது நாற்பது (40) விதயாகும். 6½

நகரத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டாயிரம் 2000 கோல், ஆயிரத்தைந்நூறு 1500 கோல், ஆயிரம் 1000 கோல், தொள்ளாயிரம் 900 கோல், எழுநூறு 700 கோல், ஐநூறு 500 கோல், முந்நூறு 300 என்று ஏழு விதமாகும்.

நகர விஸ்தாரமானது ஆயிரம் 1000 தண்டம் முதல், இரண்டாயிரம் தண்டம் வரையில் இருப்பதுமாகும். 8

நகரத்தின் பர்யந்த (எல்லைக்கோடியின்) அளவானது எண்ணாயிரம் 8000 கோலாகும். 8000-த்திலிருந்து இரண்டாயிரம் கோல்வீதமாகக் குறைத்து, இரண்டாயிரம் கோல் வரையில் அளக்க, நகர எல்லையின் அளவானது, நான்கு விதமாகும்.

க்ராம: கேட: கர்வடஞ்ச துர்கம் நகரமிதி பஞ்சதா|
த்ரைவித்யம் ப்ரத்யேகம் மானம் வக்ஷ்யேऽஹம் தண்டமானத:||

அதமம் சதுஷ்ஷஷ்டிதண்டா: க்ராமவிஸ்தாரமீரிதம் கதித: ।
க்ராமஸ்ய மத்யமஸ்ய த்விமானம் த்ரிமானம் ததோத்தமம்
கேடகே || ௧௧ ||

ஷட்பஞ்சாசத் த்விசதம் ஹீனம் கேடம் விம்சதி
த்ரிசதம் ।
மத்யமம் சதுரசீதி த்ரிசதமுத்தமம் || ௧௨ ||

அஷ்டசத்வாரிம்சத் சதுச்சதம் கர்வடம் அதமம் ।

(ஜனங்கள் வஸிக்குமிடமானது) கிராமம் 1, கேடம் 2, கர்படம் 3, துர்கம் 4, நகரம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகும்.

மூன்று மூன்று பேதமுள்ள அவைகளின் அளவுகளை தண்டமானத்தினால் கூறுகிறேன். 10

அறுபத்திநான்கு 64 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது அதமாதமமான கிராமமாகும்.

அதைப்போல் இரண்டு பங்கு 128 தண்ட விஸ்தார முள்ளது மத்தியம கிராமமாகும்.

மூன்று பங்கு விஸ்தாரமுள்ளது உத்தம கிரமமாகும். 11

இருநூத்தி ஐம்பத்தாறு 256 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி இருபது 320 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது மத்தியமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி எண்பத்தி நான்கு 384 தண்டவிஸ்தார முள்ளது உத்தமகேடமாகும்.

நானூத்தி நாற்பத்தெட்டு 448 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதம கர்படமாகும்.

𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌖𑌰𑍍𑌵-
𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌶𑌤𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚𑌾𑌧𑌮𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗-
𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌤𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌹𑌿 ॥ ௧௪ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌕𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌵𑌶𑌤𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌵𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

ஐநூத்திருபது 520 தண்டமானமுள்ளது மத்திம கர்படமாகும்.

ஐநூத்தி எழுபத்தாறு 576 தண்டமானமுள்ளது உத்தமகர்படமாகும். 13

அறுநூத்தி நாற்பது 640 தண்டமானமுள்ளது அதம துர்கமாகும்.

எழுநூத்திநான்கு 704 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம துர்கமாகும்.

எழுநூத்தி அறுபத்தெட்டு 768 தண்டமானமுள்ளது உத்தம துர்கமாகுர். 14

எண்ணூத்தி முப்பத்திரண்டு 832 தண்டமான முள்ளது அதம நகரமாகும்.

எண்ணூத்தறுபது 860 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம நகரமாகும்.

தொள்ளாயிரத்து அறுபது 960 தண்டமானமுள்ளது உத்தம நகரமாகும். என்று முறையே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நகரமானமானது 832 தண்டம் முதல் முறையே 960 தண்டம் வரையில் 16 தண்டம் வீதம் கூட்டிவர, நகர மானம் ஒன்பது 9 விதமாகும்.

தீர்கம் த்ரிபாதமத்யர்தம் பாதம் த்விகுணமாயதம்
விஸ்தாராத் || ௧௬ ||

ஷடம்ஶமஷ்டாம்ஶமேகம் சதுரஶ்ரம் வா யதேஷ்டம் விஸ்தாராத் ।
தஸ்மிந் விஸ்தாராயாமே தண்டேநாயுக்மமாநத: ||

ஶேஷம் வாடபூம்யாயம்*(யம்) க்ராமாதிஷு ஸர்வவஸ்துஷு ச ।
ஶ்ரேயாதிஸம்யுக்தம் வ்ருத்திம் ஹாநிம் ச யஷ்டிபி: ௧௭ ||

ஆயவ்யயர்க்ஷயோந்யாயு(ரம்ஶ)ஸ்ய திதிவாரேஷு
வாஸ்து ।

நகரத்தின் முக பாகத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு, அகலத்தில் முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, கால்பங்கு என (4) விதமாகும். 16

அது அகலத்தில் ஆறில் (6ல்) ஒரு பங்கு, அல்லது எட்டில் (8ல்) ஒரு பங்கு சச்சதுரமாகவோ, அல்லது தான் விரும்புகிற விதமாகவாவது இருக்கவேண்டும்.

அதனுடைய அகல நீளத்தில் தண்டமானத்தினாலே ஒத்தைப் படையான அளவைக் கொள்ளவேண்டும். மீத மிருப்பது வாடபூமியாகும். இது கிராமாதிகளான ஸகல வித வாஸ்துக்களுக்குமாகும்

இதில் சிரேயஸ்கரமான ஆயாதிகளை உத்தேசித்து, கோலால் அளவைக் கூட்டியாவது, குறைத்தாவது அளவைக் கொள்ளவேண்டும். 18

ஆயம் 1, வியயம் 2, நக்ஷத்திரம 3, யோநி 4, ஆயுள் (அம்சம்) 5, திதி 6, வாரம் 7, இவைகளை வாஸ்து மானத்தி

---

*யமாஸ்யம் உத்தரவி ஶமாஞ்ஞமடு ।

யஜமாநவஸ்துநாமஜந்மர்க்ஷேணாவிரோதிகம் யதா || ௧௯ ||

தந்நாமேந ஸமேதம் ஸ்யாத் *ஸர்வஸம்பத்தயே ।
வ்யாஸாயாமஸமாயோகே வஸுபிர்குணிதே பரே
அர்கைர்ஹ்ருதே (ஹ்ருதஶேஷம்) || ௨௦ ||

த்ரயக்நம் ஸமவிஸ்தீர்ணம் நாகைர்ஹ்ருதமஶேஷம் ।
த்வஜதூம்ரஸிம்ஹஶ்வாநவ்ருஷகரேபகாகாஶ்ச யோநய: || ௨௧ ||

இஷ்டா யோநய உக்தா த்வஜஸிம்ஹவ்ருஷஹஸ்திந: ஶுபதா: ।

ஞலே கணித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் எஜமானனுடைய நாம நக்ஷத்திரத்திற்கும், வாஸ்துவின் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கும் விரோதமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். தோஷமில்லாமல் பொருத்தமாக இருக்கும் மானமானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கும்.

வாஸ்துவின் அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல் எண்ணை, 8 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது ஆதாயம் ஆகும். 20

வாஸ்துவின் வியாஸாயாமத்தை (அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல் எண்ணை) 9 ஆலே பெருக்கிவரும் தொகையை, 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது வியயமாகும்.

அந்த எண்ணை 3 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 8 ஆலே வகுக்க மீதமானது ஜாதியோநிகளாம்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, ஸிம்ஹம் 3, நாய் 4, விருஷபம் 5, கழுதை 6, யானை 7, காக்கை 8, இவைகள் எட்டும் யோநிகளாம்.

இந்த யோநிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், கஜம், இவைகள் சுபகரமான யோநிகளாகும்.

---

*வஸ்துஸம்பத்தயே இதி பாடாந்தரம் ।

पुनरपि वसुभिर्गुणिते त्रिनवाहृत्या शेषं
भः (तायत्) शिष्टम् ॥ २२ ॥

नक्षत्रं भणितेह *त्रिंशताभ्यस्ते तिथिः सप्तहृते ।
वारं सूर्यादेवं स्यात् प्रथमाद्येवं दस्रादेस्तु
गणनीयम् ॥ २३ ॥

सूर्यादिकस्य ‡साधनं प्रथमादिकं दस्रादिकं स्यात् ।

மறுபடியும் வாஸ்துமானத்தை எட்டால் 8 ஆல் பெருக்கி இருபத்தேழால் 27 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது நக்ஷத்திரமாகும்.

வாஸ்துமானத்தை* முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி ஏழால் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஞாயிறு முதலாக வாரத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (திதியை பிரதமை முதலாகவும், நக்ஷத்திரத்தை அசுவதி முதலாகவும் கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருள்.)

---

*अत्रैवं पाठो योज्यः —
त्रिंशताभ्यस्ते तिथिस्तिथिहृते स्यात् ।
वारश्चैव नवगुणिते सप्तहृते वासरक-
संशिष्टम् ।
तद्वेदयुगगुणिते स्यात् नवहृतिशेषमंशमिह ॥

‡पाठान्तरं इति पाठभेदः ।

*இங்கு இவ்விதம் பாடத்தை சோதித்துக்கொள்ள வேண்டும்:—

வாஸ்துமானத்தை முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி பதினைந்தால் 15 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஒன்பதால 9 ஆல் பெருக்கி ஏழால் 7 ஆல் வகுத்துவரும் மீதம் வாரமாகும்.

நான்கால் 4 ஆல் பெருக்கி ஒன்பதால் 9 ஆல் வகுத்து வரும் மீதம் அம்சமாகும்.

விபரீதே து விபத்த்யை தஸ்மாத் ஸம்யக் பரீக்ஷ்ய
கல்பயேத் || ௨௪ ||

த்வாதசஸஹஸ்ரைர் விப்ரைர் †ப்ரதிஷ்டிதம் தூத்தமோத்தமம் க்ராமம் |
தசஸாஹஸ்ரைர் உத்தமமத்யமம் ஸ்யாத் அஷ்டஸாஹஸ்ரை: ||

ஸப்தஸாஹஸ்ரைர் விப்ரைர் மத்யோத்தமமிதீஷ்டம் ஸ்யாத் |
ஷட்ஸாஹஸ்ரைர் மத்யமமத்யமம் து பஞ்சஸாஹஸ்ரை: ||

அதமோத்தமம் து சதுஸ்ஸாஹஸ்ரைஸ்
த்ரிஸாஹஸ்ரை: |

ஆதாயம் அதிகமானால் அது சௌக்கியத்தையளிக்கும். வியயம் அதிகமானால் அது ஸர்வ நாசத்தையளிக்கும். ஆயாதிகள் விபரீதமாக இருந்தால், அது ஆபத்தை யளிக்கும். ஆகையால் ஆயாதிகளை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். 24

பன்னீராயிரம் 12000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது உத்தமோத்தம கிராமமாகும்.

பதினாயிரம் 10000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது உத்தம மத்திய கிராமமாகும்.

எண்ணாயிரம் 8000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது, உத்தமாதம கிராமமாகும்.

ஏழாயிரம் 7000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடம் மத்தியமோத்தம கிராமமாகும்.

ஆறாயிரம் 6000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடம் மத்தியம மத்தியம கிராமமாகும்.

ஐயாயிரம் 5000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கும் கிராமமானது மத்திம அதம கிராமமாகும்.

---

† அதிஷ்டிதம் இதி பாட: |

𑌅𑌯𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑍇𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌨𑍀𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌮-
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃 ।

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌤𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑍇𑌤𑍍𑌵𑌧𑌮𑌃 𑌨𑍀𑌚𑌾𑌧𑌮𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍈𑌃 ।

§𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕(𑌯𑌿𑌕)𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌷𑍍𑌠 𑌹𑌿 ॥

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 ।

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑌿 ॥

நாலாயிரம் 4000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கும் கிராமமானது அதமோத்தம கிராமமாகும்.

மூவாயிரம் (3000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற இடமானது அதம மத்தியம கிராமமாகும்.

இரண்டாயிரம் (2000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது அதமாதம கிராமமாகும்.

ஆயிரம் (1000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது நீசோத்தம கிராமமாகும் என்று சிலபாசார்யர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

எழுநூறு (700) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது நீசமத்தியம கிராமமாகும்.

ஐநூறு (500) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது நீசாதம கிராமமாகும்.

முறையே, நூத்தெட்டு 108 (1) பிராம்ஹணர்கள் அதைப்போல் இருமடங்கு 216 (2) பிராம்ஹணர்கள் மும்மடங்கு 324 (3) பிராம்ஹணர்கள், நான்கு மடங்கு 432 (4) பிராம்ஹணர்கள், எண்பது 80 (5) பிராம்ஹணர்

§𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑌾𑌠𑌃 '𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌿𑌕𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌯𑌪𑌾𑌠𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

ஷட்காஷ்டாம்ஶிஸஹிதம் க்ஷுத்ரகம் ஸ்யாச்சதுஷ்கஹ்ராஸ
விதி க்ஷயிதம் ।
தஸ்ய ஸாவாக்ருயசிஷ்டம் ஶேஷாணாம் த்விஜாகாரீதி ॥ ௩௧ ॥

யுக்மா†யுக்மவிபாகை: த்விவிதம் ஸ்யாத் ஸகலவஸ்து
விந்யாஸம் ।
யுக்மே ஸூத்ரபதம் ஸ்யாதயுக்மே பதமத்யே து
வீதீ ஸ்யாத் ॥ ௩௨ ॥

அன்யோன்யஸங்கரதோஷபாஹம் ஸ்யாத் ஸகலஜந்துநாஶாய ।
த்விஜாகரம் ஸ்வஸ்திகமித ஸவ்யம் ப்ரஸவ்யம் சைவ ॥

கள் * ஆறுபத்திநான்கு 64 (6) பிராம்ஹணர்கள், ஐம்பது 50 (7) பிராப்ஹணர்கள், முப்பத்திரண்டு 32 (8) பிராம்ஹணர்கள், இருபத்திநான்கு 24 (9) பிராம்ஹணர்கள், பன்னிரண்டு 12 (10) பிராம்ஹணர்கள், பதினறு 16 (11) பிராம்ஹணர்கள், வஸிக்குமிடமானது க்ஷுத்ர (சிறிய) கிராமமாகும். எனவே சிறிய கிராமங்கள் பத்து (10) விதமாகும். 31

ஸகலவிதமான வஸ்து விந்யாஸமும், யுக்மம் என்றும், அயுக்மம் என்றும இரண்டுவிதமாகும். (யுக்மம் - இரட்டை வரிசை. அயுக்மம் - ஒற்றை வரிசை.) யுக்மத்தில் ஸூத்திர பதம் இருக்கவேண்டும். அயுக்மத்தில் பதத்தின் மத்தியில் வீதி இருக்கவேண்டும். 32

இவ்விரண்டும் ஒன்ருேடொன்று சேர்ந்தால், அது ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் கெடுதியை விளைவிக்கும். 32½

---

†யுக்மே விந்யாஸே இதி பாடாந்தரம் ।

*64, 50 இரண்டு எண்களுக்குப் பதிலாக 48 என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அபபொழுது அல்பகிராமம் 10 விதமாகும்.

ப்ரஸ்தரம் ப்ரகீர்ணகம் ஸ்யாத் நந்த்³யாவர்தகம் பராகமேவ
ச பத்³மம் |
ஸ்யாத் ஶ்ரீப்ரதிஷ்டிதே சைவாஷ்டவித⁴ம் க்³ராமலக்ஷணம் ||

ஸர்வேஷாம் க்³ராமாணாம் மங்க³ளவீத்²யாவ்ருதா ப³ஹிஸ்து
ப³ஹி꞉ |
ப்³ரஹ்மஸ்தா²னம் ஹ்ரஸ்வஹ்ருதம் (ஹ்ரஸ்வீதம்) தஸ்மிந்தே³வாலயம்
தத்ர வா பீட²ம் || ௩௫ ||

ஏகத்³வித்ரிசது꞉பஞ்சத⁴னுர்பி⁴꞉ விஸ்தாரஸம்யுக்தா
ப்ராக்ப்ரத்யக்³க³தா மார்கா³ ருஜுர்த³ண்ட³மஹாபத²வாச்யா꞉ ||

கிராமமானது தண்டம் 1, ஸ்வஸ்திகம் 2, பிரஸ்தரம் 3, பிரகீர்ணகம் 4, நந்தியாவர்த்தம் 5, பராகம் 6, பத்மம், 7 ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8 என்று எட்டு (8) விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளிப்பக்கமானது மங்கள வீதியினுல் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும அதற்கு வெளியில் வீதி இருக்கக்கூடாது. (மங்கள வீதி – தேவதைகள் விவாஹமான தம்பதிகள் முதலியவர்கள் ஊர்வலம் வருவதற்கான வீதி)

பிரம்ஹஸ்தானமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தேவாலயம் அல்லது பீடம் இருக்கவேண்டும். 35

கிராமத்தின் பாதையானது ஒரு (1) வில், இரண்டு (2) வில், மூன்று (3) வில், நான்கு (4) வில் அல்லது ஐந்து (5) வில் அகலம் உள்ளதும், கிழக்கு மேற்காகச் செல்கின்ற வழியாகவும் இருந்தால், அதற்கு ருஜுமார்க்கம் என்றும், தண்டமார்க்கம் (தம்பமார்க்கம்) என்றும், மஹாபதம் என்றும் பெயர். 36

§ ஷம்ஹா இதி பாடா²ந்தரம் |

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌧𑌨𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍀𑌥𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑍀𑌥𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 ॥

𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌿𑌮𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑍀𑌥𑍀 *𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌰𑌥𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 ।
𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑌪𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌮𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 †𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌗𑌲𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑍀𑌥𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌾 𑌜𑌨𑌵𑍀𑌥𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌗𑌰𑌵𑍀𑌥𑌿𑌕𑍈𑌵 ॥ ௩௧ ॥

நடுத்தரமான (மூன்று வில்) அகலமுள்ள வீதியானது பிரம்ஹ வீதி என்று கூறப்படும். அதுவே (அந்த கிராமத்திற்கு) நாபியாகும். (நாபி – தொப்பிள்)

மத்தியில் துவாரங்கள் (சந்துகள்) இருக்கின்ற வீதியானது ராஜ வீதியாகும். இதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் சிறிய சந்துகளிருப்பதாகும். 37

சிறிய வீதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் குட்டிமகம் என்று பெயர்.

ரதம் செல்லக்கூடிய மார்க்கமானது, மங்கள வீதி என்று கூறப்படுகிறது.

அதற்குக் குறுக்கே வழியுள்ளதானால், அதற்கு நராச பதம் என்று பெயர் வழங்கப்படுகிறது. 38

வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற மார்க்கங்கள் க்ஷுத்ரம் என்றும, அர்களம் என்றும், வாமனம் என்றும் பெயர் உள்ளவைகளாம்.

கிராமத்தைச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, மங்கள வீதி

---

*𑌸𑍈𑌵 𑌰𑌥𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ।

†𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌗𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ।

விப்ரபூர்ணம் மங்கலம் ஸ்யாத் க்ஷத்ரவைஸ்யயுதம் புரம்
நரவணிஜ்ஜனைர்யுக்தம் க்ஷத்ரயுக்தவணிக்ஸ்தலம் ஸ்யாத் ।
இதரஜனவாஸம் க்ராமமித்யாஹுரேதைஸ்து
மடமிதி கதிதம் யச்ச தாபஸானாம் நிவாஸ: ॥ ௪௦ ॥

க்ராமமார்கம் ப்ராங்முகம் வா உதங்முகம் கனீக்ருததண்டவத் தந்மத்யே ।
சாதுஷ்பதயுக்தம் தண்டகமிதி தண்டகமேதே மார்கம் முனய: ॥ ௪௧ ॥

தண்டவத் ஏகவீதீ ஸாந்தியுதம் தண்டகம் ப்ரோக்தம் ।
நவவஸ்துக்ஷேத்ரே க்ராமே வர்ணிதோ மார்கம் வக்ஷ்யே தஸ்ய
பேதி: ॥ ௪௨ ॥

என்று பெயருள்ளதாகும். புரத்தை (பட்டணத்தை)ச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, ஜன வீதி என்று கூறப்படும். பெரியோர்கள் கிராமம்—புரம் இவ்விரண்டுகளின் வீதிக்கும் ரத்யை என்னும் பெயரைக் கூறுகிறார்கள். 39

பிராம்ஹணர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற கிராமத்திற்கு மங்களம் என்று பெயர். அரசர்களும் (க்ஷத்திரியர்களும்) வைசியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற வஸ்துவுக்கு புரம் என்று பெயர். மற்ற ஜனங்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கிராமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தபஸ்விகள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு மடம் என்று பெயராம். 40

கிராமத்தின் மார்க்கமானது, கிழக்கு முகமாகவோ அல்லது வடக்கு முகமாகவோ ககனீகிருதமான (படியப் போடப்பட்ட) தண்டத்தைப்போல இருந்து, அதன் நடுவில் நான்கு (4) சந்துகளிருந்தால், முனிவர்கள் அந்த மார்க்கத்தை தண்டகம் (தண்டாகாரமான மார்க்கம்) என்று கூறுகின்றார்கள்.

சந்துகளில்லாமல் தண்டம்போல ஒரே வீதியாக இருந்தாலும் அதற்கும் தண்டம் என்று பெயர். 41½

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௬ ॥

நவ பதங்களுடன் கூடிய கிராமத்தில், பதத்திற்கு வெளியில் நான்கு திக்குகளிலும் வழிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த வழியில் வடகிழக்கிலிருந்து தென் திசை நோக்கி கிழக்கு வீதி செல்லவேண்டும். அந்த வழியிலிருந்து தென்கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். தென் திக்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். அந்த வழியானது வடமேற்கு திசையிலிருந்து கிழக்கு திக்கை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். இவ்விதமாக நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகத்தைப்போல் நான்கு வழிகள் அமைந்திருந்தால் அதற்கு ஸ்வஸ்திகம் என்று பெயர் கூறப்படுகின்றது. 44½

(கிராமத்தின்) கிழக்கு மேற்கு பாகங்களில், வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (1) நான்கு (2) ஐந்து (3) ஆறு (4) அல்லது ஏழு (5) இருந்தால் இந்த ஐந்துகளுக்கும் பிரஸ்தரம் என்று பெயராம். 45½

கிழக்கு நோக்கி நான்கு (4) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி

த்³வாத³ஶைகாத³ஶார்த⁴ம் ஹ்யேதத் ப்ராக்தம் ப்ரகீர்ணகம்
வத³ ।
ப்ராக்ப்ரத்யக் தத்ர பஞ்ச: பங்க்திராத்³யா மார்க³ஸம்
க்²யயோத்³ப⁴வா: ॥ ௪௭ ॥

த்ரயோத³ஶாதி³ஸப்தாந்தா: ஸௌம்யத்ரயோத³ஶதி³
மார்கா³: ।
யுக்தம் நந்த்³யாவர்த்தம் தி³க்ஷு சதுர்மார்க³ஸம்யுக்தம் ॥ ௪௮ ॥

நந்த்³யாவர்த்தாக்ருதிர் பா³ஹ்யே ஸந்தி⁴பா³ஹ்யேதரா
மார்கா³: ।
யுக்தாந்தர்மார்கை³ர்யுக்தம் நந்த்³யாவர்த்தாலயம் விது³: ॥ ௪௯ ॥

உத்தராஷ்டாத³ஶாத்³விம்ஶத்யந்தம் த்³வயம் (த்³வயம்)
ராத்³ருஷ்டம்: ।
பூர்வ: ப்ராக்ஸப்தமார்கை³ர்யுக்தம் ஹ்யேதத்
ஸ்வஸ்திகம் விது³: ॥ ௫௰ ॥

பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) மார்க்கங்களிருந்தால் இந்த ஐந்து விதங்களுக்கும் பிரகீர்ணகம் என்று பெயர் 46½

கிழக்கு மேற்காக ஐந்து (5) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி பதிமூன்று (13) பதினான்கு (14) பதினைந்து (15) பதினாறு (16) அல்லது பதினேழு (17) வழிகளிருந்து, நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு (4) வழிகளுமிருந்தால், இதற்கு நந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 48

கிராமம் அல்லது நகரத்தின் வெளிப்பக்கத்தில் நந்தியாவர்தத்தைப் (நந்தியாவட்டம்பூ) போல பல சந்துகளும், உள்கையில் பல வழிகளும் அமைந்திருந்தால், இதற்கு நந்தியாவர்தாலயம். என்று பெயர். 49

வடக்கு நோக்கிச்செல்லுகின்ற சந்துகள் பதினெட்டு (18) முதல் இருபத்திரண்டு (22) வரையிலும், கிழக்கு

ப்ராக்³ப்ரத்யங்முக²மார்கை³: ஸப்தபி⁴ருத³ங்முகை²-
ஸ்த்ரிவேத³பஞ்சபி⁴ர்வா: |
ஷட்³ஸப்தபி⁴ரபி யாம்யோத்தை:* விம்ஶதிபி⁴: பஞ்சதா⁴ பத்³மம் ||

அஷ்டபி⁴ர்ய ப்ராங்மார்கை³: உத³ங்மார்கை³ஸ்த்வஷ்ட
விம்ஶதிபி⁴: |
ஷோட³ஶைர்வாபி⁴தோ மார்கை³ர்யுக்தம் யத்து ||

தச்ச்²ரீப்ரதிஷ்டி²தம் ஸ்யாத³ஷ்டவித⁴ம் க்³ராமஜாதிஷு |
அத²வா ஶ்ரீவத்ஸாதி³கல்பாந் ப்ரகல்ப்ய தாந் விந்யாஸேத் ||௫௩||

முகமாகச் செல்லுகின்றவழிகள் ஆறும் (6) அமைந்திருந்தால் அதற்கு பராகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 50

கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழிகள் ஏழும், வடக்கில் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) ஆறு (6) அல்லது ஏழும் (7) அமைந்திருந்தால், அந்த கிராமத்திற்கு பத்மம் என்று பெயர். இது மூன்று முதல் ஏழு வரையிலுள்ள வழிகளினாலே ஐந்து விதமாகும். 51

கிழக்கு முகமாக எட்டு (8) வழிகளும், வடக்கு முகமாக இருபத்தெட்டு (28) வழிகளும் இருந்தாலும், அல்லது கிழக்கு முகமாக பதினாறு (16) வழிகளும், வடக்கு முகமாக பதினாறு (16) வழிகளும் இருந்தாலும், அந்த கிராமமானது ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் என்று கூறப்படும்.

இவ்விதமாக தண்டகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் 2. பிரஸ்தரம் 3. பிரகீர்ணகம் 4. நந்தியாவர்தம் 5. பராகம் 6. பத்மம் 7. ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8. என்று, கிராமங்கள் எட்டு (8) விதமாக கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 52½

அல்லது * ஸ்ரீவத்ஸாதி விந்யாஸங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 53

---

*பாதி³தம் ஸ்யாத் இதி பாடோ²யுக்த இதி பா⁴தி |

*** பதவிந்யாஸத்தில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்பது கூறப்படவில்லை.**

सर्वेषां ग्रामाणां नाभिं न वेधयेत्सुधीः ।
ग्रामे वाथ गृहे वा दण्डच्छेदादि नैव
कर्तव्यः ॥ ௫௪ ॥

सकलाद्यासनान्तान्तं विन्यासार्थं पदं
बुधैर्ग्राह्यम् ।
क्षुद्रे ग्रामे चतुर्मार्गाः अष्टमार्गास्तु मध्यमे ग्रामे ॥

आद्ये द्वादश मार्गाः ग्रामेषूत्कृष्टकेषु स्मृताः ।
भल्लाटमपि महेन्द्रं राक्षसं च तथा
पुष्पदन्तके ॥ ௫௫ ॥

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸகலவிதமான கிராமங்களிலும், நாபியை (கிராம மத்திய பாகத்தை) பிணைக்காமல் இருக்கவேண்டும். (வாஸ்துவுடன் சேர்க்காமலிருக்க வேண்டும்.)

கிராமத்திலாவது கிருஹத்திலாவது தண்டச்சேதம் செய்யவும் கூடாது. (கோலளவைப் பிரித்து கணக்கிடக் கூடாது.) 54

புத்திமான்கள், ஸகலபதம் முதல் ஆஸநகாந்தபதம் வரையில், கிருஹாதிவிந்யாஸார்த்தம், பதங்களை கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

க்ஷுத்ர (அதம) கிராமங்களில் நான்கு (4) வழிகள் இருக்கவேண்டும்.

மத்தியம கிராமங்களில் எட்டு வழிகள் இருப்பதாகும்.

உத்தம கிராமங்களில் பன்னிரண்டு (12) அல்லது பதினாறு (16) வழிகளிருப்பதாகும். 55½

பல்லாடபதம், மஹேந்திரபதம், ராக்ஷஸபதம், புஷ்பதந்தபதம், இவைகள், துவாரயதந ஸ்தானமாகும். (இவைகள் போக்குவரவுக்கு வாயிற்படி அல்லது வழி அமைப்பதற்குரிய இடங்களாகும்.)

𑌆𑌰𑌾𑌯𑌤𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 ।
𑌵𑌿𑌤𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾
𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚 ॥ ௫௮ ॥

𑌵𑍃𑌷𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌦𑍌𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑌶𑍋𑌷𑌨𑌾𑌗𑌦𑌿𑌤𑌿𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌸𑍁 (𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶) 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌤𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂
𑌤𑌤𑌃 ॥ ௫௯ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 ।

இந்த நான்கு இடங்களும் ஜலமார்கங்களுமாம். (ஜலதாரை முதலியவைகளை கல்பிப்பதற்குறிய இடங்களும் ஆகும்.) 56½

விததபதம் (1) ஜயந்தபதம் (2) ஸுக்ரீவபதம் (3) முக்கியபதம் (4) பிருசபதம் (5) விருஷபதம் (6) பிருங்கராஜ பதம் (7) தௌவாரிகபதம் (8) சோஷபதம் (9) நாகபதம் (10) திதிபதம் (11) ஜலந்தபதம் (12) (ஜலாதிபதிபதம்,) இந்த எட்டு 8 (பன்னிரண்டு 12) ஸ்தானங்களும், உபதுவாரங்களுக்கு உரிய இடங்களாகும். (வீட்டுக்குள் நிலைகள் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு உரிய இடங்களாகும். 58

துவாரத்தின் (வாயிற்படியின்) அகலமானது, மூன்று (3) முழம், ஐந்து (5) முழம், அல்லது ஏழு (7) முழமிருக்க வேண்டும் அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரம் அல்லது ஒன்றரைப் பங்கு உயரமிருக்க வேண்டும். இந்த அளவில் அதன் காலின் அளவைச் சேர்க்கக்கூடாது. 59

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளியில், நான்கு

प्राकारादयोऽपि नद्या दक्षिणतीरे तदनुवितायताः ॥ ६० ॥

नवनववस्वष्टसप्तविभागेऽथ मध्ये ब्राह्मं
ततः पादं दैवम् ।
मानुषमथ पैशाचं क्रमशः पदं कल्प्यं यथा तत् ॥

दैविकमानुषभागे विप्राणां वसत्यर्थं गृहश्रेणी ।
कर्मोपजीविनां वसत्यर्थं पैशाचे तत्र वा
द्विजावासः ॥ ६२ ॥

तस्मिन् सर्वगणानां क्रमशः प्रागादिषु सुरावासाः ।

பக்கங்களிலும், பெரிய கோட்டைச் சுவர்களும், அகற்கு வெளியில் அகழியும் இருக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளும், நதியின் தென்கரையில் இருந்தால், அது, அந்த நதியை அனுஸரித்து நீண்டிருக்கவேண்டும். 60

கிராமத்தை நவபதம், (அஷ்டபதம்,) அல்லது ஸப்தபதமாகக் கணக்கிட்டால், அதன் மத்தியமானது பிரம்ஹபதமாகும், அதற்கடுத்தது தைவபதமாகும், அதற்கு அடுத்தது மானுஷபதமாகும். அதற்கடுத்தது பைசாசபதமாகும். இவ்விதமாக முறையே ஸ்தானங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த இடங்களில், நடுவிலுள்ள பிரம்ஹாம்சத்தை விலக்கி விட்டு, அதையடுத்துள்ள தைவாம்சம், மானுஷாம்சங்களில் பிராம்ஹணர்கள் வஸிப்பதற்கான வீட்டு வரிசையை கல்பிக்க வேண்டும். பைசாச பதத்தில் கர்மோபஜீவிகள் வஸிப்பதற்கு, (தொழில் செய்பவர்கள் வஸிப்பதற்கு) உரியஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும், அல்லது அந்த விடத்தில் பிராமணர்களின் வாஸஸ்தானத்தைக் கல்பிப்பதுமாகும்.

அந்தவிடத்தில் தேவகணங்களுக்குரிய தேவாலயங்களை, முறையே கிழக்கு முதல் கல்பிக்க வேண்டும். 62½

ஸத்மானி ப்ராஹ்மணானாஞ்ச தேவதாயதனம் பவேத் ||௬௩||

ஶிவஸ்தானம் (ஸ்திதம்) து க்ராமாணாம் பஹி (பவேத்)
பல்லாடே து வா பவேத் ।

ப்ருங்கராஜாம்ஶகே வாபி பாவகே து விநாயக꞉ || ௬௪ ||

ஈஶாநாம்ஶே ஶிவஸ்தானம் ஸௌம்யாம்ஶே வா நா
(ந)த்பரேஷு வா ।

பாஹ்யஸ்ய து க்ருஹஶ்ரேணீம் மானேன விதினா குரு ||

ஶிவாலயே பரிவாராணாம் ப்ரோக்தஸ்தான(க்ரமாத்)
இஹோச்யதே ।

ஸூர்யபதே ஸூர்யம் ஸ்தாப்யம் ஶ்ரீபதே காமிகா பவேத் ||

இதன் மத்தியில் (இந்த பைசாசபத மத்தியில்) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடங்களையும், தேவாலயங்களையும் கல்பிப்பதாகும். (63)

கிராமத்திற்கு முற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில், சிவாலய மிருப்பதுமாகும்.

பிருங்கராஜாம்சம் அல்லது பாவகாம்சத்தில் விநாயக ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (64)

ஈசானும்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். ஸோமாம்சம் அல்லது அதற்கடுத்த அம்சங்களில் கல்பிப்பதுமாகும்.

இந்த சிவாலயத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் வீட்டு வரிசையை, அளவுடனும் விதியுடனும் கல்பிக்கவேண்டும்,

சிவாலயத்தில், சிவபரிவாரங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக் கிற ஸ்தானங்களை இங்கு கூறுகிறேன் —

ஸூர்ய பதத்தில் (ஆதித்யபதத்தில்) ஸூரியனை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்,

भृशभागे विष्णुगेहं याम्यायां षण्मुखालयम् ।
भृशांशे भृशांशे वा नैरृत्यां केशवालयम् ॥

सुग्रीवांशे गणाध्यक्षः पुष्पदन्तपदेऽपि वा ।
शास्तृगेहं नैरृत्यंशे वारुणे विष्णुमन्दिरम् ॥ ६८ ॥

स्थानकासनशयनं यथोर्ध्वतले क्रमेण
सोपानोर्ध्वतलादिकम् ।
अथवा मूलतलं कठिनं कल्पयित्वा स्थानकं प्रकल्पयेत् ॥

அக்னி பதத்தில் காளிகோவிலே நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். (66)

பிருச பாகத்தில் விஷ்ணு ஆலயத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

யமபதத்தில் ஷண்முகாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருசாம்சத்திலாவது, நிருருதி அம்சத்திலாவது (பிதிரு அம்சத்திலாவது) கேசவாலயத்தை நிர்மாணிப்பதுமாகும்.

ஸுக்ரீவாம்சத்தில் கணபதியின் ஆலயத்தை கல்பிக்க வேண்டும். புஷ்பதந்த பததில் கல்பிப்பதுமாகும்.

ஐயனர் கோவிலே நிருருதி அம்சத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்.

வருணம்சத்தில் (ஜலாதிபாம்சத்தில்) விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (68)

இந்த விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில், மேல்தலத்திலிருந்து முறையே, ஸ்தானக பிம்பம், ஆஸந பிம்பம், சயநபிம்பம் இம்மூன்றையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

அல்லது மூலதலத்தை கடினமாகக் கல்பித்து, அதன்

ஸுக்ரிவாம்ஸகே ஸௌம்யே ராஜஹர்ம்யம் ப்ருங்கராஜே
*ஜிநாலயம் ।
மத்யாம்ஸகே வாயவ்யே சாத்திரீஸத்மம் ஸோமே || ௭௰ ||

ஸோமே தநதஸத்மம் வா ஸப்தமாத்ருகாலயம் ததா ।
ஈசாம்ஸே சிவாலயம் பர்ஜந்யாம்ஸே ஜயந்தே வா || ௭௧ ||

ஸோமே †தநதஸத்மம் வா சோஷபதே வா விந்யாஸவேத் ।

மேல்தலத்தில் ஸ்தானக பிம்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்வது மாகும். (69)

ஜிநாலயத்தை ஸுகதாம்சத்தில் (ஸுக்ரீவாம்சத்தில்) கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருங்கராஜாம்சத்தில் ராஜகிருஹத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (ஜிநாலயத்தை என்பது பாடபேதம்.)

வாயுபதத்தில் மதிராலயத்தை (கள்ளுக்கடையை) கல்பிக்கவேண்டும்.

முக்கியாம்சத்தில் காத்தியாயநீ கிருஹத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். (70)

ஸோமாம்சத்தில் தநத கிருஹத்தை (தநகிருஹத்தை) யாவது, ஸப்தமாதாக்களின் ஆலயத்தையாவது கல்பிக்க வேண்டும்.

ஈசாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். பர்ஜந்யாம்சம் அல்லது ஜயந்தாம்சத்தில் நிர்மாணிப்பதுமாகும். (71)

ஸோமபதம் அல்லது சோஷபதத்தில் தநத(தந) கிருஹத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

*ஜிநாலய இதி பாடாந்தரம் ।

†ஸோமஸத்மம் இதி பாடாந்தரம் ।

தத்ர கஜாநநஸத்மம் ஸ்யாததிதௌ வா மாத்ருகோஷ்டம் ஸ்யாத் ||

மத்யே விஷ்ணோர்க்ருஹஸ்யாத்ர ஸபாமண்டபம் ப்ரகல்பயேத் |
ப்ரஹ்மஸ்தாநாதீசபாகே வாக்நேய்யாம் வா ஸமாஸ்ரயேத் ||௭௩||

தத்வாயவ்யே ஸபாஸ்தாநே †ஹரிவேஸ்ம து தக்ஷிணே பரத: |
க்ரூரம் ப்ரத்யயகரம் பஞ்சகம் மத்யே து ||௭௪||

யுக்மாயுக்மபதே ச ப்ரஹ்மஸ்தாநேஷ்டநவாம்ஸே |
ஸ்வநிர்மாணம் ஹாரம் ப்ராகாரேஷு ரிக்தேஷு ச க்ரூரா: ||

அவ்விடத்தில் (சோஷாம்சத்தில்) கணேசாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதிதிபதத்தில் மாதிருகோஷ்டத்தை ஸப்தமாதாக்களின் ஆலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (72)

விஷ்ணுவின் ஆலயமத்தியில் ஸபாமண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸபாமண்டபமானது, பிரம்ம ஸ்தானத்திற்கு ஈசானிய பாகம் அல்லது ஆக்னேய பாகத்திலிருக்க வேண்டும். (73)

அந்த ஸபாமண்டபமானது விஷ்ணுவாலயத்திற்கு வடமேற்கு பாகத்திலிருக்கவேண்டும். அதை அடுத்து தென்பாகத்தில் விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதன் மத்தியில், பயங்கரமானதும், நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான ஐந்து விஷயங்களிருக்க வேண்டும். *(74)*

அஷ்டபாகம் அல்லது நவபாகத்தில், இரட்டைப்படை அல்லது ஒற்றைப்படையில், (64 பதம் 81 பதம்போன்ற

†ஹரிஸத்மம் இதி பாடாந்தரம் |

𑌨𑌲𑌿𑌨𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰(𑌨)𑌲𑍀𑌨𑌕𑌂
𑌤𑌥𑍈𑌵 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ௭௬ ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑌮𑌨𑍀𑌚𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵𑌮𑍍 ॥ ௭௮ ॥

𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑌿𑌨𑍀𑌚𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

வஸ்துக்களில்) பிரம்ஹ ஸ்தானத்தை விலக்கி, கிழக்கு முதலான திக்குகளில், முறையே, 1 நளினகபவனம். 2 ஸ்வஸ்திகம் 3 நந்தியாவர்தம் 4 ப்ர(ந)லீனகம் 5 ஸ்ரீபிரதிஷ்டிதம் 6 சதுர்முகஹர்மியம் 7 பத்மஸமம் 8 விஷ்ணுச்சந்தவிமானம் இவைகளை, திரிதலாதி துவாதச தலாந்தமாக (மூன்று அடுக்கு கோபுரம் முதல் பன்னிரண்டு அடுக்கு கோபுரம் வரையிலுடையதாக) நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதமான கோபுரமானது தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்திலும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இவ் விஷயத்தை கிராமாதிகளிலும் கல்பிக்கவேண்டும். (77)

(இவ்விதம் கல்பிக்கப்பட்ட தேவாலயங்களில்) ஸ்தித மூர்த்தி, ஆஸீன மூர்த்தி, சயன மூர்த்தி, இவைகளில் எந்த மூர்த்தி இஷ்டமோ, அந்த மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

விமானமானது முறையே, உத்தமம், மத்யமம், அதமம், நீசம், என்று நான்குவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமாதிகளில், நீசபவனமானது (மிகச்சிறிய வீடானது)

க்ஷுத்ரே க்ஷுத்ரவிமானம் யத்யத்ரைவோசிதம்
விதாதவ்யம் || ௭௯ ||

த்ர்யாதிபஞ்சதலம் தச்ச ஹீநே ஹீநம் (ஸமம்) ஸமாசரேத் |
க்ராமே வா நகரே வோத்க்ருஷ்டே தேவாலயம் து நீசஞ்சேத் || ௮௦ ||

நீசா பவந்தி புருஷா: ஸ்த்ரியோபி துஶ்ஶீலதாம் யாந்தி |

கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் உத்தமமான தேவாலயத்தில் நீச விமானத்தை (அதமாதமமான மிகச் சிறிய விமானத்தை) கல்பிக்கக்கூடாது.

கிராமமானது க்ஷுத்திர கிராமமாக இருந்தால், தேவாலயத்தின் விமானம் க்ஷுத்திரமாக (சிறியதாக) இருப்பதாகும். எங்கு எவ்விதமான விமானம் உசிதமோ, அந்த விமானத்தை அங்கு (அந்த கிராமத்தில்) கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். 79

அந்த விமானமானது, த்ரிதலம், சதுஸ்தலம், பஞ்சதலம், முதலியவைகளாம். (3, 4, அல்லது 5 தலங்களுடையது.)

ஹீனமான கிராமத்தில், தேவாலயத்தின் விமானமானது, ஹீனமாகவோ அல்லது ஸாமானியமாகவோ இருப்பதாகும்.

உத்கிருஷ்டமான (பெரிய) கிராமம் அல்லது நகரத்தில் தேவாலயமானது நீசமாக (சிறியதாக) இருந்தால், அந்த கிராமம் அல்லது நகரத்திலிருக்கும் புருஷர்கள், நீசர்கள் (அல்பத்தனம் உடையவர்கள்) ஆவார்கள். ஸ்திரீகள் துச்சீலைகள் (கெட்ட நடத்தையுடையவர்கள்) ஆவார்கள்.

ஆகையால் தேவாலய விமானங்களை, கிராமாதிகளுக்கு ஏற்றபடி ஸமமாகவோ பெரியதாகவோ கல்பிக்கவேண்டும்.

தத்³வாராத் ஸர்வதி³க்ஷு வா தத்ஸம்முகே² (யா)
ப்ருஷ்ட²தோ(அ)த²வா || ௮௧ ||

ஹரிஹரஸத்³மம் க்³ராமாந்தர்ப³ஹிர்வா யதே²ஷ்டம் ஸ்தா²பயேத் |
அம்ஶேஷு காம்யம் பதா³: காளீ ஶ ஸ்தா²நா ஸ்வே||

காளீமாத்ரு வஸ்தீ ஶேஷே ஶாஸ்த்ரிகா: வேஶ்மா: |
வேஶ்மக³ர்ப⁴ த்³வாரேண வேஶ்ம ஸ்தா²ணுவிஷ்ணு தத்
பர்யாயேண வா ப்ரஸாத³ம் || ௮௨ ||

விஷ்ணுஶிவஸத்³மம் வேஶ்மேண ஸ்தா²பயேத்ஸாமாந்யம்
ப்ரஸாத³ம் |

இவ்விஷயமானது விஷ்ணுவின் ஆலயம், சிவாலயம் இவைகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

[சிவாலயம்-விஷ்ணு ஆலயங்கள், மற்ற வீடுகளைக் காட்டிலும் பெரிதாகவும் உயரமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்]

மற்றபடி வீடுகள் யாவும் மனம்போல் இருப்பதாகும். 81½

சண்டிகேசுவரர் 1, குமாரன் 2, தனதன் 3, காளீ 4, பூதனை 5, காளீதூதன் 6, கட்கீ 7, இவர்கள் கிராமத்தின் வாயில் காப்பாளர்களாவார்கள்.

கிராமங்களில் சிவாலயமானது, கிழக்கு முகம், அல்லது மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். அந்த சிவாலயமானது கிராமாபிமுகமாக இல்லாமலிருப்பது சுபத்தையளிப்பதாகும்.

விஷ்ணுவின் ஆலயமானது எந்த திக்கையும் நோக்கி இருப்பதாகும். கிராமத்தை நோக்கி இருப்பது சுபபலனை அளிப்பதாகும்.

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] ‡ [illegible] |

மற்ற தேவதைகளின் ஆலயங்கள் கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸப்த மாதாக்களின் ஆலயமானது வடக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். 84

ஸூரியனின் ஆலயமானது மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

வீடுகளைக் கட்டத் துவக்குவதற்கு முன்னமே தேவாலயங்களைக் கட்டிவிடவேண்டும்.

கிராமாதிகளின் ஹ்ருதயஸ்தானம் (1) முதுகெலும்பு ஸ்தானம் (2) நலஸ்தானம் (3) ஸூத்திர ஸ்தானம் (4) ஸந்தி ஸ்தானம் (5) கர்ணநாடீ ஸ்தானம் (6) இந்த ஆறு (6) இடங்களில் தேவாலயம் முதலியவைகளை நிர்மாணம் செய்யக்கூடாது. 85½

கோசாலையானது, தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். வட பக்கத்தில் பூந்தோட்டம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குக் கோபுர வாயிலின் பக்கம் அல்லது மேற்குப் பக்கத்தில் தபஸ்விகள் வஸிக்குமிடம் இருக்க வேண்டும்.

‡ [illegible] |

ஸர்வத்ரைவ ஜலாஶயமிஷ்டம் வாபீ ச கூபம் ச ||௮௭||

வைஶ்யாநாம் த³க்ஷிணத: வஸதிஸ்தா²நம் து ஶூத்³ராணாம்|
ப்ராஸாத³ஸ்ய பார்ஶ்வதோ வேஶ்மம் கும்ப⁴கார-
கர்மாராணாம் || ௮௮ ||

தத்ரைவ நாபிதாநாஞ்ச ஸ்தா²நம் காருகாணாம் |
மத்ஸ்யோபஜீவிநாம் ஸ்தா²நம் வாஸம் வாயவ்யதே³ஶே து ||

பஶ்சிமே மாம்ஸவிக்ரேத்ரீணாம் நிவாஸ: ஸ்யாத் |
தைலோபஜீவிநாம் சோத்தரே ச க்³ருஹபங்க்தி: ||௯௰||

ஜலாசயம் (குளம் முதலியவைகள்) குட்டை, கிணறு இவை எந்தத் திக்கிலும் இருப்பதாகும். 87

(தேவாலயத்திற்கு) தென் பக்கத்தில் வைசியர்களின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலயத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சூத்திரர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பக்கத்தில் குயவர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 88

அந்தவிடத்திலேயே நாபிதர்களின் வீடுகளும் மற்ற தொழிலாளர்களின் வீடுகளும் இருக்கவேண்டும்.

வாயு திக்கில் மத்ஸ்யோபஜீவர்களின் (மீன் வியாபாரத்தினலே ஜீவிப்பவர்களின்) வாஸஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 89

மேற்கு திக்கில் மாமிஸ வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

வடக்கு திக்கில் எண்ணெ வியாபாரம் செய்யும் வாணியர்களின் வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும். 90

गृहं त्रिपञ्चसप्तभिर्वा नवभिः धनुर्मानकैः
विशालकः ।
ऊर्ध्वं तस्माद् द्विदण्डेन वर्धयेत् क्रमशः ॥ ௯௧

व्यासाद्द्विगुणपर्यन्तं यावदिष्टं तु दैर्घ्यकम् ।
तस्मिन्नेव हस्तमानेन गेहं कल्प्यं यथाविधि ॥

रुचकः स्वस्तिको वा नन्द्यावर्तं च सर्वतो
भद्रकम् ।
वर्धमानश्चेत्याकृत्या चतुर्धा गृहं प्रकीर्तितम् ॥

दण्डकः शालो लाङ्गलो वा कूर्मो वा भेदमिष्टं प्रकल्पयेत् ।

வீட்டின் எல்லையானது, மூன்று (3) ஐந்து (5) ஏழு (7) அல்லது ஒன்பது (9) தநுஸ் அகலமுள்ளதாக இருப்பதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது அந்த அளவுக்குமேல் முறையே இரண்டு இரண்டு கோல் விதமாக அகலத்தை விருத்திசெய்துகொள்ளுவதாகும். 91

அகலத்தைப்போல இரண்டு பங்கு அளவு வரையில் விருப்பப்படி நீளத்தை வைத்துக்கொள்ளுவதாகும்.

அதே இடத்தில் ஹஸ்தமானத்தினுல், விதிப்படி வீட்டைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 92

ருசகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் அல்லது நந்தியாவர்த்தம் 2. ஸர்வதோபத்திரம் 3. வர்தமானம் 4. என்று அவைகளின் உருவபேதத்தினுலே நான்குவிதமான வீடுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 93

அந்த வீடுகள் தண்டகம்–1, சாலே–2, லாங்கலம்–3 அல்லது கூர்பம் என்ற பேதங்களுள் இஷ்டமான பேதத்தில் இருப்பதாகும்.

ग्रामात् किञ्चिद्दूरे वाग्नेय्यामथवा वायवे ॥ ९४ ॥

वासः स्यात् स्थपतीनां पेषाणां तत्[illegible] ।
तस्मात् किञ्चिद्दूरे रजकादीनां निवासः स्यात् ॥ ९५ ॥

अन्त्यजकुटीराणि पूर्वस्यां क्रोशमात्रे तु ।
अन्त्यजयोषितस्ताः ताम्रायसीसभूषणास्स्मृताः ॥

पूर्वाह्णे मलमोक्षक्रियोचिता * ग्राम[illegible] ।
प्रागुत्तरदिशि दण्डैः पञ्चशतैः स्यात्
शवावासम् ॥ ९७ ॥

पेषणार्थमपि तद्दूरे [illegible] स्थापनं स्यात् ।

கிராமத்திற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் அக்னி மூலை அல்லது வாயு மூலையில் ஸ்தபதிகளின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் மற்றவர்களுக்கும் வீடுகளிருப்பதாகும்.

அதற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் வண்ணான் முதலியவர்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 95

கிராமத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் ஒரு குரோச தூரத்தில் சண்டாளர்கள் வஸிக்கும் குடிசைகள் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த சண்டாளர்களின் ஸ்திரீகள் செம்பு, இரும்பு, ஈயம் இவைகளினாலே செய்யப்பட்ட நகைகளை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். 96

முன்பகலில் மலமூத்திர மோசனத்திற்குத் தகுதியான பூமியானது, கிராமத்திற்குத் தென்மேற்கு திசையில் இருக்க வேண்டும்.

கிராமத்திற்கு வடகிழக்கு திக்கில், ஐநூறு (500) கோலுக்கப்பால் சுடுகாடு இருக்கவேண்டும். 97

---

* ग्रामनैरृत्याम् इति पाठो युक्त इति भाति ।

அந்யேஷாம் பஞ்சசதண்டாத் பரம் ப்ரேதாலயாலயம் ச ॥ ௯௮ ॥

சண்டாலசர்மகாரவாஸஸ்தலஸ்மசானஜலாசயமார்க்கவீதிகா: ।
வ்யஸனம் க்ராமவிநாச: ந்ருபாவமானோ பவதி மரணம் ச ॥

தேவாலயாந்தராபணசூன்யத்வம் ஸோபாலயம் ஆவீதி ।
க்ராமோச்சிஷ்டக்ஷேபணாதிர்க்ராமஸ்ய சூன்யதா
தாயி ॥ ௱ ॥

க்ராமாதீனாம் ச ஸர்வேஷாம் கர்ப்பவின்யாஸமுச்யதே ।

மற்றவர்களுக்கும் அவரவர்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து 500 கோல் தூரத்திற்கப்பால் சவம் அடக்கம் செய்யும் பூமி இருக்கவேண்டும். 97½

சண்டாளர்கள், சர்மகாரர்கள் (தோல் பதனிடுபவர்கள்) இவர்களின் வாஸஸ்தலம், ச்மசானம், ஜலாசயத்திற்குப் போகும் வழி இவைகள் தேவாலயம் விசுவகோஷ்டம் (பொதுச் சாவடி) கிராமத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள இடம், வழி இவைகளைச் சுற்றிப் போகவேண்டியதாக (இருக்கக் கூடாது, அவ்விதம்) இருந்தால், வியஸனம் (துன்பம்) கிராமத்திற்கு அழிவு, அரசனுக்கு அவமதிப்பு, மரணம் இவைகளையளிக்கும். 99

தேவாலயத்திற்குள் கடைகளில்லாதிருப்பது (அல்லது கடைகளிருப்பது, தேவதாமூர்த்திகளில்லாமல் சூன்யமாக இருப்பது) குப்பைகளிருப்பது, வழியில் அசுத்தமானவைகளைப் போடுவது இதுபோன்றவைகள் கிராமத்திற்கு சூனியத்தன்மையை உண்டுபண்ணும். (கிராமத்தை உருவமில்லாமல் செய்துவிடும்). 100

கிராமம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் கர்பவிநியாஸத்தை கூறுகிறேன்.

ஸகர்ப்பம் ஸர்வஸம்பத்த்யை விகர்ப்பம் ஸர்வநாஶநம் ||

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந கர்ப்பம் ஸம்யக் விநிக்ஷிபேத் |
ம்ருத்கந்தாந்யலோஹாநி தாதுரத்நேந்த்ரநீலகை: ||௩௨||

பணேந த்ரவ்யாணி நிர்தோஷாண்யேவ
ஸங்க்ரஹேத் |
ஸலிலாபூரிதே ஶ்வப்ரே ரத்நாதீநி ந்யஸேத் புத: ||

தாந்யோபரி ந்யஸேத்பாத்ரம் தாம்ரம் [illegible] |
தாம்ர [illegible] ||௩௪||

[illegible] |
உந்நதம் தாவதேவ ஸ்யாத் [illegible] ||௩௫||

ஸகர்பமான (கர்பநியாஸத்துடன் கூடிய) கிராமாதிகள் ஸகல ஸம்பத்துகளையும் அளிக்கும். கர்பநியாஸமில்லாத கிராமாதிகள், எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும். ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சிகளையும் செய்து, நன்கு கர்ப விநியாஸத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மண் (தசமிருத்திகை), கிழங்கு (தாமரை), தானியங்கள், சுத்தமான உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னம், இந்திர நீலம், பணம் (நாணயம்) ஆகிய திரவியங்களைக் குற்றமற்றவைகளாக ஸங்கிரஹிக்கவேண்டும். அந்த மண் முதலியவைகளை ஜலத்தினாலே நிரப்பப்பட்ட குழியினுள் வைக்க வேண்டும். 103

தானியத்தின்மேல் செப்புப் பாத்திரத்தை அசையாமல் வைக்கவேண்டும். தாமிரப் பாத்திரத்தின் அகலமானது அரத்னி (ஒரு முழம்) 12 அங்குலம், 10 அங்குலம், 8 அங்குலம், 4 அங்குலம் என்று 5 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உயரமானது அகலத்துக்கு ஸமமாகவே

ஸவுலவலுகோஷ்ட²ம் வா நவகோஷ்ட²கமேவ வா ।
உபபீட²பதே³ தே³வா: திஷ்ட²ந்தி வாஸ்து ஸம்ஸ்தி²தா: ॥

ரஜதேந வ்ருஷ: ஸூர்யே வஜ்ரீ ஹாடகநிர்மித: ।
யமே து யமராஜஸ்து ஷட்³விம்ஶதாயஸாவாரண: ॥ ௱௭ ॥

ஹேமஸிம்ஹஸ்து ரூப்யேண வருணே ஸ ஜலாஶய: ।
வாஜீ ஶ்வேதக³ஜ: ஸோமே ராஜதோ த்³விஜராஜக: ॥ ௱௮ ॥

ஈஶே வைக்ராந்தமக்³நௌ து ப³த்³த⁴ஸீஸம் து நைர்ருதே ।
*ஸ்வர்ணம் ஸமீரணே ஜாதிஹிங்கு³ளம் து ஜயந்தகே ॥

இருக்கவேண்டும், அந்தப் பாத்திரமானது வட்டவடிவமாக, சச்சதுரமாக, 10 பட்டைகளுள்ளதாக அல்லது ஒன்பது பட்டைகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்தப் பாத்திரத்தில் உபபீடஸ்தானத்தில் தேவதைகள் வஸிக்கிருர்கள்.

ஸூரியஸ்தானத்தில் வெள்ளியினுல் விருஷபம் 1, தங்கத்தினுல் இந்திரன் 2, யமஸ்தானத்தில் சுல்பத்தினுல் (   )யமராஜன் 3, இரும்பினுல் யானை 4, தங்கத்தினுலே சிங்கம் 5, வருணதிக்கில் வெள்ளியினுலே வருணன் 6, வெண்மையானகுதிரை. 7, ஸோமதிக்கில் வெள்ளியினுலே சந்திரன் (ஸோமன்) 8, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 108

ஈசானதிக்கில் வைக்கிராந்தம், அக்னிதிக்கில் பித்தளை, நைருருதிதிக்கில் ஈயம், வாயுதிக்கில் ஸுவர்ணம். (பணம் என்று மற்றொரு பாடம்.) ஜயந்தஸ்தானத்தில் ஜாதிஹிங்குலியம், பிருசஸ்தானத்தில் அரிதாரம், விததஸ்தானத்தில் மனோசிலை, பிருங்கராஜஸ்தானத்தில் ஸுவர்ணமாக்ஷிகம், ஸுக்ரீவஸ்தானத்தில் ராஜாவர்தம், சோஷபாகத்தில்

---

*பணம் இதி பாடாந்தரம் ।

ஹரிதாறும் ஹூரெ ஹாடு விதடு த உக ஸ்யூா ।
உாகூிகம் ஹூம் மாசெ வ்யூாக் ஸாஜாவத்ம் வகூடெ ॥

டுமரிகம் ரொஷஹாடு த மணஉவெ்யுஜநம் ஹவெக் ।
அஜிதா உபதம் விஜ்யூாக் வவெவ ந்யொஷ குஉாக் ॥கககூ॥

அத ஷெஷ அ ஜொகெபா ஜாவ்யூாபாஹ்யுஷாஙா ।
ஷிஃ வஜ அதஸ்ரீஉாடு பிம்பொநயம் ஹவெக் ॥

தநயம் வாஹநொடுயம் ஜாகாஹநெவ வா ।
உகூாஉவவஷ உரிஅள விஉ உம் ஸவிதபயு ॥கககூ॥

வஷாமம் அ வெவயம் விஷூதிவிதிகூிவெக் ।

கைரிகம், கணமுக்கிய (முக்கிய) ஸ்தானத்தில் அஞ்ஜனம். (அஞ்சனக்கல்) அதிதிஸ்தானத்தில் தரதம் (
இவைகளை இவ்விதமாக, முறையே, வைக்கவேண்டும். 111

லோகபாலர்களை நாச்சந்தில் உள்பககத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி (பாஜனத்திற்குள் முறையுடன் வைத்து) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். லோகபாலர்களின் பிம்பத்தின் உயரமானது, 6, 5, 4, 3, அல்லது 2. அங்குல மிருக்கவேண்டும். 112

அவர்களின் வாஹனங்களின் உயரமானது, அவர்களின் உயரத்தில் ஸரிபாதி உயரமிருக்கவேண்டும். அவர்கள், ஸ்தானகமூர்த்தியாகவோ அல்லது ஆஸனமூர்த்தியாகவோ இருப்பதாகும். 112½

அந்தந்த தேவதைகளின் பாவங்களை அறிந்தவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்த ரத்னங்களில், ஆபவத்ஸ ஸ்தானத்தில் முத்து, மரீசி ஸ்தானத்தில் பவழம்,

வஜ்ரமிந்த்ரஜயே வித்யாத் நீலம் து மித்ரகே || ௧௧௪ ||

ருத்ரராஜே மஹாநீலம் மரகதம் து மஹீதரே |
மத்யே பத்மராகம் து விந்யஸேத் கர்பபாஜநே ||௧௧௫||

ரத்நாநி யாதவச்சைவ ஸ்வஸ்திகாஸநபாஜநே |
தத்ரைவ ஸ்தாநபேதேஷு: ரத்நாநி ந்யாஸயேத் ||௧௧௬||

ஹேமாயஸ்தாம்ரரௌப்யேஷு ஸ்வஸ்திகாநி சதுர்விதி |
ப்ரஹ்மஸ்தாநாத் பஹிஷ்டாநி ப்ராகாதௌ ந்யாஸயேத்
க்ரமாத் || ௧௧௭ ||

ஸ்வர்ணே து சாலிம் ரௌப்யே து வ்ரீஹிம் ஆயஸே
கோத்ரவம் |
தாம்ரகம் கங்கஸீஸஸர்ஷபம் திலம் வைக்ய(க்ரா)ஜகஸ்ததா ||

ஸவித்ரு ஸ்தானத்தில் வஜ்ரம், விவஸ்வான் ஸ்தானத்தில் வைடூர்யம், இந்திரஜய (ராஜ) ஸ்தானத்தில் வைரம், மித்ரஸ்தானத்தில் இந்திரநீலம், ருத்திரராஜஸ் தானத்தில் மஹாநீலம், மஹீதரஸ்தானத்தில் மரகதம், மத்தியில் பத்மராகம், என்று இவ்விதமாக, கர்பபாஜனத்தில், வைக்கவேண்டும். 116

தங்கம்- இரும்பு- தாமிரம்- வெள்ளி, இந்த லோஹங்களினுலே, 4 ஸ்வஸ்திகாகிருதிகளைச் செய்து கர்பபாஜனத்தின் நான்குபக்கங்களிலும் வைக்கவேண்டும். இவைகளை பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வெளியில் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் முறையே வைக்கவேண்டும். 117

மேலும், ஸுவர்ணத்தினுலே சாலி (சம்பாநெல்) தானியம் வெள்ளியினுலே வ்ரீஹி(சிறுநெல் தான்யவிசேஷம்) தானியம், இரும்பினுலே கோத்ரவம், (வரகுதானியம்)

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]

பித்தளையினாலே கங்குதானியம், ஈயத்தினாலே உளுந்து, வைக்கிராந்தத்தினாலே (லோஹ விசேஷம்) எள்ளு, இரும்பினாலே பயறு, தாமிரத்தினாலே கொள்ளு இவைகளைச் செய்து, அந்த கர்பபாஜனத்திற்குள் வைத்து, கர்ப பாஜனத்திற்கு பலிகொடுத்து, பிறகு அந்த கர்ப பாஜனத்தை பூமிக்குள் புதைக்கவேண்டும். 119

கற்ப நியாஸ விதியை அறிந்தவர்கள், அந்த கர்பபாஜனத்திற்குமேலே, கருங்காலியினாலே இந்திரகீலம் (மூடி) போடவேண்டும். அது பாஜனத்தின் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், 12. அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். (கர்பபாஜனத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

(கர்பபாஜனமானது அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருந்தால்,) 5 அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இவ்விதமாக 32 அங்குலம் வரையில் விஸ்தாரமாக இருப்பதுமாகும். (மானஸாரத்தில் கர்பபாஜன விஸ்தாரமானது 32 அங்குலம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) 121

ஸ்தானீயம் 1, துரோணமுகம் 2, கார்வாடம் 3, பிரதி

க்ராமே ச நிகமே கேடே பத்தநே கோட்டகோலகே ॥

ப்ரஹ்மார்யார்காம்சகே சைவ விவஸ்வதி யமே ததா ।
மித்ரே ச வருணே சைவ ஸோமே ச ப்ருதிவீதரே ॥

த்வாரதக்ஷிணபார்ச்வே வா கேஹே த்வேஷாம் கர்ப இஷ்யதே ।
புஷ்பதந்தே ச பல்லாடே மஹேந்த்ரே ச *க்ருஹக்ஷதே ॥

விஷ்ணுஸ்தாநே ச்ரிய: ஸ்தாநே ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்தாநேऽதவா புந: ।
க்ராமஸ்ய ரக்ஷணார்த்தம் ச ஸர்வகாமாபிவ்ருத்தயே ॥

கர்பாதாநம் விநிக்ஷிப்ய பிம்பம் தத்பச்சிமே ந்யஸேத் ।

நாகரம் 4, கிராமம் 5, நிகமம் 6, கேடம் 7, பத்தனம் 8, கோத்ம கோலகம் 9, ஆகிய 9 விதமான கிராமாதி பேதங்களில், பிரம்ஹாம்சம் 1, ஆரியாமசம் 2, அர்காம்சம் 3 விவஸ்வான் அம்சம் 4, யமாம்சம் 5, மித்திராம்சம் 6, வருணாம்சம் 7, ஸோமாம்சம் 8, பூதராம்சம் 9, இவைகளில், துவாரத்தின் வலது பக்கமானது, இவர்களின் கர்பஸ்தானமாகும். (கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டிய ஸ்தானமாகும் என்பது பொருள்.)

வீட்டில், கீழே கூறப்பட்ட 9 அம்சங்களுடன், புஷ்பதந்தாம்சம், பல்லாடாம்சம், மஹேந்திராம்சம் இவைகளும் கர்பஸ்தானமாகும். 124

கிராமத்தின் ரக்ஷைக்காகவும் ஸகலவிதமான விருப்பங்களின் அபிவிருத்திக்காகவும், விஷ்ணுவின் ஸ்தானம், லக்ஷ்மீஸ்தானம் அல்லது ஸுப்ரம்ஹண்யஸ்தானம் இவைகளில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 125

---

*க்ருஹக்ஷித இதி பாடோ யத்ர க்வசித் த்ருச்யதே ।

பிண்டிகாயாஞ்ச வாபி பாஷாணேஷ்டிகயோஸ்தத: ||௧௨௬||

கர்ப்பஸ்தானே ஸமாவேஶ்ய கர்ப்பபாத்ரம் ஸுஸம்யுதம் |
ஸம்ஸ்தாப்ய ததுபர்யேவ ப்ரதிஷ்டாப்யா: விஷ்ண்வாதய: ||

கர்ப்பன்யாஸம் து தத்ரைவ ப்ரஹ்மாம்ஶாதௌ ப்ரகல்பயேத் ||

ஸர்வம் ஸ்தபதிநா கார்யம் கர்ப்பபாத்ரம் ஸுநிஶ்சலம் |
ஶேஷம் கர்ப்பலக்ஷணே க்ஞேயம் ஸம்ஸ்தாப்ய விதிவத்ஸுதீ: ||
ப்ராஸாதாநாம் க்ராமாதீநாம் பூமிமானாதி ஸம்க்ரஹம்
ஸாங்கோபாங்கம் ஸமாஸேன ஸம்க்ஷிப்ய தந்த்ரத: || ௧௨.௯ ||

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்திற்குக்கீழே, சிலை அல்லது செங்கல்லினாலே கட்டப்பட்ட, கர்ப ஸ்தானத்தில் கர்பபாஜனத்தை வைத்துவிட்டு, அதற்குமேலே, விஷ்ணு முதலியவர்களின் பிம்பங்களை வைத்து பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். 126

இங்கு கூறப்படாத மற்றவிடங்களில், பிரம்ஹாம்சம் முதலியவிடங்களில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், கர்பமானது பத்திரமாக இருக்கும்படி, கர்பபாஜனத்தை அசையாமலிருக்கும்படி வைக்க வேண்டும். 127

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களை கர்பலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். 128

இவ்விதமாக தேவாலயங்களின் பூமியளவு, பிராம்ஹணாதி ஜாதிகளின் வீடுகளின் அளவு, கிராமாதிகளின் மான வின்யாஸ மார்கம், இவைகள், தந்திரங்களிலிருந்து எடுத்து சுருக்கமாகவும் நன்கும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 129

दद्यात् नृपः स्थपतिकादि चतुर्वर्गेभ्यः
सम्मानादिकं च [illegible] गवां च भूमिं च ।
नित्यं यथा जगति [illegible]
या [illegible] (स्थः) ॥௧௩௦॥

इति मयमते वास्तुशास्त्रे ग्रामविन्यासो नाम
नवमोऽध्यायः ॥

ஸ்தபதி முதலியவர்களினலே அளவுகளுடன் அமைக்கப்பட்ட, கிராமாதிகளும், வீடுகளும், தேவாலயங்களும், சந்திரன் நக்ஷத்திரங்களிருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். ஆகவே அரசன், மானுதி காரியங்களில் ஸமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலிய நான்குவித பிரிவினர்களுக்கும், தக்க ஸம்மானங்களையும், பூமிகளையும், பசுக்களையும் வெகுமதியாக அளிக்கவேண்டும். 130

கிராமவின்யாஸமென்னும் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² த³ஶமோऽத்⁴யாய: ||

நகராதீநாம் மாநம் விந்யாஸம் ச க்ரமாதஹம் வக்ஷ்யே |
ஆத்யம் யத்தேஷாம் த்ரிஶதம் தநூம்ஷி ஶததநுர்வ்ருத்த்யாஷ்டஸஹஸ்ராவதி ||

ஸாஷ்டஸப்ததிர்பேதாஷ்டஸஹஸ்ராந்தகம் யாவத் |
நகராணாம் விஸ்தாரம் ஹி ப்ரோக்தம் பூர்வாசார்யேண ||௨||

ஶததண்டாதி† தஶவ்ருத்த்யா த்ரி: ஸப்த த்ரிஶததண்டாந்தம் |
க்ஷுத்ராணாமித்யுதிதம் நகராணாமேவ ஸபேதம் ||௩||

உத்க்ருஷ்டமத்யமாதமைஃ நவதைவ பேதாஷ்டிபிஃஷட்ஸாஹஸ்ரைஃ |

பத்தாவது அத்தியாயம்

நகரம் முதலியவைகளின் அளவையும், அதன் விந்யாஸத்தையும் (விந்யாஸம் — அமைப்பின் முறை) முறையே கூறுகின்றேன்.

நகரத்தின் முதலாவது விஸ்தாரம் முன்னூறு (300) தனுஸ் அளவாகும். அந்த அளவுக்குமேல், (100) தனுஸ் வீதமாக, (8000) தனுஸ் வரையில் அளவைக் கூட்டிவர நகரத்தின் விஸ்தாரமானது எழுபத்தெட்டு (78) விதமாகும். இவ்விதமாக முன்னோர்கள் நகரத்தின் அளவுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 2

க்ஷத்திர (சிறிய) நகரங்களின் விஸ்தாரமானது நூறு (100) தண்டம் முதல், பத்து தண்டம் வீதமாக முன்னூறு தண்டம் வரையில் விருத்தி செய்துவர, இருபத்தோரு (21) விதமாகும். 3

---

† க்ரமாத் இதி பாடாந்தரம் |

ஆதந்த்ஸாஹஸ்ரகாந்தம் பஞ்சஶதோந நாஶீதி பஞ்சயா மானத: ॥

த்ரிஶதாதிசதுஶ்ஶதகம் யாவத் வ்ருத்த்யா தத் விம்ஶதிபி: ।
ஷட்விதம் கேடம் ஶ்ரேஷ்டம் மத்யம் வரம் விஸ்தாரம் ॥ ௫ ॥

தஸ்மாத் சதுர்விம்ஶத்யா தண்டைர்வா பஞ்சயா மானத: ।
ஷண்ணவதிசதுஶ்ஶதகம் யாவத்த்ரோணவக்த்ர விஸ்தாரம் ॥ ௬ ॥

த்விஶதாதி சதுஶ்ஶதகம் யாவத் பஞ்சாஶத்வ்ருத்த்யா ।
பஞ்சப்ரமாணமேவம் கர்வடவிஸ்தார உத்திஷ்ட: ॥ ௭ ॥

த்விஶதாதிபஞ்சவ்ருத்த்யா அஷ்டாஶீதிசதுஶ்ஶதாந்தம் ஸ்யாத் ।

உத்தமபுரத்தின் **பரிதியானது** (சுத்தளவானது) ராஜ தண்டத்தினுல் பதினாருயிரம் (16000) கோலளவு இருப்ப தாகும். அந்த அளவில ஐநூறு (500) தண்டம் வீதம், நாலாயிரம் (4000) தண்டம வரையில் குறைத்து வர, பரிதிமானமானது இருபத்திஐந்து (25) விதமாகும். 4

முன்னூறு கோல் முதல், நானூறு (400) கோல் வரையில், முறையே, இருபது (20) கோல் வீதம் கூட்டிவர ஆறு (6) விதமான **கேடங்களின்** அளவாகும். இவைகள் முறையே சிரேஷ்ட - மத்திம- அதம கேடங்களின் **விஸ்தார** மாகும். 5

நானூறு (400) கோலளவு முதல், இருபத்திநான்கு (24) கோல் வீதமாக நானூத்தித்தொண்ணூத்தாறு (496) கோல் வரையில விருத்தி செய்து வர **துரோண முகத்தின்** மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 6

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் நானூறு (400) கோல் வரையில் ஐம்பது (50) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்து வர **கர்வடத்தின்** விஸ்தாரமானது ஐந்து (5) வித மாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 7

யாவச்சதமஶெ விஸ்தாரா: ப்ரோக்தா: ஶ்ரீ: பஞ்சதஶாத்ர || அ ||

ஶதாதெ3ௗ ஶதவ்ருத்த்யா பஞ்சஶதம் யாவத்ப்ரவிஷ்டு |
ஸ்யாத் கோஷ்டகோலகாநாம் விஸ்தாரம் பஞ்சதைவ ஹிநேந ||கூ||

தாவத்ராத்ரே ப்ரோக்தம் பஞ்சவிஸ்தாரே மேதிலி: ப்ராஜ்ஞ: |
யாவத் பஞ்சஶதாந்தம் த்விஶதாதாரப்ய ஸப்தயா மாநம் ||ம||

பஞ்சாஶத் ஸம்வ்ருத்த்யா விஸ்தாரம் கதிதம் விடம்பஸ்ய |
ப்ராகாரவஹிஷ்டம் மாநம் ஹேமதக்ஷ்யாந்தம் து விசேஷ தேஷாம் ||கக||

த்விகுணம் த்ரிபாதயுக்தம் பாதம் தேஷாம் முகாயதம்
விஸ்தாராத் |
விஸ்தாரே து ஷட்ஷட்ரம்ப ஹாநேநைக மாயதம் வாஸ்து: ||

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் முன்னூற்றி நாற்பது கோலளவு வரையில், பத்து (10) கோல் வீதம் கூட்டிவர **நிகமத்தின்** விஸ்தாரமானது பதினைந்து (15) விதமாகும்.

நூறு (100) தண்டம் முதல் ஐநூறு (500) தண்டம் வரையில் நூறு (100) தண்டம் வீதம் கூட்டி வர, **கோத்தும கோலகத்தின்** மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 9

மேதாவிகளான வித்வான்கள் புரத்திற்குக் கூறப் பட்டிருக்கின்ற அளவில், இருநூறு (200) தனுஸ் முதல் ஐநூறு (500) தனுஸ் வரையில், ஐம்பது (50) தனுஸ் வீதம் விருத்திசெய்து வர, **விடம்பத்தின்** அளவானது, ஏழுவித மாகும். என்று இவ்விதமாக இவைகளின் மானத்தை கூறியிருக்கிறார்கள். 11

நகரம் முதலியவைகளின் முகாயதமானது (முன் பக்கத்தின் நீளமானது) அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு, முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, அல்லது

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂(𑌵𑌂) *𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 ॥

𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌂 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌲𑌕𑍇 †𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍀𑌮𑌨𑌿 ।
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌡𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑍈𑌃 𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌧𑌿𑌃 𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
§𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌃 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 (𑌤𑍁) 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌪𑌾𑌦𑌕𑍇 ॥

கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது அதன் முன் பக்கத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தில் ஆறில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{6}$) அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{8}$) இருக்கவேண்டும். 12

நகரம் முதலியவைகளின் கோட்டைச் சுவற்றின் உருவமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்டசதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, கோளத்தைப்போன்ற வட்டம் 5, என்று ஐந்து விதமாகும். 13

அந்தக் கோட்டைச் சுவற்றின் எல்லையானது, அதன் அகலத்தில் (சுவற்றின் நீளத்தில்) பத்தில் ஒரு பாகம், எட்டில் ஒரு பாகம், ஏழில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில், முறையே ஏழுபாகம், ஆறுபாகம், ஐந்துபாகம், நான்குபாகம், மூன்றுபாகம், (10ல் 7 பாகம், 8ல் 6 பாகம், 7ல் 5 பாகம், 5ல் 4 பாகம், 4ல் 1 பாகம்) இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கோட்டைச்சுவரின் அகலமானது, இரண்டு முழம், மூன்று முழம், அல்லது நான்கு முழங்கள் இருக்கவேண்டும்.

---

*𑌵𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌭𑍇𑌦𑌃 ।

†𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌭𑍇𑌦𑌃 ।

§𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌭𑍇𑌦𑌃 ।

பரித: பரிகா பாஹ்யேऽந்தர்பாஹ்யே தேவாலயாதீநி ।
பேசகாத்யாஸநாந்தாநாம் ஸ்தாநம் ஸண்டிதம் ஸ்ம்ருதம் || ௧௫ ||

ஸூத்ராதீந்யபி விஷமஸ்தாநாநி ச வர்ஜயேத் புத்திமாந் ।
ப்ராங்முகோதங்முகம் மார்க்கம் தத்ர யதேஷ்டம் ந்யாஸம் விதிநா ||௧௭||

தண்டாதிஸப்ததண்டாந்தம் யாவத் தண்டார்த்தவ்ருத்தித: ।
மார்க்கவிஸ்தாரமேவம் ஸ்யாத் த்ரயோதஸ ஸமாந்தரா: ||௧௮||

அதன் உயரத்தின் உச்சியானது, * பதினேழு (17) முழம், அல்லது பதினொரு (11) முழமிருக்கவேண்டும். அல்லது இந்த அளவுகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதுமாகும். 15

கோட்டையின் வெளிப்பக்கத்தில், சுற்றிலும் அகழி இருக்கவேண்டும். கோட்டையின் உள் பக்கத்தில் தேவாலயாதிகள் இருக்கவேண்டும்.

பேசக பாகம் முதல் ஆஸனபாகம் வரையிலுள்ள ஸ்தானத்திற்கு சண்டிதம் (சண்டித பதம்) என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 16

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸூத்திராதிகளையும் விஷம ஸ்தானங்களையும் விலக்கிவிடவேண்டும்.

வழியானது, கிழக்குமுகம் அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்தால், அங்கு விதியுடன் இஷ்டப்போல் நியாஸத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 17

வீதியின் விஸ்தாரமானது, ஒரு கோல் முதல் ஏழு (7) கோல் வரையில், அரை (½) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்யப்பட்டுவந்தால், அதன் விஸ்தாரமானது பதிமூன்று (13) விதமாகும். 18

* 17, 9, அல்லது 11 முழம் என்று பாடபேதம்.

ஸாதூனாம் யத்ர பாஹுல்யம் தேஶமத்யே நதீஸமீபே து ।
நகரம் கேவலம் யத்வா ராஜக்ருஹேண ராஜதானீ வா ॥௧௯॥

திக்ஷு சதஸ்ருஷு சத்வாரி கோபுராணி ப்ராகாரயுக்தம் ததா ஸார்த்தாஶ்ரயை: ।
க்ரயவிக்ரயகர்த்ருபி: ஸர்வஜனாவாஸஸங்கீர்ணை: ॥௨௦॥

ஸர்வதேவாலயஸஹிதம் நகரமிதம் கேவலம் ப்ரோக்தம் ।
ப்ரத்யகுதங்முகஹீநா வப்ரதோ பரிகா வப்ரவாஸஸமன்விதா ॥

ஶிபிரை: ஶிவிகா பாஹுள்யபரிவ்ருதா நைகரக்ஷா ।
ப்ராக்தக்ஷிணாபிமுக்யா ராஜவேஶ்மயுக்தா ॥ ௨௧ ॥

(தேசமத்தியில்) ஸாதுக்கள் (நல்லோர்) அதிகமாக இருக்குமிடத்தில், நதியின் ஸமீபத்தில், நகரத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அல்லது ராஜ கிரஹத்துடன் கூடிய ராஜதானியை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 19

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு கோபுரங்களுடையதும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், பதார்த்தங்களை வாங்கி விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வஸிக்கத்தக்க வீடுகள் நிறைந்ததும், ஸகல தேவாலயங்களுடன் கூடியதுமான வாஸ்துவானது நகரம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு திக்கு வடக்கு திக்குகளில் பிரவேசிக்க முடியாததும், (வழி இல்லாததும்) சுற்றிலும் கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், அதன் வெளிப்பக்கத்தில் மணல் குவியல்களுடன் கூடியதும் கோட்டையைச் சுற்றிலும் அகழிகளுடன் கூடியதும், அதற்கு வெளிப்பக்கத்தில், கூடாரங்களுடன் (சேனைகள் தங்குமிடங்களுடன்) கூடியதும், அநேகம் விதமான ரக்ஷைகளுடன் கூடியதும், கிழக்கிலும் தெற்கிலும் அபிமுகமாக இருப்பதும், ராஜ

உஞ்தி,மாவ ாரய க்ா நாநாவியஶாஞிகொவொ,தா ।
ஸவஜஸ ாராுயஸஹிதா நாநாமணிகாந்தா ஸஹ ஒஜூாநா ॥

ஹஶ்வராரயவக்ஷாதி ஸஹ ஶ ஸ்ூ ஸவ-ஜநய க்ா ।
ஆரெ,வதாரய-தாஸூஹாரதொரஉஜெநகஜநவாஸொ ॥௨௪॥

யா நுவவெஶ்மஸெதா ஸா கதா ராஜயா நீதி ।
காநநவநசெவா ஸவஜநாவாஸஸம்கீர்ணம் ॥ ௨௫ ॥

க்யவிக்யவிகெய-ஜ க்ம் வாரஶஜிதம் யக் தவெ நமரமிதி ।
மாஶெராயிஷிதம் யக் நச்ூஅுராவெஷிதம் தா தக் வெடூ ॥

பலத்துடன் கூடியதும், உயரமான கோபுரத்துடன் கூடியதும் பற்பல விதமான மாளிகைகளுடன் (ஜனங்கள் வஸிக்கும் வீட்டு வரிசைகளுடன்) கூடியதும், ஸகலவிதமான தேவாலயங்களுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான கணிகை (தாஸிகள்) களுடன்கூடியதும், பல உத்தியானங்களுடன் கூடியதும், யானைப்படைகளுடனும், குதிரைப்படைகளுடனும் ரதங்களுடனும், காலாட்படைகளுடனும் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்களுடனும், உப துவாரங்களுடனும், (பெரிய வழிகளுடனும், சந்துகளுடனும்) கூடியதும், கோட்டையினுள் அநேகவிதமான ஜனங்கள் வஸிக்கக் கூடியதும், இருப்பதுடன், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான நகரமானது, ராஜதாநீ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24½

காடு அல்லது தோட்டத்தில், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கத்தக்க வீடுகளுடன் கூடியதும், கிரயவிக்கிரயங்கள் செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு புரம் என்று பெயர். இந்த புரத்திற்கு நகரம் என்றும் பெயர். 25½

वसितः सर्वशूद्रयुक्तं खर्वटकं सर्वजनसहितम् ।
सर्वपार्श्वेषु शैलेन* युक्तं [illegible] ॥ २७ ॥

द्वीपान्तरवस्तुसंयुक्तं सर्वजनसमन्वितम् ।
क्रयविक्रयकैर्युक्तं रत्नधनक्षौमवस्त्राढ्यम् ॥ २८ ॥

समुद्रवेलासमीपे [illegible] ।
[illegible] ॥ २९ ॥

शत्रुराष्ट्रसमीपे [illegible] ।

நதிகளாலும் மலைகளாலும் சூழப்பட்டு, சூத்திரர்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கேடம் என்று பெயர். 26

நான்கு பக்கங்களிலும் மலைகளினாலே சூழப்பட்டதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கக்கூடியதுமான இடத்திற்கு கர்வடம் என்று பெயர். 26½

கர்வடம், கேடகம், இவைகளின் மத்தியில், ஜனங்கள் வஸித்துவரும் இடத்திற்கு ஜனஸ்தான குப்ஜம் (ருப்ஜம் என்பது பாடபேதம்) என்று பெயர். 27

துவீபாந்தரங்களிலுள்ள பதார்த்தங்களுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், விலைக்கு வாங்கி விற்கும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ரத்னங்கள், தனம், வெண்பட்டுக்கள், முதலிய பண்டங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரக்கரையின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், அந்த பதார்த்தங்களை உத்தேசித்து வருகின்ற ஜனங்களுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு, பத்தனம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சத்ரு ராஜாக்களின் அல்லது இதர ராஜாக்களின் தேசத்திற்கு ஸமீபத்தில், யுத்தத்தைத் துவக்குவதற்கு

*पाठं [illegible] इति पाठान्तरम् ।

ஸர்வஜநைஸ்ஸமாகீர்ணம் ந்ருபவாஸஸமாயுதம் ததைவ ததா ||௩௰||

பஹ்வாரக்ஷாவ்ருதம் யச்ச ஸேநாமுகமுதீரிதே தஜ்ஜ்ஞை: |
நத்யத்ரி பார்ஶ்வயுக்தம் ந்ருபவாஸஸமாயுதம் ஸ பஹ்வாரக்ஷகே ||௩௧||

யத்ராஜவஸதிஸ்தாநீயகம் தச்ச ஸ்தாநீயம் ஸமுத்திஷ்டம் |
நத்யப்தி தக்ஷிணோத்தரகே வணிகாதிஸமாயுக்தம் ||௩௨||

ஸர்வஜநாவாஸம் யச்ச த்ரோணமுகம் ப்ரோக்தமாசார்யை: |
க்ராமஸமீபே ஜநதாஶ்ரயஸ்தாநீயம் விடம்பகம் ||௩௩||

வேண்டிய காரியங்களுடன் கூடியதும், ஸேனைகளுடனும், ஸேனுபதிகளுடனும் கூடியதுமான இடத்திற்கு, சிபிரம் என்று பெயர், என்று பெரியோர்கள் கூறுகிருர்கள். 29½

அதே இடமானது, ஸகலவிதமான ஜனங்களினுலும் நிறைந்தும், ராஜபவனத்துடன் கூடியும், அனேகவிதமான காவல்களுடன் கூடியும் இருந்தால், அதற்கு ஸேநாமுகம் என்று பெயர், என்று அந்த விஷயத்தையறிந்தவர்கள் கூறுகிருர்கள். 30½

பக்கங்களில் மலைகளும் நதிகளுமிருக்குமிடத்தில், ராஜபவனத்துடனும், பலவித கட்டுக்காவல்களுடனும், அரசனுல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு, ஸ்தானீயம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது 31½

சில்பாசாரியர்கள், நதியின் தென்பக்கத்திலும் ஸமுத்திரத்தின் வடபக்கத்திலுள்ளதும், வியாபாரிகள் முதலியவர்களுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வஸிக்கத் தக்கதுமான இடமானது, துரோணமுகம், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இது கிராமத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஜனங்கள் வஸிக்கக் கூடிய இடமாக இருந்தால், அதற்கு விடம்பம் என்று பெயர், என்று கூறியுள்ளார்கள். 33

वनमध्ये जनावासं यत्र गोष्ठगोलकं प्रोक्तम् |
आद्यवर्णैस्समेतं सर्वजनावाससंकीर्णम् || ௩௪ ||

बहुकर्मकारयुक्तं यन्निगमं तत्र समुद्दिष्टम् |
नद्यद्रिवनसमेतं बहुजनयुक्तं सनृपवासम् || ௩௫ ||

स्कन्धावारं तत्पार्श्वे श्रेणिका प्रोक्ता |
गिरिवनजलपङ्केरिणदैवतमिश्राणि सप्तदुर्गाणि || ௩௬ ||

गिरिमध्यं गिरिपार्श्वं गिरिशिखरं पार्वतं दुर्गम् |
अजलं तरुवनगहनं वनदुर्गं दुर्गमं तद्धि
प्रोक्तम् || ௩௭ ||

வனமத்தியில் ஜனங்கள் வஸித்துவந்தால், அந்த இடத்திற்கு கோத்மகோலகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிராம்ஹணர்கள் முதலிய நான்குவிதமான ஜாதிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கின்ற வீடுகளுடன் கூடியதும், பலவிதமான தொழிலாளிகளுடன் கூடியதுமான ஸ்தலத்திற்கு நிகமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34½

நதீ–மலை–வனம் இவைகளுடன் கூடியதும், பஹுவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான ஸ்தானத்திற்கு ஸ்கந்தவாரம் என்று பெயர். இதன் பக்கத்தில் சேரி இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிரிதுர்கம் 1, வனதுர்கம் 2, ஜலதுர்கம் 3, பங்க (சேறு) துர்கம் 4, இரிண (பொட்டல்வெளி) துர்கம் 5, தைவத துர்கம் 6, மிச்ரதுர்கம் 7. என்று, துர்கங்கள் ஏழு விதங்களாகும்.

கிரிமத்யம், கிரிபார்சுவம், கிரிசிகரம் என்று கிரிதுர்கம் மூன்று விதமாகும். (1)

ஜலமில்லாமலும், மரங்கள் அடர்த்தியாக உள்ள காடுகளால் (சூழப்பட்டிருப்பதால்) துஷ்பிரவேசமாகவும் இருப்பது வனதுர்கமாகும். (2)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கிரிதுர்கம், வனதுர்கம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது மிச்ர துர்கமாகும். (3)

இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் துர்கமானது தைவததுர்கமாகும். (4)

நகரத்தைச் சுற்றிலும் சேற்றுலாகியது பங்கதுர்கம் எனப்படுகிறது. (5)

நதியினுலும், ஸமுத்திரத்திலுைம் சூழப்பட்டிருந்தால், அது ஜல துர்கமாகும். (6)

காடுகளோ, ஜலமோ, இல்லாமல் ஒரே பொட்டலாக இருப்பது, இரிண துர்கமாகும். (7) 38

நகரமானது, கீழே கூறப்பட்ட துர்க்கங்களால் சூழப் பட்டதாக இருந்தாலும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடிய தாகவும், அநேகம் விதமான காவந்துகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். 39

வனதுர்கமில்லாத நகரமானது, கோட்டைக்கு வெளிப் பக்கத்தில் அகழியுள்ளதாகவும், மறைக்கப்பட்ட வழி யுடையதாகவும், பகைவர்கள் நுழைய முடியாததுமாக இருக்கவேண்டும். மேலும்,—

கோபுரங்களுடனும் மண்டபங்களுடனும் கூடின

[illegible]

[illegible]

ஸகவாடம் §அர்க³லஸூசிவாமத்⁴யஹஸ்தோந்நதேந்த்³ரகீலயுதம் ।
ஸஸ்தூணமத்⁴யஶாலம் ஸேஷ்டகஸஹிதம் ஸகு³ஹ்யஸோபாநம் ॥ ௪௧ ॥

த்³வாராணி மண்ட³பஸபா⁴ஶாலாகாராணி கார்யாணி ।
ஶாலா ஸா(ஶா)லாகாரா: *சதுரஶ்ரம் வ்ருத்தம் ததா²யதம் ச
புந: ॥ ௪௨ ॥

‡சக்ரம் வ்ருத்தம் கௌக்குடிலம் கும்ப⁴ம் நாக³வ்ருத்தம் ச ।
மக்³நசதுரஶ்ரம் த்ரிகோணமஷ்டாஶ்ரம் நேமிகண்ட³ம் ச ॥ ௪௩ ॥

வ்ருத்தாகாராஶ்ரேஷ்டகபா ஶாலா ஸமைஸ்துங்கா ஸ்ம்ருதா: ।

தாகவும், மறைக்கப்படாததாக இருப்பினும், படிக்கட்டுகளாலே மறைக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டு கதவுகள், பரிகமென்னும் ஆயுதங்களாலான தாப்பாள்கள், ஒரு முழம் உயரமுள்ள இந்திரகீலம் (தாப்பாள்) இவைகளுடன் கூடியதும், தூண்களுடன் கூடிய மத்தியமாலயத்துடன் கூடியதும், இட்டகத்துடன் (கல்) கூடியதும், ரஹஸ்யமான படிக்கட்டுகளையுடையதுமாக இருக்கவேண்டும். 41

துவாரங்களை, (கோட்டைவாயில்களை) மண்டபம்—ஸபை—சாலை—இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாக அமைக்கவேண்டும்.

சாலையின் உருவங்கள், * சதுரம், 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் (ஆயதவிருத்தம்) 3, சக்ரம் 4, விருத்தம் 5, கௌக்குடம் 6, கும்பம் 7, நாகவிருத்தம் 8, மக்ன சதுரம் 9, த்ரிகோணம் 10, அஷ்டாச்ரம் 11, நேமிகண்டம் 12, என்று பன்னிரண்டுவிதமாகும். 43

---

§அர்க³லஸூசிவஜ்ரமத்⁴யம், இதி பாட²: ।

*சதுரஶ்ரம் வ்ருத்தாயதம் ச புந: । இதி பாட²: ।

‡நந்த்³யாவர்த்தம் இதி பாட²: ।

* சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் 3, புரம் 4, நந்தியாவர்தம் 5, கௌக்குடம், 6. என்று மற்றொரு பாடம்,

𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑌾 ॥ ௪௪ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾(𑌷𑍍𑌟𑌾)𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕
𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।

𑌪𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌖𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥

𑌪𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌜𑌨𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑍃𑌪𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑌾𑌦𑌾𑌤𑌿𑌬𑌹𑍁𑌲𑌂 𑌚 𑌵𑍈 ॥

𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌲𑌵𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑍇𑌷𑌜𑍈𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌷𑍈𑌃 ।

கோட்டைச் சுவர்கள் யாவும் செங்கற்களால் கட்டப்படவேண்டும். அவைகள் பன்னிரண்டு (12) முழ உயரத்திற்குக் குறைவில்லாமல் இருக்கவேண்டும். அவைகளின் அகலமானது, உயரத்தின் அளவில் சரிபாதி அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலத்திலுள்ள சுவரானது மனித ஸஞ்சார யோக்யமாக இருக்கவேண்டும். 44

கோட்டைச் சுவர்களின் உள்பக்கத்தில், மண் குவியல்களுக்கு மேலே அநேக யந்திரங்கள் (பீரங்கிகள்) வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கோட்டைச் சுவர்களைச் சுற்றி அகழிகள் இருக்கவேண்டும். மண்குவியல்களிலமைந்துள்ள சந்துகளையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (இந்த சந்தானது அகழிக்கும் கோட்டைச் சுவருக்கும் மத்தியிலுள்ளதாகும். இதற்கு அலங்கம் என்று பெயர். இது படைகள் ரஹஸ்யமாக ஸஞ்சரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டதாகும்.) கோட்டைச் சுவற்றிலும் சிபிரங்களிருக்கவேண்டும். (சிபிரம் – பதாதிகளும் ஸேநாபதிகளும் ஆயுதங்களுடன் தங்குவதற்கான இடம்.) கோட்டைக்குள் பற்பலவிதமான ஜனங்கள் வஸிக்கும் வீடுகளும் ராஜபவனமும் இருக்கவேண்டும். யானைப் படைகள், குதிரைப் படைகள், ரதங்கள், பதாதிகள் இவர்களால் நிறைந்திருக்கவேண்டும்.

தானியங்கள், தைலங்கள், க்ஷாரங்கள் (க்ஷாரம் - உப்பு),

𑌲𑍋𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍁𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑌲𑍍𑌕𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௭ ॥

𑌤𑍃𑌣𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰 (𑌰𑌥𑌕)𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌵𑌲𑍍𑌲𑍂𑌰𑌂 (𑌸𑌾𑌰𑍈𑌃)
𑌸𑌾𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌚 ॥ ௪௮ ॥

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌜𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌿𑌰𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌹𑍋 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌃 ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌿𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌇𑌤𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 ॥ ௫௰ ॥

லவணம் (ஸமுத்திர உப்பு), மருந்துப் பண்டங்கள், கந்தகம், விஷம், லோஹம் (இரும்பு), கெரி, நரம்புகள், விஷாணம் (கொம்புகள்), மூங்கில், விறகு, வைக்கோல்–புல் முதலியவைகள் [1] சர்மகாரன் (தோல் தொழில் செய்பவன்), [2] வல்கலம் (மரபட்டை), ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்கள் இவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற துர்கமானது, பகைவர்களாலே ஆக்ரமிக்கமுடியாததும், கோட்டைச் சுவரைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாததும், அகழியில் நீந்திச்செல்ல முடியாததும் ஆகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது　　48

தற்காப்புக்காகவும், பகைவர்களை வெற்றிகொள்ளுவதற்காகவும், சத்துருக்களினாலே பேதிக்கமுடியாத இத்தகைய கோட்டையானது விரும்பத்தக்கதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.　　48½

பிராகாரத்தின் உள் பக்கத்தில் இந்திரன் 1, வாஸுதேவன் 2, குஹன் 3, ஜயந்தன் 4, வைச்ரவணன் (குபேரன்) 5, அசுவினீ தேவர்கள் 6, ஸ்ரீதேவீ 7, மதிரா தேவீ 8, சிவன் 9, துர்கை 10, ஸரஸ்வதீ 11 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். துர்கநிவேசங்களிலும் ஸ்தாபிக்க

---

1. தோல், கரிகாய்கள் என்பது பாடபேதம்.
2. வல்லூரம் என்பது பாடபேதம்.

ஏவம் துர்கவிந்யாஸம் ஸம்யக் ப்ரோக்தம் புராதனை-
ர்முநிபி: |
ஸர்வேஷாம் விந்யாஸம் ஸம்க்ஷேபாத் வக்ஷ்யதே க்ரமஶ: ||௫௧||

ப்ராக் ப்ரத்யக்கதமார்கா த்வாதஶதஶவாஷ்டஷட்
அதவா சதுர்த்வயம் |
தாவதுதீசீநாஸ்து ததைவ யுக்மஸம்க்யா வா || ௫௨ ||

ஏகாதஶநவஸப்தகபஞ்சத்ரிணைகமார்கா வா |
யுக்மாயுக்மபதேஷு ப்ரஹ்மத்ரித்வ்யம்ஶைகாம்ஶகா: ஸ்யு: ||

நகராதீநாமேவம் மார்காண்யுக்தாநி ஸர்வேஷாம் |

வேண்டும். (படைகள் தங்குமிடங்களிலும்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 50

பழங்கால முனிவர்கள் இவ்விதமாகத் துர்கவிதானத்தை (துர்கம் அமைக்கவேண்டிய விதத்தை) நன்கு கூறியிருக்கிருர்கள்.

கோட்டைகளின் விந்யாஸங்கள் (அமைப்புகள்) எல்லாவற்றையும் முறையே கூறுகிறேன். 51

நகரங்களில், கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழியானது, பன்னிரண்டு (12) பத்து (10) எட்டு (8) ஆறு (6) நான்கு (4) அல்லது இரண்டு (2) என்று இரட்டைப் படையாக இருந்து, அவ்விதமாகவே, தெற்கு வடக்காகவும் இரட்டைபடையான மார்க்கங்களிலிருந்தாலும், பதினென்று (11) ஒன்பது (9) ஏழு (7) ஐந்து (5) மூன்று (3) அல்லது ஒன்று (1) என்று ஒத்தைப்படையான மார்க்கங்களிருந்தாலும், யுக்மபதம் அயுக்மபதங்களில், பிரம்ஹாம்சமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது இரண்டு அம்சம், அல்லது மூன்று அம்சமுடையதாக இருப்பதாகும். 53

இவ்விதமாக நகரம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும், மார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 53½

தண்டவச்சைகவீதீ தண்டகமித்யபீஷ்டம் ஸ்யாத் ॥ ௫௪ ॥

உத்தரதிக்தீர்கவீதிகம் தன்மத்யே ஸம்ப்ரயுக்தம் சேத் ।
கர்தரிதண்டகமுதிதம் ப்ரவீணை: கதிதம் ॥ ௫௫ ॥

பாஹுதண்டகம் ஸ்யாத் ப்ராக்பச்சிமாயதஸம்யுக்தே ।
பாஹுகுட்டிமஸம்யுக்தம் மத்யே(மத்யம்) வீத்யா விபாகே து ॥

சேஷம் பூர்வவதிஷ்டம் குடிகாமுகதண்டகம் ப்ரோக்தம் ।
ப்ராசீநோதீசீநை: மார்கைஸ்த்ரிபிஸ்த்ரிபிரேவ ஸம்யுக்தம் ॥ ௫௭ ॥

தத்கலகாபந்ததண்டகமிதி தஜ்ஜ்ஞை: ஸமுதிஷ்டம் ।
ப்ராக்தக்ஷிணவீத்யஸ்திஸ்ரோ த்வாவுத்தரமார்கத்வயமேவ ॥ ௫௮ ॥

நகரமத்தியில் தண்டாகாரமாக ஒரேவழி இருந்தால், அதற்கு தண்டகம் என்று பெயர். 54

அதன் நடுவில் வடக்கு முகமாக மற்றொரு வழி கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு கர்தரி தண்டகம் என்று பெயர்.

அந்த நகரத்தின் மத்தியில் கிழக்கு மேற்கில் இரண்டு குட்டிமமார்கங்கள் (கற்களால் கட்டப்பட்ட வழிகள்) இருந்தால் அதற்கு பாஹுதண்டகம், என்று பெயர். 55½

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளிலிருந்து, வீதியின் மத்தியில் இரு பக்கங்களிலும், அனேகம் குட்டிமமார்க்கங்களிலிருந்து மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டதைப்போலிருந்தால், அதற்கு குடிகாமுகதண்டகம் என்று பெயர். 56½

கிழக்கு முகமாக மூன்று மார்கங்களும், வடக்கு முகமாக மூன்று மார்கங்களும் இருந்தால், அதற்கு, கலகாபந்த தண்டகம் என்று பெயர். 57½

கிழக்குமேற்கான மார்கங்கள் மூன்றும், தெற்குவடக்

ஸமைகைகாஞ்சிதாஸ்ஸர்வே குட்டிமார்காஸ்த்வநேகசஃ ।
வேதீபத்ரகமித்யுக்தம் நகராதிஷு சஸ்யதே ॥ ௫௯ ॥

ஸ்வஸ்திகமுக்தம் க்ராமே யதா ததா ஸ்வஸ்திகம் விந்யஸேத் ।
ப்ராகக்ராயதமார்காஃ ஷட் ஸௌம்யாக்ராஸ்ததைவ ஹி ॥

ப்ராகிவ மார்கவைதம் விந்யஸ்தம் ஸ்வஸ்திகம் பவேத் ।
ப்ராசீநோதீசீநாஃ அஷ்டாஸ்வேவ மார்காஃ ஸ்யுஃ ॥ ௬௧ ॥

ப்ரஹ்மாவ்ருதபதமேகம் குட்டிமார்கா: த்ரயஃ ப்ராச்யாம் ।
ஸதத் பத்ரகமித்யுக்தம் நாம்நா நகராதிவிந்யாஸே ॥ ௬௨ ॥

கான மார்கங்கள் மூன்றும் இருந்து, அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று குறுக்கேசென்றும், அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிம மார்கங்களாகவும் (கல்லால் கட்டப்பட்ட மார்கங்களாகவும்) அமைந்திருந்தால் இதற்கு வேதிபத்திரம் என்று பெயர். இது நகரம் முதலியவைகளுக்குச் சிறந்ததாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 59

கிராமவிந்யாஸத்தில் ஸ்வஸ்திகமார்க லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமாகவே நகராதிகளிலும் ஸ்வஸ்திக மார்க லக்ஷணத்தைக் கொள்ளவேண்டும். 59½

கிழக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும், வடக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும் இருந்து, அந்த வழிகள் முன்பு ஸ்வஸ்திக மார்கத்துக்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருந்தாலும், அது ஸ்வஸ்திகமார்கம் ஆகும். 60½

கிழக்குமேற்காக நான்கு (4) வீதிகளும், தெற்குவடக்காக நான்கு வீதிகளும் இருக்கவேண்டும். பிரம்ஹஸ்தானத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு மார்கம் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக நகராதிகளின் விந்யாஸம் அமைந்திருந்தால் அதற்குப் பத்திரகம் என்று பெயர். 62

प्राक्प्रत्यगायता मार्गाः पञ्चोत्तरायता मार्गाः तत्रैव सन्ति ।
बहुकुट्टिमसंयुक्तं यत्तद्भद्रमुखं नाम वक्तव्यं स्मृतम् ॥ ६३ ॥

प्राङ्नालाग्रषडुत्तरदिक्षु षट्सु मार्गाः ।
यत्र बहुकुट्टिमयुक्तं तन्नाम भद्रकल्याणम् ॥ ६४ ॥

सप्तसप्तायता मार्गाः सप्तोत्तरायतास्तथा ।
शेषं प्रागिव संयुक्तं विन्यासं तन्महाभद्रम् ॥ ६५ ॥

अष्ट सप्ताष्टायता मार्गा द्वादशवक्त्राः ।
आद्य मार्गयोः बहुमध्यकुट्टिमयुक्ते ॥ ६६ ॥

यत्तत्सर्वं संहृत्य नाम विन्यासमुद्दिष्टम् ।

கிழக்குமுகமாக ஐந்து (5) மார்கங்களும், வடக்குமுக மாக ஐந்து (5) மார்கங்களுமிருந்து அவைகளில் பலகுட்டிம மார்கங்களுமிருந்தால், (குட்டிம மார்கம் — கல்லால் கட்டப் பட்டவழி. இதைக் கயிர்களினுல் அமைக்கப்பட்ட வழி என்றும் கூறலாம்.) அதற்கு, பத்திர முகம், என்று பெயர்.

கிழக்குமேற்காக ஆறு (6) வழிகளும், தெற்கு வடக்காக ஆறு (6) வழிகளும் இருந்து, அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிமமாகவுமிருந்தால், அதற்கு (நகரத்திற்கு) பத்திர கல்யாணம் என்று பெயர். 64

கிழக்குமேற்காக ஏழு (7) மார்கங்களும், தெற்குவடக் காக ஏழு மார்கங்களும், மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்பு கூறியது போலவும் அமைந்திருந்தால் அதற்கு மஹாபத்திரம் என்று பெயர். 65

கிழக்குமேற்காக எட்டு (8) மார்கங்களும், தெற்குவடக் காக எட்டு (8) மார்கங்களும் இருந்து அவைகளுள் பன்னிரண்டு மார்கங்கள் அர்களங்களுடனும், குட்டிமங்களுடனும் கூடியவைகளாகவுமிருந்தால், இந்த நகரவிந்யாஸத்திற்கு

நவநவஸாமந்தே வாஸ்து வீதீநாம் ஸ்வஸ்திகீ வீதிகா: || ௬௭ ||

ஆஶாஸ்வாஸ்யாயதம் கூடஸந்திஸந்திஸமாயுக்தம் |
ராஜக்ருஹஸமேதம் யத் நகரம் தத் ஜயாங்கம் ஸ்ம்ருதம் || ௬௮ ||

ப்ராகுதீச்யாயதா வீதீ தஶ தஶ ஸமந்விதா: |
ராஜவேஶ்மஸமாயுக்தம் யுக்த்யா நகரமேவ தத் || ௬௯ ||

பஹுகுட்டிமஸம்யுக்தம் விஜயம் நகரம் பரை: ஸ்ம்ருதம் |
ப்ராகுதீச்யைகாதஶமார்கா தத்ர உதீரிதா: || ௭௦ ||

ப்ரஹ்மாம்ஶம் வர்ஜயித்வா(து) யதேஷ்டம் தத்ர ந்ருபாலயம் |
தத்புரஸ்தாத் ப்ரஹ்மாங்கணம் ஸ்யாதிஷ்டஸ்தானே தத் || ௭௧ ||

ஸுபத்திரம் என்று பெயர். (அர்களம்–தாப்பாள் குட்டிமம் – கற்களால் கட்டப்பட்டது.) 66½

கிழக்கு நோக்கி ஒன்பது (9) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி (9) வழிகளும் இருந்து, சந்துகளுடனும், சந்துக்குள் சந்துகளுடனுமிருந்து, குட்டிம மார்க்கங்களுடனும், அர்களங்களுடனும் கூடியதாகவுமிருந்து, அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமும் இருந்தால், அந்த நகரத்திற்கு ஜயாங்கம் என்று பெயர்.

கிழக்கிமேற்காகப் பத்து (10) வழிகளும், தெற்குவடக்காகப் பத்து (10) வழிகளும், அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமுமிருந்து, அதில் யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட அர்களங்களும், பல குட்டிமங்களுமிருந்தால் அதற்கு விஜயம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 69½

கிழக்குமேற்காகப் பதினொறு (11) மார்க்கங்களும், தெற்குவடக்காகப் பதினொறு (11) மார்க்கங்களும் இருக்க வேண்டும். பிரம்ஹாம்சத்தை நீக்கி, விருப்பமான அம்சத்தில் ராஜபவனமிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் இஷ்டமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய அங்கணம் (கட்டிடம்) இருக்கவேண்டும்.

तदन्तःपुरवासं शेषं सर्वं समूहयेत् ।
तस्य प्राङ्मार्गमतो मार्गः सा कथिता राजवीथिका ॥ ७२ ॥

तस्याः पार्श्वद्वये स्यात्तु वैश्यानां च मालिका पङ्क्तिः ।
तस्य पार्श्वयोर्द्वयोर्वासो वणिजां स्यात्तस्य दक्षिणतः ॥

स्यात्तन्तुवायवासं ह्युत्तरतश्चक्रिणां वासम् ।
तत्पार्श्वद्वये जातीनां तत्तदावासं कल्पयेत् ॥ ७३ ॥

शेषं प्रागिव सर्वं योग्यं (युक्तं) तत्सर्वतो भद्रम् ।
एवं षोडशप्रकारनगरन्यासं प्रोक्तं पुरातनैर्मुनिभिः ॥

அதில் அந்தப்புர ஜனங்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அரண்மனைக்குக் கிழக்கிலிருந்து செல்லுகிற மார்கமானது, ராஜவீதி என்று கூறப்படுகிறது. அந்த ராஜவீதியின் இரண்டு பக்கங்களிலும், தனவந்தர்களின் மாளிகையின் வரிசையானது இருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு தென்பக்கத்தில் தந்துவாயன்களின் (சேணியன்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு வடக்கில் சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதன் பக்கங்களின், அந்தந்த ஜாதியினர் வஸிப்பதற்கான இடங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறபடியே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகள் யாவும் சேர்ந்து ஸர்வதோபத்ரம் என்று கூறப்படுகிறது.

பழைய காலத்திய முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பதினாறு (16) விதமான நகரவிந்யாஸங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 75

மார்கச்சேதம் நேஷ்டம் பதமத்யே அஸம்பாதம் ச ஸ்யாத் ।
ஶேஷம் யதுக்தாதனுக்தம் ஶில்பஜ்ஞ: யோஜ்யம் ந்ருபேச்சயா
தத்விஜ்ஞை: ॥ ௭௬ ॥

க்ஷுத்ராணாமபி ஶ்ரேஷ்டானாம் மத்யானாமபி ஸர்வேஷாம் ।
தத்ர குடும்பாவளிகம் வக்ஷ்யேऽஹம் அந்தராபணம் ॥ ௭௭ ॥

பரிதோ ரதவீத்யஸ்து மத்யே வணிஜாம் க்ருஹஶ்ரேணீ ।
தத்தக்ஷிணத: பார்ஶ்வே கேஹம் ஸ்யாத் தந்துவாயானாம் ॥ ௭௮ ॥

உத்தரதஸ்து ஆவளிகம் ஸ்யாச்சக்ரிகாணாம் து ।
கர்மாவஜீவினாம் ஸ்யாத் வாஸம் ரதவீத்யந்தகேஷு ॥ ௭௯ ॥

ப்ரஹ்மாவ்ருதவீதிகம் தத்ராந்தராபணம் காரயேத் ।

பதமத்தியில், மார்கச்சேதம் செய்வது, விரும்பத்தக்கதல்ல. சந்தும் இருக்கக்கூடாது சில்பத்தை அறிந்தவர்கள் அரசனின் அனுமதியின்பேரில், இங்கு கூறப்படாத மற்றவைகளை நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 76

சிறிய நகரங்களிலும், மத்திம நகரங்களிலும், மற்ற (உத்தம நகரங்களிலும்) குடும்பங்களின் வரிசைகளையும், உள்ளையில் கடைகளையும் கூறுகிறேன். 77

நகரத்தைச் சுற்றிலும் ரதமார்கங்களிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் வியாபாரிகளின் வீட்டு வரிசைகள் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் தென்பக்கத்தில் சேணியர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 78

ரதமார்கத்தின் வடபக்கத்தில், சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும்.

ரதமார்கத்தில் பலவித தொழிலாளிகளின் வாஸஸ்தானங்கள் இருக்கவேண்டும்,

தாம்பூலாதி³ப²லம் ச த்³ரவ்யம் ஸாராந்விதம் உத்தமம் ॥ ௮௦ ॥

ஈஶாநாதி³மஹேந்த்³ராந்தம் அந்தராபணமிஷ்யதே ।
தத்ரைவ சோத்க்ருஷ்டமத்ஸ்யம் மாம்ஸம் ஶாகம் ச விஜ்ஞேயம் ॥ ௮௧ ॥

மஹேந்த்³ராத்³யக்³நிபர்யந்தம் ப⁴க்ஷ்யம் போ⁴ஜ்யம் ச நிர்தி³ஶேத் ।
*அக்³ந்யாதி³ரக்ஷ:பர்யந்தம் தத்ர ஸ்தா²நாநி ॥ ௮௨ ॥

தஸ்மாத் நிர்ருதிபர்யந்தம் பாநபாத்ராணி விஜ்ஞேயம் ।
ஸ்தா²நம் பித்ருபுஷ்பத³ந்தாந்தம் பித்ருஸ்தா²நாதி³வஸ்த்ரம் ஸ்தா²நம் ॥

நகர மத்தியிலுள்ள பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிச் செல்லு கின்ற ஓர் வழி இருக்கவேண்டும். அந்த இடத்தில், உட்கையில் கடைகள் கல்பிக்கப்படவேண்டும். அங்கு தாம்பூலாதிகளும், பழங்களும், ஸாரவத்தான திரவியங்களும் இருக்கவேண்டும். 80

ஈசானபதம் முதல் மஹேந்திரபதம் வரையில், அந்தராபணங்கள் (உள்கையில் கடைகள்) இருக்க வேண்டும். அதே இடத்தில் உயர்ந்த மத்ஸிய மாமிசம், காய்கறிகள் இவைகளுமிருக்கவேண்டும். 81

மஹேந்திரபதம் முதல் அக்னிபதம் வரையில், பக்ஷிய போஜ்யங்கள் வியாபாரம் செய்யவேண்டிய இடமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கினிபதம் முதல் ராக்ஷஸபதம் வரையில், பாண்டங்கள் (சட்டிப்பானைகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடம் ஆகும். 82

அதிலிருந்து நிருருதிபதம் வரையில், பானபாஜனம் (கிண்ணம்) முதலானவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

பிதிருபதம் முதல் புஷ்பதந்தபாகம் வரையில், வஸ்திரங்கள் (துணிகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 83

*அந்ய: ராக்ஷஸபர்யந்தம் இதி பாடே² யத்ர இதி ஸ்தி²தி ।

தண்டுலாத் ஸஶீரணாஞ்சம் தண்டுல்யாதிகம் அகடிழ ।
ஸ்யாத் ஹ்லோடபதாந்தம் வாஸ்த்ராதிவஸ்துகாதீநாழ ॥ அச ॥

தத்ரைவ லவணாதிஷ்த்ரவ்யம் தைலாதிகம் ஜ்ஞேயழ ।
ததோதீஶபதாந்தம் கந்தம் புஷ்பாதிகம் விஹிதழ ॥ அரு ॥

ஏவம் நவாந்தராவணமுக்திதம் தத்வரிதக்ரம் மத்யே து ।
ப்ரஹ்மபதம் நகரமத்யே ரத்நம் ஹாடகம் வஸ்த்ரழ ॥ அசு ॥

மாஞ்ஜிஷ்டம் து மரீசம் பிப்பலகம் ஹாரித்ரழ ।
மத்வாஜ்ய தைலாதிகமௌஷதத்ரவ்யம் ஸர்வதஃ கார்யழ ॥ அஎ ॥

அங்கிருந்து வாயுபதம் வரையில் அரிசி, தானியங்கள், பாய் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

வாயுபதம் முதல் பல்லாடபதம் வரையில், வஸ்திரம் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 84

அந்த இடத்திலேயே உப்பு முதலியவைகளும், எண்ணைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும்.

அங்கிருந்து ஈசானபதம் வரையில், கந்த (வாசனை) திரவியங்களும், புஷ்பம் முதலியவைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 85

இவ்விதமாக நகர மத்தியில், பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள வழியில், ஈசானபதம் முதல் முறையே, வலமாக ஈசானபதம் வரையில், சுற்றிலும் ஒன்பது (9) விதமான பதார்த்தங்கள் விற்பதற்குரிய ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதன் மத்தியில் குறுக்கே செல்லுகின்ற வழிகளில் எங்கும் ரத்னங்கள், தங்கம், வஸ்திரம், மஞ்ஜிட்டை, மிளகு, திப்பிலி, மஞ்சள், தேன், நெய், தைலம் முதலியவைகள், மருந்து சாமான்கள், இவைகள் வியாபாரம் செய்யவேண்டும். 87

ஆர்யகே ச விவஸ்வதி மித்ரே ப்ருதி²வீத⁴ரே ச பதே³ ।
ஶாஸ்தா து³ர்கா³ க³ஜவக்த்ரஶ்ரீ ஶாந்தாஶ்சைவ விஜ்ஞேயா꞉ ॥௮௮॥

தே³வாலயஸ்ய பரிதோ க்³ராமே யதா² ததா² விஹிதம் ।
பரிதஶ்ச சதுர்தி³க்ஷு ஸ்தி²தம் கல்பிதோ விதி⁴꞉ ॥௮௯॥

நக³ராத்³ப³ஹி꞉ ஶதத்³வயம் த³ண்டா³ ப்ராச்யாம் ச வாக்³நேய்யாம் ।
சண்டா³லாநாம் க்³ருஹாணி தத்ரைவ ச கோலிகாநாம் ச ॥௯௦॥

அநுக்தம் யத்து தத் க்³ராமே ச யதா² ததா² விஹிதம் ।
ப்ரத்யக்ஷவீதி²ம் ஸைவ நக³ராதி³ஷு ஸ்தா²பயேத் ॥௯௧॥

ஆர்யபதம்-விவஸ்வத்பதம்-மித்ரபதம்-பூதரபதம் இந்த இடங்களில் சாஸ்தா (ஐயனார்), துர்கை—விநாயகர்—லக்ஷ்மி இவர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 88

அந்த இடத்தில் சுற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும், கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருப்பதைப்போல் தேவாலயங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குச் சிறிது தூரத்தில் ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிப்பதற்குத்தக்க வாஸஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

நகரத்திற்கு வெளியில், நகரத்திலிருந்து இருநூறு(200) கோல் தூரத்திற்கப்பால், கிழக்கு திக்கிலாவது, அக்கினி திக்கிலாவது சண்டாளர்களின் குடிசைகளிருக்கவேண்டும். அந்த இடத்திலேயே கோலகர்களின் ஸ்தானங்களும் இருக்கவேண்டும். 90

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களைக் கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருக்கிறபடியே கொள்ளவேண்டும்.

நகரமானது நேராகச் செல்லுகின்ற வீதிகளையுடைய

பௌஷாணாமபி தத்தந்மாநைர்யுக்தாஸ்தத்ர விந்யஸேத் || ௯௰ ||

ஸ்தாநீயம் துர்கமேவாத்ர பத்தநம் கோஷ்டகோலகம்
த்ரோணாஸ்யம் நிகமம் ச ததைவ கேடகம் ।
க்ராமம் ச கர்வடம் சைவ தத்வஸ்தூநாம் விந்யாஸம்
யுக்திதோ கல்பிதாநி வை ப்ராஹுர்மஹாநதா: || ௯௧ ||

ஏவம் ப்ரோக்தம் ஹி தேவாதிகாநாம்
வர்ணாநாம் ச வஸ்துதஸ் ஜாத்யந்தராணாம் ।
க்ராமாதீநாம் சாஸ்த்ரவிந்யாஸம் ...
ஸாலங்காரம் சாரு ஸம்க்ஷிப்ய தந்த்ராத் || ௯௨ ||

உக்தா(உக்த்யா) ஸ்தூல: ... அலங்காரம் ...
ராஜாதிகசந்நிவேசஸ்ய உச்சாம் ச மாநம் ச ।

வைகளாக இருந்தால், அந்த நகரத்தில் அந்தர பணம் இருக்கக்கூடாது. 91

மற்ற விஷயங்களை அதற்குத் தக்கபடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். 92

முன்காலத்தில் பெரியோர்கள் ஸ்தானீயம் 1, துர்கம் 2, புரம் 3, பத்தனம் 4, கோத்மகோலகம் 5. துரோணமுகம் 6, நிகமம் 7, கேடம் 8, கிராமம் 9, கர்வடம் 10 என்று கூறப்படுகின்ற பத்து (10) விதமான வஸ்துக்களின் விந்யாஸங்களை, யுக்தியாகக் கல்பிக்கவேண்டிய முறைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 93

இவ்விதமாகப் பிராம்ஹணாதி ஜாதியினரும், மற்ற ஜாதியினரும் வஸிப்பதற்குரிய கிராமாதிகளின் விந்யாஸங்கள், சில்பசாஸ்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து இந்த நூலில் அலங்காரங்களுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 94

நித்யம் யதா ஜகதி வித்தைரநேகவஸ்து-
நக்ஷத்ரசந்த்ரதாரகயாவாஸக்ருஹம் ததாது ஸ: || ௯௫ ||

இதி மயமதே வாஸ்துசாஸ்த்ரே நகரவிதானம் நாம
தசமோऽத்யாய: ||

அரசன் மானுதி காரியங்களில் சமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலான நான்கு பேர்களுக்கும், பூமியையும் பசுக்களையும் வழங்கவேண்டும். பணத்தையும் அநேகவிதமான வஸ்துக்களையும் வழங்கவேண்டும். அவர்கள் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் இருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக, பரம்பரையாக வஸித்துவருவதற்காக வீட்டையும் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். 95

நகரவிதானம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத பூமிலம்பாத்யாய: ||

பூமிலம்பவிதாநம் து வக்ஷ்யே ஸங்க்ஷேபத: க்ரமாத் |
அதசதுரஶ்ராயதாஶ்ரம் வ்ருத்தம் ச ஆயதம் ததா || க ||

அஷ்டாஶ்ரம் ச ஷடஶ்ரம் ச த்வ்யஶ்ரவ்ருத்தம் ததைவ ச |
மாநம் விந்யாஸஹேதும் ஸ்யாத் க்ஷயவ்ருத்திவிதாநத: || உ ||

பூமிலம்பே த்ரிஹஸ்தாதி சதுர்ஹஸ்தாந்தத: |
த்வித்விஹஸ்தவிவ்ருத்த்யைவ (க) ஏகபௌமம் சதுர்விதம் ||

பஞ்சஷட்ஹஸ்தமாரப்ய த்வித்விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் |
த்விதலே து சதுர்மாநம் ருத்ரஹஸ்தாந்தகாவதி ||ச||

பதினேருவது அத்தியாயம்

பூமிலம்பவிதியைச் சுருக்கமாக முறையுடன் கூறுகிறேன்.

பூமிலம்ப விந்யாஸமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்ட சதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, அஷ்டாச்ரம் 5, ஷடச்ரம் 6, துவியச்ரவிருத்தம் 7, என்று பூமியைக் குறைப்பதாலும், கூட்டுவதாலும், பூமிலம்பமானமானது ஏழுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 2¼

மூன்று (3) முழம் முதலும், நான்கு (முழம்) முதலும், இரண்டுமுழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, ஏகபூமியின் மானமானது, நான்கு (4) விதமாகும். 3

ஐந்து (5) ஹஸ்தம் முதலும், ஆறு (6) ஹஸ்தம் முதலும் முறையே பதினேரு முழம் வரையிலும், பன்னிரண்டு ஹஸ்தம் வரையிலும், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர, துவிதல பூமியின் மானம் நான்குவிதமாகும். 4

ஸப்தாஷ்டஹஸ்தாரப்⁴ய த்³வித்³விஹஸ்தவிவர்த⁴நாத் ।
பஞ்சத³ஶவிகாராந்த(ஷோட³ஶாந்த)கம் த்ரிதலம் பஞ்சதா⁴ ப⁴வேத் ||

நவபங்க்திகராத் யாவத் பஞ்சஷோட³ஶஹஸ்தகம் ।
சதுஷ்டலம் பஞ்சதலம் சதுர்தா⁴ ஸ்ம்ருதம் ||௬||

ஏகஹஸ்தம் த்³விஹஸ்தம் வா க்ஷுத்³ரைகதலம் ஸ்ம்ருதம் ।
யுக்³மாயுக்³மக்ரமேணைவ ஹஸ்தார்தே⁴ந ஸமன்விதை꞉ ||

கேசித் வத³ந்தி தே³வாநாம் மாநுஷாணாம் விமாநகே ।
ஸப்தாதி³ ஷட்பஞ்சஸு அத்⁴யர்த⁴ம் அதி⁴கம் த்ரிபி⁴꞉ ||

ஏழு (7) அல்லது எட்டு (8) ஹஸ்தம் முதல், (15) பதினைந்து விகாரம் (பதினைந்து அல்லது (16) பதினாறு) ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர திரிதலமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 5

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் முதல் பதினைந்து (15) அல்லது பதினாறு (16) ஹஸ்தம் வரையில் (இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர) சதுஸ்தலமும், பஞ்ச தலமும் நான்குவிதமாகும். 6

க்ஷுத்ர ஏகதலமானது, ஒரு ஹஸ்தம் அல்லது இரண்டு ஹஸ்தம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 6½

சிலர் தேவதைகளுக்கு இரட்டைப் படையாகவும் ஒத்தைப் படையாகவும் கூறப்பட்ட அளவுகளில், அரை முழம் கூட்டியும், அரை முழம் குறைத்துமிருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 7½

மானுஷ விமானங்களில், ஏழு (7) ஹஸ்தம் ஆறு (6) ஹஸ்தம், ஐந்து (5) ஹஸ்தம் நான்கு (4) ஹஸ்தம், மூன்று (3) ஹஸ்தமுள்ள அளவுகளில், மூன்று (3) ஹஸ்தம் அதிகமாக இருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 8

ஶாந்திகம் பௌஷ்டிகம் ஜயத³ம் அத்³பு⁴தம் ஸார்வகாமிகம் ।
உத்ஸேத⁴ம் த்³விகு³ணம் பாதா³ர்தா⁴தி⁴கம் அதா²பி வா ॥

பஞ்சத³ஶகரவ்யாஸாத் ஹீநம் க்ஷுத்³ரவிமாநகம் ।
ஸப்தாஷ்டாதி³கவஶாத் ஸப்ததிஹஸ்தாந்தம் த்³வித்³விஹஸ்தவிவர்த⁴நாத் ॥௰॥

க்ஷுத்³ரஸ்யைவைதத்³த்³விஹஸ்தேநைகோநத்ரிம்ஶதி த்ரீணி ச ।
ஸப்தவிம்ஶதிமாநாநி த்³வாத³ஶாந்தாநி க்ஷுத்³ரகே ॥௧௧॥

த்ரயோவிம்ஶசதுர்விம்ஶகராத் ஶதகராந்தகம் ।
த்ரித்ரிஹஸ்தவிவ்ருத்³த்⁴யா து த்ரிநவோத்ஸேத⁴ஸம்மிதே ।

ஸாவகாஶேஷு ஸர்வேஷு ஶ்ரேஷ்ட²மத்⁴யமதே²ஷு ஹீநகே ।

அவைகளுக்கு, முறையே, சாந்திகம் 1, பௌஷ்டிகம் 2, ஜயிதம் 3, அத்புதம் 4, ஸார்வகாமிகம் 5, என்று பெயர். 8½

அதன் (நீளமானது) உயரத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு கால்பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு அதிகமாக இருப்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும். 9

பதினைந்து முழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து குறைந்த விஸ்தாரமுடைய விமானமானது, க்ஷுத்ரவிமானமாகும்.

பதினேழு (17) அல்லது பதினெட்டு (18) முழம் முதல் எழுபது (70) முழம் வரையில் இரண்டு முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, மானமானது இருபத்தேழுவிதமாகும். அவைகள் முறையே பன்னிரண்டு (12) முழம் வரையில் கூறப் பட்டவைகளாம். 11

இருபத்திமூன்று (23) இருபத்திநான்கு (24) முழம் முதல், நூறு முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் வீதம் விருத்தி செய்துவர, உத்ஸேத மானமானது (அகலத்தின் அளவானது) இருபத்தேழு (27) விதமாகும். (12)

த்ரி த்ரயத்ருத்த்யுத்க்ருஷ்டாதி வ்ருத்தயா விஸ்தாரோதயோ: || ௧௩ ||

பஞ்சஷட் ஷஷ்டிஹஸ்தாந்தம் ஸம்வ்ருத்யா பூர்வஸம்க்ய (பங்க்தி)தி: |
அதமோத்தமாதி மானானி வித்யதே || ௧௪ ||

ஸப்தாஷ்டகேதராபூர்வ த்ரி த்ரிஹஸ்தவிஸ்தாரோதயோ: |
பஞ்ச ஷண்ணவதிபர்யந்தம் த்ரிம்சத்யா ஸம்வ்ருத்யா ||௧௫||

ஸ்ரேஷ்ட மத்யமகனிஷ்டம் மானம் மத்யம ஜைஷ்டா ச |
நவதிக்ரமாத் பஞ்சஷட்பஞ்சாசத்கரான்தகம் ||௧௬||

த்விஹஸ்த விஸ்தாரோ த்வயத்ரிம்சதி ஸம்வ்ருத்யா |

இவ்விதமாக உத்கிருஷ்டமானங்களில், உத்தம-மத்திம-அதம மானங்களாகும்.

பதிமூன்று (13) பதிநான்கு (14) முழம் முதல், அறுபத்தைந்து (65) அறுபத்தாறு (66) முழம் வரையில் இரண்டு (2) முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, விமானத்தின் அகலமானது முன்பு கூறியது போல இருபத்தேழு (27) விதமாகும். சதுஸ்தல விமானங்கள் பன்னிரண்டு முழம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 14

பதினேழு (17) பதினெட்டு (18) முழம் முதல் தொண்ணூற்றைந்து (95) தொண்ணூற்றாறு (96) முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, அதன் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டதுபோல், இருபத்தேழு விதமாகும். 15

இவ்விதமாக மத்தியம விமானங்களின், உத்தம-மத்திம அதம மானங்களாகும்.

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) முழம் முதல் ஐம்பத்தைந்து (55) அல்லது ஐம்பத்தாறு (56) முழம் வரையில்,

பஞ்சாதி த்வாதஶாந்தானாம் ஹர்ம்யாணாம் விஸ்தரம் க்ரமாத் ||

ஸப்தாஷ்டநவபூமானாம் மானாத் உக்தக்ரமேணத: ।
கல்பயேத் த்வாதஶ பூம்யந்தம் மானம் மானவிசக்ஷண: ||௧௮||

த்வித்ரயோதஶக்ஷ்மாதி ஷோடஶக்ஷ்மாந்தம் யதாக்ரமம் ।
ஷட்ஷட்ஷட்ஸப்தபஞ்சாஶத் ஹஸ்தம் பஞ்சாஶதேவ
ஶிவோதிதம் || ௧௯ ||

விஸ்தாரம் ஸ்தம்பதோ பாஹ்யே ஜன்மாத் ஸ்தூப்யந்தம்
உச்சதம் ।
கேசிதாஶிவாந்தம் தத் ப்ருவந்தி ததுச்சதம் || ௨௰ ||

இரண்டு முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர ஹர்மிய விஸ்தார மானது, இருபத்திநான்கு (24) வீதமாகும். இந்த விஸ்தார மானது, முறையே பஞ்சஹர்மியம் முதல், துவாதச ஹர்மியம் வரையில், (5 அடுக்கு மாடிமுதல் 12 அடுக்கு மாடி வரையில்) ஹர்மியங்களின் விஸ்தாரமாகும். 17

அளவில் சமர்த்தனாக இருப்பவன், ஏழு (7) எட்டு (8) ஒன்பது (9) பூமிகளுக்குக் கூறப்பட்ட பிரமாணத்திலிருந்து, துவாதச பூமியந்தம் பிரமாணங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 18

பன்னிரண்டு (12) பதிமூன்று (13) பூமிமுதல் பதினாறு (16) பூமி வரையில், முறையே, ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தேழு (57) ஐம்பது (50) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும் என்று பரசிவனால் கூறப்பட்டிருக்கிறது 19

ஸ்தம்பத்திற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து விஸ்தாரத்தை கணக்கிடவேண்டும். ஜன்ம ஸ்தானத்திலிருந்து (அஸ்திவாரத்திலிருந்து) ஸ்தூபி வரையில் உயரத்தைக்

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௨. ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௪॥

கணிக்கவேண்டும். சிலர் சிகரம் வரையில் உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டுமென்று கூறுகிருர்கள். 20

மஹாபூமிகளின் (பெரிய மாடிகளின்) நீளமும் உயரமும் கூறப்பட்டது.

அந்தந்த பூமிகளின் விஸ்தாரத்தில், ஏழில் ஒரு பங்கில் மூன்று அம்சமானது, நிர்தேசோச்சமாகும். (குறிப்பிட்ட உயரமாகும்.)

அல்ப பௌமங்களில், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு நீளத்தை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

தேவர்களுக்கும், ஸார்வபௌமனுக்கும், பன்னிரண்டு தலம் வரையில் கூறியிருக்கிருர்கள். 22

ராக்ஷஸர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், இவர்களுக்கு பதினேரு (11) தலம் வரையில் இருப்பதாகும்.

பிராம்ஹணர்களுக்கு, நவதலம், அல்லது தசதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 23

யுவராஜா, ராஜா, ராஜபஞ்சமன், இவர்களுக்கு, ஸப்த பௌமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

த்ரிபௌமம் ச சதுர்பௌமம் வணிஜாம் சூத்ரஜன்மநாம் ।
ராஜ்ஞாம் பஞ்சதலம் ப்ரோக்தம் பட்டப்ருதாம் ததா ॥

ஶதஹஸ்தோர்த்வமாயாம: ஸப்தத்யாந்திவிஸ்தாரக: ।
நைஷ்ட்யம் தைவிகமாநம் து ஸர்வதா தத்விசக்ஷணை: ॥உசு॥

க்ஷுத்ரால்பமத்யமஶ்ரேஷ்ட விமாநகாநாம்
வ்யாமிஶ்ரஹஸ்தகயுஜாம் விஸ்தரோச்சபேதேஷு ।
யுக்த்யா யதோசிதமநாத்யஶாஸ்த்ரபுராணாம்
ந்ருணாம் ததைவ கதிதம் ஹி மயா புராணை: ॥உஎ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே பூமிலம்பவிதாநம் நாம
ஏகாதஶோऽத்யாய: ॥

ஸப்த தலம் முதல், ஏகாதச தலம் வரையில் சக்கிரவர்த்திக்கும், அவனுக்கடுத்த ஆறுபேர்களுக்கும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24

சூத்திர ஜாதியில் பிறந்த வியாபாரிகளுக்கு அல்லது, வியாபாரிகளுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் திரிபௌமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ராஜாக்களுக்கு பஞ்சதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது பட்டதாரிகளுக்குமாகும். 25

மான நிபுணர்கள் பௌமதலமானது. நூறு முழத்திற்கு மேல் நீளமாகவும், எழுபது முழத்திற்குமேல் அகலமாகவும் இருக்கக்கூடாது என்று கூறுகிருர்கள். 26

பிரஹ்மா முதலிய தேவேசுவரர்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும், கலப்பாக முழக்கணக்குடன் கூடிய க்ஷுத்திர விமானங்கள், அல்பவிமானங்கள், மத்திம விமானங்கள்; உத்தம விமானங்கள் இவைகளின் விஸ்தார பேதங்களும், உச்ச பேதங்களும், யுக்தியுடன் உசிதமாக பிராசீனமான நூல்களில் கூறி இருப்பதையனுஸரித்து என்னுல் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 28

பதினோாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத த்வாதஶோऽத்யாய: ॥

தேவதாநாம் த்விஜாதீநாம் வர்ணாநாம் ஹர்ம்யகே க்ருஹே ।
கர்பந்யாஸவிதிஸ்ஸம்யக் ஸம்க்ஷேபாத் வக்ஷ்யதேऽது⁴நா ॥

ஸர்வத்ரவ்யஸமாயுக்தம் கர்பம் ஸர்வஸம்பதாம் பதம் ।
த்ரவ்யஹீநஸமாயுக்தம் கர்பம் ஸர்வவிபத்கரம் ॥௨॥

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந கர்பம் ஸம்யக் விநிக்ஷிபேத் ।
கர்பஶ்வப்ரஸ்ய காம்பீர்யம் ஸ்வாதிஷ்டாநோந்நதஸமம் ॥௩॥

அதஸ்தாத் ஸ்தாபநம் கார்யம் ஶிலாபிரிஷ்டகாபிர்வா ।
கூபவத் ஸஞ்சிதம் தஸ்ய மத்யே ஸர்வாத்மம் க்ஷிபேத் ॥

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

இப்பொழுது தேவதைகளுடையவும், பிராம்ஹணாதி வர்ணத்தாருடையவும், மாடிகளிலும் வீடுகளிலும், கர்ப நியாஸம் செய்யவேண்டிய விதியை நன்றாகவும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

சகலவிதமான திரவியங்களுடனும் கூடிய கர்பமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கும். கர்பமானது திரவியஹீனமாக இருந்தால், அது பலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டுபண்ணும். 2

ஆகையால், சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து, கர்பத்தை நன்கு வைக்கவேண்டும். கர்பம் வைப்பதற்கான குழியின் ஆழமானது எந்த கிருஹாதிகளில் வைக்கப் படவேண்டுமோ அதன் ஸ்வாதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமானமாக இருக்கவேண்டும். 3

கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்காக, பூமியில் பள்ளம் செய்து, அதை கருங்கல்லுகள் அல்லது செங்கற்களால்,

𑌨𑌦𑍀𑌹𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌶𑍈𑌲*𑌪𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌕𑍁𑌲𑍀𑌰𑌾𑌵𑌟𑌾𑌤𑍍 ।
𑌹𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌗𑍋𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥௫॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌂
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌕𑌲𑍋𑌹(𑌟𑍍𑌯)𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍋𑌦𑍍𑌰𑌵𑌃 ॥

𑌕𑌙𑍍𑌗𑍁𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌷𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌤𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌪𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

சச்சதுரமாகக் கட்டவேண்டும். அந்தப் பள்ளத்தில் ஜலத்தை நிரப்பி, அதனடியில், சகலவிதமான மிருத்திகை (மண்) களையும் போடவேண்டும். 4

நதீ 1, மடு (ஏரி முதலிய பெரிய ஜலாசயம்) 2, பயிர் விளையும் வயல் 3, மலை 4, *பல்லிகை 5, நண்டுவளை 6, கலப்பையின் கொழு 7, ஸமுத்திரம் 8, பசுவின் கொம்பு 9, யானையின் தந்தம் 10, இந்த இடங்களிலிருந்து எடுக்கப் படும் மிருத்திகைகளை, பள்ளத்தின் அடியில் போட வேண்டும்.

அதற்குமேலே, அந்தக் குழியின் மத்தியில், தாமரைக் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். அதற்கு கிழக்கு திக்கில், நீலோத்பல கிழங்கை வைக்கவேண்டும். தெற்கு திக்கில், அல்லிக்கிழங்கை வைக்கவேண்டும். மேற்கு திக்கில், செங்கழுநீர் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். வடக்கு திக்கில் காகலோகத்தை (காகலோட்டியத்தை) வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, சம்பா நெல் 1, சென்னெல் 2, வரகு தானியம் 3, கங்குதானியம் 4, பயறு 5, உளுந்து 6,

---

*𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।
*புத்து என்பது பாடபேதம்.

தஸ்யோபரி நிதாதவ்யம் தாம்ரஜம் பாத்ரநிர்மிதம் ।
த்ர்யங்குலாச்சதுரங்குலாத் விஸ்தாராத் த்ரிம்ஶம் பஞ்சவிம்ஶாந்தகம் ॥ ௯ ॥

விஸ்தாரஸமமுத்ஸேதம் அஷ்டாம்ஶம் வா ஷடம்ஶகம் ।
பஞ்சாம்ஶம் வா ஹீநம் ஸ்யாத் ஸமுச்சாயம் ॥ ௰ ॥

ஏகாதி த்வாதஶாந்தாநாம் ஹர்ம்யாணாம் ப்ரோக்தம் க்ரமாத் ।
த்ர்யம்ஶைகம் வா பாதாலம்பவிதாநகம் ॥ ௧௧ ॥

கொள்ளு 7, எள்ளு 8, இந்த எட்டுவிதமான தானியங்களை யும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக எட்டு திக்கு களிலும் வைக்கவேண்டும். 8

அதற்குமேலே, தாமிரத்திலே செய்யப்பட்ட பெட்டியை வைக்கவேண்டும். அந்தப் பெட்டியின் அகல மானது, மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) அங்குலம் அகலம் முதல், இருபத்தைந்து (25) அல்லது இருபத்தாறு (26) அங்குலம் வரையில், இரண்டு அங்குலம் வீதமாக விருத்தி செய்துவர, பன்னிரண்டு (12) விதமாகும்.

அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்திற்கு சம மாகவோ, அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு, ஆறில் ஒரு பங்கு, அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கு குறைவாகவாவது இருக்க வேண்டும். 10

இந்த அளவானது, முறையே, ஏக ஹர்மியம் முதல் துவாதச ஹர்மியம் (12-மாடி) வரையிலுள்ள வாஸ்துக் களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

அதன் பாதாலம்பிவிதானமானது, அதற்காக எடுக்கப் பட்ட உயரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். (பாதாலம்பிவிதானம் - அதன் அடிப்பக்கத்தின் மட்டமான இடம்.) 11

தத்தலம் ஹர்ம்யவிஷ்கம்பஸமம் வாஷ்டாம்ஸஹீநகம் ।
த்ரிபாதம் வா த்ரிபாகம் தஸ்ய பேலாயா: வ்யாஸவிஸ்தாரம்† ॥

த்ரிவர்கமண்டபாகாரம் வ்ருத்தம் வா சதுரச்ரகம் ।
பஞ்சவிம்சதி கோஷ்டம் வா நவ கோஷ்டகமேவ வா ॥௧௩॥

பேலோச்சார்த்த த்ரிபாகைகம் கோஷ்டபித்த்யுச்ச்ரயம் ஸமம் ।
தத்பித்திவிஸ்தாரம் த்ர்யயவம் யவை: த்ரிசதுர்யவை: ॥

அந்த இடமானது, அந்தந்த ஹர்மியங்களின் பாத விஷ்கம்பத்திற்கு (விஷ்கம்பம்-உயரம்) சமமாகவோ, அதில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். அந்த பேலேயின் (பேலா-பேழை) அகலமானது, முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப் பதைப்போல இருக்கவேண்டும்.* 12

அது திரிவர்க மண்டபத்தைப்போன்ற உருவமுடைய தாகவாவது, வட்டமாகவாவது, சதுரச்ரமாகவாவது இருக்க வேண்டும். இருபத்தைந்து (25) கோஷ்டங்களுடையதாக வாவது, நவ கோஷ்டங்களுடையதாகவாவது இருக்க வேண்டும். 13

கோஷ்ட பித்தியின் (கோஷ்டம்-இடம்) உயரமானது, பேலேயின் உயரத்தில் அரைப்பங்கு, அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அதன் பித்தியின் கனமானது இரண்டு யவை, மூன்று யவை, அல்லது, நான்கு யவை இருக்கவேண்டும். 14

---

† பாதாலம்பி விதானம் த்ரிபாகைகம் வாதாயாம்பிரிதாநகம் । இதி ௧௨ ச்லோகாந்தே அதிக: பாட: இதி பாடாந்தரம் ।

*பாதாலம்பிவிதானமானது, எடுக்கப்பட்ட உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். என்பது 12-வது சுலோகத்திற்குப் பிறகு அதிக பாடம் என்பது பாடாந்தரம்.

உபபீடபதே தேவா: பஞ்சவிம்ஶதி ஸம்ஸ்திதா: ।
ஶ்வப்ரோர்த்வே பூதலம் ஸர்வம் கந்தை: புஷ்பைஶ்ச
தீ(தூ)பகை: ॥ ௧௫ ॥

வாஸயித்வா து பூர்வேத்யு: பஞ்சகவ்யேன பாஜனம் ।
ப்ரக்ஷால்ய ஸூத்ரைஸ்தத்ராவனௌ ஶாலிபிராஸ்த்ருதே
ஶுபே ॥

ஸ்தண்டிலே சண்டிதம் வாபி மண்டூகம் வாபி கல்பயேத் ।
விந்யஸ்ய தேவான் ப்ரஹ்மாதீன் ஶுத்தாக்ஷததாரயா ॥

ஆராத்ய கந்தபுஷ்பாத்யை: புவனாதிபதிம் ஜபேத் ।
ஸ்தபதி: கலஶான் வஸ்த்ரஸம்வீதான் ஸுரபிவாரிபூரிதான் ॥

ஸர்வதோ கலஶஸம்பூர்ணான் கந்தபுஷ்பஸமர்சிதான் ।

அதன் உப பீடபதத்தில், இருபத்தைந்து தேவதைகள் இருக்கின்றார்கள்.

அந்தப் பள்ளத்திற்கு மேலேயுள்ள பூதலம் முழுமையும் சந்தனம்—புஷ்பம்—தீபம் (தூபம்) இவைகளினால், வாசனை யுள்ளதாகச் செய்து, 15

முதல்நாள் கர்பபாஜனத்தை பஞ்ச கவ்யத்தினாலே பிரக்ஷாளனம் செய்து, அதன்மேலே நூல்களை சுத்தி, பூமியில் சம்பா நெல்லை நன்றாகப் பரப்பி, மேடையாகச் செய்து, அதில் சண்டித பதம், அல்லது மண்டூக பதத்தைக் கல்பித்து, அதில் சுத்தாக்ஷதையின் தாரையினாலே, பிரம்ஹாதி தேவதைகளை நியாஸம் செய்து (ஆவாஹனம் செய்து) சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபம் செய்யவேண்டும். 17½

பிறகு, ஸ்தபதி, வஸ்திரம் சாத்தி அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், நறுமணமுள்ள ஜலத்தினாலே நிறைந்தவைகளும்

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௨௰||

[illegible] ।
[illegible] ||௨௧||

[illegible] ।
[illegible] ||௨௨||

[illegible] ।

களங்கம் (அழுக்கு அல்லது தோஷம்) அற்றவைகளும், பொத்தலில்லாதவைகளும், நூல் சுற்றப்பட்டவைகளுமான ஐந்து (5) பாத்திரங்களை வைத்து, அதன் தென் பக்கத்தில் கந்தத்துடன் கூடிய சம்பா நெல்லினுல் கல்பிக்கப்பட்ட ஸ்தண்டிலத்தில் (திட்டாணியில்) வைத்து, அவைகளை, சந்தனம் புஷ்பங்களினுலே ஆராதித்து (பூஜை செய்து) முறைப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 20

ஸ்தபதி சுத்தனுக இருந்துகொண்டு, கர்பந்யாஸம் செய்வதற்கான பாத்திரத்தை வெளுப்பு வஸ்திரத்தினுலே் சுத்தி, தானியஸ்தண்டிலத்திற்குமேலே, வெளுப்பு வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு, தர்பைகளைப் பரப்பி, அதன் மேலே, அந்த கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும்.

பிறகு, இரவில், சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். பிறகு, சில்ப சாஸ்திர மறிந்த மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், ஸூத்திர கிராஹி முதலியவர்களால் சூழப்பட்டவனுக இருந்துகொண்டு,

[illegible] ॥ ௨௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] । ௨௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

தானியம் முதலிய வஸ்துக்களை கர்ப பாஜனத்திற்குள் வைக்கவேண்டும். 22½

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட சாலிதானியம் 1, (சம்பா நெல்) வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட விரீஹிதானியம் 2, (அறுபது நாளில் விளையும் நெல், அல்லது சென்னெல்) சுல்பத்தினாலே செய்யப்பட்ட கொள்ளு 3, (சுல்பம் சுத்தம் செய்த செம்பு) த்ரபுவினால் (பித்தளை) செய்யப்பட்ட கம்பு தானியம் 4, ஈயத்தினாலே செய்யப்பட்ட உளுந்து 5, இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட பயறு 6, இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட வரகு தானியம், (7) வைக்கிராந்த மென்னும் லோஹத்தினாலே முயற்சியுடன் (பிரயாசத்துடன்) செய்யப்பட்ட எள்ளு 8, ஆகிய எட்டு (8) தானியங்களையும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக விதியுடன் வைக்கவேண்டும்.

ஜயந்த ஸ்தானத்தில் ஜாதி ஹிங்குலியத்தையும் அரிதாரத்தை பிருசஸ்தானத்திலும், மனோசிலையை விதத பதத்திலும், மாக்ஷிகத்தை (ஸுவர்ண மாக்ஷிகம்) பிருங்கராஜ பதத்திலும், ராஜாவர்தத்தை சுக்ரீவபதத்திலும், கைரிகத்தை (மலையிலுள்ள தாதுப்பொருள்) சோஷ பதத்திலும்,

அஞ்ஜநம் முக்யபதே ந்யஸ்ய அதிதௌ ரஜதம் ந்யஸேத் |
மத்யே பத்மராகம் து *மரீசௌ வித்ருமம் ந்யஸேத் ||௨௯||

ஸாவித்ரே புஷ்பராகம் து வைடூர்யம்
விவஸ்வதி |
வஜ்ரமிந்த்ரஜயே ந்யஸ்ய இந்த்ரநீலம் து மித்ரகே ||

ருத்ரராஜே மஹாநீலம் மரகதம் து மஹீதரே |
முக்தாபலமாபவத்ஸே ப்ராக்யாதி ப்ரதக்ஷிணகம் ||

விஷ்ணுக்ராந்தா த்ரிஶூலா ஶ்ரீ: ஸஹதேவா ச
தூர்வயா |
அபாமார்க்கைகபத்ராணீஶாதிஷ்வோஷதயம் ப்ரதக்ஷிணகம் ||௩0||

அஞ்சனத்தை (அஞ்சக்கல்) கணமுக்ய ஸ்தானத்திலும், தரத்தை (பாதரஸத்தை)அதிதி ஸ்தானத்திலும், மத்தியில் பத்ம ராகத்தையும் 1, *மரீசிபதத்தில் பவழத்தையும் 2, சாவிந்திரபதத்தில் புஷ்பராகத்தையும் 3, விவஸ்வத் பதத்தில் வைடூரியத்தையும் 4, இந்திரஜயபதத்தில் வைரத்தையும் (5) மித்திரபதத்தில் இந்திர நீலத்தையும் 6, ருத்ரராஜ பதத்தில் மஹா நீலத்தையும் 7, மஹீதரபதத்தில் மரகதத்தையும் 8, அபவத்ஸபதத்தில் முத்தையும் 9, கிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே பிரதக்ஷிணமாக வைக்கவேண்டும்.

விஷ்ணுகிராந்தி, திரிசூலம், ஸ்ரீதேவீ, ஸஹதேவீ, தூர்வை, கருச்சாரங்கண்ணி, நாயுருவி, ஓரிதழ் தாமரை, இந்த எட்டு ஓஷதிகளையும் ஈசானதிக்கு முதல் முறையே வைக்கவேண்டும். 30

*அத்ர முக்யே இதி ஹவிதவ்யே மரீசௌ இதி பாடோ ஹவதி | பதாநாம் க்ரமோ ஹி த்ருஶ்யதே | தத் ப்ரமாணே
ஜ்ஞேயம் |

* ஆர்யக ஸ்தானத்தில். என்பதற்கு பதிலாக மரீசி ஸ்தானத்தில் என்று இருக்கிறது. பதங்கள் வரிசையாக கூறப் படவில்லை. இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

चन्दनागरुकर्पूरलवङ्गैलालताफलम् ।
तक्कोलाद्यष्टगन्धांस्तु जयन्तादिषु विन्यसेत् ||३१||

स्वस्तिकानि चतुर्दिक्षु हेमायस्ताम्ररौप्यकैः ।
सर्वेषामपि सामान्यमतश्चिह्नानि वक्ष्यते ||३२||

कपालशूलखट्वाङ्गं परशुं वृषभं तथा ।
पिनाकं हरिणं पाशं शैवं पूर्वादिषु
न्यसेत् || ३३ ||

*சந்தணம் 1, அகில் 2, பச்சைக்கற்பூரம் 3, லவங்கம் 4, ஏலக்காய் 5, லதாபலம் (ஜ்யோதிர் லதாபலம்) 6, தக்கோலம் 7, (செஞ்சந்தணம் 8) ஆகிய அஷ்ட (8) கந்தங்களை, ஜயந்தாதி ஸ்தானங்களில் வைக்கவேண்டும்.

தங்கம், இரும்பு, தாம்ரம், வெள்ளி, இவைகளினுல் நான்கு ஸ்வஸ்திகங்களை செய்து, அவைகளை முறையே (கிழக்கு திக்குமுதல்) நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும்.

வரையில் கூறப்பட்டவைகள் யாவும், ஸகல தேவதைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி அந்தந்த தேவதைக்குறிய அடையாளங்களுடன் கூறுகிறேன். 32

கபாலம் 1., சூலம் 2, கட்வாங்கம் 3, பரசு 4, விருஷபம் 5, பிநாகம் 6, மான் 7, பாசம் 8, (இவைகள் சிவசின்ஹங்கள்) இந்த எட்டு (8) ஆயுதங்களையும் கிழக்கு முதலாக எட்டு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். 33

* இங்கு (7) கந்த திரவியங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், சந்தணம் என்பதற்கு, வெண் சந்தணம், செஞ்சந்தணம் என இரண்டையும் கொள்ளவேண்டும்.

கார்தஸ்வரமயம் சாஷ்டமங்கலம் தத்ர பூர்வவத் ।
தர்பணம் பூர்ணகும்பம் ச வ்ருஷபம் யுக்மசாமரம் ॥

ஸ்ரீவத்ஸம் ஸ்வஸ்திகம் ஶங்கம் தீபம் தேவாஷ்டமங்கலம் ।
ஸ்தாபகஸ்யானுஶிஷ்யஸ்ய ஸ்தபதி: கர்த்ருஸம்மதாத் ॥

ஶுக்லாத்ய வாஸஸாச்சாத்ய ஸம்யக் (ஸ)விஶாலேந து
நிஶ்சலம் ।
கந்தாத்யைரர்ச்சயித்வா து ஸ்நாபயேத் கலஶோதகை: ॥

ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட அஷ்டமங்களங்களை, முன்போலவே, எட்டு (8) திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும்.

தர்பணம் 1, (முகம் பார்க்கும் கண்ணுடி) பூரண கும்பம் 2, விருஷபம் 3, இரண்டு சாமரம் 4, ஸ்ரீவத்ஸம் 5, ஸ்வஸ்திகம் 6, சங்கம் 7, தீபம் 8, இவைகள் தேவாஷ்ட மங்களமாம். இவைகளை, யஜமானனுடைய அனுமதியுடன், ஸ்தபதியாவது அவனுடைய சிஷ்யனாவது, முறையுடன் வைக்கவேண்டும். 35

பிறகு வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே, அந்த கர்ப பாஜனத்தைமூடி, அது அசங்காமலிருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

அந்த கர்பபாஜனத்தை, கந்தம் – அக்ஷதை புஷ்பங்களினாலே ஆராதித்து (பூஜித்து), கலசஜலத்தினாலே அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். 36

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனேடுகூட, புஷ்பம், குண்டலம், ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்கள், கடகம், மோதிரம், ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்க பூஷணங்கள், மற்றும் பலவித ஆபரணங்கள், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதம், புதிய வஸ்திரம் உத்தரீயங்கள், இவைகளை தரித்துக் கொண்டு, சுவேத சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பு

விஷ்வக்ஸேநாத்யாய வொ ஷெ ஹு ஸவெ ஷய ராதி திஷ்டிதெ: !
கல்யாணஜய வொஷெ ஹு ஷவதி: ஷாவகெதி த ||௩௭||

வாஷகண்ணாருஹாராதிகட கெஷாம் மாஷீயகெ: !
வண்ணாம் ஹஷெ ஹெ ஷதிமதெதா விஷெ ||

ரவஷிதஷு நவஷெ ஷாதஷியக: !
ஷெதாநெவநஷெவ ஷிதவாஷஷிராராஷ்டி: ||௩௯||

யஷாகஷா யாராதகும் ஷவஷம் திகஷிவெஷ ஷஷிதஷ !
ஷஷாராம் ஷஷெபெஷம் ஷநஷஷவஷிஷ்டி || ௪௦ ||

ஸ்ருஷ்டிஷ்திதியாயாம் ஹாவஷாயிவதிம் ஜவெத் !
ப்ரஹ்மாதீநாம் ச தெவாநாம் தெவீநாம் ஷாரஷகிணெ ||௪௧||

தும்ஹஷெ யஷா ஷெபாஷம் ஷதெஷஷஷம் நியாவெயெத் !

நிறமான புஷ்பங்களை சிரஸ்ஸில் சூடிக்கொண்டு, சுத்தனாக இருந்துகொண்டு,

பிராம்ஹணர்களுடைய வேத கோஷங்களுடனும், சங்கம் பேரிகை முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், கௌளீ கல்யாணம் முதலிய பாட்டுகளுடனும், ஜயகோஷங்களுடனும், திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரங்களுடனும் மலைகளுடனும் கூடியதும், அனந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான அகண்ட பூமண்டலத்தையும் தியானம் செய்துகொண்டு, ஸிருஷ்டி - ஸ்திதி - லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரபூதரான புவனதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

ஜபம் தியானம் செய்துகொண்டு,— பிரம்ஹாதிதேவர்களுக்கும் தேவிமார்களுக்கும் கர்பஸ்தானமாகக் கூறப்பட்டு இருக்கிற துவாரத்தின், (கர்பகிருஹ துவாரத்தின்) தென்

𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍇 𑌚(𑌵𑌾)𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑍁
𑌚(𑌵𑌾)𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥௪௨॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌂(𑌹𑌿) 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ॥௪௩॥

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌘𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌫𑌲𑌕𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌜𑌨𑍋𑌪𑌰𑌿 ॥ ௪௪ ॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பத்திற்குக் கீழேயுள்ள குழியில், கர்பத்தை (அந்த கர்பபாஜனத்தை) நன்கு பொருத்தமாக வைக்கவேண்டும். 41½

ஹோமஸ்தம்பம், கர்பகிருஹத்தில் சுற்றிலுமுள்ள தூண்கள், கர்பகிருஹத்தைச் சுற்றிலும் பாதுகாஸ்தானம், இவைகளின் கீழே, செய்யப்படும் பள்ளமானது, கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்கு செய்யப்பட்ட பள்ளத்தைக் காட்டிலும் அதிக உயரமுள்ளதாக (ஆழம் உள்ளதாக) இருந்தால் அது, கர்பஸ்தாபனத்திலே உண்டாகும் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் நாசம் செய்துவிடும். [கர்ப கிருஹத்திலுள்ள தூண்கள், சுற்றுப்புறங்களில், சுவர் வைக்குமிடங்கள், இவைகளின் அஸ்திவாரத்திற்காக தோண்டப்படும் பள்ளமானது, கர்பஸ்தாபன ஸ்தானத்தை காட்டிலும் அதிக ஆழமுள்ளதாக இருக்கக்கூடாது என்பது பொருள்.]

அந்த கர்பபாஜனத்தின்மேலே, ஸாரவத்தான (மிகவும் உறுதியான) மரங்கள், அல்லது சிலையினாலே சச்சரமாகவும், பாத்திரத்தின் விஸ்தாரத்தைப்போல இருமடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், ஐந்து அங்குல கனமுள்ளதாகவும், பிரதிமா பலகையை கல்பித்து அதை கர்ப பாஜனத்தின்மீது வைக்கவேண்டும். 44

ஸரத்நௌஷதிஸம்யுக்தம் வஸ்த்ரபுஷ்பாதிஶோபிதம் ||45||

ஈஶகர்ப்பமிதம் ப்ரோக்தமந்யேஷாம் து ப்ரவக்ஷ்யதே |
விஷ்ணுதாம்நி ச கர்ப்பஸ்ய ஸௌவர்ணம் சக்ரம் து
ந்யஸேத் || 46 ||

ஶங்கசார்ங்கதண்டாம்ஶ்ச ஹாடகம் நந்தகமாயஸம் |
தநு: ஶங்கம் ச வாமே து கட்கம் தண்டம் ச தக்ஷிணே |

ஸௌவர்ணேந வைநதேயம் ச ஸ்தாபயேத் ஸம்முகே ந்யஸேத் |
விஷ்ணோரேதத்ஸமாக்யாதம் கர்ப்பம் ஸம்யக் ச ந்யஸேத் ||47||

பத்மம் கமண்டலும் சாக்ஷஸூத்ரம் ப்ரஹ்மணஸ்து காஞ்சநா: |

அந்த பலகத்திற்குமேலே, நான்கு செங்கற்களை நன்கு பொருத்தமாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டதும், ரத்னங்கள்—ஓஷதிகளுடன் கூடியதும், வஸ்திரம், புஷ்பம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, ஸ்தம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 45

இதற்கு ஈசகர்பம், என்று பெயர். மற்ற தேவாலயங்களில் கர்பஸ்தாபன விதியைக் கூறுகிறேன்.

விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில் கர்பத்தின் மத்தியில் ஸௌவர்ணத்திஞல் சக்கரம் செய்துவைக்கவேண்டும். சங்கம் - வில் - தண்டம் இவைகளை தங்கத்திஞலும், நந்தகத்தை (கத்தியை) அயஸ்ஸிஞலும் (இரும்பிஞலும்) செய்து தனுஸ் - சங்கம் இவைகளை இடது பக்கத்திலும், கத்தி, தண்டம் இவைகளை வலது பக்கத்திலும் வைக்க வேண்டும். ஸௌவர்ணத்திஞல் கருடனை செய்து எதிரில் வைக்கவேண்டும். இது விஷ்ணு ஆலயத்தில் வைக்க வேண்டிய கர்பமாகும். 47½

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௫௦||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] || ௫௧ ||

[illegible] ।

பிரஹ்மாவின் ஆலயத்தில் யஜ்ஞோபவீதம், ஓங்காரம், ஸ்வஸ்திகம், அக்னி இவைகளை ஸுவர்ணத்திலும், பத்மம் கமண்டலம் - ஜபமாலை - தர்பம் இவைகளை தாமிரத்திலும் செய்துவைத்து, பிரஹ்மாவின் ஆஸனபதத்தில், பத்ம மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அந்த கர்ப மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தினால் சுத்தப்பட்ட ஓம்காரத்தை வைக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகங்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும். இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தை வைக்க வேண்டும். தர்பம் - ஜபமாலை இவைகளை வாம (வலது) பாகத்திலும் வைக்கவேண்டும். எதிரில் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அக்நியை வைக்கவேண்டும். இது பிரஹ்ம கர்பமாகும். இதை பிரஹ்ம ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும். 51

ஸ்வஸ்திகம் - ஜபமாலை - சக்தி - சக்கரம் - கோழி-மயில் களை ஸுவர்ணத்தினால் செய்யவேண்டும். இரும்பினால் சக்தி யாயுதத்தை செய்து மத்தியில் வைக்கவேண்டும். இடது

*[illegible] ।

अक्षसूत्रं पुरः स्थाप्यं गर्भे षण्मुखवेश्मनि ॥

अम्बुजं चाङ्कुशं पाशं सिंहं सवितृयालये ।
वज्रेभं नन्दकं चक्रं चामरं यान्ति वज्रिणः ॥ ५४ ॥

जाम्बूनदमयं मेषं शक्तिं पावकयालनि ।
अयसा महिषं पाशं हैमजं यमयालनि ॥ (

अयसा नन्दकं गर्भे निर्ऋतेस्तु विमानके ।
वारुणे मकरं पाशं सौवर्णजं हैमजं तथा ॥५५॥

பக்கத்தில் குக்குடத்தையும், வலது பக்கத்தில் மயிலையும் வைக்கவேண்டும். அக்ஷஸூத்திரத்தை எதிரில் வைக்க வேண்டும். இது ஷண்முகபவனத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும். 53

தாமரைப்பூ – அங்குசம் – பாசம் – ஸிம்ஹம், இவைகள் ஸூரியாலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டியவைகளாகும்.

இந்திரனுடைய ஆலயத்தில், வஜ்ரம், யானை, நந்தகம், (கத்தி) சக்ரம், சாமரம், இவைகளை வைக்கவேண்டும். 54

தங்கத்தினலே செய்யப்பட்ட, செம்மரியாடு, சக்தி இவைகளை அக்நியின் ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

இரும்பினலே செய்யப்பட்ட எருமைக்கடா, தங்கத்தினலே பாசம் இவைகளை யமனுடைய ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும். 55

நிருருதியின் விமானத்தில், இரும்பினலே செய்யப்பட்ட நந்தகத்தை (கத்தியை) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

வருணனுடைய ஆலயத்தில், இரும்பினல் செய்யப்பட்ட மகரத்தையும் (முதலையையும்) தங்கத்தினலே

𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌨𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌕𑌰𑍋 𑌮𑌕𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑍇 ॥ ௫௭ ॥

𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍈𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍌𑌗𑌤𑍇 𑌧𑌾𑌮𑌕𑍇 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑍋𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌮𑍍 ॥

செய்யப்பட்ட பாசம், இவைகளை, கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 56

வாயுவுக்கு தங்கத்தினலே மானையும், சந்திரனுக்கு, வியாளத்தையும், (வியாளம் — யாளி, அல்லது பாம்பு) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

குபேரபவனத்தில் மனுஷ்யாகிருதியையும், மன்மத பவனத்தில் மகரத்தையும் வைக்கவேண்டும். 57

பரசு, தந்தம், ஜபமாலை, இவைகளை, விக்னேசுவரருடைய ஆலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்

சாஸ்தாவின் ஆலயத்தில், ஓம்காரம், கோணலான தண்டம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினலே செய்து வைக்க வேண்டும். 58

புத்தருடைய ஆலயத்தில், அரசமரம் — கமண்டலம் — ஸிம்ஹம் — குடை — இவைகளை தங்கத்தினலே செய்து, அரசமரத்தை எதிரில் வைக்கவேண்டும். குடையை அதன் மேலே வைக்கவேண்டும். கமண்டலத்தை இடது பக்கத்திலும், ஸிம்ஹத்தை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும்

[illegible]
[illegible] ||௬௧||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] || ௬௨ ||

[illegible]
[illegible] || ௬௩ ||

[illegible]

ஶ்ரீவத்ஸம், அசோகஸிம்ஹம் (ஸிம்ஹத்துடன் அசோக சக்ரம்) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 60

ஜைனாலயத்தில், கமண்டலம் – ஜபமாலை – மயில் தோகை, இவைகளையும், மூன்று குடை, அரசமரம், விசிறி, இவைகளையும், தங்கத்தினாலே செய்து, மரத்தை எதிரில் வைத்து, அதன்மேலே குடையை வைக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில், மயில்தோகை, அல்லது ஜபமாலையையும் இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தையும் வைக்கவேண்டும். ஶ்ரீ ஸ்வரூபத்தை மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அங்கு ஸிம்ஹத்தையும் வைக்கவேண்டும். அபரபாகத்தில் (இடது பக்கத்தில்) கமண்டலத்தையும், விசிறியையும், வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கர்பத்தை வைக்கவேண்டும். 63

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், துர்கையின் ஆலயத்தில், கிளி – சக்ரம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், ஸிம்ஹம்,

கட்வாங்கம் நந்தகம் சக்திம் க்ஷேத்ரபாலஸ்ய ஸம்ச்ரயே ||௬௫||

பத்மம் லக்ஷ்ம்யா: ஸரஸ்வத்யா: ஓங்காரம் த்ர்யக்ஷராத்மகம் |
த்வாங்க்ஷகேதுகமலம் ஹைமம் ஜ்யேஷ்டாலயஸ்ய மத்யகே || ௬௬ ||

கபாலசூலகண்டாபி: ப்ரேதாந் காளீக்ருஹே ந்யஸேத் |
ஹம்ஸாக்ஷமாலிகாதார்க்ஷ்யாம்ச்ச ஸிம்ஹேபப்ரேதரூபகாந் ||

ஸப்தமாத்ருக்ருஹேஷ்வேவ ஹைமாந்யேதாநி விந்யஸேத் |

சங்கம் இவைகளை வெள்ளியினலும், மானே தாமரத்தினலும், கத்தியை இரும்பினலும் செய்து கர்பஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். 64½

க்ஷேத்திரபாலருடைய ஆலயத்தில், கட்வாங்கம் — நந்தகம் (கத்தி) — சக்தி — இவைகளை கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 65

லக்ஷ்மீதேவிக்கு, தாமரை புஷ்பத்தையும், ஸரஸ்வதீ தேவிக்கு, மூன்று அக்ஷர ஸ்வரூபமான ஓம்காரத்தையும், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஜ்யேஷ்டாதேவியின் ஆலயத்தில் காக்கை — துவஜம் — நீலோத்பலம் — இவைகளை தங்கத்தினலே செய்து வைக்க வேண்டும். 66

காளிகோவிலில், கபாலம் - சூலம் - மணி - பிரேதங்கள், இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் கோவிலில், ஹம்ஸம் 1, ஜபமாலை 2, மயில் 3, கருடன் 4, ஸிம்ஹம் 5, யானை 6, பிரேதரூபங்கள் 7, இவைகளை, தங்கத்தினலே செய்து வைக்கவேண்டும். 67½

பத்மாக்ஷஸூத்ரகம் தீபம் ரோஹிணீகர்பமத்யகே ||

தர்பணம் சாக்ஷஸூத்ரம் ச பார்வதீகர்பகே விது: |
பத்மாக்ஷஸூத்ரகம் பூர்ணகும்பம் மோஹிநீ யாகதி ||

இதரப்ரஜவதாகாரஸ்ய ஸ்த்ரீதேவஸ்ய ஸவாஹநை: |
ஸ்வசிஹ்நாநாம் ச தேவாநாம் தேவீநாம் கர்பவிந்யஸேத் ||

விப்ராதீநாம் து வர்ணாநாம் ஜாதிகர்ப்பம் விதீயதே |
தாம்ரகம் குண்டிகாக்யம் ச ஸௌவர்ணம் தண்டகம் ||௭௧||

யஜ்ஞோபவீதம் யஜ்ஞாக்நிம் யஜ்ஞபாண்டம் ச ராஜதம் |
யஜ்ஞோபவீத(ம்)யுக்தம் யஜ்ஞபாண்டாநி தக்ஷிணே ||

ரோஹிணீதேவியின் ஆலயத்தில், தாமரை மணிமாலை, அல்லது, தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, தீபம், இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 68

பார்வதீ தேவியின் ஆலயத்தில், கண்ணாடி, ஜபமாலை, இவைகளை வைக்கவேண்டும். தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, அல்லது தாமரைமணி மாலை, பூரணகும்பம், இவைகளை மோஹிநி ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும். 69

இங்கு கூறப்படாத புருஷதேவதைகளுக்கும், ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும், அவரவர்களுக்கு உரிய அடையாளங்களுடனும், வாஹனங்களுடனும் கர்ப்பத்தை வைக்க வேண்டும். 70

பிராம்ஹணர் முதலானவர்களுக்கு அந்தந்த ஜாதிக்குரிய கர்பத்தை வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தாமரத்தினுலே கமண்டலம், தங்கத்தினுலே தண்டம், வெள்ளியினுலே யஜ்ஞோபவீதம் – யஜ்ஞாக்னி – யஜ்ஞ பாண்டங்கள் - (பாண்டம் - பாத்திரம்) இவைகளைச்செய்து

𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌟𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌹𑍈𑌮𑌮𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋𑌽𑌸𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌆𑌯𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌵𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌹𑍈𑌮𑌾𑌯𑌸𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋 𑌗𑌜𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌛𑌤𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌕𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥௭௨॥

𑌰𑌾𑌜𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।

மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தையும், யஜ்ஞபாண்டங்களை வலது பக்கத்திலும், கமண்டலத்தையும், தடியையும் இடது பக்கத்திலும், அக்னியை முன்னிலையிலும் வைக்கவேண்டும். இது பிராம்ஹணர்களுக்குரிய கர்பமாகும். 72½

க்ஷத்திரியர்களுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் ஸ்வஸ்திகங்களையும், நடுவில் ஸுவர்ணமயமான சக்கரத்தையும், இடது பக்கத்தில் வெள்ளியினுலே சங்கத்தையும், தாமரத்தினுலே செய்யப்பட்ட வில்லை இடது பக்கத்திலும், வெள்ளியினுலே செய்யப்பட்ட தண்டம் - கத்தி, இவைகளை வலது பக்கத்திலும், - தங்கம் - இரும்பு - தாமரம் - வெள்ளி, இவைகளால் செய்யப்பட்ட நான்கு யானைகளை நான்கு திக்குகளிலும் முறையே வைக்கவேண்டும்- நடுவில் லக்ஷ்மீதேவியின் உருவத்தையும், அதற்கு நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகங்களையும், குடை, துவஜம், பாவட்டா, இவைகளையும், ஆஜ்ஞாரூபமான தண்டத்தையும் வைக்கவேண்டும். இந்த கர்பமானது, அரசனுடைய அரண்மனையில் வைப்பதானுல், ராஜகிருஹதுவாரத்தில் வைக்கவேண்டும். மற்ற

வார்ஷ்ணேயகாநாம் கர்ப்பம் து ஸ்தாப்ய †விஜயத்வாரதக்ஷிணே ॥௭௭॥

அயஸா கரணீஞ்ச ஸங்கம் தாம்ரேண கர்கடம் ।
பஞ்சாயுதம் ஸீஸகேந ஹயம் வ்ருஷபமேவ ச ॥௭௮॥

கஜ-ஸிம்ஹௌ ஸூர்யாக்நி வருணேந்த்வாதி ஸ்தாநகே ந்யஸேத் ।
அந்யாநி ச ராஜதை: பஸூம்ஸ்தத்ர சதுர்திஸி ॥

கோவாஹநம் ச புரதோ வைஸ்யாநாம் ப்ரகீர்திதே ।
பீஜவாப்யம் ஸரோஜம் தாம்ரஜம் யாநமிஷ்யதே ॥௮௦॥

க்ஷத்திரியர்களுடைய கிருஹத்திலானால் உசிதம்போல் வைக்கவேண்டும். 76½

வார்ஷ்ணேயகர்களுடைய கிருஹகர்பமானால், (வார்ஷ்ணேயகர்-விருஷ்ணிவம்சத்தில் பிறந்தவன்) * விஜய துவாரத்திற்கு தென் பக்கத்தில் கர்பத்தைத் வைக்க வேண்டும். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட கலப்பையின் கொழு, சங்கு, தாமரத்தினால் செய்யப்பட்ட நண்டு, பஞ்சாயுதங்களையும், ஈயத்தினால் செய்யபட்ட உளுந்து, குதிரை, விருஷபம், யானை, சிங்கம், இவைகளையும் சூரியன்-அக்கினி–வருணன்–இந்து இவர்களின் ஸ்தானத்தில் நன்கு வைக்கவேண்டும். வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட நான்கு பசுக்களை நான்கு திக்குக்ளிலும் வைக்கவேண்டும். காளைமாட்டை முன்பக்கத்தில் வைக்க வேண்டும். இது வைசியர்களுக்குக் கூறபட்ட கர்பமாகும். 79½

---

†விவஸ்வத்ஸ்தாந இதி வா, விததஸ்தாந இதி வா, பாடேந பாவ்யமிதி பாதி ।

* விவஸ்வத்ஸ்தானத்திற்கு, என்றாவது விததஸ்தானத் திற்கு என்றாவது, பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று தோன்று கிறது.

ரஜதேந பஶும் வித்3யாத் தாம்ரேண ச விநிர்மிதம் ।
மத்4யே கோ3வ்ருஷப4ம் சைவ தத்3வீக்ஷ்ய யுக3ம் வாமத: ॥

ஸவ்யம் த3க்ஷிணபா4கே3 து வாமாம்ஸே பீ3ஜபாத்ரகம் ।
பீ3ஜம் ஹிரண்மயம் ப்ரோக்தம் ஶூத்3ரக3ர்ப4ம் வைஶ்யே ச ஸம்மதம் ॥

விப்ராணாம் க்3ருஹக3ர்ப4ம் ச ஜாதிக3ர்ப4ம் விமிஶ்ரிதம் ।
அநேகபூ4மியுக்தாநி யாநி வாஸக்3ருஹாணி ச ॥ ௮௩ ॥

வாஸ்துதே3ஶே ச ஹர்ம்யாதௌ3 க3ர்ப4ம் த3த்3யாத் க்3ருஹக்ஷதே * ।
த3க்ஷிணே ப4த்3ரே பி4த்தௌ து ஸோபாநே து
அத2வா த்3வாரே ॥ ௮௪ ॥

தங்கத்திஞலே செய்யப்பட்ட விதைகள் வைக்கும் பாத்திரமும், கலப்பையும், தாமரத்திஞலே செய்யப்பட்ட நுகத்தடி, வெள்ளியிஞல் செய்யப்பட்ட பசு, இவைகளை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். நடுவில் காளை மாட்டை வைக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து (அதற்கு எதிரில்) நுகத்தடியை வலது பக்கத்திலும், பீஜபாத்திரத்தை (விதை வைக்கும் பாத்திரத்தை) இடது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். பீஜங்கள் (விதைகள்) தங்கத்திஞலே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது சூத்திரர்களுக்குரிய கர்பமாகும். இது வைசியர்களுக்குமாகும். 82

பிராம்ஹணர் முதலிய ஜாதியினரின் வீடுகளில், வைக்கப்படுகின்ற கர்பமானது, கர்பத்திற்கு கூறப்பட்டிருக்கிற திரவியங்களுடன் அந்தந்த ஜாதியினருக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதார்த்தங்களையும் சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

வசிக்கின்ற வீடானது அநேக பூமியுக்தமாக (பல மாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்) அந்த வீடுகளில்,

---

*ரக்ஷோவீ ச ஜதி பாதே3 ஸர்வஸித்3தி4 ஸாதி4 ।

अग्निदक्षिणे स्तम्भे यामे वाऽपि विधीयते ।
स्थाली तदपिधानं च वार्षिकं तण्डुलं स्रजम् ॥

कलश्यं दन्तकाष्ठाग्निं कार्ष्णायसं लोहं महानसे ।
दक्षिणे स्थापयेच्छालिः कुम्भः पयःपूरितः ॥

धनस्तम्भे धनस्थाने सान्तर्गलं कुञ्चितं स्थापयेत् ।
पयोङ्क(०) नीलपद्मं गर्भं विन्यसेत् सर्वदा ॥

புஷ்பதந்த ஸ்தானம், பல்லாடஸ்தானம். மஹேந்திர ஸ்தானம், *கிரஹக்ஷதம் தென்பக்கத்திலுள்ள நேத்திர பித்தி, இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும்.

அந்த கிருஹமானது சதுர்பூமிகம் முதலானதாக இருந்தால் (நான்கு முதலிய மாடிகளுடையதானல்) சோமாதி ஸ்தானங்கள், வாயில்வழி, அதன் வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பம், அல்லது இவ்விரண்டுகளும் கூடுமிடம், இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 84½

சமையல் கட்டில் அன்னம் பக்குவம் செய்யும் பாத்திரம் ததுபதானம் (அதன் தலையணை-அதாவது அந்த பாத்திரத்தின் மேலே மூடுகின்ற பாத்திரம்) வார்ஷிகம் தண்டுலம். (ஒரே வருஷத்திய அதாவது பழைய அரிசி) புஷ்பமாலை, களக்யம், தந்த காஷ்டம், அக்நி, இரும்பு, (இரும்பு பாத்ரம்) இவைகளை சமயல் கட்டில் தென் பக்கத்தில் வைக்கவேண்டும். சம்பா நெல் அல்லது அரிசி, ஜலம் விட்டு, நிறப்பிய கும்பம் இவைகளையும் வைக்க வேண்டும். 86

தனஸத்மத்தில் தனங்கள் வைக்கும் உள்ளில் தாப்பாள் குஞ்சிதம் (சாவி) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

---

*கிரஹக்ஷதம் என்பதற்கு பதிலாக ராக்ஷஸஸ்தானம் என்று இருக்க வேணுமென்று தோன்றுகிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௯௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

சுகாலயத்தில், கட்டில், தீபம், படுக்கை, இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

எந்த கட்டிடம் எதனுல் செய்யப்பட வேண்டுமோ, அதை அந்த இடத்தில் கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 88

சபை, தண்ணீர் பந்தல், மண்டபம், இவைகளில் வலது பக்கத்தில், கர்ணபாதத்தில், இரண்டாவது தூணில் அல்லது வழிக்கு தென்பக்கத்தின் காலில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த கர்ப பாத்திரத்தின் மத்தியில், இரும்பினலே செய்யப்பட்ட யானை, இரும்பினலே செய்யப்பட்ட கம்பு, தங்கத்தினலே செய்யப்பட்ட லக்ஷ்மி, சரசுவதி இவைகளை வைக்க வேண்டும். 90

நாட்டிய சபையில் சகலலோஹங்களினலும் செய்யப் பட்ட ஆதோத்யங்கள் எல்லாவற்றையும், [ஆதோத்யம்—

[illegible] । [illegible] ।

‡ஹைரண்யஸபாமத்யே: ஸ்ரீவத்ஸம்பத்ம க்ஷிப்யதே ।
ஸ்தம்பே த்வாரஸ்ய கர்ணே வா மத்யஸூத்ரம் து தத்ஸ்ம்ருதம் ॥ ௯௨ ॥

துலாபாராதிஷேகார்த்தம் மண்டபே வாபி தத்ஸ்ம்ருதம் ।
பாஷண்டாஸ்ரமிணாம் வாஸே தத்தச்சிஹ்னம் து மத்யகே ॥

ஜாத்யந்தராணாம் ஸர்வேஷாம் தத்தச்சிஹ்னம் ப்ரயோஜயேத் ।
ம்ருண்மயீம் மணிமயீம் ஸர்வ: யதி மத்யம் ந நிக்ஷிபேத் ॥

வீணை முதலிய தந்தி வாத்யங்கள், மிருதங்கம் முதலிய தோல் வாத்தியங்கள், புல்லாங்குழல் முதலிய சுஷிரவாத்தியங்கள், ஜாலரா முதலிய கனவாத்யங்கள் என்று நான்கு வகையான வாத்யங்கள்] குடிகாமுகம் (கட்டிடத்தில் வாசப்படி) அல்லது மண்டிதஸ்தம்ப மூலம், (அலங்காரம் செய்து கொள்ளுமிடத்திலுள்ள தூணின் அடித்தலம்) அல்லது இரண்டு இடங்களிலும் வைக்கவேண்டும். 91½

ஹிரணியகர்பனுடைய (பிரம்ஹாவினுடைய) சபையில் ஸ்ரீவத்ஸம், தாமரை மலர், பூரணகும்பம் இவைகளை சுவர்ணத்திலே செய்து, கர்பத்தில்வைத்து, அதை துவார ஸ்தம்பத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட கர்ண பதத்தில் வைப்பதுமாகும். 98

ஹிரண்யகர்ப மண்டபத்திற்கு கூறப்பட்ட கர்பத்தை, துலாபாரம் செய்வதற்கான மண்டபத்திலும் வைப்பதாகும்.

பாஷண்டாசிரமிகளுடைய வாசஸ்தானத்தில், அவரவர்களுக்குரிய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 94

மற்ற ஜாதியினரின் வாசஸ்தானங்களில் அவரவர்களுடைய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

‡ஹிரண்யமத்யம் இதி பாடாந்தரம் ।

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible] ||

[illegible] —

[illegible]

யஜமானனுடைய மனைவி கர்பிணியாக இருந்தால், அப்பொழுது கர்பநியாசம் செய்யக்கூடாது. 95

அந்தந்த தேவதா பாவங்களை அறிந்தவர்கள் ரத்னங்கள், தாதுப்பொருள்கள் இவைகளை ஸ்வல்ப விஸ்தாரமான பாத்திரத்தில் வைத்து, அதை துவாரத்திற்கு வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தானம், ஸ்வாமி ஸ்தானத்திற்கு வலது பக்கம், இந்த இடங்களில் வைக்கவேண்டும். 96½

கர்பமானது, உள்பக்கத்தைப் பார்த்து இருக்க வேண்டும். வீடுகளில் மத்தியில் வைக்கும் கர்பமானது பஹிர்முகமாக (வெளிப்பக்கத்தைப் பார்த்து) இருக்க வேண்டும். 97

ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாக, அல்லது வடக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு, இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, முறையே கர்பபாஜனத்தை நன்ருக ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 98

† [illegible]

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃 । 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃 । 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 । 𑌵𑌜𑍍𑌰
𑌪𑌾𑌣𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 । 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 । 𑌨𑌮𑍋
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌾𑌪𑍀𑌕𑍂𑌪𑌤𑌟𑌾𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌕𑍁𑌲𑍀𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌹𑍈𑌮𑌜𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌵𑌾𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍁𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌚 𑌹𑍋𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇 ।
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌭𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ௱௧ ॥

கர்பபாஜனம் வைப்பதற்கு மந்திரம்:—

ஸ்வரதேவதாப்ய: மந்த்ரேப்ய:* ஸ்வாஹா l ஸர்வ ரத்நாதிபதயே ஸ்வாஹா l உத்தம ப்ரஜா பதயே ஸத்ய வாதிநே நம: l ஸரஸ்வத்யை நம: l வைவஸ்வதாய நம: வஜ்ரபாணயே நம: l அபிநவ ஸர்வவிக்ந ப்ரசமநாய நம: l நமோ வந்ஹயே ஸ்வாஹா ll

குட்டை - கிணறு - குளம் - ஏரி - அணைக்கட்டு, இவைகளில், சுவர்ணத்திலுலே செய்யப்பட்ட மத்ஸ்யம் - தவளை - நண்டு - பாம்பு - சிம்சுமாரம் (முதலை) இவைகளை, அந்த ஜலாசயத்தின் வடபக்கம், அல்லது கிழக்குப் பக்கத்தில், புருஷனுடைய கை எடுப்புமட்டமுள்ள பள்ளத்தில், கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும். 100

சிலாக்கியமான முஹூர்த்தம், சிலாக்கியமான லக்னம், நல்ல ஹோரை, நல்ல கரணம், இவைகளுடன் கூடிய காலத்தில், ராத்திரியில், கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே வைக்கவேண்டிய சதுரிஷ்டகத்தை,

---

*ஸ்வாஹா ஓம் நம:, என்பது பாடபேதம்

யஸ்மிந் கர்பம் து நிக்ஷேப்தும் தத்ர ப்ரதமேஷ்டகா |
ஶிலாகர்பாதிகம் ஸர்வம் ஸ்தாபயேத் தத்ர ஸம்யுதம் ||௱௨||

ஶைலே ஶைலமயீ பூர்வா ஐஷ்டகே இஷ்டகா ஶுபா |
ஶைலே ஶிலாமயீ பூர்வா ஐஷ்டகே ஐஷ்டகா
ஶுபா: ||

ஸா ப்ரதமேஷ்டகா கர்பபாஜந விஸ்தாரா விஸ்தாரத்விகுணாயதா |
விஸ்தாரார்த்தகநா ஸர்வஸாதாரணே சதுர்மிளிதேஷ்டகா ||௱௪||

(நான்கு கல்லுகளினாலே இணைக்கப்பட்ட கல்லை) பகலி லேயே வைக்கவேண்டும். 101

எந்த கர்பத்திற்கு எது ஸ்தானமோ, அந்த இடத்தில் பிரதமேஷ்டகையை (முதலாவது கல்லை) வைக்கவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட அஷ்டமிருத்திகைகள், பஞ்ச கந்தங்கள் (5 விதமான கிழங்குகள்), தானியங்கள், சிறந்த உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னங்கள், ஒஷதிகள் இவை களுடனும் விதைகளைச் சேர்த்து, பிரதமேஷ்டகையைச் செய்யவேண்டும். 102½

கருங்கற்களால் கட்டப்படும் வாஸ்துக்களில் கருங்கல்லி னாலேயே பிரதமேஷ்டகை இருக்கவேண்டும். செங்கற்களி னாலே கட்டப்படும் வாஸ்துவில் செங்கல்லினாலேயே இருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருப்பது சுபங்களையளிக்கும். 103

அந்த பிரதமேஷ்டகையானது, கர்ப பாஜனத்தின் விஸ்தாரமும், அதைப்போல் இருமடங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் அரைப்பங்கு கனமுடையதாகவும், நான்கு கற்களைச் சேர்த்து செய்யப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். இது, சகல வாஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட விதியாகும், 104

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

மத்தியமோத்தம வாஸ்துவில், சதுரிஷ்டகங்களில் எட்டு அல்லது பன்னிரண்டு, எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நேராக நீண்ட விரல் அடையாளமுள்ள கல்லானது, ஆண்கல்லாகும். 105

விரல் பதிந்திருப்பது ஒத்தப்படையாக இருந்தால், அது ஸ்திரீயாகும்.

அந்தக் கற்களில் கோணலாகக் கோடுகள் இருந்தால், அந்தக்கல் அலியாகும். 105½

மேடுபள்ளங்களில்லாமலும், ஒரே விதமாக சுடப்பட்டும் நல்ல ஒலியுடையதாகவும், அழகாகவும் இருக்கின்ற கற்கள் சிறந்தவைகளாம். 106

இவைகளில், புருஷக் கற்களை புருஷ கிரஹங்களிலும், ஸ்திரீ கற்களை ஸ்திரீ கிரஹங்களிலும், நபும்சகக் கற்களை நபும்சக கிரஹங்களிலும் வைக்கவேண்டும். கற்கள் எவ்வித மாக உருவாயிற்றோ, அவ்விதமாகவே அவைகளை வைக்க வேண்டும். (ஜாதிக்கேற்ப வைக்கவேண்டும்) 107

பிரதமேஷ்டகைக்கான சிலையானது, முன்னமே

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।

சஷாலத்தில் பிந்துக்கள், ரேகைகள் இல்லாமல், தோஷங்களில்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும். 108

விமானத்தில், கர்பத்திற்காக தோண்டப்பட்ட குழியில் கர்பத்தின் சிரஸ்ஸில் பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டும். பிறகு அதற்கு தென்கிழக்கில் வைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, வலமாக திரிகோணங்களில் வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக தேவதைகளுக்கும் பிராம்ஹணர்களுக்கும் கர்பஸ்தாபனத்தை செய்ய வேண்டும். 109½

சிலர், கர்பத்திற்காகத் தோண்டி, கற்களாலே கட்டப்பட்ட பள்ளத்தில், அந்த பள்ளத்தின் ஐந்தில் இரண்டு பங்கு அளவுக்கு மேலே பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

ஸ்தபதியானவன், முன்போலவே நன்கு அலங்காரஞ்

ரூபாண்யோஷதயோ ரத்நாநி ஸௌவர்ணாதீநி லோஹாநி
நிதாய
க்ஷிப்த்வா பாத்ரே யதாயுக்த்யா ஸர்வபீஜாநி
ஸ்தாபயேத் ஸமாஹித: ||

ஸுரநரவிமாநத்வாரயோக ஸம்ஹிதே
விதிவதவிகலாங்கம் ஸமாதௌ நிதாய |
ததுபரி விஹிதாஸ்ஸர்வ ... ஸம்ஸ்தம்
... ஸ்தாபயேத் ஸமஸ்தம் ||

பஞ்சபஞ்சக ...
... |

கள் செய்துகொண்டு, அந்தவிடத்தில் யுக்தியுடன் கற்களை வைக்கவேண்டும். 111

தேவதாதி ரூபங்கள், ஓஷதிகள், ஒளி பொருந்திய ரத்னங்கள், சுவர்ணம் முதலான அஷ்ட லோகங்கள், தாதுப்பொருள்கள், அஞ்சனக்கல் முதலியவைகளையும், அஷ்டமிருத்து, தானியங்கள், இவைகளையும், கர்ப பாத்திரத்தில் வைத்து, சுபதினம், சுபபக்ஷம், சுபநக்ஷத்திரம், சுப ஹோரை, சுபமுஹூர்த்தம், இவைகளுடன் கூடிய சுப காலத்தில், புத்திமானுன சில்பியானவன், ராத்திரியில் அந்த கர்ப பாஜனத்திற்குப் பலி கொடுத்து, குழியில் ஜலத்தை விட்டு, அந்த ஜலத்தில், கர்ப பாஜனத்தை யுக்தியுடன் முதலில் வைக்கவேண்டும். 112

தேவர்கள் மனிதர்கள், இவர்களின் விமானங்களில், துவாரம் கூடுமிடத்தில், அதன் பாதமூலத்தில், அங்கங்கள் குறைவில்லாத கர்பத்தை முதலில் விதியுடன் வைத்து, அதன்மேலே சகல பதார்த்தங்களுடனும் செய்யப்பட்ட சதுரிஷ்டகத்தை, கர்பத்திற்கு மேலே வைக்கவேண்டும்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌮 ॥ ௱௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵(𑌾)𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஸ்தபதியானவன், ஐந்து ஐந்து கலசோதகங்களாலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பரிசுத்தமாக இருப்பவைகளும், வெண் சந்தனம் - புதிய வஸ்திரங்களுடன் கூடியவைகளும், சகலவிதமான மங்கள பதார்த்தங்களாலேயும் ஆச்சரியத்தையளிப்பவைகளும், பாதஸ்தானத்தில் சேர்த்து வைக்கவேண்டியவைகளுமான அந்த கர்பபாஜனம், பிரதமேஷ்டகை இரண்டையும் வைக்கவேண்டும்.

கர்பவிந்யாசம் என்னும் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத த்ரயோதஶோऽத்யாய: ||

அதிஷ்டானஸ்ய சாதஸ்தாத் உபபீடம் ப்ரயோஜயேத் |
ரக்ஷார்த்தம் சோன்னதார்த்தம் ச ஶோபார்த்தம் ச ப்ரவக்ஷ்யதே ||

ஸமம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா பஞ்சாம்ஶத்வ்யம்ஶமேவ வா |
ஸபாதம் வாத ஸார்த்தம் வா பாதோனத்விகுணம் து வா ||

த்விகுணம் வா ப்ரகர்த்தவ்யமதிஷ்டானதுங்கத: |
உத்ஸேதம் தஶபாகே து †ஏகைகேன விவர்த்தனாத் ||

பஞ்சாம்ஶாந்தமதிஷ்டானஜன்மனோ பாஹ்யே து நிர்கம: |

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

அதிஷ்டானத்திற்குக் கீழே உபபீடத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்தின் ரக்ஷைக்காகவும், அதிஷ்டானமானது உயரமாக இருப்பதற்காகவும், அழகுக்காகவும் வைக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

அந்த உபபீடமானது, அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமம, முக்கால்பங்கு, அரைப்பங்கு, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு, ஒண்ணேகால்பங்கு, ஒண்ணரைப்பங்கு, ஒண்ணேமுக்கால்பங்கு அல்லது இரண்டுபங்கு, உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 3

அதன் உத்ஸேதமானது (பருமனானது) அதிஷ்டானத்தின பருமனில், பத்தில ஒருபாகம், பத்தில இரண்டுபாகம், பத்தில் மூன்றுபாகம, பத்தில் நான்குபாகம், அல்லது பத்தில் ஐந்துபாகம்வரையில், அதிஷ்டான ஜன்மத்திற்கு வெளியில் நிர்கமம் இருப்பதாகும். [அதிஷ்டானத்திற்கு வெளியில் நீட்டிவைக்கவேண்டும்] 3½

†ஸாமைகைகேன உக்தி பாடாந்தரம் |

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌨𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌮𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌪𑌪𑍀𑌠𑌕𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

அதன் பாதபாஹ்யமானது, (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) ஒருகோல், ஒன்னரைக்கோல், இரண்டுகோல் அல்லது மூன்று கோலளவு இருக்கவேண்டும். 4½

உபபீடமானது வேதபத்ரம் பிரதிபத்ரம், ஸுபத்ரம், என்று மூன்றுவிதமாகும்.

அதன் உயரத்தை பன்னிரண்டு (12) பாகங்களாகச் செய்து அவற்றுள் உபானம் இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1) அம்சம், அதற்குமேலே அரை (½) அம்சம் க்ஷேபணம், ஐந்து (5) பாகம் க்ரீவம், அரை (½) அம்சம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் அம்புஜம், மீதமுள்ளபாகம் (2 பாகம்) வாஜனமும் கம்பமும், இவ்விதமாக எட்டு (8) அங்கங்களுடனுவது, அல்லது கீழேயும் மேலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிற அம்புஜங்களை நீக்கி ஆறு (6) அங்கங்களுடனுவது இருப்பது இவ்விரண்டும் வேதபத்ரமாகும். இது, ஸகலவிதமான ஹர்மியங்களுக்கும் யோக்யமாகும். 8

†அஸ்மிந்நீஷ்டே த்விகைகாம்ஶை: ஸார்த்தஸார்த்தாம்ஶகாம்ஶகை: |
த்ர்யம்ஶைகாம்ஶகஸார்த்தைர்த்த ஸார்த்தாம்ஶைகபாத
யோஜயேத் ||

ஜந்மாதிவாஜநாந்தம் து தந்மேதித்ரஶலாம்ஶகே |
பாதுகம் பங்கஜம் கம்பம் கண்டமுத்தராம்புஜம் || ௰ ||

கபோதபாலிகாந்தாதி ப்ரதிவாஜநமுச்யதே |
ப்ரதிபத்ரமிதம் நாம ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் || ௧௧ ||

யத்வோபாங்காந்தகாம்ஶைஸ்த்ர்யம்ஶைகாஷ்டாம்ஶகாம்ஶ
காம்ஶகை: |
த்ர்யம்ஶைகைகாம்ஶகைகார்த்தைஶ்சைகாந்தேர்வ
யோஜயேத் || ௧௨ ||

[1] ஜன்மாதி வாஜனாந்தமான உயரத்தை இருபத்தேழு (27) பாகமாகச் செய்து, அந்த அம்சங்களில் இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், பன்னிரண்டு (12) அம்சம், ஆறு (6) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம் இவைகளால் சேர்க்கவேண்டும்.[2] $9\frac{1}{2}$

பாதுகம், பங்கஜம், கம்பம், கண்டம், உத்தராம்புஜம், இவைகளை கபோதபாலிகாந்தம் முதல் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்குப் பிரதிவாஜனம் என்று பெயர். இது ஸகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதானால் இதற்குப் பிரதி பத்திரம் என்று பெயர். 11

---

†அஸ்மிந்நீம்ப்ரஶவாம்ஶைஶ்ச ஸார்த்தஸார்த்தாம்ஶகாம்ஶகை: |
உ. பி. வாஜநம் ;

1. 2, 14, 9, 12 1, 1, அம்சங்களுடன் என்பது பாடபேதம்

2. இங்கு கூறியுள்ள அம்சங்கள் பொருத்தமாக இல்லை. அதை சீர்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பாதுகம் பங்கஜம் சைவ ஆலிங்காந்தரிதம் ததா ।
ப்ரத்யூர்த்வவாஜநம் கண்டமுத்தராப்ஜம் கபோதகம் ॥௧௩॥

ஆலிங்காந்தரிதம் சோர்த்வ ப்ருதிஞ்சோர்த்வவாஜநம் ।
இதியம் ப்ருதிபத்ரம் ஸ்யாதேகபாகாதிகம் ததः ॥௧௪॥

ப்ரதிபத்ரம் த்விதா ப்ரோக்தமேகவிம்ஸதிபாகிகே ।
ஜந்மாம்புஜம் கண்டபத்மே வாஜநம் ॥௧௫॥

ஜந்மாப்ஜம் ததா கம்பம் கண்டமஷ்டாம்ஸமீரிதம் ।
கம்போத்தரோத்தர பத்மம் கோபாநகம் த்ரிபிः ॥௧௬॥

ஸார்த்தோர்த்வகம்பம் ஸ்யாத் ...

பாதுகம் இரண்டு (2) அம்சம், பங்கஜம் ஒரு (1) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், பிரத்யூர்துவ வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் ஒரு (1) அம்சம், உத்தராப்ஜம் (8) அம்சம், கபோதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ ப்ரதி (விருதி) இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ வாஜனம் ஒரு (1) அம்சம், இவைகளுடன் கூடியது பிரதிபத்திரமாகும்.

இவைகளுடன் ஒருபாகம் அதிகமாக உள்ளது மற்றொரு பிரதிபத்ரமாகும். இவ்விதமாக பிரதிபத்ரம் இரண்டுவிதமாகும். 14

உபபீடத்தின் உயரத்தை இருபத்தோரு (21) பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவற்றுள், ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், அம்புஜம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், பத்மம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) (2) அம்சம், அப்ஜம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கம்பம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கண்டம் எட்டு (8) அம்சம், உத்தரம் பத்மம் ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம், கோபானகம் மூன்று (3) அம்சம்,

ஜந்மோர்த்வம்ஶம் த்ர்யம்ஶேந பத்மம்ஶேந கம்பகம் ॥ ௧௭ ॥

ஆஸ்யாம்ஶம் வாஜநம் தேநைக கம்பமஷ்டாம்ஶகைர்கலம் ।
ஸம்யோஜ்ய கம்பகம் ஆஸ்யாம்ஶம் வாஜநம் கம்பமம்ஶகம் ॥ ௧௮ ॥

ஸோபாநம் ஶ்ரீப்ரவேஶம் ச ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ।
ஸிம்ஹேபமகரவ்யாலபூதவேதிகைர்யுதை:
ப்ரதிப்ரமுகம் குர்யாத் ॥ ௧௯ ॥

ப்ரதிவக்த்ரம் ஸுஷோபாஸ்யம் புச்சம் வா மூர்த்நி ஸம்ஸ்திதம் ।
அர்பிதா நர்பிதே ஹர்ம்யே ஸர்வத்ர பரிகல்பயேத் ॥

ஊர்துவ கம்பம் அரை (½) அம்சம் என்று, அதன் அங்கங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு ஸோபத்திரம் என்று பெயர். 16½

உபபீடத்தின் உயரத்தில் ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், பத்மம் மூன்று (3) அம்சம், கந்தரம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், களம் எட்டு (8) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், இவ்விதமாக அமைக்கப் பட்டதும் ஸோபத்ரமாகும். இவ்விதமாக ஸோபத்திரமானது இரண்டுவிதமாகும். இது ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுமுள்ளதாகும். 16½

இதில் ஸிம்ஹம், யானை, மகரம் வியாளம், (யாளி) பூதங்கள், இலைகள், இவைகளையமைக்க வேண்டும். இதன் முகப்புதோறும், மகர மத்ஸ்யத்தையமைக்கவேண்டும். அதன் வாலானது தலையில் ஏறி இருக்கவேண்டும். 19½

இதை அர்பிதஹர்மியம், அனர்பிதஹர்மியம், (மாடியுள்ளது, மாடி இல்லாதது) இவைகளில் எங்கும் கல்பிக்க வேண்டும். 20

ஸமம் ஸமம் வா த்ரிபாகைர் வாஸிஹீநாதிகோத்ஸதே ।
ததா ஸமோபகாணாம் த்வ்யாங்கீயாத் ப்ரவபீடகே ॥ ௨௧ ॥

ஸுதாயிஷ்டாங்கதுங்கம் மாஸ் ஸிமந்ணயா ஸமம்
ஸாயஸ்யம் ஸ்ரீவாதம்
வஹ்நாம்மாலாம்லம் வா ஸுஸூக்ஷ்ம்தே
வேஷ்கஸாந்தராவபீடம் ।
ஸவ்யத்வம் ஸமம் வேஸ் தத்வேஸ் ஸமதா
வாஜநேநாவயத்தம்
ஸவஸ்வித்ருதாத்யாநாஸ் ஸுஸ்வதாஸதிதா
போஷிதவ்யம் பஹுாய்ஸ்ம் ॥

இதி மயமதே வஸ்துஸாஸ்த்ரே உபபீடவிதாநோ நாம
த்ரயோதஸோத்யாய: ।

புத்திமான்களாக இருப்பவர்கள், இதன் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் அளவை கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்

அவ்விதமே மஸூரகங்களின் உபபீடங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 21

உபபீடமானது அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு (2) பங்கு, அதற்கு சமமான உயரம், ஒண்ணரைப்பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால் பங்கு ஐந்தில் இரண்டு பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, இருப்பதாகும். இந்த உபபீடத்தின் அங்கங்களின் அளவு ஸமானமாக இருப்பதானாலும், வாஜனம் பெரிதாக இருக்கவேண்டும். திடமான புத்தி சக்தியுள்ளவன், அதன் அடிப்பக்கத்தில் மனோஹரமான சில்பங்கள் எல்லாவற்றையும் கல்பிக்க வேண்டும். இது உபபீடத்திற்கு வலுவைக்கொடுப்பதற்காகவாகும். 22

உபபீடவிதானம் என்னும் பதிமூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² த்ரயோத³ஶோऽத்⁴யாய: ||

தை³விகாநாம் த்³விஜாதீநாம் வர்ணாநாம் க்³ருஹகர்மணி ।
தத்³யோக்³யம் த்³விவித⁴ம் ஸம்யக் ஜாங்க³லாநூபபே⁴த³த: ||

ப³ஹுபாம்ஸுரயா யுக்தத்வஞ்ச ப³ஹுநிம்நே க²நநே ।
ஸிதாம் ஸ்வல்பஜலோபேதம் ஜாங்க³லம் ஸம்ஜ்ஞகம் ப⁴வேத் ||

ப²லம் க்ஷேத்ராநுஸ்ருத்ய க²நநே பங்கம் யதா² ।
†ஶர்கராபி⁴: பாஷாணைஶ்ச ஸிகதாபி⁴ஶ்ச ஸம்யுக்தம் ஜலாந்தகே ।

அஶ்மபி⁴ஶ் ஸிகதாபி⁴ஶ்ச பங்கவத் ஸஜலா ப⁴வேத் ||
உஷ்ணகாலேऽபி ஸஜலா ஶீதகாலே ...க்ஷண: || ௪ ||

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்

தேவதைகள், பிராமணர்கள், மற்ற ஜாதிகள், இவர்களுடைய கிருஹ காரியங்களில், அதற்கு யோக்யமான பூமியானது, ஜாங்கலம்-அநூபம் என்று இரண்டுவிதமாகும்.

பெருமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும்பொழுது மிகவும் அழுத்தமாக இருப்பதும், வெளுப்பு நிறமான ஸ்வல்ப ஜலமுடையதுமான பூதலமானது, ஜாங்கலம் என்று பெயருடையதாகும். 2

கெல்லப்படுகிற பூமியானது, பலத்தை அனுஸரித்து, கூழாங்கற்களுடனும் கசேரு முதலியவைகளுடனும் கூடியதாகவும், சிறுமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும் பொழுது ஜலத்தைக் காணும் வரையில், கற்கள் - கூழாங்கற்கள், மணல், இவைகளுடன் கூடியதும், பசையுள்ளதுமான பூமியானது, அநூபம் எனப்படும். 4

---

†ஶர்கராபல்வலைரிதி பாடா²ந்தரம் ।

ஸிகதாபி: க்ரமாச்ச்வப்ரம் நிஶ்சித்ரம் பூரயேத் ஸுதீ: ।
கனீக்ருத்ய கஜாங்க்ரிகாஷ்டகண்டை: ப்ருஹத்தரை: ॥

தத்கர்தே ஸலிலைரேவ பூரிதேऽக்ஷயதா ஸமா ।
ஸமக்ஷம் ஸலிலைரேவ ஸம்பரீக்ஷ்ய விசக்ஷண: ॥௬॥

கர்பம் ப்ரக்ஷிப்ய தம் நீத்வோபானம் தத்ர விந்யஸேத் ।
ஸ்தம்பஸ்ய த்ரித்ரிபாகாம்ஶம் தத்விஸ்தாரம் ததர்த்தத: ॥ ௭ ॥

உபானோபரி பத்மம் ச சோபோபானம் ததுபர்யூர்த்வத: ।
யதா ஶோபாம் ஸமாதத்தே கல்பயேத் தத்ர விசக்ஷண: ॥௮॥

உன்னதாம் ப்ரக்ருதிம் பூமிம் க்ருத்வா ஹஸ்தப்ரமாணத: ।
கனீக்ருத்ய ததூர்த்வஸ்து ஸோபானம் ஜன்ம ஶாஸ்த்ரத: ॥௯॥

கெல்லப்பட்டுள்ள பள்ளத்தை, முறையே மணல்களால் ஓட்டையில்லாமல் துற்று, அதை யானையின் கால்களினாலும், பெரிய மரத்துண்டுகளாலும் கெட்டித்து, அதில் ஜலத்தை நிரப்பவேண்டும். அது குறையாமல் ஜலத்துடன் சமமாக இருந்தால், அந்த பூமியானது, சுபகரமாகும். சமர்த்தனாக இருப்பவன், அத்தகைய பூமியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த இடத்தில் கர்பஸ்தாபனம் செய்து, அதன் மேலே, உபானத்தை வைக்கவேண்டும். 6½

அந்த உபானமானது, (அதன் மேலே வைக்க வேண்டிய) ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைப் போல இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், அதன் பஹுளத்தில் (கனத்தில்) பாதி கனமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அந்த உபானத்தின்மேல், பத்மத்தையும், அதன்மேல், உபோபானத்தையும் அழகாக இருக்கும்படி அர்சகல்பனைகளுடன் செய்யவேண்டும். 8

இயற்கையாக உள்ள பூமியை ஒரு முழம் உயரமாகச் செய்து அதைக் கெட்டிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே இருப்

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍋𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌮𑍍 ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑍇𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌪𑍋𑌤𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌶𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 ।
𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌰𑌾𑌜𑌕𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌣𑌿𑌜𑌾𑌮𑍇𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௨ ॥

பதற்கு, உபானம் என்றும் ஜன்மம் என்றும் பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது 9

அதற்குமேலே உபபீடம் மட்டிலுமிருந்தால், அதற்கு அதிஷ்டானம் என்று பெயர்.

அந்த உபபீடமானது, ஸ்தம்பத்துடனாவது சுவற்றுடனாவது இருந்தால், அதன் மேலேயுள்ள பாகத்திற்கு (அதாவது உபபீடத்தின் மேலுள்ள தூண், சுவர், இவைகளுக்கு) ஜங்காவர்கம் என்று பெயர். 10

கபோதத்திற்கு மேலேயுள்ள பிரதியானது பூமிதேசம் எனப்படும்.

பிராஸாதம் முதலிய வஸ்துக்கள், எதன்மீது இருக்கின்றனவோ, அதற்கு, அதிஷ்டானம் என்று பெயர். 11

அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, ஜாதியின் வசத்தினாலும், பூமியின் வசத்தினாலும், இரண்டு விதமாகும். தேவர்களின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, நான்கு (4) முழமிருக்கவேண்டும். பிராம்ஹணர்களின் அதிஷ்டானமானது, மூணரை ($3\frac{1}{2}$) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அரசனின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது,

ஷட்கம் ஜாதிவஶாத் ஹம்ஸிவஶாத்வைத்ரவ கல்பயேத் ।
த்ஸர்வாத் ஷோடஶ ஹஸ்தா ச பாதபாதாந்தா
த்ரிஹம்ஸிகாத்(கல) ॥ கச ॥

த்ரயஹஸ்தாதஶஹஸ்தாஷ்டம் பாதேனோனம் விஷமேஷு ।
க்ஷுத்ரணாதஸபாநீத்யா விஷ்யாதவ்யம் விசக்ஷணை:* ॥கரு॥

மூன்று (3) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். யுவ ராஜாவின் அதிஷ்டானமானது இரண்டரை ($2\frac{1}{2}$) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். வைசியர்களுக்கு இரண்டு (2) முழமும், சூத்ரர்களுக்கு ஒரு (1) முழமும் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 13

இந்த அளவுகள் ஜாதிகளைப் பொருத்தவைகளாகும். இனி பூமி வசத்தினாலே அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. $13\frac{1}{2}$

துவாதச (12) பூமி முதல் த்ரி (3) பூமி வரையில் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது ஒரு (1) கோலளவுக்கு ஆறு (6) அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 14

உத்தம த்ரி (3) தலத்தின் அதிஷ்டானோச்சமானது, ஒண்ணே முக்கால் ($1\frac{3}{4}$) முழம் இருப்பது விருப்பத்தக்க

* கரு ரூபாகாரந்தே அயமதிக: பாட:—

ஏகாதஶாந்தம் பஞ்ச ஹஸ்தே ஆத்ரிபாதம் த்ரிதயம் ।
த்ரிபாதம் த்ரயம் பாதவிஸ்தாரம் வா விஸ்தாரம் த்ரயவிவர்த்தநாத் ॥
அஷ்டத்ரிபாதிகாஸ்தாரம் த பாதாம் விஸ்தாரம் ।
ஷோடஶானாம் த வஸுந்தராகேஷு த்ரிபாதிகா த்ரிக: ॥
நவத்ரிபாதிகாஸ்தாரம் அந்தரா த்ரயம் ச ।
த்ரி அந்தஹஸ்தகேயோபாநேஷு தத்ஸ்தைத்ரவ விசக்ஷணை: ॥
க்ஷுத்ராஸ்தம்பாரதேஷு வாஸிஷ்டாந்தரமத்யம விஷ: ।
வைஶ்யேஷு தேஷு வக்ராரேண விஷ்யாதவ்யம் விசக்ஷணை: ॥

தத்தத்பாதோதயாதேவ ஷஷ்டாம்ஶாஷ்டாம்ஶகோநத: ।
ஸ்யாதிஷ்டாநஸ்ய ஹ்ராஸோऽயம் வாஸ்த்வவஸ்துநி ஸம்பவாத் ॥

யதுபாநஸ்ய நிஷ்க்ராந்தம் தத் த்ர்யம்ஶேந விபாஜயேத் ।
தத்ரைகாம்ஶம் பரித்யஜ்ய ஜகதீம் காரயேத் புத: ॥

தாகும். மேதாவிகள் இந்த முறையை அனுஸரித்து அதம த்ரி (3) தலம் முதலியவைகளின் உயரத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். * 15

வாஸ்து வஸ்துவில் ப்ரவேசத்திலே அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது அதனின் பாதோதயத்தில் அரைப்பங்கு ஆறில் ஒரு பங்கு அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். 16

புத்திமானாக இருப்பவன், உபானத்தின் யாதொரு நிஷ்க்ராந்தம் உண்டோ அதை மூன்று (3) பங்காகச்செய்ய

* அதிக பாடம் —

பீடத்தின் உயரம் ஐந்து (5) முழமிருந்தால், அதன் மஸூரிகையின் உயரம், முப்பத்திரண்டு (32) அங்குலமாகும். முப்பது (30) அங்குலம் முதல், இரண்டு (2) அங்குலம் வீதம் கூடுதலாக முப்பத்தெட்டு (38) அங்குலம் வரையில இருப்பது மாகும். அதன் அகலம் பதிமூன்று (13) அங்குலமாகும்.

பீடத்தின் உயரம் ஆறு (6) முழம் முதல் பத்து (10) முழம் வரையிலிருந்தால், அதன் மஸூரிகோச்சம் முப்பத்தோ (31) ரங்குலம் இருக்கவேண்டும்.

பீடோச்சம் பதினொன்று (14) முழமிருந்தால், மஸூரி கோச்சம் முப்பத்தொன்பது (39) அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் உயரமானது மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) முழமுள்ள வீடுகளில், ஸாமர்த்தியசாலிகள், இந்த முறையில் மஸூரிகோச்சத்தை கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

மஸூரிகையின் உயரத்தைக்கொண்டு, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.

புத்திமான்கள், இந்த முறையிலும் பீடோச்சத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாம்.

[illegible] ।
[illegible]

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௧ ॥

[illegible]
[illegible]* [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௨ ॥

வேண்டும். அதில் ஒரு பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கிவிட்டு அந்த இடத்தில் ஜகதியை கல்பிக்கவேண்டும். 17

அதைப்போலவே குமுத பட்டத்தையும் அதைப் போலவே கண்டவேசனத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

உபானத்தில் காணப்படும் உயரத்தை பாகமானத்தினாலே கூறுகிறேன். 18

பிராசீனாளன முனிவர்கள், பாதபந்தத்தின் உயரத்தை *இருபத்தினான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், முறையே, வப்ரம் எட்டு (8) பாகம், குமுதம் ஏழு (7) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், கந்தரம் எட்டு (8) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், வாஜனம் எட்டு (8) பாகம், ஊர்த்துவ கம்பம் ஒரு (1) பாகம், என்று பாககல்பனம் செய்துகொண்டு, இந்த அங்கங்களை கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். இது தேவர்கள், பிராம்ஹணர்

---

*[illegible] ।

* முப்பத்தினான்கு (34) பாகங்களாக என்று பாடம் இருக்கவேண்டும்.

அம்ஶைரஷ்டாத³ஶபி⁴ர்ப⁴க்தே பாத³ப³ந்தோ⁴ச்சகே
யாதே³ஹி ஸ்ரஜாதி³கை: க்ரமாத் |
வாஜனம் ப்ரதிமுக²ம் த்ர்யஶ்ரகம்
நேத்ரகம் ச வ்ருத்தகுமுத³ம் ததா² வப்ரகம் || ௨௧ ||

த்ரைஸ்த³ம்ஶகஸஹிதே தஸ்மின்
நாக³வக்த்ரஸத்³ருஶம் ப்ரதிஸ்வயம் |
தே³வவிப்ரந்ருபஹர்ம்யேஷு தத்
யோக்³யகம் உரக³ப³ந்த⁴கம் ப⁴வேத் || ௨௨ ||

[illegible]

[illegible]

கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கூறியுள்ளதாகும். (20)

பாததலத்தின் உயரத்தை (18) பாகங்கள் செய்து கொண்டு, அந்த பாகங்களில், ஒரு (1) பாகம் வாஜனம், இரண்டு (2) பாகம் பிரதிமுகம், ஒரு (1) பாகம் த்ரியச்ரம், ஒரு (1) பாகம் நேத்ரம், ஆறு (6) பாகம் விருத்தகுமுதம், ஏழு (7) பாகம் வப்ரம், இவைகளை, முறையே கல்பிக்க வேண்டும். 21

இவ்விதம் பதினெட்டு (18) பாகங்களினாலே (வாஜனம் முதலியவைகளுடன்) கல்ப்பிக்கப்பட்ட பாததலத்தில், ஸர்ப முகத்தைப்போன்ற இரண்டு (2) ப்ரதிகளை (விருதிகளை) கல்பிக்கவேண்டும். இத்தகைய உரக பந்தமானது தேவாலயம், பிரம்ஹண கிருஹம், ராஜகிருஹம், இவைகளுக்கு யோக்கியமாகும். 22

பாதோச்சத்தின் அம்சங்களில், முறையே, ஒன்று (1)

[illegible]
[illegible]
[illegible] || ௨௩ ||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] || ௨௪ ||

[illegible] †பாடு
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அரை (½) அரை (½) ஏழு (7) ஆறு (6) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) இந்த அம்சனிஞல், க்ஷுத்ரோபானம், அப்ஜம், கம்பம், ஜகதீ, குமுதம், அதன் உச்சியில் தாரை, இவைகளுடன், ஆலிங்காந்தியாயும் ஆலிங்காந்தமாயுமிருக்கின்ற வாஜனம், பத்மத்துடன் கூடிய பிரதிமுகத்தையும், கல்பிக்கவேண்டும். தலோச்சமானது இருபத்தோறு (21) அம்சங்களுடையதாஞல், அதில், யானை, சிங்கம், மகரம், யாளி, இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்படவேண்டும். 23

இலை, கொடி, முதலிய உருவங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த ப்ரதி (விருதி) கிரமமானது, தேவாலயத்திற்கு உசிதமாகும். யானைகளின் வடிவமாக இருப்பது, புஷ்டிகரமும் ஜயபிரதமுமாகும். 24

பாதோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளுள், முறையே, ஒன்று (1)

†பாடு [illegible]
[illegible]

वप्रं पद्मं तथाब्जं कण्ठं कण्ठोपरिपद्मं च कम्पं
तथाब्जं तथा
कम्पं पद्मं च पट्टिकं कण्ठोपरि कम्पं च
षड्विंशांशमेव ॥ २५ ॥

पद्मकेसरमेतत्तु प्रोक्तं कम्पवाजनपद्मकैर्युतम् ।
कुम्भवप्रयुतं च वा कन्धरं संयुतं तथा
शिवालये विधीयते ॥ २६ ॥

हारिमेषकाद्यैःकार्ये तदुपरि च तद्यावांश
कार्येषु
अष्टांशांशैः द्विहारिमेघ्नैः तदुपरि च तद्यावांश
कार्येण तथा ।
वप्रं कण्ठं तथाब्जं तदुपरि कण्ठं पङ्कजं कम्पकं
कम्पं पद्मं पद्मवाजनमुपरि च कम्पकं कण्ठजाङ्घ्रिः ॥

இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1) ஒன்று (1) *எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இந்த (1+2+1+6+1+1+1+8+1+1+2+1+2+1+1=30) அம்சங்களிலுல், முறையே, ஜன்மம், அப்ஜம், வப்ரம், பத்மம், களம், அப்ஜம், குமுதம், உபரிபத்மம், கம்பம், களம், கம்பம், பத்மம், பட்டம், கமலம், உபரிகம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 25

கம்பம், வாஜனம், பத்மம், இவைகளுடனும், கும்பம், வப்ரம், இவைகளுடனும் கந்தரத்துடனும் கூடியது, பத்மகேஸரம் எனப்படும். இது சிவாலயத்திற்கு விதிக்கப்பட்டதாகும். (இவைகளை அதிஷ்டானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்). 26

* உபரிபத்மம் 8 பாகம் என்பதை 4 பாகம் என்று திருத்திகொண்டால் அம்சங்கள் 26 என்பது பொருத்தமாகும்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௮ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௯ ॥*

(அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தின்) பாகங்களில், ஒரு(1) அம்சம் ஜன்மம், அரை (½) அம்சம் வப்ரம், அரை (½) அம்சம் பத்மம், அரை (½) அம்சம் களாப்ஜர், ஒரு (1) அம்சம் குமுதம், அரை (½) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் கம்பம், அரை (½) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை (½) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் மஹாவாஜனம், அரை (½) அம்சம் உபரிதளம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை (½) அம்சம் கண்டம், இவைகளை (முறையே) கல்பிக்க வேண்டும். 27

சில்பிகளால், ஊர்துவமுகமாகவும் மத்தியம முகமாகவும் இருக்கும் விமானத்தில், அதன் சுற்றுப் புறங்களில் அதன் உயரத்தில் பத்தொன்பது (19) பாகங்களால், புஷ்பங்கள் நிறைந்ததாகச்செய்யப்பட்டால், அது பூஜிக்கத் தக்கதாகும். 28

இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், ஏழு (7) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம்,

---

*[illegible] ।

ஶ்ரீபந்த⁴ம் ஸ்யாதே³தது³க்தம் அதஸ்ஸர்வேஷு கார்யார்த²யீ-
வத்³யத்ரிம்ஶக: |
தே³வேஶாநாம் ப்ரதிஷ்டா² ஶுப⁴த³ம் ஶ்ரீஸௌபா⁴க்³யாரோக்³ய
போ⁴க்³யம் த³தா³தி ||௩0||

துங்கே ஷட்³விம்ஶத³ம்ஶே ரவாருத³ய ஜக³தீகேஸவம் கம்பகண்ட²ம்
கம்பம் பத்³மம் கபோதம் தது³பரி அ தயா நிம்நஜாதிவக்த்ரம் |
கம்பம் ஹாரேண ஷட்³பி⁴: ஶரஶஶிரகு³ணாம்ஶைஶ்ச
பா⁴நாம்ஶகாம்ஶை:
ஆஹ்யாதேகேந கார்யாக³ ககுப⁴வதேதீ³ந்தி³ரே லக்ஷ்மிபந்த⁴ம் ||

ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம் (இந்த அளவுகளினுல் முறையே) மோஹாமராப்ஜம். ஹ்ருத்பத்மம், கைரவம், அப்ஜம், கந்தரம், கண்டம், கம்பம், தளம், கபோதம், துவிலிங்காந்தாதிகம், வாஜனம், பங்கஜத்துடன் கூடிய பிரதிமுகம், இவைகளை கல்பிக வேண்டும் * 29

சாந்தமான மனதையுடைய வர்தகியானவன், உயரத்தின் முப்பத்திரண்டு (32) பாகங்களினுல், இவ்விதம் அமைத்தால் அதற்கு ஸ்ரீபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவ மந்திரங்களில் கல்பிக்வேண்டும். இது ஐசுவரியம், சௌபாக்கியம், ஆரோக்யம், சுகபோகங்கள், இவைகளை யளிக்கும். 30

உயரத்தை (பீடோச்சத்தை) இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச்செய்து அவைகளில் முறையே, ஒன்று (1) ஆறு (6) ஐந்து (5) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1) எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று(1) அம்சங்களில் (1+6+5+1+6+1+1+8+1+1+2+1=34) குரம்,

* இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை

குமுதம் யத்ர ஆலிங்காந்தரிதம் ப்ரதீப்யாம்
தத்வாஜநேந ச ஸம்யுக்தகம் ததேவ |
ஸ்ரீகாந்தநாமகஸௌரகமஷ்டகோணம்
வ்ருத்தம் து வா குமுதமம்பரசாரிணாம் தத் ||௧௨||

ஷட்விம்ஶத்யம்ஶவிபக்தே: ஜந்மைகமப்ஜம் த்வ்யம்ஶகம்
அம்ஶத்வயேந
ஷடம்ஶேந ஜகதீ குமுதகம்
கம்பகண்டம் ச கம்பம் |
பத்மம் பட்டம் ச கண்டம் தத்ரபி ச ததா வாஜநாக்யம் ச
பட்டம்
ஸ்ரேணீபத்மம் ஸோபாநாகாரப்ரதிகாயுக்தம் ததா
மஞ்சபந்தம் || ௧௧ ||

ஜகதீ, கைரவம், கம்பம், கண்டம், கம்பம், பத்மம், கபோதம், நிம்னம், அந்தாதிவக்திரம், கம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். இதற்கு மஞ்சபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவாலயங்களிலும், ராஜகிரஹங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும் * 31

இது ஆலிங்கத்துடனிருந்தும் இரண்டு பிரதி (விருதி) களின் மத்தியிலிருந்தும், வாஜனத்துடன் கூடியுமிருந்தால், இதற்கு ஸ்ரீகாந்தகஸ்ரகம் என்று பெயர். (இதன்) குமுதமானது அஷ்டகோணமாகவாவது, வட்டமாகவாவது, இருக்கவேண்டும் அது தேவர்களுக்குரியதாகும். 32

அதிஷ்டானோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம், இரண்டு (2) அம்சம் அப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், ஆறு (6) அம்சம் ஜகதீ, நான்கு (4) அம்சம் குமுதம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1)

*இதில் அம்சாதிகள் பொருத்தமாக இல்லை.

ஸார்த்தாஷ்டத்வம்ஶகாம்ஶே ப்ரோக்தே ஸார்த்தாம்ஶமம்ஶமிதம் ப்ருத
ஷிதேகேந ஜந்ம
க்ஷுத்ரம் பத்மம் பஞ்ச(பஞ்ச)ம்ஸம் கம்பம் பத்மவர்ஜிதம் ததா
த்ரிம்ஶகாம்ஶகே |
குமுதம் பட்டிகா பாஞ்சாலீ த்ர்யம்ஶாம்ஶோ மாஜமேக
த்ர்யம்ஶகம்ஸே
தஸ்ய ப்ரோத்ஸ்தாநாதி பத்மமாஸாஸ்து கம்பம் வஸ்த்ர
ஸம்யுதம் ||

ஶ்ரேம்ஸகாம்ஸே* ப்ரோக்தம் ஶேஷம் பத்மஸம்யுதம் ஸ்யாத்
அதேவ ஸோபாநீதி:
ஹாமேமொஸாவாதசோ பக்திதம் அதம் கம்பம் பத்மம்
அகம்பஜம் |

அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் வாஜனம், ஒன்றரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் அப்ஜம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பட்டம், என இவ்விதமமைந்திருந்தால் இதற்கு ச்ரேணீபந்தம் என்று பெயர். இது தேவர்களின் ஆலயங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 33

அதிஷ்டானத்தை பதினெட்டு (18) அம்சங்களாகச் செய்து, அவற்றுள், ஒன்றரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் ஜன்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் க்ஷுத்திரம், (க்ஷுத்திரபத்மம்) ஐந்து (5) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் திருக், ஒரு (1) அம்சம் அப்ஜம், மூன்று (3) அம்சம் குமுதம், (1) அம்சம் உபரிபத்மம் ஒரு (1) அம்சம் ஊர்த்துவலிங்கம், ஒரு (1) அம்சம் ஆலிங்காந்தம், இரண்டு (2) அம்சம் பிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இவைகளை முறையே கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு பத்மபந்தம் என்று பெயர். இது தேவேசுரர்களுடைய ஆலயங்களில் கல்பிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34

†வஸ்த்ரம் இதி வாடாந்தரம் | *யாம்ய இதி வாடோ யுக்த: |

வப்ரம் வட்டம் ச கண்டம் தடூர்த்வபரி ச ததா கம்பவப்ரம் ச வப்ர
வட்டம் தத்வப்ரபந்தம் ததவி ச ஸஹிதம்
ஸப்தகேஷ்வம்ஶகேஷு ||

தடேவ வ்ருத்தம் குமுதம் து வாஜநே
கபோதயுக்தம் ஹி கபோதபந்தகம் ।
தடேவ வேதை:(ஃ)ப்ரதிவாஜநம் ப்ரதி:
த்ர்யஶ்ரயுக்தம் ப்ரதிபந்தமுச்யதே || ௩௬ ||

ஸகலேஷ்வதிஷ்டானேஷு: ஷட்விம்ஶத்யம்ஶைர்
அம்ஶேஷ்வேகைகாம்ஶேஷு: வப்ரம் ஜங்கோபரி கம்ப
கண்டம் ச கம்பம் ।

அதிஷ்டானேச்சத்தை இருபத்திரண்டு (22) பாகங்களாகச்செய்துகொண்டு, அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் உபானம், ஒரு (1) பாகம் அப்ஜம், ஒரு (1) பாகம் கம்பம் *ஐந்து (5) பாகம் வப்ரம், ஒரு (1) பாகம் கும்மம் நான்கு (4) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் கண்டம், இரண்டு (2) பாகம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டி, இரண்டு (2) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் வப்ரபந்தம். 35

அதுவே, விருத்தம், குமுதம், வாஜனத்தில் கபோதங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு கபோதபந்தம் என்று பெயர். $35\frac{1}{2}$

அதுவே, நான்கு பிரதிவாஜனம், திரியச்ரங்களுடன் கூடிய பிரதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு பிரதி பந்தம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 36

அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தை இருபத்திநான்கு (24)

---

*ஐந்து என்பதை நான்கு என்று திருத்திக்கொண்டால் அம்சங்களின் கூடுதல் இருபத்திரண்டாகும்.

பட்டம் பட்டாப்ஜநிம்நம் கமலமுபரி கும்பம் தலம் நிம்நமந்த:
ஸஞ்சோர்த்வப்ரதிவாஜநஞ்ச கலசமாவேத்ய
ஸாரமாஸூரகா: ||

ஏதாநி பேதைரஷ்டாதசைவ
ப்ரோக்தாநி தஜ்ஜ்ஞை: மஸூரகாணி |
ஸர்வாணி நாஸ்யம் விதாய தாநி யுக்த்யா
சுத்தீக்ருதாங்காநி உதீரிதாநி || ௩௮ ||

ஸமேநாயச்சதுர்விம்சதிபாகாம் விபஜேத் யதாக்ரமம்
அம்சக்ரமவாசே:
உபபீடஸ்ய ஷட்ப்ரதிஷ்டாமதிஷ்டாநாத்யாத்
பத்மாயஷ்டி |

பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு (1) அம்சம் குரம். இரண்டு (2) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், மூன்று (3) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் நிம்னம், ஒரு (1) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் உபரி கும்பம், இரண்டு (2) அம்சம் தளம், ஒரு (1) அம்சம் அந்த நிமனம், ஒரு (1) அம்சம் ஊர்த்வபிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இரண்டு (2) அம்சம் கலசம், ஒரு (1) அம்சம் * இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 37

சில்பசாஸ்திரமறிந்தவர்கள், இவ்விதமாக பதினன்கு (14) விதமான மஸூரிகங்களைக்கூறி இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் நாஸி, அங்கிரியுடன் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் உறுதியுடன்கூடிய அங்கங்களைக் கூறியிருக்கிறேன். 38

* இதில் கடைசியிலுள்ள ஒரு அம்சத்திற்கு விஷயம் கூறப்படவில்லை.

ஶோபார்த்தம் ஹர்ம்யாங்கம் அங்கவ்ருத்திஸமன்விதே ஹர்ம்யேஷூத்தமஜாதீனாம்
ஏவம் ப்ரோக்தம் யதீந்த்ரைர்விசக்ஷணதீபி: தந்த்ரவித்பி:
புராதனை: || ௩௯ ||

மஸூரகமதிஷ்டானம் வஸ்த்வாதாரம் தராதலம் |
தலம் குட்டிமமாத்யங்கம் பர்யாயவசனானி ஹி || ௪௰ ||

யாவஜ் ஜகதி நிஷ்க்ராந்தம் தாவத் குமுதநிர்கமம் |
அம்புஜானாம் து ஸம்வேஷ்டா உத்ஸேதஸமநிர்கமம் ||

இவைகளில் திருடமான புத்தியுள்ளவன், இந்த அளவுகளை, கூறியுள்ள அளவு, அதில் அரைப் பங்கு, முக்கால் பங்கு, கால் பங்குகளிலும், இரண்டு பங்கு, அண்ணே முக்கால் பங்குகளிலும் கல்பிப்பதாகும். அவை களிலும், அவைகள் பலமாக இருக்கும்பொருட்டு, அங்குலக் கணக்கில், அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூட்டியும் குறைத் தும் கொள்ளுவதாகும்.

ஸ்திரமான புத்தியையுடையவர்களும், சில்பதந்திரங் களை அறிந்தவர்களுமான பழய காலத்திய முனிவர்கள், அங்கவிருதிகளுடன் கூடிய உத்தம, மத்திம, அதம கிரஹங் களில், தளங்களின் அழகுக்காக இவ்விதம் அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூறியுள்ளார்கள். 39

மஸூரகம், அதிஷ்டானம், வஸ்துவாதாரம், தராதலம், தலம், குட்டிமம், ஆதியங்கம், இவைகள் பரியாயவாசகங் களாகும். 40

ஜகதியின் நிஷ்கிராந்தம் எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவு குமுதத்தின் நிஷ்கிராந்தம் இருக்கவேண்டும்.

தாமரைப்பூக்களின் நிர்கமமானது, அதன் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41

उग्रान्तीव्रमुत्सेधात् पादं पादार्धमेव वा ।
वेत्राणामपि सर्वेषां चतुर्भागैकनिर्गमम् ॥

तत्समं वा त्रिपादं वा महावाजननिर्गमम् ।
एवं तीव्रक्रमं प्रोक्तं शोभादार्ढ्यवशात्तु वा ॥

प्रवेशनिर्गमं कुर्यात् सर्वाङ्गानां मसूरके ।
प्रतिच्छेदं न कर्तव्यं सर्वत्रैवं विचक्षणैः ॥

द्वारार्थं यत् प्रतिच्छेदं संपद्वारं अनिन्द्यम् ।
पादबन्धाधिष्ठानं छेदनीयं यथोचितम् ॥ ௪௫ ॥

தளாக்கிரத்தின் தீவ்ரமானது, அதன் உயரத்தைக் காட்டிலும் கால்பங்கு, அல்லது அரைக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டும்.

வேத்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும் (வேத்திரம்—பிரம்பு) நான்கில் ஒரு பாகம் நிர்கம் இருக்கவேண்டும். 42

மஹாவாஜநத்தின் நிர்கமமானது, வேத்திர நிர்கமத்திற்குச் சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக தீவ்ர கிரமமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அழகு உறுதி இவைகளைப்பொருத்துமிருக்கலாம். 43

மஸூரேகத்தில் எல்லா அங்கங்களுக்கும் பிரவேச நிர்கமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமர்தர்களாக இருப்பவர்கள், சகல அங்கங்க்ளிலும் பிரதிச்சேதத்தைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும். 44

துவாரார்தமான பிரதிச்சேதமானது, ஸம்பத்துவாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதில்லை.

பாதபந்தமுள்ள அதிஷ்டானத்தை உசிதம்போல் சேதிக்கவேண்டும். 45

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑍇 ।
𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍂𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 ।
𑌯𑌦𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍 ॥ ௪௬

𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌸𑍂𑌰𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌕𑌂
𑌤𑌤𑍍𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍇𑌨 ॥ ௪௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஜன்மாதிகளான பஞ்சவர்கங்களில், அததின் துங்காவஸானத்திலும், (உயரத்தின் முடிவில்) பட்டிகையோடு கூடிய அதிஷ்டானத்திலும், மற்றவைகளிலும் இவ்விதமாகவே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். எது எந்த இடத்தில் பொருத்தமாக இருக்குமோ, அதை அந்த இடத்தில் உபயோகிக்கவேண்டும். 46

மஸூரோச்சத்தின் அளவானது, ஸ்தபோச்சத்திற்கு ஸமம், அல்லது, அதில் ஆறு, ஏழு, அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதாகும். சகலவிதமான வாஸ்துக்களிலும், வஸ்துவாதாரமானது, இவ்விதமிருக்கவேண்டுமென்று பரமேசுவரன், முன்னமே கூறியிருக்கிருர். 47

அதிஷ்டானவிதி என்னும் பதினுன்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத பஞ்சதசோऽத்யாய: ||

பாதாயாமம் ஸவிஸ்தாரம் ஸாகாரம் பூஷணாதிகம் ।
ஸம்யக்க்ரமாத்து வக்ஷ்யேऽஹம் ஸம்க்ஷேபத: க்ரமாத் ||

ஸ்தாணு: ஸ்தூணம் பாதம் ஜங்கா ச சரணாங்க்ரிக: ।
ஸ்தம்ப: தலிப: கம்ப: பர்யாயவசனானி ஹி || ௨ ||

ஸவிதஸ்த்யஷ்டஹஸ்தம் து ஆத்யபாதஸ்து பாதகம் ।
தத்த்விதீயதலாதேவ த்ரிகரம் த்வாதசாங்குலம் || ௩ ||

க்ருதே தத்ர தலோத்ஸேதே பாதோத்துங்கம் வா விதீயதே ।
க்ருத்வாஷ்டாம்சம் ஸமம் ஸ்யாத் விதமாம்சம் பாததுங்கமகம் || ௪ ||

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்

பாதாயாமத்தையும், அதன் விஸ்தாரத்தையும், அதன் ஆகிருதியையும், அலங்காரங்களையும், மற்ற லக்ஷணங்களையும், நன்றாகவும், முறையுடனும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

ஸ்தாணு, ஸ்தூணம், பாதம், ஜங்கை, சரணம், அங்கிரி, ஸ்தம்பம், தலிபம், கம்பம் இவைகள் பரியாயபதங்களாகும்.

எட்டு முழம் ஒரு சாண் (12 அங்குலம்) உயரமுள்ளது, துவாதச பூமியின் (பன்னிரண்டு அடுக்குக்கட்டிடத்தின்) ஆத்தியபாதமாகும் (முதல் தலத்தின் ஸ்தம்பமாகும்). இரண்டாவது தலம் முதல், அந்த அளவில் முறையே பன்னிரண்டு அங்குலம் வீதமாக உயரத்தைக்குறைத்து, ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக்கொள்ளவேண்டும். 3

அல்லது அந்த தலத்தில் காணப்படுகின்ற உயரத்தின் அம்சமானத்திலேயும், ஸ்தம்போச்சத்தைக் கொள்ளுவதாகும்.

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைப்போல் இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். 4

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானேச்சத்தின் இரண்டு பங்கு உயரத்திற்கு அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று பிரம்ஹதேவர் கூறி இருக்கிறார். 4½

மூல பூமியின் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது இருபத்தெட்டு (28) அங்குலம் இருக்கவேண்டும். 5

இரண்டாவது பூமி முதலிய பூமிகளிலுள்ள ஸ்தம்பங்களின் அகலமானது, முறையே, இரண்டுஇரண்டு அங்குலம் குறைந்து வரவேண்டும். எனவே பன்னிரண்டாவது தலத்தில் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது ஆறு (6) அங்குலமிருக்கவேண்டும். 5½

பாதோச்சத்தில் பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களில் ஒருபாகம், பாதவிஸ்தாரம் ஆகும். 6

குட்யஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, அதில் அரைப்பங்கு, கால்பங்கு, அல்லது முக்கால்பங்கு இருப்பதாகும்.

प्रतिस्तम्भः प्रतेरूर्ध्वे ह्युत्तराधोऽवधिस्थितिः ।
जन्मोर्ध्वे स्तम्भं निक्षिप्य स्तम्भायामत्रिभागकम्* ॥

गाम्भीर्यखातं कृत्वा तत्प्रदेशं दृढं कुरु ।
पादाद्युत्तरान्तोऽसौ निखातस्तम्भ उच्यते ॥ १० ॥

[illegible] उदीरिते ।
तद्द्वादशांशकाद्यंशं षडंशान्तं क्रमाद्धीनः ॥

அதைப்போல் இரண்டு (2) மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) அல்லது ஆறு (6) பங்கு, பித்தியின் (பித்தி சுவர்) விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 7

ஜன்மத்தின் உச்சியில், ஸ்தம்பம், நிக்ஷேபம், ஹோமம், இவைகள் ஸ்தம்பவிதியில் கூறப்பட்டிருப்பவைகளாம். 8

பிரதிக்குமேலே பிரதிஸ்தம்பமிருக்கவேண்டும். அது உத்தரத்திற்குக் கீழ்வரையில் பொருந்தி நீண்டு இருக்க வேண்டும்.

ஜன்மத்திற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபங்கு ஆழமான பள்ளம் செய்து, அந்த இடத்தை ஸ்திரமான தலமாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த ஸ்தம்பமானது பாதுகம் முதல் உத்தராந்தமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு நிகாதஸ்தம்பம் என்று பெயர். (நிகாதஸ்தம்பம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழே புதைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்தம்பம்.) 10

அந்த ஸ்தம்பத்தின் அக்ரபாகத்தின் அகலமானது, அதோபாகத்தின் அகலத்தில் பன்னிரண்டில் ஒருபாகம் முதல், ஆறில் ஒருபாகம் வரையில் குறைவாக இருப்பதாகும். 11

†த்விதீயாதிதலஸ்தம்போத்துங்கம் மூலாங்க்ரே: ஷடம்சபாதக: |
ஹீநம் யாவத்த்வாதசதலோத்துங்கம் விஸ்தாரம் ச ததைவ ஹி ||

சதுரச்ராகாரம் யதக்ராச்ரம் தத் கும்பமண்டிஸமந்விதம் |
ப்ரஹ்மகாந்தம் ததஷ்டாச்ரம் விஷ்ணுகாந்தமிதீரிதம் || ௧௧ ||

ஷடச்ரமிந்த்ரகாந்தம் ஸ்யாத் ஸௌம்யம் தத் ஷோடசாச்ரகம் |
கர்ணமாத்ரேண தந்மூலே அக்ராச்ரஷோடசாச்ரக: || ௧௨ ||

அஷ்டாச்ரம் வாபி ஷடச்ரம் வ்ருத்தம் வா ஸர்வதாச்ரமீரிதம் |

இரண்டாவது தலம் முதல் பன்னிரண்டாவது தலம வரையிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மூலஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில், முறையே, ஆறில ஒருபாகம குறைவாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமே அதன் விஸ்தாரத்தையும் கொள்ளவேண்டும். 12

ஸ்தம்பாக்ரத்தின் ஆகாரமானது, சதுரச்ரமாகவும், கும்பம், மண்டி இவைகளுடனும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு "பிரம்ஹகாந்தம்" என்று பெயர்.

ஸ்தம்பத்தின் அக்ரமானது, அஷ்டாச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு "விஷ்ணுகாந்தம்" என்று பெயர். 13

அது ஷடச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு "இந்துகாந்தம்" என்று பெயர்.

அது ஷோடசாச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு 'ஸௌம்யம்' என்று பெயர்.

அதன் அடியில் கர்ணமாத்திரம் சதுரச்ரமாகவும், அதன் உச்சியில் அஷ்டாச்ரம் அல்லது ஷோடசாச்ரம்

---

†ஷாடம்சாம்சஹீநாஸ்து உபர்யுபரி ஸ்தம்பா: | இதி பாட: |

கும்பமண்டியுதம் வாபி ருத்ரகாந்தம் ஸமீரிதம் ||௧௫||

விஸ்தாரத்விபாகம் மத்யேऽஷ்டாஸ்ரயுக்தம் யதாஸ்ரகம் ।
வியுக்தம் கும்பமண்டிப்யாம் மத்யாஷ்டாஸ்ரம் ததுச்யதே ||

அத சாஷ்டாஸ்ரவ்ருத்தாட்யம் ருத்ரச்சந்த: ஸமாம்ஶத: ।
தண்டார்த்தோர்த்வே த்விதண்டோச்சம் த்விபாகவிஸ்த்ருதம் ||

பத்மாஸநம் து கர்தவ்யம் மூலபத்மாஸநம் பவேத் ।
யதேஷ்டாக்ருதிஸம்யுக்தம் கூர்மம் ஸ்யாத்பாதஸஞ்ஜ்ஞிதம் || ௧௮ ||

அதவா கக்ஷ்யாவ்ருத்யாக்யம் மத்யே பத்மாஸநாந்விதம் ।

அல்லது, விருத்தம், அல்லது, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இருந்தால் அதற்கு "பூர்வாச்ரம்" என்று பெயர். 14½

அது விருத்தமாக இருந்தால் அதற்கு "ருத்ரகாந்தம்" என்று பெயர். 15

அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு அஷ்டாச்ரம், அல்லது, சதுரச்ரம் இருந்து, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இல்லாதிருந்தால் அதற்கு "மத்யாஷ்டாச்ரம்" என்று பெயர். 16

அதன் மத்தியில் சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், விருத்தம் இவைகள் சமமாக இருந்தால் அதற்கு "ருத்ரச்சந்தம்" என்று பெயர். 16½

தண்டத்தின் (தூணின் உச்சியின் அகலம்) அரைபாகத்திற்கு மேலே, இரண்டு தண்டம் உயரத்தில் இரண்டு பங்கு விஸ்தாரமாக பத்மாசனத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு "மூலபத்மாஸனம்" என்று பெயர். 17

விரும்பிய உருவத்துடன் கூடியதாக இருந்தாலும்,

ஸபத்3மம் மத்4யமே யத்ர ப4த்3ரகம் தத்3 த்3விமண்டி3தம் ||௧௯||

வ்யாலேப4ஸிம்ஹபூ4தாதி3ஸம்யுக்தம் பாதே3 ஸமந்விதம் |
யதே2ஷ்டாக்ருதிஸம்யுக்தம் தத்தந்நாம்னா ப்ரகீர்திதம் || ௨௦ ||

யத்ரைவ தஸ்யாயாமே பர்ணகண்ட3ஸமந்விதம் |
யுக்தம் தத் கும்ப4மண்டி3ஸஹிதம் க2ண்ட3பாத3மிதி ஸ்ம்ருதம் ||

ஸ ஏவோத்தரகார்யாணாம் விஹிதம் தஸ்ய சோத்தரம் |
அங்க3பூ4தம் பிண்டி3பாத3ம் ஸ்ம்ருதம் ||௨௨||

தத3க்3ரே மஸ்தகே கர்ணே ... சதுரஶ்ரம் ஸமந்விதம் |

உச்சியில் மண்டிதத்துடன் கூடியதாக இருந்து, சக்கிரவாகங்களின் உருவங்களினால் சுற்றிலும் நிறைந்திருந்து, அதன் அடியில் பத்மாஸனமிருந்து, மத்தியில் பத்ரத்துடனுமிருந்தால், "துவிமண்டிதம்பத்ரகம்" என்று பெயர். 19

அடியில் யாளி, யானை, சிங்கம், பூதங்கள், இந்த உருவங்களுடன் கூடியதாக இருந்து, விருப்பமான உருவத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அந்தந்த உருவங்களுக்குத் தக்க பெயராகும். 20

அதன் உயரத்தில் கிடைத்ததே கண்டபேதத்துடனிருந்து, அது கும்பம், மண்டி, இவைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு கண்டபாதம் என்று பெயர். 21

அதுவே, விடப்பட்ட மேலேசெய்யவேண்டிய காரியங்களுக்கு அங்கமான பிண்டிபாதமாகும்.

அதன் உச்சியில் கர்ணத்தின் அளவு, சதுரச்ரத்துடன் கூடியதாகவும், அதற்குக்கீழே அரைதண்ட அளவில், (தண்டம்-தூணின் உச்சியின் அகலம்) பத்மம், அஷ்டாச்ர

தஸ்யைவ விகாராஶ்ரம் தத்ப்ரமாணம் து ஸத்ஸமம் ॥

தஸ்யோத்தரே த்வதந்துமத்யபட்டம் பத்மாஶ்ரகம் ।
பத்மம் ஷோடஶாஶ்ரம் ச ஸத்ஸமம் ஸமீகல்பயேத் ॥உச॥

உத்தரே பாதம் பத்மாஶ்ரம் ஶேஷாம் சித்ரகண்டம்
தது ஸ்ம்ருதே ।
தத்தேவாஷ்டாஶ்ரகம் மத்யபட்டம் ஸ்ரீகண்டம் து ஸ்ம்ருதே ॥உரு॥

மத்யபட்டம் கலாஶ்ரம் ஸ்ரீவஜ்ரஸ்தம்பமது ஸ்ம்ருதே ।
சதுராகாரம் பத்மாஶ்ரம் ஶேஷாம் த்ரிபட்டக்ஷேபணாந்விதம் ॥

க்ஷேபணஸ்தம்பம் ப்ரோக்தம் பட்டம் பத்ராதி(பத்ரவிசை)
யோமிதம் ।

மும், அதற்குக்கீழே ஷடாஶ்ரமும், ஒருதண்டமாத்திரத்தில் அப்ஜமும், அதற்குக்கீழே ஒரு தண்ட அளவில், மத்திய பட்டமும், பத்மாச்ரமும், முன்பு கூறப்பட்டதைப்போல பத்மம் ஷோடசாச்ரம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே, மீதமுள்ள பாகமானது சதுரச்ரமாக இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு "சித்திரகண்டம்" என்று பெயர். 24½

அதுவே அஷ்டாச்ரம், மத்தியபட்டத்துடனிருந்தால், அதற்கு "ஸ்ரீகண்டம்" என்று பெயர்.

அதன் மத்தியபட்டமானது கலாச்ரமாக (ஷோடசாச்ரமாக) இருந்தால், அதற்கு "ஸ்ரீவஜ்ரஸ்தம்பம்" என்று பெயர்.

(ஸ்தம்பத்தின்) உச்சியின் உருவமானது சதுரச்ரமாகவும் த்ரிபட்டம் க்ஷேபணத்துடனும் இருந்தால், அதற்கு "க்ஷேபணஸ்தம்பம்" என்று பெயர். அதன் பட்டமானது, பத்திரங்களினுலே (பத்ரம் - இலை) விசேஷமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 26½

ஊர்த்₄வாத₄ஸ்தா²ச்சி²கா²மாநம் த்ர்யம்ஶம் பாத₃மேவ வா ||

ஸர்வே போதிகயா யுக்தா: நாநாரூபைரலங்க்ருதா: |
பாதா₃க்₃ரே விஸ்த்ருதம் யத்து த₃ண்ட₃மிதி கத்₂யதே || ௨௮ ||

ஸர்வாண்யங்கா₃நி ஹர்ம்யாணாம் மாநயேத்₃ த₃ண்ட₃மாநத: |
ஸபாத₃ம் ஸார்த₄பாதோ₃நத்₃விகு₃ணம் த்₃விகு₃ணாம்ஶகம் ||

ஶ்ரீகரம் சந்த்₃ரகாந்தம் ச ஸௌமுக்₂யம் ப்ரியத₃ர்ஶநம் |
யதா₂க்ரமேண நாமாநி கலஶாநாம் ப₄வந்தி ஹி || ௩௰ ||

போதிகாவிஸ்தாராயாமம் ச [illegible] ச [illegible] |
[illegible] ||

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியிலும் கீழேயுமிருக்கின்ற சிகையின் மானமானது, (உச்சியின் அகலத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒருபங்கும் (உயரமும்) அவைகள் போதிகையுடன் (பொதிக்கட்டையுடன்) பொருந்தியும், பல உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும்.

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் அகலத்திற்கு, "தண்டம்" என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. 28

ஹர்மியங்களின் (வீடுகளின் அல்லது மாடிக்கட்டிடங்களின்) சகல அங்கங்களையும், தண்டமானத்தினால் அளக்க வேண்டும். 28½

கலசங்களின் (தூணின் உச்சியில் அமைக்கப்படும் குடத்திற்கு) உயரமானது, தண்டமானத்தில், முறையே ஒன்ணேகால், ஒண்ணரை, ஒண்ணேமுக்கால், இரண்டு பங்குகளிலிருந்தால், அவைகளுக்கு, முறையே, ஸ்ரீகரம், சந்திரகாந்தம், ஸௌமுக்யம், பிரியதர்சனம், என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 30

कुम्भोत्सेधे नवांशे द्व्यंशे सांशेन अथवा वेदांशकैः ।
कमलं कण्ठमंशेन भागेनास्यं प्रकीर्तितम् ॥ ௩௨ ॥

भागेन पद्ममर्धेन वृत्तमर्धेन हीरकम् ।
हीरौ पादसमव्यासौ तत्कर्णेनास्य विस्तृतम् ॥

तत्कर्णं कुम्भविस्तारं तत्कर्णं फलकायतम् ।
अथवा फलकायामं चतुर्दण्डं त्रिदण्डकम् ॥ ௩௪ ॥

सार्धत्रिदण्डायामं फलकस्यायं त्रिदण्डकम् ।
तदूर्ध्वे फलके त्रिभागे तद्भागेनफलकावशिष्यते ॥ ௩௫ ॥

போதிகை கண்டத்தின் மத்தியம், கும்பம், ஸ்கந்தம், பத்மம், மாலாஸ்தானம், இவைகளை ஸ்தம்பாக்கிரத்திலிருந்து கிரமமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 81

கும்பத்தின் உயரத்தில் ஒன்பதில் இரண்டு அல்லது நான்கு பாகங்களினால் கமலம், ஒரு பாகத்தினால் கண்டம், ஒரு பாகத்தினால் முகம், ஒரு பாகத்தினால் பத்மம், அரை பாகத்தினால் ஹீரகம், அரைபாகத்தினால் விருத்தம், அரை பாகத்தினால் இரண்டு ஹீரகம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 82½

ஹீரங்கள் இரண்டும், பாதத்திற்கு சமமான விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதன் ஆஸ்ய விஸ்தாரமானது, அதன் கர்ணத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது, கும்பத்தின் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது பலகையின் அகலமிருக்கவேண்டும். அல்லது பலகையின் நீளமானது நான்கு தண்டம், அல்லது மூன்று தண்டமிருக்கவேண்டும். 34

அதனுடைய நீளமானது மூன்றரை தண்டமாகும்.
M. M. 25.

ஸாம்ஶேந வேத்ரமம்ஶேந பத்³மம் பாலீஸமம் ப⁴வேத் ।
நாகவக்த்ரஸமாகாரம் வேத்ராத் பாத³ரூபவத் ॥ ௩௬ ॥

பாத³விஸ்தாரவிஸ்தாரம் த்⁴ருக்கண்டம் வீரகாண்டகம் ।
ஸர்வேஷாமபி பாதா³நாம் வீரகாண்டம் சதுரச்ரகம் ॥ ௩௭ ॥

தது³ச்சஸ்ய த்ரிபாதே³ந(ம்) ஸ்கந்த⁴ம் ஸம்ப⁴வேத் ।
தத³த⁴ஸ்தத³ர்தே⁴ந பத்³மம் பத்ரவிசித்ரகம் ॥ ௩௮ ॥

மாலாஸ்தாநம் த³ண்டோச்சம் ஸம்ஸ்தி²தம் ।
பாத³விஸ்தாரவிஸ்தாரா போதிகா தத்ஸமோத³யா ॥

உயரமானது மூன்று தண்டமாகும் அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், உத்ஸந்தி இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது. ஒருபாகம் வேத்திரம், ஒரு அம்சம் பத்மம் இருக்கவேண்டும். அந்த பத்மமானது பாலியைப் போல இருக்கவேண்டும். 35½

பாதத்தின் உருவத்தைப்போலும், வேத்திரத்திலிருந்து நாகத்தின் முகத்தைப் போன்ற உருவமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36

த்ருக்கண்டம், வீரகாண்டம் இவைகள், பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமுடையதாக இருக்க வேண்டும். 36½

பாதங்கள் எல்லாவற்றுக்கும், வீரகாண்டமானது சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். 37

ஸ்கந்தமானது, அதனுடைய உயரத்தில் முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே அதற்கு அரைப் பங்கு, பத்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட பத்மம் இருக்கவேண்டும். அதற்குக் கீழே மாலாஸ்தானமானது, தண்டத்தின் அளவு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். போதிகையானது, பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமும், அதைப்போன்ற உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

பஞ்சதண்டஸமாயாமா ஶ்ரேஷ்டாயோர்த்வா கநிஷ்டிகா ।
த்ரயதா ஸா த்ரிஷ்ணேந அர்தஷஷ்ணேந ஹ்ய(தீவ்ர)கா ॥

த்ரிதண்டாமாநா த்ரிதண்டாமாத்ராயதா போதிகா பவேத் ।
பஞ்சபாக்தம் தத்ஸமண்டீநாம் ஸகும்பாநாம்
அர்தமர்த்யணம் ॥ ௪௧ ॥

த்ரிபாகம் கேவலாநாம் து போதாநாம் ப்ரவிதீயதே ।
ஸர்வேஷாமபி போதாநாம் யதேஷ்டாயதமிஷ்யதே ॥ ௪௨ ॥

தத்வஸ்த்ரி அர்தஹஸ்தாத்வா வா ஸ்வாம்ஶே து பட்டிகா ।
கம்பம் த்ரிஸம்பரவேத்யந்தம் ஆயாமந்தம் விதீயதே ॥

பொதிகையானது ஐந்து தண்டத்திற்கு ஸமமான உயர முடையது உத்தமமாகும். அதில் அரைப்பங்கு (பாதத்தைப்போல் 2½ பங்கு) உயரமுள்ளது அதமமாகும்.

அந்தப் பொதிகையானது மூன்று தண்டம் விஸ்தார முள்ளதாகவும், நான்கு தண்டம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். 40

கீழே கூறப்பட்ட உயரத்திலும் அகலத்திலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கும் பொதிகையானது மத்திம மாகும். 40½

அந்தப் பொதிகையானது, மண்டியுடனும் கும்பத்துடனுமிருந்தால் அதன் அகலமும் உயரமும் நான்கு பங்கு (பாத விஸ்தாரத்தைப் போல்) இருக்கவேண்டும். 41

பாதமானது மண்டி முதலியவைகளில்லாமல் சாதாரணமாக இருந்தால், அதன் அகலமும் உயரமும், பாத விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று பங்கு இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 41½

பொதிகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நீளமானது, இஷ்டம் போல் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 42

த்ரிபாகம் வா சதுர்ப்பாகம் தரங்கஸ்தானமிஷ்யதே ।
ஸக்ஷுத்ரக்ஷேபணம் மத்யபட்டம் பத்ரைர்விசித்ரிதம் ॥௪௪॥

ஸர்வத்ர ஸமம் தரங்காணாம் ஏகைகோநஹீனதா வா ஸம்மதா: ।
சிகரே நிஷ்க்ரமோऽர்த்தம் வா த்ரிபாகம் வா ஸ்வதாரத: ॥ ௪௫ ॥

முஷ்டிபந்தோபரிக்லுப்தவ்யாலஸம்ஹாரதிரோவக: ।
ரத்நபந்தக்ரியாவல்லீ பத்ரைர்வா க்ரந்த(ந்தி)பட்டிகா ॥௪௬॥

ஸநாலீகம் ஸவலயம் ஸநாடகஸ்யாபி வா ।

பொதிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது, பொதிகையின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் சாயாமானமானது அதில் அரைபாகம், மூன்றில் இரண்டுபாகம், அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 43

அதன் தரங்கஸ்தானமானது மூன்று அல்லது நான்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திர க்ஷேபணத்துடன் கூடிய மத்தியபட்டமானது, பத்திரங்களினுல் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். 44

எந்த இடத்திலும் தரங்கங்கள் (தரங்கம்—அலை) ஸமமாகவும், ஒன்றுக்கொன்று குறைவாகவும் இருப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 44½

உச்சியின் நிஷ்கிராமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில், அரைப்பங்கு அல்லது மூன்றில் ஒருபாகம் இருக்கவேண்டும்.

கிரந்த (தி) பட்டிகையானது, முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே கல்பிக்கப்பட்ட யாளியின் கூட்டத்தைப்போன்ற உருவமுடையதாயும், அழகான பந்தக்கிரியை, கொடி, இவைகளினுலே விசித்திரமாகவுமிருக்கவேண்டும். 46

[illegible] ॥४७॥

पक्षयोः पोतिकामध्ये पट्टं पादविस्तारवत् ।
नानाचित्रैर्विचित्रा या सा प्रोक्ता चित्र
पोतिका ॥ ४८ ॥

पत्रैर्विचित्रिता यत्तु पोतिकेति प्रकीर्तिता ।
[illegible] ॥ ४९ ॥

[illegible] ।

அல்லது நாளிகத்துடன் கூடியதாகவோ, அல்லது ஸம தலமாகவோ, அல்லது நாடகத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதன் உச்சியின் அலங்காரமானது, பூதங்கள், யானைகள், மகரங்கள், யாளிகள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 47

பொதிகையின் மத்தியில் பக்கங்களின் பட்டமானது, பாதத்தின் விசாலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

[illegible] பலவித சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அ[illegible]கு "சித்திரபோதிகை" என்று பெயர். 48

அந்தபோதிகையானது, இலைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு, "பத்திரபோதிகை" என்று பெயர்.

அது, மஹா ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப்போன்ற அலைவடிவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு, "தரங்கிணீ" என்று பெயர். 49

அந்த தரங்கங்கள் (தரங்கம்—அலை) நான்கு (4) ஆறு (6) எட்டு (8) பத்து (10) அல்லது பன்னிரண்டு (12) இருக்கவேண்டும். 49½

பஹவோऽபி ஸமாஸ்ஸ்யுஸ்தே ஆலிந்தாஸ்த்யந்தாஸ்ஸ்யு: வரா:
க்ரமாத் ॥ ௫௦ ॥

பாதமர்த்தம் த்ரிபாதம் வா பித்தே: ஸ்தம்பஸ்ய நிர்கதம் ।
சதுரஷ்டாச்ரவ்ருத்தாநாம் யதாக்ரமமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ ௫௧ ॥

த்விஹஸ்தாத்யம் சதுர்ஹஸ்தாந்தம் ஸ்தம்பாந்தரமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
ஷடங்குலவிவ்ருத்யா து ஸப்ததா ப்ரகீர்த்திதம் ॥

ஸ்தம்போதயவசேநாபி யதா யுக்த்யா ப்ரயோஜயேத் ।
ஸ்தம்பஸ்தம்பாந்தரம் ஸர்வம் ப்ராஸாதே ஸார்வதேசிகே ॥

பல அலிகளிருந்தாலும், அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று ஸமமாகவும், முறையே சிலாக்யமானவைகளாகவுமிருக்க வேண்டும். 50

பித்தியின் ஸ்தம்பநிர்கதமானது, (நிர்கதம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழேயுள்ள பாகம்) ஸ்தம்போச்சத்தில் கால்பங்கு, அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். இந்த விகிதமானது, முறையே, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், வ்ருத்தமான ஸ்தம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 51

ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியானது, இரண்டு முழம் முதல் நான்கு முழம் வரையிலிருப்பதாகும். அது, இரண்டு முழம் முதல் ஆறு அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, ஏழுவிதமான அளவுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

தூணில் காணப்படும் உயரத்தில், யுக்தியுடன் அம்ச விபாகம் செய்துகொள்ளுவதுமாகும்.

ஒரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மற்றொரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மத்திய பாகத்தின் அளவானது, எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். 53

𑌵𑌿𑌷𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌆𑌯𑌤𑌂 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

𑌦𑌾𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇 ॥

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌶𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑍈𑌃 ।
𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌹𑌾(𑌸𑍍𑌰)𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

ஸ்தம்பபாகத்தை விஷமமாகப் (சமபாகமில்லாமல்) பிரித்தால், அது, வாஸ்துவையும் வஸ்துவையும் நாசம் செய்துவிடும்.

நீண்டவையாவும் அந்தந்த பெயரையே அடையும்.54

சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தாருஸ்தம்பத்தின் விசாலம், அதைப்போல் ஒண்ணரைப்பங்கு, இரண்டு பங்கு, அல்லது மூன்று பங்கு இருப்பதாகும். சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தேவாலயங்களுக்குக்கூறப்பட்டதாகும். மனிதர்களின் வாஸ்துவுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல. 55

ஸ்தம்பங்கள் எல்லாவற்றையும், செங்கற்கள், கருங்கல், சகலவிதமான மரங்கள், இவைகளினுலே கல்பிக்க வேண்டுமென்று பழய காலப் பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறுர்கள். 55½

ஸ்தம்பங்கள், தேவாலயங்களில் ஒத்தப்படையாகவும் இருப்பதாகும், இரட்டைப்படையாகவும் இருப்பதாகும்.

மனிதர்களின் வாஸ்துக்களில், ஸ்தம்பங்கள் ஒத்தப்படையாகவே தானிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 56

ஶாலாநாம் பித்திமத்யே து ஸ்தம்பாநாம் து ததா பவேத் ||

ப்ராஸாதாநாம் து பாதபாஹ்யே பாதமத்யே ஸ்தம்பமாநகே |
உபாநாதிஶிர: கேசித் கேசித் ஸ்தூப்யந்தமுந்நதம் ||

முநய: ஸர்வதஸ்த்வேதம் ப்ராஸாதே மாநமூசிரே |
பாதபாஹ்யே பாதமத்யே வா ஸபாமண்டபயோஸ்ததம் ||

அங்கணஹிஸ்து மத்யே து ஸாலாநாம் தூரலோபதஃ |
யாஜீயாதேவதேவம் து ஸொவேஷ்டாம் ஸம்வதாம் படேத் ||

அந்தஸ்தம்பம், பஹிஸ்தம்பம் இவைகள், (கூடம் தாவரம் போன்ற இடங்களிலுள்ள தூண்கள்.) ஒரே சூத்திரத்தில் (நேருக்கு நேராக) இருக்கவேண்டும். 56½

கிருஹங்களில் ஸ்தம்பமானது, பித்தியின் மத்தியிலிருப்பதாகும். சாலைகளிலும் அவ்விதமே, ஸ்தம்பங்கள் பித்தி மத்தியிலிருப்பதாகும். 57

பிராஸாதங்களில், (தேவாலயம்-ராஜகிருஹங்களில்) பாத பாஹ்யத்திலும் (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) பாதமத்தியிலும் (பித்தியிலுள்ள ஸ்தம்பமானது) இருப்பதாகும். இவ்விதமே சயனத்திலும், ஆசனத்திலும், இருப்பதாகும். 57½

சிலர், உபானம்முதல், சிரஸ் (உச்சி) வரையில், உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், உபானம் முதல் ஸ்தூபிவரையில் (ஸ்தூபியின் உச்சிவரையில்) உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். 58

முனிவர்கள் இந்த இரண்டுவிதமான அளவுகளையும் எல்லாவிடங்களிலும் பிராஸாத விஷயமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். 58½

சபை, மண்டபம் இவைகளின் உயரத்தை, பாத பாஹ்யம், அல்லது பாதமத்யம், இவைகளில் அளந்து கொள்ளுவதாகும். 59

விபரீதே விபத்திஸ்ஸ்யாதி³தி ப்ராஜ்ஞவிநிஶ்சய: ।
ஸ்தம்போ⁴த்தராதி³காநாம் து த்³ரவ்யம் தா³ருஶைலேஷ்டகா: ॥

ஸ்நிக்³த⁴ஸாரஸமா ஸாரா ஸுத்³ருடா⁴ஸ்ஸாரத⁴ணேதரா: ।
அவக்ரா நிர்வ்ரணாஸ்ஸர்வே த்³ருடா⁴ஸ்தஸ்யா ஸமீரிதா: ॥

புண்யாத்³ரிவநநதீ³ஜாதா த்³ருஷ்டிப்ரியா மநோஹரா: ।
ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்³த்⁴யர்தா²: ஸர்வே தே ந ஸம்ஶய: ॥

சாலைகளின் (ஸ்தம்ப) சூத்திரமானது, வெளியிலும் உள்ளேயும் மத்தியிலுமிருக்கவேண்டும். இதை இவ்வித மாகவே உபயோகிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுமுண்டாகும். 60

இதற்கு விரோதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால், அது விபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 60½

ஸ்தம்பங்கள், உத்தரங்கள் முதலியவைகளின் திரவிய மானது, மரம்—கருங்கல்—அல்லது செங்கல்லாக இருக்க வேண்டும். 61

ஸ்தம்பம் உத்தரம் முதலியவைகளுக்கான மரங்கள், தைலப்பசையுள்ளவைகளாகவும், நல்ல உறுதியுள்ளவை களாகவும், நன்கு வைரம் பாய்ந்தவைகளாகவும், கிழட்டுத் தனமடையாதவைகளாகவும், தருணவஸ்தையில்லாதவை களாகவும், கோணலில்லாதவைகளாகவும், காயம்படாத வைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மரங் களையே கிரஹிக்க வேண்டும். 62

புண்ணியமான பூமி, மலை, வனம், நதீ, இந்த இடங் களிலிருப்பவைகளும், பார்ப்பதற்கு அழகாக இருப்பவை களும், மனதிற்கு இன்பமளிக்கக் கூடியவைகளுமான மரங்கள், சகலவிதமான சம்பத்துக்களின் சம்ருத்தியையும் அளிப்பவைகளாகும். அதில் சந்தேகமில்லை. 63

𑌖𑌾𑌰𑌾𑌷𑌃 𑌖𑌦𑌿𑌰𑌶𑍍𑌶𑌾𑌕𑍋 𑌮𑌧𑍂𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌜𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍌 ॥

𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌾 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑌨𑌃 𑌶𑌮𑍀 ।
𑌤𑌿𑌲𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௬௫॥

𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌸𑌨𑌶𑌿𑌰𑍀𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌏𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌟𑍍𑌫𑌲𑌃 ।
𑌤𑌿𑌮𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌙𑍍𑌕𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑌃 ॥௬௬॥

𑌭𑍌𑌮𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍁𑌹𑌾𑌃 ।
𑌏𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑍀𑌚𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌲𑌾𑌃 ।

கருங்காலி, தேக்கு, இலுப்பை, ஸ்தபகம், சிம்சுபை, மருது, அஜகர்ணி, க்ஷீரிணீ, பத்மம், சந்தணம், பிசிதம், தன்வனம், பிண்டீ, ஸிம்ஹம், ராஜாதனம் (முறள்), வன்னி, திலகம், இவைகள் புருஷ விருக்ஷங்களாம். இந்த விருக்ஷங்கள் ஸ்தம்பங்களுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 65

வேம்பு, வேங்கை, வாகை, ஏகம், காலம், கட்பலம், சிமிசை (தினிசை), விகுசம் (சார எலுமிச்சை), பலா, ஏழிலைப்பாலை, பௌமை, கவாக்ஷீ, இந்த மரங்கள் ஊர்துவ விருக்ஷங்களாம். (ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே செய்யக்கூடியவைகளுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாம்). 66½

ஒரே நிறமுள்ளவைகளாகவும், உறுதியுள்ளவைகளாகவும், மனோஹரமானவைகளாகவும், சுககரமான ஸ்பர்சமுடையவைகளாகவும், கிழக்கில் சாய்ந்தும் வடக்கில் சாய்ந்தும் இருப்பவைகளாகவும் இருக்கும் சிலைகள், சுபங்களையளிப்பவைகளாம். 67½

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌸𑍁𑌘𑌨𑌾𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧(𑌶𑍍𑌰𑍀)𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௬௯॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌲𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌵𑍃𑌹𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾 ।
𑌨 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌨𑌲𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌲𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃 ॥ ௭௧ ॥

பெண்சிலை, ஆண்சிலை, தோஷமற்ற நபும்ஸகசிலை இவைகள் நல்ல கனமுள்ளவைகளாகவும், சமமாக செதுக்கப்பட்டவைகளாகவும், இனிமையான ஒலியுள்ளவைகளாகவும் இருப்பவைகள், சுபகரமானவைகளாம். அந்த சிலைகள், ஸ்திரீ சிலைகளானாலும், புருஷசிலைகளானாலும், உடைந்து அல்லது துவாரமுள்ளவைகளாக இருக்கக் கூடாது. 69

இவ்விதமான திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப் படும் வஸ்துவானது (கிருஹமானது), ஸகல ஸமிருத்திகளையு மளிப்பதாகும். தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளையளிக்கத் தக்கதாகும் என்பது நிச்சயம். 70

தேவாலயத்திற்குள்ளிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

இடிவிழுந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

காட்டுத்தீயினால் பொசுங்கிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

பூதாலயங்களின் மத்தியிலுள்ள மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 71

ந மஹாபதஸஞ்ஜாதா ந து க்ராமஸமுத்பவா: ।
கடாம்புவர்த்திதாஶ்சைவ பக்ஷிபி: பரிஸேவிதா: ॥ ௭௨ ॥

ந வாதாஹதா ந கஜை: பக்நா நைவ ம்ருதாஸ்ததா ।
ந சண்டாளஜநாகீர்ணா ந ஸர்வஜநஸேவிதா: ॥ ௭௩ ॥

நாந்யோந்யவ்யதிதா பக்நா ந வல்மீகஸமாஶ்ரிதா: ।
ந லதாபிர்வேஷ்டிதா நாஸ்தா ந ஸிராகோடராவ்ருதா: ॥

மஹாபதங்களில் (ராஜமார்கங்களில்) முளைத்திருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

கிராமங்களில் முளைத்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

குடத்தினால் ஜலம் விட்டு வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது

பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் தங்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 72

காற்றடித்து முறிந்த மரங்கள், யானைகளினால் முறிக்கப் பட்ட மரங்கள், ஜீவனற்ற (மடித்துப்போன) மரங்கள் இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சண்டாள ஜனங்களினால் சூழப்பட்டிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சகல ஜனங்களும் தங்கக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 73

ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டு முறிந்த மரங்கள், புத்துக்கள் வளர்ந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக் கூடாது.

கொடிகளினால் சூழப்பட்ட மரங்கள், நெருக்கமாக முளைத்திருக்கும் மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

நரம்புகள் தெரியும் மரங்கள், பொந்துகள் விழுந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது. 74

நாங்குராவ்ருதஸர்வாங்கா ந க்ராஹ்யம் கீடதூஷிதா: ।
நாகாலபலிநோ க்ராஹ்யா ந ஶ்மஶாநஸமீபகா: ॥

ஸபா சத்வரஸமீபஸ்தா தேவாநாம் ந ஸங்க்ரஹா: ॥
வாபீகூபதடாகாதி வாஸ்துஷ்வபி ச ஸம்பவா: ॥ ௭௬ ॥

விநஷ்டவாஸ்துஸஞ்ஜாதம் வ்ருக்ஷம் ஸர்வவிபத்ப்ரதம் ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ஶுத்தம் வ்ருக்ஷம் ப்ரஸங்க்ரஹேத் ॥

ஶிலா தேவாலயே க்ராஹ்யா த்விஜாநாம் ந்ருபயோஸ்ததா: ।
பாஷாணாநாம் ச கர்தவ்யா ந கர்தவ்யா து வைஶ்ய
ஶூத்ரயோ: ॥ ௭௮ ॥

மரம் முழுமையும் முளைகளுள்ள மரங்கள், பூச்சிகளினால் மிகவும் கேடடைந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

அகாலத்தில் பலனைக்கொடுக்கும் மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது.

சுடுகாட்டிற்கு சமீபத்திலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது. 75

சபை, நாற்சந்துகளிலுள்ள மரங்கள், தேவாலயங்களுக்கு சொந்தமான மரங்கள், இவைகளைக் கிரஹிக்கக்கூடாது.

குட்டைகள், கிணறுகள், குளங்கள், வீடுகள், இவைகளிலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக்கூடாது. 76

இடிந்து பாழாகப்போன இடத்தில் முளைத்திருக்கும் மரமானது, சகலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டு பண்ணும்.

ஆகையால் இத்தகைய தோஷங்களில்லாமல், சுத்தமாக இருக்கும் மரங்களையே கிரஹிக்கவேண்டும். 77

பிராஹ்மணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு வீடு கட்டு

கர்தவ்யம் யதி³ தத்³வாஸ்து பாஷண்டா³நாம் ததா²ஶ்ரயம் ।
வைஶ்யஶூத்³ரக்ருதம் ஸாங்கம் விப்ரம் விப்ரக்ருதிம் ததா² ॥௭௯॥

வைஶ்யஶூத்³ராணாம் யத்³ வா தத்ஸங்கீர்ணம் உதா³ஹ்ருதம் ।
வர்ஜ்யம் தேஷாம் தத்³வாஸேஷு கர்தவ்யம் ஸம்பதா³ம்
பத³ம் ॥

ஸர்வஜாதிகநக்ஷத்ரே ஸாது⁴பக்ஷே முஹூர்தகே ।
ஸம்ப்ரோக்ஷணம் த்³ரவ்யாதீ³ கர்தவ்யம் தச்ச ஸம்பத³ம் ॥௮௦॥

நிமித்தஶாகுநாத்³யைஶ்ச ஶோப⁴நை: ஸம்பதா³ம்பதை³: ।

வதற்கு, தேவாலயத்தின் சிலையை கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

பாஷண்டிகளுக்கும் கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு கிரஹிக்கக்கூடாது. 78

அதை, வைசிய சூத்திரர்களுக்கு கிரஹித்து கிருஹத்தில் உபயோகித்தால், அது தர்மம் — காமம் — அர்த்தம் (செல்வம்) இவைகளை அழித்துவிடும். 78½

ஒரே வஸ்துவினால் கல்பிக்கப்படும் வாஸ்துவானது, சுத்தம் எனப்படும். இரண்டுவிதமான திரவியங்களினாலே கல்பிக்கப்பட்டது மிச்ரம் எனப்படும். மூன்றுவித வஸ்துக்களினாலும் கல்பிக்கப்பட்ட வாஸ்துவானது, சங்கீர்ணம் எனப்படும். இவைகளினால், முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும்படி அவரவர்களின் வாஸஸ்தலங்களை கல்பித்தால், அது சகல விதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 80

வாஸ்துவுக்கு வேண்டிய விருக்ஷாதி திரவியங்களை விரும்புகிறவன், சர்வதோமுகமான நக்ஷத்திரத்தில், சுபகரமான பக்ஷத்தில், சுப முஹூர்த்தத்தில் கௌதுகபந்தனம் செய்துகொண்டு அரணியத்திற்குப் புறப்படவேண்டும். 81

ஶப்தை: ஸமயோசிதைஶ்சைவ ஸாமக்ரீஸஹிதேன க்ரமேண ச || ௮௨ ||

பாயஸான்னக்ருஸரைஶ்ச மத்ஸ்யைர்பக்ஷ்யைர்விவிதைரபி |
ஸம்பூஜ்ய விவிதான் ஸர்வான் வ்ருக்ஷாம்ஶ்ச வனதேவதா: ||

பூதக்ரூரபலிம் தத்வா கந்தபுஷ்பாதிபி: ஸஹ |
வாஸ்துகார்யோசிதம் வ்ருக்ஷம் க்ராஹயேத் ஸகலம் ஸுதீ: || ௮௪ ||

ததோ மூலாத் ஸமாரப்ய ருஜுவ்ருத்தம் பஹுஶாகம்
ஸ்தூலாக்ரம் க்ருஶமூலம் து ஷண்டமேதத் ப்ரகீர்த்திதம் || ௮௫ ||

மூலஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மாக்ரம் ஸ்த்ரீவ்ருக்ஷ உதீரித: |

சுபகரமான நிமித்தங்கள், சுபகரமான சகுனங்கள், சமயோசிதமான மங்கள சப்தங்கள், இவைகளுடன் புறப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஸகல சாதனங்களுடனும் அரண்யத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அங்கு, கந்தம், புஷ்பங்கள், தூபங்கள், மாமிசம், கிருசரம் (எள்ளும் வெல்லமும்), பாயசான்னம், மத்ஸ்யங்கள், பலவிதமான பக்ஷ்யங்கள், இவைகளினால் விரும்பிய சகல தேவதைகளையும், வனதேவதைகளையும் மரங்களையும் பூஜித்து, பூதங்களுக்குரிய க்ரூர பலியைக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வாஸ்து காரியங்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். 83½

அடியிலிருந்து நுனிவரையில் நேராகவும் வட்ட வடிவமாகவும் பல கிளைகளுடனுமிருக்கும் மரமானது ஆண் மரமாகும்.

அடிப்பக்கம் பருத்தும், நுனி சிறுத்துமிருக்கும் மரமானது, பெண் மரமாகும்.

நுனி பருத்தும், அடி சிறுத்துமிருக்கின்ற மரமானது நபும்சக விருக்ஷமாகும்.

सर्वेष्वङ्गेषु वस्तूनां पुंस्त्रीषण्ढं प्रकीर्तितम् ॥

पूर्वरात्र्यामुपोष्यास्य स्वपेत् शुचिः स्थपतिः सुधीः ।

स्वप्रदक्षिणपार्श्वे तु संस्थाप्य परशुं सुधीः ॥

गृहीत्वा परशुं प्रातः स्थपतिस्तु समाहितः ।
सर्वाभरणभूषाढ्यः मन्त्रेण समभिमन्त्रयेत् ॥८८॥

अयं मन्त्रः —

अपक्रामन्तु भूतानि देवताश्च सगुह्यकाः ।
वास्तुहृद्यं तु बलिं हृद्यः शोभनं क्रियतां सदा ॥

முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை உத்தேசித்து, ஆண் மரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வீடுகளின் மற்ற அங்கங்களுக்கு ஆண் மரங்கள், பெண் மரங்கள், அலிமரங்கள் இவை யாவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 86

சிறந்த புத்திமானான ஸ்தபதி இரவு சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, சுத்தமாக இருந்து முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான விருக்ஷத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் தர்பைகளைப் பரப்பி விட்டு, தனது வலது பக்கத்தில் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு தூங்கவேண்டும். மற்றொருவன், மேற்கு முகமாகப் படுத்து இரவு தூங்கவேண்டும். 87½

(மறுநாள் காலையில்) சிறந்த ஆபரணங்களையணிந்து கொண்டு ஸ்தபதியானவன் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். 88

இது மந்திரம் —

ஶிவஸ்தா²: ஸர்வபூ⁴தா: தே³வதாஶ்ச ஸகு³ஹ்யகா: ।
க³ச்ச²ந்து ஸாமயிகாநி க்ரியதாம் வாஸமந்யத: ||௯௰||

ஸோமஸ்த்வா நஸ்ஸ்வேந்த்³ர தத்³வாத³வேஹேத்ய நஸ:(தத:) ஸ்ருதி: ।
தே³வமுதெதஷ்ட்ருப்ய தேஸ்ஸ்வஸ்த்யஸ்ய ஸங்கௌ³ஜ்ய ஸரோஸமஸ்து ||

உபக்ராமேத்த தம் ஶ்ருத்வா யதா²காலம் ஸமஸ்தி ।
ஸமஸ்தஸ்ய ஸ்ருஷ்டம் ஸர்வோபஹேத்யாய்வ க்ரிஶிகா தத்ர
வ்ருக்ஷமேஸ் || ௯௨ ||

ஸாவிஸ்ராமோ விவ்ருஜ்யஶ: க்ஷீரம் ஸர்பிஸ்தைலயுதம் ।
பேஶணிதம் ஸ்வாரிதம் ஹஸ்தாஸ் ஸஜ்ஜயேத்தம் ஸ்வயந்த: ||

இந்த மரத்தில் வஸிக்கின்ற பூதங்களும், குஹ்யகர்களுடன் கூடிய தேவதைகளும், இதைவிட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

ஹே விருக்ஷங்களே, ஸோமன், உங்களுக்கு மறுபடியும் பலத்தைக்கொடுப்பாராக. பூமிபுத்திரர்களான ஹே மரங்களே! உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். குஹ்யகர்களுடன் கூடிய ஹே தேவதைகளே! நான் இந்தக் காரியத்தை சாதிக்கின்றேன். நீங்கள் வேறு இடத்திற்குச் செல்லுங்கள். இவ்விதமாகச் சொல்லி சுத்தனுக மரங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். பிறகு, 90½

பால், எண்ணை, நெய், இவைகளினுல் கோடாலியின் நுனியை நன்கு தேய்க்கவேண்டும். 91

பிறகு விருப்பப்படி மரத்தை வெட்டுவதற்குத் துவக்க வேண்டும். அந்த மரத்தின் அடியில் ஒருமுழம் ஒதுக்கி விட்டு, அதற்கு மேலே கோடாலியினுலே மூன்று தடவை மரத்தை வெட்டிவிட்டு அந்த வெட்டுவாயைப் பார்க்க வேண்டும். 92

பதநே ஸிம்ஹஶார்தூலகஜப்ரும்ஹிதஸ்வநாஸ்து ஶோபநா: ।
ருதிதம் ஹஸிதம் க்ரோஶம் கூஜிதம் நிந்திதம் பதே: ॥

பாதயேதுத்தராக்ரம் து பூர்வாக்ரம் வா வநஸ்பதிம் ।
தே திஶௌ ஶோபநே ஹ்யாஸாமந்யாஸ்ஸர்வா விபத்தயே ॥

ஸாலாஶ்மர்யஜகர்ணீநாமூர்த்வே து பதநம் ஶுபம் ।
மூலே வ்ருக்ஷாஹதே பந்துப்ருத்யேஷு ச விநாஶநம் ॥

வெட்டுவாயில் ஜலம் பெருகினுல் அது அபிவிருத்தியை யளிக்கும். பால் பெருகினுல், புத்திரவிருத்தியையளிக்கும்.

ரக்தம் பெருகினுல் அது யஜமானனைக் கொன்றுவிடும். ஆகையால் அதை முயற்சியுடன் விலக்கிவிடவேண்டும். 93

மரமானது விழும்பொழுது அதன் சத்தமானது ஸிம்ஹம், புலி, யானை இவைகளின் சத்தத்தைப்போல் இருந்தால், அது சுபகரமாகும். 93½

அது அழுதால், சிரிப்பு, இறைச்சல் இவைகளைப் போலிருந்தால், இகழ்ச்சிக்குரியதாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 94

மரத்தைவெட்டி விழ்த்தும்பொழுது அதை வடக்கு அல்லது கிழக்கில் தலைப்பக்கம் விழும்படி வெட்டிச்சாய்க்க வேண்டும். அந்த இரண்டு திக்குகளும் சுபகரமானவைகளாம். மற்ற திக்குகள் விபத்துக்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளாம். 95

ஸால விருக்ஷம், (மராமரம்) அச்மரீ, அஜகர்ணீ, இந்த மரங்கள், வெட்டிய மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலே விழுந்தால், அது சுபமான பலத்தையளிக்கும்.

அதன் அடியானது வேரில் உதைந்துநின்ருல், பந்துக்களுக்கும், சேவகர்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும். 96

சி²ந்நஸ்ய ஸ்தி²தஸ்ய ஸம்ஸ்தா² வ்ருக்ஷாந்தர நிபாதநே |
ஶிரஸ்ஸம்ப³ந்தே⁴ நாஶஸ்ஸ்யாத் மூலஸம்ப³ந்தே⁴ ஶ்ரமோ ப⁴வேத் ||

ஶரீரநாஶம் கர்த்ரூணாம் நாஶமேவ ஸுதஸ்ய ச |
அந்யோந்யபதநம் பூஜ்யம் ஸமச்சே²த்³யம் த்³விபார்ஶ்வயோ: ||

சதுரஶ்ரம்ருஜும் க்ருத்வா முஹூர்த்தஸ்தம்ப⁴ஸம்ப⁴வம் |
ஸிதவஸ்த்ரேண ஸஞ்சா²த்³ய ஸ்யந்த³நே ஶய்யயா வேஶயேத் ||

தே³வத்³விஜமஹீபாநாம் விஶாம் சைவ ஶகடேந து |
பஶ்சாத³ஸ்ய வாஸ்துக்ஷேத்ரே நீயாத்து விசக்ஷண: ||

வெட்டப்பட்ட மரமானது, அதை விட்டுக் கிளம்பி, வெட்டப்பட்ட மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலேயே நின்று, மற்றொரு மரத்தைத் தள்ளுவதற்காக அதன் உச்சியில் சம்பந்தப்பட்டால், நாசமுண்டாகும். அதன் அடியில் சம்பந்தப்பட்டால், சிரமமுண்டாகும். யஜமானனுக்கு சரீர நாசத்தையும், அதற்குப் பிறகு புத்திர நாசத்தையுமுண்டுபண்ணும். 97½

இரண்டு மரங்களும் விழுந்தால், அது பூஜிக்கத்தக்கதாகும்.

வெட்டிய மரத்தை இரு பக்கங்களிலும் சமமாக இருக்கும்படி துண்டு செய்யவேண்டும். 98

அதை சதுரச்ரமாகவும், நேராகவும் செய்து, முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான அந்த மரத்தை, வெளுப்பு வஸ்திரத்தினுலே போத்தி, அது தேவதைகள், பிராஹ்மணர்கள் அல்லது அரசர்களுக்கானுல், அதைத் தேரில் ஏற்றிப் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

வைசியர்களுக்கானுல், வண்டியில் வைக்கவேண்டும்.

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||௱௩||

[illegible] |
[illegible] ||

சூத்திரர்களுக்கானல், அதை மனிதர்களின் தோளில் தூக்கி எடுத்துக்கொண்டுவரவேண்டும். 100

இந்திர கீலங்கள் (தூண்கள்) எல்லாவற்றையும் இவ் விதமே முயற்சியுடன் எடுத்துவரவேண்டும். மற்ற மரக் குவியல்களேயும் நுனியை நுனிப்பக்கத்திலும் அடியை அடிப் பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். 101

அவைகளே முஹூர்த்தஸ்தம்பத்தின் இரண்டு பக்கங் களிலும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு வண்டியில் ஏத்திப் படுக்கையாக வைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

ஸ்தபதி பின் தொடர்ந்துவர அந்த மரத்தை சுபகர மான துவாரத்தின் வழியாக எடுத்துவந்து, வேலை செய்யும் மண்டபத்திலிறக்கி மணலின் மேலே படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

அதை கிழக்கு நுனியாக அல்லது வடக்கு நுனியாக வைத்து, பிறகு, அது காயும் வரையில் அப்படியே வைத்து ரக்ஷித்து வரவேண்டும். 103

ஆரக்வதஶ்ச கதிர: காதிரஶ்ச மதூகக: |
ராஜாதநோ யதா ஸங்க்யம் விப்ராதீநாம் ப்ரகீர்த்திதே ||

ஸாதார்த்தம் தஶமாஷ்டவித்ரயாணாம் ஸங்க்யயா க்ரமாத் |
தத்ஸங்க்யாங்குளிவிஸ்தீர்ணா: ஸமக்ரம் தஶபாகோந
விஸ்தரா: || ௬௯ ||

ஸப்தமார்த்தம் சதுஸ்த்ரிதாலநிகாதகா: |
ஸ்திரீஸ்திரவிபாதாந்தம் ஸம்ஸ்ராக்ஷம் விசேஷம் து வா ||

ஸஷாயாமார்த்தே து ஸ்வகுரு நிகாதம்
பரிவர்ஜயேத் |

அந்த மரத்தை எவ்விதமாகவும் திருப்பக்கூடாது. வைத்தவிதமாகவே ஆறுமாதகாலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், இவர்களுக்கு முறையே முஹூர்த்த ஸ்தம்பங்களுக்கான மரங்கள், கொன்னை, கருங்காலி, வெண் கருங்காலி, இலுப்பை, ராஜாதனம் (பழமுண்ணிப்பாலை) இவைகள் முறையே கூறப்பட்டவைகளாம். இனி இவைகளின் விஸ்தாரத்தையும் நீளத்தையும் கூறுகிறேன். 105

ஸ்தம்பங்கள், பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) சாண் நீளமும், அந்த எண்களின் அங்குளிகள் விஸ்தாரமும், அதில் பத்தில் (10) ஒருபாகம் குறைவான அக்கிரத்தின் விஸ்தாரமும், ஐந்து (5) நாலரை (4½) நாலு (4) மூன்று (3) தாலம் (அடி) நிகாதமும், (புதைக்கப்படவேண்டிய பாகம்) உள்ளவைகளாக இருக்க வேண்டும். 106½

இவ்விதமாக ஸ்தம்பங்களின் உச்சம், அகலம், இவைகள் அந்தந்த பூமிக்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டிருக்கிறது. 107

ஸ்வஸ்தலேஷ்வத்யாகாரஸ்தம்பே வர்ஜ்யம் நிகாதகம் ||௱அ||

ஸப்தவர்ணச்ச பில்வச்ச பலாச: குடஜ(ஜ)ஸ்ததா |
பீலு: ச்லேஷ்மாதகீ லோத்ர: கதம்ப: பாரிஜாதக: ||

சிரீஷ: கோவிதாரச்ச திந்திணீகோ மஹாத்ரும: |
சிலீத்ரச்சர்பமாரச்ச சல்லகீ சரளஸ்ததா || ௧௧௦ ||

கிம்சுகச்சாரிமேதச்ச துர்கந்த: கடுகஸ்ததா |
கபித்த: கண்டகச்சைவ புத்ரஜீவச்ச டுண்டுகா: ||௧௧௧||

காரஸ்கர: கரஞ்ஜச்ச வருணச்சாச்வமாரக: |
பத்மோ வகுள: பிண்டீ பத்மகஸ்திலகஸ்ததா || ௧௧௨ ||

பாடல்யகருகர்பூரா தேவயோக்யா மனுஷ்யகே |

எந்த விடத்திலும் ஜ்ஜஷால (மத்ஸ்யாகாரம்) ஸ்தம்பமாக இருந்தால், நிகாதம் செய்யக்கூடாது. 107½

அரசு, அத்தி, ப்லக்ஷம், (இரளி—கல்லொளி) ஆல், ஏழிலைப்பாலை, பில்வம், புரசு, வெட்பாலை, பீலு, (ஊவக் காய்) நறுவிலி, வெள்ளலொத்தி, அடப்பை, பாரிஜாதை, (பவழமல்லி) வாகை, மலையகத்தி, திந்திரிணீகம், (புளி) மஹாதுருமம், சிலீத்ரம், சர்பமாரம், முள்ளிலவு, சரளம், புரசு, அரிமேதம், (துர்கந்தமுள்ள கருங்காலி) கடு (கடுக் காய்மரம்) தாணி, நெல்லி, விளா, கண்டகம், புத்திரஜீவி, டுண்டுகம், காரை, புங்கை, நொச்சில், அசுவமாரம், இலந்தை, மகிழ், பிண்டீ, பத்மகம், திலகம், பாதிரி, அகில், கற்பூரம் இந்த மரங்கள் யாவும், தேவயோக்கியமானவைகளாம்.

இவைகள் மனிதர்களின் வீடுகளுக்குக் கூடாதவைகளாம்.

देवयोग्या इमे सर्वे मानुषाणामनर्थदाः ॥

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन [illegible] न नरालये ।
ऊषरं पाण्डुरं [illegible] ||௧௧௪||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௧௫||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௧௬||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௧௭||

இந்த விருக்ஷங்களை மனிதர்களுக்கு உபயோகிக்கலாகாது. உபயோகித்தால் அனர்த்தங்களை உண்டுபண்ணும். ஆகையால் இவைகளை சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து மனிதர்களின் வீடுகளில் உபயோகிக்காமலிருக்க வேண்டும். 118½

ஊஷரமண், வெளுப்புமண், கருப்புமண், பசையுள்ள செம்மண், என்று, மண் நான்குவிதமாகும். இந்த நான்கு விதமான மண்களுள், தாம்ரபுல்லகமென்னும் நல்ல செம்மண்ணையே கல்லுகளுக்காக கிரஹிக்கவேண்டும். 115

மணல் இல்லாமலும், கூழாங்கற்களில்லாமலும், வேருகளில்லாமலும், எலும்புகளில்லாமலும், செல்லிகளில்லாமலும், ஒரேவிதமான நிறமுள்ளதும், கைக்கு மிருதுவாகவும் இருக்கின்ற மண்ணானது- ஓடுகள் கற்களைச்செய்வதற்கு சிறந்த மண்ணாகும். 115½

முதலில் மண்கட்டிகளை முழங்கால் மட்டம் ஜலத்தில் நிறப்பவேண்டும். பிறகு அதை நன்கு கலந்து கால்களினால்

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
इष्टका[illegible] प्रोक्ताः [illegible] ॥௧௧௯॥

[illegible] विचक्षणः ।
जले प्रक्षिप्य यत्नेन जलादुद्धृत्य तत्[illegible] ।
निरा[illegible] प्रयोक्तव्या इष्टका इष्टकर्मणि ॥

துவைக்க வேண்டும். இவ்விதம் நாற்பது தடவை செய்ய வேண்டும். 116½

பிறகு, பாலுள்ளமரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய்மரம், தானிமரம் இவைகளின் பட்டைச்சாறுகள், திரிபலாஜலம், இவைகளைவிட்டு, ஒருமாதம் வரையில் நன்கு மர்திக்கவேண்டும். 117½

பிறகு அந்த மண்ணைக்கொண்டு, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அங்குலம் அகலமும், அதன் இருமடங்கு நீளமும், அகலத்தில் சரிபாதி, கால்பாகம் அல்லது முக்கால் பங்கு கனமுமுள்ள கற்களைச் செய்யவேண்டும். இவைகள் முறையே உத்தம மத்திமாதமக்கற்களாம்.

இவைகளை நன்கு காயவைத்து, பிறகு அந்தக் கற்கள் யாவும் ஒரே விதமாக இருக்கும்படி, அவைகளைக் காளவாயில் எறிக்கவேண்டும். 119

சமர்த்தனான சில்பியானவன், அவைகளை, ஒருமாதம், இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம், அல்லது நான்கு மாதம் ஆறப்போட்டு, பிறகு அவைகளை எடுத்து, சாவதானமாக, அவைகளை ஜலத்திற்குள் போட்டு, பின்பு அவைகளை ஜலத்திலிருந்து எடுத்து, அவைகளில் ஈரமில்லாமல் ஜலம் நன்கு சுண்டிய பிறகு, அவைகளை இஷ்டமான காரியங்களில் உபயோகிக்கவேண்டும். 120

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌶𑌿𑌲𑌾𑌦𑌿𑌦𑌾𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌮𑍃𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 |

𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍇𑌶𑍍𑌚

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑌦𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 || ௧௨௧ ||

𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌭𑍇𑌦𑌂

𑌸𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 |

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍇𑌹𑍇 || ௧௨௨ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋
𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

இவ்விதமாக, மரங்கள், சிலைகள், கற்கள், இவைகளை முறையுடன் எடுத்து, அவைகளினால் கல்பிக்கப்படுகின்ற வாஸ்துக்கள் சிறந்தவைகளாகவும். சகல சமிருத்தியையு மளிக்கக்கூடியவைகளாகவுமிருக்கும்.

வேறு வாஸ்துக்களுக்கு உபயோகித்து மிஞ்சியதும், சீரழிந்து வீணாகப் போன வீடுகளிலிருந்து கிடைத்தவைகளுமான கற்கள் முதலியவைகளினால் நிர்மாணிக்கப் படுகின்ற வாஸ்துவானது, ஆபத்துக்களையளிக்குமென்று, ஆதி காலத்திய பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 121

தேவாலயங்கள், மனிதர்களின் கிருஹங்கள், இவைகளில் வைக்கக்கூடிய தூண்களின் நீளம், அகலம், உருவம், அவைகளில் செய்யக்கூடிய அலங்காரங்கள், இவைகள் முறையுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொண்டால், அது ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களுக்கும் காரணமாகும். 122

திரவிய பரிகிரஹமென்னும் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத ஷோடஶோऽத்யாய: ||

உத்தராதிவ்ருத்யந்தம் ப்ரஸ்தாராவயவம் க்ரமாத் |
வக்ஷ்யே ஸங்க்ஷிப்ய ஸர்வேஷாம் ஸர்வதாம்னாம் யதாக்ரமம் || ௧ ||

உத்தரம் த்ரிவிதம் பாதவிஷ்கம்பம் தத்ஸமோதயம் |
த்ரிபாதோதயமன்யத்து விஷ்கம்பம் பாததத்ஸமம் || ௨ ||

ஷண்டோத்தரம் பத்ரபந்தம் ரூபோத்தரமிதி த்ரிதா |
த்ரிபாதம் வா த்ரிபாகே த்வம் வார்த்தம் வா கர்ணநிர்கமம் ||

ப்ரத்யேகம் வர்த்தமானம் ச நந்த்யாவர்த்தஸ்வஸ்திகாக்ருதி: |
ஸர்வதோபத்ரவ்ருத்தம் வா ப்ரத்யுத்தரநிவேசனம் || ௩ ||

பதினாறாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துக்களுக்கும் உபயோகமாக, உத்தரம் முதல் விருதி வரையில், பிரஸ்தாராவயவங்களை, முறையே ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். 1

உத்தரமானது, பாதத்தின் விஸ்தாரம் அவ்வளவு உயரமுள்ளது, பாதத்தில் முக்கால் பங்கு உயரம் பாதத்தின் விஸ்தாரமுள்ளது, நடுத்தரமான உயரம் பாத விஸ்தாரம் உளது, என்று மூன்று விதமாகும். 2

ஷண்டோத்தரம், பத்திரபந்தம், ரூபோத்தரம், என்று மூன்றுவிதமாகும். 2½

உத்தரங்களின் கர்ணநிர்கமமானது, முக்கால்பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு இருக்க வேண்டும். 3

ஒவ்வொரு உத்தரத்தின் நிவேசனமும், ஸ்வஸ்திகாகாரம், வர்தமானாகாரம், நந்தியாவர்தத்தைப் போன்ற

த்ரிபா⁴கை³கம் சதுர்பா⁴க³ம் வாஜனம் நிர்க³மோ ப⁴வேத் |
சதுரஶ்ரம் ஸவர்ணாக்³ரம் தது³ர்த்⁴வே முஷ்டிப³ந்த⁴னம் ||

துலாச்சே²தே³ன வா கல்ப்யா முஷ்டிர்வா வாஜனோபரி |
ஸ்தம்பா⁴ர்த⁴விபுலம் பாதா³ம்ஶம் தீவ்ரம் பட்டாம்பு³ஜக்ரியம் ||

ஸநாடி³காயுக்தாஸ்தா வாஜநாத் ஊர்த்⁴வநிர்க³மே |
உத்தராத³த⁴ ஸ்தம்போ⁴பரி தத்³வத் ஊர்த்⁴வே து வலபி⁴கா ||

ஸ்தம்ப⁴வ்யாஸஸமோத்ஸேதா⁴ வா த்ரிசதுர்பா⁴க³தீவ்ரகா |
கம்ஸஸம்யுக்தமாத்ரா ச ஸல்லக்ஷ்ணாக்ஷஸமன்விதா ||௮||

ஆகாரம், அல்லது ஸர்வதோபத்ரத்தைப் போன்ற ஆகாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 4

வாஜனமானது, மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது கால் பங்கு, கர்ண நிர்கமத்தில் சென்றிருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியிலிருக்கும் முஷ்டிபந்தனமானது, சதுரச்ரமாகவும், நுணியில் இலையுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 5

அந்த முஷ்டி பத்தனத்தை துலாச்சேதம் செய்து கல்பிப்பதுமாகும்.

வாஜனத்தின் மேல்பாகத்தில், ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தில் அரைப் பங்கு தீவ்ரமும், கால்பங்கு பட்டமும் தாமரை மலருமிருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தில் முளை இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலிருந்து ஸ்தம்பத்தில் சொருகக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, வாஜனமானது, மேல்பக்கம் கீழ்பக்கம் இரண்டு பக்கங்களிலும் குடுமியுடையதாகும். 7

அதற்குமேலே ப்ரமாலிகையாம். அது, ஸ்தம்பத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமான உயரமுள்ளதாகவும் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒருபாகம் நீப்ரமுள்ளதாக

கும்பிகா ஹஸ்திஶீர்ஷாபா ததூர்த்வே கும்பிகா பவேத் |
ஸ்தம்பவ்யாஸார்த்தவிஸ்தாரா வ்யாஸார்த்ததீர்க்கா தீர்க்கார்த்தநிஷ்க்ரமா

முஷ்டிபந்தஸமாகாரா சதுரஶ்ரா யதா ததா |
யதேஷ்டவிஸ்தாரோத்ஸேதம் ததுத்ஸேதஸவேஶநம் ||௰||

வலயம் ஸ்யாத்ததூர்த்வே து கோபாநம் வா ததூர்த்வத: |
முஷ்டிபந்தவிஸ்தாரோச்சா பட்டிகாக்ஷேபணாம்புஜா ||௧௧||

தண்டிகாவிஸ்தாரஸத்ருஶா து கும்பிகோபரிபட்டிகா |

இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் யானையின் மண்டையைப்போன்ற கும்பம் மண்டி இவைகளிருக்கவேண்டும். 8

அதற்கு மேலே, ஸமமாகப் பொருத்தப்பட்ட தண்டியம் இருக்கவேண்டும். அந்தத் தண்டியமானது ஸ்தம்பத்தில் அரைப்பங்கு? விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப் பங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நிஷ்கிரமமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலுள்ள முஷ்டிபந்தனத்தைச் சொருகக்கூடிய தான சதுரச்ரமுடையதாக (சதுரச்ரமான துவாரமுடைய தாக) இருக்கவேண்டும். 9½

அல்லது தண்டியமானது விரும்பும் அளவு அகலம் உயரமுள்ளதாகவும், அதே உயரமுள்ள வேசனமுடைய தாகவும் இருப்பதாகும். 10

அந்த தண்டியத்திற்கு மேலே வலயம் இருக்க வேண்டும். அல்லது கோபானம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே முஷ்டிபந்தனத்தின் விஸ்தாரமும் உயரமு முள்ள பட்டிகையும் க்ஷேபணம்புஜமும் இருக்கவேண்டும்.

தண்டிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது

தஸ்யோர்த்⁴வம் ஶிகா² து தச்சா²த³நம் கோ³பாநகம்
ஶாலாக்³ரே ப்ரயோஜ்ய: ||௧௨||

உத்தராந்தாவலம்ப³ம் வா யதா²யுக்தி யதா²ருசி ।
வாஜநோர்த்⁴வே துலோர்த்⁴வே வா கோ³பாநம் யோஜயேத்³
பு³த⁴: ||௧௩||

துலாந்தரஸமம் கோ³பாநாந்தரம் ப்ரவிதீ⁴யதே ।
கோ³பாநத³ண்டிகோர்த்⁴வே து வாஜநாந்தாவலம்ப³நம் ||

த³ண்டாயாமவிஸ்தாரம் ஶ்ரோயாமம் த்ர்யம்ஶம் கோ³பாநகோர்த்⁴வத: ।
கம்ப³ம் ஸமாநம் கர்ணாந்தம் ஸமுத்ஸ்ருஷ்டாநநே ||௧௫||

அதிலிருந்து செதுக்கி வைக்கப்பட்டு மிஞ்சியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதில் அதே அளவு சோதித்து கோபானத்தை வைக்க வேண்டும். 12

அந்த தண்டியமானது உத்திரத்தினுள் பிடியுள்ளதாக வாவது (சொருகப்பட்டாவது) அல்லது விருப்பம்போல் கல்பிக்கப்பட்டாவது இருப்பதாகும்.

கோபானத்தை (குறுக்கு வட்டத்தை) வாஜனத்தின் உச்சியிலாவது, துலாத்தின் உச்சியிலாவது (பொருத்தி) வைக்கவேண்டும். 13

கோபானத்தின் மத்தியபாகமானது (இடைவெளியானது) * துலாத்தின் இடைவெளிக்கு ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 13½

கோபான தண்டத்திற்குமேலே வாஜனாந்தமாக அவலம்பனம் (தாங்கல்) இருந்தால், அது கோபானத்திற்கு

---

* துலாம் என்பது குறுக்கு வட்டத்தைச் சொருகி வைப்பதற்காக உத்தரத்தின் மத்தியில் வைக்கப்படும் இரண்டு குத்துக்கால்களை குறிப்பதாம்.

दण्डिकावाजनान्तस्थं कायपादं यथांशकम् ।
पादविस्तारपादेन निष्क्रान्तं साग्रपट्टिकम् ॥१६॥

पादान्तरं च छाद्यं फलकैः सारदारुजैः ।
अष्टांशविपुलं छादिफलकाच्छाद्यमूर्ध्वतः ॥१७॥

गोपानस्योर्ध्वदेशे तु छाद्यं लोहमयेष्टकैः ।
कपोतपालिकोत्सेधं निष्क्रान्तं द्विगुणांशकम् ॥

नक्रहस्तं सिंहहस्तं वा ... सहितं क्वचित् ।

மேலே, தண்டத்தின் அரைப்பங்கு விஸ்தாரமும், அதில் அரைப்பங்கு தீவ்ரமும் (ஒதுக்கம்) உள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதில் வலயத்தின் (வளை) யின் துவாரத்தில், ஸமமாக இருக்கும்படி, கம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். தண்டிகையின் வாஜனத்திற்குள்ளிருக்கின்ற காயபாதமானது, அதற்குறிய அம்சத்திலிருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் விஸ்தாரமானது கால்பங்கு நிஷ்கிராந்தமாகவும், (கால்பங்கு வெளியில் நீண்டிருப்பதாகவும் அதன் அக்ரபாகத்தில் பட்டிகையுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

பாதங்களின் மத்திய பாகமானது பலகைகள் அல்லது ஸாரமுள்ள மரங்களினாலே மூடப்படவேண்டும்.

மேலே மூடப்படும் பலகையானது எட்டு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 17

கோபானஸிக்கு மேலே (விட்டத்திற்கு மேலே) லோஹங்களினாலே செய்யப்பட்ட ஓடுகளினாலே மூட வேண்டும். 17½

கபோதபாலிகையின் (உத்தரத்திற்கு மேலேயுள்ள விட்டத்தின்) நிஷ்கிராந்தமானது (உயரமானது)

யதாசோபம் யதாசித்ரம் கபோதே கர்ணபாலிகா ||௧௯||

ததா சைலஸ்திதா வாபி ஸௌதமத்யே ஸமாஹிதா ।
விந்யஸ்யா வாஜநஸ்யோர்த்வே து பூதஹம்ஸாதிகாவலி: ||

தண்டோச்சா வா த்ரிபாதோச்சா வாஜநம் பூர்வவத் பவேத் ।
கபோதாலம்பநம் தஸ்யாத் தண்டாயாமம் வாத தண்டகம் ||

அர்தண்டாதித்ரிதண்டாந்தம் கபோதோச்சவிநிர்கதம் ।
ஸாங்க்ரிகம் வா த்ரிபாதம் வா விந்யஸ்ய வாஜநோபரி ||௨௨||

தண்டம், மூன்று தண்டம், ஒரு முழம், அல்லது இரண்டு முழமிருக்கவேண்டும். இது சிறிய பெரிய வீடுகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

கபோத கர்ணபாலிகையாயானது சோபாகரமாகவும், ஆச்சரியகரமாகவும் இருக்கவேண்டும். 19

சிலாமயமான ஸௌதத்தில் (மாளிகையில்) கல்பிக்கப்படும் கபோதபாலிகையானது, மத்தியத்திலிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

அதன் வாஜனத்திற்கு மேலே பூதங்கள், ஹம்ஸம் முதலியவைகளை வரிசையாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்த வாஜனமானது ஒரு தண்டம், அல்லது முக்கால் தண்டம் உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். அது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். 20

அது கபோதத்திற்கு ஆலம்பனமாக இருக்கவேண்டும். 20½

அந்த கபோதத்தின் உச்சவிநிர்கதமானது (கபோதம் நீண்டிருக்கும் உயரமானது) அரை தண்டம், ஒரு தண்டம், இவ்விதமாக ஒண்ணரை தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும். 21½

त्रिपादेनाथ तद्दैर्घ्यं स्यात् कपोतोच्चं तु पूर्ववत् ।
एवं स्यात् प्रस्तरोच्छ्रायं तत् शिलयेष्टकयाथ वा ॥

यथा तु दृढं सम्यक् तु तथा योज्यं विचक्षणः ।
कपोतोच्चत्रिभागं वा पादं वा क्षुद्रनिष्कृतिः ॥ ௨௪ ॥

कपोते नासिकाक्षुद्रे नीव्राग्रोच्चे शिखाकृतिः ।
सर्वासां नासिकानां च शिखानां विस्तृता स्मृता ॥

வாஜனத்திற்கு மேலே வஸந்தகம் அல்லது நித்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 22

அது வாஜனத்திற்கு மேலே வாஜனத்தின் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகக் கல்பிக்கப்படவேண்டும். கபோதத்தின் உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டதைப் போலவே இருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக அதை சிலையினலே மட்டிலுமாவது இஷ்டகைகளினலே மட்டிலுமாவது உறுதியாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 23

ஸமர்தனுக இருப்பவன், எவ்விதமாகக் கல்பித்தால் அது உறுதியுடனிருக்குமோ அவ்விதமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்

அதன் க்ஷுத்திர நிர்கதியானது (வால்வீச்சானது) கபோதோச்சத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், நான்கில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். 24

கபோதத்தின் நாஸிகா க்ஷுத்திரத்தில் (கபோதத்தின் இறுதியில் நீண்டிருக்குமிடத்தில்) நீப்ரத்தின் உச்சியில்

ஸிம்ஹச்ரோத்ரசிகாஸிம்ஹம் பட்டிகாந்தஸ்ய பட்டிகா |
ஸ்வஸ்திகாக்ருத்யா நாஸிகோர்த்வே து நாஸிகா ||

குக்ஷிமாநம் யதாமாநம் யதாசோபாந்தமேவ வா |
ப்ரதிவாஜநகஸ்யோர்த்வே நேஷ்யதே நாஸிகோச்ச்ரய: ||

ஆலிங்கம் பாதபாதோச்சம் பாதபாதம் பாதநிர்கதம் |
தச்சிராந்தர்கதம் ப்ரோக்தம் நிஷ்க்ராந்தாவேசநக்ரியா ||

த்ரிபட்டாம்ரம் ஹி பாதோச்சம் பாதம் பாதாந்தரே ஸ்திதம் |

இருக்கும் கர்ணிகையானது ஒண்ணேகால் தண்டம், ஒண்ணரை தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 25

பட்டிகையின் இறுதியிலுள்ள பட்டிகையானது, ஸிம்ஹத்தின் காதுகள், சிகை, (தலை மயிர்) இவைகளைப் போலிருக்கவேண்டும்.

அதன் நாஸிகையின்மேலே, ஸ்வஸ்திகாரமான நாஸிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 26

அதன் குக்ஷியின் (மத்திய பாகத்தின்) அளவானது, அதன் அளவுக்கேற்றபடி அழகாக இருக்கவேண்டும். 26½

பிரதிவாஜனத்திற்குமேலே நாஸிகை உயர்ந்திருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அதன் ஆலிங்கனமானது பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதன் விநிர்கதமானது கால் பங்கில் கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். (விநிர்கதம்—வெளியத்தில் ஒதுக்கம்) அதன் உச்சியில் நிஷ்கிரந்தாவேசன கிருயையானது, அதற்கு உள்ளடங்கியதாக இருக்கவேண்டும். (நிஷ்கிரந்தாவேசன கிரியை—(வெளியில் நீண்டிருக்கும் கூறில் பொருத்தமாகச் சொருகி வைப்பது) 28

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌮𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍃(𑌵𑍃)𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌸𑍍
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌃 ||௨௯||

𑌸𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌸 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌃 ||௩௦||

𑌤𑌾𑌵𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾 ।
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾 𑌵𑌾 𑌋𑌜𑍍𑌵𑍀 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 || ௩௧ ||

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌮𑍍 ।

பாதத்தில், பாதாந்தரத்திலிருக்கின்ற த்ரிபட்டமானது, பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மேலேயுள்ள பிரத் (விருத்) யுத்ஸேதமானது (விருதி–வட்டம், உத்ஸேதம்–உயரம்) ஒரு தண்டம், முக்கால் தண்டம், அல்லது அரை தண்டமிருக்கவேண்டும்.

பிரதியானது அதன் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு அல்லது அரைப்பங்கு நிஷ்கிராந்தத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அவ்விதமே தண்டமானது ஒவ்வொரு முகத்திலும், கால் பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு, விநிர்கமமுடையதாக இருக்கவேண்டும். (வெளியில் நீண்டிருக்கவேண்டும்.) 30

அதன் ஊர்துவகதியானது அதே அளவு இருக்க வேண்டும். (விருதி உயரச்சென்றிருப்பது தண்ட விநிர்கமத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.) 30½

விருதியின் செய்கையானது (அலங்காரமானது) வியாளத்துடன் கூடியதாகவோ, ஸிம்ஹத்துடன் கூடியதாகவோ, நேராகவோ இருக்கவேண்டும். 31

வாஜனத்தின் நிர்கமத்தின் உயரமானது அதன்

மகரம் சித்ரகண்ட²ம் நாக³வக்த்ரமிதி த்ரிதா⁴ ॥ ௩௨ ॥

நாக³வக்த்ரம் நாக³ப²ணம் ஸ்வஸ்த்யாக்ருதி ஶிர: க்ரியம் ।
தை³விகானாம் த்³விஜாதீனாம் ப⁴வேத் மகரா வ்ருத்தி: ॥ ௩௩ ॥

அதா²ஶ்ரம் ச வர்ணாக்³ரம் மகரம் சித்ரகண்ட²கம் ।
ந்ருபாணாம் வணிஜாம் பாதே³ ஶூத்³ராணாமர்த⁴சந்த்³ரகம் ॥ ௩௪ ॥

ஹஸ்திரூபம் ப⁴வேத³க்³ரம் வ்ருத்தமூர்த⁴ம் சித்ரவத்ததா² ।
க(ம)கரம் கர்கடம் ப³ந்த⁴மன்யச்சைவோஹ்யதாம் ॥ ௩௫ ॥

உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அது, மகரத்துடன் கூடியது, சித்திரகண்டம், நாக வக்திரம் என்று மூன்றுவிதமாகும். 32

நாகவக்திரம் என்பது, ஸர்பத்தின் படத்தைப்போன்றதாகும். ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற சிரஸ்கிரியையையுடையதாகும்.

தேவர்களுக்கும், பிராஹ்மணர்களுக்கும், விருதியானது, மகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 33

க்ஷத்திரியர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும், கண்டாக்ரமானது, சதுரச்ரமாகவும், மகர வடிவமாகவும், அல்லது சித்திரகண்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

சூத்திரர்களுக்கு அர்த சந்திர வடிவமாக இருக்க வேண்டும். 34

பிரதி (விருதி) யின் அக்ரமானது, யானை வடிவமாகவும், அதன் மண்டையின் வடிவமாகவும், சித்திரத்தைப் போலவும் இருக்கவேண்டும்.

ககர (மகர) பந்தம், கர்கடபந்தம், இதுபோன்ற மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 35

[illegible] ||௩௫||

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வாஜனத்திற்கு மேலேயும், வலீகத்திற்கு மேலேயும், துலாத்தை, நன்ருகப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். 35½

அது, தண்டத்தின் உயரம், அல்லது தண்டத்தில் முக்கால் பங்கு உயரமும், அதில் சரிபாதி விஸ்தாரமும், மூன்று, நான்கு, அல்லது ஐந்து தண்டம் நீளமும், நுணியில் நாளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36½

வலீகமானது, பார்சுவாங்கத்திலிருக்கின்ற தரங்கத்தைப்போல், வியாளாக்கிரம், அல்லது ஸம்பீருதாக்கிரமாக இருக்கவேண்டும். 37½

வலீகத்திற்கு மேலே வர்ணபட்டிகையை கல்பிக்க வேண்டும். அது தண்டத்தில் பாதி, பாதியில் பாதி விசாலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கக்கூடாது. (வலீகம்—எரவாணம்.) 38

அதற்கு மேலே பலகைகளினுலே தண்டத்தின் உயரமுள்ள துலாத்தை ஸ்திரமாக கல்பிக்கவேண்டும். அது தண்ட விஸ்தாரத்தில் முக்கால் பங்கு விஸ்தாரத்துடன்

तुल्यविस्तारतारोच्चा जयन्ती स्यात्तुलोपरि ।
अर्धदण्डेन तदुच्छ्राया जयन्त्यूर्ध्वेऽनुमार्गकम् ॥

तदूर्ध्वे फलकाः पादपादषड्भागतीव्रकाः ।
इष्टकाचूर्णसंघात प्रस्तरस्तम्भविस्तरम् ॥

करालमुद्गनिष्पावकल्केन कार्यवान् ।
उत्तरं वाजनं चैव तत्पार्श्वानुगतं भवेत् ॥४२॥

तुलाद्वारानुयाता हि जयन्ती तिर्यगायता ।

வைக்கப்பட்டு பிரவேசானுகதமாக(பொருத்தமாக) அழகாக இருக்கவேண்டும். 39

துலாத்திற்கு மேலே துலாத்தின் விஸ்தாரத்தின் அகலமும் உயரமுமுள்ளதாக ஜயந்தியை கல்பிக்கவேண்டும்.

ஜயந்திக்குமேலே அரை தண்டம் உயரமுள்ளதாக அனுமார்கம் (இடைவெளி) இருக்கவேண்டும். 40

அதற்கு மேலேயுள்ள பலகைகள் ஜயந்தியின் விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைக்கால் பங்கு, ஆறில் ஒரு தீவிரமுள்ளதாக (நீபிரமுள்ளதாக நீபிரம்—மத்தியமானம்) இருக்கவேண்டும். 40½

கற்பொடிகளின் ஸங்காதமான பிரஸ்தரஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, கராளமுத்கி (கருப்புப்பயறு) காராமணி இவைகளின் கல்கத்தினாலே பசையுள்ள காரியமுடையதாக (பூசப்பட்டு) இருக்கவேண்டும். 41½

உத்தரமும் வாஜனமும் அதன் பக்கத்தை ஒட்டி இருக்க வேண்டும்.

துலா துவாரத்தை அனுஸரித்துச் செல்லுகின்ற ஜயந்தியானது குறுக்கே வந்திருக்கவேண்டும். 42½

அநுமார்கம் து த்வாரே து த்வாரஸ்யாந்திகம் ஶுபம் ||

ஆரப்யக்ருதா வாய துலா தேவந்ருபவேஶ்மயோ: ।
த்ரிதண்டம் வா த்விதண்டம் வா ஸ்யாத்வலீகதுலாந்தரம் ||௪௪||

த்விதண்டம் ஸார்தமத்யர்தம் ஜயந்த்யா விஸ்த்ருதே ।
ஊர்த்வாநுமார்கம் நிஶ்சித்ரம் ஸ்யாச்ச தத்வேதத: ||௪௫||

ஶிலா சித்ரவிசித்ராங்கா க்ரியா வ்யஸ்தாக்ரியா ।
க்ஷுத்ராணாம் து துலாதீநி யதா ஸ்தைர்யம் ததா
அர்பயேத் ||௪௬||

தேவாலயம் அரச கிருஹங்களில் துலையானது ஜயந்திக்கு மேலே மார்கத்தையநுஸரித்து துவாரத்தை யொட்டியிருப்பது சுபகரமாகும். 43

அல்லது துவாரத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்றதாக இருப்பதுமாகும். 43½

வலீகம் துலாம், இவைகளின் இடைவெளியானது மூன்று தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் இருக்க வேண்டும். 44

ஜயந்தியின் மத்திய விஸ்தாரமானது இரண்டு தண்டம், இரண்டரை தண்டம் அல்லது ஒண்ணரை தண்டம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 44½

ஜயந்திக்கு மேலேயுள்ள அனுமார்கமானது, சித்திரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். 45

கருங்கற்களின் கிரியையானது, சித்திரங்களினுலே விசித்திரமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

க்ஷுத்திர கிரஹங்களில், துலாதிகளை, எவ்விதமாக வைத்தால் உறுதியாக இருக்குமோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும். 46

விரூபம் வா ஸரூபம் வா ஸர்வாங்கம் து ப்ரயோஜயேத் ।
துலா து த்ரவ்யஸ்யோர்த்வந்து பலகாச்சாதனம் து வா ॥
இஷ்டகாபிர்விதாயாதவா ஶேஷம் பூர்வவதாசரேத் ॥

மஞ்சஸ்யோத்ஸேதமானம் ஹி மஸூரிகோச்ச்ராயாத்
உச்சாத்தஶாம்ஶம் உச்சஸ்ய(ஷ்டா)ஷ்டாம்ஶகம் வா ।
யாவத் பலம் விஸ்தாரத்வம் ஸௌந்தர்யம் ஸமேதி
தாவத்விதேயமுச்சம் து விதிநா விதிவிஜ்ஞை: ॥௪௮॥

க்ஷௌத்ரம் ஆஜ்யம் ததி க்ஷீரம் மாஷயூஷம் ச சர்ம ச
கதலீபலம் ச குடம் நாரிகேலம் ச ।
க்ருஷ்ணஸாரமாம்ஸம் ஶிஷ்டம் யூஷம் ச பிண்டகம்
பலாஶம் கஷாயம் ச பலஶமூலம் ச ॥௪௯॥

சகல அங்கங்களையும், ஒரே விதமாகவோ மாறுபாடு உடையதாகவோ உபயோகிப்பதாகும். 46½

துலா திரவியத்திற்குமேலே, பலகைகளால் மறைப்பதாகும். அல்லது செங்கற்களினாலே மறைப்பதுமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே செய்ய வேண்டும். 47

மஞ்சத்தின் உயரமானது, மஸூரிகையின் உயரத்தில், பத்தில் ஒருபங்கு, அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அல்லது தலிபத்தில் அரைபாகம் இருப்பதுமாகும். முறையறிந்தவர்கள், மஸூரிகையானது, பலமாகவும், விஸ்தாரமாகவும், அழகாகவும் இருக்குமோ அவ்விதமாக முறையுடன் கல்பிக்கவேண்டும். (தலிபம்–தூண்) 48

தேன் 1, நெய் 2, தயிர் 3, பால் 4, மாஷயூஷம் 5, (உளுந்தங்கஞ்சி) சர்மம் 6, மரப்பட்டை அல்லது தோல் 7, வாழைப்பழம் 8, வெல்லம் 9, தேங்காய் 10 இவைகளை

ஹஸ்தஸ்தம்பதுலாதிகாந் ந்ருணாம் கேஹே யுஞ்ஜ்யாதயுக்மம் யதா
யுக்மாயுக்மகஸம்யுக்தான் ஸுராணாம் கேஹே யுஞ்ஜீத ஹஸ்தாதிகாந் ।
மத்யே த்வாரமநிந்திதம் ஸுரத்விஜக்ஷிதீஶாநாம்
ஶேஷாணாமுபமத்யே து விஹிதம் ஸர்வஸம்பதாம் ॥

ப்ரதேருபரி வேதி: ஸ்யாத் ஸா பாதவத் த்வ்யம்ஶம் த்ர்யம்ஶமுந்நதம் ।
அஷ்டஷட் அக்ஷாணி கம்பாதி வாதவாதவதாதி வா ||௫௧||

தொடர்ச்சியான பாகங்களினுலே முன்றயே விருத்திசெய்து கிடைத்த சூர்ணமானது நூறு பங்குகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு இருமடங்கு சர்கரையைச் சேர்க்க வேண்டும். *

மனிதர்களின் கிரஹங்களில் ஹஸ்தம், ஸ்தம்பம், துலாம் முதலியவைகளை ஒத்தைப்படையாகக் கல்பிக்க வேண்டும். தேவாலயங்களில் ஹஸ்தாதிகளை ஒத்தைப் படையாகவும் இரட்டைப்படையாகவும் கல்பிப்பதாம். தேவாலயங்கள், பிராம்ஹண கிரஹங்கள், ராஜகிரஹங்களில் மத்தியில் துவாரமிருப்பது நிந்திக்கப்படவில்லை. மற்றவர்களுககு துவாரமானது உபமத்தியமாகவே இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 50

பிரதிக்குமேலே வேதி இருக்கவேண்டும். அந்த வேதியானது, பாதத்தைப்போல், இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

வேதிகைகளில், இரண்டு, ஆறு அல்லது நான்கு

---

* இது மஸூரிகை முகப்பு அவைகளில் கல்பிக்கப்படும் சித்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கல்பிப்பதற்காகக் கூறப் பட்டதாம்.

பத்³மஶைவலபத்ராதி³ சித்ராம்ஶா வேதி³கா மதா꞉ ।
கம்பாத⁴ஸ்தாத் ப்ரயோஜ்யா ஹி ஸ்தம்பா⁴ஸ்தத்ரைவ
யுக்தித꞉ ॥ ௫௨ ॥

ஊர்த்⁴வாய꞉ கம்பவத் பட்டிகம் அக்³ரப³ந்த⁴நம் ।
வேதி³கோபரி யோஜ்யாநி ஜாலகாநி விசக்ஷணை꞉ ॥ ௫௩ ॥

த்யக்த்வா பி⁴த்திஸ்தம்ப⁴மத்⁴யம் தச்சதுர்த³ண்டா³ந்தவிஸ்த்ருதம் ।
த்³விதண்டா³தி³நிஜவ்யாஸவிமாணம் தம் த்³விருந்நதம் ॥ ௫௪ ॥

ஸார்த⁴ம் ப்ரத்யேகம் வாஸ்தும் த்யக்த்வா ஶ்யாம்பி⁴ப்ராம்ஶ்யகம் ।

கம்பங்களிருக்கவேண்டும். பாதத்தின் அளவில், நான்கில் ஒரு பங்கு கனமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். 51

வேதிகைகள், பத்மம், சைவலம், (பாசிக்கொத்து) இலை முதலிய சித்திரங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 51½

கம்பத்திற்குக் கீழே ஸ்தம்பங்களை பிரயோகிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, யுக்தியுடன், ஊர்துவ கம்பம்; அதக் கம்பத்தைப் போல, பட்டிகம், அக்கிர பந்தனம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 52½

ஸமர்தஞக இருப்பவன், வேதிகைக்குமேலே, ஜாலகங் களை (ஜன்னல்களை) வைக்கவேண்டும். 53

ஜன்னல்களை சுவற்றிலுள்ள தூணின் மத்தியத்தை விலக்கிவிட்டு, கல்பிக்கவேண்டும். அது, நான்கு தண்டம் வரையில் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும்.

அந்த ஜன்னல்கள் இரண்டு தண்டம் முதல் விஸ்தார முடையதாகவும், அதைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ள தாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54

யுக்மாயுக்மாங்க்ரிவிஸ்தாரை: ஸ்தம்பை: முகம் தம்மே ச
வைவாரே ||௫௫||

கவாக்ஷம் குஞ்ஜராக்ஷம் ச நந்த்யாவர்தர்ஜுக்ரியம் |
புஷ்பகண்டம் ஸகர்ணம் ச யோஜிதவ்யம் யதோசிதம் ||௫௬||

தீர்காச்ரம் கர்ணத்வாரம் து கவாக்ஷமிதி கீர்திதம் |
யுக்மாச்ரம் கர்ணத்வாரம் து குஞ்ஜராக்ஷமிதி கீர்திதம் ||௫௭||

பஞ்சஸூத்ரமயம் சித்ரம் ப்ரதக்ஷிணவசாத் க்ருதம் |
நந்த்யாவர்தாக்ருதிவசாத் நந்த்யாவர்தமிதி கீர்திதம் ||௫௮||

அவைகளின் உயரமானது, ஒண்ணரை, அல்லது ஒண்ணேகால் பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும். இந்த அளவில், மத்தியிலுள்ள பாதத்தின் துவாரத்தை ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இரட்டைப்படை அல்லது ஒத்தைப்படையான கால்கள், கம்பங்கள், இவைகள் அதன் உயரம், அகலங்களில் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 55

ஜாலகங்கள், கவாக்ஷம், குஞ்சராக்ஷம், ந்தியாவர்தம், ருஜுக்கிரியம், புஷ்ப கண்டம், ஸகர்ணம் என்று பலவிதமாகும். இவைகளை உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 56

கர்ணக துவாரமானது தீர்காச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு கவாக்ஷம் என்று பெயர்.

கர்ணக துவாரமானது யுக்மாச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு குஞ்சராக்ஷம் என்று பெயர். 57

பஞ்ச ஸூத்திரமயமான சித்திரமானது பிரதக்ஷிண வசமாக கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அது நந்தியா வர்தத்தின் உருவத்தைப்போலிருப்பதால், அதற்கு ந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 58

ஸ்தம்ப⁴திர்யக்³க³தம் கம்பம் ருஜுத்வாத்³ருஜுக்ரியம் ।
புஷ்பகண்ட²ம் ஸகர்ணம் ச நந்த்³யாவர்தம் ததோ²ச்யதே ॥

பி⁴த்திமத்⁴யாத் ப³ஹிஸ்தஸ்ய ஸ்தம்ப⁴ம் ஸம்யோஜ்ய கவாடயுக் ।
கவாடயுக்³மமேகம் வா பாடநோத்³கா⁴டநக்ஷமம் ॥௬௦॥

பாத³வர்கே³ அத²வா க்³ரீவா வர்கே³ வாதாயநஸ்தி²தி: ।
குளிகா ஜாலகம் தா³ம விந்யாஸாக்ருதிலக்ஷணம் ॥௬௧॥

ஸ்வஸ்திகம் வர்த⁴மாநம் ச ஸர்வதோப⁴த்³ரஸந்நிப⁴ம் ।
தா³ருஶைலேஷ்டகாத்³யைர்வா யுக்த்யா யோஜீத பி⁴த்திஷு ॥

ஜாலகம் ஶாலகம் காஷ்ட²வேஷ்டகம் ச த்ரிதா⁴ மதம் ।
ஜாலகம் ஜாலகேயத்⁴யங்க்ஷிஷ்டகாமயவேஷ்டகம் ॥ ௬௩ ॥

ஸ்தம்பத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்ற கம்பமானது, ருஜுவாக இருப்பதனாலே, அதற்கு ருஜுகிரியம், என்று பெயர்.

புஷ்பகண்டம், ஸகர்ணம், இவைகள் நந்தியாவர்தம் என்றே கூறப்படுகின்றன. 59

பித்திமத்தியிலிருந்து வெளியில், அதற்கு, கதவுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்.

கவாடமானது, இரண்டு அல்லது ஒன்று, சாத்தக் கூடியதாகவும், திறக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வாதாயன ஸ்திதியானது, பாதவர்கத்தில் அல்லது க்ரீவாவர்கத்திலிருக்கவேண்டும்.

வாதாயனமானது, குளிகாஜாலகம், தாமவிந்யாஸா கிருதி லக்ஷணம், ஸ்வஸ்திகம், வர்தமானம், ஸர்வதோபத்ர ஸன்னிபம், என்று பெயருடையதாகும். இவைகளை, மரம், கருங்கல், செங்கல், இவைகளினாலே யுக்தியுடன் யோஜனம் செய்யவேண்டும். 63

𑌜𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌜𑌾𑌲𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌸𑌂𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌧𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௬௪ ॥

𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌬𑌹𑌲𑌾 𑌫𑌲𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ ௬௫ ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌕𑌾 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌚 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

ஜாலகம், பாலகம், ஐஷ்டம்குட்யம், என்று மூன்று விதமாகும்.

ஜாலங்களுடன் கூடியது ஜாலகம், எனப்படும்.

கற்களாலமைக்கப்பட்டது, ஐஷ்டககுட்யம், எனப் படும்.

பலகையுடன் கூடியது பாலகம் எனப்படும். இது ஒவ்வொன்றும் பித்திமத்தியில் பாதமுடையதாகும். பித்தி பந்தனமானது கீழும் மேலும் பத்மத்துடன் கல்பிக்கப் பட்ட பட்டிகையையுடையதாம். 64

பலகையானது பாதத்தில் கால்பங்கு ஆறில் ஒருபங்கு, கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பலகாமய மாக இருப்பது சிபிகாகுட்யத்தைப்போல் எங்கும் பலகை யினாலேயே அமைந்திருக்க வேண்டும். இதற்கு பலகாகுட்யம் என்று பெயர். 65½

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், இவைகளில், எது எங்கு உசிதமாகத்தோன்றுகிறதோ அதை அங்கு கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 66

நைவ சேத்யா வேதிகா ஜாலகார்த்தம்
ந ப்ரத்யங்கம் ஸர்வத: சேதநீயம் ॥ கூஎ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே ப்ரஸ்தரகரணம் நாம
ஷோடஶோऽத்யாய: ॥

இவ்விதமாக வேதிகாங்கமான ப்ரஸ்தரம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதை அறிந்தவர்கள், ஜாலகத்தையும், மூன்றுவிதமான குட்யத்தையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

ஜாலகத்திற்காக வேதிகையை சேதிக்கக்கூடாது. எங்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் சேதிக்கவும் கூடாது.

ப்ரஸ்தரகரணம் என்னும் பதினாறுவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑌯𑌿𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌦𑌾𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑍇𑌤𑍇𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌮𑌲𑍍𑌲𑌲𑍀𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌗(𑌮)𑌪𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌗𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍈𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥௧॥

பதினேழாவது அத்தியாயம்

பக்கத்தில் வைப்பது, நிறுத்தி வைப்பது, படுக்கையாக வைப்பது, என்ற முறைகளில் திரவியங்களின் ஸந்தியைக் கூறுகிறேன்.

ஒரு பதார்த்தத்தில் பல பதார்த்தங்களை இணைத்து வைப்பதனாலே, துர்லபமான நுனி மரங்களில் பலத்தை விருத்தி செய்வதனாலே, ஸந்திகார்யமானது, சிலாகிக்கத் தக்கதாக இருக்கும். இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் ஸந்தி கார்யமானது ஒரே ஜாதியான உத்தம விருக்ஷங்களினாலே செய்யப்படவேண்டும். 2

இந்தி ஸந்தியானது, மல்லலீலம் 1, பிரம்ஹராஜம் 2, வேணுபர்வகம் 3, பூகபர்வம் 4, தேவஸந்தி 5, தண்டிகை 6 என ஆறுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

ஸ்தபதியானவன், வீட்டிற்கு வெளியில் நான்கு பக்கங்களிலும் நின்று, வீட்டைப்பார்த்து தெற்கு வடக்குகளில்,

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌤𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑌰𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌮𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯(𑌧𑍍𑌯)𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑌰𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௬॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌅𑌥 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥

𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑌮𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌧𑌾𑌰𑌾𑌧𑍇𑌯𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥௮॥

கிரமமாக நீளமானதுடனும், குட்டையானதுடனும் இணைக்க வேண்டும். 4

மத்தியிலும் தக்ஷிணபாகத்திலும் இணைக்க விரும்புகின்றவன், மத்தியில் அதிதீர்கமாகவும், நடுத்தர தீர்கமாகவும், முன்போல் இணைக்கவேண்டும். 5

வாமபாகம் வலது பாகங்களில் ஸமமான திரவியம், அல்லது மத்திதீர்கத்தினலே இணைக்கவேண்டும்.

வாம—தக்ஷ பாகங்களில் மத்திய திரவியமில்லாமல் ஸமமான திரவியத்தினலே இணைப்பதுமாகும். 6

இவ்விதமாக ஸந்தியை வெளிப்பக்கத்தில் செய்ய வேண்டும். அவ்விதமே உள்கையில் செய்வதுமாகும் என்று கருதுகிருர்கள். 6½

ஸ்தபதியானவன், ஹிருதயஸ்தானத்தில் நின்று நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்து, தீர்க திரவியம், அல்ப திரவியம்; ஸமதிரவியங்களை, முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 7½

திரவிய ஸந்தியை, ஆதாரம், ஆதேயம், என்ற நீதியுடன் ஸம்ஹரித்துக்கொள்ளவேண்டும். 8

[illegible] ।
[illegible] ॥௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௰॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

மூலத்துடன் மூலத்தையும் அகிரத்துடன் அக்கிரத்தையும் (மூலம்—அடிப்பக்கம், அக்ரம்—நுணி) இணைக்கலாகாது. மூலத்துடன், அக்கிரத்தையும், அக்கிரத்துடன் மூலத்தையும் சேர்த்து இணைப்பதனுல், ஸந்திகாரியமானது ஸுகத்தையளிப்பதாகும். 9

மூலத்தை கீழ் பக்கத்தில் சயிதமாகவும், அக்ரத்தை மேலேயும் இணைக்கவேண்டும்.

இரண்டு திரவியங்களைச் சேர்த்து ஒறுங்க இணைத்தால், இதற்கு, மல்லலீலை, என்று பெயர்.

மூன்று திரவியங்களைச் சேர்த்து, இரண்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், இதற்கு பிரம்ஹராஜம் என்று பெயர்.

நான்கு அல்லது ஐந்து திரவியங்களைச் சேர்த்து முறையே, மூன்று, அல்லது, நான்கு ஸந்திகள் கல்பிக்கப் பட்டால், அதற்கு வேணுபர்வம் என்று பெயர். இது தேவாலயங்களிலும், மனுஷ்ய கிரஹங்களிலும் கல்பிக்கப் படுவதாகும்.

ஷட்க(ம)ஸப்தஸு தத்ர ஸ்ம்ருதம் பூகபர்வாக்யகம்
ஸ்ம்ருதம் |
தனதான்யப்ரதம் ஸந்தி: பஞ்சஷட் வாஸ்துவா ||கங||

தேவஸந்திரிதி ப்ரோக்த: ஸர்வவாஸேஷு யோக்யத: |
பஹுஸந்திப்ரதானைஸ்து த்ரவ்யை: தீர்கஹ்ரஸ்வம் ச
ஸந்திதம் || கச ||

தண்டிகேதி ஸமாக்யாதா தனதான்யஸுகப்ரதா |
தக்ஷிணாபரபாகே து த்ரவ்யமூலம் ப்ரஶஸ்யதே ||

அக்ரமக்ரம் ததைவாந்த்யம் தேஷாம் ஸந்தானமிஷ்யதே |
ஆதாரம் ப்ரயுகம் ப்ராக்யம் மூலாக்ரம் த்ருடதாநிஷ்ட ||

ஆறு, ஏழு திரவியங்களினாலே, ஐந்து, ஆறு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு பூகபர்வம், என்று பெயர். இது, தனம், தானியங்களையளிக்கும். 12½

எட்டு — ஒன்பது திரவியங்களினாலே, ஏழு — எட்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அது சகல வீடுகளுக்கும் யோக்யமாகையால், அதற்கு **தேவஸந்தி** என்று பெயர்.

பல திரவியங்களினாலே, தீர்கமாகவும், அல்பமாகவும், பல ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்குத் **தண்டிகை** என்று பெயர். இது, தனம், தானியம், சுகம் இவைகளை யளிக்கும்.

திரவியத்தின் மூலமானது (அடிப்பக்கமானது) தெற்கு, அல்லது மேற்கிலிருப்பது புகழப்படுகின்றது. 16

அவைகளின், நுனியை நுனியுடனும், அடியை அடி யுடனும் வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

அவைகளில் ஆதார திரவியத்தை அடியையும்

[illegible] |
[illegible] ||௧௭||

[illegible] |
[illegible] ||௧௮||

[illegible] |
[illegible] ||௧௯||

[illegible] |
[illegible] ||௨௰||

நுனியையும் துண்டித்துவிட்டு, முதலில் கிழக்கில் வைக்க வேண்டும். (ஆதாரம்–தாங்கல், வளை) 16

அதன்மேலே தென்பக்கத்திலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும் வைக்கப்படும் திரவியங்களின் நுனிகளை வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

தெற்கிலிருந்தும் வடக்கிலிருந்தும் மேலே வைக்கப்படும் திரவியங்களின் மூலமானது, உச்சியில் செதுக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். 17

மேற்கேயிருப்பதை ஆதேய வஸ்துவுக்கேற்றபடி அடிப் பக்கத்தில் செதுக்கி வைக்கவேண்டும்.

இவ்விதம் கல்பிப்பதற்கு சர்வதோபத்ரம் என்று பெயர்.

இவ்விதமே தெற்கிலிருந்து துவக்கி, நந்தியாவர்தத் திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே நந்தியா வர்தத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 18½

தெற்கிலிருந்து வடக்கே நீட்டி வைக்கப்படும் திரவியங்கள், தெற்கே கர்ணமுள்ளவைகளாக இருக்க வேண்டும். 19

பூர்வாபரஸ்திதம் தீர்கம் பூர்வாயாம் து ஸகர்ணகம் ।
ஆதாராதேயநீத்யைவ பூர்வாதீநி ச விந்யஸேத் ॥

நந்த்யாவர்த்தமிதம் தக்ஷிணாதீநி ச க்ரமாத் ।
பக்ஷயோருபயோர்பஹுத்ரவ்யைர்த்வித்ரவ்யேண வா
ப்ராகுதக்ஸூச்யக்ரகம் ॥ ௨௨ ॥

ஸஶிகைஸ்து பஹுத்ரவ்யை: த்வாப்யாம் வா
க்ரதிதம் க்ரமாத் ।
ஸ்வஸ்த்யாக்ருதிஸமாயுக்தம் ஸ்வஸ்திபந்தநமிஷ்யதே ॥ ௨௩ ॥

கிழக்கு மேற்காக நீட்டிவைக்கப்படுகின்ற வஸ்துவானது, மேற்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

தெற்கு வடக்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது, வடக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 20

கிழக்கு மேற்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது, கிழக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு முதல் வைக்கப்படும் இவைகளை, ஆதாரம் ஆதேயம் என்ற முறையின்படியே வைக்கவேண்டும். 21

இவ்விதமாக வைத்து கல்பிக்கப்படுவதற்கு, **நந்தியாவர்தம்** என்று பெயர்.

அதைப்போலவே, தெற்கு முதலியவைகளிலிருப்பவைகளையும், முறையே, இரு பக்கங்களிலும், அநேக திரவியங்களினாலே, கிழக்கு நுனியாகவும் வடக்கு நுனியாகவும், இருக்கும்படி நீண்டிருப்பதும், சிகையுடன் கூடிய பல திரவியங்களினாலேயாவது, இரண்டு திரவியங்களினாலேயாவது, அம்மைக்கப்பட்டிருப்பதும், குறுக்கே அக்ரபாகத்தையுடையதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப் போன்ற ஆகாரத்தையுடையதாகவும் கல்பிக்கப்படுவதற்கு, **ஸ்வஸ்திக பந்தம்** என்று பெயர். 23

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
[illegible] ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
[illegible] ।

𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
[illegible] ॥

மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதும், வெளிப்பக்கத்தில் யுக்தியுடன் பல திரவியங்களுடன் கூடியதும், அதே போல அதன் இடைவெளிகளிலும் பல திரவியங்களுடனும் கூடியது, பத்திரகம் என்று கூறப்படும். 24

பூர்வதிரவியம் பரதிரவியத்துடன் கூடிய பத்திரகத்தை தெற்கிலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும், சாலைகளின் சுவற்றை ஆசிரயித்து யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கல்பிக்கப்படும் இந்த பந்தத்திற்கு வர்தமானம் என்று பெயர். 25½

மேலே மேலே கல்பிக்கப்படவிருக்கின்ற தலங்களுக்கேற்றபடி, அடித்தலமான பூதலத்தில் யுக்தியுடன் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். 26

அவ்வாறில்லாமல் விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது ஆபத்துக்கு ஹேதுவாகும் என்பது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயமாகும். 26½

சாமர்தியசாலியாக இருப்பவன், நீளமாகவும், குட்டையாகவும் இருக்கும் திரவியங்களைச் சேர்த்து, அவைகளை இணைக்கும்பொழுது, பொருத்துவதற்கு ஏற்ற வலுவுடைய

யதாஸ்வரூபம் யதாயோகம் ததா யோக்யம் விசக்ஷணை: |
ஏவம் விதிவிஶிஷ்டம் ஸ்யாத் ஸம்பந்தை த்ரவ்யஸம்பதம் ||

மேஷயுக்தம் த்ரிகண்டம் ச ஸௌபத்ரம் அர்த்தபாணிகம் |
மஹாவ்ருத்தம் ச பஞ்சைதே ஸ்தம்பானாம் ஸந்தய: ஸ்ம்ருதா: ||

ஷட்ஶிகம் சசஷதந்தம் ச ஸூகரக்ராணமேவ ச |
ஸங்கீர்ணகீலம் வஜ்ராபம் பஞ்சைவ ஶயிதேஷ்வபி ||௩௰||

ஸ்வவ்யாஸகர்ணதைர்க்யஸ்ய தைர்க்யம் வா ததாயதம் |
த்ர்யம்ஶைகம் மத்யமே ஶிகம் மேஷயுக்தம் ப்ரகீர்த்திதம் ||௩௧||

ஸ்வஸ்திகாகாரம் த்ரிகண்டம் ஸ்யாத் ஸ த்ரிஶூலி
த்ரிகண்டகம் |

தாகவும், தகுதியுள்ளதாகவும் பார்த்து, ஏற்றவாறு கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக திரவியங்களை விதியுடன் சேர்த்துப் பிணைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையுமளிப்பதாகும். 28

ஸ்தம்பஸந்திகள், மேஷயுத்தம் 1, த்ரிகண்டம் 2, ஸௌபத்ரம் 3, அர்தபாணிகம் 4, மஹாவிருத்தம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 29

சயிதஸந்திகள் (படுக்கையாக இருக்கின்ற வஸ்துக்களின் ஸந்திகள்) ஷட்சிகை 1, ச்சஷதந்தம் 2, ஸூகரக்ராணம் 3, ஸங்கீர்ணகீலம் 4, வஜ்ராபம் 5 என்று ஐந்து விதமாகும். 30

தனது வியாசத்தில் கர்ணமுடையதும், வியாசத்தைப் போல் ஒண்ணரைப்பங்கு நீளமுடையதும், மூன்றிலொரு பாகம் மத்தியில் சிகையுடையதும், மேஷயுத்தம் என்னும் பந்தமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31

ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்றிருப்பது திரிகண்டபந்தமாகும். திரிசூலியாக இருப்பது, திரிகண்டபந்தமாகும்.

பார்ஶ்வே சது:ஶிகோபேதம் ஸௌபத்ரமிதி ஸம்ஜ்ஞிதம்

ஸந்தம் த்விகண்டா து மூலோர்த்வே அதோத்யர்தாதி
ச்சேதநாத் ।
ஸந்திரர்தபாணிரிதி ப்ரோக்தோ மூர்தஸ்தம்ப நாளாந்த: ॥௩௩॥

ஸந்திர்வ்ருத்தஶிகம் யத்து தந்மஹாவ்ருத்தபந்தகம் ।
வ்ருத்தாக்ருதிஷு பாதேஷு ப்ரயுஞ்ஜீத விசக்ஷண: ॥௩௪॥

ஸ்தம்பாநாம் ஸ்தம்பதைர்க்யார்தாத் அதஸ்ஸந்தாநமாசரேத் ।
ஸ்தம்பமத்யோர்த்வஸந்திஸ்ச விபதாமாஸ்பதம் ஸதா ॥௩௫॥

பக்கத்தில் நான்கு சிகையுடன் கூடியதற்கு **ஸௌபத்திர**ம் என்று பெயர். 32

இணைக்கப்படும் இரண்டு வஸ்துக்களின் கனபரிமாணத்தில், அடியிலுள்ள வஸ்துவில் அரைப்பங்கும் மேலேயுள்ளதில் அரைப்பங்கும் சேதித்துவிட்டு அவ்விரண்டுகளையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராகவைத்துக் கல்பிக்கப்படும் ஸந்திக்கு **அர்தபாணிபந்த**ம் என்று பெயர். 33

மத்தியில் அரைவட்டமான சிகையுடையது **மஹாவிருத்தபந்த**ம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், இந்த மஹாவிருத்தபந்தத்தை, விருத்தாகாரமான பாதங்களில் கல்பிக்க வேண்டும். 34

தூண்களில், தூணின் நீளத்தில் சரிபாதியளவுக்குக் கீழே, சந்தானத்தை (சந்தானம்—ஒட்டு) செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் ஸ்தம்பத்தின் நடுவிலாவது, பாதிக்கு மேலேயாவது சந்தியை கல்பித்தால், அது அடிக்கடி ஆபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 35

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍂𑌲𑌮𑌧𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌾𑌲𑍇 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌷𑌟𑍍𑌶𑌿𑌖𑌾 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌕𑍀𑌲𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌷𑌟𑍍𑌶𑌿𑌖𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥ ௩௮ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌝𑌷𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௯ ॥

கும்பம், மண்டி, இவைகளின் சம்பந்தத்துடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும்.

அலங்காரங்களுடன் கூடிய சிலாஸ்தம்பத்தில் பொருத்தமாக இருக்கும்படி, சந்தியைக் கல்பிப்பதாகும். 36

நிற்கின்ற மரத்தின் அங்கமானது எவ்வாறிருக்குமோ, அதேபோல ஸ்தம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அப்படிக்கில்லாமல், மேலே அடிப்பக்கத்தையும், கீழே நுனிப்பக்கத்தையும் வைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 37

அர்தபாணிபந்தத்தில், இரண்டு நெற்றிகளிலும் கலப்பையைப்போன்ற ஆறு குடுமிகளும், கனமாக மத்தியிலுள்ள கீலமு(கூறு அல்லது முளை)முடையது ஷட்சிகை என்று கூறப்படும். 38

தனது (ஸ்தம்பத்தின்) விஸ்தாரத்தில், குறுக்காகக் கைகளில் (பக்கங்களில்) நுனியையுடையதற்கு ச்சஷதந்தம் (மீன் அல்லது முதலைப் பல்) என்று பெயர்.

ஸூகரக்⁴ராணஶிகா²யுக்தம் ஸூகரக்⁴ராணஸந்தி⁴கம் ।
யதா²ப³லம் யதா²யுக்தி நாநாப³லமுதீ³ரிதம் ॥ ௪0 ॥

நாநாகீலைர்யுதம் தத்து ஸங்கீர்ணம் ஸந்த்⁴யாஸ்து ஸங்கீர்ணகீலகம் ।
வஜ்ராக்ருதிஶிக²ம் நாம்நா வஜ்ரஸந்தி⁴ரிஹைவ தத் ॥ ௪௧ ॥

ஸமத்வேந்து பங்க்திஸந்தா⁴நே ஸந்தி⁴ரேகாக்ருதிர்ப⁴வேத் ।
உபர்யுபரி சைவம் ஸ்யாத்³ விபரீதே விபத்கரம் ॥ ௪௨ ॥

அந்தர்மூலம் ப³ஹிரக்³ரம் பார்ஶ்வத்³ரவ்யேஷு யோஜயேத் ।
அந்தராக்³ரம் ப³ஹிர்மூலம் ஸ்வாமிநாஶஸ்ய காரணம் ॥ ௪௩ ॥

ஸ்தம்பத்தின் மேலும் கீழும் பொருத்தமாகவும், பலமான சிகையுடன் கூடியதாகவும், சூகரத்தின் கிராணத்தை (பன்றியின் மூக்கை)ப்போன்ற வடிவமுடையதுமான பந்தத்திற்கு சூகரக்ராணம் என்று பெயர். 39½

பலமாக இருக்கும்படி, பலவிதத்திலும் பலமுள்ள சிகைகளுடன் கூடியதாகவும், பல கீலங்களுடனும் கல்பிக்கப் படுகின்ற ஸந்திக்கு, ஸங்கீர்ணகீலகம் என்று பெயர்.

வஜ்ரத்தைப்போன்ற சிகையுடன் கூடிய ஸந்தியானது வஜ்ரஸந்தி என்று கூறப்படும். இது வஜ்ரத்தைப் போன்றதேயாகும். 41

இதை வரிசையாகக் கல்பிக்கும்பொழுது, சந்தியானது ஒரேவிதமாகக் காணப்படும்.

மேன்மேலும் இவ்விதமாகவே கல்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல், விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது விபத்தை யுண்டுபண்ணும். 42

பார்சுவ திரவியங்களில், உள்ளே மூலத்தையும், வெளியில் நுணியையும் வைத்து ஸந்தியை கல்பிக்க வேண்டும்.

शिखा दन्तं च शूलं च वित्तं पर्यायशब्दितम् ।
शल्यं च शङ्कुराणिश्च कीलं पर्यायवाचकम् ॥४४॥

अष्टसप्तकषडंशकेंऽशिके
स्तम्भतारयोः शूलकीलयोः ।
कीलपार्श्वयोः पादमध्यमं
योजयेत् समं तु बुद्धिमान् ॥ ४५ ॥

स्तम्भान्तं दन्तान्तकं चेद्विनाशं
दन्तान्तं चेत् स्तम्भान्तं तथैव ।
स्तम्भान्तं चेत् सन्धिमध्यं समानं
सन्धेर्मध्यं पादमध्यं क्षयं स्यात् ॥ ४६ ॥

உள்பக்கத்தில் நுணியும், வெளிப்பக்கத்தில் அடியுமாக கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, யஜமானனுக்கு அழிவை யுண்டுபண்ணும். 43

சிகை, தந்தம், சூலம், வித்தம், இந்த பதங்கள் பரியாய பதங்களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சல்யம், சங்கு, ஆணி, கீலம், இந்த பதங்கள் பரியாய வாசக பதங்களாகும் என்று கூறப்படுகிறது. 44

சிறந்த அறிவாளியாக இருப்பவன், எட்டு, ஏழு, அல்லது, ஆறு அம்சங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், சூலம், கீலம், இவைகளுக்கு பாகத்துடன் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலத்தையும், கீலத்தின் பார்சுவத்தையும், ஸ்தம்பத்தின் மத்தியையும், ஸமமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். 45

ஸ்தம்பாந்தமானது, தந்தாந்தகமாக இருந்தால், (தந்தத்தின் இறுதியானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால்) அது அழிவையுண்டுபண்ணும்.

திக்விதிக்த்வாரதேவாம்ஶம் ஸந்திம் த்யக்த்வா ப்ரயோஜயேத் |
அர்காந்தகாம்புஸோமாநாம் ஸ்தாநம் திக்ஷு கீர்திதம் ||

அக்நிராக்ஷஸவாய்வீஶஸ்தாநம் விதிக்ஷு ஸம்ஸ்ம்ருதம் |
க்ருஹக்ஷதஸ்ய புஷ்பாஸ்ய பல்லாடஸ்ய மஹேந்த்ரத꞉ ||௪அ||

த்வாரதேஶாம்ஶக(கம்)தேஷாம் தத்ர ஸந்திம் ந காரயேத் |
ஶல்யம் ச தந்த்ரம் த்யக்த்வைவ பூர்வோக்தாநாம் ச ஸம்மதம் ||

தந்தாந்தமானது, ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாக இருந்தாலும், அதேபோல அழிவையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்திய பாகமானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால், அது ரோகத்தையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்தியமானது, பாதத்தின் மத்தியமாக இருந்தால், அது அழிவையளிக்கும். 46

திக்குகள், விதிக்குகள், துவார தேவாம்சங்கள், இவைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிவிட்டு, சந்தியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அர்கன், யமன், வருணன், ஸோமன், இவர்களின் ஸ்தானங்கள், திக்குகளென்று கூறப்படுகின்றன. 47

அக்கினி நிருருதி வாயு, ஈசானன், இவர்களின் ஸ்தானங்கள், விதிக்குகள், என்று கூறப்படுகின்றன.

கிரஹக்ஷதன், புஷ்பன், பல்லாடன், இந்திரன், இவர்களின் அம்சங்கள், துவாரங்களாகும். அந்த விடங்களில் சந்தியைக் கல்பிக்கக்கூடாது. 48½

புத்திமானாக இருப்பவன், சல்யத்தையும், தந்தத்தையும் விட்டு விட்டு, முன்பு கூறப்பட்டவைகளுக்கு சம்மதமாக

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍀𑌤 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌽𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥௫௦॥

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌖𑌾 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌵𑍇𑌧𑌂 𑌚 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌕𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌧𑌕𑌮𑍍 ॥௫௧॥

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿(𑌂) 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥௫௨॥

𑌤𑌾𑌰𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌶𑌲𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 ।

இருக்கும்படி, மத்தியார்த்தத்தையும், மத்திய மத்தியத்தையும் விட்டுவிட்டு, சந்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 49½

திரவியத்தின் மத்தியிலுள்ள சூத்திரத்திற்கு வலது இடது புறங்களில் தந்தமும், திரவிய விஸ்தாரத்தின் மத்தியிலுள்ள சிகையும், சீக்கிரமாக அழிவையுண்டுபண்ணும். 50½

சந்திகள் ஒன்றோடொன்று இடித்துக்கொள்ளுவது சிகாவேதம், கீலவேதம் (வேதம்–ஒன்றில் மற்றொன்று இடிப்பது) இவைகள் தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளுக்கு தினந்தோறும் ஆபத்தை விளைவிக்கும்.

இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் சேர்த்து சந்திகல்பனம் செய்வதை விட்டுவிடவேண்டும். 52

தார தீவ்ர மத்தியிலுள்ளதற்கு கல்பியசல்யம் என்று பெயர். இதை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் விதியுடன் ஸந்தியின் நீளத்தின் மத்தியில் யோஜனம் செய்ய வேண்டும். 53

ஸவெ-ஷோஜவி வண-ரா௺ாம் ஸவ-ஸம்வகூயொ ஜவெக ||

வா-ஙாவெணெ௺-௮௺வசூ வெஷ்௺-௮வா-ஙாவெண-
௺-௮வெஙவி |
௺வெ௺-௮வா௺ாம் உ வஷ்ராணாம் யொடமா ஜீணெ-௮ஷு
ஜீணி-௮௺ாழ ||௫௫||

யா-வெக்ஷ்வ உ வஷ்ஸம்யா௺ம் ஸம்வசூரஜாஷ்௨ம் ஸசூா |
விபரீதெ வி௺ாஙாய ஜவெஷெவெகி நிஷ்யஃ || ௫௬ ||

ஊஷ்-௮உ வஷ்ராணி ஸவ-ரணி வாஜ௺ாதீநி யா௺ஷ்வி |
ஸஙிவா௺ஷ்ஙிவா௮௺ா௺ஷ்க்ஷ்ா யொஜஷ்ா௺ி வ௵வ-௮வக ||

வாஷெவஙி ஜவெக ஸம்யோஜநெ ௮௺வ காஙாபெக |

அறியாமையினுலேயோ, த்வரையினுலேயோ (அவஸரத்தினுலேயோ) கூறப்படாத இடத்தில் யோஜனம் செய்தால், அது, ஸகல வர்ணத்தார்களுக்கும், ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும்.

புதிய திரவியங்களை புதியவைகளுடனும் பழையதான ஜீர்ணமான திரவியத்தை ஜீர்ணமான திரவியத்துடனும் யுக்தியுடன் செய்யப்படுகின்ற திரவிய ஸந்தானமானது ஸம்பத்துக்களுக்கு காரணமாகும்.

விபரீதமாக கல்பிக்கப்பட்டால், அது, விநாசத்தையே உண்டுபண்ணும் என்பது நிச்சயம். 56

வாஜனம் முதலிய ஊர்துவ திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும், சிகையுடன் கூடியவைகளானுலும், சிகை இல்லாதவைகளானுலும், முன்பு கூறியதைப்போல யுக்தியுடன் இணைக்க வேண்டும். 57

இணைப்பானது பாதத்திற்கு மேலே இருக்கவேண்டும். நடுவில் இருக்கக்கூடாது.

ப்ரஹ்மஸ்தோர்த்வத்ரவ்யஸந்தாநம் விபதாம் பதம் ||௫௮||

ப்ரஹ்மஸ்தாநஸ்தித: ஸ்தம்ப: ஸ்வாமிநஸ்து விநாஶக: |
தத்ரோர்த்வஸ்தாபிதத்ரவ்யாண்யத்ர தோஷதா ந பவந்தி தே ||

பும்ஸ்த்ரீநபும்ஸகக்ஷ்மாருஹஸந்திகார்யே
பும்ஸா ச பும் ப்ரஹிதமேவ ததைவ பும்ஸ்த்ரீ |
நைவோஹயேந ச நபும்ஸகஸந்தி: ஸ்யாத்
ஜாத்யைகயா புருஷ உக்தவிதிக்ரமம் வா || ௫௯ ||

ஏவம் யதோக்தத்ரவ்யஸந்தாநயோகம்
ப்ரோக்தம் ந்ருணாம் ஸித்திதாநாம் நிதாநே |

பிரம்ஹஸ்தானத்தில் உச்சியிலுள்ள திரவியங்களை இணைப்பது ஆபத்துக்களுக்கு இடமாகும். 58

பிரம்ஹஸ்தானத்திலிருக்கும் ஸ்தம்பமானது, யஜமானனுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். (பிரம்ஹஸ்தானத்தில் தூண் வைக்கக்கூடாது என்பது பொருள்)

இங்கு (பிரம்ஹஸ்தானத்தில்) மேலே வைக்கப்படும் துலாதி திரவியங்கள் தோஷத்தையுண்டுபண்ணமாட்டா.

புருஷ விருக்ஷம், ஸ்திரீ விருக்ஷம், நபும்ஸகவிருக்ஷங்களை இணைக்கும்பொழுது, புருஷ விருக்ஷத்தை புருஷ விருக்ஷத்தோடும், அல்லது புருஷ விருக்ஷத்தை ஸ்திரீ விருக்ஷத்தோடும் இணைக்கவேண்டும். அதேபோல ஸ்திரீ விருக்ஷத்தை ஸ்திரீ விருக்ஷத்தோடு அல்லது புருஷ விருக்ஷத்தோடு இணைக்கவேண்டும்.

ஸ்திரீ விருக்ஷத்தையோ புருஷ விருக்ஷத்தையோ நபும்ஸக விருக்ஷத்தோடு சேர்த்து இணைக்கக்கூடாது.

யுக்த்யா யுக்தம் ஸம்பதாதாயகம் தத்
அயுக்த்யாऽயுக்தம் ஸர்வஸம்பத் க்ஷயம் ஸ்யாத் ||௬௧||

சில்பம் ஸ்தூலதரம் விதேயமயநா தீர்காதிகம் சேதயேத்
ஸூக்ஷ்மம் கார்யமிஹோபி தந்தஸத்ருசம் நிம்நம் ச
பக்வேஷ்டகை: |

ஒரே ஜாதி விருக்ஷமாக இணைப்பது சுபகரமாகும். 60

இவ்விதமாக தேவாலயங்களிலும், மனித கிருஹங்களிலும், யுக்தியுடன் செய்யப்படும் திரவிய சந்தான யோகமானது, கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற திரவிய சந்தானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் ஹேதுவாகும்.

யுக்தியுடனில்லாமல் செய்யப்படும் திரவிய சந்தானமானது, சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 61

இணைக்கும்பொழுது, துவாரமானது, சிறிதாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நீளமாக இருப்பதில், அதிகமான பாகத்தை வெட்டிவிட வேண்டும்.

பெரிதாக இருக்கின்ற மரம், சிலை, இவைகள் இபதந்தம் (யானையின் தந்தம்) என்று கூறப்படும், பக்வேஷ்டகமானது, நிம்னம் என்று கூறப்படும்.

பக்வேஷ்டகத்தினாலே, (சுட்ட கல்லினாலே) கல்பிக்கப்படும் நிர்கமனமானத்தை (கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படும் காரியமானத்தை) எப்பொழுதும் சுதையினாலேயே கல்பிக்கவேண்டும். அது மெல்லியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

[illegible]
[illegible] ||

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

கூர்மையான புத்தியுடையவன், முதலில் மனதினுலே செய்யவேண்டியதை ஊகித்து நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 62

மயமதத்தில் சந்திகர்ம விதானம் என்னும்
பதினேழாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

அத அஷ்டாதஶோऽத்யாய: ॥

கலபூஷணமேதேஷாம் ஶிரஶ்சந்தம் யதாதுநா ।
லுபாமாநம் ச வக்ஷ்யேஹம் ஸ்தூபிகாலக்ஷணம்
க்ரமாத் ॥ ௧ ॥

வேதிகா த்விகுணோத்ஸேதம் கந்தரம் ஶிகரோதயம் ।
தத்த்வித்ரிகுணதுங்கம் வா வேதிகோச்சம் து வா கலம் ॥

பாதாத்கர்பபித்தித்ரிபாகைகாம்ஶம் வேதிப்ரவேஶநம் ।
க்ரீவாவேஶம் தத்தாவதேவம் தைவே ச மாநுஷே ॥ ௩ ॥

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

இனி, இப்பொழுது, இவைகளின் களபூஷணம், சிரச்சந்தம், லுபாமானம், ஸ்தூபிகா லக்ஷணம், இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். 1

வேதிகையைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதான கந்தரமானது, சிகரத்தின் உதயமாகும். (உதயம்–உயரம். சிகரத்தின் கழுத்தானது, வேதிகையின் 2 பங்கு உயரம் இருக்கவேண்டும். சிகரத்தின் உயரம் அதன் கழுத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, களமானது, வேதிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு உயரமுடையதாகவோ, வேதிகையின் உயரமோ இருப்பதுமாகும். 2

வேதிகையின் பாதவேசனமானது, பாதத்திலிருந்து கர்பபித்தியின் (உயரத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்க வேண்டும். ஆகையால் (சிகரத்தின்) க்ரீவாவேசமானது, அவ்வளவு (வேதிகாவேசத்தினளவு) இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, தேவாலயங்களிலும், மானுஷ கிருஹங்களிலும் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

வேத்யங்க்ரி ப்ரவேஶம் ஸ்யாத் பித்திவிஷ்கம்பே பஞ்சபாகேகம் ।
க்ரீவாவேஶம் ததேவ ஸ்யாத் சதுரம்ஶே ததேவ து ॥௪॥

ஏவம் விவித மானேந க்ரீவா ஸாத்யா ப்ரயத்நத: ।
உத்தரம் வாஜனம் சைவ முஷ்டிபந்தம் ம்ருணாலிகா ॥௫॥

தண்டிகாவலயம் சைவ கண்டபூஷணமிஷ்யதே ।
முஷ்டிபந்தோபரி க்ஷிப்த வ்யாளநாடக மூர்த்தத: ॥ ௬ ॥

தண்டிகா து வித்யாதவ்யா தஸ்யோர்த்வே ஶிகரக்ரியா ।
ஶிகரோத்ஸேதமாத்ரம் து ஶேஷோத்ஸேதாம்ஶமாத்ரகம் ॥௭॥

தண்டிகாவதிவிஸ்தாரம் பஞ்சாம்ஶம் (ஶ)த்வ்யம்ஶமாத்ரகம் ।

வேதியின் அங்கிரி (பாதம்) வேசனமானது, பித்தியின் விஷ்கம்பத்தில், ஐந்தில் ஒரு பங்காகும். ஆதலால், க்ரீவா வேசமானது, அவ்வளவேயாகும். நான்கு பங்கிலும் அவ் விதமே (4ல் 1 பங்கு) ஆகும். 4

இவ்விதம் பலவித அளவுகளினாலே, பிரயாஸத்துடன், க்ரீவையை (க்ரீவை—கழுத்து) ஸாதிக்கவேண்டும்.

உத்தரம், வாஜனம், முஷ்டிபந்தம், மிருணாளிகை, தண்டிகை, வலயம் அல்லது தண்டிகாவலயம் இவைகள் களபூஷணமென்று கருதப்படுகின்றன. 5½

முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே போடப்பட்ட வியாள நாடகத்திற்குமேலே, தண்டிகையை கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே சிகர காரியமாகும்.

சிகரத்தின் உயரமானது, கீழே கூறப்பட்ட உயரத்தின் அம்சமான வசத்தினாலாகும். 7

தண்டிகையின் அவதி விஸ்தாரமானது, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு அளவுடையதாகும்.

[illegible] ||௮||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௯||

[illegible] |
[illegible] ||௧௧||

[illegible] |
[illegible] ||௧௨||

ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பதிமூன்று 13, பதினைந்து 15, பதினேழு 17, இந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, நான்கு 4, 'ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, அம்சங்களும் விஸ்தாரத்தில் பாதியும், சிகரத்தின் உயரமாகும். 9

(இந்த எட்டுவிதமான சிகரோதயங்களுக்கும் முறையே) பஞ்சாலம் 1, வைதேஹம் 2, மாகதம் 3, கௌரவம் 4, கௌஸலம் 5, சௌரஸேனம் 6, காந்தாரம் 7, ஆவந்திகம் 8 என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பெயர்களை சாமர்த்தியசாலிகள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

இவைகள் யாவும், ஜகனத்திற்கு (ஜகனம்—அடிவயிறு) வெளியிலேயே, ஒவ்வொன்றும் சேர்த்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 11

இவைகள் யாவும், தேவர்களுக்கு உள்ளவைகளாகும். (தேவாலயங்களில் உள்ளவைகளாகும்.) இவைகளில், பாதிக்குக் கீழ்ப்பட்டது மானுஷமாகும்.

ஊர்த்வமாவந்திகாத்(ஸ்ய-ஸ்ய)தத்வ்ருத்த்யஷ்டவி(ஷ்டவ-ஷ்ட)
விலுபோதயா: |
வ்யாமிஶ்ரம் ச கலிங்கம் ச ததா கௌஶிகமேவ ச ||௧௩||

வராடம் த்ராவிடம் சைவ பர்பரம் கோல்லகம் ததா |
ததா ஶௌண்டிகமித்யேதே வ்யாமிஶ்ரா விலுபோதயா: ||௧௪||

தேவானாம் கதிதான்யேவ பாஷண்டாஶ்ரமிணாமபி |
சதுரஶ்ரம் ச வ்ருத்தம் ச ஷடஶ்ராஷ்டாஶ்ரமேவ ச ||௧௫||

த்வாதஶாஶ்ரம் த்விரஷ்டாஶ்ரம் பத்மகுட்மலஸந்நிபம் |
ததாமலகபக்வாபம் தீர்கவ்ருத்தம் ச மௌலிகே ||௧௬||

அது, பத்து பாகம் முதல், பதினேழு பாகம் வரையில், ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, லுபோதயமானது, மேலே, ஆவந்திகத்தையொட்டி, எட்டுவிதமான வியாமிச்ர மானமாகும். (வியாமிச்ரம்—கலப்பு) 12½

இவைகளுக்கு, முறையே, வியாமிச்ரம் 1, கலிங்கம் 2, கௌசிகம் 3, வராடம் 4, திராவிடம் 5, பர்பரம் 6, கோல்லகம் 7, சௌண்டிகம் 8, என்று வியாமிச்ர விலுபோதயம் எட்டு விதமாகும். 14

தேவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளே, பாஷண்டாச்ரமிகளுக்குமாகும். 14½

ஹர்மியம் முதலியவைகளின் சிரஸ்ஸு (சிகரம்) கள், சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஷடச்ரம் 3, அஷ்டாச்ரம் 4, துவாதசாச்ரம் 5, த்விரஷ்டாச்ரம் 6, பத்மகுட்மலம் போன்றது 7, (சச்சதுரம் 1, வட்டவடிவம் 2, அறுகோணம் 3, எட்டுக்கோணம் 4, பன்னிரண்டு கோணம் 5, பதினாறு கோணம் 6, தாமரை மொட்டைப்போன்றது 7,) பழுத்த நெல்லிக்கனியைப் போன்றது 8, நீண்ட வட்டம் 9,

அஷ்டா(தி-ஷஷ்ட்ய-ஷ்டஷ்டஷ்டயா)ந்தாணி ஹாரோத்தாரிகாம்
ஶிராம்ஸி ஹி ।
ஷடாதிஷஷ்டிகர்ணாந்தம் அநுமதம் ஶிகராக்ருதி: ||௧௭||

தஸ்யோச்சாத் பத்மஸங்காரம் வேதாம்ஶம் பஞ்சமாம்ஶகம் ।
தத்ஸமோச்சம் த்ரிபாதம் வா தஸ்யோர்த்வே ஸ்தூபிகாயதி: ||

அல்பீயஸீ ஶிரஸோர்த்தா வா ஸாம்ஶமாத்ரா வா த்ரிபாதிகே ।
ஸம்க்ஷேபாத் ஸ்தூபிகாலங்க்ருதி: ஹ்யுபரிஷ்டாத்
ப்ரகாஶ்யதே || ௧௯ ||

கோளத்தைப்போன்றது 10, என பலவிதமான உருவமுடையதாகும்.

அந்த சிரஸ்ஸுகள், எட்டு முதல் அறுபத்துனன்கு வரையில் தாரைகளுடையவைகளாம். 16½

சிகரத்தின் ஆகாரமானது, ஆறு முதல் அறுபது வரையில் கர்ணமுடையவைகளும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 17

பத்மத்தின் உயரமானது, அதன் (அந்த சிகரத்தின்) உயரத்தில், நான்கில் ஒரு பாகம், அல்லது ஐந்தில் ஒரு பாகம் இருப்பதாகும். அதற்கு மேலே ஸ்தூபியின் உயரமானது, அதற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 18

அல்பமான ஸ்தூபிகையானது, சிரஸ்ஸில் பாதியளவுடையதாகவோ, மூன்றில் ஒருபங்கு அளவுடையதாகவோ இருப்பதாகும்.

ஸ்தூபியின் அலங்காரமானது, சுருக்கமாக, பின்பு கூறப்படுகிறது. 19

பஞ்சாத்³யேகாத³ஶாந்தாஸ்து அத²வா வேதா³தி³ த³ஶாந்தகா: |
அத²வீத்²யோருத்³வா ஸம்க்²யா தே³வே தே³வ ந்ருகேதனே ||

பூர்வோக்தம் ஹ்ருச்சரோத்ஸம் து வ்யாமிஶ்ரம் நாம புஷ்கரம் |
ஊர்த்⁴வஸ்தா²ந்யத⁴ஸ்ஸ்தா²னி புஷ்கராண்யர்த⁴மானத: ||௨௧||

அர்தா⁴தா³ரப்⁴ய ஸம்வ்ருத்ய பஶ்சாது³க்தோச்ச ஸீமயுக் |
ஆரோஹண்யவரோஹ்யாணி ரஹஸ்யமேதது³தா³ஹ்ருதம் ||

த³ண்டிகாவதி⁴காரார்த⁴ம் சதுரஶ்ரீக்ருதம் ஸமம் |
கோஷ்ணீஷாஸனஸீமாஸூத்ரயுக்தம் க⁴டம் நயேத் ||

தேவாலயம், மானுஷாலயங்களில், ஐந்து முதல் பதினொன்று வரையில், அல்லது, நான்குமுதல் பத்துவரையில், என, லுபைகளின் எண்ணிக்கை நான்காகும். (ஒத்தைப் படையானல், 5, 7, 9, அல்லது 11, இரட்டைப்படையானல், 4, 6, 8, அல்லது 10 என்பனவாம்) 20

முன்பு கூறப்பட்ட அந்தரோச்சமானது (மத்தியின் உயரமானது) வியாமிச்ரம் என்று பெயருடைய புஷ்கரமாகும். மேலேயுள்ளவைகளும் கீழேயுள்ளவைகளும், பாதியளவினாலே புஷ்கரங்களாகும். (புஷ்கரம்—தாமரைப்பூ) 21

பாதியிலிருந்து துவக்கித் திரும்பி பின்பு கூறப்பட்ட உயரத்தின் எல்லையில் கூடுவதாகும். இவைகள் ஆரோஹணித்தும் அவரோகணித்தும் (ஏறியும் இறங்கியும்) இருப்பவைகளாகும். இந்த விஷயமானது ரஹஸியமானதாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 22

தண்டிகையை எல்லையாகவுடைய ஆரத்தின் பாதியானது, சம சதுரச்ரமாகச் செய்யப்படவேண்டும். அது, சிரோவேஷ்டனத்தின் ஆஸன ஸீமா என்னும் ஸூத்திரத்துடன் கூடி இருக்கும்படி, கலத்தை சேர்த்துக் கல்பிக்க வேண்டும். 23

தண்டிகோத்தரபாஹுல்யம் ஸூத்ரயேதாஸநாதத: |
ஶூந்யே ததம்ஶாதாரப்ய தஶாம்ஶம் பிந்துமிஷ்யதே ||

கோஷ்ணீஷஸந்தேருத்க்ருஷ்டா பிந்தூச்சாயோச்சாவதேத் |
சாயோச்ச்ராயததாநாதி கஸூத்ராதாஸநே ந்யஸேத் ||உரு||

தாந்யேவ தண்டிகாதீநாம் பர்யந்தாநி பவந்தி ஹி |
கோஷ்ணீஷஸந்தேர் பர்யந்தபிந்த்வந்தம் லுப்யாயதம் ||உகூ||

தத்பர்யந்தவிஸ்தாரம் கஸூத்ரே விந்யஸேத்புந: |
ஸ்வஸ்வகர்ணகதச்சாயாமாநேந ஸர்வமாநயேத் ||

ஆசனத்திற்குக் கீழே தண்டிகைக்கு மேலே பஹுளமாக இருக்கும்படி ஸூத்திரிக்கவேண்டும்.

ஆசனத்தில், நான்கு அம்சம் முதல், பத்து அம்சம் வரையில், பிந்துக்களைக கல்பிக்கவேண்டும். 24

அந்த பிந்துக்களின் ஸீமச்சாயையானது, கோஷ்ணீஷ ஸந்தியைக்காட்டிலும், (சிரோவேஷ்டன ஸந்தியைக்காட்டிலும்) உச்சமாக (உயரமாக) இருக்கவேண்டும்.

சாயையின் உயர அகலமானங்களை, சிரஸின் அடியிலிருந்து, ஆஸனத்தில் நியாஸம் செய்யவேண்டும். 25

அவைகளே, தண்டிகை முதலியவைகளின் பரியந்தங்களாக ஆகின்றன. (தண்டிகைகளின் எல்லையாகும்.)

கோஷ்ணீஷத்தின் (சிரோவேஷ்டனத்தின்) துடர்ச்சியிலிருந்து, பரியந்தமான பிந்துவரையில், லுபையின் ஆயதமாகும். (ஆயதம்—விஸ்தாரம்.) 26

அததின் பர்யந்த விஸ்தாரத்தை, மறுபடி கஸூத்திரத்தில் (சிரோஸூத்திரத்தில்) விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அததன் கர்ணத்திலுள்ள சாயையின் மானத்தினலே, எல்லாவற்றையும் அளவிட வேண்டும். 27

தத்க்ஷய-ஜன்ம-ஜாதாணி உத்பய-ஜன்ம-ஜாதவத் ।
ஸாவம் மத்யலுபாஸீம்நோ வர்த்தநே ஸம்ஸங்க்யயா ॥

ஸாவஸாவ(த-உ-த-உர்)தஸ்புஷ்கராரோஹா
வாவரோஹ்ய ச ।
தத்தத்பர்யந்தஸூத்ரம் தத்தன்மல்லாயதம் விது: ॥ உகூ ॥

மத்யம் ச விமத்யம் ச லுபாகலநமேவ ஹி ।
மத்யம் ச மத்யகரணம் அகரணமநுகோடிகம் ॥ஙூ௦॥

கோடிரித்யேவமேதே பஞ்சலுபா: க்ரமாத் ।
யுக்மாம்ஶேஷ்வயுக்மஸம்க்யாபிரயுக்மேஷ்வயுக்மஸம்க்யயா ॥ஙூக॥

காஞ்சநாவிகோணஷீஷஸீஸாங்கம் ஸாம்ஸஸம்க்யயா ।

அவையவைகளின் பர்யந்த ஸூத்திரங்கள், மல்ல பர்யந்த ஸூத்திரங்களைப் போன்றவைகளாம்.

இவ்விதமாக மத்திய லுபையானது, எல்லை வரையில் வர்ண 16. ஸங்கியையினாலே விருத்தியடைகிறது. 28

இவ்விதமாகத் திருப்பி, அதன் பிறகு, ஆரோஹிணித்தும், அவரோஹிணித்தும், (ஏத்தியும், இறக்கியும்) அந்தந்த புஷ்கரங்களிலுண்டானதை (அளவை) அந்தந்த மல்லாயதமென கண்டுகொள்ள வேண்டும். 29

மத்தியத்துடன் கூடியதும், மத்தியத்துடன் கூடாததும், லுபாகலனமே (லுபையே) ஆகும்.

மத்தியம் 1, மத்திய கரணம் 2, அகரணம் 3, அனுகோடிகம் 4, கோடி 5, என்று வர்ணலுபைகள், முறையே, ஐந்து விதங்களாகும். 30½

லுபையானது, இரட்டைப்படை அம்சங்களுடையதானால், ஒத்தைப்படையான எண்களினாலும், ஒத்தைப்

ஶூலிகா ப்ரமணீயா ஹி பார்ஶ்வயோ: பார்ஶ்வயோரபி ||௩௨||

தத்தத் ஸூத்ராத் ஸ்திதாதூர்த்வம் நதஸூத்ராணி ஸூத்ரயேத் ।

ஶயிதஸூத்ராதத: ப்ருஷ்டவம்ஶஸூத்ராணி ஸூத்ரயேத் ||௩௩||

ஶயிதஸ்திதஸூத்ராந்த: கீலம் தத்கூடமூர்த்நி ।

ந்யாயாதனேந ஸர்வாஸாம் ஶூலிகா விலிகேத்ஸமா: ||

ஶூர்வார்த்தசந்த்ராகாரா ஸா ஶூலிகாக்ருதி: ।

ஏவம் ஸ்த்ரீபுருஷாகாரம் ஹி தயா கூடம் ப்ரகல்பயேத் ||

படையாலும் இரட்டைப்படையான எண்களிலும் சிரோந்தத்திலுள்ள உஷ்ணீஷம் வரையில் அம்ச எண்களுடையதாகும். 31½

சூலிகையை பக்கத்திலும் பக்கத்தில் பிரமணம் செய்ய வேண்டும். (சுற்றப்படவேண்டும்.) 32

மத்தியிலுள்ள ஸூத்திரங்களை, அந்தந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, ஸ்தித ஸூத்திரத்தி (நேராகச் செல்லுகின்ற ஸூத்திரத்தி)ற்குள்ளிருக்கின்ற ஸூத்திரங்களை ஸூத்திரிக்க (பிணைக்க) வேண்டும்.

சயித ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே (சயிதம்—நேராக இல்லாமல் சாய்வாக படுக்கையாக இருப்பது) பிருஷ்டவம்ச ஸூத்திரங்களை இணைக்கவேண்டும். 33

சயித ஸூத்திரம், ஸ்திதஸூத்திரம் இவைகளுக்குள்ளே இருக்கின்ற கீலமானது அந்த கூடத்தின் (கூடம்-கூட்டம்) சிரத்திலிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக வைத்து, எல்லாச் சூலிகைகளையும் சமமாகவும், அரைவட்ட சந்திரனைப்போலவும் எழுத வேண்டும். 34

பா³லகூடஸ்ய விஸ்தாரஸூத்ரஸ்தநமத்⁴யகா³த் ததா² |
கூடமத்⁴யஸ்ய ஸூத்ரம் து வலயத்³வாரமத்⁴யகம் ||௩௬||

பர்யந்தஸூத்ரகா³த³ந்தர் த³ண்டி³காக்³ரஜா ததி: |
தத³ந்தர்ஜாநுகவ்யாஸஸ்தத³ந்தஶ்சூலிகா ஸ்தி²தி: || ௩௭ ||

லுபாமாநம் து த³ண்ட³ம் வா ஸபாத³ம் ஸார்த⁴மேவ வா |
விஸ்தாரஸ்த்ரிசது:பஞ்சபா⁴கைகாம்ஶம் து தத்³க⁴நம் ||

ஜாநுவ்யாஸம் ததோ²த்ஸேத⁴ஶ்சூலிகாயார்த⁴மேவ வா |
உஷ்ணீகா விபா⁴க³ம் தாவச்சி²த்³ரவாஹாயதம் து தச்ச வதே³த் ||

சூலிகையின் உருவமானது, லுபையின் மத்தியிலும், விலுபையின் மத்தியிலும் சென்றிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்யப்படும் காரியமானது, குக்குட பக்ஷத்தைப்போல இருப்பதாகும். (குக்குட பக்ஷம்—கோழிச்சிறகு) 35

கூட மத்திய ஸூத்திரமானது, பால கூடவிஸ்தாரத்தினுள்ள ஸூத்திர ஸ்தன மத்தியில் சென்று வலயதுவார மத்தியத்தையடைந்திருக்கவேண்டும். 36

பர்யந்த ஸூத்திரத்தினுள், தண்டிகையின் இறுதியின் விஸ்தாரமானது, அதனுள் ஜானுகத்தின் விஸ்தாரமாகும். அதனுள் சூலிகை இருப்பதாகும். 37

லுபையின் மானமானது, ஒரு தண்டம், ஒண்ணேகால் தண்டம், அல்லது ஒண்ணரை தண்டமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் ஒன்று, நான்கில் ஒன்று, அல்லது ஐந்தில் ஒருபாகம் இருப்பதாகும். அதன் கனம், ஜானுவியாஸம், இவ்விரண்டும், சூலிகையின் மேல்ப் பாதியில் பாதியாகும். தண்டிகையின் விஸ்தாரமானது,

வலயம் ஜாநுநீப்ரம் ச தண்டிகா விஸ்தரார்த்ததः ।
மல்லமத்யாதி ஸாமீலீ ஜாநுகாலம்பநம் ச யத் ||௪0||

பர்யந்தஜாநுகாந்தம் ச சூலிகாபாகமேவ ஹி ।
ஶயநாத் தாவதேவ ஸ்யாத் த்ரிப்ராலம்பநஸூத்ரகம் ||

கூடாரிகா லலாடம் ச ஜகநம் ச ஸமம் பவேத் ।
பாதவிஷ்கம்பகர்ணோ வா விஷ்கம்பத்விகுணோ வா ||௪௨||

கூடவ்யாஸோ லுமா பிண்டீ கர்ணஸ்தத்வத் த்விகுணாயதः ।
ததர்த்தம் நாளிகாலம்பமுச்சே மல்லாக்ரஸம்மதிः ||௪௩||

அதிரம் தத்த்ரிபாகம் ஸ்யாத் தத்ராதம் த்ரவேஶநம் ।
ஜாநுகம் ச லுமாவாஹ்யம் மத்யவம்ஶவம்ஶகம் ||௪௪||

அதே அளவாகும். அதன் கனம் முக்கால் அல்லது கால் பாகமாகும். வலயம், ஜாநுநீப்ரம், இவைகள், தண்டிகை யின் விஸ்தாரத்தில் பாதியாகும். 39½

மல்ல மத்தியம் முதலான சாமீலீ ஜாநுகாலம்பனம், பர்யந்த ஜாநுகாந்தம், இவைகள், சூலிகா பாகங்களே யாகும்.

சயனத்திலிருந்து, த்ரிப்ராலம்பன ஸூத்ரமானது அதே அளவுடையதாகும். குடாரிகா லலாடம், ஜகனம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41½

பாதவிஷ்கம்பத்தின் கர்ணமாவது, விஷ்கம்பத்தின் இருமடங்காவது, கூடவியாஸமாகும்.

லுமை, பிண்டீ, கர்ணம், இவைகள் அதைப்போல் இரண்டுபங்கு அகலமுடையதாகும்.

நாளிகாலம்பமானது, அதில் பாதியாகும். அது, உச்சி யில், மல்லாக்கிரத்துடன் சேர்ந்திருப்பதாகும். 43

ஸமம் ஸ்யாச் தீவ்ர தாராப்யாம் அத்யம்ஸோ வா
ஶூலமாநத: |
ஶூலா தீவ்ராஷ்டமாம்ஶம் வா வலயோ வம்ஶவிஸ்தர: ||

ததர்த்தம் வேஶநம் தீவ்ரம் ஸமுத்தேயம் பலகைர்லோஹகோஷ்டகை: |
பூரயேச்ச யதா ஸ்தைர்யம் ம்ருத்பிஶ்சாதயேத் புந: ||

லுபோர்த்வே ஸமுத்தாப்ய பலகாஸ்தஸ்யோபரி அஷ்டபந்தநம் |
லுபாமத்யாததோ த்வாரம் வலயஸ்ய விதீயதே || சஎ ||

க்ரியாயாம் பரிவேஷ்டாஸ்து கல்ப்யா: ஷோடஶஸம்மதா |
கக்ஷ்யாவிந்யாஸமாத்ரேண ஸாத்ராணாம் ஸ்தாபநம் ||

அதன் சித்திரமானது, (துவாரமானது) தீவ்ரத்தின் அளவுள்ளதாகும்.

மல்லங்களின் பிரவேசனம், ஜாநுகம், லுபாமத்தியம், மத்தியபிருஷ்டவம்சம், இவைகளின் தீவ்ரம், தாரம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது லுபா மத்தியமானது, சூல்யம்சமாகவாவது, (சூலியின் அளவாவது) இருக்கவேண்டும். 44½

லுபையும் தீவ்ரத்தைப்போல் எட்டு மடங்குள்ள வலயமும், வம்சத்தின் விஸ்தாரமாகும்.

வேசனமும், தீவ்ரமும், அதில் பாதியளவுள்ளதாகும். அவைகளை, பலகைகள், லோஹகோஷ்டம், இவைகளாலே கல்பிக்கவேண்டும். மறுபடியும், அது ஸ்திரமாக இருக்கும்படி, மிருத்துக்களினாலே மூடவேண்டும். 46

லுபையின் பாதிக்குக்கீழ், பலகைகளை வைத்து, அதற்கு மேலே, அஷ்டபந்தம் செய்யவேண்டும்.

லுபா மத்தியிலிருந்து கீழே, வலயத்திற்கு துவாரம் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 47

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௰ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௧ ॥

கிரியையில் பதினாறு (16) பரலேகைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். குக்ஷி வியாஸத்தில் எட்டில் ஒரு பாகம், மாத்ராமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

இந்த பாகத்தினாலே, ஏழரை பாகம் முதல், இரண்டரை பாகம் வீதமாக பதினைந்து பாகம் வரையில், பரலேகைகளாம். (எனவே இவைகளின் எண்ணிக்கை) பதினாறாகும். 49

லுபையின் கீழேயும் மேலேயுமிருக்கின்ற பிந்து முதலியவைகளின் மத்தியில், அந்த விதியை வைத்து, சமர்த்தர்களாக இருப்பவர்கள், அந்த பிந்து முதலியவைகள் காணும்படி, (தெரியும்படி) பரலேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தேவாலயம் ராஜகிருஹங்களுக்கும், கிருஹங்களுக்கும், பதினாறு பரலேகைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

புத்திமானாக இருப்பவன், லுபாயாமத்தின் இரண்டு பங்கு அளவினாலே, சிரோவேஷ்டனம், ஆஸன ஸூத்திரம், இவைகளுக்குக் கீழே, சபரத்தை (மீனை) எழுதவேண்டும்.

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், அதற்குமேலே, மல்லத்தை (மல்ல லீலையை) எழுதவேண்டும். 52

மல்லாயதாததஸ்தஸ்மின் த்ரி: பஞ்சாம்ஶீக்ருதே: க்ரமாத் ।
தத்ததம்ஶாவஸானம் து மத்ஸ்யம் தத்தத் ஸமாலிகேத் ॥

ஸர்வேஷாம் பரலேகானாம் க்ரமோயம் பரிகீர்த்தித: ।
பாஞ்சாலாதிலுபானாம் து ப்ருதக்த்வம் ப்ரோக்தமத்ர
பண்டிதை: ॥௫௪॥

மல்லாஸநாக்ரயோர் ருஜ்வீம் ரேகாம் ஸங்கல்பயேத் ।
மத்யம் பரம் ஹி ஸா ப்ராஜ்ஞை: பரலேகா
ப்ரகீர்த்திதா ॥௫௫॥

லுபாபாஹல்யமானேந கடிகாம் சதுரஸ்ரிகாம் ।
விதஸ்த்யாயாமினீம் ருஜ்வீம் க்ருதமத்யஸூத்ரிதாம் ॥ ௫௬ ॥

மல்லாயதத்திற்குக் கீழே, முறையே, மூன்றில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம் என பாககல்பனம் செய்து கொண்டு, அந்தந்த அம்சாவஸானமாக, அந்தந்த மத்ஸியத்தை எழுதவேண்டும். 53

பரலேகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும், இந்த கிரமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், பாஞ்சாலாதி லுபைகளை தனித்தனியே கூறியிருக்கிறார்கள். 54

மல்லத்திலிருந்து, ஆஸனம், அக்ரம், இவைகளில், ருஜு ரேகையை கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகையின் மத்தியமானது பரலேகையாகும், என்று மேதாவிகள் கூறியுள்ளார்கள். 55

லுபையின் பாஹுல்ய (அதிக) மானத்தினாலே, ஒரு சாண் நீளமுள்ளதும், ருஜுவாக (நேராக) இருப்பதும், மத்திய ஸூத்திரத்துடன் கூடியதுமான, சதுரசிரமான கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 56

ஆசூலிகாந்தவர்ணலும்பாதிர்யக்ஸூத்ரஸ்ய (ஸ்ய) மத்யத: |
விந்யஸ்ய கடிகாம் பஶ்சாத் தந்நாம ஶயநஸூத்ரவத் ||

ப்ரதிவர்ணம் து கடிகாம் தத்வர்ணேந ப்ரகல்பயேத் |
க்ஷிப்தஸூத்ரஸ்ய ஶேஷாம்ஶச்சிந்நே வர்ணலும்போதரே ||

தண்டிகோத்தரவலயஸ்தஸூத்ரஸ்ய ஸமம் லிகேத் |
உதராயாமமத்யே து லிகிதே கரகம் பவேத் || ௫௯ ||

கடிகா லலாடமத்யம் கரகம் ச ஸமம் யதா |
ததா ப்ரயாய கடிகாம் லும்போதரவஶாயதாம் || ||௬௦||

தச்சூடாகரதிச்சேஷ்யா ஸமாயாஷ்யா லும்போதரே |

சூலிகையின் மத்தியில் (அல்லது சூலிகைக்குள்) வர்ணலுபையானது திர்யக் (குறுக்கான) சூத்திரத்தின் மத்தியிலிருந்து, கடிகையை விந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சயன சூத்திரத்தைப்போல, ஒவ்வொரு வர்ணமாக சேதித்து, அந்த வர்ணத்தினுலே, அந்தக் கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்தக் கடிகையானது, க்ஷிப்த சூத்திரத்தின் சேஷாம் சமாக சேதிக்கப்பட்ட வர்ண லுபையின் வயிற்றில் (நடுவில்) தண்டிகையின் உத்தர வலயத்திலிருக்கின்ற சூத்திரத்திற்கு சமமாக எழுதவேண்டும். 58½

(இவ்விதமாக) உதர ஆயாமத்தின் மத்தியி எழுதினுல் (அது) கரகமாகும். 59

கடிகையில் லலாட மத்தியமும், கரகமும், சமமாக இருக்கும்படியாக, லுபோதரவசமாக நீண்டிருக்கின்ற கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 60

இஷ்டபார்ஶ்வே க்ஷிபேச் சாயாம் சித்ரேஷு
வலயஸ்ய து || ௬௧ ||

தத்தத்கடிகயா தத்தன்மத்யஸம்ஹிதமத்யயா |
யா லலாடமதச்சாயா தாஸாம் தாஸாம் து ஸா பவேத் ||

தண்டிகாவலயத்வாரே ஸ்தநஜாநூத்தராதிஷு |
ஶிரோமத்யேऽர்த்தமத்யே ச ந்யஸேல்லுண்டோத்தரோபரி ||

விடபாகஶிகாயுக்தா லுபாபாதோ வம்ஶஹ்ருக் |
ஸவர்ணா ஏகவர்ண்யா பந்தாஸ்து கர்ஜூரீபத்ரஸந்நிபா: ||

லுபோதரத்திலுள்ள வலயாதிகளை, அதன் லலாடக்ருதியினால் (லலாட மட்டமாக) சேதிக்கவேண்டும். வலயத்தின் சாயையை சித்திரங்களினாலே (சித்திரங்களின் வழியாக) இஷ்டமான பக்கத்தில் விடுவதாகும். 61

அது அந்தந்த கடிகையுடன், அதனின் மத்தியத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற மத்தியத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதனின் லலாடத்தின் சாயையானது, அதனின் சாயையேயாகும். 62

இவ்விதமாக (கடிகையை) தண்டிகை, வலயத்தின் துவாரம், ஸ்தனம், ஜாநு, உத்தரங்களின் மேற்புறம், இவைகளிலும் சிரோமத்தியம், அர்தமத்தியம், முண்டதுலையில் உபரி பாகம், இவைகளில் விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். 63

விடபாகத்தின் (விட்டப்பகுதியின்) சிகையுடன் கூடிய லுபையின் பாதமானது, வம்சத்தை மேல் இருப்பதாகும்.

மத்ஸிய பந்தங்கள், ஒரே நிறமாகவும், பேரிச்சையின் இலைகளைப் போலவும்இருக்கவேண்டும். 64

ஸ்வஸ்தானே(ஸ்தா)விந்யாதவ்யா லூபாஃ ஶிகரமத்யமே ।
லூபோர்த்வே ஃபலகம் சோர்த்வே தஸ்யாஃ கம்பம்
ந்யஸேச்ச ||௬௫||

இஷ்டகாஶிலயா வாபி ஸுதாத்யைச்சாதனக்ரியாஃ ।
ஸ்தூபிகா கீ(வ)லிதீர்கம் து தத்ஸ்வோச்சஸமம் பவேத் ||௬௬||

அக்ரார்த்தம் விஸ்தாரம் மூலாயாமம் தண்டவிஸ்தரம் ।
ஶங்குமூலான்முண்டாந்தம் தஸ்ய மூலஸ்ய வேதயேத் ||௬௭||

வம்ஶாதஸ்தாத்விதாதவ்யா மண்டநாகாக்ரபட்டிகா ।
பாலகூடஸ்தனம் ஶங்குமூலமுண்டகமேவ ச || ௬௮ ||

அந்தஃஸ்த வலயம் வர்ணபட்டிகா ச ஸநாளிகா ।

லுபைகளை, சிகரத்தின் மத்தியில், அதற்கான எல்லைக்குள்ளேயே கல்பிக்கவேண்டும்.

லுபையின் உச்சியில் பலகத்தையும், அதன் உச்சியில் கம்பத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 65

அதை, கற்களினாலேயாவது, சுதையினாலாவது, மூடி அலங்கரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தூபிகா கலி (வலி) தீர்கமானது அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். 66

அதன் அக்ரவிஸ்தாரமானது (அதன் விஸ்தாரத்தில்) பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தின் விஸ்தாரமானது, தண்டத்தின் பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தை, சங்கு மூலத்திலிருந்து முண்டாந்தமாக வேதனம் செய்யவேண்டும். (உள்ளே சொறுகவேண்டும்.) 67

மண்டநாகாக்ர பட்டிகையானது, வம்சத்திற்குக் கீழே கல்பிக்கத்தக்கதாகும்.

பாலகூடஸ்தனம், சங்குமூல முண்டகம், அந்தத்தில் உள் வலயம், வர்ணபட்டிகை, இவைகள் நாளிக்த்துடன் இருக்கவேண்டும். 68½

மத்ஸ்யபந்தந கர்ஜூரபத்ரம் மல்லநிபந்தநம் ||௬௯||

வலக்ஷஸ்வஸ்திதாராபி: ஶிகராந்தமலங்க்ரியாத் |
விஸ்தாரோ முகபட்டஸ்ய தண்டஸ்யாத்யர்தமேவ வா ||

நீவ்ரம் ஷடஷ்டபாகம் வா கர்ணிகோத்ஸேதம் ஆயதி: |
ஶக்தித்வஜஸ்ய மூலஸ்ய விஸ்தாரம் தண்டமாத்ரத: || ௭௧ ||

தத்கண்டம் தாவதேவோச்சம் ஸபாதம் ஸார்தமேவ வா |
க்ரீவாக்ர(மா)க்ரபத்ரம் து ஸ்தம்பவ்யாஸார்த
துங்ககம் || ௭௨ ||

விஸ்தாராத் த்ரிஸ்தாராம்ஶகம் மத்ய(க்ஷுத்ர)பத்ரயோ: |

மத்ஸிய பந்தன கர்ஜூர பத்திரம், மல்லநிபந்தனம், இவைகளிலிருந்து வலக்ஷ (வெளுப்பு) ஸ்வஸ்திதாரைகளினாலே சிகராந்தத்தை அலங்கரிக்கவேண்டும். 69½

முகபதியின் விஸ்தாரமானது, தண்டமாகவாவது, (ஒரு தண்டமாவது) ஒன்னரை தண்டமாவது இருக்கவேண்டும். 70

அதன் நீப்ரமானது, ஆறில் ஒரு பாகம், அல்லது எட்டில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, கர்ணிகையின் உயரமாகும்.

சக்தி துவஜத்தின் மூலவிஸ்தாரமானது, ஒரு தண்டமாகும். 71

அதன் கண்டத்தின் உயரமானது, அதே (மூலவிஸ்தாரத்தின் அளவே) இருப்பதாகும். ஒண்ணேகால், அல்லது ஒண்ணரைப்பங்கு இருப்பதுமகுாம்.

கிரீவாந்தத்திலிருக்கும் அக்கிரபத்திரமானது, ஸ்தம்ப வியாசத்தில் பாதியளவு உயரமுள்ளதாகும். 72

வாதாஹதத்₄வஜப்ராந்தவத் கர்ணிகாக்ரியா ||௭௩||

ததோ(அ)த₄ஸ்தாத₃ர்த₄கர்ணஸ்து ஶிரோ(அ)ர்தா₄ர்த₄நதாக்ருதி: |
க்₃ரீவோபரி கபோலாந்தம் த்ரிதண்டம் ஸார்த₄மேவ வா ||

தாவச் ச₂க்திர் த்₄வஜாந்தம் ஸ்யாத் ஸபத்ரம் வா ஸஶூலகம் |
நேத்ரஸம்ஶ்லிஷ்டமல்லம் து சூலிகாஸ்தநமண்ட₃லம் || ௭௫ ||

ஶயிதஸ்தி₂தபட்டாப்₄யாம் ம்ருணாலாதி₃விபூ₄ஷிதம் |
அர்த₄கர்ணோர்த்₄வபட்டோர்த்₄வமத்₄யே(அ)ர்த₄ஷ்டிப₃லந்தம் ||

அக்கிர பத்திரங்கள் இரண்டுகளின் மத்திய இடை வெளியானது, இரண்டு தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும்.

கர்ணிகையின் காரியமானது, காத்தில் அசைகின்ற அழகிய கொடியைப்போலிருக்கவேண்டும். 73

அதற்குக்கீழே, அர்தகர்ணமானது, சிரசில் பாதியில் பாதி வணங்கியிருக்கவேண்டும்.

க்ரீவைக்குமேலே கபோலாந்தமானது, மூன்று தண்டம், அல்லது மூணரை தண்டமிருப்பதாகும். 74

அதுவரையில் சக்தி துவஜாந்தமாகும். அது பத்திரத் துடனுவது, சூலத்துடனுவது இருக்கவேண்டும்.

நேத்திரத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற மல்லமானது, சூலிகையின் ஸ்தநமண்டலமாகும். 75

அது சயித(படுக்கையான) பட்டம், ஸ்தித(நேராக இருப்பது) பட்டம், இவைகளினுலேயும், மிருணுலிகை (தாமரைத்தண்டு) முதலியவைகளினுலேயும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

அர்த்த கர்ணேர்துவம், பட்டோர்துவம் இவைகளின்

யதா ஶோபந நிஷ்க்ராந்தம் த்ரிமுகம் ஸ்யாத் ததூர்த்வத: |
ஶூலாபம் மகராஸ்யம் வா ஸர்பாட்யம் வா ஸநாடகம் ||௭௭||

ததூர்த்வே கூடகோஷ்டாத்யைர் பூஷிதம் ஸ்யாத் விமாநவத் |
ஸபட்டக்ஷுத்ரகம்பம் ச மத்யதோரணமேவ வா ||௭௮||

தோரணாப்யந்தரே லக்ஷ்மீ: ஸாபிஷேகாம்புஜாஸிகா |
ஏவம்விதைரலங்காரைரந்யைர்வா லலாடிகா ||௭௯||

லலாடவம்ஶவம்ஶாக்ரயோரந்தரே ...

ஒவ்வொன்றின் ஊர்துவ பாகத்திலும் முஷ்டி பந்தனத்தை (மூடிய கையைபோன்ற முடிச்சை) கல்பிக்கவேண்டும். 76

அதன் நிஷ்கிராந்தமானது (நீண்டிருக்கும் பாகமானது) அதற்குமேலே, மூன்று முகமுடையதாக (மூன்ருக) இருக்க வேண்டும்.

அது சூலத்தைப் போலாவது, மதலாபமாகவாவது சர்பத்துடன்கூடியது போலவாவாது, நாடகத்துடன்கூடிய தாகவாவது இருக்கவேண்டும். 77

அதற்குமேலே, கூடகோஷ்டம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டு விமானத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். அது, பட்டம், க்ஷுத்திரகம்பம் இவைகளுடனே மத்திய தோரணத்தைப்போலவோ இருக்கவேண்டும். 78

தோரணத்தின் நடுவில் தாமரை புஷ்பத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவளும் அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றவளுமான லக்ஷ்மீதேவியை கல்பிக்கவேண்டும்.

(விமானத்தின்) லலாடிகையை (நெற்றியை) இவ்வித மான அலங்காரங்களினுலேயும், மற்றும் பலவிதமான அலங்காரங்களினுலேயும் அலங்கரிக்கவேண்டும். 79

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌟𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾 ॥௮௰॥

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑌕𑌰𑌂(𑌰)𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌆𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿 ॥௮௧॥

𑌲𑍁𑌮𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌯𑌾𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌮𑍍𑌪𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌚 𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌹𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌂𑌶𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥௮௪॥

லலாட வம்சத்தில் வேதம் செய்யப்பட்டதும், (இணைக்கப்பட்டதும்), மத்திய சூத்திரத்தினாலே உறுதி செய்யப்பட்டதும், ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரத்தின் விஸ்தாரமுடையதுமான குடாரிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 80

அதன் கர்ணமானது, பத்திரம்–மகரம் இவைகளினால் அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும் தொங்கிக்கொண்டுமிருக்க வேண்டும். அது அர்த்த கர்ணத்துடனாவது, அதில் பாதியாகவாவது இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மனம்போல், யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 81

மத்தியலுபையில் குறுக்கே செல்லுகின்ற பந்த விஷ்டகத்தை, அதற்குமேலே, அத்துடன் இணைக்க வேண்டும். இது ஸ்தூபிகையின் ரூபமாகக் கருதப்படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தூபிகையின் மானத்தையும், அலங்காரத்தையும் கூறுகிறேன்.

ஸ்தூபியின் உயரத்தை இருபத்திரண்டு (22) அம்சங்களாகச்செய்து, அவைகளில், கீழே இருந்து முறையே –

ஸார்த்தாம்ஶம் பத்மமித்யுக்தம் ஶாஸ்த்ரஸம்மதே |
அர்த்தம் ச க்ஷேபணம் வேத்ரம் க்ஷேபணம் பத்மகம் (கம்)
கடம் ||௮௫||

பங்கஜம் க்ஷேபணம் த்ருக் ச க்ஷேபணம் நேத்ர-
முதீரிதம் |
க்ஷேபணம் த்ருக் ச கம்பம் து பத்மம் பலகமம்புஜம் ||

வேத்ரம் ச ஸார்த்தம் சைவ முகுளாம்ஶமிதீரிதம்
த்வாவிம்ஶத்யம்ஶகா: ப்ரோக்தா: ஸர்வஜ்ஞைஶ்ச யதாக்ரமம் ||

ஒண்ணரை	அம்சம்	பத்மம்	$1\frac{1}{2}$
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	$\frac{1}{2}$
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	$\frac{1}{2}$
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	$\frac{1}{2}$
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
ஐந்து	அம்சம்	கடம்	5
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	$\frac{1}{2}$
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	$\frac{1}{2}$
ஒரு	அம்சம்	நேத்திரம்	1
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	$\frac{1}{2}$
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	$\frac{1}{2}$
அரை	அம்சம்	பத்மம்	$\frac{1}{2}$
ஒரு	அம்சம்	பலகம்	1
அரை	அம்சம்	அம்புஜம்	$\frac{1}{2}$
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	$\frac{1}{2}$
நாலரை	அம்சம்	முகுளம்	$4\frac{1}{2}$
	ஆக அம்சங்களின் கூடுதல்		22

இவைகளைக் கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும்.

[illegible] ||அஅ||

[illegible] ||அகூ||

[illegible] ||

ஏழு (7) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், ஒன்பது (9) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஐந்து (5) ஆறு (6) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், என்பன முறையே மூலபத்மம் முதலியவைகளின் விஸ்தாரமாகும். 88

ஸ்தூபியின் உச்சியிலிருக்கின்ற முகுளத்தின் அக்ர பாகமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது அரை அம்சமிருக்க வேண்டும். அதை எவ்விதம் செய்தால் அழகாக இருக்குமோ அவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் உருவமானது, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷோடசாச்ரம், (16) ஆகவாவது, ஆதாரத்துடன் வட்டமாகவாவது இருப்பதாகும். 89

அது சிரஸ்சந்தமாகவோ, அலங்காரவசமாகவோ இருப்பதாம்.

இப்படிப்பட்ட ஆகாரமானது, தேவர்கள், அரசர்கள், பிராம்ஹணர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்கு அனுமதிக்கப் பட்டதாகும். 90

ஸுர விப்ர ந்ருபாணாம் ச வைஶ்யாநாம் சைவ
ஶஸ்யதே ।
தத்ஸம்பந்தம் ஸமாவாத்ய த்வஜதண்டம் ததூர்த்வத: ॥௯௧॥

ஏவம் லக்ஷணஸம்யுக்தம் விமானம் ஸம்பதாம் பதம் ।
கராளமுத்கீ(முத்க)குல்மாஷகல்கசிக்கணஸாரயா: ॥ ௯௨ ॥

ஆமலேனாயுக்தா: பஞ்சைதே ஸர்வகர்மஸு ஸாதகா: ।
அபயாக்ஷபீஜமாத்ராஸ்து ஶர்கரா: ஸூர்ணார்த்தகா: ॥௯௩॥

முத்கபீஜஸமா க்ஷுத்ர ஶர்கரா முத்கமிஷ்யதே ।
ஸாயுக்தம் வாதஹீனம் நாணக்ஷீரவிகதாம் தத: ॥ ௯௪ ॥

இது, சுரர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல.

அத்துட சம்பந்தித்திருக்கும்படி, துவஜ தண்டத்தை அதன் உச்சிக்குமேலே இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். 91

இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன்கூடிய விமானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 91½

கராளம், முத்கீ (பயறு) குல்மாஷம் (யாவகம்) கல்கம், சிக்கணசம், என்னும் இந்த ஐந்தும், வெகு காலமாக சகல விதமான காரியங்களுக்கும் உபயோகமான சூரணங்களுக்கு உபயோகமானவைகளாகக்கூறப்பட்டிருப்பவைகளாகும்.

கடுக்காய், தானிக்காய், இவைகளின் விதையினளவு உள்ள, கூழாங்கற்களின் சூரணத்தை, முன் கூறிய ஐந்து சூரணங்களில், பாதியளவு சேர்க்கவேண்டும். 93

பயறளவுள்ள சிறிய கூழாங்கற்கள் முத்கம் (பயறு) என்று கூறப்படுகிறது.

ஸார்த்தத்ரிபாதத்விபாகா: ஸ்தூலஸூக்ஷ்மோபலம் (குல்மாஷம்) ததுச்யதே ।
கராளம் ஆபி முத்கீம் ச தேந மாநேந யோஜயேத் ॥௯௫॥

ஸம்ப்ரோக்தமாநஸம்யுக்தா ஸமஸைகதமாநத: ।
க்ரியாயோக்யம் ஸ்நிக்தம் கல்கம் ஸுக்ஷ்மம் ஸமர்த்தம் கேவலம் ॥௯௬॥

நிர்ச்சித்ரமுஷ்ணீமேந மூர்த்நி முஷ்டிகயாவ்ருதம் ।
ஸம்ப்ரோக்தாநாம் ச பஞ்சாநாம் விபாதவ்யம் ப்ருதக் ப்ருதக் ॥௯௭॥

ஒண்ணரை, முக்கால், இரண்டு பங்குகள், முறையே, பெரிய கூழாங்கல், சிறிய கூழாங்கல், கிஞ்சல்களிகதை (புஷ்பத்தின் மகரந்தப்பொடி)யைப்போன்ற மணல், இவை களின் பொடிகள், சர்க்கரை, சிப்பித்தூள் இவை சேர்த்தால், அதற்கு குல்மாஷம், என்றுபெயர்.

கராளம், முத்கீ, இவைகளை, அதே அளவில் சேர்க்க வேண்டும். 95

முன்பு கூறப்பட்ட அளவுடன் கூடிய மணலுடன், அதேயளவு கடலை (கொத்துக்கடலை) மாவைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக, இவைகளைச் சேர்த்து பிசையப்பட்ட கல்கமானது, வேலைகளுக்கு உபயோகமுள்ளதும், நல்ல பசையுள்ளதும், கேவலம் மஸ்தாயுமிருப்பதாகும்.

இந்த கல்கத்தினலே, கற்களாலே மூடப்பட்டிருக்கிற உச்சி மூடியை, மனதுக்குத்தோன்றிய அளவுபூசி, உச்சியை துவாரமில்லாதிருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட ஐந்துகளையும், தனித்தனியே கல்பிக்கவேண்டும். 97

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨𑌾𑌂𑌭𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௯௮॥

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌕𑌦𑌂𑌬𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌭𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍 𑌜𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌫𑌲𑍋𑌤𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌷𑌾𑌯𑍇𑌣𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑌾 ॥௯௯॥

𑌸𑌂𑌯𑌗𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑌕𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁(𑌣𑌾) ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 ॥௱॥

ஆங்காங்கு, அதற்குக்கூறப்பட்டிருக்கின்ற திரவியத்தி னாலேயே, அதனை கல்பிக்கவேண்டும். 97½

முதலில் முன்பு இருந்ததில், மூன்று முறை ஜலத்தைக் கொட்டி, நன்கு குட்டனம், (தாங்கக்கூடிய அளவுக்கு) துமஸ்போட வேண்டும். (கெட்டிக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.) 98

பிறகு பால்மரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய், இவைகளின் பட்டை ஜலத்தை விட்டு கெட்டிக்க வேண்டும்.

அதற்குப்பிறகு, திரிபலையின் கஷாயத்தை விட்டு கெட்டிக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, உளுந்தமாவினாலான பசையைப்பூச வேண்டும். 99

பிறகு சமர்த்தனாக இருப்பவன், மணலுடன் சிப்பியின் பொடியைக்கலந்து, அந்தச்சிப்பியின் குழியிலுள்ள ஜலத்தி னாலே, (சிப்பியைப் பொடி செய்து அதில் தண்ணீ ரைக் கொட்டுமபொழுது அதிலுண்டாகும் குழியிலுள்ள ஜலத்தினாலே) பிசைந்து, குரசங்குட்டனம் செய்து, (பூணுள்ள உலக்கையினாலே நன்கு இடித்து), பிறகு, அதை துணியால் வடிக்கட்டி எடுக்க வேண்டும். 100

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௫ ॥

அப்படி வடிக்கட்டி எடுக்கப்பட்ட ஜலத்தினலே, கல்கத்தை, பசையுள்ளதாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 100½

தயிர், பால், உளுந்துப்பசை, வெல்லம், நெய், வாழைப்பழம், இளநீர், நன்கு பழுத்த மாம்பழச்சாறு, இவைகளைக்கலந்து, சிப்பிகளினலே கல்பிக்கப்படுகின்ற யாதொரு ஜலமுண்டோ, அதற்கு, பந்தோதகம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 102

முதலில் சுத்த ஜலத்தினலே சுத்திசெய்து, பிறகு பந்தோதகத்தினலே சுத்திசெய்யவேண்டும். அதன் பிறகு சுதாலேபனம் செய்து, பலவித ரூபங்களுடன்கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 103

சமர்த்தனக இருப்பவன், சுட்டகற்கள், லோஹ லோஷ்டம், இவைகளினல், உசிதம்போல், கோபாநஸியின் மேல் பாகத்தை மூடவேண்டும். 104

𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌧𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍋𑌷𑌣𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌚𑍍𑌯 𑌕𑍃 𑌲𑍇𑌪𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌲𑍁𑌮𑍋𑌪𑌰𑍀𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌘𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ ௱௮ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

கராளம், முத்கீ, குல்மாஷம், இவைகளின் கனம் தனித்தனியே, ஒவ்வொரு அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதில் அரைப் பங்கு (அரை அங்குலம்) கல்கத்தின் கனம் இருக்கவேண்டும். அதில் பாதியில் பாதி (அரைக்கால் அங்குலம்) பசையின் மானமிருக்கவேண்டும். 105

ஜலம், பூமி, இவைகளிலானல், அல்லது ஜலபூமியிலானல், அவைகளின் கனம், இஷ்டம்போல் இருப்பதாகும்.

இந்தப் பூச்சுக்களை, ஆறுமாசகாலம் ஆரப்போடுவது உத்தமமாகும். நான்கு மாசகாலம் ஆரப்போடுவது மத்திமமாகும். இரண்டு மாசம் ஆரப்போடுவது அதமமாகும்.

அதன் பிறகு, இவைகளை பந்தோதகத்தினலே முறையே நினைக்கவேண்டும். 107

லுமையின் மேலேயுள்ள கற்பரப்பிலும், மறுபடி இவ்விதம், சூர்ண காரியங்களைச் செய்து, முயற்சியுடன் மூடவேண்டும். அவ்விதம் செய்வது, கனச்சாதனமாகும் என்று கூறுகிறர்கள். 108

𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌯𑍋𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌕𑌥𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌲𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌆𑌮𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿 𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௧௧௧॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌾𑌷𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌗𑍁𑌡𑌂 𑌦𑌧𑌿 ॥

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।

தேவாலயம், துவிஜாலயம், இவைகளில், இவ்விதம் செய்வதாகும். சாசுவதமாக இருக்கும்.

புத்திமானுக இருப்பவன், எல்லாவற்றிற்கும், உள்ளும் புறமும், குடையை கல்பிக்கவேண்டும். (குறிப்பிட்ட காலம் வரையில், வெய்யில், மழை, இவைகள், அவைகளில் விழாமலிருக்கும்படி, நிழலாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்)

மிகவும் மங்களகரமான கதைகளுடன் கூடியதும், சிரத்தையுடன் நிருத்தகிரியையுடன் கூடியதுமான, பிரம்ஹஞைதிஜாதியினரின், நிவாஸஸ்தானமானது, சகல சம்பத்திற்கும் நிவாஸஸ்தானமாகும். 110

தேவர் அசுரர்களுடைய கதையுடன் கூடிய சண்டை, மரணம், துக்கம், நக்னம், (ஆடை இல்லாத உருவம்) தபஸ்விகளின் லீலை, வியாதியுடையவன் முதலியன, இவைகளை (சிகரங்களில்) கல்பிக்கக் கூடாது. 111

மற்றவர்களின் வீடுகளிலும், சிகரமில்லாத வீடுகளிலும் இஷ்டம்போல் சாதித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

பந்தன சூர்ணத்தில், நூறு பங்குக்கு, ஐந்து(5) பங்கு உளுத்தம்பசை, ஒன்பது (9) அம்சம் வெல்லம், எட்டு(8)

त्रैफल्यं दशभागं स्यान्नालिकेरं वेदांशकम् ॥

क्षौद्रमेकांशकं त्र्यंशं कदलीफलमिष्यते ।
बन्धेऽस्मिन् कल्पितांशे तु यान्यद्रव्यं सावधानम् ।
सर्वेषामधिकं श्रेष्ठं गुडं च दधिदुग्धकम् ॥

बन्धचूर्णं शतं करालं द्व्यंशं मध्वाज्यकदलीनालिकेरं
च माषं
शुक्तेः (पाठे: शक्तेः) तोयं च क्षीरं दधिगुडं
सहितं त्रैफल्यं तथैकेन ।
बन्धेऽस्मिन् कल्पितांशं कल्पितं यथा
सान्नाद्यं ...
समं तत्सर्वं ... कथितं तथा
शिलासमं ॥

அம்சம் தயிர், இரண்டு (2) அம்சம் நெய், ஏழு (7) அம்சம் பால், ஆறு (6) அம்சம் சர்ரபட்டையின் சாறு, பத்து (10) அம்சம் த்ரிபலே, நான்கு (4) அம்சம் தேங்காய், ஒரு (1) அம்சம் தேன், மூன்று (3) அம்சம் வாழைப்பழம், என்று பாககல்பனையுடன் சேர்க்கவேண்டும். இவ்விதம் முறையுடன் சேர்ந்து கல்பிக்கப்படும் பந்தனமானது, மிகவும் சிறந்த பந்தனமாகும்.

வெல்லம், தயிர், பால், இவைகளை மற்ற எல்லாவற்றையும் காட்டிலும், அதிகமாகச் சேர்ப்பது சிலாகிக்கத் தக்கதாகும். 114

பந்த சூர்ணத்தை நூறு பங்கு செய்து அத்துடன் கராளசூர்ணம் நூத்தில் இரண்டு பங்கும், தேன், நெய், வாழைப்பழம், தேங்காய், உளுந்து, சக்ரேதோயம் (சுக்தி தோயம்—சுண்ணும்புஜலம்) பால், தயிர், வெல்லம், த்ரிபலே இவைகளை முறையே ஒவ்வொரு அம்சம் கூட்டி கல்பிக்கப் படும் பந்தமானது, கருங்கல்லுக்கு ஸமமானதாகும் (உறுதி

தேவாநாம் த்³விஜமுக்²யாநாம் வைஶ்யாநாம் ஸத்³மநாம் ததா² ||
மூர்த்⁴நேஷ்டகா விதா⁴தவ்யாஶ்சதஸ்ரோ லக்ஷணான்விதா: |
ஸம்ஸ்தி²தா: ஸமத³க்³தா⁴ஶ்ச ஸம்பூர்ணா: ஸுஸ்வரா: ஶுபா⁴: ||

ஶைலாஶ்சேச்சைலஜா: ஸ்த்ரீபும்ஶிலாஸ்தா விநிர்மிதா: |
விதீ³ர்ணாஶ்சைவ ஸுஷிரா வர்ஜிதவ்யா ஸதா³ ||௧௧௬||

ஶிலாமயே ஶிலாஶ்சைவ ஶேஷேஷ்வேவம் விவர்ஜிதா |
ஜாத்யந்தரஸம்யோக³ம் து வர்ஜயேத் ஸர்வவஸ்துஷு ||

யுள்ளதாகும்) என்று சில்ப தந்திரங்களையறிந்த முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள். 115

இப்பொழுது தேவதைகள், பிராமணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள் இவர்களின் வீட்டில், லக்ஷணம் பொருந்திய நான்கு மூர்தேஷ்டகைகளை (உச்சியில்வைக்கும் கற்களை) கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள் மேடுபள்ளமில்லாமல் மனோஹரமாகவும், ஸமமாக சூளையில் வைத்து எரிக்கப்பட்டவைகளாகவும், நல்ல ஒலி (சத்தம்) உள்ளவைகளாகவும், மிகவும் சோபனமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அவைகள், கருங்கல்களாக இருந்தால், அவைகள், ஸ்திரீ சிலையாகவோ, புருஷ சிலையாகவோ இருப்பதாகும். அவைகள் பின்னப்பட்டவைகளாகவோ, துவாரமுள்ளவை களாகவோ இருக்கக்கூடாது.

அந்தக் கல்லுகள் அகலம், நீளம், கனம் இவைகளில், பிரதமேஷ்டகைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 118

பிரதமேஷ்டகையானது சிலாமயமாக இருந்தால், மூர்தேஷ்டகையும் சிலாமயமாகவே இருக்கவேண்டும். (செங்கல்லாக இருந்தால் செங்கல்லாகவே இருக்கவேண்டும்

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌃 ।
𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌯𑍇𑌨𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌕𑍀𑌲𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௧௨௧॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌶𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௧௨௨॥

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍈𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾 ।

என்பது பொருள்) அது எவ்வித தோஷமுமில்லாமலிருக்க வேண்டும்.

துவக்கம் முதல் சிகரம் வரையில் எந்த திரவியங்களிஞலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதே திரவியத்திஞலே, ஆதியிலும் அந்தத்திலும், அழகான இஷ்டகைகளை (பிரதமேஷ்டகை, மூர்தேஷ்டகைகளை) வைக்கவேண்டும்.

மிசிர திரவியங்களிஞலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஸங்கீர்ண மந்திரத்தில், மேலேயுள்ள பாகமானது, எந்த திரவியத்திஞலே கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே திரவியத்திஞலே, சிரோ (உச்சியின்) வின்யாஸத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இது ரஹஸியமாகக் கூறப்பட்டதாகும்.

ஸ்தூபிகையின் கீலமானது, லோஹத்திஞலேயாவது மரத்திஞலேயாவது, இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப் படுகிறது. 121

ஸ்தூபியின் கீலமானது, ஊர்துவ பூமியின் பாதத்தின் ஆயாமம், விஸ்தாரம், பாதம் இவைகளுக்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அக்கிரமானது (உச்சியானது) ஒரு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். 122

வ்ருத்தமூர்த்வமத: க்ஷுத்ராங்க்ரி ஶிகிபாதம் ந்யஸேதத: ||௧௨௩||

விஸ்தாரத்ரிகுணாயாமம் வ்யாஸேனார்த்தம் பாததுல்யகம் |
ஸ்திரம் து யதா பூமௌ ச பஞ்சமூர்திஸமந்விதம் ||௧௨௪||

ஸ்தூபா துங்கவத் த்வ்யம்ஶம் த்ரிகுணம் கீலமுத்ஸேதகம் |
ஸ்தம்பவ்யாஸார்த்தவிஸ்தாரம் த்ரிபாகம் பாதமேவ வா ||௧௨௫||

ஸ்தூபிகோர்த்வாக்ருதிம் வ்ருத்தம் ஶிகிபாதம் யதாபி வா |
ஶிகராக்ருதிவத் கீலம் லிங்காகாரமதாபி வா || ௧௨௬ ||

ஏவம் த்ரிதா ஸமாக்யாதம் ஸ்தூபிகாகீலமுத்தமை: |

அது, சச்சதுரமாக இருப்பதற்கு சமமாகச் செய்ய வேண்டும். அதன் அதோபகரமானது (அடிப்பக்கமானது) முக்கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். மேலும் கீழும் வட்டமாகக்கல்பிக்க வேண்டும். அதன் கீழே சிகிபாதத்தை (மயிலின்கால்) வைக்க வேண்டும். (அந்த கீலமானது) அகலத்தைப்போல் மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், வியாஸத்தின் (சுத்தளவு) உயரமுள்ளதாகவும், பாதத்திற்கு சமமாகவுமிருக்க வேண்டும். பூமியிலிருப்பதைப் போல அசையாமலும், பஞ்சமூர்திகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். 124

அல்லது, அந்தஸ்தூபியின் சிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், கீலத்தின் (முளையின்) உயரமுள்ளதாகவும், ஸ்தம்பத்தின் அகலத்தில் பாதி விஸ்தாரம், மூன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தாரம், அல்லது கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 125½

கீலமானது, சிகரத்தின் வடிவத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்க வேண்டும். 126

இவ்விதமாக, ஸ்தூபியின் கீலமானது, மூன்று விதமாகப் பெரியோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 126½

𑌸𑍌𑌧𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾 ॥

𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥௧௩௰॥

𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑌸𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥

வீட்டின் வடக்குப் பக்கத்தில், நன்கு சுத்தம் செய்து, மண்டபத்தை கல்பித்து, அதில் நான்கு (4) தீபங்கள் வைத்து, நான்கு பக்கங்களிலும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றி, ஸகலமங்கள திரவியங்களையும வைத்து, சுபகரமான சுத்தமான சம்பாநெல்லைப் பரப்பி, அந்த ஸ்தண்டிலத்தில், சண்டிதபதம், அல்லது மண்டுகபதத்தை கல்பிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு வெளுப்பான தண்டுல தாரையினாலே, பிரம்ஹாதிதேவதைகளை விந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். அவர்களை ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். (புவநாதிபதியின் ஜபத்தை செய்யவேண்டும்.) பிறகு,

தேவதைகளுக்கு, அந்தந்த நாமாக்களினாலே விதிப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 130

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், நல்ல கந்தோதகங்களினாலே நிறப்பப்பட்டவைகளும் பஞ்சரத்னங்களுடன் கூடியவை களும், ஸூத்திரம்—வஸ்திரம்—கூர்சங்களுடன் கூடியவை களும், மூடப்பட்டவைகளும், ஸுவர்ணத்துடன் கூடியவை

ஸஸூத்ராந் பஞ்சகூர்சாட்யாந் ஸாபிதாநாந்
ஸரத்நகாந் ।
உபபீடாம்ஶதேவாநாம் (பாம்ஸ்த்ரே) ஸ்வஸ்வநாம்நா ப்ரபூஜயேத் ||

ப்ரணவாதிநமோந்தைஶ்ச கந்தாத்யைரர்சயேத் க்ரமாத் ।
ப்ரக்ஷால்ய பஞ்சகவ்யேந நவரத்நகுஶோதகை: ||

இஷ்டகாஶ்ச யதா கீலம் ஸூத்ரேணாவேஷ்டயேத் க்ரமாத் ।
கும்பஸ்ய தக்ஷிணே பாகே ஶுத்தஶாலி ஸ்தண்டிலே ||134||

ஆராத்ய கந்தபுஷ்பைஶ்ச பலிம் தத்வா யதாவிதி ।
இஷ்டகாபிஶ்ச கீலாம்ஶ்ச வேஷ்டயேச்சுபவஸ்த்ரகை: ||

ஶ்வேதவஸ்த்ராஸ்த்ருதே ஶய்யாமத்யே த்ரயோஹஸ்தாத்ரே பரி: ।
ஸ்தண்டிலே வர்மவேஷ்டாட்ய: ப்ராக்ஶாக்ராந் தர்பாந் ||135||

களும், லக்ஷணமானவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை வைத்து, உபபீடாம்ச தேவதைகளை, பிரணவாதியாகவும் நமோந்தமுமான அவர்களின் நாமாக்களினாலே, கந்தாதிகளினாலே முறையே பூஜிக்க வேண்டும்.

கீலத்தைப்போல, இஷ்டகைகளை பஞ்சகவ்யத்தினாலேயும், நவரத்னங்களுடன் கூடிய குசோதகத்தினாலேயும், அலம்பி, ஸூத்திரங்களினாலே முறையே வேஷ்டனம் செய்யவேண்டும்.

கும்பத்திற்கு தென் பக்கத்தில் சுத்தசாலீ ஸ்தண்டிலத்தில் கந்தபுஷ்பாதிகளினாலே ஆராதித்து, முறையுடன் பலி கொடுத்து, இஷ்டகைகளுடன் (கற்களுடன்) கீலங்களையும் (முளைகளையும்) சுபகரமான வஸ்திரத்தினாலே சுற்ற வேண்டும். 135

பிறகு வெளுப்பான வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு

ஸிதவஸ்த்ரபரிச்சந்நோ ஸ்தபதிர் ஹேமஸூத்ரக: ।
க்ஷீரபானம் பயோ ராத்ர்யாம் உபோஷ்யாயிவஸேத்
ஸுதீ: ॥ ௧௩௭ ॥

கலஶஸ்யோத்தரே பார்ஶ்வே ஸிதவஸ்த்ரம் விஸ்தீர்ய ச ।
தத: ப்ரபாதே விமலே நக்ஷத்ரகரணான்விதே ॥௧௩௮॥

ஶுபலக்னே முஹூர்த்தே ச ஸ்தபதி: ஸ்தாபகேந து ।
புஷ்பகுண்டலஹாராத்யை: கடகாங்குலீயகை: ॥௧௩௯॥

பஞ்சாங்கபூஷணைர் ஹேமநிர்மிதைஸ்து விபூஷித: ।
ஹேமயஜ்ஞோபவீதஶ்ச நவவஸ்த்ரபரிச்சத: ॥ ௧௪௦ ॥

ஶ்வேதாநுலேபநோபேத: ஸிதபுஷ்பஶிரா: ஶுசி: ।
த்யாத்வா யாகத்ரயம் ஸர்வம் ஶில்பிவேஷ்யாஸுராயதம் ॥

அதன்மேலே தர்பைகளைப்பரப்பி, அதில் அவைகளை வைக்கவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு புத்திமானுன ஸ்தபதியானவன், சுத்தனுக இருந்து கொண்டு, நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பு மாலையைதரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பான வஸ்திரம் உத்தரீயங்களை தரித்துக்கொண்டு, சுவர்ண மோதிரத்தை தரித்துக்கொண்டு, இரவில் சுத்தமான பாலை குடித்துவிட்டு, உபவாசமாக இருக்க வேண்டும். 137

பிறகு, நிர்மலமான பிரபாத (விடியும்) காலத்தில், கலசத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில், வெண்மையான வஸ்திரத்தை விரித்து, சுபகரமான நக்ஷத்திரம், சுபமான கரணம், சுபமான முஹூர்த்தம், சுபமான லக்னத்தில், ஸ்தபதியானவன், ஸ்தாபகனுேடுகூட, புஷ்பம்-குண்டலம்-ஹாராதிகள் – கடகம் – மோதிரம் – சுவர்ண நிர்மிதமான பஞ்சாங்கங்களினுல் அலங்காரம் செய்துகொண்டு, சுவர்ண யஞ்ஞோபவீதத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, புதிதான வஸ்தி

ஸநாகம் ஸமுத்ரைஶ்ச ஸாநந்தஸ்யோபரிஸ்திதாம் |
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயாதாரம் புவநாதிபதிம் ஜபேத் ||௧௪௨||

ஸ்நாபயித்வேஷ்டகா: பூர்வம் பூர்வோக்தை: கலஶோதகை: |
ஆராத்ய கந்தபுஷ்பைஶ்ச தூபதீபைர்யதாவிதி: ||௧௪௩||

பலிம் தத்வா யதாந்யாயம் ஜயஶப்தாதிமங்கலை: |
விப்ரஸ்வாத்யாய கோஷைஶ்ச ஶங்கபேர்யாதிநிஸ்வநை: ||

ஸ்தாபயேதிஷ்டகா: ஸம்யக் பூர்வாதிதக்ஷிணத: க்ரமாத் |
ஶிகராக்ரே விமாநஸ்ய ம(ப்ரா)க்ர வக்ராக்ரமேவ வா ||

ரங்களை தரித்துக்கொண்டு வெண்மையான சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை தலையில் வைத்துக்கொண்டு, சுத்தனாக, திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், சமுத்திரங்களுடன் கூடியதும், பெரிய மலைகளுடன் கூடியதும், அநந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான, பூமி முழுவதையும் தியானம் செய்து, ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி-லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரமான புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். 142

கற்கள்—முளைகள், இவைகளை, முன்பு கூறப்பட்ட கலசோதகத்தினலே, ஸ்நானம் செய்து (நன்கு நனைத்து) கந்தம்-புஷ்பம்—தூபம்-தீபம் இவைகளினலே ஆராதித்து, முறைப்படி பலி கொடுத்து, ஜயசப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன், பிராம்ஹணர்களின் ஸ்வாத்தியாய கோஷங்களுடன், சங்கம்—பேரிகை—முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடன், இஷ்டகை (கல்) களை, கிழக்கு, தெற்கு, என்ற முறையில், நன்கு ஸ்தாபனம் செய்ய (வைக்க) வேண்டும். 144½

வைக்கப்படும் இஷ்டகைகள், சிகரத்தின் அக்ரம் (உச்சி) விமானத்தின் அக்ரத்திலுள்ள (உச்சியிலுள்ள)

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ||௧௪௬||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௪௭||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௧௪௮ ||

[illegible] ।

பத்திரத்தின் மத்தியம், அல்லது சிகரத்தின் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில் அம்புஜத்திற்குக் கீழே, இருக்கவேண்டும்.

அந்த இடம் முதல், ஸ்தூபியின் உயரம், (எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு) கீலத்தின் நீளம் அளவிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். 146

இஷ்டகைகளை வைப்பதற்கு முன்னமே, இஷ்டகைகளை வைக்கவேண்டிய இடத்தை, துவாரமில்லாமல் திடப் படுத்தவேண்டும். அதன் நடுவில், நவரத்தினங்களை கிரமமாக வைக்கவேண்டும். 147

கிழக்கு திக்கில் மரகதம், அக்கினி திக்கில் வைடூரியம், தெற்கு திக்கில் இந்திரநீலம், நிருருதி திக்கில் முத்து, மேற்கு திக்கில் ஸ்படிகம், வாயு திக்கில் மஹாநீலம், வடக்கு திக்கில் வஜ்ரம், ஈசானிய திக்கில் பவழம், மத்திய பாகத்தில்

ரஸோபரஸபீஜாநி தாந்யாந்யௌஷதாநி ச ||௧௫௦||

ததூர்த்வே ஸ்தூபிகாகீலம் ஸ்தாபயேதசலம் ஸமம் |
தஸ்யோத்தரே பட்டவஸ்த்ரைஶ்சித்ரவஸ்த்ரைர்விசித்ரிதம் மஹாத்வஜம் ||௧௫௧||

ப்ரலம்பிதம் க்ஷிதிதலாவதி ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ப்ராக்வோதீசோ:
உதீச்யாஹவயோ: |
ஸம்பத்ப்ரதம் ப்ராக்ருதீசீ ப்ராக்ருதீசீஶாந்தம் தத: ||

ஸம்பூர்ணம் யதி ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம்
ஸம்பத்ப்ரதம் |
ஸவநம் ஸ்தூபிகீலம் ச ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு ஸம்ஸ்திதை: ||

மாணிக்கமும் தங்கமும், என்று முறையே இவைகளை வைக்கவேண்டும்.

ரசபதார்த்தங்கள், உபரசங்கள், விதைகள், தானியங்கள், ஓஷதிகள், இவைகளையும் வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, ஸ்தூபிகையின் கீலத்தை, அசையாமலும், சமமாகவும் வைக்கவேண்டும். 150½

அதன் வடக்குப்பக்கத்தில், பட்டு வஸ்திரங்களினாலாவது, அழகான பஞ்சுவஸ்திரங்களினாலாவது, பிணைக்கப்பட்ட, மஹாதுவஜத்தை பூமிதலம் வரையில் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த துவஜமானது, அங்கிருந்து, வடக்கு கிழக்கு ஆகிய இரண்டு திக்குகளையும், அதாவது, வட கிழக்கு திக்கைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். (வடக்கிலிருந்து, ஈசானிய திக்கு வரையில் நீண்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருந்தால், அது, சகல பிராணிகளுக்கும், (ஜனங்களுக்கும்) சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் நிறைந்திருக்கச் செய்யும். (அவ்விதமிருந்தால் சகல ஜனங்களும், சகலவிதமான செல்வமும் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.) 152½

சதுர்திக்ஷு சதஸ்ரஸ்து ஸவத்ஸா: ஸந்நிவேஶயேத் |
த்வாராலங்கரணம் குர்யாத் வஸ்த்ரைஶ்சித்ரைர்நவைரபி || ௧௫௪ ||

யஜமாநோ விஶுத்தாத்மா ப்ரணம்ய ஶிரஸா குரும் |
விமாநஸ்தூபிகாஸ்தம்பத்வாராலங்கரணாநி ச || ௧௫௫ ||

வஸ்த்ராணி தநதாந்யாநி ஸவத்ஸாநபி தேநுகாந் |
ஸ்தபதயே தத்வா ஸந்தோஷாத் பக்த்யா ச தர்பயேத் ||

ஏவம் ஹி முநய: ப்ரோக்தம் ப்ராஸாதாநாம் ச
ஶிரோவிதிம் |
ஹர்ம்யாணாம் கர்பஸம்யோகே நேத்ரபித்தௌ தலாந்தரே ||

மண்டபே மத்யதேஶே ச ஸிம்ஹாதீநாஞ்ச ஸம்பதாம் |

பவநம், (சிகரம்) ஸ்தூபிகீலம், இவைகளை, சுத்தமான (வெளுப்பான) பட்டு வஸ்திரங்களினுலே சுற்றி, நான்கு திக்குகளிலும், கன்றுகளுடன்கூடிய நான்கு பசுக்களை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். விசித்திரமான புதிய வஸ்திரங்களினுலே, துவாரத்தை அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

(பிறகு) யஜமானன், விசுத்தமான மனதுடன், குருவை நமஸ்கரித்து, விமானம், ஸ்தூபி, ஸ்தம்பம், துவாரம், இவைகளின் அலங்காரங்களையும் வணங்கி, வஸ்திரங்கள், தனம், தானியம், கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்கள், இவைகளை, சந்தோஷத்துடன் ஸ்தபதிக்குக் கொடுத்து, மற்றவர்களையும் பக்தியுடன் திருப்திசெய்து வைக்க வேண்டும். 156

இவ்விதமாக முனிவர்கள், பிராசாதங்களின் சிரஸ்ஸின் (சிகரங்களின்) நிர்மாணவிதியைக் கூறியிருக்கிறுர்கள்.

ஹர்மியங்களில் கர்பசம்யோகத்திலும், நேத்திரபித்தியில் தலாந்தரத்திலும், மண்டபத்தில் மத்திய தேசத்திலும்,

ப்ராஸாதவத் விதாதவ்யம் கோபுராணாம் து மூர்த்நி ||

ஏவம் து விதிநா ஸம்யக் ஸம்பந்நம் ஸம்பதாம் பதம் |
யேந யத் கர்ம ஆரப்தமாதௌ தத³வஸாநகே ||௧௫௯||

தேநைவ நிஷ்டிதம் கர்ம ஶ்ரீஸௌபாக்³யாபிவர்த⁴நம் |
தஸ்யாபாவே து தத்புத்ர: ஶிஷ்யோ வா தம்
குரும் படே || ௧௬௦ ||

லிக்வா தந்நியோகேந ஸர்வகர்ம ஸமாசரேத் |
அஜ்ஞாநாத் த்வரிதேநாபி யத³ந்யேநாந்யதா பாவிதம் |
கரோதி ஶீக்ரம் பிந்நம் யஜமாநமிதி ஹ நிஶ்சய: ||௧௬௧||

சபை முதலியவைகளில் அம்புஜத்திற்குக் கீழேயும், பிராசாதத்தைப்போல் கல்பிக்க வேண்டும். கோபுரங்களுக்கு சிரஸில் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விதியுடன் நன்கு கல்பிக்கப்பட்டால், அது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 158½

எந்தக் காரியமானது, எவனாலே, ஆதியில் துவக்கப்பட்டதோ, அவனாலேயே, அந்தக் காரியமானது, அதன் முடிவிலும் காரியம் செய்து முடிக்கப்பட்டால், அது ஐசுவரியம்-சௌபாக்கியங்களை விருத்திசெய்வதாகும்.

அவன் இல்லாவிட்டால், அவனுடைய புதல்வன், அல்லது, அவனுடைய சீடன், அந்த குருவை படத்தில் வரைந்து வைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய உத்தரவின் பேரில் (செய்வதாகக்கருதிக்கொண்டு), எல்லாகாரியங்களையும் செய்யவேண்டும்.

அறியாமையினாலாவது, வேகமாகவாவது, எந்தக் காரியமானது, மற்றொருவனாலே (வேறுவிதமாக) கல்பிக்கபடுகின்றதோ, அது, இவ்வுலகத்தில், யஜமானனை, சீக்கிரமாக, வேறுவிதமாக, (இருந்த நிலையிலிருந்து மாறியவனாக) செய்து விடும், நிச்சயம். 161

ப்ராரப்தம் க்ருதவான் விதிம் யதாவத்
க்ருதவானேவ கரோதி நிஷ்டிதாந்தம் |
அதவா விதிரந்யதா ஸமேதச்
அசுபம் ஸ்வாமிநமந்யதா கரோதி || ௧௬௨ ||

ஏவம் க்ரீவாலங்க்ருதம் புஷ்கராபம்
மாநம் ம்ருத்நாம் பரிவாரமேஷணம் ச |
யுக்த்யா ஸம்வேஷ்டனம் கராளாதிபந்தம்
வ்யக்தம் ஸம்யங்மூர்தேஷ்டகா பந்தமுக்தம் || ௧௬௩ ||

கதிரஸர்ஜஸாலஸ்தபகாசோகவ்ருக்ஷா:
பனஸதிந்த்ருணீ(ஸ)நிம்பா: ஸப்தவர்ணாச்ச ஸர்வே |

சிகரத்தை எந்த விதியின் பிரகாரம் முதலில் செய்து வந்திருக்கிறுனே, அதே விதியின்படி, அதன் முடிவுவரையில் செய்யவேண்டும். அல்லாமல் வேறு விதியின்படி செய்யப்பட்டால், அது, அசுபத்தையுண்டுபண்ணும் எஜமானனை மாற்றிவிடும். (சிகரத்தை, ஆரம்பம் முதல் மூர்தேஷ்டகை வரையில் ஒரே விதமான விதியின்படி செய்ய வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஒருவிதமாகவும், முடிவில் மற்றொருவிதமாகவும் செய்யக்கூடாது. அவ்விதம் வேறு விதமாகச்செய்தால், அசுபத்தையளிக்கும். யஜமானனை தன்னிலையிலிருந்து மாற்றிவிடும்). 162

இவ்விதமாக, க்ரீவாலங்காரம்-புஷ்கராபம், மல்லமானம், கராளம் முதலியபந்தங்கள், மூர்தேஷ்டகாபந்தம், இவைகள், யுக்தியுடன் நன்ருகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 163

கருங்காலி - ஆச்சாமரம் - ஸாலம் - ஸ்தபகம்- அசோகம் பலா - திமிசை - வேம்பு - ஏழிலைப்பாலை - பருஷம் - வகுளம்-

பநஸம் வகுலம் வஹ்நிக்ஷீரிண்யேவமாதய:
ஸாந்த்ரஸாரயுதாஸ்ஸாரா: ஸ்தூபிகீலா: ப்ரகீர்திதா: ||

அத ஹர்ம்யே பரி(நி)ஷ்டிதே ததா
யஜமாநோऽபி குருர்வர்தகி: ।
உதகயநே சோபநர்க்ஷே சுபபக்ஷே
ஜலஸம்ப்ரோக்ஷணகர்ம ஆரபேத் || ௧௬௫ ||

நவஸப்தத்ரிபஞ்சகே
நிசாஸ்வங்குரார்ப்பணம் சரேத் ।
ஸதநஸ்யோத்தரபூர்வேऽத:
ஸ்வதிவாஸார்ஹமண்டபம் கல்பயேத் || ௧௬௬ ||

நவஸப்தேஷு பஞ்சஸு த்ர்யாத்ரகம்
ஸப்தாஹம் நவஸ்வஹோராத்ரம் ।

(மஹிழமரம்) வன்னி - க்ஷீரிணீ (பாலுள்ளமரம்.) இந்த விருக்ஷங்களும், மிகவும் அழுத்தமாகவும், வலுவுள்ளதாகவும் இருக்கின்ற மரங்களும் ஸ்தூபிகீலத்திற்குரியவைகளாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 164

ஹர்மியமானது முழுமையும் கட்டிப்பூர்த்தியடைந்த பிறகு, யஜமானன் – குரு – வர்தகி, (சில்பி) இவர்கள், உத்தராயணத்தில், சோபனமான நக்ஷத்திரம், சுபகரமான பக்ஷத்தில், ஜலசம்பிரோக்ஷணகர்மாவைத் துவக்க வேண்டும். 165

ஒன்பது (9) ஏழு (7) மூன்று (3) அல்லது ஐந்து (5). ராத்திரிகளில், அங்குரார்பணத்தைச் செய்யவேண்டும். (அதற்காக) அந்த பவனத்தின் வடகிழக்கு திக்கில், அதிவாசம் செய்வதற்குத் தகுந்த மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 166

ஸவிதாநம் ஸவஸ்த்ரைர்பூஷிதம்
ஸுவஸ்த்ரேணாஞ்சிதம் ஸித்தவஸ்த்ரைரபோஹிதம் || கசுஎ ||

தஸ்ய மத்யே து சாலீபி: ஸ்தண்டிலம் கல்பயேத்தத: |
ஏகாசீத்யஷ்டபதம் ந்யஸ்ய ப்ரஹ்மாதீன் வாஸ்துநாயகான் ||

ஸ்வேததண்டுலதாராபி: விந்யஸ்யாராத்ய வஸ்துகை: |
கந்தபுஷ்பைர்தூபதீபைர் பலிம் தத்வா விதாநத: ||

ததூர்த்வம் வஸ்த்ரவஸ்த்ரைவ சித்ரபாதைரலங்க்ருதைர் |
ரத்நஹேமமயைர்ஸுத்ரைர் ஸஞ்சதைர் சாவிதாநகைர் ||

அந்த மண்டபமானது, ஒன்பது, (9) ஏழு (7) அல்லது ஐந்து (5) முழத்தில் சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக) வும், எட்டு (8) கால்களுடையதாகவும், புதிதான வஸ்திரத்தினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், விதாநத்துடன் கூடிய தாகவும், அழகான வஸ்திரங்களினாலே சுத்தப்பட்ட தாகவும், மனோஹரமாகவும், வெளுப்பான புஷ்பங்களின் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். 167

அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினாலே, ஒரு கோலளவுக்கு திட்டாணியைக் கல்பித்து, அதன்மேலே அஷ்டாஷ்ட பதத்தை (81 பதத்தை) வைத்து, (கல்பித்து) பிரம்ஹா முதலிய வஸ்து (வாஸ்து) நாயகர்களை, வெளுப்பான தண்டுல (அரிசி) தாரையினாலே வைத்து, புஷ்பம், கந்தம், தூபம், தீபம் இவைகளினாலே பூஜை செய்து, விதிப்படி பலிகொடுத்து, அதன்மேலே,—

வஸ்திரங்களினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டவைகளும், ரத்னங்களுடனும் சுவர்ணத்துடனும் கூடியவைகளும், நூல் சுத்தப்பட்டவைகளும் மேலே மூடப்பட்டவை களும், களங்கமற்றவைகளும், (களங்கம்—குற்றம் அல்லது அழுக்கு) துவாரமில்லாதவைகளும், சுவர்ணத்துடன்

[illegible] |
[illegible] ||௧௭௩||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௧௭௪||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

ஜலத்தினாலே நிரப்பப்பட்டவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை, உபபீட பதங்களில் வைத்து, அவைகளை, ஓம்காராதியும், நமோந்தமுமான அந்தந்த தேவதா நாமாக்களினாலே பூஜித்துவைக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, அந்த கலசங்களுக்கு வடக்குப்பக்கத்தில், தர்பாசனம் பரப்பப்பட்டதும், நான்கு தீபங்களுடன் கூடியதும், சகலவிதமான மங்களங்களுடன் சோபிப்பதுமான இடத்தில், பரிசுத்தமான மனதுடையவனும், சுத்தாத்மாவுமான ஸ்தபதி, சுத்தமான பாலைக் குடித்து, விரதமாக இருந்துகொண்டு, இரவில் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

பிறகு பிராசாதத்தின் (அந்தக் கட்டிடத்தின்) முன் பக்கத்தில், விதிப்படி யாக மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 174

அந்த யாக மண்டபமானது, நான்கு துவாரங்கள் (வாயில்கள்) உள்ளதாகவும், நான்கு தோரணங்களுடையதாகவும், வஸ்திரங்களினாலேயும், தர்ப மாலைகளினாலேயும்,

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 |
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ||௧௭௬||

𑌶𑌕𑍍𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌕𑌮𑍇𑌖𑌲𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௧௭௭ ||

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌹𑍋𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ||௧௭௮||

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 |

சந்தணம்—புஷ்பங்களிஞலேயும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், இருக்கவேண்டும். 175

அதன் மத்தியில் அந்த யாக மண்டப விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவுள்ளதாக வேதிகையைக் கல்பிக்க வேண்டும். அந்த வேதிகையானது, நான்கு திக்குகளிலும் சதுரச்ரமாகவும், விதிக்குகளில் அரச இலையைப் போலவுமிருக்கவேண்டும். 176

இந்திர திக்கு, ஈசான திக்கு, இவைகளின் நடுவில், அஷ்டாசிரமாக குண்டமிருக்கவேண்டுமென்று, கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த குண்டமானது, மூன்று மேகலைகளுடனாவது, அல்லது ஒரு மேகலையுடனாவது இருக்க வேண்டும். 177

அந்த குண்டத்தில், ஸ்தாபகன், மூர்த்தி அதிபர்களுடன்விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

சமர்த்தனாக இருப்பவன், வேதியின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினாலே ஸ்தண்டிலத்தை (திட்டாணியை) கல்பித்து, பீஜ மந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, மூர்த்தி கும்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 178

ப்ராஸாதஸ்ய சதுர்திக்ஷு வ்ருத்தகுண்டே(ண்டே)
விதானத: || ௧௭௯ ||

ஸந்தர்ப்ய பாவகம் ஜாதவேதஸம் நிவஸேத்ததா(த:) ।
விமானம் ஜன்மத: ஸ்தூபிகாந்தம் வஸ்த்ரேண வேஷ்டயேத் ||

தர்பாஸ்தீர்ணைர் நவைர் வஸ்த்ரை: ஸ்தூபிகீலம்
அலங்க்ரியாத் ।
பக்ஷ்யம் பாயஸான்னம் ச முத்கான்னம் ச யவான்னகம் ||௧௮௧||

க்ருஸரம் குடாபூபான்னம் பீதம் க்ருஷ்ணம் ததாருணம் ।
ஶுத்தீக்ருத்வா ஸகலவஸ்தூநி ஹேமபாத்ரே நிதாய ச ||

ததிக்ஷீரக்ருதக்ஷௌத்ர ரத்னபுஷ்பாக்ஷதாம்புபி: ।
கந்தஸ்ரக்ஸம்யுக்தம் பாத்ரம் ஸௌவர்ணரூபிபி: ||௧௮௨||

ஸ்தாபகன், பிராசாதத்தின் (யாகமண்டபத்தின்) நான்கு திக்குகளிலும், விருத்த குண்டத்தில் அக்னியை திருப்தி செய்து, வஸித்துவர வேண்டும்.

பிறகு விமானத்தின் அடிமுதல், ஸ்தூபி வரையில், வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

ஸ்தூபி கீலத்தை, தர்பைகள் பரப்பப்பட்ட புதிய வஸ்திரங்களினாலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். 180½

பலிஹரணத்திற்கான அன்னம், பாயஸான்னம், முத்கான்னம், (பயத்தம்பருப்புப் பொங்கல்) யவான்னம், கிருஸரான்னம், (எள்ளும் வெல்லமும் கலந்த அன்னம்) குளான்னம், (சர்க்கரைப்பொங்கல்) சுத்தான்னம், பீத வர்ணமான (மஞ்சள்) அன்னம், கருப்பு நிறமான அன்னம், சிவப்பு நிறமான அன்னம், இவைகளைத் தங்கப்பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு,—

தயிர்—பால்—நெய்—தேன்—ரத்னம்—புஷ்பம்--அக்ஷதை

ஆநயித்வா ஸகலாக்ரே து வாஸ்துதேவபலிம் நிஶி |
தத: ப்ரபாதே விமலே நக்ஷத்ரகரணாந்விதே ||௧அ௪||

ஸுஸ்திதவேஷாட்ய: ஸ்தபதி: பஞ்சாங்கபூஷண: |
த்ருதஹாடகயஜ்ஞோபவீத: ஶ்வேதாநுலேபந: ||௧அ௫||

ஶ்வேதபுஷ்பஶிரா: ப்ராத்தோஷ்ணீஷோऽஹதவஸ்த்ரயுக் |
திஶாமூர்த்திவ்யதிராம்ஸ்து சக்ஷுர்மோக்ஷணம் விதிநா சரேத் ||

ஸ்நா(ஸ்நா)பயேத் கலஶாம்போபிராதௌ ஸகலவிக்ரஹாந்
பஞ்சகை: |
ஸம்யக் ஸம்பூஜயேத் தத்ர கந்தபுஷ்பாதிபி: க்ரமாத் ||௧அ௭||

—ஜலம், இவைகளுடன், வாழைப்பழத்துடன் கூடிய பாத்திரம், இவைகளை, மற்ற சில்பிகளைக்கொண்டு தூக்கி வரும்படி செய்து, ஸகல மூர்த்தியின் எதிரில் வைத்து விட்டு, இரவில் வாஸ்து தேவபலியைச் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சுபகரமான நக்ஷத்திரம் கரணத்துடன் கூடிய நிர்மலமான பிரபாத (உதய) காலத்தில், சிறந்த வேஷத்துடன் கூடிய ஸ்தபதி பஞ்சாங்க பூஷணங்களுடன், சுவர்ண யஜ்ஞோபவீதத்தை தரித்துக்கொண்டு, வெளுப்பான சந்தணத்தைப்பூசிக் கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை சிரத்தில் தரித்துக்கொண்டு, தலைப்பாகையை தரித்துக்கொண்டு, புதிதான இரண்டு வஸ்திரங்களை தரித்துக்கொண்டு, திசாமூர்த்திகளைத்தவிர, மற்ற மூர்த்திகளுக்கு, விதியுடன் சக்ஷுர்மோக்ஷணத்தைச் செய்ய வேண்டும். (கண் திறக்க வேண்டும்). 186

கலசதீர்த்தத்தினாலே, (முதலில் சகல மூர்த்திகளை) ஸ்நாநம் செய்துவைத்து, கந்தம், புஷ்பத்தினாலே பூஜிக்க வேண்டும்.

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௧௮௭||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௧௮௮||

முதலில், கண் திறக்கவேண்டிய இடத்தில் நயந மண்டலத்தை எழுதி, பிறகு, கூர்மையான சஸ்திரத்திலே (கத்தியினலே) மூன்று கண்களையும் எழுத வேண்டும். (திறக்கப்பட்ட கண்களை) புதிய வஸ்திரத்திலே மூடி, (பிறகு அந்த வஸ்திரத்தை எடுத்துவிட்டு), முறையே, பிராம்ஹணர்கள், தானியக்குவியல், கன்றுடன்கூடிய பசுமாடு, கன்னிகை, இவைகளை பார்க்கும்படி செய்யவேண்டும். (காண்பிக்கவேண்டும்.) 188½

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், சங்கம்-காஹளம்-தூர்யம் - முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், ஸ்வஸ்திவாசனங்களுடனும், விமானத்திலேறிக்கொண்டு, ஸ்தூபியின் உச்சிமுதல், (ஸ்தூபியின்) பிரகிருதி (தலம்) வரையில், நான்கு திக்குகளிலும், பெரிய துவஜங்களைத் தொங்கவிட வேண்டும். அந்த துவஜங்கள் வெண்பட்டுகளினலாவது, பஞ்சு நூலினலாவது நெய்யப்பட்டதாகவும் புதிதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன்மேலே சுற்றிலும், சந்தனம்-அகில்-முதலிய சகல விதமான வாசனுபதார்த்தங்களுடன் கூடிய கந்தோத

கந்தோதகை: கலஶாம்போபி: குஶவாரிபிஸ்ஸமந்தத: ।
ப்ரோக்ஷயேத் ஸ்தபதி: ப்ராஜ்ஞ: புவநாதிபதே:
ஜபேத் ॥ ௧௬௨ ॥

தைதிலா(நாம் விமாநா)நாம் பாஞ்சபௌதிகஸம்ஶ்ரிதாந் ।
ஸ்தூபிகும்பம் ஸுவர்ணேந தாம்ரேண ரஜதேந வா ॥

உபலேஷ்டகயா ஸுதயா யதேஷ்டம் கீலவத் ஸ்ம்ருதம் ।
ஸுஸம்ஸ்தாப்யாசலம் யாவத் ப்ரோக்ஷயேத் கந்தவாரிணா ॥

விமாநாதவருஹ்யாத கர்பகேஹம் ச மண்டபம் ।
ப்ரோக்ஷயித்வா புரஸ்ஸ்தித்வா நத்வா தேவம் வதேதிதம் ॥

கத்தினாலேயும், கலசோதகத்தினாலேயும், குசோதகத்தினாலேயும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, புத்திமானான ஸ்தபதி, புவனாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

தைதில விமானங்களில், பஞ்சபௌதிக விமானம் வரையில் ஸ்தூபியின் கும்பமானது சுவர்ணத்தினாலாவது செம்பினாலாவது, வெள்ளியினாலாவது, கருங்கல்லினாலாவது செங்கல்லினாலாவது, சுதையினாலாவது, இஷ்டம்போல, கீலத்தைப்போலிருக்க வேண்டும்.

கும்பத்தை அசையாமலிருக்கும்படி, நன்கு ஸ்தாபிதம் செய்து, கந்தோதகத்தினாலே, ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, விமானத்திலிருந்து இறங்கி, கர்பகிரஹம், மண்டபம், இவைகளை ப்ரோக்ஷித்து, எதிரில் நின்றுகொண்டு, தேவதையை வணங்கி இவ்விதம் சொல்ல வேண்டும்.

தா⁴ராபாதாத் ஸலிலப்ரகோபாத்
கரகாநிபாதாத் பவநப்ரகோபாத் ।
அக்³நேஸ்து தா³ஹாத் தஸ்கரபா⁴வபா⁴வாத்
ரக்ஷஸ்வேத³ம் ஸத்³ம ஶிவம் ச தே³ஹி ॥ ௧௯௬ ॥

நீருஜா ஊர்ஜிதா ஸயஶா ப்ரதி²தா
மஹஸா மஹத்யத்³பு⁴தவீர்யயுக்தா ।
ஸததம் நிருபத்³ரவகார்யயுக்தா
ப்ருதி²வீ ப்ரஜா ஜீவது த⁴ர்மவிதௌ⁴: ॥ ௧௯௭ ॥

ப்³ரஹ்மா விஷ்ணு: ஶங்கர: ஸர்வதே³வா:
க்ஷோணீ லக்ஷ்மீ: வாக்³ப⁴வாத்³ய: ஸிம்ஹகேது: ।
ஜ்யேஷ்டா²விஶ்வேதே³வதே³வ்ய: ப்ரஜாநாம்
ஶ்ரீஸௌபா⁴க்³யாரோக்³யஸௌபா⁴க்³யம் குர்வீரந் ॥ ௧௯௮ ॥

ஹே தேவ! பெருமழை பெய்வதிலிருந்தும், ஜல பிரகோபத்திலிருந்தும் (ஜலம் தாறுமாருக ஓடுவதிலிருந்தும்) ஆலங்கட்டிகள் விழுவதிலிருந்தும், பெருங்காத்திலிருந்தும், அக்னிதாஹத்திலிந்தும் (தீப்பிடிப்பதிலிருந்தும்), திருட்டுக் குற்றத்திலிருந்தும், இந்த கிரஹத்தைக் காப்பாத்த வேண்டும். எனக்கும் க்ஷேமத்தையளிக்கவேண்டும். 196

பூமியானது (ஜனங்கள்) வியாயில்லாததாகவும், ஸந்தோஷமுடையதாயும், புகழினுல் பிரஸித்தி பெற்றதாகவும், பெரியதாயும், ஆச்சரியகரமுமான வீரியமுடையதாகவும், எப்பொழுதும் உபத்திரவமில்லாத காரியங்களையுடையதாகவும், தர்மமாக ஜீவித்திருக்க வேண்டும். 197

பிரம்ஹா—விஷ்ணு-பரமேசுவரன்—சகல தேவதைகள்—பூதேவி-லக்ஷ்மி—சரஸ்வதி-துர்கை-ஜ்யேஷ்டை-விசுவதேவர்களின் பத்நிகள், இவர்கள், பிரஜைகளும், சம்பத்து,

𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑌟𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌬𑍀𑌜𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍌𑌧𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌧𑍀𑌃 ॥௨௱௧॥

𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌯𑌦𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌤 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ॥

ஸௌபாக்யம், ஆரோக்யம், போகபோக்கியங்கள், இவை களையளிக்கவேண்டும். 198

இவ்விதம் சொல்லி, ஸ்தபதியின் காரியமானது இத்துடன் முடிந்தவுடன், ஸ்தாபகன், யாகாதி காரியங்களினாலே, விதியுடன் சுத்திகாரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். 199

குடத்து நீரினாலேயும் பஞ்சகவ்யத்தினாலேயும், குசோதகத்தினாலேயும், புரோக்ஷித்து, கந்தத்தினாலேயும் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலேயும் பூஜை செய்து, நைவேத்யமும் செய்யவேண்டும். 200

பிராசாத பீஜமந்திரத்தையும், சௌதாதிதேவதைகளையும் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு, யஜமானன், ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியின், பேரில் நிர்மலமான மனத்துடன், பிரசாதத்திற்கு எதிர் முகமாக நின்று கொண்டு, சிரமத்துடன் கூடிய, ஸ்தபதியின் யாதொரு ஸம்பூர்ணதர்மமுண்டோ, அது முழுமையும் பிரீதியுடன் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். 202

பூஜயேத் யதாஶக்தி ஸ்தா²பகம் ஸ்த²பதிம் தத꞉ ।
புத்ரமித்ரகலத்ரைஶ்ச யஜமாநோ முதா³ ஸஹை꞉ ॥

தா⁴ந்யைஸ்து பஶுபி⁴ர்வஸ்த்ரைர்வாஹநைர்பூ⁴மி
தா³நகை꞉ ।
ஶேஷாநபி ச தக்ஷாதி³ஶில்பிஸங்கா⁴ந் ஸ கர்மணி ॥௨௦௫॥

ஸுவர்ணம் ஹ்ருத்³யவஸ்த்ராணி விமாநஸ்தூ²பிகா
ஸ்தம்ப⁴மண்டபை꞉ ।
விமாநஸ்தூ²பிகாலங்காரவஸ்த்ராத்³யம் க்ருததா³நமபி ॥௨௦௫½॥

வஸ்த்ராதீ³நி த்⁴வஜம் தே⁴நும் ப்ரீத்யா ஸ்த²பதயே தி³ஶேத் ।
ஏவமேவம் க்ருதம் வஸ்து யாவத்³யுக³ம் நித்யஶோ வர்த⁴தே ॥

யஜமாநஸ்ய ஸம்பத்தி꞉ ஸர்வஸம்பத்ப்ரதா³யகம்
(ப்ராஸாத³ம்) ।

தனது சக்திக்கேற்றபடி, ஸ்தாபகனையும், ஸ்தபதியையும், பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு—

யஜமானன், புத்திர—மித்திர—களத்திராதிகளுடன், சந்தோஷத்துடன், அந்தக்காரியத்தில் உதவியாக வேலை செய்தவர்களான, தக்ஷன் முதலிய மற்றவர்களையும், தனம்-தானியம்—பசுக்கள்—வஸ்திரங்கள்—வாஹநங்கள் — பூமி, இவைகளைக்கொடுத்து திரிப்தியடையச்செய்யவேண்டும்.

சுவர்ணம்-மனோஹரமான வஸ்திரங்கள், விமானம்-ஸ்தூபி-ஸ்தம்பங்கள்-மண்டபம்-இவைகளில் அலங்காரம் செய்திருந்த வஸ்திரங்கள் முதலியவைகள், துவஜம், பசு, இவைகளை, ஸந்தோஷமாக ஸ்தபதிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 205½

இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் வஸ்துவானது, (பிராசாத மானது) யுகம் முடியும் வரையில் சாசுவதமாக விருத்தி யடையும். 206

அந்யதா சேத் பலம் நைவ ப்ராப்னோதி தத் ப்ரஸாதஜம் ||

பூதப்ரேதபிஶாசாத்யா ராக்ஷஸாஶ்ச வஸந்த்யத: |
தஸ்மாத் ப்ராஸாத நிஷ்பந்நே ஸத்ய: ப்ரோக்ஷணம்
ஆசரேத் ||௨௱௭||

மண்டபே ச ஸபாயாம் வா ரங்கே விஹாரஶாலிகே |
ஹோமகர்மஸபாயாம் து துலாபாரககூடகே ||௨௱௮||

விஶ்வகோஷ்டே ப்ரபாயாம் ச தாந்யாகாரே மஹாநஸே |
வாஸ்துதேவபலிம் தத்வா அதிவாஸ்ய விதாநத: ||௨௱௯||

ஶேஷவத்: ஸம்ஸ்க்ருதா ப்ராக்வதுக்தாம் ப்ரோக்ஷண: |
நவாம்ஶபர்யக்நிஸம்ஸ்ரவம் நவகுண்டாதிகல்பக: ||௨௱௰||

யஜமானன் இவ்வுலகத்திலும், பரலோகத்திலும், சிறந்த பலனையடைவான். நிச்சயம்.

அப்படிச் செய்யாமல் போனால், யஜமானன் அந்தப் பிராசாத நிர்மாண பலனையடையமாட்டான். 207

புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட வஸ்துவில் (பிராசாதத்தில்) பூதங்கள்—பிரேதங்கள்—பைசாசங்கள்—ராக்ஷச கிரஹங்கள் (வந்து வஸிக்கத் துவங்குமாகையால், அவ் விதம், அவைகளடையாமலிருக்கும்படி செய்வதற்காக) ஆலயம் நிர்மாணமான உடனேயே சம்புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். 208

மண்டபம், சபை, ரங்க மண்டபம், விஹாரசாலை, ஹோமகர்பசபை, துலாபாரக்கூடம், விசுவ கோஷ்டம், பாணீயசாலை (ஜலம் வைக்குமிடம்) தானியசாலை, சமையல் கட்டு, இந்த இடங்களுள், ஏதாவது ஓரிடத்தில், அல்லது இந்த இடங்களில், வாஸ்து தேவ பலியைக் கொடுத்து விட்டு, விதியுடன் அதிவாசம் (அதிவாசம் அவ்விடத்தில்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥௨௧௨॥

𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾:
𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌧𑌿𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾: ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍇
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌰𑌪𑌾𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥ ௨௧௫ ॥

இரவு வசிப்பது) செய்து, பிறகு ஸ்தபதியானவன், சுத்தமான சரீரம் மனதுடன், பஞ்சாங்க பூஷணங்களை தரித்துக் கொண்டு, புதிய வஸ்திரம், உத்தரீயங்களைத் தரித்துக் கொண்டு சகலவிதமான வாத்திய கோஷங்களுடன், ஜல சம்பிரோக்ஷணத்தைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் சம்பிரோக்ஷணம் செய்யும் காலமானது, உத்தராயண மாதத்திலிருப்பது உத்தமமாகும். 212

சீக்கிரமாகச் செய்யவேண்டியதாக இருந்தால், தக்ஷிணாயன காலத்தில், இவ்விதமே சம்பிரோக்ஷணம் செய்வதாகும்.

மூன்று இரவு (3 நாள்) ஓரிரவு அல்லது ஸத்யோதிவாசம் செய்வதாகும். 213

அதுவிஷயத்தில் குறைவில்லாமல் தனம் சிலவழிக்கப் பட்டால், கர்த்தா பெரும் பலனையடைவார். 214

(சீக்கிரமாக செய்யப்படும் சம்பிரோக்ஷணத்தில்) ஒரு கலசம், மூன்று கலசம், அல்லது ஐந்து கலசங்களில் ஒன்று,

ஏவம் க்ருத்வா பவநகரணே ஶாந்திகம் து
கார்யம் ராஜ்ஞோ ஜநபதகவாம் ஸம்பதர்த்யை ।
யச்சைவாஸ்த்யக்ருதவாஸ்துகவாஸ்துதைவம்
தத்வாஸ்த்வேவ விபரீதபலிஹீநமநர்த்ததம் ஸ்யாத் ॥௨௧௬॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே ஶிகரகரணபவந
ஸமாப்திவிதாநம் நாம அஷ்டாதஶோऽத்யாய: ॥

மூன்று அல்லது ஐந்து அதி தேவதா மூர்த்திகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இந்தக் காரியத்தை அவரவர்களுக்குறிய தந்திரங்களுடன் செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளுக்குக் கீழே சுவர்ணம் நவரத்னங்களை வைக்கவேண்டும்.

கலசங்களை விதியுடன் வைக்கவேண்டும். 215

அரசன், ஜனங்கள், கோகுலம், ஐசுவரியம், இவைகளின் சமிருத்தியையுத்தேசித்து, பவன கர்ம சமாப்தியை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

எந்த வாஸ்துவானது, வாஸ்துவில் செய்யவேண்டியவைகள் செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அல்லது விபரீதமாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, வாஸ்து பலி செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அந்த வாஸ்துவானது அனர்த்தத்தையுண்டுபண்ணும். 216

சிகரகரணம் பவனஸமாப்தி விதானம் என்னும்
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² ஸபே⁴தோ³நவிம்ஶோத்⁴யாய: ||

ஏகபௌ⁴மம் சதுர்மாநம் வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபஶாஸ்த்ரத: |
த்ரிசதுர்ஹஸ்தமாரப்⁴ய நவபங்க்திகராந்ததம் ||௧||

தாரே ஸப்தாம்ஶகே ஸாம்ஶேऽத்⁴யர்த்³த⁴ம் த்ரிபாத³கம் |
‡த்³விகு³ணம் து துங்க³மேவம் ஶாந்திகம் பௌஷ்டிகம்
ப⁴வேத் ||௨||

ஜயத³ம் சாத்³பு⁴தம் சைவ சதுர்தோ⁴த³யமீரிதம் |
சதுரம் வ்ருத்தமாயாமம் த்³வ்யஶ்ரவ்ருத்தம் ஷட³ஶ்ரகம் || ௩ ||

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

நான்கு விதமான அளவுகளுடன், ஏக பௌமத்தை, சாஸ்திரப்படி சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் வரையில் அகலமும், அகலத்தில் ஏழு (7) பங்கு, அல்லது பத்து (10) பங்கு, அதில் அரைப்பங்கு அதிகம், (1½ பங்கு) அதில் முக்கால் பங்கு, *அதைப்போலிரண்டு பங்கு, உயரமுமிருக்க வேண்டும். இவைகள், முறையே, சாந்திகம் (1) பௌஷ்டிகம் (2) ஜயதம் (3) அத்புதம் (4) என்று பெயருடையவைகளாம். இவ்விதம் நான்கு (4) விதமான உயரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 2½

இவைகள் சதுரம், சதுரச்ரம், (சதுரசிரம்) விருத்தம், நீளம், (நீண்ட விருத்தம்) துவியச்ரவிருத்தம், ஷடச்ரம்,

‡த்³விபாத³ம் இதி பாடே² ஸாத்⁴வ்ருதி ஸாதி |

*அதில் அரைப்பங்கு என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

அஷ்டாஶ்ராக்ருதிரேதேஷாம் ஶிகரேऽபி ததைவ ச ।
ஸமம் த்ரிபாதமர்தம் வா முகமண்டபமிஷ்யதே || ௪ ||

ஸமம் தன்மண்டபம் யஸ்ய ஸாந்தராளம் ஸவேஶகம் ।
யுக்மஸ்தம்பஸமாயுக்தம் யுக்த்யா ஸர்வாங்கஶோபிதம் ||௫||

ஸார்தஹஸ்தம் த்விஹஸ்தம் வா ப்ராஸாதஸ்யாம்ஶமேவ வா ।
அந்தராளஸ்ய விஸ்தாரம் த்விதண்டம் தஸ்ய வேஶநம் ||௬||

ஸாவகாஶாந்தராளம் சேத் த்வித்ரிஹஸ்தாந்தரம் து வா ।
பார்ஶ்வே ஸோபாநஸம்யுக்தம் ஹஸ்திஹஸ்தவிபூஷிதம் ||

அஷ்டாச்ரம், ஆகிய உருவங்களைக் கொண்டவைகளாம். சிகரத்திலும் அவ்விதமான உருவங்களையுடையவைகளேயாகும். 3½

முகமண்டபமானது, சமமாகவோ, முக்கால் பங்கோ, அரைப்பங்கோ இருப்பதாகும். 4

எதனுடைய முக மண்டபமானது சமமாக இருக்கின்றதோ, அதை இடைவெளியுள்ளதாகவும், வேசத்துடன் கூடியதாகவும், இரட்டைத் தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சர்வாங்க சோபிதமாகவும் இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 5

அதன் மத்திய விஸ்தாரமானது, ஒண்ணரை ஹஸ்தமாலும், இரண்டு ஹஸ்தமாலும், பிராசாதத்தின் அம்சமாலும், அதன் வேசனமானது இரண்டு தண்டமாகும்.

அதிக இடைவெளியுள்ளதானல், இரண்டு, அல்லது மூன்று (3) ஹஸ்தம் இடைவெளியுள்ளதாகவும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுள்ளதாகவும், யானைத் துதிக்கையாலலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும்மிருக்கவேண்டும். 7

பா³ஹ்ய: குட்³யஸ்யார்த⁴கம் தத்ஸமம் வா
பாதோ³னம் வா பி⁴த்திவிஷ்கம்ப⁴மானத: |
பார்ஶ்வே த்³வைத⁴ம் த்ரித⁴ண்ட³ம் வா வேஶம்
கல்பயேத்³ க³ணவஸ்யாஸ்ய தீ⁴மதா || ௮ ||

தத்ரோக்தாயதகோடிஷு ச ஹஸ்தமாத்ரக
ஹீனம் த்ரிபாத³கார்த⁴பாத³ம் வாபி வாத³ம் |
தத்ரைவ வஸ்துனி யதோ²சிதமானதோ²
ஸாம்யம் ச ப³ஹுஶாஸ்த்ரஸம்மதம் அனிந்த்³யதா: || ௯ ||

விமானம் ப⁴வனம் ஹர்ம்யம் ஸௌத⁴ம் தா⁴ம நிகேதனம் |
ப்ராஸாத³ம் ஸத³னம் ஸத்³ம மந்தி³ராவாஸகம் க்³ருஹம் ||

விமானத்தின் பித்தி விஸ்தாரமானது, அந்தக்கட்டிடத்தின் சுவற்றின் விஸ்தாரத்தில் அரைப்பங்கு, சமவிஸ்தாரம், அல்லது முக்கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

விஸ்தாரத்திற்கு ஸம அளவு, முக்கால் பங்கு அகலம், அல்லது அரைப் பங்கு அகலமுள்ளதாக கல்பிக்கவேண்டும்.

இதன் பக்கத்தில், இரண்டு அல்லது மூன்று தண்டம் வேசத்தையும் (வேசம்–வழி) கல்பிக்கவேண்டும். 8

விமானத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலம், உயரங்களில், அதே வஸ்துவில், ஒரு ஹஸ்தம், முக்கால் ஹஸ்தம், அரை ஹஸ்தம், அல்லது கால் ஹஸ்தம், உசிதம்போல் கூட்டிக்கொள்ளுவதும், குறைத்துக்கொள்ளுவதுமாகும். ஆனால் அப்படிச் செய்வது, அநேக சாஸ்திரங்களுக்கும் சம்மதமாக இருக்கவேண்டும். நிந்திக்கப்படாமலிருக்க வேண்டும். 9

விமானம் (1) பவனம் (2) ஹர்மியம் (3) ஸௌதம் (4)

க்ருஹம் நிலயம் வாஸமாஸ்பதம் வஸ்து வாஸ்துகம் ।
க்ஷேத்ரமாயதநம் வேஶ்ம மந்திரம் திஷ்ண்யகம் பதம் ॥ ௧௧ ॥

லயம் க்ஷயமகாரம் ச ததோதவஸிதம் ததா: ।
ஸ்தாநமித்யேவ ஸம்ப்ரோக்தா பர்யாயவாசிநி பண்டிதை: ॥

ஹர்ம்யதாரத்ரிபாகைகம் பஞ்சாம்ஶேஷு
ப்ரமாணாம்ஶகம் ।
ஸப்தாம்ஶே சதுரம்ஶம் ஸ்யாந் நவாம்ஶே பஞ்சாம்ஶம்
ருத்ரபாகிகே ॥ ௧௨ ॥

ஷட்த்ரயம்ஶே ஸப்தபாகம் து ஸப்ததஶாம்ஶகே ।
திர்யம்ஶே அஷ்டபாகம் து ஸப்ததஶே நவாம்ஶகம் ॥௧௪॥

விஸ்தாராயாமம் து தே ஸமே நாளீக்ருஹவிஸ்தாரா: ।
ஷஷ்டிகே பஞ்சபாகே து யாமாயாமம் பஞ்சவிஸ்தரம் ॥௧௫॥

தாம (5) நிகேதனம் (6) பிராசாதம் (7) சதனம் (8) சத்ம (9) கேஹம் (10) ஆவாஸகம் (11) கிரஹம் (12) ஆலயம் (13) நிலயம் (14) வாசம் (15) ஆஸ்பதம் (16) வஸ்து (17) வாஸ்துகம் (18) க்ஷேத்திரம் (19) ஆயதநம் (20) வேச்ம (21) மந்திரம் (22) திஷ்ணியகம் (23) பதம் (24) லயம் (25) க்ஷயம் (26) அகாரம் (27) உதவஸிதம் (28) ஸ்தானம் (29) என்னும் பதங்கள், பர்யாய வாசகங்களாகு மென்று பண்டிதர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 12

மாளிகையின் அகலத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், ஐந்தில் மூன்று ($\frac{3}{5}$) பாகம், ஏழில் நான்கு ($\frac{4}{7}$) பாகம், ஒன்பதில் ஐந்து ($\frac{5}{9}$) பாகம், பதினொன்றில் ஆறு ($\frac{6}{11}$) பாகம், பதிமூன்றில் ஏழு ($\frac{7}{13}$) பாகம், பதினைந்தில் எட்டு ($\frac{8}{15}$) பாகம், பதினேழில் ஒன்பது ($\frac{9}{17}$) பாகம், விஸ்தாரத்தில் சரிபாதியளவு, இவைகள் யாவும், நாளீ கிருஹத்தின் விஸ்தாரங்களாம். 14½

பத்மதாரத்ரிபாகைகம் கும்பதாரமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
கும்பதாரத்ரிபாகைகம் கும்பஸ்யாதோவலக்நகம் ||

வலக்நஸ்ய த்ரிபாகைகம் கும்பஸ்யோபரி கந்தரம் ।
கந்தரத்ரிகுணம் பாலீ தத்த்ரிபாகே து குட்மலம் ||௧௭||

ஸமம் த்ரிபாகஹீநம் வா மஹாநாஸீ விநிர்கமம் ।
தஸ்யாஸ்த்ரி அர்த்தபாகார்த்தஹீநம் ஸ்கந்தாந்தமுந்நதம் ||

பக்தியுக்தம் ததர்த்தேநாங்க்ரிபாதம் வா விதீயதே ।
கந்தரார்த்த த்ரிபாகைகம் வேதிகோதயமீரிதம் ।

பலிகையின் பத்ம பாகத்தில், (எட்டு பாகத்தில்) நாலரை (4½) பங்கு, பத்மத்தின் விஸ்தாரமாகும். 15

பத்ம விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம் குர்பத்தின் விஸ்தாரமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கும்பத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம், கும்பத்தின் அடியின் வலக்னம் (குறுகிய இடம்) ஆகும். 16

வலக்னத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம், கும்பத்தின் மேலேயுள்ள கந்தரம் (கழுத்து) ஆகும்.

கும்பத்தின் பாலியானது, கந்தரத்தைப்போல் மூன்று மடங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும்.

அதில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம் குட்மளம் (கும்பத்தின் உச்சியிலிருக்கின்ற மொட்டு) ஆகும். 17

மஹாநாஸியின் விநிர்கமமானது, (கும்ப நாஸியின் நீளமானது) குட்மளத்தின் அளவு, அதில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம், அல்லது அதில் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

அதன் ஸ்கந்தாந்தத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்

ஸார்த⁴த³ண்ட³ம்ʼ த்ரித³ண்ட³ம்ʼ வா க்ஷுத்³ரநாஸாவிஶாலகம் ||

பாதோ³ச்ச்ரயே பங்க்திநந்தா³ஷ்டபா⁴கே³
த்³வாரோச்ச்ரயம்ʼ ததே³காம்ʼஶஹீனம்ʼ ததா² |
விஸ்தாரம்ʼ ஸ்யாத் தது³த்³த்⁴யாயார்த⁴மானம்ʼ
த்³வாரம்ʼ கார்யம்ʼ ஹர்ம்யமத்⁴யே ந்ருபாணாம் || ௨௰ ||

யோக³விஸ்தாரம்ʼ பாத³விஷ்கம்ப⁴மானம்ʼ
பாதா³தி⁴க்யம்ʼ வா தத³ர்த⁴ம்ʼ த்ரிபாத³ம் |

தில், மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு ($\frac{1}{4}$) பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 18

சக்தி துவஜமானது, அதில் அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதிகையின் உயரமானது, கந்தரத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகமிருக்கவேண்டும். 19

க்ஷுத்ர நாஸியின் விசாலமானது, ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம் இருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் உயரத்தை பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்களில் ஒரு (1) பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, அந்த அளவை துவாரத்தின் அளவாகக் கொள்ளவேண்டும். உயரத்தில் சரிபாதியளவு துவாரத்தின் அகலமாகும்.

இவ்விதமாக, அரசர்களுக்கு ஹர்மியத்தின் மத்திய பாகத்தில், துவாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 20

யோக விஸ்தாரமானது, (அதை இணைக்கும் விஸ்தாரமானது) பாதவிஷ்கம்பத்தின் (அகலத்தின்) அளவாகும்.

ப்ராயஶ்ஶஸ்யாத் த்ரயம் வேதபாகே
பாஹ்யே ஸாப்ஜக்ஷேபணம் ப்ரகீர்த்திதம் ||௨௧||

பித்திவ்யாஸே த்வாதஶாம்ஶே து பாஹ்யே
பஞ்சாம்ஶாந்தம் த்வாரயோகஸ்ய மத்யம் |
தத்வந்மத்யே ஸ்தம்பமத்யம் தயோஸ்து
மத்யம் ப்ரோக்தம் பித்திமத்யம் விதிஜ்ஞா: ||௨௨||

ஜந்மாந்தம் வா ஜகத்யந்தம் கைரவாந்தம் களாந்தகம் |
பட்டிகாந்தம் தலம் பஞ்சபேதம் ஸர்வேஷு தாமஸு ||

அதிஷ்டம் விஸ்தாரயுக்த்யோர்த்வே பாதோந்நதம்
ப்ரயோஜயேத் |
த்வாதஶாம்ஶம் ஸார்த்தம் க்ருத்யம் ஸர்வவிஸ்தாரத: ||

கால் (¼) பங்கு, அரை (½) பங்கு, அல்லது முக்கால் (¾) பங்கு இருப்பதாகும்.

பெரும்பாலும் உயரத்தில் நான்கில் மூன்று (¾) பாகம், வெளிப்பக்கத்தில் அப்ஜத்துடன் கூடிய க்ஷேபணம் (வால்வீச்சு) இருப்பதாகும். 21

சுவற்றின் விஸ்தாரமானது, வெளியில் பன்னிரண்டு (12) அம்சமாக இருந்தால், ஐந்து (5) அம்சம், துவார யோகத்தின் மத்தியத்திற்கு வெளியிலிருப்பதாகும். அவ்விதமே நடுவிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் மத்தியுமாகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தியமானது, பித்தி மத்தியமாகு மென்று, விதியையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 22

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், தலமானது, ஜன்மாந்தம் (1) ஜகதியந்தம் (2) கைரவாந்தம் (3) களாந்தம் (4) பட்டிகாந்தம் (5) என்று ஐந்துவிதமாகும். 23

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌮𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌘𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥

𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌬𑍍𑌧𑌿𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍁𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥

அதன் கீழேயும் மேலேயும் துவாரமிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நாளத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, பன்னிரண்டு (12) அங்குலம் முதல் மூன்று (3) மூன்று (3) அங்குலம் வீதமாக இருபத்திநான்கு (24) அங்குலம் வரையில் ஐந்து (5) விதமாகும்.

அதன் விஸ்தாரமானது, எட்டு (8) அங்குலம் முதல் இரண்டு (2) இரண்டு (2) அங்குலம் வீதமாக பதினாறு (16) அங்குலம் வரையில் கூட்டிவர, ஐந்து (5) விதமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 25½

அதன் கனமானது, அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ, அரைப் பங்காகவோ, இருக்க வேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கவேண்டும். 26

அது மூன்று (3) நான்கு (4) அல்லது ஆறு (6) அங்குலமாகும். அந்த அளவுக்கு சமமாக பள்ளமாக இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, ஐந்து விபாகங்களை யுடையதாகும். அதன் அக்கிரமானது தாரையுடன் கூடியதாகும். 27

अग्रः सिंहस्य नासस्य समं वा बहिरिष्यते ।
विस्तारायामसंसेधं सर्वाङ्गं मानतः क्रमात् ॥
संक्षेपतस्तलाद्युक्तमलङ्कारोऽधुनोच्यते ॥

वृत्तग्रीवाशिरस्कं वैजयन्तं
श्रीभोगं स्यात् कर्णकूटादियुक्तम् ।
मध्ये भद्रं श्रीविशालं तदेव
अष्टाश्रं चेच्छीर्षकं स्वस्तिबन्धम् ॥ ३० ॥

மேலும் ஸிம்ஹ முகத்துடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அடியிலிருந்து நுணியில் சிறிது வளைந்து இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக நாளத்தை இடது பக்கத்தில் பிராஸாத மத்தியில் கல்பிக்கவேண்டும். 28

நாளமானது பீடத்திற்குள்ளேயும் வெளியிலும் ஸமமாக இருப்பதுமாகும்.

அதன் விஸ்தாரம், நீளம், உயரம், ஆகிய அங்கங்கள் யாவும் கிரமமாக இருக்கவேண்டும். 29

இவ்விதம் தளாதிகள், சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இனி அலங்காரத்தைக் கூறுகிறேன்.

விமானமானது, விருத்த (வட்டமான) கிரீவமாகவும், விருத்தமஸ்தகமாகவுமிருந்தால், அதற்கு வைஜயந்தம் என்று பெயர்.

கர்ண கூடத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு ஸ்ரீபோகம் என்று பெயர்.

அதுவே, மத்திய பத்திரமாக இருந்தால், ஸ்ரீ விசாலம் என்று பெயருடையதாகும்.

சீர்ஷமானது (உச்சியானது) அஷ்டாசிரமாக இருந்தால் அது ஸ்வஸ்திபந்தம் எனப்படும். 30

வேதா³ஶ்ரமம் தச்சி²ர꞉ ஶ்ரீகரம் ஸ்யாத்
த்³வ்யஶ்ரம் வ்ருத்தம் ஹஸ்திப்ருஷ்ட²ம் ஹி நாம்நா ।
ஷட³ஶ்ரமம் ஶீர்ஷகம் ஸ்கந்த³காந்தம்
தத்தந்மாநாத் தத்ததா³க்²யாந்விதம் து ॥ ௩௧ ॥

மத்⁴யே ஸப⁴த்³ரயுக்தம் கர்ணகூடயுக்தம் து மஸ்தகே ।
கோஷ்ட²கம் ப⁴த்³ரநாஸாங்க³ம் வ்ருத்தம் வா மஸ்தகேஷு ச ॥ ௩௨ ॥

நாமேதத் கேஸரம் ப்ராஹுர் யுகா³ஶ்ரம் வா ஶிர꞉ ।
பஞ்சஸப்தர்துபா⁴கே³ து த்ரித்³வ்யம்ஶமத்⁴யப⁴த்³ரகம் ॥

நாமாநி உக்தாநி சைவம் கேஸரம் அத்ரயோதி³தம் ।
அதா²ஷ்டாஶ்ராஷ்டாஶ்ரம் யந் நாமதோ வர்ணிதம் ததா² ॥ ௩௩ ॥

விமானத்தின் உச்சியானது, சதுரசிரமாக இருந்தால், அதற்கு ஶ்ரீகரம் என்று பெயர்.

துவியசிரவிருத்தமாக இருந்தால், அது ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) எனப்படும்.

விமானத்தின் உச்சியானது, ஷடசிரமாக (அறுபட்டையாக) இருந்தால், அதற்கு ஸ்கந்தகாந்தம் என்று பெயர்.

அந்தந்த அளவுகளுடன் கூடியதாக இருப்பின், அவைகள், அந்த அந்த பெயருடையவைகளாகும். 31

பத்திர நாஸியங்கமான கோஷ்டமானது, மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியது, மஸ்தகத்தில் கர்ணகூடத்துடன் கூடியது, அல்லது, களம் மஸ்தகங்கள் வட்டவடிவமானதாக இருந்தால், அதற்கு கேஸரம் என்று பெயர். அது, களம் சிரங்கள் யுகாச்ர (சதுரச்ர) மாகவாவது, ஐந்து 5, ஏழு 7, அல்லது 6, பாகங்களில் மூன்று 3, அல்லது இரண்டு 2, பாகம் மத்திய பத்திரமாகவோ இருப்பதுமாகும். 33

அஷ்டாஶ்ரம் வா ஷடஶ்ரம் வா தத்ப்ராயாமமேவ வா |
ஸௌதம் த்ராவிடமித்யுக்தம் வேஸரம் தச்ச வ்ருத்தகம் ||

வ்ருத்தம் வ்ருத்தாயதம் த்வ்யஶ்ரம் வ்ருத்தம் வான்யத் ப்ரசக்ஷ்யதே |
ஸ்தூப்யந்தம் சதுரஶ்ரம் யத் நாகரம் பரிகீர்த்திதம் ||

க்ரீவாதாரப்ய அஷ்டாஶ்ரம் விமானம் த்ராவிடம் பவேத் |
க்ரீவாதாரப்ய வ்ருத்தம் யத் வேஸரம் தத்ப்ரகீர்த்திதம் ||

தலே தலே விமானானாம் திக்ஷு தேவான் ப்ரகல்பயேத் |
பூர்வஸ்யாம் த்வாரபாலௌ ச நந்திகாலௌ ச வின்யஸேத் ||

விமானமானது, நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்று மூன்றுவிதமாகும்.

சதுரச்ரம் அல்லது ஆயதசதுரச்ரமாக இருப்பது நாகரம் என்று கூறப்படும். (34)

அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷடச்ரமாக இருந்து, அதே ஆயாமமுடையதாகவும் இருந்தால், அந்த சௌதமானது வேஸரம் எனப்படும். 35

விருத்தம், விருத்தாயதம், அல்லது துவியச்ரவிருத்தமாக இருந்தால், அது வேஸரம் எனப்படும்.

மற்றொருவிதமும் கூறுகிறேன்,

ஸ்தூபிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது, நாகரம் எனப்படும். 36

கிரீவையிலிருந்து அஷ்டாச்ரமாக இருக்கின்ற விமானமானது, திராவிடம் என்று பெயருடையதாகும்.

கிரீவையிலிருந்து வட்டவடிவமாக இருப்பது, வேஸரம் என்று கூறப்படும். 37

விமானங்களின் ஒவ்வொரு தலத்திலும், ஒவ்வொரு திக்கிலும், முறையே தேவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

கிழக்குதிக்கில் துவாரபாலர்கள், அல்லது நந்திகேசர், காலன், இவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 38

दक्षिणे दक्षिणामूर्तिं पश्चिमे त्वच्युतमेव हि ।
अथवा लिङ्गसम्भूतमुत्तरे तु विधातृकम् ॥ ३९ ॥

मण्डपे मध्यदेशे तु दक्षिणे तु विनायकम् ।
तत्पूर्वे पश्चिमे वापि नृत्तमेवं विशेषतः ॥

कात्यायनीं चोत्तरस्यां क्षेत्रपालं तथैव च ।
स्थानकासनसंयुक्ता दिग्गतामूर्तीः कल्पयेद्बुधः ॥

विशेषेण कथोपेतं रूपाण्यपि विधानतः ।
एवं मूलस्थले मूर्तिरूर्ध्वोर्ध्वमपि वक्ष्यते ॥ ४२ ॥

தெற்குதிக்கில் தக்ஷிணாமூர்த்தியையும், மேற்குதிக்கில், மஹாவிஷ்ணுவையும் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது லிங்கோத்பவரை கல்பிக்கவேண்டும்.

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹதேவரை கல்பிக்கவேண்டும். 39

மண்டபத்தின் மத்திய தேசத்திலும், தெற்குப்பக்கத்திலும் விநாயகரை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குக் கிழக்கு அல்லது மேற்குப்பக்கத்தில் விசேஷித்து நடராஜமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 40

வடக்குதிக்கில் காத்யாயநியையும் க்ஷேத்திர பாலகரையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், திக்குகளில் கல்பிக்கப்படுகின்ற மூர்த்திகளை ஸ்தாநகமூர்த்திகளாகவோ, ஆஸநமூர்த்திகளாகவோ கல்பிப்பதாகும்.

விசேஷித்து கதையுடன் கூடிய உருவங்களை விதியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக மூலதலத்தில் மூர்த்தி நிர்மாணமானது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும்மேலும் கூறப்படுகிறது. 42

பூர்வாஸ்யாம் த்விதலே ஐந்த்ரம் ஸுப்ரஹ்மண்யமதாபி வா |
தக்ஷிணே வீரபத்ரஸ்ஸ்யாத் நாரஸிம்ஹஸ்து பஶ்சிமே ||௪௩||

உத்தரே து விதாதா ஸ்யாத் தநதோ வா விதீயதே |
ஏவம் த்விதலவிந்யாஸம் த்ரிதலே து ஸுரகணாந் ||௪௪||

தலே தலே ஸுராந் ஸித்தாந் கந்தர்வாதீந் முநீந் ந்யஸேத் |
ஷோடஶப்ரதிமாஶ்சைவ ஸர்வத்ர பரிகீர்திதா: ||௪௫||

க்ரீவாயாஸ்த்வக்ர ப்ரதேஶே து கோணே கோணே
வ்ருஷாந் ந்யஸேத் |
ஸர்வேஷாமபி தேவாநாம் தத்தத்வாஹநமீரிதம் || ௪௬ ||

இரண்டாவது தலத்தில், கிழக்குதிக்கில் இந்திரனை வைக்கவேண்டும். அல்லது, சுப்பிரஹ்மணியரை வைக்க வேண்டும்.

தெற்குதிக்கில் வீரபத்திரரை வைக்கவேண்டும்.

மேற்குதிக்கில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியை வைக்கவேண்டும். 43

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹ தேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது குபேரனைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விதமாக இரண்டாவது தலவிந்யாசமாகும்.

மூன்று தலமாக இருந்தால், மூன்ருவது தலத்தில் தேவ கணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 44

ஒவ்வொரு தலத்திலும் தேவர்களையும் ஸித்தர்களையும், கந்தர்வர்களையும், முனிவர்களையும், கல்பிக்கவேண்டும்.

எல்லாவிடங்களிலும் ஷோடச (16) பிரதிமைகளையும் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 45

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௪௭ ॥

𑌕𑍂𑌟𑍈𑌰𑍍𑌨𑍀𑌡𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑍋𑌭𑌾𑌢𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍
𑌧𑌾𑌮 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍈𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌇𑌤𑍀𑌹 ॥ ௪௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌏𑌕𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

கிரீவைக்குக் கீழே விருதிக்கு மேலே, ஒவ்வொரு கோணத்திலும் விருஷபங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

சகல தேவதைகளுக்கும், அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய வாஹநத்தையே கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 46

அப்படிக் கல்பிப்பது, சகல தேவாலயங்களிலும், பிரதக்ஷிணவிருதமாக இருக்கவேண்டும்.

இது முதலியவைகளுடன் கூடிய விமானமானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 47

கூடங்கள், நீடங்கள், தோரணங்கள், மத்திய பத்திரங்கள், இவைகளுடன் கூடியும் கூடாமலும், சர்வாங்க சோபையுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், அங்கிரி, வேதி முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான அந்த தாமாவானது, தைதிலர்களுக்கு, என்றாலே, இங்கு கூறப்பட்டதாகும்.

ஏகபூமி விதானமென்னும்
பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௨ ॥

𑌅𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍(𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂) 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍃𑌤𑍁𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌤-
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑍁𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

இருபதாவது அத்தியாயம்

துவிதல (இரண்டு தல) மானது, ஐந்து 5 விதமான அளவுகளுடையதாகும். அதை முறையே, சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, ஹஸ்தம் முதல், முறையே, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர, விமானத்தின் உயரமானது, முன்புபோலவே ஐந்து 5 விதமாகும்.

விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, அல்லது ஆறு 6, பாகத்தில் ஒரு பாகமானது ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். 2

கோஷ்டமானது இரண்டு 2, பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும். மீதமுள்ளது, பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும்.

விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தெட்டு 28, அம்சங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில், இரண்டு 2 ஆறு 6,

மஸூரகாங்க்ரி மஞ்சாங்க்ரி மஞ்சவித்தர்திகந்தரம் ।
ஶிகரம் கும்பம் மூலாத்ஸம்பரிகல்பயேத் ||௫||

அதஶ்சதுரஶ்ரமதிஷ்டானம் ததஶ் கந்தரமஸ்தகம் ।
அதஶ்சதுஷ்கூடஸம்யுக்தம் அதஶ்சதுஷ்கோஷ்டஸமந்விதம் ||௬||

க்ஷுத்ரநீடாஷ்டகோர்த்வே து ஷட்வாஷ்டௌ க்ஷுத்ரநாஸிகம் ।
ஶிகரம் மஹாநாஸீபி: சதுஸ்ஸம்யுக்தமந்விதம் ||௭||

ஹாராந்தரமத்யே து கும்பம் லதாஸமந்விதம் ।
தோரணவேதிகாத்யைஶ்ச நாநாசித்ர-
விசித்ரிதம் ||௮||

ஸர்வதேவாலயம் ஶ்ரேஷ்டம் நாம்நா தத் ஸ்வஸ்திகம் பவேத் ।

மூன்று 3, ஐந்து 5, இரண்டு 2, ஒன்று 1, மூன்று 3, நாலரை $4\frac{1}{2}$, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, ($2+6+3+5+2+1+3+4\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}=28$) என்ற அம்சங்களினுலே, முறையே, மஸூரகம் 1, அங்கிரி 2, மஞ்சம் 3, அங்கிரி 4, மஞ்சம் 5, விதர்திகம் 6, கந்தரம் 7, சிகரம் 8, கும்பம் 9 என்பவைகளை, அடியிலிருந்து கல்பிக்கவேண்டும். 5

சதுரசிரமான அதிஷ்டானம், அதேபோல சதுரசிரமான கந்தரம், மஸ்தகம், உடையதாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுஷ்கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாகவும், சிறிதான எட்டு நீடங்களுக்கு (கூடுகளுக்கு) மேலே, ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, சிறிய நாஸிகைகளும், உடையதாகவும், சிகரமானது, பெரிய (விஸ்தாரமான) நான்கு 4, நாடிகளுடன் கூடியதாகவும், ஹாரங்களின் இடைவெளியின் மத்தியில், கும்பம், லதைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், வேதிகை முதலிய பலவிதமான சித்திரங்களினுலே விசித்திரமாகவும், ஸகல தேவதைகளுக்கு முகந்ததாகவும், இருக்கின்ற இந்த சிறந்த விமானமானது, “ ஸ்வஸ்திகம் ” (1) என்று பெயருடையதாகும்.

ததேவ ஸௌஷ்டிகம் நிம்நமுந்நதம் கோஷ்டகம் யதி || ௯ ||

மத்யப்ரஸ்தரோபேதே தத்விபுலஸுந்தரம் ।
ஸம்பாதம்ஸாத்யம் ஸக்ரீவாதாரம் ஸாம்வித்ராமாதிகம் ||

ஹாரமத்யம் விதர்த்யம்ஶம் த்ர்யம்ஶம் ஸர்வஸ்ரீவத்ஸகம் ।
பாதோதயே தஶாம்ஶே து த்விதலாதிவிமாநகே || ௧௧ ||

மத்யப்ரஸ்தரோபேதம் கூடஶாலோந்நதம் ஸ்ம்ருதம் ।
ததேவ கோஷ்டகம் நிம்நம் ஸௌஷ்டிகம் சோந்நதம் யதி || ௧௨ ||

மத்யப்ரஸ்தரோபேதே தத் கைலாஸஸம்ஜ்ஞிதே ।
ததேவ வ்ருத்தம் வேதிகந்தரம் ஶிகரம் கடம் || ௧௩ ||

அதுவே, பள்ளமான ஸௌஷ்டிகம், உயரமான கோஷ்டமுடையதாகவும், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, "விபுலஸுந்தரம்" (2) என்று பெயர். 9½

துவிதலம் முதலிய விமானத்தில், பாதோதயத்தை பத்து 10 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு 1 பாகம் விதர்தி, மூன்று 3 பாகம் அங்கிரி, ஒண்ணே முக்கால் $1\frac{3}{4}$ அம்சம் பிரஸ்தரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ அம்சம் கிரீவம், மூன்று 3 பாகம் மஸ்தகம், ($1+3+1\frac{3}{4}+1\frac{1}{4}+3=10$) இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருப்பது, "கூடசாலோன்னதம்" (3) என்று பெயர்.

அதுவே பள்ளமான கோஷ்டகம், மேடான ஸௌஷ்டிகம், இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, "கைலாஸஸுந்தரம்" (4) என்று பெயர். 12½

அதுவே, வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள், வட்டவடிவமாகவும், அஷ்டகூடமாகவும், சதுச்சாலோ

அஷ்டகூடம் ததூர்த்வஸ்தாநோபேதம் ஸப்தாஷ்டநாஸிகம் ।
கோஷ்டகாந்நிர்கமம் மத்யே த்வித்ரிதண்டேந ஸௌஷ்டிகாத் ||

ஸமக்ரீவா ஶிரோயுக்தம் கூடகோஷ்டகமீரிதம் ।
நாநாதிஷ்டாநஸம்யுக்தம் நாநாபாதைரலங்க்ருதம் ||௧௫||

நாஸேந்த்ரகம் பர்வதம் ப்ரோக்தம் விமாநம் ஸார்வதேஶிகம் ।
தஸ்யைவ ஶிகரே அர்த்தகோஷ்டகம் து சதுஷ்டயம் ||௧௬||

சதுரஶ்ரஶிரோயுக்தம் சதுஷ்கூடஸமந்விதம் ।
நாநாதிஷ்டாநஸம்யுக்தம் ஷடஷ்டால்பநாஸிகம் || ௧௭ ||

நாஸேந்த்ரகம் ஸ்வஸ்திபந்தம் ஸ்யாந் நாநாவயவஶோபிதம் ।

பேதமாகவும், ஏழு 7. அல்லது எட்டு 8. நாஸிகைகளுடையதாகவும், கோஷ்டகத்திலிருந்தும், ஸௌஷ்டிகத்திலிருந்தும், இரண்டு 2, மூன்று 3. தண்டகம் மத்தியில் நிர்மமுடையதாகவும், சமமான (சம அளவுள்ள) கிரீவை, சிரஸ் உடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, "கூடகோஷ்டகம்" (5) என்று பெயர். 14½

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான பாதங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், இருந்தால், இதற்கு "பர்வதம்" (6) என்று பெயர். இது சார்தேசிக விமானமாகும். 15½

அதுவே, சிகரத்தில் நான்கு 4. அர்த்தகோஷ்டமாகவும், சதுரசிரமானசிரோயுக்தமாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, அல்பநாஸிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அவயவங்களினாலே சோபிதமாகவுமிருப்பதுமானால், இதற்கு 'ஸ்வஸ்திபந்தம்' (7) என்று பெயர். 17½

ததைவ ஸௌஷ்டிகம் கோஷ்டஞ்ச ப்ரஸ்தரேயந்திதம் ॥ ௧௮ ॥

ஹாரால்பபஞ்ஜரம் நிம்நம் நவாஷ்டௌ வால்பநாஸிகம் ।
நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் கல்யாணமிதி கத்யதே ॥ ௧௯ ॥

ததைவ ஶிகரே அர்த்தகோஷ்டகம் ரஹிதம் து வா ।
அதஶ்சதுர்நாஸீஸம்யுக்தே தத் பாஞ்சாலமிஷ்யதே ॥ ௨௦ ॥

ததைவாஷ்டாஶ்ரகம் வேதீகண்டரம் ஶிகரம் கடம் ।
ஶிகரேஷ்டமஹாநாஸி நாஸ்யேதத் விஷ்ணுகாந்தகம் ॥ ௨௧ ॥

ததைவ கூடஶாலாந்தரப்ரஸ்தரம் விநா ।
தத்தத்ஹாரம் ப்ரோஷ்யாயதம் சதுரஶ்ரகம் ॥ ௨௨ ॥

ஷடஶ்ரம் ததா வேதீகண்டரம் ஶிகரம் பவேத் ।
ஷண்ணாஸிகாஸம்யுக்தே தந்நாம ஸுமங்கலம் ॥ ௨௩ ॥

அதுவே மத்தியில் பிரஸ்தரங்களுடன் கூடிய ஸௌஷ்டிககோஷ்டமாகவும், பள்ளமான ஹாரம், அல்பபஞ்சரமுடையதாகவும், ஒன்பது 9 அல்லது எட்டு 8, அல்பநாஸிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அதற்கு கலியாணம் (8) என்று பெயர். 19

அதுவே சிகரத்தில் அர்த்தகோஷ்டகமாகவோ அதல்லாமலோ சதுர்நாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு பாஞ்சாலம் (9) என்று பெயர். 20

அதுவே வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், சிகரத்தில் எட்டு 8, மஹாநாஸிகளுடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, விஷ்ணுகாந்தகம் (10) என்று பெயர். 21

அதுவே கூடசாலைகளில் அந்தரபிரஸ்தரமில்லாமல்

𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌯𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௪ ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑌰𑍍𑌧𑌭𑌾𑌗𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑌿𑌰𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௨௫॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌕𑌮𑍍 ॥௨௬॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍈𑌃 ॥

அதில் நான்கில் ஒருபாகம் ($\frac{1}{4}$ பாகம்) அதிகமாக நீண்டு சதுரசிரமாகவும், அவ்விதமே வேதி, கந்தரம், சிகரம் இவைகள் நீண்டசதுரசிரமாகவும், மூன்று 3 ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு ஸுமங்கலம் (11) என்று பெயராகும். 23

அதுவே, வேதிகை, கந்தரம், சிரஸ்ஸு, நீண்ட வட்ட வடிவமாகவும், ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு காந்தாரம் (12) என்று பெயராகும். 24

அகலத்தைக்காட்டிலும் அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிகமாக நீளமுடையதானால், அது, ஆயத (நீண்ட) சதுரசிரமாகும்.

துவியசிர விருத்தமான சிரத்துடன் கூடியதாகவும், நேத்திரம், சாலாமுகத்துடன் கூடியதாகவும் இருந்தால் இதற்கு, ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானை முதுகு) என்று பெயர்.

மஸூரகமானது, வட்டவடிவமாகவோ, துவியசிரமாகவோ இருந்து, அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாகவும், கர்பகிருஹமானது விருத்தமாகவும், ஸகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு மனோஹரம், (13) என்று பெயர். 26½

ஶேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டமீஶ்வரகாந்தகம் ।
ததேவ கர்ப்பகேஹம் ச முகமண்டபகம் சதுரஶ்ரகம் ॥

வ்ருத்தம் ஜந்மாதிஸ்தூபிகாந்தம் தஸ்ய வ்ருத்தஹர்ம்யகம் ।
ஆயதாஶ்ராதிஷ்டாநம் ஷடஶ்ரம் கந்தரம் ஶிர: ॥ ௨௯ ॥

ததேவ பூர்வவச்சேஷம் நாம்நா குபேரகாந்தகம் ।
மாநம் பஞ்சவிதம் ப்ரோக்தம் பஞ்சதஶவிதம் பவேத் ॥௩0॥

விமாநாநாம் யதா பேதா ததா கார்யா விசக்ஷணை: ।
ஸஞ்சிதாஸஞ்சிதம் சைவோபஸஞ்சிதமிதி த்ரிதா ॥௩௧॥

ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகம் சைவ க்ரமேணைவ து வக்ஷ்யதே ।

அதுவே, ஜன்மாதி கும்பாந்தம் ஒவ்வொன்றும் வெளியில் வட்டமாகவும், மீதமானது முன்பு கூறப்பட்டதை போலவுமிருந்தால், இது விரும்பத்தக்க, ஈசுவரகாந்தம் (14) என்று பெயருடையதாகும். 27½

அதுவே, கர்பகிருஹமும், மகாமண்டபமும், சதுரசிரமாகவும், ஜன்மாதி ஸ்தூபிகாந்தம் வட்டவடிவமாகவும் இருந்து, வட்டவடிவமான ஹர்மியம், ஆயதாசிரமான அதிஷ்டானம், ஷடசிரமான கந்தரம், சிரஸ்ஸு, மற்ற பாகங்கள் முன்புபோலவுமிருந்தால், அது குபேரகாந்தம் (15) என்று பெயருடையதாகும்.

இவ்விதமாக, விமானத்தின் ஐந்து 5 விதமான அளவுகளின் பேதங்கள் பதினைந்து 15, விதமாகும். 30

சமர்த்தனாக இருப்பவன், துவிதலங்களுக்கு எவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும்.

இது, ஸஞ்சிதம் 1, அஸஞ்சிதம் 2, உபஸஞ்சிதம் 3. என்று மூன்று 3 விதமாகும். இவைகள், முறையே, ஸ்திரீ

இஷ்டகாபி: ஶிலாபிர்வா ஸஞ்சிதம் யத்கநீக்ருதம் ||

கபோதாதிஶிரோயுக்தம் தத்பும்ஸ்த்வம் ஸமீரிதம் |
ஐஷ்டகம் தாருஜம் ஸ்த்ரைணம் போகயுக்தாங்கஸம்யுதம் ||

மிஶ்ரம் வ்ருக்ஷஸஞ்சிதம் போகாபோகயுக்தம்
த்ருஷதிஷ்டகை: |
ஸாந்த்ராஸாந்த்ராங்கயுக்தம் ஷண்டமேவஸஞ்சிதமிஷ்யதே ||௩௪||

ஊர்த்வதலஸ்ய பாததீர்க்கே ஸப்தபாகே க்ருதே ஸதி
ஸ்தூப்யுதயமேகமம்ஶகம் ஶிரோ த்ர்யம்ஶம் |
த்வ்யம்ஶம் களம் ஏகம் வேதிகா ச்சாத்யம்ஶகம்
பஞ்சதஶாம்ஶம் விபஜ்ய உபபீடாதி: || ௩௫ ||

1, புருஷம் 2, அலி 3, என்று மூன்று 3 விதமாகக் கூறப் படுகிறது.

(விமானமானது) செங்கங்கள், அல்லது, சிலைகளினாலே கனீகிருதமாகவும், கபோதாதியான சிரஸ்ஸுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அது புருஷ விமானம், என்று கூறப்படும்.

ஸௌதமானது, செங்கற்கள், அல்லது, மரத்தினாலே கல்பிக்கப்பட்டு, போகயுக்தமான அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது ஸ்திரீ ஸௌதமாகும்.

மரங்கள், கற்களினாலே, ஸஞ்சிதா ஸஞ்சிதமான போகா போகங்களுடன் கூடியதாகவும், கனமானதும், கனமில்லாததுமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அந்த ஸௌதமானது, அலி, என்று கருதப்படுகின்றது. 34

மேல் தளத்தின் பாததீர்கத்தை ஏழு (7) பாகமாகச் செய்து, அவற்றுள் ஸ்தூபியின் உதயம் ஒரு (1) பாகம். சிரம் மூன்று (3) அம்சம். களம் இரண்டு (2) அம்சம். விதர்திகம் ஒரு (1) அம்சம். இருக்க வேண்டும் என்று,

வாஷொடியெ ஒஸஙவாஷு விஹாஷிதெ தக
ஸஷுத-ீ வஹஅாணா(அத-ா)யதஉத, ஹாமழ ।
ஶெஷம ஸஷாம்ஶஉ-ஷயாய-ீவிஶாலகம் வா
ஷட்‌ஶவஹவெஷஅாணெஙா ஹவெஙிஶாலழ ||௩௫||

நீஙஸூ தாவஷ-ஷயம் அ விஶாலஉம்வெ ூ:
உலூாகீ தி ூவாஷவிவ-லம் தஷிவம் தயொஸூ ।
ஹாாாஙரெ ஸஷஙஉஷ்யவஷெ அ கூடெ
கொஷெ அ தொாணஉலம்கூ தஉெவ க-ய-ீாக ||

அாவெஸூாஹய வாஸெ-ஃ அாஸஙீவெ த- வாஷ
வஷஉயெூ ।

கீழே கூறப்பட்ட கண்டபவனத்தின் விதியானது இவ்வித மாக, சிறந்த மேதாவிகளினுலே கூறப்பட்டுள்ளது. 35.

பாதோதயத்தை பத்து 10, ஒன்பது 9, எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள, அதில் ஏழு 7, ஆறு 6, ஐந்து 5, இரண்டு 2, (நான்கு 4) பாகம் அதன் நீளமாகும். மிச்சமுள்ளது சஷாம்சம் (மீனம்) ஆகும். அல்லது உதயத்தின் விசாலத்தில் பாதியோ, ஆறு 6 ஐந்து 5 நான்கு 4 அல்லது இரண்டு 2, அம்சங்களினுலோ, அதன் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 36.

நீடத்தின் (கூண்டின்) உயரமும், அகலமும், பாத மூலத்திற்கு முக்கால் பங்கு ¾ விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும், தளிபமும் இவ்விதமே யாகும். ஹாராந்தரம், கிருஹமத்தியபதம், கூடம், கோஷ்டம், இந்த இடங்களில் (இவ்விதமாக) தோரணத்தை (வெளிவாயில்படி) அலங் காரமாகக்கல்பிக்கவேண்டும். 37.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁
𑌪𑍋𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍋𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

துவாரத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலோ துவார சமீபத்திலோ, பதமத்தியிலோ, துவாரபவாஸகுகையாகும். அதன் உயரமானது, உத்தரகண்டாந்தமாக இருக்கவேண்டும். கண்டாந்தத்திலுள்ள போதிகை வரையிலாவது தோரணத்தின் உயரமாவது இருப்பதாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் யுக்தியினாலேயும் பிரவேச யுக்தியினாலேயும், சகல விதமான ஆலயங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 39.

துவிபூமிவிதானமென்னும்
இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ அதைகவிம்சோऽத்யாய: ॥

த்ரிதலம் பஞ்சதா மானம் ஸங்க்ஷேபாததுனோச்யதே ।
ஸப்தாஷ்டஹஸ்தமாரப்ய த்³வித்³விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் ॥ ௧ ॥

பஞ்சதசகராந்தம் வ்யாஸஸ்த்ரிதலம் து பூர்வவத் ।
ஸப்தாஷ்டநவஹஸ்தே து ஸப்தாம்சைர்விபாஜிதே ॥

ஹாரேண கூடவிஸ்தாரம் கோஷ்டம் ஷட்பாகமாயதம் ।
லம்பபஞ்சரவிஸ்தாரம் ஹாரா(ர)ஹாரம் து தத்ஸமம் ॥

ஊர்த்வஹர்ம்யே ஷடம்சேம்சம் கூடம் தத்³விகுணாயதம் ।
கோஷ்டகம் பாதஹீனம் ஹாரம் ஹாரேணைவ து கல்பயேத் ॥

இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம்

ஐந்து விதமான அளவுகளுடன் கூடிய திரிதலத்தை சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஏழு 7, அல்லது எட்டு 8, ஹஸ்தம் முதல் இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தமாக பதினைந்து 15 ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர திரி (3) தலவியாஸமாம். துங்கமானது முன்பு போலவே (துவி தலமானத்தைப்போலவே ஐந்து 5 விதம்) ஆகும். 1½.

விமானேச்சமானது 7, 8, அல்லது 9, ஹஸ்தமாக இருந்தால் ஒரு பாகம் கூடவிஸ்தாரமாகும். கோஷ்டம் ஆறு பங்கு விஸ்தாரமாகும். லம்ப பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம் அரை பங்காம். ஹாரபாகம் அரை பங்காகும். (இது அடித்தலத்தின் விஸ்தாரம்.) 3

இதன் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரத்தை 6, அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு அம்சம் கூடத்தின் விஸ்தாரம். கோஷ்டகத்தின் விஸ்தாரம் இரண்டு அம்சம் மத்தி

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌲𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌕𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂(𑌤𑍍𑌤𑍁) 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ॥௬॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧-
𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥

𑌧𑌰𑌾𑌤𑌲𑌮𑌧𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌮𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌲𑌿𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍀𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌘𑌟𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

யில் ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் என்று கல்பிக்கவேண்டும்.* 4

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தில், மூன்று அல்லது மூன்றில் ஒரு பாகத்தினாலே நடுவில் பத்திரம் கல்பிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புத்திமானாக இருப்பவன் அந்த பத்திரத்தை ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், அல்லது இரண்டு (2) தண்டம் விஸ்தாரத்தில் கல்பிப்பதாகும். 5

சமர்த்தனாக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தினான்கு பங்குகளாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், தராதலம் ஒரு (1) பாகம், அதஸ்தம்பம் ஒரு (1) பாகம், மஞ்சம் இரண்டு (2) பாகம், அங்கிரிக மஞ்சம் மூணே முக்கால் (3¾) பாகம், தலிபம் ஒண்ணரை (1½) பாகம், பிரஸ்தரம் எட்டரை (8½) பாகம், வேதி ஒண்ணேகால் (1¼) பாகம், கந்தரம் (½) பாகம், சிகரம் மூணரை (3½) பாகம், கடம் ஒரு (1) பாகம் (1 + 1 + 2 + 3¾, 1½, 8½, 1¼, ½, 3½, 1, = 24)' என்று தராதலம் முதல் கடம் முடிய கல்பிக்க வேண்டும். 8

---

*ஆறு அம்சங்களில், நான்கு அம்சங்களுக்குத்தான் விநியோகம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

M. M. 43.

𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌲𑍍𑌪𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌸𑍀 ॥ ௯ ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌨𑍍𑌨𑌨𑌾𑌸𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾
𑌸𑌂𑌭𑍋𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌮𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌾(𑌰𑌂)𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

கடம், நீடம், கோஷ்டகம், (முதலிய) எட்டும் அடித்தலம் முதல் ஸ்தூபி வரையில் சதுரசிரமாக இருக்க வேண்டும். மேல் தலத்தில் பதினாறு (16) அல்ப நாஸிகை களைக் கல்பிக்க வேண்டும். (இந்த விமானத்தில்) தொண்ணூத்தாறு (96) அல்ப நாஸிகைகளைக் கல்பிப்பது இஷ்டமாகும். 9

நாநாவிதமான அதிஷ்டாநாங்கிரி, வேதி, முதலியவைகளுடனிருக்கவேண்டும். சிரோபாகத்தில் பள்ளமான அல்லது மேடான நான்கு (4) நாஸிகைகளிருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கூடத்தைக் காட்டிலும் உயரமாகவோ, கோஷ்ட சமமாகவோ இருப்பதாகும். சம்புவாசத்தில, ஸ்வஸ்திகமானது மூன்று பாகமாகும். (மூன்றில் ஒரு பாகமாம்). 10

விஸ்தாரத்தை (7), அல்லது ஒன்பது பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக (அழகுக்கான) விஸ்தாரமாகும். சாலை ஒரு (1) பாகமாகும். அவ்விதமே ஹாரங்கல் (ஹாரம்) இரண்டு (2)

அஷ்டகூடம் து தத்கோஷ்ட²ம் த்³வாத³ஶைவ விதீ⁴யதே |
அஷ்டௌ நீடா⁴தி விம்ஶத்யா ஶதம் த்வல்பநாஸிகா꞉ ||௧௨||

அஷ்டாஶ்ரம் மஸ்தகம் வேதீ³கந்த⁴ரம் சாஷ்டநாஸிகம் |
விமலாக்ருதிகம் நாம ஶம்போ⁴ர்வாஸம் ஸநாதநம் ||

ஸப்தநவஸப்ததிஸப்ததவஸாரம்
ஸாரதத்திகூடவஸ்த்ரக்ஷுத்ரஸ்தூபிகோஷ்ட²ம் |
ஊர்த்⁴வவஸ்த்ரபஞ்ஜரமஷ்டமஷ்டநாஸம்
விம்ஶதிஶதாத்ர(ஸம)விமலாக்ருதிவிமாநம் ||௧௪||

ஏகாத³ஶகரம் வ்யாஸமஷ்டஸப்தவிபா⁴ஜயேத் |
தத்ர ஸார்த⁴மர்தா⁴தி⁴க்யாயதம் வ்ருத்தமிஷ்யதே || ௧௫ ||

ஆகும். இவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், பன்னிரண்டு (12) கோஷ்டங்கள், எட்டு (8) நீடங்கள் நூற்றிருபது (120) அல்ப நாஸிகம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12

மஸ்தகமானது அஷ்டாசிரமாகும். வேதியும் கந்தரமும் அல்லது வேதீகந்தரமானது அஷ்டநாஸிகமாகும். இதற்கு **விமலாகிருதிகம்** என்று பெயர். வெகுகாலமாக இது சம்புவாசமாகும். 13

... ...
... ...
... ...?
மேலே எட்டு (8) பஞ்ஜரம் (கூடு) எட்டு களநாஸமுடையதுமாகும். இவ்விதமாக நூற்றிருபது (120) அங்கங்களுடன் கூடியது விமலாகிருதி விமானமாகும். 14

பதினொரு (11) கரம் விஸ்தாரத்தை எட்டு பாகங்களாகக்கொண்டு, அவைகளில் நான்கு (4) பாகங்களுக்கு அதிகமாக நீண்டு வட்டமிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்

த்வ்யச்ரவ்ருத்தமதிஷ்டாநம் தத்வத் கந்தரமஸ்தகம் ।
தத்விஸ்தாராநுஸாரேண வ்ருத்தம் வா வர்த்தநீயகம் ॥௧௬॥

அச்ராக்ஷ பார்ச்வே ச ப்ருஷ்டே ச சதுர்விம்சதிகாம்சகம் ।
கூடகோஷ்டகநீடாநாம் விஸ்தாரம் பாகமிஷ்யதே ॥௧௭॥

கோஷ்டகம் த்விகுணாயாமம் ஹாராபாகேந யோஜிதா ।
ஸமம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா முகமண்டபமிஷ்யதே ॥ ௧௮ ॥

மண்டபோர்த்வம் யதாஹர்ம்யம் ததாலங்காரஸம்மிதம் ।
கூடகோஷ்டாதிஸம்யுக்தம் மண்டபம் மண்டஹர்ம்யகே ॥௧௯॥

த்ரிவர்க்கஸஹிதம் வாபி தோரணாத்யைர்விசித்ரிதம் ।

படுகிறது. அதிஷ்டானமானது (அடித்தலமானது) துவியச்ர விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். கந்தரம், மஸ்தகம், இவைகளும் அதேபோல துவியச்ர விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தின் சரிபாதியளவினுலே வட்டமான வர்தநீயகம் இருக்கவேண்டும். 16

அச்ரத்திற்கு பக்கவாட்டிலும் பின்பக்கத்திலும் இருபத்தினன்கு (24) பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது ஒரு (1) பாகமாகும். கோஷ்டமானது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதாகும். ஹாரமான ஒரு (1) பாகத்தினுல் கல்பிக்கப்படவேண்டும். 17$\frac{1}{2}$

முகமண்டபமானது, (விமான தலத்திற்கு) சமமான அளவு உடையதாகவோ, முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு அளவு உடையதாகவோ, அரைப் ($\frac{1}{2}$) பங்கு அளவு உடைய தாகவோ இருப்பதாகுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 18

மண்டபத்தின் மேல்பாகமானது, விமானத்திற்கேற்ற படி இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே அலங்காரமும் கூறப்

ஜ்ஞேயம் ஸம்ஸக்தம் ஏதச் சதுராஶ்ரம் து பித்ரமம் ॥

கூடகோஷ்டாதிஸம்யுக்தம் ஜாதஸம்ஸக்தராஜ்யஹிமத்தம் ।
ஸ்தவ்யாஸாயதம் தஶயதாயதம் த்வண்யம் ஸாயதம் ஷிஷண்யகம் ॥

ஷிஷண்ணாயதம் த்ரிஷண்ணம் வா ஜாதஸம்ஸக்தராஜ்யஹிமத்தம் ।
ஸவம் யுக்தம் ஹம்ஸ்யம் து ஸம்பதாஜாஷ்டம் ஸதா ॥

ருஜுஸூத்ரம் ப்ரமாணாங்கம் தஸ்மம் விபதாம் பதம் ।
ஷட்ஹாரம் ஸ்யாத்தஶ்ஷ்ட்யத்வே து பஞ்சதஸ்ய
வாஸ்வயோ: ॥ ௨௩ ॥

பட்டிருக்கிறது. கண்டஹார்மியத்தில், மண்டபமானது, கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடி இருக்க வேண்டும். அல்லது தோரணம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, திரிவர்கஸஹிதமாகவாவது இருக்க வேண்டும். 19½

மண்டபமானது சமசூத்திரமாக இருந்தால், அதன் இடைவெளியானது பதிந்திருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களும், மான சூத்திரத்திற்கு வெளியில் வந்திருக்கவேண்டும். அது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு, அல்லது பாதியில் பாதி (¼) பங்கு ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், இரண்டு (2) தண்டம், இரண்டரை (2½) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம், மானஸூத்திரத்திற்கு வெளியே வந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஹார்மியத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அப்படிக் கல்பிக்கப்பட்டது, எப்பொழுதும் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். ருஜுஸூத்திரமானது, பிரமாணுந்தமாக இருக்க வேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் பங்கப்பட்டிருந்தால், ஆபத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 22½

சதுர்விம்ஶதிமாத்ராம்ஶம் தத்கூடகோஷ்டாதி பூர்வவத் ।
ஊர்த்வே ஷட்பாகம் அதஸ்ஸஹாரம் யதா யுக்திவஶாந்நயேத் ||௨௪||

ஊர்த்வே வேதாம்ஶகே தலம் நேத்ரஶாலாவக்த்ரஸமன்விதம் ।
மஸ்தகே கூடகர்பவஸம் க்ஷுத்ரநாஸ்யங்க்ரி
ஸம்யுதம் ||௨௫||

கூடகோஷ்டாதிஸம்யுக்தம் யதாலங்காரஸம்யுதம் ।
ஶிகரே தஶநாஸ்யஸ்ஸ்யு: த்ரிபாதஸமன்விதா: ||

அஷ்டகூடம் ததா கோஷ்டம் நீடம் த்வாதஶமேவ ஹி ।
ஹாராயாம் க்ஷுத்ரநீடம் ஸ்யாத் சதுர்விம்ஶதிஸம்க்யயா ||

நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் வேதிகாதோரணாதிகம் ।
ஸோபானபீடயஷ்டாங்கம் தேவஶ்ரம் வா ஸலம்பகம் ||௨௬||

அதற்குமேலே பின்பக்கம், பக்கங்களில் ஆறு (6) பாகங்களிருக்கவேண்டும். அதை இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, கூடம் கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 23½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலமானது நான்கு (4) பாகங்களுடையதாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். மஸ்தகத்தில், முன்பக்கத்தில், நேத்திரம், சாலை, வக்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். கர்பகூடத்துடனிருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திரநாஸி, அங்க்ரிகளுடனிருக்கவேண்டும். கூடம் கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்காரமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்கவேண்டும். சிகரத்தில் பத்து (10) நாஸிகளிருக்கவேண்டும். (அவற்றுள்) மூன்று பாதங்களுடனிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், பன்னிரண்டு (12) நீடங்கள், ஹாரத்தில் இருபத்திநான்கு (24) க்ஷுத்திர நீடங்கள், பலவிதமான மனோரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை, முதலியவைகளினாலே

हस्तिपृष्ठमिदं नाम्ना सर्वदेवेषु योग्यकम् ।
पादोत्तुङ्गत्रिभागं वा द्विभागं पादं सर्वाङ्गसंयुतम् ॥

पोतिकारहितं वीरकाण्डोपरि सज्जितम् ।
उत्तरं वाजनं साब्जक्षेपणं निम्नवाजनम् ॥ ௩௰ ॥

तदूर्ध्वे पत्रकाण्डं मत्स्यकाण्डविचित्रितम् ।
तोरणाकृतिसंयुक्तं मृणालग्रीवकान्वितम् ॥ ௩௧ ॥

सर्वालङ्कारसंयुक्तं स्तम्भतोरणमीरितम् ।
पादमध्ये च हारायां कर्णप्रासादमध्यके ।
शालामध्येषु तत् कर्तव्यं सर्वेषां धामसु ॥

அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உப பீடத்துடன் கூடிய அதிஷ்டானம், அல்லது, மசூரகம் மட்டிலும் இருப்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட விமானத்திற்கு ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) என்று பெயர். இது சகல தேவதைகளுக்கும் யோக்கியமாகும். 28½

பாதத்தின் உயரத்தைப் போல், மூன்று (3) பங்கு அல்லது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதும், பாதமானது, சகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், போதிகை இல்லாததும், வீர காண்டத்தின் மீது அலங்காரத்துடனிருப்பதும், உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜக்ஷேபணத்துடன் கூடிய பதிவான வாஜனம், (இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.) அதற்குமேலே பலவிதமான இலை வடிவங்களுடன் கூடிய மத்ஸிய காண்டம் இருக்கவேண்டும். தோரணத்தைப்போன்ற உருவமுடையதும், மிருணாளத்துடன் (மிருணாளம்—தாமரைத்தண்டு) கூடிய கழுத்தையுடையதும், சகலவிதமான அலங்காரத்துடன் கூடியதுமாக இருப்பது, ஸ்தம்ப தோரணம், என்று கூறப்படுகிறது. இதை சகல தாமாக்களிலும் (தாம—விமானம் முதலிய கட்டிடம்) பாத மத்தியிலும், ஹாரத்திலும், பிராஸாத

ஸாங்கே ஸர்வாங்கயுக்தே ஸமதலமுபயோ:
பார்ஶ்வயோர்வீரகாண்ட-
த்பூர்வே பட்டோத்தரம் வாஜனமுபரிதளம்
க்ஷேபணம் தோரணாக்ரம் ।
நக்ரை: பத்ராதிபிஸ்ச ப்ரவிலஸிதமயம்(தம்)யத்ர
வா ஸ்தானவே வா
ஶாலாயாம் வஸ்துனஸ்ஸ்யாத்ஸ்வமுபயமதுலம் ஸம்யுக்
தோரணம் ஸ்யாத் ॥

ததேவ சதுரஶ்ராபாயதம் மஸூரகம் ॥ ௩௪ ॥

விஸ்தாரஸ்த்வஷ்டபாகம் ஸ்யாத் தைர்க்யம் தஶபாககம் ।
கூடகோஷ்டகநீடம் ச பாக(னேந) வா கல்பயேத் ॥

கர்ணமத்தியிலும், சாலா மத்தியத்திலும், வீட்டு நடுவிலும், கல்பிக்கவேண்டும். 32

ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், இரண்டு பக்கங்களிலும் ஸமதலமாகவும், வீரகாண்டத்திற்கு முன் பக்கத்தில் உத்தரம் வைக்கப்பட்டதும், வாஜனத்திற்கு மேலே தளம்-க்ஷேபணம்-தோரணுக்கிரம் இவைகளுடைய தும், நக்கிரம், (முதலே) பத்திரம் முதலியவைகளுடன் கல்பிக்கப்பட்டதுமான அது? வீடு, மண்டபம், சாலே, மற்றுமுள்ள கட்டிடம் இவைகளில் இருப்பது விரும்பத்தக்க தாகும். சேராத ஸ்தம்பத்துடன் கூடியது (ஸ்தம்பத்தில் சம்பந்தமில்லாதது) தோரணமாகும்.

அதுவே சதுரச்ரத்தைப்போல நீளமாக இருந்தால், அது மஸூரகமாகும். 34

எட்டு (8) பாகம் இருக்கவேண்டும். நீளம் பத்து (10) பாகம் இருக்கவேண்டும். அதில், கூடம், கோஷ்டகம்-நீடம் இவைகளே ஒரு (1) பாகத்தினுலே கல்பிக்க

ஹாராஹாரம் து ஸாமேந ஷட்ம்ஶம் ஸ்யாத்ததூர்த்வகே ।
ததூர்த்வே து சதுர்பாகமாயாமே த்வ்யம்ஶமாதிகம் ॥

ஸாயதம் த்வ்யஶ்ரவ்ருத்தம் ஸ்யாத் வேதிகாமஸ்தகம் ததா ।
கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கம் பூர்வவத் பரிகல்பயேத் ॥

நாநாதிஷ்டாநஸம்யுக்தம் நாநாபாதைரலங்க்ருதம் ।
பலோபேதம் ஸுஸந்தாநம் கல்பயேத்து விசக்ஷண: ॥௩௮॥

யதோக்தம் யதாயோகம் ததா குர்யாத் விசக்ஷண: ।
ஏதத்ஸம்ஜ்ஞிதம் ஸௌதம் கஜப்ருஷ்டம் புராதநை: ॥

த்வித்ரம் வா த்வயமேவ வா ஸர்வஹர்ம்யே
விசக்ஷணை:(ண:) ।

வேண்டும். ஹாரம் ஒரு (1) பாகமிருக்கவேண்டும். இதன் மேல் தலமானது, ஆறு (6) அம்சமிருக்கவேண்டும். அதற்கு மேல்தலமானது, நான்கு (4) பாகமிருக்கவேண்டும். நீளமானது, இரண்டு(2) பாகம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். இது நீண்ட துவியச்ர விருத்தமாகும். இதில், வேதிகைகளம்—மஸ்தகம்—கூடம்—கோஷ்டகம் முதலான சகல அங்கங்களையும், முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இது நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பலவித பாதங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை, சமர்த்தனுக இருப்பவன், பலத்துடனிருப்பதாகவும், பொருத்தமான சேர்க்கையுடையதாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். இந்த சௌதமும், கஜபிருஷ்டம் என்று பெயருடையதாகும் என்று முன்னோர்களினுலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. 39

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், சகலவிதமான ஹர்மியத்திலும், இரண்டாக இருந்தாலும், (இரண்டாகவும்) கல்பிப்பதாகும். 39½

त्रयोदशकरव्यासं नवधा विभजेत् सुधीः ॥ ௪௦ ॥

गर्भगेहं त्रिभागेन गृहपिण्डिस्तु भागतः ।
अन्धारमंशमंशेन वहि(र्हि)रन्धारिका भवेत् ॥

अंशेन सौष्ठिकं कोष्ठं विस्तारं त्रिगुणायतम् ।
अर्धेन नीडविस्तारं शेषं हारांगमिष्यते ॥ ௪௨ ॥

कोष्ठमध्ये त्रिदण्डेन नासीनिर्गमनान्विता ।
ऊर्ध्वे षडंशेंऽशं कूटं तद्द्विगुणायतम् ॥

कोष्ठकं सार्धतो हारा पञ्जरैरन्विता भवेत् ।
ऊर्ध्वहारं त्रिभागेन मध्ये दण्डेन निर्गमम् ॥

பதிமூன்று (13) முழம் விஸ்தாரத்தை ஒன்பது (9) சம பாகங்களாக வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் மூன்று (3) பாகம் கர்பகிரஹமாகும். ஒரு (1) பாகம் கிருஹபிண்டியாகும். ஒரு (1) அம்சம் அந்தாரமாகும். ஒரு (1) அம்சத்திலே சுற்றிலும் அந்தாரிகை இருக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சத்திலே ஸௌஷ்டகத்தையும், ஒரு (1) அம்சத்திலே கோஷ்டத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று (3) பங்கு நீளமிருக்க வேண்டும். அதில் சரிபாதி நீடவிஸ்தாரமாகும். மீதமிருப்பது ஹாரங்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 42

அதன் கோஷ்ட மத்தியில் மூன்று (3) தண்டம் நாஸீநிர்கமனத்துடனிருக்கவேண்டும்.

மேல்தலத்தில் ஆறில் (6) ஒரு (1) அம்சம் கூடம், அதைப்போல இரண்டு (2) மடங்கு நீளமுள்ளதான கோஷ்டகம், பஞ்சரங்களுடன் கூடிய ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் இருக்கவேண்டும். 43½

அதூர்த்வப்ரஸ்தரோபிஷ்டாநம் ஸ்வஸ்ரம் மத்யமஸ்தகம் ।
ஶூத்ரம் தன்மத்யே அஷ்டாஶ்ரம் கூடம் வேதாஶ்ரமஸ்தகம் ||

அஷ்டாஶ்ரமூர்த்வதலம் து ஸௌஷ்டிகாநாம் து மஸ்தகம் ।
அஷ்டகூடம் ததா நீடம் கோஷ்டகம் து ததைவ ஹி ||௪௫||

க்ஷுத்ரநீடம் ததாஷ்டாவஷ்டௌ ஸர்வே களநாஸிகா: ।
ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாபூஷணம் பவேத் ||

பத்ரகோஷ்டமிதம் நாம யதார்த்தம் பரிகீர்த்திதம் ।
ததேவ வர்த்துலம் கர்ணகூடமூர்த்வோர்த்வதலேபி ச ||

மஸ்தகம் தஸ்ய வ்ருத்தம் ஸ்யாத் அர்த்தநாஸீஸமந்விதம் ।

அதன் மேல்பாகத்தை மூன்று (3) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். அதில், சதுரசிரமான அதிஷ்டானத்தையும், அஷ்டாசிரமான களம், மஸ்தகம், இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

சதுஷ்கண்டமான ஆதிதலத்தில், கூடத்தையும் சதுரசிரமான மஸ்தகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 45

அதன் மேல்தலமானது, அஷ்டாசிரமாகவும், ஸௌஷ்டிக மஸ்தகமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், எட்டு (8) க்ஷுத்ரநீடம், எட்டு (8) களநாஸிகைகள் இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவத்துடன் கூடிய நாஸிகா பூஷணமிருக்கவேண்டும். இதற்கு பத்திரகோஷ்டம் என்று பெயர். இந்த பெயர் உண்மையான அர்த்தமுடையதாகவே கூறப்பட்டதாகும். 47½

அதுவே வட்ட வடிவமாகவும், அதன் மேல்தலம், அதற்கு மேல்தலத்தில் கர்ணகூடமும், மஸ்தகமானது

வ்ருத்தகூடமிதம் நாம்நா தேவாநாம் ஸார்வதேசிகம் || ௪௯

ததேவாஷ்டாம்சமாதிக்யாயதம் சதுரச்ரகம் |
கர்ணகூடம் சதுரச்ரம் மஸ்தகாயதம் வ்ருத்தகம் ||௫௦||

கோஷ்டபத்ரம் விநா தத்ர சேஷம் பூர்வவதாசரேத் |
ஸ்தூபித்ரயஸமாயுக்தம் தந்நாம்நா ஸுமங்கலம் ||௫௧||

பஞ்சதசகரவ்யாஸம் தசாம்சை: ப்ரவிபாஜயேத் |
கர்பகேஹம் சதுர்பாகம் அந்தராளாம்சேந யோஜிதா ||

அலிந்த்ரம் ஸமம்ஸமேந கண்டஹர்ம்யம் பஹி: க்ரமாத் |
கர்ணே த்வ்யம்சேந காயம் கூடம் கோஷ்டம் ச பஞ்ஜரம் ||

வட்ட வடிவமாகவும், நான்கு நாஸிகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு விருத்த (வட்ட வடிவமான) கூடம் என்று பெயர். இது சகல தேசங்களிலும், சகல தேவதைகளுக்குமுகந்ததாகும். 49

அதுவே எட்டு (8) அம்சம் அதிகமாக நீண்டதாகவும், சதுரசிரமாகவும், கர்ணகூடமானது சதுரசிரமாகவுமிருக்க வேண்டும். மஸ்தகமானது ஆயதமாகவும் விருத்தமாகவுமிருக்கவேண்டும். 50

அதில், கோஷ்டபத்திரம் நீங்கலாக பாக்கியை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று (3) ஸ்தூபிகளிருக்க வேண்டும், இதற்கு ஸுமங்கலம் என்று பெயர், 51

பதினைந்து (15) கரம் விஸ்தாரத்தை, பத்து (10) அம்சங்களாக வகுக்க வேண்டும். அவைகளுள், கர்பகிருஹமானது நான்கு (4) பாகமாகும். ஒரு (1) அம்சத்திலே அந்தாரியை கல்பிக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சம் அளிந்திரம், ஒரு (1) அம்சம் கண்டஹர்மியம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். (அதற்கு) வெளியில் முறையே,

பா⁴கே³ந கோஷ்ட²காயாமம் த்³விகு³ணம் ஸம்மதம் பு³தை⁴: ।
ஊர்த்⁴வே ஷட்³பா⁴க³மேகேந து ஹாரம் ஸௌஷ்டிகவிஸ்த்ருதம் ॥

கோஷ்ட²கம் த்³விகு³ணாயாமம் ஹாரம் பா⁴கே³ந யோஜயேத் ।
தது³ர்த்⁴வே து சதுர்பா⁴கா³ம்(த்³வே) த்³விபா⁴க³ம்
மத்⁴யநிர்க³மம் ॥ ௫௫ ॥

த³ண்ட³ம் வாத்⁴யர்த⁴த³ண்ட³ம் வா த்³விதண்ட³ம் வா விஶேஷத: ।
அதி⁴ஷ்டா²நம் சதுரஶ்ரம் ததா² கந்த⁴ரமஸ்தகம் ॥ ௫௬ ॥

அஷ்டகூடம் ததா² நீட³ம் கோஷ்ட²கம் தத்ரைவ ச ।
ஶும்ப³நீட³ஸமாயுக்தம் ஷட்த்ரிம்ஶத்ஸமந்விதம் ॥ ௫௭ ॥

நாஸிகா ஷோட³ஶாகாரா ஸர்வத்ர பரிஶோபி⁴தா ।

கர்ணத்திலும், மத்தியிலும், அந்தரத்திலும் (இடைவெளியிலும்) கூடம் – கோஷ்டம் – பஞ்ஜரம் இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். கோஷ்டத்தின் உயரமானது, ஒரு பாகத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் இருமடங்கு இருப்பது மாகுமென்று, புத்திமான்களாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 53½

மேல்தலத்தில் ஆறு (6) பாகத்தில், ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். (ஸௌஷ்டிகம்—அழகு படுத்துவது) கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமாக இருக்க வேண்டும். ஹாரத்தை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். 54½

அதற்கு மேல்தலத்தில், நான்கு (4) பாகத்தில் இரண்டு பாகம் மத்திய நிர்கமமாகும். (அது) ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், விசேஷித்து இரண்டு (2) தண்டம் இருப்பதாகும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும. அவ்விதமே, கந்தரமும், மஸ்தகமுமிருக்கவேண்டும். (அதில்) எட்டு (8) கூடம்,

𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑍀𑌜𑌾𑌲𑌕𑌤𑍋𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௫௮ ॥

𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑌲𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃 ॥ ௫௯ ॥

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍀𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍋𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑍇 𑌷𑌡𑌶𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌨𑍀𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௬௧ ॥

𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌨𑍀𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑍇 ।

எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், மேலே எட்டு (8) லம்பநீடம், இவைகளிருக்கவேண்டும். வர்ஷ ஸ்தலத்துடனிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாயும் ஸ்வஸ்திக வடிவுடன் கூடியதுமான நாஸிகை இருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான மஸூரம்-ஸ்தம்பம்-வேதி-ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். 58

கூடம்-கோஷ்டம், இவைகள் உயரமாக இருந்தால், அந்தர பிரஸ்தரமுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு **காந்தாரம்** என்று பெயர்.

அதுவே, களம்-சிகரம்-இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், வேதி-கந்தரம், சிகரம் இவைகள் வர்துளமாகவும் இருக்கவேண்டும். மற்றவை முன்புபோலவே இருக்கவேண்டும். இதற்கு **ஸ்ரீபோகம்** என்று பெயர். 60

(விமானமானது) விருத்தமாகவோ, விருத்தாயதமாகவோ, துவியசிரவிருத்தமாகவோ, அஷ்டாசிரமாகவோ, அல்லது ஷடசிரமாகவோ இருந்தால், அதில், கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளைக் கல்பித்து அதன் மேலே

கண்டஹர்ம்யவிஶாலாத்து த்ர்யஶ்ரவ்ருத்தே து வர்த்துலே ||

ஸாமம் கிஞ்சித் ஸமேவ ந்யூனம் ஸாமம் ஸமம்
ஸமம் து வா |
அஷ்டாம்ஶேன நவாம்ஶேன தஶாம்ஶேன
வாப்யதோபகாக || ௬௩ ||

யதா ஶோபா பவேத்தத்வ யதா யுக்தி பலேஷ்வபி |
அர்பிதானர்பிதம் சைவ ப்ராஸாதம் த்விவிதம் ஸ்ம்ருதம் ||

அர்பிதம் ந து ஸாலிந்த்ரம் அனர்பிதம் ஸாலிந்த்ரகம் |
ஸர்வமல்பக்ரமம் ஶிவம் யோஜயேத் தத்விசக்ஷண: ||௬௫||

மேலே, கிரமாக கூடம்–கோஷ்டம்–நீடம், இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

கண்டஹர்மியத்தில், நேராக இருக்கும் விசாலத்தைக் காட்டிலும், துவியசிர விருத்தத்தில், வர்துளத்தில், ஸ்வல்ப பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். எல்லா பாகங்களும் சமமாக இருப்பதுமாகும்

கீழ்தலத்தின் அம்சத்தைக் காட்டிலும் மேல்தலங்களில் எட்டில் ஒரு பாகம், பத்தில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். இதை புத்திமானுக இருப்பவன், அழகாக இருக்கும்படியும், பலமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்க வேண்டும். 63½

பிராசாதமானது, அர்பிதம் என்றும், அநர்பிதம் என்றும், இரண்டு விதமாகும். அர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கக்கூடாது. (அளிந்திர(த)ம்–தலைவாசல் படிக்கு முன்னுலே இருக்குமிடம்.) அநர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கவேண்டும். அதை அறிந்தவன் இவ் விதம் எல்லாவற்றையும், அல்பகிரமமாக கல்பிக்கவேண்டும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] || ௬௭ ||

[illegible]
[illegible] ||

ஹர்மிய விஸ்தாரத்தை 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 7, 10, என்று பாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இவைகளில் முறையே, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ஸ்வபவனத்தின் விஸ்தரத்தில் சரிபாதி, இந்த அளவுகளினாலே நாளிகிரஹம் இருக்கவேண்டும்.* 66

ஹர்மியாங்கமான கூடம்—கோஷ்டம் முதலியவைகளுக்கு, கிரீவைக்குக் கீழே வேதிகையைச் சேர்க்கவேண்டும். ஹாரபாகத்தில் வேதிகை இருப்பதுமாகும். இல்லாதிருப்பதுமாகும். அல்லது, இந்தவிடத்தில் அல்ப நாஸியையோ நீடத்தையோ கல்பிக்கவேண்டும். 67

தோரணமானது, பத்திர தோரணம் (1) மகர தோரணம் (2) சித்திர தோரணம் (3) என்று மூன்று (3) விதமாகும். இவைகளின் அலங்காரங்கள் இப்பொழுது கூறப்படுகின்றன. 68

---

† [illegible]

* இதில் ஏழுபாகத்தில் ஒன்பதுபாகம் என்று வருகிறது. அதையோஜித்து முடிவு செய்யவேண்டும்.

பாலசந்த்ரநிபம் பத்ரை: சித்ரிதம் பத்ரதோரணம் |
மகரத்வயவக்த்ரே *மத்ய(த்யே) ஸம்பூரிதம் ||௬௯||

நாநாவிதலதாயுக்தமேதத் மகரதோரணம் |
தஸ்யைவ பார்ஶ்வயோர்த்வயோர்மத்யம் பூரிமத்யம் ஸமாஸ்தித: ||

நக்ரதுண்டம் ப்ரக்ருஹ்யைவ த்வயோராஸ்ய நிர்கதை: |
வித்யாதரைஶ்ச பூதைஶ்ச ஸிம்ஹைர்வ்யாலைஶ்ச
ஹம்ஸகை: ||௭௧||

பாலைஶ்ச புஷ்பமாலைஶ்ச யுக்தைரன்யை ரத்னபந்தை-
விசித்ரிதம் |
சித்ரதோரணமேதத் ஸ்யாத் தேவானாம் பூபுஜாம்
வரம் ||௭௨||

பாலசந்திரனைப்போல் இலை வடிவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டது, பத்திரதோரணமாகும். 68½

இரண்டு (2) மகரங்களின் [1]வாயின் நடுவில் நிறைந்ததும், பற்பல விதமான லதை (கொடி) களுடன் கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு, மகரதோரணம் என்று பெயர். 69½

அதுவே இரண்டு பக்கங்களின் மத்தியமானது பூரி மத்தியமாக இருக்கவேண்டும். நக்கிரத்தின் (முதலையின்) முகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, இரண்டு (நக்கிரங்களின்) வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டவர்களான வித்தியாதரர்கள், பூதங்கள், ஸிம்ஹங்கள், வியாளங்(யாளி)கள், அன்னங்கள், பாலர்கள், புஷ்ப மாலைகளுடன் கூடிய மற்றவர்கள், ரத்ன பந்தங்கள் (மணிமாலைகள்) இவைகளால் விசித்திரமாக இருப்பது, சித்திரதோரணமாகும். இது தேவர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் சிறந்ததாகும். 72

---

*மத்யே வக்த்ரே ஸம்பூர்ணம் பத்ரை: வா இதி பாடோ யுக்த இதி பாதி |

1. வாயின் நடுவில் பத்திரங்களினாலே நிறைந்த என்று இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

ஶக்தோ குஹாஸு ப்ரதிமாஸ்தாஸாம் பார்ஶ்வே பாதயுதாநி ச |
தோரணாந்யுத்தராதஸ்தாத் ப்ரயோஜ்யாநி விசக்ஷணை: ||௭௩||

ஸ்தம்போச்ச்ரயே பஞ்சஷட்ஸப்தாம்ஶே த்வ்யம்ஶம் தோரணோச்ச்ரயம் |
ஶேஷம் பாதோதயம் பாதம் சதுரஶ்ராஷ்டவ்ருத்தகம் ||

கும்பமண்ட்யாதிஸம்யுக்தம் போதிகாரஹிதம் து வா |
உத்தரம் வாஜநம் ஸாப்ஜக்ஷேபணம் க்ஷுத்ரவாஜநம் ||

போதிகோபரி வா குர்யாத் வீரகாண்டஸ்ய சோபரி |
உக்தஸம்ஸ்யூதாந்தராம்ஶம் து குர்யாத் ப்ரஸ்தரவிஷ்டரம் ||

தத்ஸமாயாமம் ஶ்ரித்யந்த:பக்ஷாத் தோரணவிஸ்த்ருதம் |
ஆரப்யோத்ஸேதம் வ்யாஸார்தம் ஸம்ஹிதயோரபி ||௭௭||

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், குகைகளில் பிரதிமைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் பக்கங்களில் பாதங்களுடன் கூடிய தோரணங்களை உத்தரத்திற்குக் கீழே பிரயோகிக்கவேண்டும். 73

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சங்களில் இரண்டு 2, அம்சம் உயரமுள்ளதாக தோரணுக்கிரம் இருக்கவேண்டும். மீதமுள்ள பாகமானது, பாதத்தின் உயரமாகும். அந்த பாதமானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், அல்லது விருத்தமாக இருப்பதாகும். 74

ஸ்தம்பமானது, கும்பம், மண்டி முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். போதிகை இல்லாமலிருப்பதுமாகும். உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜ க்ஷேபணத்துடன் கூடிய க்ஷுத்திர (சிறிய) வாஜனம், இவைகளை, போதிகைக்கு மேலேயாவது, வீர காண்டத்திற்கு மேலேயாவது கல்பிக்க வேண்டும். 75½

மேலேயுள்ள சந்தி வரையில் நுனியானது வணங்கி

உத்தரோத்தரஸம்யுக்தம் மங்கல்யோர்த்வே து நக்ரவத் ।
ஃபலகம் பஞ்சவக்த்ரம் து தத்ர்த்வே ஶூலஸம்யுதம் ||௭௮||

சத்ரகேதுபதாகாஶ்ரீபேரீகும்பம் ச தீபிகா ।
நந்த்யாவர்தேந சாஷ்டௌ ஹி ஸர்வேஷாமஷ்டமங்கலம் ||௭௯||

ஏவம் ப்ரோக்தம் சதுர்பேதம் தேவாதீநாம் து
தோரணம் ।
பத்மாஸநோர்த்வே கும்பஸ்ய திர்யக் சாருலதாக்ருதி: ||

தத்ர்த்வே ஸ்தம்பமாவ்ருத்ய வல்லீமண்டலமண்டிதம் ।
தத்ர்த்வே ஸ்தம்பகோர்த்வராஜிவிஷ்கும்பஸ்தம்பதாக்ருதம் ||

இருக்கும்படி மகர விஷ்டரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (தோரணமானது) இரண்டு ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே, உயரத்தில் சரிபாதி, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, தண்ட தோரணம் விஸ்தாரமாகவும், துவாரத்திற்கு சமமான உயரமுள்ளதாகவும், வியாசாந்தரமிருக்கவேண்டும். 77

உத்தரத்திற்கு உத்தரம் சம்பந்தமுடையதாக மங்களார்த்தமாக மேலேயுள்ள நக்கிரத்துடன் (நக்கிரம்—முதலை) கூடியதான பலகையானது, பஞ்ச வக்திரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே சூலத்துடனிருக்கவேண்டும்.

சத்திரம், (குடை) கேது, (துவஜம்) பதாகை, ஸ்ரீ, பேரிகை, கும்பம், தீபம், நந்தியாவர்தம், இந்த எட்டும் எல்லாவற்றிற்கும் அஷ்ட மங்கலமாகும். 79

தேவர் முதலியவர்களின் தோரணமானது, இவ்விதம், நான்குவிதமான பேதங்களுடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 79½

கும்பத்தின் பத்மாசனத்திற்குமேலே, குறுக்காக அழகான கொடியினுருவமிருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஸ்தம்பமானது, சுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற வல்லீமண்டல

கும்பகும்பலதைவம் ஸ்யாத் க்ஷுத்ரவேதீஸமன்விதா |
ததூர்த்வே பலகோர்த்வே து வீரகண்டஸமன்விதா || ௮௨ ||

ஸ்தம்பகும்பலதைவம் ஸ்யாத் ஸ்தம்பதோரணவச்சிர: |
ஹாராயாம் து ப்ரகர்த்தவ்யா தைவே வாதைவே
நிகேதநே || ௮௩ ||

ஷடஷ்டதசமாத்ரார்க்கமாத்ரைர்விஸ்தாரமாத்ரகை: |
வ்யாஸம் த்ரிபாகநிஷ்க்ராந்தம் (கம்) த்ர்யம்சம் த்ரிபாதம் வா
த்ரிபாகிகம் || ௮௪ ||

வ்ருத்தாகாரஸமம் கூடம் தோரணாங்க்ரிவதாயதம் |
ஸகந்தரம் ததூர்த்வே து ப்ரஸ்தராவதிஸம்ஹிதம் ||

(கொடிகளின் கூட்டம்) த்திநேல அலங்காரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே பலகையின் மேலேயுள்ள அப்ஜமானது, மனதிற்கு இஷ்டமான கும்பலதாக்கிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். குபத்தில் கல்பிக்கக்கூடிய கும்ப லதையானது இவ்விதமாகும். மற்றவைகளையும் இவ்விதமே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 81½

அதுவே, இவ்விதம், மேலேயுள்ள சந்திக்குமேலே, வீரகாண்டத்துடன் கூடியதாகவும், ஸ்தம்பதோரணத்தைப் போல் சிரமுடையதாகவும் இருந்தால், இதற்கும், ஸ்தம்ப கும்ப லதை என்று பெயராகும். இதை தேவ நிகேதனத்திலும், தேவதைகளில்லாத கிருஹத்திலும், ஹாரத்தில் கல்பிக்கவேண்டும். 83

ஆறு 6, எட்டு 8, பத்து 10, அல்லது பன்னிரண்டு 12, மாத்திரைகள் அகலமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் சரிபாதி நிஷ்கிராந்தமுடையதாகவோ (நிஷ்கிராந்தம் — வெளியில் வந்திருப்பது) மூன்றில் இரண்டு பாகமோ, முக்கால் பாகமோ நிஷ்கிராந்தமாகவும், வட்டமானதுபோலிருப்பதும், மறைந்திருப்பதும், தோரணாங்கிரியைப்போல் நீண்டிருப்பதும், கந்தரத்துடன் கூடியதும், அதற்குமேலே சுக

वृत्तस्फुटितमित्युक्तं देवागारस्य भूषणम् ।
तले तले तु सोपानं प्रयुञ्जीत विचक्षणः ॥

त्रिविधं तस्य मूलं तु चतुरं वृत्तमायतम् ।
चतुर्थे प्रकारं स्यात् त्रिखण्डं संप्रकीर्तितम् ॥

वल्लीसमूहसंयुक्तं पादोर्ध्वे गोमूत्रकेण सहितम् ।
मूलादाग्रात्(ग्रं) क्रमक्षीणं प्रसिद्धं संप्रकीर्तितम् ॥

स्याद्वल्लीमण्डलं वृक्षोपरिवल्लीसदृक्षयम् ।
अश्वपादोपरिस्थित्वा आरोहणं दक्षिणाङ्घ्रिणा ॥

हस्तिनास्याः(स्या) स्तनास(सम्) सोपानस्य
विपार्श्वतः(ता) ।

நாஸியின் மேலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருப்பது விருத்த ஸ்புடிதம் என்று பெயருடையதாகும். இது தேவாலயங்களுக்கு அலங்காரமாகும். 85½

சமர்த்தனக இருப்பவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் சோபானத்தை (படிக்கட்டை) உபயோகிக்கவேண்டும். அதன் அடியானது, சதுரம், விருத்தம், ஆயதம் என்று மூன்று விதமாகும். நான்காவது திரிகண்டம் எனப்படும்.

சங்க மண்டலமானது, கொடிகளின் கூட்டத்துடன் கூடியதாகவும், பாதிக்குமேல் கோமூத்திர (பந்த)த்துடன் கூடியதாகவும், அடியிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். இது பிரஸித்தமான சங்க மண்டலமாகும்.

விருக்ஷத்தின்மேலே படர்ந்திருக்கின்ற கொடியைப் போலிருப்பது, வல்லீமண்டலம் என்று பெயருடையதாகும்.

அசுவ பாதத்திற்கு மேலே இருந்து வலதுகாலா லேறுவதாகும். 89

அஶ்வபாதஸ்ய விஸ்தார: த்விகுணாதி சதுர்குணாந்தக: ||

ஶயிதவிஸ்தாரே பாதார்தத்ரிபாதாம்ஶம் நேத்ரோதயை: |
க்ஷுத்ராக்ஷுத்ராண்யனுக்ரமாத் ஸமானாக்ருதய: க்ரமாத் || ௯௧ ||

ஶயனபலகவிஸ்தார: ஷோடஶாஷ்டாதஶாங்குல: |
ஸமுத்கம் ஷடம்ஶைகமேவம் ஸோபானகல்பனம் || ௯௨ ||

ஹஸ்தவ்யாஸம் த்விதண்டம் தத்விஸ்தாரம் து பாதத: |
ஹஸ்தே யதாபலம் யோக்யம் வ்யவஸ்திதஶாயினோ: ||

அஶ்வம் யதைவ ஸோபானம் த்ரிஹஸ்தம் த்ரிஹஸ்தவஸாந்தத: |
ஸகக்ஷவிக்ஷேபாங்கம் ஸ்தாபயிஷ்ய பாஹ்யத: || ௯௩ ||

சோபானத்தின் விஸ்தாரமானது, துவி (2) தண்டம் முதல் ஸப்த (7) தண்டாந்தமாகும். அசுவ பாதத்தின் விஸ்தாரமானது, துவிகுணாதியாக சதுர்குணாந்தமாக இருக்க வேண்டும். 90

சயித (படுக்கையான) விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால்பங்கு, நேத்திரோதயத்துடன் முறையே குட்டியானே, கழட்டியானே இவைகளுக்கு சமான மான கண்டங்களாக இருப்பவைகளாகும்.

சயாநபலகத்தின் (படுக்கையான பலகையின்) விஸ்தாரமானது பதினாறு 16, அல்லது பதினெட்டு 18, அங்குலங்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் சமுத்கதமானது (ஒப்புஸமானது) ஆறில் ஒரு பங்காகும். இவ்விதமாக சோபானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 92

ஹஸ்த வியாஸமானது இரண்டு தண்டமாகும். பெரும் பாலும், அதில் கால் பங்கு விஸ்தாரமிருப்பதுமாகும். நன்கு வசமாக நின்றும் படுத்துமிருக்கின்ற ஹஸ்தத்தில் வலுவாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 93

ஸோபாநம் ஸம-ஸேநாந்தரம் ப்ராதக்ஷிண்யாதிரோஹணம்।
ப்ரஶஸ்தம் விபரீதம் து விநாஶாய ஹேதுகம் ॥ ௯௫ ॥

அதிஷ்டாநாதிரோஹார்த்தம் ஸோபாநம் பார்ஶ்வயோர்முகம்।
ஹஸ்திஹஸ்தம் அஶ்வபாதபலகாந்தம் ப்ரயோஜயேத் ॥ ௯௬ ॥

ஸோபாநம் த்வதிஷ்டாநஸ்தம்பப்ரஸ்தரவத் பவேத் ।
ஏவம் விதிவிஶிஷ்டம் து ஸோபாநம் ஸம்பதாம் பதம் ॥

ஏவம் ப்ராஸாதசைத்யாநாம் நராணாம்
வாஸே யோக்யம் தோரணம் சைவ யதாக்ரமம் ।

சோபானமானது, ஒத்தைப் படையாகவே இருக்க வேண்டும். மண்டபம் முதலியவைகளின் வெளிப்பக்கத்தில் குஹ்யாகுஹ்யவசமாக (தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கும்படி) ஒரு பத்தியை வெளியிலிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 94

சகல ஜாதிகளுக்கும், சோபானமானது பிரதக்ஷிணமாக ஏறக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமிருப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதாகும். அப்படிக்கு இல்லாமல் விபரீதமாக இடமாக இருந்தால், அது விநாசத்திற்கு ஹேதுவாகும். 95

அதிஷ்டானம் முதலியவைகளில் ஏறுவதற்காக சோபானம் (படிக்கட்டு) கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இருபக்கங்களிலும் முகம் (முகப்பு) இருக்கவேண்டும். அசுவபாத பலகாந்தமாக ஹஸ்திஹஸ்தத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 96

அந்த சோபானமானது, அதிஷ்டானம்—ஸ்தம்பம்—பிரஸ்தரம் இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

சோபானமானது, இவ்விதமாக விதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கக் கூடியதாகும். 97

सोपानं तद्भेदमाकारमस्मिन्
सम्यक् योज्यं वास्तुविद्याविधिज्ञैः ॥ ९८ ॥

स्यान्नागरं द्राविडं वेसरं च
क्रमेणैव सत्त्वराजस्तामसम् ।
ब्रह्मक्षत्रविड्भवति वैश्यकास्ते
हरिविरिञ्चहराः क्रमाद्दैवाः ॥ ९९ ॥

इति मयमते वास्तुशास्त्रे त्रिभूमिविधानं नाम
एकविंशोऽध्यायः ॥

இவ்விதமாக வைதிலர்களின் வாசஸ்தலத்திற்கு யோக்கியமான தோரணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வாஸ்துவித்தையயின் விதியையறிந்தவன், சோபானம், அதன் பேதம், அதன் உருவம், இவைகளை, யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 98

நாகரம், திராவிடம், வேசரம், என்பவைகள், முறையே சத்துவ குணம், ரஜோகுணம், தமோகுணமுள்ளவைகளாகும். இவைகள், முறையே, பிராம்ஹண—க்ஷத்திரிய—வைசியர்களாகும். இவைகளுக்கு முறையே, விஷ்ணு, பிரம்ஹா—பரமசிவன், இவர்கள் அதிதேவதைகளாவார்கள்.

திரிபூமி விதானம் என்னும்
இருபத்தொன்றுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| த்³வாவிம்ஶோऽத்⁴யாய: ||

வக்ஷ்யாம்யத² பஞ்சமானம் வக்ஷ்ய ஸங்க்ஷேபத: க்ரமாத் ।
த்ரிவேத³த³ஶஹஸ்தாதி³ த்³வித்³விஹஸ்தவிவர்த⁴னாத் || 1 ||

ஏகவிம்ஶத்³த்³வயம் ச வ்யாஸ(ம்) துங்க³ம் து
பூர்வவத் ।
விஸ்தாரோத்ஸேத⁴மானாப்⁴யாம் ஹாராங்கா³ணி வக்ஷ்யாமி
ஹர்ம்யகே || 2 ||

த்ரயோத³ஶகரவ்யாஸமஷ்டதா⁴ விப⁴ஜேத் ஸமம் ।
ஏகாம்ஶம் கூடவிஸ்தாரம் ஶாலாயாமம் (த்³வயம்)
த்³விபா⁴கி³கம் || 3 ||

ஹாரேண பஞ்ஜரவ்யாஸமேகேன து பஞ்ஜரஷ்டயா ।

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஐந்து 5, அளவுகளுடன் கூடிய சதுர்பௌமத்தை (நான்கு 4, தலத்துடன் கூடிய விமானத்தை) சுருக்கமாக, முறையே கூறுகிறேன். மூன்று 3, நான்கு 4, பத்து 10, ஹஸ்தம் முதல், இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தம் வீதமாக, இருபத்தொன்று 21, இருபத்திரண்டு 22, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டி வரவேண்டும். இது விமானத்தின் அகலமாகும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதேயாகும். விஸ்தாரம், உயரம் இவ்விரண்டுகளின் மானத்தினுலே ஹர்மியத்தின் பாகங்களைக் கூறுகிறேன். 2

பதிமூன்று 13, ஹஸ்த விஸ்தாரத்தை, எட்டு 8, சமபாகமாக பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (அந்த பாகங்களில்) ஒரு 1, அம்சம் கூட விஸ்தாரம், சாலாமானம் இரண்டு 2, அம்சம், ஒரு 1, பாகம், பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம், (என்று கொள்ளவேண்டும்.)

அதற்குமேலே (இரண்டாவது தலத்தில்) அதன்

ப்ராக்வதேவ ஸபாஶாலா பஞ்ஜராணி ப்ரகல்பயேத் ||

ஊர்த்வே ஷட்பாகிகே பாகமேகம் கூடஸ்ய விஸ்த்ருதி: ।
த்விபாகம் கோஷ்டகாயாமம் நீடம் ப்ரா(பா)கார்த்தவிஸ்த்ருதம் ||

தஸ்யோர்த்வே த்ரிபாகாம்ஶம் மத்யே தண்டேந நிர்கம: ।
உச்ச்ரேயம் விபஜேத் தீமாந் நவத்ரிம்ஶதி ஸம்க்யயா ||

ஸார்த்தத்வ்யம்ஶமதிஷ்டாநம் பஞ்சாம்ஶம் பாததைர்க்யகம் ।
ததர்த்தம் ப்ரஸ்தரோச்ச்ராயம் ஸத்ரிபாதார்த்தமம்ஶகம் ||

ஊர்த்வே பாதத்ரயம் க்ரீவோச்ச்ராயம் ஸபாதத்ர்யம்ஶகம் ।
ஜங்வா தச்சிகராந்தோர்த்வே த்ர்யம்ஶேந
ப்ரஸ்தரோதயம் || ௮ ||

அகலத்தை எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே, ஸபை, சாலை, பஞ்ஜரம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே (மூன்ருவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை) ஆறு 6, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவை களில் ஒரு 1, பாகம் கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். இரண்டு 2, பாகம் கோஷ்டக நீளமாகும். அரை ½, பாகம் நீட விஸ்தாரமாகும். 5

அதற்குமேலே, (நான்காவது தலத்தில்) மூன்றில் ஒரு 1, பாகம், மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமாகும். 5½

வித்துவானாக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை முப்பத்தொன்பது 39, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்த 39, பாகங்களில், இரண்டரை 2½ பாகம், அதிஷ்டானம், பாதத்தின் உயரம் ஐந்து 5, பாகம் அதில் பாதி (இரண்டரை 2½) பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரம்.

பாதாயீகத்ரஹஸ்தோந்நதம் உபரிஷ்டாம் ஹஸ்த்ராம்சகம் ।
ஸ்தம்பஸ் ஸத்ரிஹஸ்தம் பாதேந ப்ரஸ்தரம் வேதிகாம்சகம் ॥

மதோ த்வ்யம்சம் சிரோ ஹஸ்தம் ஸார்த்தவேதைஸ்து உச்சித்தி ।
ஶேஷஹஸ்தம் ஶிகாராந்தம் அந்த்யாப்ருதம் ॥ ௰ ॥

ரவிஸங்க்யா ஹிகஸ் ஸௌஷ்டீ கோஷ்டம் தாவத்து பஞ்சரம் ।
ஶிகரே தேவ(வேத)நாஸ்யஸ் ஸ்யாத் க்ஷுத்ரநாஸ்யா
விபூஷிதம் ॥ ௧௧ ॥

ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாபிரலங்க்ருதம் ।

ஊர்த்துவபூமியின் அங்கிரி (பாதம்)யின் உயரம் நாலே முக்கால் $4\frac{3}{4}$, பாகம், மஞ்சத்தின் உயரம், இரண்டேகால் $2\frac{1}{4}$, அம்சம், ஐங்கை அதைப்போலிரண்டு பங்கு, $4\frac{1}{2}$ பாகம் உயரம்.

அதற்குமேலே இரண்டு 2, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். மேலே ஸ்தம்பத்தின் உயரம் நாலேகால் $4\frac{1}{4}$, பாகம். மூன்று 3, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். கால் $\frac{1}{4}$ பாகம் வேதிகையின் உயரம். களத்தின் உயரம் இரண்டு 2, பாகம். சிரோபாகம் நாலரை $4\frac{1}{2}$, பாகம், மீதியுள்ள (ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$) பாகமானது சிகையின் உயரம். என்று இவ்விதமாக உயரத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். [$2\frac{1}{2} + 5 + 2\frac{1}{2} + 4\frac{3}{4} + 2\frac{1}{4} + 4\frac{1}{2} + 2 + 4\frac{1}{4} + 3 + \frac{1}{4} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} = 39$] இந்த விமானத்தின் ஆகிருதியானது, சதுரசிரமாகும். 10

இதில் பன்னிரண்டு, 12, சௌஷ்டிகம், பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம், பன்னிரண்டு 12, பஞ்சரம், இருக்க வேண்டும். சிகரத்தில் தேவ (வேத–நான்கு) நாசிகளிருக்க வேண்டும். அல்பநாசியினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 11

நாசிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்வஸ்திகாகாரத்

प्रासादे तद्गुणायामे हर्म्ये हार्म्यं कार्यं तोरणम् ।
सर्वालङ्कारसंयुक्तं तस्य नाम सुभद्रकम् ॥ ௧௨

सर्वं प्रागुक्तकूटकोष्ठादियुक्तं
मध्ये मध्ये शिरो मण्डलं स्यात् ।
वृत्ताकारं सभाग्रे सहारं पार्श्वतः
विस्तारार्धे नानाहितं महेन्द्रम् ॥ ௧௩ ॥

शेषं त्र्यंशेनावृतावासपिण्डी
तद्बाह्ये तत्समं चान्तरहारम् ।
नानाधिष्ठानपादवेद्यादियुक्तं
नाम्नेदं स्यात् श्रीविशालं सुदृष्टम् ॥ ௧௪ ॥

துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் தலத்தின் கீழே ஸ்தம்பாலங்காரம், தோரணங்களுடனிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். இந்த ஹர்மியத்திற்கு, (விமானத்திற்கு) ஸுபத்திரகம், என்று பெயர். 12½

கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் சகலமும் முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். நடுவில் நடுவில், சிரஸ்ஸானது மண்டலத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். சபைகளின் சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அளவுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 13½

சேஷமான ஆவாசபிண்டியானது, மூன்று 3, அம்சங்களினாலே சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதற்கு வெளிப்பக்கத்தில் அந்தரஹாரமானது, அதற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், பாதம், வேதி, இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இதற்கு சுஹிருஷ்டம் ஸ்ரீவிசாலம் என்றுபெயர். 14

பஞ்சதசகரவிஸ்தாரம் நவதா விபஜேத் க்ரமாத் ||௧௫||

கர்ப்பகேஹம் த்ரிபாகேநைகம் (பாகம் து) க்ருஹபிண்ட்ய-
ம்சகம் |
அம்சேந பரிதோ(அ)லிந்தம் கண்டஹர்ம்யம் ததாம்சகம் ||

ஸபாசாலா ததா நீடம் பாகைஸ்த்ரைஸ்த்ரைஸ்து விஸ்தராத் |
விஸ்தாரத்ரிகுணாயாமாஸ்ஸ்வவிஸ்தாரஸமநிர்கமா || ௧௭ ||

சாலா மத்யே ஸபாகாம்சே பாகமேகேந நிர்கதா |
ஸபாகோஷ்ட(க)நீடாநாம் மத்யே(அ)ர்த்தேந ஹாரகம் ||௧௮||

ததூர்த்வே(அ)ஷ்டபாகேந விபஜேத் கூடமம்சகம் |
கோஷ்டகஸ்ய து விஸ்தாரம் தத்வத் த்விகுணாயதம் ||௧௯||

(நான்கு தலங்களுடன் கூடிய விமானத்தில்) பதினைந்து 15, கரம் அகலத்தை, ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் முறையே, கர்பகிருஹம் மூன்று 3, பாகம். கிருஹபிண்டி ஒரு 1, பாகம். சுற்றிலும் அளிந்தம் ஒரு 1, அம்சம். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1, அம்சம். சபை, சாலை, நீடம், இவைகள் ஒவ்வொரு 3 அம்சமாகும். இவைகள் விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று 3, பங்கு உயர மிருக்கவேண்டும். அதன் அகலத்திற்கு சமமான நிர்கம முள்ளதாக இருக்கவேண்டுந். சாலாமத்தியில் ஒருபாகம் நிர்கமத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சபை, கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் மத்தியில் அரை ½ பாகம் ஹாரமிருக்கவேண்டும். 18

அதற்குமேலே, (இரண்டாவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை எட்டு 8, பாகமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, அம்சம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டம், இவைகள் இருமடங்கு உயரமுள்ளவை

கூடஶாலாந்தரே நீடம் மத்⁴யே ப்ரகல்பயேத் ।
தது³ர்த்⁴வே ரஸபா⁴கே து கூடமேகேந கோஷ்டகம் ॥

விஸ்தாரத்³விகு³ணாயாம உத்ஸேதே⁴ஷு பஞ்ஜரம் ।
மத்⁴யே து நீடம் அர்த⁴பா⁴கேந நிர்மிதம் ॥

அஷ்டாஶ்ரம் கர்ணகூடம் ஸ்யாத் கோஷ்டகம் க்ருதகீக்ருதம் ।
மஹாஶிக²ரமஷ்டாஶ்ரமஷ்டநாஸ்யா விபூ⁴ஷிதம் ॥ ௨௨ ॥

கூடகோஷ்டகநீடாநாம் ஸம்க்²யாயாம் பூர்வவத்ஸ்தி²தி: ।
ஸம்க்²யாவ்ருத்திஸமுத்ஸேத⁴ம் ச பூர்வவத் ப்ரகல்பயேத் ॥

களாக இருக்கவேண்டும். கூடம், சாலை, இவைகளின் மத்தியில், நீடமானது ஒரு 1, பாகமிருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். 19½

அதற்குமேலே, (மூன்ருவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை ஆறு 6, பாகங்களாகக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, பாகம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டமாகும். இவைகள், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். இவைகளின் நடுவில் நீடம் அரை ½ பாகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மேலேயுள்ள நான்காவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை நான்கு 4, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டமானது நிர்கமத்துடன் இருக்க வேண்டும். கர்ண கூடமானது அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கிருகரீகிருதமாக இருக்க வேண்டும். மஹாசிகரமானது அஷ்டாசிரமாகவும் அஷ்ட (8) நாசிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் எண்ணிக்கையானது, முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாகும். இதன் உயரத்தையும் முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவே கொள்ள

ஸச்சூலகோஷ்டநீடம் நாத்ரா வேதிஸம்ஸ்தம் திவாகரமாத் ।
ஸப்ததஶகரவ்யாஸம் தஶபாகேந விபாஜயேத் ||௨௪||

நாளீக்ருஹம் சதுர்பாகமம்ஶேநாந்தாரிகா பவேத் ।
அலிந்தமம்ஶமம்ஶேந பரித: கண்டஹர்ம்யகம் || ௨௫ ||

கூடம் கோஷ்டம் ச நீடம் ச ஸாம்ஶேந பரிகல்பயேத் ।
கோஷ்டாயாமம் த்விபாகம் ஸ்யாச்சேஷம் ஹாரா ஸபஞ்ஜரம் ||

ஜலஸ்தலம் விஹாயோர்த்வே வ்யாஸேऽஷ்டாம்ஶவிபாஜிதே ।
ஏகாம்ஶேந கூடவிஸ்தாரம் கோஷ்டகம் த்விகுணாயதம் ||௨௭||

ஹாரமத்யே ததாம்ஶேந லம்பபஞ்ஜரமீரிதம் ।

வேண்டும். தேவர்களுக்கான இந்த நான்கு 4, தலங்களுடன் கூடிய விமானத்திற்கு, பத்ரகோஷ்டம், என்றுபெயர். 23½

பதினேழு 17, முழம் அகலத்தை, பத்து 10, பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் நாடிகிருஹமானது நான்கு 4, பாகமாகும். அந்தாரிகை ஒரு 1, பாகமாகும். அளிந்தமானது ஒரு 1, அம்சமாகும். சுற்றிலும் ஒரு 1, அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் அகலம், ஒரு 1, அம்சமாகும். [4 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 = 10] கோஷ்டத்தின் உயரமானது இரண்டு 2, பங்காகும். மீதமுள்ளது பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும். 26

ஜலஸ்தலத்தைவிட்டு, மேலே (முதல் தலத்திற்கு மேலே இரண்டாவது தலத்தில்) அகலத்தை எட்டு 8, பங்குகளாக வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம், கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டமானது, இரண்டு பங்கு உயரமாக இருக்கவேண்டும். ஹாரத்தின் மத்தியில் லம்ப பஞ்ஜரம், ஒரு 1, பாகம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 27½

ததூர்த்⁴வே ரஸபா⁴கே³து பா⁴க³ம் ஸௌஷ்டிகவிஸ்தரம் ॥

த்³விபா⁴க³ம் கோஷ்ட²காயாமம் ஹாராயாம் க்ஷுத்³ரபஞ்ஜரம் ।
ததூர்த்⁴வே து த்ரிபா⁴கே³ து மத்⁴யே த³ண்ட³ நிர்க³மம் ॥

அதி⁴ஷ்டா²நசதுரச்ரம் க³லமஸ்தகம் அஷ்டாச்ரம் ।
த்³வாத³ஶம் கோஷ்டகம் தாவத் ஸௌஷ்டிகம் சாஷ்டபஞ்ஜரம் ॥

ஷோட³ஶபஞ்ஜரமஷ்டௌ வா க்ஷுத்³ரநீட³ம் ஶிரோஷ்டகம் ।
மஹாநாஸ்யஷ்டஸம்யுக்தம் கோஷ்டகம் கிஞ்சிது³ந்நதம் ॥௩௧॥

நாநாமஸூரகஸ்தம்ப⁴வேதீ³ஜாலகதோரணம் ।
நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் நாநாசித்ரவிசித்ரிதம் ॥

அதற்குமேலே (மூன்றாவது தலத்தில்) அதன் அகலத்தை ஆறு 6, பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் சௌஷ்டக விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டத்தின் உயரம், இரண்டு 2, பங்காகும். ஹாரத்தில் க்ஷுத்திர பஞ்ஜரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 28½

அதற்குமேலே (நான்காவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை மூன்று பங்குகளாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமம் இருக்கவேண்டும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். களம், மஸ்தகம், இவைகள், அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம். அவ்வளவு (12) சௌஷ்டிகம். எட்டு 8, பஞ்ஜரம். க்ஷுத்திர நீடம் பதினாறு 16, எட்டு 8, களநாசிகளுடன் கூடிய கோஷ்டமானது, சிறிது உயரமாக இருக்கவேண்டும். 31

நானாவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதி, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பற்பல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஸோபபீட²மதி⁴ஷ்டா²நம் கேவலம் வா மஸூரகம் ।
ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாபி⁴ரலங்க்ருதம் ॥ ௩௩ ॥

பூர்வவச்ச துங்க³பா⁴க³ம் ஸ்யாத் தந்நாம்நா ஜயாவஹம் ।
நவபங்க்திகரவ்யாஸே த³ஶபா⁴க³விபா⁴ஜிதே ॥ ௩௪ ॥

க³ர்ப⁴கே³ஹம் சதுர்பா⁴க³ம் க்³ருஹபிண்ட்³யம்ஶகம் ப⁴வேத் ।
அந்தாரமம்ஶமம்ஶேந பரித꞉ கண்ட²ஹர்ம்யகம் ॥ ௩௫ ॥

கூடகோஷ்ட²கநீடா⁴நாம் தாரமம்ஶேந யோஜயேத் ।
கோஷ்ட²கம் த்³விகு³ணாயாமம் ஹாரா பா⁴க³ஸம்மிதா ॥ ௩௬ ॥

பஞ்சாம்ஶே ஸௌஷ்டிகவ்யாஸே மத்⁴யே த்³வ்யம்ஶேந விஸ்தரம் ।

பற்பலவிதமான சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 32

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மசூரகமாகவும் இருப்பதாகும். ஸ்வஸ்திக வடிவமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாஸிகைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்தின் உயரத்தை, முன்பு கூறியுள்ளபடியே பாகம் செய்து கொள்ளவேண்டும் இதற்கு ஜயாவஹம், என்றுபெயர். 33½

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) கரம் அகலத்தை பத்து (10) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், கர்பகிருஹம் நான்கு (4) பாகம். ஒரு (1) அம்சம், கிருஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சமாகும். சுற்றிலும் கண்டஹர்மியம் ஒரு (1) அம்சமாகும். கூடம் கோஷ்டம், நீடம் இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். ஹாரம், ஒரு (1) பாக அளவுடன் கூடியதாகும். 36

[illegible] || ௩௭ ||

[illegible] ।
[illegible] || ௩௮ ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] || ௪௦ ||

[illegible] ।
[illegible] || ௪௧ ||

பஞ்சாம்சமான செளஷ்டிக வியாஸத்தில் மத்தியில் இரண்டு (2) அம்சம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும். ஒரு (1) பாகம் விநிஷ்கிராந்தத்துடன் கூடிய யுக்ம ஸ்தம்பத்துடன் [இரட்டைத்தூணுடன்] கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 37

அதிஷ்டானமானது, உப பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். மஞ்சத்துடனும் விதர்திகத்துடனும் இருக்கவேண்டும். கந்தரத்துடன் கூடிய சிரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 38

பாதுகம் உத்தரம் இவைகளின் மத்தியல் உபபீடமானது, ஒன்பது 9), அம்சமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மசூரகமானது, இரண்டுபாகம் உயரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மசூரகத்தைப் போல் இரண்டு (2) பங்கு உயரமுள்ளதாகும். பிரஸ்தரத்தின் உயரமானது, ஒன்றரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சமாகும். வேதிகையின் உயரம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சமாகும். உத்தரம் முதல் கபோதம் வரையில், களோதயமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கபோதத்திலிருந்து விதிர்கதமான பஞ்ஜராகிருதி

கபோதபஞ்ஜரம் தேஷ்வேகம் ப்ராஸாதே ஸாலஶிகே |
ஹாராயாம் வாத ஶாலாயாம் மத்யே மத்யே து யோஜயேத் ||

கூடகோஷ்டநீடம் சைவாந்தரப்ரஸ்தரான்விதம் |
ஊர்த்வபூமௌ விஹாயாப்தஸ்தலம் சாஷ்டாம்ஶ ஸௌஷ்டிகம் ||

த்விபாகம் கோஷ்டகாயாமம் தயோர்மத்யே து பஞ்ஜரம் |
தது³ர்த்வே ஷட்ஸ்தலே து ஸௌஷ்டிகோஷ்டம் து
பூர்வவத் || ௪௪ ||

விஜயஸ்ய யதா ப்ரோக்தம் ப்ரோஷ்டமூர்த்வே து யோஜயேத் |
கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கம் பூர்வவத் ஸம்யக் விது: ||

யுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அழகாகவும் யுக்தியுடனும் கல்பிக்கப்பட்ட சக்தி துவஜத்துடனிருக்க வேண்டும். இந்த கபோத பஞ்சரமானது சகல தேசங்களிலுமுள்ள பிராசாதத்தில், ஹாரத்திலாவது, சாலையிலாவது, நடுவே நடுவில் சேர்க்கவேண்டும். 42

கூடம், கோஷ்டம், நீடம் அந்தரபிரஸ்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஊர்த்துவ பூமியில், ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி எட்டு (8) அம்சம், சௌஷ்டிகாந்தர். கோஷ்டகத்தின் உயரம், (அகலத்தின்) இரு பங்காகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தியில், பஞ்சரமிருக்கவேண்டும். 43½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தை ஆறு (6), பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், சௌஷ்டிகம், கோஷ்டம், இவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். 44

அதற்கு மேல்தலத்தில், விஜய விமானத்திற்கு கூறியிருப்பதைப் போலவே, மீதமுள்ளவைகளைக் கல்பித்துக்

ஷோடஶநீடம் விரசயேத் ஸர்வாங்க நாஸிகம் ஸஹ கூடகம் |
தச்சைவ ந்ருத்தஶாலம் ப்ராஹுஸ்த்ரைலோக்ய ஸம்பதம் || ௪௬

ஸபத்ரம் சாலமத்யே து தஸ்யாஸ்தஸ்யோபரி ஸ்தம்பம் |
தச்சைவாலங்க்ருதம் சதுரஶ்ரம் கந்தரம் ஶிர: || ௪௭ ||

நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸர்வவர்க்க ஸமந்விதம் |
நாஸிகாவலிஸம்யுக்தம் பரமேஶ்வரஸ்ய உத்தமம் || ௪௮ ||

ஏகவிம்ஶதிஹஸ்தே து விஸ்தாரே பரிகல்பிதே
வேதாம்ஶம் பாதமாநம் ஸ்யாந்நவாம்ஶம் கர்பகேஹகம் |
கந்தரம்பாதஹீநம் ஸ்யாத் ஶிகாரம்
கூடம் ச நீடம் கோஷ்டகம் ததா || ௪௯ ||

கொள்ளவேண்டும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களும், முன்பு கூறியுள்ள எண்ணிக்கையுள்ளதே யாகும். பதினாறு (16) மஹா நீடங்களிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு பத்திரகூடகம் என்று பெயர். 45½

அதுவே வேறு அலங்காரமுடையதும், சாலாமத்தியில் பத்ரகத்துடன் கூடியதும், வட்ட வடிவமான கிரீவை சிரத்துடன் கூடியதுமாக இருந்தால், இதற்கு மனோகரம் என்று பெயர்.

அதுவே, வேறு விதமான அலங்காரமுடையதும், கந்தரம், சிரஸ், இவைகள் சதுரசிரமாக இருப்பதும் நானு விதமான மசூரகஸ்தம்பம், வேதிகை முதலிய அலங்காரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, அவந்திகம் என்று பெயர். இவ்விதமிருப்பது பரமேசுவரனுடைய உத்தமமான ஆலயமாகும். 48

இருபத்தொன்று (21) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமுள்ள விமானத்தில், நான்கு அம்சம் தாளீ, ஒன்பது (9) அம்சத்

ஶாலாயதம் த்³விகு³ணமுந்நதகம் து ஹாரம்
வாதாயநைர் மகரதோரணகைர் விசித்ரம் ।
த்யக்த்வா ஜலஸ்த²லமுபர்யபி சாஷ்டபா⁴கே³
கூடம் ச நீட³மபி கோஷ்ட²கமம்ஶதஸ்து ॥ ருO ॥

ஶாலாயதம் த்³விகு³ணமுச்ச்²ரிதமுத்தரே து
ஷட்³பா⁴க³ம்ஶவிபுலம் த்³விகு³ணாயதம் ஸ்யாத் ।
கோஷ்ட²ம் ச நீட³விபுலம் ச ஹி தஸ்ய ஸமானம்
ஊர்த்⁴வம் யுகா³ம்ஶ(ம)த்⁴யபா⁴க³யுக³ம்ஶகம் து ॥

தில் ஒரு (1) அம்சம் சுற்றிலும் கிரஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சம், அங்கஹாரம் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகும். 49

சாலையின் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்காகும். ஹாரமானது ஒரு (1) அம்சமாகும். வாதாயநங்கள், (ஜன்னல்கள்) மகரதோரணங்கள் இவைகளினுலே அலங்காரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி, மேல் தலத்தில் எட்டு (௮) பாகங்களில் கூடம், நீடம், கோஷ்டம், இவைகள், ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும்.

மேலே விஸ்தாரத்தை ஆறு (6) பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் சாலா விஸ்தாரம் ஒரு (1) பங்கு; உயரம் இரண்டு (2) பங்காம். சௌஷ்டியின் அகலம் ஒரு (1) அம்சமாகும். அதன் உயரம், அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்காகும். கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது, (சௌஷ்டியின்) உயரத்தில் சரிபாதியளவாகும்.

மேலேயுள்ள தலத்தில், அகலத்தை நான்கு பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் மத்திய பத்திரமாகும். (51)

தது³ர்த்⁴வே நிர்க³மம் த³ண்ட³யுக்தம் ப⁴த்³ரநீட³ம்
ஸார்த⁴ம் த்³விதண்ட³விஸ்தாரம் ப⁴த்³ரநாஸிகம் ச ।
வ்ருத்தா: கந்த⁴ரவிதர்தி³கமஸ்தகம் மஹாந்
சதஸ்ரோ நாஸிகாஸ்த்வல்பா அஷ்டௌ ॥ ௫௨ ॥

கூடம் ச நீடம் கோஷ்ட²கம் சோந்நதம் மஹாந்
ஆத்³யே தலே தத³பி மத்⁴யமஞ்சயுக்தம் ।
ஶாலோந்நதம் ஸர்வதச்சோந்நதம் ச கூடம்
வ்ருத்தாஷ்டபட்டஶிரஸ்கம் ச வ்ருத்தம் ॥ ௫௩ ॥

வேதாஸ்ரகூடஶிக²ரம் ஹ்ரஸ்வம் ச மூலே
நாஸாக்ஷுத்³ரகம் ஹ்ரஸ்வவேத³விஹீநப³ந்த⁴ம் ।

அதற்குமேலே, தண்டத்துடன் நிர்கமம், பத்திர நீடம் இவைகளிருக்கவேண்டும். பத்திர நீடத்தின் அகலமானது ஒண்ணரை (1½) அல்லது இரண்டு (2) பங்காகும். கள நாஸிகையுடனிருக்கவேண்டும்.

கந்தரம், விதர்திகம், மஸ்தகம், இவைகள் வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். பெரிதான நாசிகள் நான்கும் சிறிய நாசிகள் எட்டும் இருக்கவேண்டும். 52

கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். முதல் தலத்தில், அதுவும் மத்திய மஞ்சத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள சாலை யானது உயர்ந்திருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள கூடமானது, உயரமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் எட்டு (8) பட்டங்களுடன் கூடியதான சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 53

கூடத்துடன் கூடிய சிகரமானது, நாச்சதுரமாக இருக்க வேண்டும். அடித்தலத்தில் அல்ப நாசிகளிருக்கவேண்டும், மேலே வேத (4) விஹீநமான பந்தமுள்ளதாக இருக்க

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑍈𑌶𑍍𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍂𑌕𑌾𑌵𑌹𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௪ ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌂𑌶𑌭𑌾𑌗𑍈𑌃
𑌉𑌚𑍍𑌚𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍈𑌃 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌸𑌪𑌾𑌦𑌕𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌯𑍈𑌃
𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 ॥ ௫௫ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌮𑌰𑍍𑌧
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌹𑍀𑌨𑌯𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌕𑍇 ।
𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌿𑌮𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌪𑌾𑌦𑌕𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌲𑌿𑌮𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 ॥ ௫௬ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌲𑌿𑌮𑌞𑍍𑌚𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌂
𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।

வேண்டும். நாநாவிதமான மசூரகங்கள், பெரிதான பாதங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு, ஸூகாஹ்வம் என்று பெயர். இது தேவதைகளுக்கு யோக்கியமான விமானமாகும். 54

விமானத்தின் உயரத்தை நாற்பத்தெட்டு 48 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டே முக்கால் $2\frac{3}{4}$, ஐந்தரை $5\frac{1}{2}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஐந்து 5, ஒன்று 1, இரண்டு 2, நாலே முக்கால் $4\frac{3}{4}$, இரண்டு 2, நாலரை $4\frac{1}{2}$, ஒண்ணே முக்கால் $1\frac{3}{4}$, ஒண்ணு 1, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, இரண்டு 2, அம்சங்கள், * [$2\frac{3}{4} + 5\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 1\frac{1}{4} + 2\frac{1}{2} + 5 + 1 + 2 + 4\frac{3}{4} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{3}{4} + 1 + 1\frac{1}{2} + 2 = 40$] முறையே, குட்டிமம், சரணம், மஞ்சம், பாதம், பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், அங்கிரி,

---

* $6 \times 8 = 48$. அம்சத்தில் என்று இருக்கின்றது. ஆனால் அம்சங்களை கூட்டினால் 40. தான் இருக்கின்றது.

[illegible]
[illegible] || ௫௭ ||

[illegible] ।
[illegible] || ௫௮ ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।

பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், வேதி, கந்தரம, சிகரம், கும்பம், இவைகளாம்.

பஞ்சபௌமமானது (அகலத்தில்) இருபத்திநான்கு 24, அம்சங்களையுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[ஷட்தல விமானத்தில் பஞ்சதலத்திற்கு] கீழே ஆறு 6, அம்சங்களில் பாதமும், மூன்று 3, அம்சங்களில் தலமும் இருக்கவேண்டும். அதன் அகலம் பஞ்சபௌமத்திற்குக் கூறியிருப்பதைப்போலவேயாகும். 58

அதற்குக்கீழே ஆறரை 6½, அம்சங்களினாலே ஸ்தம்பத்தையும், மூணேகால் 3¼, பாகங்களினாலே மசூரகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது இருபத்திமூன்று 23, பாகங்களாகும். இது சப்தபௌமமாகும். (ஏழுதலம்) சார்வதேசிகவிமானமாகும். 59½

அதற்குககீழே, ஏழு 7, அம்சம் ஸ்தம்பமும், மூணரை 3½, பாகம் குட்டிமமும், கல்பிக்கவேண்டும். இதன் (அகலமானது) ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12,

अष्टभौमं वदन्त्यृषीन्द्रा एवं प्राज्ञा उदीरिताः ॥

तदधस्सार्धसप्तांशैः स्तम्भं पादोनरामांशकैः ।
स्तम्भं च तलकं कार्यं तारांशं तत्र
पूर्ववत् ॥ ६२ ॥

एवं नवतलं प्रोक्तं दशभौममथोच्यते ।
तदधोऽष्टांशैस्तु पादं वेदं मसूरकं भवेत् ॥

तारं पूर्वोक्तमानेन चतुर्दशमथापि वा ।
तदधः सार्धवस्वंशैः सपादयुगभागिके ॥

स्तम्भं मसूरकं कार्यं तारं तिथि पक्षके ।
तथा षोडशमात्रेण सप्तपञ्चांशकेन वा ॥

அல்லது பதிமூன்று 13, அம்சமாகும். மேதாவிகளான முனீசுவரர்கள் அஷ்டபௌமத்தை இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்.

அதற்குக்கீழே, ஏழரை $7\frac{1}{2}$, அம்சம் ஸ்தம்பம், மூணேமுக்கால் $3\frac{3}{4}$, அம்சம் தலம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலத்தில் அம்சம், முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே ஆகும். இவ்விதமாக நவதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 62

இனி தசதல விமானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (நவதலத்திற்கு)க்கீழே, எட்டு 8, பாகம் பாதம், நான்கு 4, பாகம் மசூரகம், இவைகள் இருக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, அல்லது பதினான்கு 14, பாகங்களாகும்.

அதற்குக்கீழே, எட்டரை $8\frac{1}{2}$ பாகம், ஸ்தம்பம், நாலேகால் $4\frac{1}{4}$, பாகம், மசூரகம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதன் அகலமானது, பதினைந்து 15, பதினாறு

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௯ ॥

16, அல்லது பதினேழு 17, அம்சமாகும். இது ஏகாதச தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

இனி, துவாதசதலத்திற்கு யோக்கியமான (துவாதச தலத்தின்) மானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (ஏகாதச தலத்திற்கு)க்கீழே, ஒன்பது 9, அம்சம் ஸ்தம்பம், நாலரை 4½, அம்சம் மசூரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமான பதினாறு 16, பாகம் முதல், இருபத்து நான்கு 24, அம்சம்வரையில் கல்பிப்பதாகும். 66½

கிரஹபிண்டி, அளிந்திரம், ஹாரம், இவைகள், கர்ப கிருஹத்திற்கு வெளியில், முறையே ஹர்மியத்தின் எல்லையானது எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு பாகம் இருக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு அம்சமிருப்பதாகும். கிருஹமானது முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற அம்சங்களினாலிருப்பதுமாகும். 68

அல்லது அளிந்திரமானது, ஒன்றரை 1½ அம்சமிருக்கவேண்டும். மீதமுள்ளதை குட்டியத்தில் சேர்க்க

ஷட்கூட்யம் பஞ்சஶாலிந்த்ரம் பஹி: கூடாதிஶோபிதம் ।
கூடம் கோஷ்டம் ச நீடம் ச க்ஷுத்ரஶாலேபதுண்டகம் ॥

யதா ஶோபாஸமுத்காரம் ததா யுக்திஜ்ஞ பண்டித: ।
யுக்மஹஸ்தைரயுக்மைர்வா யோஜயேத்து விசக்ஷண: ॥ ௭௧ ॥

யுக்மாம்ஶே த்வ்யம்ஶகம் வாபி கூடவ்யாஸம் விதீயதே ।
பாதாயாமஸ்து தத்ஸம் வா யுக்மே யுக்மாம்ஶகைர்விது: ॥

நாநாஹாரைரலங்காரைரப்யுக்தம் முனீஶ்வரை: ।
ததா வா தத்ர யுக்திஜ்ஞை: ப்ராஜ்ஞை: ஶில்பிஶ்ரேஷ்ட பண்டிதை: ॥

வேண்டும். சிலர், துவாதச தலத்தில், இருபத்தேழு 27, பாகங்களினாலே கூறுகிறார்கள். 69

குட்யம் 6, இருக்கவேண்டும். அவைகளில் ஐந்து 5, அளிந்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். வெளியில் கூடாதிகளுடன் சோபிக்கவேண்டும் கூடம், கோஷ்டம், நீடம், க்ஷுத்ரசாலை, இபதுண்டம் (யானைமுகம்) இவைகளை புத்திமானாக இருப்பவன், அழகாக அமைக்கவேண்டும். புத்திமானாக இருப்பவன் இரட்டைப்படை, ஒத்தைப்படை ஹஸ்தங்களினாலே சேர்த்துக் கல்பிக்கவேண்டும். 71

யுக்மாம்சத்தில் இரண்டு 2, அம்சமாவது, கூடவிஸ்தாரம் இருப்பதாகும். அதன் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது சாலையின் நான்கில் ஒரு பாகத்தினாலாவது இருப்பதாகும். இரட்டைப் படையாக இருந்தால் இரட்டைப் படையான அம்சங்களினால் இருக்கவேண்டும் என்பதையறிந்துகொள்ள வேண்டும். 72

மற்ற முனீசுவரர்கள், பற்பல விதமான பாகங்களினாலே அலங்காரங்களைக் கூறி இருக்கிறார்கள். சில்பிகளில்

துர்யைகம் ஸதனம் க்ராஸம் பஞ்சஷட்ஸப்தமேऽபி ச ।
த்விதலம் பஞ்சஷட்ஸப்த பூமாவேவ விதீயதே ॥ ௭௪ ॥

த்ரிதலம் அஷ்டபௌமே து நவபங்க்திதலே ததா ।
பஞ்சபௌமம் சதுர்பௌமம் ஆதித்யைகாதஶே தலே ॥

ஆதித: கூடகோஷ்டாதீந் ய: கர்தும் ஸம்யகீஹதே ।
தலே தலே விபாகாம்ஶ்ச யதாயுக்த்யா ப்ரயோஜயேத் ॥

கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கம் ஊர்த்வோர்த்வமபி பூர்வவத் ।
கூடகோஷ்டகநீடாத்யை: ஸோபானாத்யா யதோதிதா ॥

ஸமயோசித புத்தியுள்ளவன், அந்த முனிவர்கள் கூறி இருப்பதைப் போலவாவது கல்பிப்பதாகும். 73

சதுஸ்தலத்தில் கண்ட ஹர்மியமாகும். ஒரு தலம் கிராசமாகும். [நன்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாமலிருப்பதாகும்.] ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, (அம்சங்களுள்ள) பூமி (பூமி—அம்சம்) களில்தான், துவிதலம், விதிக்கப்படுகின்றது.

அஷ்டபூமம், நவதலம், தசதலம், இவைகளில் திரிதலமாகும். பூமம், தலம், இவைகளுக்கு அம்சம் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

பன்னிரண்டு 12, பதினொரு 11, தலத்தில், பஞ்சபௌமம், சதுர்பௌமம், இவைகளாம். 75

யாதொருவன் அடியிலிருந்து, கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை நன்கு கல்பிக்க விருப்புகின்றானோ, அவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் விபாகங்களை யுக்தியுடன் உபயோகிக்கவேண்டும். 76

மேலே மேலே, (ஒவ்வொரு தலத்திலும்) கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களையும், முன்பு இருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

விமாநம் கூடகோஷ்டாதிநீடபேதைர்யதோதிதம் ப்ராக்ஸம்ஜ்ஞயா
ஸம்பவேத் ।
த்வ்யாதித்வாதஶாந்தமேவம் ஸம்ஜ்ஞாஸ் ஸுகல்பிதா: ॥ ௭௮ ॥

கர்ணே மத்யே ததா மத்யே கூடம் கோஷ்டம் ச பஞ்ஜரம் ।
கல்பயேந் மாநஸூத்ராத்து தேஷாம் நிர்கமமுச்யதே ॥

ஸ்வவிஸ்தாரார்தம் அர்தார்தம் தண்டம் வா (த்வி த்ரி)
த்ரிதண்டகம் ।
அந்தர்விந்யாஸதேஶம் து மாநஸூத்ரம் ந யோஜயேத் ॥

ருஜுஸூத்ரப்ரமாணாக்யம் தத்ஸம்ஸ்தே விஸ்தாரம் பதே ।
தஸ்மாத் கூடாதிஸர்வாங்கம் மாநஸூத்ராத் பஹி-
ர்பவேத் ॥ ௮௧ ॥

விமானமானது, கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் பேதங்களினாலே, முன்பு, எவ்விதப்பெயர் உடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே பெயரையுடையதாகும். இரண்டு 2, தலம் முதல், பன்னிரண்டு 12, தலம் வரையில், (பெயர்களை) இவ்விதமே கல்பிக்கவேண்டும். 78

கர்ணம், மத்தியம், இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில், கூடம், கோஷ்டம், பஞ்ஜரம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவைகளை மான சூத்திரத்தைக் கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு, நிர்கமம் கூறப்படுகிறது. [நிர்கமம் — விமானத்திற்கு வெளியில் இருப்பதால், நிர்கமம் என்று பெயர்.] 79

தன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி, அவ்விதமே பாதியில் பாதி ¼ பங்க்தி, ஒரு 1, தண்டம், இரண்டு 2, தண்டம், அல்லது மூன்று 3, தண்டம், அந்தர்விங்யாச தேசமாகும். [உள்பக்கத்தில் வேலைப்பாடுகள் செய்யக்கூடிய இடமாகும்.] இதில் மானசூத்திரத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. ருஜு சூத்திரத்தையே பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது

சதுரஶ்ரம் ததாஷ்டாஶ்ரம் ஷோடஶாஶ்ரம் ததா வ்ருத்தகம் |
ஸஸ்தூபிகம் ஶிரோ ஹ்யேதத் கூடம் கர்ணகதம் மதம் ||

மத்யநாஸிஸமோபேதமர்த்தகோடிஸமன்விதம் |
ஶக்தித்வஜஸமோபேதம் பஹுஸ்தூபிஸமாயுதம் || ௮௩ ||

கூடக்ருஷ்டஸமோபேதம் கோஷ்டகம் மத்யமே பவேத் |
ஹஸ்திப்ருஷ்டநிபம் ப்ருஷ்டே ஶாலாகாரம் முகே முகே ||

பஞ்ஜரம் விஹிதம் கூடகோஷ்டயோரந்தரே புதை: |
பார்ஶ்வவக்த்ரம் ததேவேஷ்டம் ஹஸ்திதுண்டம் விபூஷிதம் || ௮௫ ||

கர்ணே ஜாதிக்ருதஶ்சைவ கூட: கர்ணகோஷ்டஸமன்வித: |
மத்யே கூடம் ததோ மத்யே க்ஷுத்ரகோஷ்டாதிஶோபிதம் ||

பங்கப்பட்டால் ஆபத்துகளுக்கு இடமாகும். ஆகையால், கூடம் முதலிய சகல அங்கமும் மான ஸூத்திரத்திற்கு வெளியில் இருக்கவேண்டும். 81

ஸ்தூபியுடன் கூடிய சிரஸ்ஸானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், ஷோடசாசிரம், அல்லது வர்துலமாக இருக்க வேண்டும் கூடமானது, கர்ணத்தை அடைந்திருக்க வேண்டும். கோஷ்டமானது, மத்திய நாஸியுடன் கூடியதாகவும், அர்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், சக்தி துவஜத்துடன் கூடியதாகவும், அநேகம் ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியிலிருக்கவேண்டும். 83½

சாலாகாரமானது, ஒவ்வொரு முகத்திலும், பின் பக்கத்தில், யானையின் முதுகைப்போலிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், இவைகளின் மத்தியில், பஞ்ஜரம் இருக்க வேண்டுமென்று புத்திமான்கள் கூறி இருக்கிறார்கள்.

அதுவே, பக்கவாட்டில் முகமுடையதான ஹஸ்திதுண்டமாகவும், அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாக இருப்பது, விரும்பத் தக்கதாகும். கர்ணம், கூடத்துடன் கூடிய இதே, ஜாதிக்

அர்பிதம் ஸம்ச்லிஷ்டம் கூடம் வா கோஷ்டகம் ததா வா |
மத்யே ப்ரஸ்தரஸம்யுக்தம் நிம்நம் வோந்நதமேவ வா || அஎ ||

விகல்பமிதி நிர்திஷ்டம் ஸம்ஸ்தோக்தம் தத்விமிச்ரிதம் |
க்ஷுத்ராத்யல்போத்க்ருஷ்டம் ஹர்ம்யாணாமேவமீரிதம் || அஅ ||

(ஜா)த்யாதிபேதஸம்யுக்தம் விமானம் ஸம்பதாம் பதம் |
விபரீதே விநாசாய பவத்யேவ ந ஸம்சய: || அகூ ||

ஷடஷ்டாச்ரே ச வ்ருத்தே ச த்வ்யச்ரவ்ருத்தே ச தத்க்ரமாத் |
பஞ்சாஷ்டநவபங்க்த்யம்சே வ்யாஸே ஸைகாம்சேந பாஹ்யத: ||

வர்த்தயேத் தத்ராக்ருத்யா கோடிச்சேதாய கீர்த்திதம் |
சதுரச்ரஸ்ய நாஹேந ப்ரஸஜ்ஜேத் ஸமம் யதா || கூக ||

கிரமமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கூடமத்தியம், கர்ணகோஷ்டமத்தியம், இவைகளில், க்ஷுத்திரகோஷ்டாதிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மத்தியில், பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாய் தாழ்வாகவோ, மேடாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விகல்ப விமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகள் கலந்திருந்தால், அது விமிசிரம் எனப்படும். பிராசாதங்களின் அலங்காரமானது, க்ஷுத்திரம், அல்பம், மத்தியமம், உத்கிருஷ்டம், என்று, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜாத்யாதி பேதங்களுடன் (அல்லது இது முதலிய பேதங்களுடன்) கூடிய விமானமானது, சகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். விபரீதமாக இருந்தால் விநாசத்தைத்தருவதாகவே இருக்கும், என்பது நிச்சயம். 89

ஷடசிரம், அஷ்டாசிரம், விருத்தம், துவியசிரவிருத்தம், இவைகளில், அதன் கிரமப்படி, அதன் அகலத்தில் ஐந்து 5, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, அம்சத்தில் ஒரு 1, அம்சத்தினுலே, வெளிக்கையில், அதே ஆகிருதியினுலே, வர்தனம் செய்யவேண்டும். இது கோடிச் சேதத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 90½

சதுர்சிரத்தினுடைய விஸ்தாரத்தினுலே, ஸமமாக

த்ரயாவதமநயா தேஷாம் மாநம் ஸம்பூர்ணமிஷ்யதே ।
மாநம் யாந்தே ஸம்பூர்ணம் ஜகத்ஸம்பூர்ணதாமவேத் ॥

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந தீமாந் ஸம்யக் ப்ரகல்பயேத் ।
ஏவம் ஸங்க்ஷேபத: ப்ரோக்தம் ப்ராஸாதாநாம் து
லக்ஷணம் ॥ ௯௩ ॥

ஏகாதித்வாதஶாந்தாநாம் ஹர்ம்யோச்சவிஸ்தாராம்ஶகைஸ்தாரமாநம்
ஹஸ்தத்யம் கூடகோஷ்டாத்யவயவகரணம் நாமபேதம் க்ருதேந ।
ப்ரோக்தம் ஸங்க்ஷிப்ய ஸத்யக்ரசிதமஹிதம் யோ-
ப்ரஹ்மவம்ஶேயமோக்தம்
நாநாபேதைர்விமாநம் ப்ரியதரமமலம்
தைதிலாநாம் மயே(ந-ந) ॥ ௯௪ ॥

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே ஏகாதிபஹு-
பூமிவிதாநம் நாம த்வாவிம்ஶோऽத்யாய: ॥

இருக்கும்படி யோஜனம் செய்யவேண்டும். அவ்விதமான வர்தனத்தினாலே, அவைகளின் மானமானது, ஸம்பூர்ணமாக ஆகிறது என்று கருதப்படுகிறது. விமானத்தின் மானமானது ஸம்பூர்ணமாக இருந்தால் உலகம் ஸம்பூர்ணமாக இருப்பதாகும். 92

ஆகையால், புத்திமானாக இருப்பவன், இவைகளை, தக்க முயற்சியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிராசாத லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது

ஏகதலம் முதல், துவாதசதலம் வரையில் உயரம், அகலம், இவைகளின் பாகங்களும், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகளின் அளவானது, முழ அளவுகளினாலும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அங்கங்களின் கல்பனைகளும், அவைகளின் நாமபேதங்களும், பிரம்ஹா முதலிய முனிவர்களினாலே எவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அவைகளை ஸங்கிரஹித்து, தைதிலர்களுக்கு பிரியத்தை அளிக்கக் கூடியதும், அமோகமானதும், நாநாபேதங்களுடன் கூடியதுமான விமானத்தை, மயன் நன்கு கூறியிருக்கிறார். 94

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑍁 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇
𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 || ௧ ||

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 || ௨ ||

𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌪𑌦𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍀𑌠𑌕𑌮𑍍 ||

இருபத்திமூன்றுவது அத்தியாயம்.

விமானங்களின் ரக்ஷைக்காகவும், அழகுக்காகவும், பரிவாரங்களை வைப்பதற்காகவும், புத்திமான்கள், பிராகாரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தை சதுஷ்பதமாகச் செய்யவேண்டும். ஆத்யஸாலமானது (ஸாலம்-சுவர்) மஹாபீடமாகும் இது பதினாறு பதங்களுடன் கூடியதாகும்.

இரண்டாவது மண்டூகம் என்று பெயருடையதாகும். மூன்றுவது, பத்திர மஹாநஸமாகும். நான்காவது சுப்ரதீகாந்தம் ஆகும். ஐந்தாவது இந்திரகாந்தமாகும். இவ்விதமாக இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகளாகும். இனி ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகள் கூறப்படுகின்றன. 3½

முதல்ாவது ஆத்யவிமானமாகும். ஆத்யசாலமானது

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌚𑍋𑌪𑌸𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌶𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦(𑌤𑍋-𑌸𑍋)𑌭𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾
𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌧𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥௭॥

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌖𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 ॥

பீடமாகும். இரண்டாவது ஸ்தண்டில சாலம் எனப்படும். மூன்றாவது உபய சண்டிதம் எனப்படும். நான்காவது ஸாம்ஹித ஸாலம் எனப்படும். ஐந்தாவது ஈசகாந்தம் என்று பெயருடையதாகும். 5

மூல பிராசாதத்தை சதுரசிரமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த அளவினாலே, முகாயாமமானது, இனி கூறப்படுகிறது.

முதல் பிராகாரத்தின் முகாயாமமானது, மூல பிராஸாத பித்தி விஸ்தாரத்துடன் கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், இரண்டாவது 2, சாலவிஸ்தாரம் அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், மூன்றாவது 3, முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்காவது 4, சாலமானது, ஒரு 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். ஐந்தாவது 5, சாலவிஸ்தாரமானது, இரண்டு 2, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, மூன்று 3, அல்லது 4 பங்கு நீளமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இந்த அளவு, க்ஷுத்திர பிராசாதங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 7

த்³விதீயம் ஹி த்ருதீயம் து தஸ்மாத் பஞ்சகராதிகம் ।
தஸ்மாத் ஸப்தஹஸ்தம் து தத்ஸமம் ஸ்யாச்சதுர்த்தகம் ॥

நவஹஸ்தஸமாயுக்தம் தத்ஸமம் பஞ்சமம் ப⁴வேத் ।
மத்⁴யமாநாம் து ப்ராஸாத ஶாலார்த்தேநாதிரிஷ்யதே ॥ ௰ ॥

தத்ஸமம் பஞ்சஹஸ்தேந ஸம்யுக்தம் ஸ்யாத் த்³விதீயகம் ।
ஸப்தஹஸ்தாதிகம் தஸ்மாத் ஸமாயுக்தம் த்ருதீயகம் ॥ ௧௧ ॥

நவஹஸ்தாதிகம் தஸ்மாத் சதுர்த்தம் ஸமுதீரிதம் ।
ஏகாத³ஶகரைர்யுக்தம் தத்ஸமம் பஞ்சமம் ப⁴வேத் ॥ ௧௨ ॥

அல்பஹர்மியங்களுடைய சாலவிஸ்தாரமானது, சாலத்தின் உள்கையில், மூல பிராசாத விஸ்தாரத்தில் அரை ½ பங்கு அதிகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதல் சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் மூன்று 3, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மூன்ருவது சாலத்தின் நீளமானது, இரண்டாவது சாலத்தின் நீளத்தைக்காட்டிலும் ஐந்து 5, கரம் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். நான்காவது சால விஸ்தாரமானது, மூன்ருவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகம் நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 9½

மத்தியமபிராஸாதத்தின் முதலாவது பிராகாரவிஸ்தாரமானது, உள்கையில், மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், அரை ½ பங்கு அதிகமிருக்கவேண்டும். இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். மூன்ருவது பிராகார விஸ்தாரமானது, இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலவிஸ்தாரமானது, மூன்ருவது சாலவிஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும்

உத்தமாநாம் ப்ராஸாதாநாமர்தாம்ஶம் ஸாலம் ப்ரகீர்திதம் ।
தஸ்மாத் ஸப்தஹஸ்தேந ஸம்யுக்தம் ஸாலம் த்விதீயகம் ॥

நவஹஸ்தாதிகம் தஸ்மாத் த்ருதீயம் ஸாலமுச்யதே ।
தஸ்மாதேகாதஶாதிக்யம் தஸ்மாத் து சதுர்த்தகம் ॥௧௪॥

த்ரயோதஶகரைர்யுக்தம் தஸ்மாத் பஞ்சமம் பவேத் ।
ஏவம் க்ஷுத்ராத்யுத்தமாந்தாநாம் ஹர்ம்யாணாம் ப்ரகீர்திதம் ॥

ஸாலைஸ் தைஸ் ஸம்பூர்வோக்தைஸ் குர்யாத் க்ருத்வா வா ।

ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சாலத்தைக்காட்டிலும் பதினொரு 11 ஹஸ்தம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 12

உத்தம பிராஸாதங்களின், முதல் சாலமானது, மூல விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதலாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமிருக்கவேண்டும். மூன்றாவது சாலம், இரண்டாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஒன்பது 9 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலமானது. மூன்றுவது சால விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும், பதினொரு 11 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் பதிமூன்று 13, கரம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 14½

இவ்விதமாக க்ஷுத்திர – அல்ப – மத்தியம – உத்தம ஹர்மியங்களின் சாலங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னோர்களினலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அளவுகளுடன் ஸாலங்களை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 15½

ப்ராகாரம் பரிதஸ்ஸர்வாத் முகாயாமம் து பூர்வவத் ||

பித்திமத்யாந்தரமானேந மானயேத் மானவித்தம꞉ |
பித்திமத்யே ச பாஹ்யே ச கேசிதிச்சந்தி ஸூரய꞉ ||

அந்தர்மண்டலபித்தேஸ்து விஷ்கம்பம் ஸார்த்தஹஸ்தகம் |
தஸ்மாத் த்ரி த்ர்யங்குலாதிக்யாத் த்விஹஸ்தாந்தம் யதாக்ரமம் ||

பஞ்சஶாலாவதி ஶாலாநாம் விஷ்கம்பம் பரிகல்பயேத் |
தத்விஷ்கம்பஸமாம்ஶேந த்ரிபாகம் வா அதசதுர்பாகம் ||௧௭||

ப்ராகாரோதயமுத்க்ருஷ்டம் வ்யாஸாஷ்டாம்ஶோநமக்ரவிஸ்தரம் |
உத்ஸேதோ த்ரிசதுர்வாபி கக்ஷவிஷ்கம்பதோ(அ)த்யயா꞉ || ௨௦ ||

ஆதலால், சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) பிராகாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் முகாயாமமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். அளவுகளையறிந்தவன் (பிராகாரத்தை) பித்திகளின் மத்தியிலுள்ள மானத்தினாலே கணக்கிடவேண்டும். சில வித்வான்கள், பித்தி மத்தியமானத்தினாலேயும், பித்திபாஹ்யமானத்தினாலேயும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். 17

அந்தர்மண்டல பித்தியின் விஷ்கம்பமானது, ஒன்றரை 1½ ஹஸ்தமாகும். அந்த அளவைக்காட்டிலும், மூன்று 3, மூன்று 3, அங்குலம் அதிகமாக, இரண்டு 2, ஹஸ்தம்வரையில், ஐந்து சாலங்களுடைய மானத்தையும் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். 18½

பிராகாரத்தின் உயரமானது, அறைகளின் விஷ்கம்பமானத்தினாலே மூன்று 3, பங்கு, அல்லது, நான்கு 4, பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அக்ரத்தின் (தலையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். பித்தியின்

ஸமூரகாதிவர்க்காட்யா: கண்டஹர்ம்யைரலங்க்ருதா: ।
ருஜுபித்தியுதா வாபி புத்புதார்தேந்துசீர்ஷகா: ॥ ௨௧ ॥

க்ஷுத்ராணாம் ச அல்பஹர்ம்யாணாம் பித்திர்ஹஸ்தப்ரமாணத: ।
ஸார்தஹஸ்தாவஸானம் ச பூர்வவத் வர்த்தயேத்
க்ரமாத் ॥ ௨௨ ॥

ஸோத்தரவாஜனச்சத்ரசீர்ஷகா: ஸாலபித்தய: ।
பித்திவ்யாஸஸமோத்துங்கம் பாதார்தாதிகமேவ வா ॥ ௨௩ ॥

ததுச்ச்ராயம் ஸமே க்ருத்வா ருத்ரைர்பாகைர்விபாஜிதே ।
உத்தரம் வாஜனம் ச ஏகைகம் ச யதாக்ரமம் ॥ ௨௪ ॥

உயரமானது, உத்தராந்தத்திற்கு சமமாகவோ, கும்ப மண்டியந்தமாகவோ இருக்கவேண்டும். 20

மசூரகம் முதலிய வர்கங்களுடன் கூடியதாகவும், கண்டஹர்மியங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். நேரான பித்தியுடன் கூடியதாகவோ, கொப்பளத்தைபோன்ற அர்தேந்து சீர்ஷத்தையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 21

க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்பஹர்மியங்களின் மதில் சுவரானது, ஒரு ஹஸ்தம் அளவுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறி இருப்பதைப்போல ஒண்ணரை 1½, ஹஸ்தம் வரையில் விருத்திசெய்துகொள்ளவேண்டும். 22

சாலபித்திகள், உத்தரம் வாஜனத்துடன் கூடியதாய் குடையின் உச்சியைப்போலிருக்கவேண்டும். பித்தியின் வியாசத்திற்கு சமமான உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கால் ¼ பங்கு அல்லது அரை ½ பங்கு அதிகமாக இருப்பதுமாகும். 23

அதன் உயரத்தை பதினொரு 11 பாகங்களாகச்செய்து

ருஜுபித்தியுதம் சேத்தத் கண்டஹர்ம்யவிபூஷிதம் ।
அதிஷ்டாநாதிவர்காட்யம் நிர்கமோத்கமஸம்யுதம் ॥ ௨௫ ॥

ஏகத்வித்ரிதலோபேதம் குர்யாதாவ்ருதமண்டபம் ।
அப்யந்தரே பஹிஷ்டாத்து ருஜுபித்தியுதா பவேத் ॥ ௨௬ ॥

அதோபூமித்ரிபாகே து த்விபாகம் சோர்த்வபூமிகம் ।
தத்பாதாஷ்டாம்ஶஹீநம் வா பஹிர்பித்த்யுந்நதம் பவேத் ॥

மாலிகாக்ருதிரேவம் வா மஹாவாரயுதம் து வா ।

கொண்டு அந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, ஒன்று 1, இரண்டு 2, ஒன்று 1 அம்சங்களினலே முறையே உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜம், க்ஷேபணம் இவைகளை கல்பிக்க வேண்டும். 24

இது நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருந்தால், கண்டஹர்மியத்தினலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஆவிருதி மண்டபத்தை அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கத்துடன் கூடியதாகவும், நிர்கமம் உத்கமத்துடன் கூடியதாகவும், ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, தலத்துடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். [இந்த ஆவரணமண்டபமானது பித்தியின்] உள்கையிலிருக்கவேண்டும். வெளிப் பக்கத்தில் நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். 26

ஆவிருதி மண்டபத்தின் மேல் தலமானது, அதோ பூமியின் அளவில் மூன்றில் 3, இரண்டு பங்கு இருக்க வேண்டும். வெளியிலுள்ள பித்தியின் உயரமானது [ஆவிருதி மண்டபத்தின்] பாதமானத்தில் கால் ¼ பங்கு அல்லது எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். 27

இவ்விதம் மாலிகாகாரமாகவோ, மஹாவாரத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

மாநாந்தம் பாஹ்யபித்த்யுச்சமதோ பூதலமிஷ்யதே ||

மூலஸ்தம்போத்தராந்தம் வா ப்ரஸ்தராந்தமதாபி வா |
கண்டஹர்ம்யோத்தராந்தம் வா சிகராந்தோந்நதம் து வா ||

மண்டபம் த்விதலம் சைகதலம் வாபி ததாவ்ருதௌ |
அதிஷ்டாநாதிவர்க்காட்யம் ஸமம் வாஷ்டாம்சஹீநகம் || ௩௰ ||

த்ரிபாதம் வா விசேஷேண சாலாதிஷ்டாநதுங்கதா |
த்விபாகம் சரணோத்துங்கம் ஷடஷ்டாம்சோநகேவ வா ||

வ்ருஷம் வா பூதரூபம் வா கர்த்தவ்யம் சாலசீர்ஷகே |
மூலஜந்மோந்நதம் ஹஸ்தாதிரிக்தம் ஜந்மசாலத: || ௩௨ ||

பாஹிய பித்தியின் உச்சத்தின் மானாந்தமானது, கீழேயுள்ள பூதலம் வரையிலிருப்பதாகும். மூலஸ்தம்பத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது பிரஸ்தராந்தம் அல்லது கண்டஹர்மியத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது (கண்டஹர்மியத்தின்) சிகராந்தம் உந்நதமாக இருப்பதாகும். 29

(ஆவரணத்திலுள்ள ஹர்மியமானது) மண்டபம் துவிதலம் அல்லது ஏகதலமாக இருப்பதாகும். அதிஷ்டானதிவர்க்கங்களுடன் கூடியதாக (சாலோச்சத்திற்கு) சமமாகவோ அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். 30

சாலாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, விசேஷித்து, (சாலதுங்கத்தில்) முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு இருக்கவேண்டும். அதன் சரணத்தின் உயரமானது, இரண்டு பங்காகவோ, அல்லது, ஆறில் 6-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது எட்டில் 8-ல், ஒரு 1 பாகம் குறைவாகவோ இருப்பதுமாகும். 31

சாலத்தின் உச்சியில், விருஷபத்தையாவது, பூதஸ்வரூபத்தையாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

மூலஜன்மதலமானது, சாலஜன்மதலத்தைக் காட்டிலும், ஒரு 1 ஹஸ்த (முழம்) உயரமாக இருக்கவேண்டும். 32

प्रतिशालं तु षण्मात्रहीनं स्याच्छेषभूमिके ।
क्षुद्रे प्रासादमानं तु कथितं मुनिपुङ्गवैः ॥

मध्यमे त्वष्टादशाङ्गैस्तु यावत्पञ्चमशालकम् ।
योजयेत्स्थपतिर्नाना वेदवेदक्रमेण तु ॥ ३४ ॥

परिवारविमानानां मानं गर्भार्धमिष्यते ।
मूलवस्तुत्रिभागैकं सार्धं वा पादबाह्यकम् ॥

त्रिचतुष्पञ्चषट्सप्तहस्तैर्वा हस्तविस्तृतम् ।
अष्टौ वा परिवाराः स्युः तथा द्वादश षोडश ॥

மீதமுள்ள சாலத்தில் ஒவ்வொரு சாலத்திலும், ஆறு 6, அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இது க்ஷுத்திர ஹர்மியத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

மத்தியம ஹர்மியத்தின் மூல பாதுகமானது, பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும். ஐந்தாவது சாலம் வரையில் நான்கு 4, நான்கு 4, அங்குலம் வீதம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தபதியானவன், இந்த விதியின் பிரகாரம், முறையே, (சாலமானத்தையும், ஹர்மியமானத்தையும்) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 34

பரிவார தேவதைகளின் விமானமானது, கர்ப கிருஹத்தின் அளவில் சரிபாதி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. பரிவார விமானத்தின் பாதபாஹிய மானது, (பாஹியம் — வெளிப்பக்கம்) மூலவாஸ்துவின் மூன்றில் 3-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது மூன்றில் 3-ல், ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ (சரிபாதி) இருப்பதாகும். 35

அதன் விஸ்தாரம், மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது, ஏழு 7, ஹஸ்தம் இருப்பதாகும்.

சாஸ்திரத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், எட்டு 8,

𑌆𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑍈𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌕𑌲𑍇 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 [illegible] ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌾𑌸𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௩௮ ॥

𑌹𑍀𑌨𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇(𑌕𑌂, 𑌕𑌃) 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍀𑌠𑌪𑌦𑍇 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌃
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 ॥ ௩௯ ॥

𑌵𑍃𑌷𑌗𑌣𑌾𑌧𑌿𑌪𑌕𑌮𑌲𑌜
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑍁𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌃 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌪𑌦𑍇 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌃
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௪௦ ॥

பன்னிரண்டு 12, பதினாறு 16, அல்லது முப்பத்திரண்டு 32, பரிவாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆங்காங்கு, பரிவார தேவதைகளின் உயரத்தை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 37

சாமர்த்தியசாலிகள், அவைகளின் மானத்தை சகல பேரங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். பரிவார தேவதைகளின் பேரமானது சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தாநக (நின்ற வடிவம்) மாகவோ, ஆசநமாகவோ (ஆசநம்-உட்கார்ந்த வடிவம்) இருப்பதாகும். 38

ஹீந விமானங்களுக்கு, எட்டு 8 பரிவாரங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிராகாரமும் ஒன்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பீட பதத்தில் ஆர்யகனை ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும். 39

விருஷபர் 1, கணாதிபன் 2, பிரம்ஹா 3, மாதிருக்கள் 4, குஹன் 5, ஆரியன் 6, அச்யுதன் 7, சண்டேசன் 8,

𑌵𑍃𑌷𑌕𑌮𑌲𑌜𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑌃
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑍇 |
𑌰𑌵𑌿𑌜𑌲𑌵𑌦𑌨𑌯𑌮𑌮𑌾𑌤𑍃𑌶𑍍𑌚
𑌵𑌰𑍁𑌣𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌚 || ௪௧ ||

𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌵𑌾𑌮𑌤𑌃 |
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌗𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌵𑍀𑌶𑍍𑌮 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 ||

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 |
𑌈𑌶𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌚 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌂 𑌚 ||

𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌦𑌂 𑌶𑍋𑌷𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌚
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 (𑌗𑍍𑌰𑍀)𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍 |
𑌅𑌹𑌿𑌂 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌚𑌦𑌿𑌤𑌿 ||

இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். உபபீடபதத்தில் உள்ளே துவாதச (12) பரிவாரங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 40

விருஷபர் 1, கமலஜன் 2, குமரன் 3, விஷ்ணு 4 இவர்களை முன்போலவே ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அவ்விதமே ஆரியகாதி பதத்தில், ரவி 5, ஜலவதநன் 6, யமன் 7, மாதிருக்கள் 8, வருணன் 9, துர்கை 10, குபேரன் 11, சண்டிகேசர் 12 இவர்களை சூரியபதம் முதலியவிடங்களில், வலமாக ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஷோடச (16) பரிவாரங்களை உக்கிரபீடத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 42

உள்ளே ஆரியகாதி பாகங்களில், முன்பு கூறியிருப்பதைபோலவே விருஷபாதிகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஈசபதம் 1, ஜயந்தபதம் 2, பிருசபதம் 3, அக்நிபதம் 4, விததபதம் 5, பிருங்கராஜபதம் 6, பிதிருபதம் 7, சுகல (சுக்ரீவ) பதம் 8, சோஷபதம் 9, வாயுபதம் 10, முக்கிய

மாதரஸ்தஸ்ய ஶுக்ரோ ஜீவோ துர்கா திதிஸ்த்விஷ்யா
பதே(பதே)திதி: ।
த்வாத்ரிம்ஶத் பரிவாரா: ஸ்தண்டிலகாக்யே து சண்டிதே
ரூபாக்யா: ॥ ௪௫ ॥

ப்ரஹ்மபதம் தத்(பதாத்பஹி)ர்பாஹ்யே ஶ்ரீஜ்யேஷ்டோமா
ஸரஸ்வதீ தேவதா: ।
ஸாவித்ரேந்த்ரஜயாம்ஶே ருத்ரஜயே சாபவத்ஸகே ச ॥

ஆர்யாதிஷு ச பதேஷு வ்ருஷபாத்யா: பூர்வவத்
கதிதா: ।
ஈஶே பர்ஜந்யபதே மாஹேந்த்ரே பானுபதே து ॥

ஸத்யாக்யேந்தரிக்ஷகாக்யே பூஷபதே ப்ருஹக்ஷதாதிகமபதே து ।

பதம் 11, உதிதி (அதிதி) பதம் 12 ஆகிய பன்னிரண்டு 12 இடங்களில், முறையே, சண்டேசர் 1, சந்திரன் 2, சூரியன் 3, கணபதி 4, லக்ஷ்மீ 5, ஸரஸ்வதீ 6, சப்த மாதாக்கள் 7, சுக்கிரன் 8, பிருஹஸ்பதி 9, துர்கை 10, திதி 11, உதிதி (அதிதி) 12 இந்த பன்னிரண்டு 12 தேவதைகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 44½

ஸ்தண்டிலகமெனப்படும் சண்டித பதத்தில் முப்பத்திரண்டு 32 பரிவாரங்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 45

பிரம்ஹபதத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற சாவிந்திராம்சம் 1, இந்திரஜயாம்சம் 2, ருத்திரஜயாம்சம் 3, அபவத்ஸாம்சம் 4, இவைகளில், லக்ஷ்மீ 1, ஜ்யேஷ்டை 2, உமை 3, சரஸ்வதீ 4 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 46

ஆர்யகாதி பதங்களில், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல, விருஷபாதிகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசபதம் 1, பர்ஜந்யபதம் 2, மாஹேந்திரபதம் 3, பாநு

ம்ருகே ச ஸ்ர(ஸ்த்ர)ஷஷ்டே விதத்யாதந்தபர்வஸு
தஞ்சவார்ணேஷு ॥ ௪௯ ॥

ஈஶாநே யக்ஷஸோமேஶ ஹாஸே மஹேந்த்ரே ச ஸூர்யகே ।
ஸோமவம்ஶே ப்ருஷ(ஸ்ருங்க)ஹாஸே வஸு(வஸ்வ)தித்யௌ தேவா:
ப்ரோக்தா: பூர்வவத் ॥ ௫௦ ॥

ஈஶ்வரஶ்சந்த்ர நந்திகேஶ்வரஶ்சேந்த்ரஸ்ததா மஹாகால: ।
ஸூர்யஶ்சாக்நிர் ப்ருஹஸ்பதிர் கஜவக்த்ர யமஸ்ததா ப்ருங்கிரிடி: ॥

சாமுண்டா நிர்ருதிஶ்சாகஸ்த்ய விஶ்வகர்மா ச ।
ஜலபதிஶ்ச ப்ருகுமுநிர் தக்ஷ: ப்ரஜாபதிர்வாயு: ॥

துர்கா ச வீரபத்ரோ யக்ஷேஶ்சண்டேஶ்வர: ஶுக்ர: ।

பதம் 4, சத்தியபதம் 5, அந்தரிக்ஷபதம் 6, அநலபதம் 7, பூஷபதம் 8, கிருஹக்ஷதபதம் 9, ஆர்திபதம் 10, கந்தர்வ பதம் 11, ப்ருஷ (பிருஷ) பதம் 12. பிதிருபதம் 13, போதந (தௌவாரிக) பதம் 14, புஷ்பதந்தபதம் 15, வருணபதம் 16, அசுர பதம் 17, யக்ஷ (சோஷ) பதம் 18, வாயுபதம் 19, நாகபதம் 20, பல்லாட பதம் 21, சோம பதம் 22, மிருக பதம் 23, உதிதி (அதிதி) பதம் 24, இந்த இடங்களில், முறையே, (தொடர்ந்து மேலே கூறப்படும் தேவதைகளை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 49

ஈசன் 1, சந்திரன் 2, நந்திகேசுவரர் 3, இந்திரன் 4, மஹாகாலன் 5, சூரியன் 6, அக்கிநி 7, பிருஹஸ்பதி 8, கஜவதநன் 9, யமன் 10, பிருங்கிரிடி 11, சாமுண்டை 12, நிருருதி 13, அகஸ்தியர் 14, விசுவகர்மா 15, வருணன் 16, பிருகுமுனிவர் 17, தக்ஷபிரஜாபதி 18, வாயு 19, துர்கை 20, வீரபத்திரர் 21, குபேரன் 22, சண்டிகேசுவரர் 23, சுக்கிரன் 24, இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 51½

ஸ்தண்டிலே சண்டிதஸ்யாம்ஶே பண்டிதஜநஸங்கைருதீரிதா: ||

யுக்மாயுக்மபதே தே குட்யகதா வா பதமத்யகா: |
த்ரிப்ராகாரே ப்ராஸாதே பஞ்சப்ராகாரேऽப்யேவம் ஸ்யுரேவம் ||௫௩||

அஷ்டாத்யா: பரிவாரா: மத்யாந்தர்ஹாரயோரீரிதா: |
ப்ரத்யக்த்வாரே ஶிவாலயஸ்ய மித்ரே வ்ருஷஸம்ஸ்திதி:
ப்ரோக்தா || ௫௪ ||

கமலஜகுஹஹரயஸ்து பூதரார்யகயோ: விவஸ்வதி |
யத்திங்முகம் ஶிவஸத்மம் தத்திங்முகவ்ருஷாதிகம் ததோ ||௫௫||

[லக்ஷ்மீ முதலிய 4 பேர்கள், விருஷபாதி 4 பேர்கள், ஈசாதி 24 பேர்கள், ஆக 32 பேர்களையும்] ஸ்தண்டில சண்டித பாகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று பண்டித ஜனங்களின் குழுவினால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

கீழே கூறப்பட்ட தேவதைகளை யுக்மபதம், அயுக்ம பதங்களில் குட்டியகதர்களாகவோ, பதமத்தியகதர்களாகவோ வைக்கவேண்டும். திரி (3) பிராகாரமான பிராஸாதத்தில் இவ்விதம் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பஞ்ச (5) பிராகாரமானாலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். 53

அஷ்ட (8) பரிவாரங்கள் முதலிய பரிவாரங்கள், மத்யஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு முகமான ஆலயத்தில் மித்திரஸ்தானத்தில விருஷபதேவர் இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கமலஜன், குஹன், ஹரி இவர்கள், பூதரபாகம், ஆரியகபாகம், விவஸ்வத்பாகம் இவைகளில் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சிவாலயமானது எந்த திக்கைப்பார்த்து 'இருக்கின்

शिष्टानां द्वारभावाः सम्मुखत्वे नियामतः ।
वृषः प्राच्यं प्रत्यग्वक्त्रो देवाभिमुखो वा
भवाभिमुखः (नियामतः) ॥ ५६ ॥

चण्डेशस्त्रपि चाविकौ अज्ञो गजाननौ अचतौ ।
प्रासादमण्डपसभाशालाकाराणि कारयेत् ॥ ५७ ॥

परिवारविमानानि सर्वाण्यङ्गानि युक्तितः ।
मध्यहारान्तरे चैव मालिकावत् क्लृप्तिरिष्यते ॥ ५८ ॥

றதோ, அதே திக்கைப்பார்த்து அந்த தேவதைகள் இருக்க வேண்டும். 55

மற்ற தேவதைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற பதங்களில் தேவாலயத்தைப்பார்த்து வைக்கவேண்டும்.

விருஷபத்தை கிழக்குமுகமாகவோ மேற்குமுகமாகவோ தேவாபிமுகமாக வைக்கவேண்டும். 56

[கிழக்கு முகமான தேவாலயத்தில் மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் கிழக்கு முகமாகவும் பரமேசுவரனுக்கு அபிமுகமாக வைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.]

சண்டிகேசர், கஜாநநன் இவர்களை முறையே தெற்கு முகமாகவும் வடக்கு முகமாகவும் வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பரிவாரங்களின் விமானங்களை பிராஸாதம், மண்டபம், ஸபை, சாலை இவைகளின் வடிவங்களில் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் ஸகலவிதமான அங்கங்களையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 57½

மத்தியஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில்தான் மாலையைப் போன்ற பங்க்தியானது விரும்பப்படுகிறது. 58

𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑍇 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌨 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 ।
𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌜𑌲(𑌜𑌾𑌲)𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾 ॥௬௦॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௬௧॥

𑌮𑍂𑌲𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑍌𑌮𑍇 𑌸𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑍋𑌣𑌤𑌃 ॥௬௨॥

(மூலஸ்தான விமானமானது) பஞ்சபூமிகமாக இருந்தால், (பரிவாராலய விமானமானது) ஏகதலம், துவிதலம், த்ரிதலம் அல்லது சதுஸ்தலமாக இருப்பதாகும்.

பித்தியின் மேலே பித்தியும், பாதத்திற்கு மேலே பாதமுமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 59

பித்திக்குமேலே பாதமோ, பாதத்திற்கு மேலே பித்தியோ இருக்கலாகாது.

(ஜல) ஜால பித்தியானது கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். 60

(பரிவாராலயமானது) மண்டப வடிவத்துடன் கூடியதாகவோ, சாலே வடிவமான ஸபையுடன் கூடியதாகவோ இருப்பதாகும்.

பித்திமானமும், பாதாயாமமும் கூறப்படுகிறது. (பித்திமானமானது) மூலதாமாவினுடைய உத்தராந்தமாக முறையே உபாநாதிகளின் உயரம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

பாதாயாமம் து ஸப்தாம்ஶம் பாதம் ஸர்வாங்கஸம்யுதம் ।
அதவா பாதமாநம் து நவபாகைர்விபாஜயேத் ॥ ௬௩ ॥

அதிஷ்டாநம் த்விபாகம் ஸ்யாத் ஶேஷம் பாதோதயம் பவேத் ।
ஸார்தத்விஹஸ்தமாரப்ய ஷடங்குலவிவர்தநாத் ॥ ௬௪ ॥

ஷட்ஹஸ்தாந்தம் ஸமுச்ச்ரயம் ஸ்தம்பம் த்ரி:
பஞ்சஸம்க்யயா ।
பித்த்யப்யந்தரபாதேவம் தஸ்யா விபாஜிதா ॥ ௬௫ ॥

பக்த்யா (பித்த்யா) யாமம் ச தாவத் ஸ்யாத் க்ஷேத்ரே
மந்திரமந்திரே ।
ஷடங்குலாத் ஸமாரப்ய பாதாங்குலாங்குலவிவர்தநாத் ॥

[illegible] பாதவிஷ்கம்பமிஷ்யதே ।

அதன் உயரத்தை ஏழு பாகமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த பாகங்களில் இரண்டு (2) அம்சம் மசூரிகையின் உயரமாகும். பாதத்தின் உயரம் ஐந்து (5) அம்சமாகும். அந்தப் பாதமானது சகல அங்கங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, பாதமானத்தை ஒன்பது (9) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த ஒன்பது பாகங்களில், இரண்டு (2) பாகம் அதிஷ்டானமாகும். மீதமுள்ளது பாதோதயமாகும். 63½

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது இரண்டரை (2½) ஹஸ்தம் முதல் ஆறு (6), ஆறு (6) அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டி ஆறு (6) ஹஸ்தம்வரையில் இருப்பதாகும். எட்டு (8) ஸ்தம்பங்களிருக்கவேண்டும். பித்தியின் உள்கையிலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். க்ஷேத்திரமந்திரத்தில் பக்தியின் (பித்தியில்) நீளமானது அதே அளவு இருக்கவேண்டும்.

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌷𑌡𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍋𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ‖ ௬௭ ‖

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌯𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌾𑌦𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ‖ ௬௮ ‖

𑌪𑌾𑌦𑌹𑍀𑌨𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ‖ ௬௯ ‖

𑌸𑌕𑌲𑍂𑌰𑌿𑌕𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑌣𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 ‖ ௭௦ ‖

மந்திரமானது பெரிதாக இருந்தால், பாதவிஷ்கம்ப மானது ஆறு (6) அங்குலம் முதல் இருபது (20) அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 66½

அதிஷ்டானமானது பாதத்தின் உயரத்தில் சரிபாதி, ஆறில் ஒரு (1) பங்கு, அல்லது எட்டில் (8)ல் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பாதோதயத்தில் மூன்றில் (3)ல் ஒரு பாகம், நான்கில் ஒரு (1) பாகம் இருப்பதுமாகும்.

அதிஷ்டானமானது பாதபந்தமாகவோ, சாருபந்த மாகவோ இருக்கவேண்டும். 68

பாதமில்லாமல் அலங்காரமிருப்பதாகும். பிரஸ்தரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அலங்காரத்தை அங்கேயே யுக்தியுடன் சேர்க்க வேண்டும். 69

மனிதர்களின் வாசஸ்தலத்தில் கலூரிகையும், இவ்விதமே இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யதேஷ்டதிக்ஷு ஹி த்வாரம் யுக்த்யா யுக்தம் ந்ருணாம் மதம் ।
பரிவாரவிமாநாநி தத்தத்ஸ்தாநே க்ரமாத் ||௭௧||

கல்ப்யந்தே பூர்வவந்நீத்யா தே ப்ராஸாதாபி-
முகாஸ்த்வபி ।
ந்ருத்தமண்டபபீடாதிபரிவாரேப்ய: பஹி: புர: ||௭௨||

ஸ்நாநார்த்தம் மண்டபம் வாபி ந்ருத்தமண்டபமேவ வா ।
பரிவாராலயாப்யந்தரே கல்ப்யம் ஸ்வப்ரமாணத: ||௭௩||

பீடோச்ச்ராயௌ ஸமௌ விம்ஶாம்ஶோநாதிகௌ ஸமௌ ।
கர்ப்பக்ருஹவிஸ்தாரஸமம் வா பலிபீடயோ: ||௭௪||

ஆவரண தேவாலயமானது, முதலாவது பிராகாரம் முதல் மூன்ருவது பிராகாரம் வரையில் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலய துவாரமானது, மனிதர்களின் விருப்பம் போல் இஷ்டமான திக்கில், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

பரிவார தேவதைகளின் விமானங்களை, முறையே, அந்தந்த தேவதைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதங்களில் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள், பிராசாதத்திற்கு (மூல தேவாலயத்திற்கு) எதிர் முகமாக இருக்கவேண்டும்.

நிருத்த மண்டபம், பீடம், முதலியவைகள், பரிவாரங்களுக்கு வெளியில், முன்பு இருக்கவேண்டும் 72

ஸ்நாநார்த்தமான மண்டபமோ, நிருத்த மண்டபமோ, பரிவாராலயத்திற்கு உள் கையில், அதன் பிரமாணப்படி கல்பிக்கப்படுவதுமாகும். 73

பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) அகலம், உயரம், இவைகள் கர்பகிருஹத்தின் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

கோபுராத்து பஹி: பீடம் ப்ராஸாதாயாமநிர்கமம் ।
தத்ஸமம் வா த்ரிபாதம் வா நிர்கமம் பலிபீடகம் || எரு ||

பஞ்சப்ராகாரஸாலானாம் பைசாசாத் புரதஸ்ததா: ।
பைசாசபீடப்ராஸாதமத்யே ச பலிபீடகம் || எசா ||

பீடோச்சே ஷோடசாம்சே து ஜந்ம ஸ்யாத் ।
ஜகதீம் சதுரம்சேந குமுதாம்சம் த்ரிபிர்பாகை: || எஎ ||

பாதேநோபரிபட்டம் ஸ்யாத் கண்டம் கம்பம் த்ரிபாதத: ।
ஏகேநோர்த்வகம்பம் ஸ்யாத் ஸார்த்தாம்சம் பத்மமுச்யதே ||

பலிபீடமானது, ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, முழம் அகலம், உயரமுள்ளதாகவும் இருப்பதாகும். 74

கோபுரத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற பலிபீடமானது, பிராசாதத்தின் சரிபாதியளவு, நிர்கமமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

பலிபீடத்தின் நிர்கமமானது (பிராசாதத்திற்கு) சம அளவு உள்ளதாகவோ முக்கால் (¾) பங்கு அளவு உள்ள தாகவோ இருப்பதுமாகும். 7

பலிபீடமானது ஐந்து மதிள்ச் சுவர்களுக்குச் சமீபத்தில் பைசாச (பீடத்)திற்கு முன்பு, பைசாச பீடம், பிராஸாதம் இவைகளுக்கு மத்தியிலிருப்பதுமாகும். 76

பீடத்தின் உயரத்தை பதினாறு 16, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் ஜந்மம், நான்கு 4, பாகம் ஜகதீயைக் கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று 3, பாகத்தால் குமுதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். உபரி

ததூர்த்வே வாஜநஞ்சைகம் தத்வ்யாஸார்தம் த்ரிபாத
ஊர்த்வமிஷ்யதே ।
பத்மம் த்ரிபாதம் தஸ்யோர்த்வே கர்தவ்யா கர்ணிகா மத்யே ||௭௯||

தலோச்ச்ராயார்தம் கமலோத்துங்கம் வார்தோத்துங்கம் கர்ணிகாயாஸ்து ।
மத்யே ஸபத்ரயுக்தம் வா ஸபத்ரம் வா ஸோபபீடம் வா || ௮௦ ||

நாநாதிஷ்டாநநாநாகாராஸ்தயோ வா யதா ததோக்தவத் ।
ஏவம் பீடாலங்க்ருதம் ப்ரோக்தம் பூர்வை: ஶ்ரேஷ்டைர்மஹ-
ர்ஷிபி: || ௮௧ ||

வ்ருஷஸ்யாக்ரத: கார்யாஶ் ப்ராஸாதாயாமவர்த்மத: ।

(மேலே) கம்பம் ஒரு 1, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே வாஜநம், இரண்டு 2, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஒரு 1, அம்சம் வாஜநம் இருக்கவேண்டும். மேல் தளமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே, அதில் முக்கால் பங்கு பத்மமிருக்கவேண்டும். பத்மத்தின் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 79

கமலத்தின் உயரமானது, அதில் (அதன் அகலத்தில்) சரிபாதி இருக்கவேண்டும். கர்ணிகையின் உயரமானது (கமலத்தின் உயரத்தில்) அரை ½ பங்கு இருக்க வேண்டும். மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியதாகவோ, உபபீடத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும். 80

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களின் ஆகாரங்களை, அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல கல்பிக்க வேண்டும்.

மிகப்பெருமை வாய்ந்த முன்னோர்களான முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பீடத்தின் அலங்காரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 81

[illegible] ||௮௨||

[illegible]
[illegible] |
[illegible] || ௮௩ ||

[illegible] |
[illegible] ||௮௪ ||

[illegible] |
[illegible] ||௮௫||

[illegible] |
[illegible] ||

விருஷபத்திற்கு எதிரில், பிராஸாதத்தின் சரிபாதியளவில், துவஜஸ்தானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு முன்னால் அதைக் கடந்து அக்கினிஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 82

இந்த விருஷபாதிகள் யாவும் கோபுரத்திற்கு உள்கையில், இடதுபக்கத்தில் மத்தியஸாலத்தை அடுத்து இருக்க வேண்டும். அக்கினி ஸ்தானத்தில் பாகசாலை இருக்க வேண்டும். 83

அக்கினிஸ்தானம், கோபுரம் இவைகளின் மத்தியில் தனம், தானியம் இவைகளின் இடமிருக்க வேண்டும்.

யமஸ்தானத்தில், ஸ்நாநசாலை இருக்கவேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, புஷ்பமண்டபம் இருக்கவேண்டும். 84

நைர்ருதிஸ்தானத்தில், ஆயுத மண்டபத்தை கல்பிக்க வேண்டும். வருணஸ்தானம், வாயுஸ்தானத்தில் சயநஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 85

[illegible]
[illegible] ||௮௭||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ||

ஸோமஸ்தானத்தில், தர்மங்களைக் கேட்கும் மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும். ஈசாநஸ்தானத்தில் குட்டை, கிணறு, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஈசன், கோபுரம், இவைகளின் மத்தியில், ஆபவத்ஸபதத்தில், வாத்திய ஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஈசான ஸ்தானத்திற்கு ஸமீபத்தில், விமானஸ்தானம், அல்லது, சண்டிகேசுவரஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 87

கீழே கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களில், அந்த அந்த ஸ்தானங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று புத்திமான்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

சக்தி ஸ்தம்பமானது, பீடத்திற்கு முன்னாலே, விமானத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். 88

க்ஷுத்திர விமானமாக இருந்தால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அல்ப விமானமானால், அதற்கு ஸமமான உயரமிருக்கவேண்டும். மத்திய விமானங்களானால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி (½) அல்லது, முக்கால் (¾) பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். உத்கிருஷ்ட ஹர்மியமானால், அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம், அல்லது அரை (½) பாகம், ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 89½

உண்ணீகும்ஹயாதம் தக் ஹெருகொடுவ ஹஸ்தஉக்ஷா வா ।
ஷெழும் ஊரா உயம் வா ரைத்தம் வாஷாஸ்ரகம் ஷிரஷாஸ்ரூ ॥

வெடிஸ்ராநம் வாபீகூவாராஉள அ தீவிகா ஷைவ ।
ஸவக்ரு ஸஜதம் ஸ்யாக் உஹக்திகெதநம் அாவி ॥ ௯௨ ॥

நாஞஉஞ்ஞூஉயவா அாஞஹாரம் தயெகஸாமும் ஷைக் ।
சுஞஹாரா உய்யஹாரா உயாதி(ஹா)ஹிதிஸு ॥ ௯௩ ॥

தி்ரவ்ராகாரெவ்யூதிதா: வஞயதா: வஞஸாமுா: ஸ்யு:।
ஊஷாம் ப்ராகாராணாஉவபி வ்ருஷா: ஸ்யு:
ஸவஜக்திகா: வபிதா: ॥ ௯௪ ॥

துவஜஸ்தம்பம் வைக்குமிடமானது, ஒரு 1 முழம், பதினாறு 16 அங்குலம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலம், அல்லது பத்து 10 அங்குலம், விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அது, மண்டை, கும்பம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பலகையின்மேலே, பூதம், அல்லது, விருஷபம் இருக்கவேண்டும். வேச ஸ்தானமானது, கருங்கல்லாகவோ, மரமாகவோ, இருக்கவேண்டும். வட்ட வடிவம், அஷ்டாசிரம், அல்லது, ஷோடசாசிரமாக இருக்கவேண்டும். 91

வாபி, கிணறு, பூத்தோட்டம், நீரோடை, இவைகள், எவ்விடமானாலும் இருப்பதாகும். மடம், போஜநசாலை, இவைகள், (தேவாலய) மண்டபத்திற்கு மத்தியில் இருக்கக்கூடாது. ஏக (ஒரு) ஸாலமிருந்தால், அதற்கு, உள்பக்கத்தில், (மடம், போஜநசாலை) இருக்கக் கூடாது. 93

மூன்று 3 பிராகாரங்களிருந்தால், (அவைகளுக்கு, முறையே) அந்தர்ஹாரம், மத்தியமஹாரம், மர்யாதாபித்தி, என்று பெயராகும். இவ்விதம், ஐந்து 5, பிராகாரங்களுடைய வைகள், ஐந்து, ஸாலமுள்ளவைகளாகும்

த்ரயோவிம்ஶோऽத்யாய: ।

ஶக்திஸ்தம்பாக்ரத: த்ரிசது: பஞ்சாந்தராலயம் நீத்வா ।
கணிகாக்ருஹயோ பார்ஶ்வத்வயே து ஸாம்பா(வா)
ஹிகா ஸம்ஹிதம் ॥ ௯௫ ॥

ப்ராகாராத் பஹி: பரித: வாஸம் பரிவாரகாணாம் து ।
தாஸீநாமபி தத்ர ஸாக்ரதோ வா வாஸமுத்திஷ்டம் ॥ ௯௬ ॥

தக்ஷிணே ப்ராஸாதஸ்ய குருமடம் ப்ராங்முகம் தக்ஷிணாஸ்யம் வா ।
ஶேஷமநுக்தம் ஸர்வம் கார்யம் ந்ருபோபசாரேண ॥ ௯௭ ॥

விஷ்ணோரதுனா விஷ்ணுக்ருஹஸ்யாபி வக்ஷ்யாமி பரிவாரகம் ।
ப்ரதமே வைனதேயஸ்ய ஸத்ம ... ॥ ௯௮ ॥

இந்தப் பிராகாரங்களின் மேலே, சுற்றிலும், வரிசையாக விருஷபங்களை வைக்கவேண்டும். 94

சக்திஸ்தம்பத்திற்கு முன்னால் (எதிரில்) மூன்று 3, நான்கு 4, அல்லது ஐந்து 5, அந்தராலயத்தை நீக்கி இரு பக்கங்களிலும், ஸாம்பா (வா) ஹிகைகளுடன் கூடிய கணிகைகளின் கிருஹமிருக்கவேண்டும். 95

பிராகாரத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும் பரிவாரங்களின் (தேவாலய சிப்பந்திகளின்) கிருஹங்களிருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, எதிரிலாவது, தாஸிகளின் வாஸஸ்தானமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 96

தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் குருமடம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது கிழக்கு நோக்கியோ, தெற்கு நோக்கியோ இருக்கவேண்டும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற எல்லாவற்றையும், அரசனை உபசரிக்கும் முறையில் செய்யவேண்டும். 97

இப்பொழுது விஷ்ணு தேவாலயத்தில், பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். விஷ்ணுவின் எதிரில் கருடனுடைய ஆலய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மிருக்கவேண்டும். அக்கினி திக்கில் கஜமுகனுடைய ஆலய மிருக்கவேண்டும். 98

தெற்குத் திக்கில் பிரும்மாவினுடைய ஆலயமும், ஸப்த (7) மாதாக்களுடைய ஆலயமுமிருக்கவேண்டும். மேற்குத் திக்கில் ஸுப்பிரம்ஹண்யரும், வாயு திக்கில் துர்கையும், வடக்கு திக்கில் குபேரனுமிருக்கவேண்டும். 99

ஈசான திக்கில், (விஷ்ணுவின்) ஸேநாபதியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களின் பீடங்களை, முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இனி பன்னிரண்டு பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். 100

விஷ்ணுவின் எதிரில் விஷ்ணுவைப் பார்த்திருக்கும்படி சக்கரத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் கருடனும், இடது பக்கத்தில் சங்கமும் இருக்க வேண்டும். சகல ரூபிகளான இவர்கள் அக்நி திக்கைப் பார்த்திருப்பவர்களாவார்கள். 101

ஸூரியன், சந்திரன் இவர்களை கோபுரத்திற்கு

வஹ்நௌ ச பசநகேஹம் ஸ்யாத் ஶேஷம் ஸர்வம் ச
பூர்வவத் ॥ ௱௨ ॥

மத்யஹாராந்தர்ஹாரயோர்மத்யே பரிவாராஶ்ச ஷோடஶ ।
மண்டபஸ்யாக்ரத: கார்யௌ பக்ஷிராஜம் ச பீடகம் ॥ ௱௩ ॥

லோகேஶாஸ்ஸ்தாப்யா: தத்தத³ம்ஶேஷு ஶிவம் விநா ।
ஆதித்ய: பிதரஸ்ஸாக்ஷாத் அஶ்விநௌ ச ஸரஸ்வதீ ॥ ௱௪ ॥

லக்ஷ்மீ ச ப்ருதிவீ சைவ முநயோ விஷ்ணுமந்த்ரிண: ।
த்வாரபாலமத்யாதிஷ்வந்தராலே ச கீர்திதா: ।
த்வாத்ரிம்ஶத்பரிவாராம்ஶ்ச யுக்த்யா தத்ரைவ யோஜயேத் ॥

அக்ந்யாத்யாஶ்ச யதேஶீ ச வாணீ ஜநார்தந-
துர்காக்ஷேத்ரபாலாதி ஹாஹாதயா: ।

பக்கங்களிலும் தேவாலயத்தின் உள்பக்கத்தைப் பார்த்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அக்நி திக்கில் பாகசாலை இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 102

மத்திய ஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில், ஷோடச (16) பரிவாரங்களை வைக்கவேண்டும். மண்டபத்திற்கு முன்னால் கருடனையும், பீடத்தையும், ஸ்தாபிக்கவேண்டும். சிவனைத் தவிர்த்து, மற்ற லோக தேவதைகளை அந்த அந்த அம்சத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 103½

ஆதித்யன் 1, பிதுரு 2, அசுவினிதேவர்கள் 3, ஸரஸ்வதீ 4, லக்ஷ்மீ 5, பூதேவி 6, முநிவர்கள் 7, விஷ்ணுவின் மந்திரி 8, இவர்களை, துவாரபாலக மத்தியம் முதலான இடைவெளிகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அங்கேயே துவாத்ரிம்சத் (32) பரிவாரங்களையும், யுக்தியுடன் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 105½

ஸர்வேஶ்வரஶ்ச வஜ்ரீ ச ததா க்ஷேபயேத்
ப்ராகாரபஞ்சகேஷ்வேவம் அக்ரேவாரகல்பயீத: || ௱௬ ||

வ்ருஷஸ்ய லக்ஷணம் ஸம்யக் ஸம்க்ஷிப்யேஹ
ப்ரவக்ஷ்யதே || ௱௭ ||

த்வாரலிங்கஸமம் ஶ்ரேஷ்டம் பாதோநம் மத்யமம் பவேத் |
த்ர்யம்ஶம் த்விபாகோநம் கந்யஸம் வ்ருஷமோச்ச்ரயம் || ௱அ ||

கர்பகேஹார்தமாநம் ஸ்யாத் நாலீகேஹஸமோத்துங்கம் வரோச்ச்ரயம் |
தந்மத்யேஷ்டாம்ஶகே க்ருதே நவமாத்ராம்ஶமீரிதம் || ௱௯ ||

ஶாகாதி நவஹஸ்தாந்தம் கநிஷ்டாதி த்ரயம் த்ரயம் |

சண்டன் 1, பிரசண்டன் 2, ரதநேமி (சக்ரம்) 3, பாஞ்ச ஜந்யம் (சங்கம்) 4, துர்கை 5, கணபதி 6, ஸூரியன் 7, சந்திரன் 8, ஸர்வேசுவரன் 9, இந்திரன் 10, ஆகிய மஹாநுபாவர்களான பத்துப் 10, பேர்களையும், பஞ்ச (5) பிராகாரங்கள், முன் பக்கத்திலுள்ள கோபுரம், இவைகளில் கல்பிக்கவேண்டும். 106½

இவ்விடத்தில், விருஷப லக்ஷணமானது, நன்ருகவும், சுருக்கமாகவும் கூறப்படுகிறது. (கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு ஸமமான உயரம் இருக்கும் விருஷப மானது ச்ரேஷ்டமாகும். அதில் கால், $\frac{1}{4}$ பாகம் குறைவாக இருப்பது, மத்திமமாகும். அதில், (நான்கில்) இரண்டு 2 பாகம், அல்லது மூன்று $\frac{3}{4}$ பாகம் உயரமிருப்பது, கனிஷ்டம் (அதமம்) ஆகும். 108

கர்பகிருஹத்தின் ஸரிபாதி ½ உயரமிருப்பது அதமமாகும். நாளீகிருஹத்திற்கு ஸமமான உயரமிருப்பது உத்தம உயர முடையதாகும். அதன் மத்தியத்தை எட்டு 8 பாகங்களாகச் செய்தால், ஒன்பது 9 அளவுகளாகும். 109

[illegible] || ௱௯ ||

†[illegible] ।
[illegible] ||௧௧௧||

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௧௧௨ ||

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௧௧௩ ||

ஒரு 1 ஹஸ்தம் முதல், ஒன்பது 9 முழம் வரையில் மூன்று 3, மூன்று 3, முழங்கள், முறையே, கனிஷ்டம் (அதமம்), மத்தியமம், உத்தமம், என்னும் மானங்களாகும்.

விருஷபத்தின் உயரத்தை ஐம்பது 50 பாகங்களாக்கிக் கொண்டால், அதில் ஒரு 1 பாகம், ஒரு அங்குலம் எனப்படும். 110

*விருஷபத்தின் நீளமானது நாற்பது 40, அங்குலமாகும். அந்த அளவானது, இப்பொழுது கூறப்படுகிறது.

சிரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் பத்து 10 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் எட்டு 8 மாத்திரையாகும். மார்புவரையில் பதினாறு 16 அங்குலமாகும். துடையில் நீளம் ஆறு 6 அங்குலமாகும். முழங்காலின்

---

†[illegible] ।
இதி காச்யபசில்பே ।

***கழுத்திலிருந்து, முதுகுக்கோடி (வால்) வரையில் நீளம் நாற்பது 40, அங்குலமாகும். என்று காசிய சில்பத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.**

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அளவு இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம் ஆறு 6 அங்குலம் ஆகும். குளம்பு இரண்டு 2 அங்குலமாகும். சிருங்கமத்தியம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கொம்பின் நீளம் நான்கு அங்குலமாகும். [சிரஸ்ஸிலிருந்து குளம்பு வரையில் உயரம் $10 + 8 + 16 + 6 + 2 + 6 + 2 = 50$. அங்குலமாகும்.] 113

சிருங்கமூலத்தின் வியாஸமானது, மூன்று 3 பாகமாகும். சிருங்காக்கிர வியாஸமானது இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.

நெற்றியின் விஸ்தாரமானது, ஒன்பது 9 அங்குலமாகும். முகவிஸ்தாரமானது ஐந்து 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது, அதே அளவு (5 அங்குலம்) ஆகும். நேத்திரத்தின் நீளம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ஒண்ணரை 1½ அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து (நேத்திர மத்தியில்) முகத்தின் விஸ்தாரமானது, எட்டு 8 அங்குலமாகும். அதன் பிறகு, கழுத்துவரையில் (விஸ்தாரமானது) ஆறு 6 அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து, நெற்றியின் உயரம், நான்கு 4 அங்குலமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நேத்திரத்திலிருந்து கர்ணமத்தியம் வரையில் அதே

கர்ணமூலம் த்வ்யங்குலவிஸ்தாரம் மத்யமேகாங்குலம் பவேத் |
க்ராணம் ஸார்த்தாங்குலாயாமம் அங்குலம் மானவிஸ்தரத: ||

ஸமங்குலம் நாஸிகாதுங்கம் முகாஸ்யம் பஞ்சாங்குலாயதம் |
உத்தரோஷ்டம் த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாத் அதரோஷ்டம் த்விமாத்ரகம் ||௧௧௯||

ஜிஹ்வாயாமவிஸ்தாரோத்ஸேதம் த்ரித்வ்யேகாங்குலமீரிதம் |
க்ரீவாவ்யாஸம் தஶாங்குல்யம் தன்மூலம் த்வாதஶாத்மகம் ||

தன்மூலாக்ரே து பஶ்சாத்தே க்ரீவாயா: ஷட்சதுரங்குலம் |
கேஶபந்தம் ஷடங்குல்யாவ்யாஸம் தஸ்ய கனம் த்ர்யங்கம் ||

அளவு (நான்கு 4 அங்குலம்) ஆகும். காதின் நீளம் ஐந்து 5 அங்குலமாகும். காதின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கர்ணமத்தியில் அகலம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். காது நுனியின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அரை ½ அங்குலமாகும். மூக்கின் நீளமானது, ஒன்றரை 1½ அங்குலமாகும் அதன் ஆழமும், விஸ்தாரமும், ஒரு 1 அங்குலமாகும். மூக்கின் உயரமானது, ஒரு 1 அங்குலமாகும். முகத்தின் விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5 அங்குலமாகும். மேலுதட்டின் உயரம், மூன்று 3 அங்குலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம், இரண்டு 2 அங்குலமாகும். 119

மூக்கின் நீளம், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகள், (முறையே) மூன்று 3 இரண்டு 2 ஒரு 1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் விஸ்தாரம், பத்து 10 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலமாகும். கழுத்தின் பின்பாகத்தில், அடி, நுனி, இவைகளின் கனமானது, ஆறு 6 அங்குலமும், நான்கு 4 அங்குலமுமாகும். கொண்டையின் விஸ்தாரமானது, ஆறு 6 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அதில் ஸரிபாதி (மூன்று 3) அங்குலமாகும். 121

க்3ரீவாக்3ரவிஸ்தாரம் து த்3விமாத்ரம் யுக்திதோ ந்யஸேத் |
ககுத்3ஸ்யாந்தம் பரிணாஹம் த்ரி:ஷட்3மாத்ரமீரிதம் ||௧௨௨||

த்ரி:ஸப்தகம் ப்ருஷ்ட2ம் வ்யாஸம் த்3வாத3ஶாங்கு3லம் |
ஸ்வோருமூலவிஸ்தாரம் து த3ஶாஷ்டசதுரங்கு3லம் ||௧௨௩||

ஊருதை3ர்க்4யம் பஞ்சமாத்ரம் ஜாநுதை3ர்க்4யம் த்3விமாத்ரகம் |
ஜங்கா4தை3ர்க்4யம் ஶராம்ஶம் ஸ்யாத் த்3விமாத்ரம் வ்யாஸமீரிதம் ||௧௨௪||

க2ுரோத3யம் த்3விமாத்ரம் ஸ்யாத் வாலமூலம் ச தத்ஸமம் |
ஸார்த்4தைகமாத்ரம் வாலாக்3ரம் ஜாநுஜங்கா4ந்தலம்பி3தம் ||௧௨௫||

கழுத்து நுணியின் விசாலமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். கொண்டையிலிருந்து சரீரத்தின் உயரமானது (6 × 3 = 18) பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (சரீரத்தில்) இருபத்தோரு 21, அங்குலம் முதுகாகும். அதன் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12, அங்குலமாகும். பின்துடையின் விசாலமானது, பத்து 10, எட்டு 8, நான்கு 4, அங்குலங்களாகும். 123

துடையின் உயரமானது, ஐந்து 5, அங்குலமாகும். முழங்கால், இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம், ஐந்து 5, அங்குலமாகும். அதன் விசாலமானது, இரண்டு 2, அங்குலமாகும். குளம்பின் உயரம் இரண்டு 2, அங்குலமாகும். வாலின் அடிபக்கமும் அவ்விதமே (இரண்டு 2, அங்குலம்) ஆகும். வால் நுணியானது (விஸ்தாரமானது) ஒண்ணரை 1½, அங்குலமாகும். அது, (வால்) கணுக்கால் வரையில் தொங்கவேண்டும். 125

मुष्कायामविशालौ तु त्रिद्विमात्रं यथाक्रमम् ।
शेफायामं त्रिमात्रं स्यादुदरादङ्गुलं घनम् ॥

पूर्वोरुविस्तारं तु चतुर्मात्रमुदाहृतः ।
जङ्घाग्रे तु द्विमात्रं स्याच्छेषं युक्त्या प्रकल्पयेत् ॥ १२७ ॥

स्थितं वा शयितं वापि यथायोग्यं तथाचरेत् ।
सुधया लोहजैर्वापि अन्यैर्द्रव्यैर्यथायोग्यं तथाचरेत् ॥ १२८ ॥

घनं वाप्यघनं वापि लोहजं युक्तितो न्यसेत् ।
सकलस्य तु यन्मानं तन्मानं वृषभोदयम् ॥ १२९ ॥

लिङ्गस्योन्नतिकं कायं सर्वदोषसमुच्चयम् ।

அண்டகோசத்தின் நீளம், அகலங்கள், முறையே மூன்று 3, இரண்டு 2, அங்குலங்களாகும். சேபத்தின் (ஆண்குறியின்) நீளமானது, மூன்று 3, அங்குலமாகும். அது, வயிற்றிலிருந்து ஒரு 1, அங்குலம் கனமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 126

முன்கால் துடையின் விஸ்தாரமானது, நான்கு 4, அங்குலமாகும். முழங்கால் நுனியில் இரண்டு 2, அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 127

(விருஷபத்தை) நின்ற வடிவமாகவோ, படுத்த வடிவமாகவோ உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். ஸுதை, உலோகம், இவைகளினாலேயும், மற்ற திரவியங்களினாலேயும், மனதிற்குகந்தபடி கல்பிக்கவேண்டும். லோகத்தினாலான விருஷபத்தை, கனமாகவோ, கனமில்லாமலோ, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். சகல மூர்த்தியின் உயரம்

தஸ்மாத் பரிஹாரேஷி ஆப்து ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதம் ||

த்வாரலிங்கஸமம் வ்ருஷபம் வரம்
மத்யமம் பாதஸம்விஹீநகம் ।
அர்தத்ரி (த்ர்யம்) ஶஸமோந்நதமதமீரிதம்
கந்யஸம் த்ரிவிதம் ப்ரோக்தம் முநிபிர்வரை: || ௧௩௧ ||

இதி காமிகே பூர்வபாகே ஸந்திகர்மவிதாநம் நாம த்ரயோவிம்ஶோऽத்யாய: ||

எதுவோ, அதுவே, விருஷபத்தின் உயரமாகும். அந்த அளவுக்குக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தால், அது சகலவிதமான தோஷங்களையும், உண்டு பண்ணுவதாகும். ஆகையால் அவ்விதமான குற்றங்களில்லாமல், சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

(கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு சமமான உயரமுடைய விருஷபமானது சிரேஷ்டமாகும். அதில் கால் ¼, பங்கு குறைவாக இருப்பது மத்தியம விருஷபமாகும். அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு, (மூன்றில் இரண்டு பங்கு) உயரமிருப்பது, அதமமாகும். இவ்விதமாக சிறந்த முனிவர்களினாலே, மூன்று விதமான விருஷபமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 131

ஸந்திகர்ம விதாநமென்னும்
இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ சதுர்விம்ஶோऽத்யாய: ॥

அதாதோ கோபுராணாம் து லக்ஷணம் வக்ஷ்யதே க்ரமாத் ।
க்ஷுத்ரால்பஹர்ம்யமத்யானாம் முக்யாணாம் ஸ்வப்ரமாணத: ॥

மூலப்ராஸாதவிஸ்தாரே ஸப்தாஷ்டநவதிக்ருத்ரகே ।
ஏகைகாம்ஶஹாநே து தத்தேகாம்ஶஹீநகம் ॥ ௨ ॥

த்வாரஶோபாதிவிஸ்தாரம் கோபுராந்தம் யதாக்ரமம் ।
க்ஷுத்ரால்பயோ: ஸமுத்திஷ்டம் மத்யானாம் ப்ரவிதீயதே ॥ ௩ ॥

மூலயாத்ரஸ்து விஸ்தாரே சது:பஞ்சஷடம்ஶகே ।
ஸப்தாஷ்டாம்ஶே ச ஹாநநம் கோபுராந்தம் யதாக்ரமம் ॥

த்வாரஶோபாதிவிஸ்தாரம் மத்யாவஸிதகீர்திதம் ।

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

இப்பொழுது கோபுர லக்ஷணமானது, முறையே கூறப் படுகிறது. க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், மத்திய ஹர்மியம், முக்கிய ஹர்மியம், இவைகளுக்கு தன்னளவைக் கொண்டு, மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, பாகத்தில், அந்தந்த அம்சத்தில், ஒரு 1, அம்சத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தார மாகும். இந்த அளவானது க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், இவைகளுக்குக் கூறியதாகும். இனி மத்தியம ஹர்மியங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது. 3

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தில், நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, பாகத்தில், ஒரு பாகத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாகும். இவ்விதம் துவார

த்ரிபாகைகாம்ஶஸம்யுக்தம்(பாகம்)அ த்விபாகம் வாஸ்த்ரியாம்ஶ
த்ரிபாகமத்யமே ॥ ௫ ॥

அத மூலஹர்ம்யே த்ரிபாகம் து வேதாம்ஶே அத பஞ்சகே ।
த்வாரஶோபாதிவிஸ்தாரம் கோபுராணாம் க்ரமேண து ॥ ௬ ॥

உத்தமானாமிதம் ப்ரோக்தம் ஹஸ்தைரபி ச வக்ஷ்யதே ।
த்விஹஸ்தாதி ஷோடஶாந்தமேகாரத்நிவிவர்த்தநாத் ॥ ௭ ॥

ஏகைகம் த்ரி த்ரிதாமானம் த்வாரஶோபாதிபஞ்சஸு ।
த்ரிஹஸ்தாதேகத்ரிம்ஶாந்தம் த்விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் ॥ ௮ ॥

ப்ரோக்தம் த்ரி: பஞ்சதாமானம் த்வாரஶோபாதி பஞ்சகே ।

சோபாதி விஸ்தாரமானது, ஐந்து விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது மத்திய கோபுர விஸ்தாரமாகும். 4½

மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் 3ல், ஒரு 1, பாகம், மூன்றில் 3ல், இரண்டு 2 பாகம், நான்கில் 4ல், மூன்று 3 பாகம், ஐந்தில் 5ல், நான்கு 4, பாகம், இவைகள் முறையே, கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த மானமானது, உத்தம கோபுரங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி ஹஸ்தங்களினுலேயும் கோபுரத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 6½

இரண்டு 2, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், பதினாறு 16, ஹஸ்தம் வரையில், ஒவ்வொரு அரத்நி (12 அங்குலம்) வீதம் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமான அளவு ஒவ்வொன்றும், மும்மூன்று விதமான அளவுடையதாகும். இவ்விதம், துவார சோபை முதலிய ஐந்தி 5லும், (மூன்று விதமான அளவுகளையும் கல்பித்துக்) கொள்ளவேண்டும். 7½

மூன்று 3, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், முப்பத்தோரு 31, ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு 2, முழம் வீதமாகக்

நவஹஸ்தம் ஸமாரப்⁴ய த்³வித்³விஹஸ்தவிவர்த⁴நாத் || ௯ ||

ஸப்தத்ரிம்ஶத்கரம் யாவத் பஞ்சத³ஶ த்³விப்ரமாணகம் |
ஶோபா⁴தி³கோ³புராணாம் ச விஸ்தாரம் பரிகீர்திதம் ||௰||

த்³வாரஶோபா⁴ த்³வாரஶாலா த்³வாரப்ராஸாத³ஹர்ம்யகே |
கோ³புரேண து பஞ்சைதே த்³வாரஶோபா⁴தி³
பஞ்சகம்(கம்) || ௧௧ ||

அத²வா ஹஸ்தமானேந விஸ்தாரம் பரிக்³ருஹ்யதாம் |
த்ரி பஞ்சஸப்தநவைகாத³ஶாரத்நிவிவர்த⁴நாத் || ௧௨ ||

பஞ்சதா⁴ம் த்³வ்யரத்ந்யாம் பஞ்சஸ்வேகஸ்ய ஸம்மதம் |

கூட்டிவர, கோபுரமானது, பதினைந்து 15, விதமாகும். இந்த மானத்தை துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தில் கொள்ள வேண்டும். 8½

ஒன்பது 9, முழம் முதல் முப்பத்தேழு 37, முழம் வரையில், இரண்டு 2, இரண்டு 2, முழம் விதமாகக் கூட்டி வர, பதினைந்து 15 விதமான அளவுகளாகும். இந்த மான மானது, கோபுர சோபாதிகளுக்குக் கூறப்பட்ட விஸ்தார மாகும். 10

துவார சோபை 1, துவாரசாலை 2, துவார பிராஸாதம் 3, துவார ஹர்மியம் 4, கோபுரம் 5, ஆகிய ஐந்தும் 5ம், துவாரசோபாதி பஞ்சகமாகும். 11

அல்லது ஹஸ்தமானததினுல் விஸ்தாரத்தைக்கொள்ள வேண்டும். மூன்று 3, ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதி ஞென்று 1,1, அரத்நிகளினுல் (அரத்நி – பன்னிரண்டு 12, அங்குலம்) விருத்தி செய்துவர, இரண்டு 2 அரத்நிகளினுல் ஐந்துவித மானங்களாகும். இந்த ஐந்துகளில் ஒரு 1. அளவைக்கொள்ளுவது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 12½

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌵𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ ௧௩ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌤𑌾 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ॥ ௧௬ ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍 𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ॥ ௧௭ ॥

முதலாவது ஆவரணத்தில் துவாரசோபையின் விஸ்தாரமானது. ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பதிமூன்று 13 என்ற மானங்களினால் ஐந்து 5 விதமாகும்.

பதினைந்து 15 கரம் (முழம்) முதல் இருபத்திமூன்று 23. கரம் வரையில் துவாரசாலையின் விசாலமாகும். (இரண்டு 2 கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.) 14

துவார பிராஸாத விஸ்தாரமானது இருபத்தைந்து 25 முழம் முதல், முப்பத்தி மூன்று 33 முழம் வரையில், (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமாகும். 15

துவாரஹர்மியத்தின் விஸ்தாரமானது, இருபத்தைந்து 25 கரம் முதல், நாற்பத்தி மூன்று 43 கரம் வரையில் ஐந்து வித மானமுடையதாகும். (நாலரை 4½, கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.) மேலும் கூறப்படுகிறது. 16

முனீசுவரர்களினாலே கோபுரத்தின் விஸ்தாரமானது,

𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂𑌸𑌮𑍂𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍈𑌕𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍋𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇(𑌶𑌂) 𑌚 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂(𑌶𑍇) 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑍇(𑌶𑌂)
𑌷𑌡𑌂𑌶𑌕𑌂(𑌕𑍇) ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌃(𑌶𑌂) ॥ ௨௰ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌯𑌤𑌨𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 ।

நாற்பத்தைந்து 45 முழம் முதல், ஐம்பத்தி மூன்று 53 முழம் வரையில் (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவித மானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சக்ரவர்த்தி, மஹாராஜா, இவர்களின் பிராஸாதங்களிலும், இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஊஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். 17½

துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தின் (ஐந்தின்) துவாரத்தின் உயரமானது (அதன் அகலத்தில்) முறையே ஒண்ணரை 1½ பங்கு, முக்கால் ¾ பங்கு, இரண்டு 2 பங்கு மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், மூனறில் 3ல் இரண்டு 2 பாகம் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது.

பிறகு, அவைகளுக்கு இவ்விதமாக முறையே விஸ்தாரத்திலிருந்து உயரமானது கூறப்படுகிறது. 19

துவாராயதனத்தின் உயரமானது முறையே பத்து 10 பாகத்தில் ஏழு 7 பாகம், ஆறில் 6ல் நான்கு பாகம், ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், ஒன்பதில் 9ல் ஐந்து 5 பாகம், இவைகளின் இரண்டு 2, பங்குமாகும்.

𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂(𑌰𑍇) 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑍈𑌕
𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌂𑌚𑌾𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ ௨௨ ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌷𑌡𑌂𑌗𑍁𑌲𑍈𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌪𑌂𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌂𑌚𑌦𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑍇𑌦𑌕𑌮𑍍
𑌭𑍇𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥

கோபுரத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2 பாகம், பிராஸாதத்திலிருந்து பித்தி பாஹியத்தில் (மதிளுக்கு வெளியில்) கோபுரங்களின் நிர்கமமாகும். (கோபுரபாகமானது மதிளுக்கு வெளியில் நீண்டிருக்க வேண்டும்.) 22

(பிராஸாத) மூல விஸ்தாரமானது ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, முழம் விஸ்தாரம், ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$, முழம் விஸ்தாரம் 3, இரண்டு 2, முழம் விஸ்தாரம், என மூன்று 3 விதமாகும்.

இந்த விஸ்தாரங்களுடன், தனித்தனியே, முறையே, ஐந்து 5, கரம் வரையில், ஆறு 6, அங்குலம் வீதமும், ஏழு 7, கரம் வரையில், ஒன்பது அங்குலம் வீதமும், ஒன்பது கரம் வரையில், பன்னிரண்டு 12, அங்குலம் வீதமும் கூட்டிவர துவாரமானம் ஒவ்வொன்றும் பதினைந்து விதமாகும். • 24

க்ஷுத்³ரே மத்⁴யே வரே த்³வாரவிஸ்தாரா: பரிகீர்திதா: ।
தத்தத்³விஸ்தாரவஶத: தத்தது³த்ஸேத⁴முச்யதே ॥ ௨௫ ॥

*பஞ்சாம்ஶேப்யம்ஶமேகம் து ஸப்தாம்ஶம் ஸப்தாம்ஶேப்யம்ஶத்³வயா
த்³விபா⁴கா³ம்ஶகம் ।
த்³விகு³ணார்தா⁴தி⁴கம் பாதா³தி⁴கம் பஞ்சதா⁴: ஸ்ம்ருதா: ॥

மூலவஸ்து நிரீக்ஷ்யைவ பாதா³தி⁴ஷ்டா²னதுங்க³தா ।
அதோர்த்⁴வமுத்தரே த்³வாரஸ்யாஷ்டதா⁴ விஸ்த்ருதே ஸஹாரகாம் ॥ ௨௭ ॥

க்ஷுத்திர தேவாலயம், மத்திய தேவாலயம், உத்தம தேவாலயம், இவைகளின் துவார விஸ்தாரங்கள், இவ்வித மாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இனி அந்தந்த விஸ்தார மானத்தைக் கொண்டு, உயரமானது கூறப்படுகிறது. 25

(கோபுர துவாரத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும்) *ஐந்து 5, முதல் ஏழு 7, அம்சம் (1) ஏழு 7, முதல் பத்து 10, அம்சம் (2) இரண்டு 2, பங்கு (3) இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, பங்கு, (4) இரண்டேகால் $2\frac{1}{4}$, பங்கு, (5) என ஐந்து 5, விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 26

மூல வஸ்துவைப் பார்த்துக்கொண்டே, பாதாதிஷ்டானத்தின் உயரம் இருக்கவேண்டும். (கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, மூல வஸ்துவின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும், என்பது பொருள்.)

*பஞ்சாம்ஶம் சாபி ஸப்தாம்ஶே ஸப்தாம்ஶம் ச த³ஶாம்ஶகே।
இதி பாட²: ஶோத⁴னீயோ பா⁴தி ।

*ஏழில் 7ல் ஐந்து 5, அம்சம் 1, பத்தில் 10ல் ஏழு 7, அம்சம் 2 என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

த்வாரேஷ்வேகைகஹீநாம்ஶம் பாதாதிஷ்டாநகம் ததா ।
ஶேஷம் ததூர்த்வவேதீம் ஸ்யாத் பாதபந்தம் மஸூரகம் ॥ ௨௮ ॥

ப்ராஸாதஸ்தம்பமாநம் வா வஸ்வம்ஶஹீநேநைவ வா ।
நவாம்ஶைகாம்ஶஹீநம் வா தஶாம்ஶைகாம்ஶஹீநகம் ॥

கநத்பாதம் ததிஷ்டாநம் ஹோமாந்தம் பாதபாதகம் ।
உத்தராந்தம் ஸமுத்ஸேதம் தததம் த்வாரவிஸ்த்ருதம் ॥ ௩௰ ॥

ப்ரவேஶதக்ஷிணே ஸமுத்தாரஸ்தே ஹி பித்திகே ஸவேத் ।
ஶ்ரீகரம் ரதிகாந்தம் ச காந்தவிஜயமேவ ச ॥ ௩௧ ॥

கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானம் வரையிலுள்ள உயரமானது, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அல்லது பன்னிரண்டு 12, அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் குறைவாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ள பாதபந்தம், மஸூரகம், இவைகள், அதன் உபபீடமாகும். 28

கோபுரஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, பிராஸாத ஸதம்பத்தின் உயரம், அல்லது, அதில் எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது ஒன்பதில் 9ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது பத்தில் 10 ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 29

புதைக்கப்பட்ட பாதத்துடன் கூடிய, அதன் அதிஷ்டானத்தை, ஹோமாந்தம் சேதிக்கவேண்டும்.

அதன் உயரமானது, உத்தரம் வரையிலாகும். அந்த உயரத்தில் ஸரிபாதி ½ அளவு துவாரத்தின் அகலமாகும். 30

துவாரத்தின் வலது பக்கத்தில், எழுப்பிய சுவரில், கர்பம் இருக்கவேண்டும். 30½

விஜயம் விஶாலகம் சைவ விஶாலாலயமேவ ச ।
விப்ரதீகாந்தம் ஶ்ரீகாந்தம் ஶ்ரீகேஶம் ச ததா பரம் ॥௩௨॥

கேஶவிஶாலகம் ஸ்வஸ்திகம் திஶாஸ்வஸ்திகமேவ ச ।
மர்தளம் மாத்ரகாண்டம் ச ஶ்ரீவிஶாலம் சதுர்முகம் ॥௩௩॥

ஏதே பஞ்சதஶ ப்ரோக்தா: கோபுரஸ்ய து நாமகா: ।
ஏகாதி பஞ்சபூம்யந்தம் ஶோபாத்யல்பப்ரமாணகம் ॥௩௪॥

த்விபூம்யாதிஷடந்தம் து மத்யமம் ஸமுதாஹ்ருதம் ।
த்ரிபூம்யாத்யஸப்தபூம்யந்தமுத்தமம் ஸமுதாஹ்ருதம் ॥௩௫॥

ஸோபபீடமதிஷ்டானம் பாதோச்சம் தூத்தராந்தகம் ।
ஶேஷம் து ஸ்தூபிபர்யந்தம் மானம் பாகம் விதீயதே ॥௩௬॥

ஸ்ரீகரம் 1, ரதிகாந்தம் 2, காந்த விஜயம் 3, விஜய விசாலகம் 4, விசாலாலயம் 5, விப்ரதீகாந்தம் 6, ஸ்ரீகாந்தம் 7, ஸ்ரீகேசம் 8, கேசவிசாலகம் 9, ஸ்வஸ்திகம் 10, திசாஸ்வஸ்திகம் 11, மர்தளம் 12, மாத்ரகாண்டம் 13, ஸ்ரீவிசாலம் 14, சதுர்முகம் 15, என்று பதினைந்து 15, பெயர்கள், கோபுரத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 33½

ஏக 1, தலம் முதல், பஞ்ச 5, தலம் வரையில் சோபாதிகள், அல்பப் பிரமாணமாக இருக்கவேண்டும். 34

துவி 2, தலம் முதல், ஷட் 6, தலம் வரையில், மத்தியம கிரமமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது.

திரி 3, தலம் முதல், ஏழு 7, தலம் வரையில், உத்தம மாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. 35

(கோபுரத்தின்) அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடன் இருக்கவேண்டும். பாதத்தின் உயரமானது உத்தராந்த மாகும். மீதமுள்ளது, அதன் ஸ்தூபி வரையிலுள்ள மான மாகும். (இதில்) பாகமானமானது, விதிக்கப்படுகிறது. 36

‡ஸபாதாம்ஶம் மஞ்சோச்சம் கண்டோச்சம் தத்ஸமம் ஸ்ம்ருதம் ।
ஸத்ரிபாதத்வ்யம்ஶம் து ஶிர: ஶேஷம் ஶிகோதயம் ॥௧௭॥

ஏவமேகதலம் ப்ரோக்தம் த்விதலே மானஸம்யுதே ।
உத்தராதிஶிகாந்தம் ச நவதா விபஜேத் ஸமம் ॥௧௮॥

ஸபாதாம்ஶம் மஞ்சோச்சம் த்வ்யம்ஶம் ஸார்தம் அங்க்ரிகாயதம் ।
பாகைகம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதமேகாம்ஶம் கண்டோதயம் ॥

ஸார்தத்வ்யம்ஶம் ஶிரஸ்தஸ்ய ஶேஷாம்ஶம் ஶிகோதயம் ।
ஏவம் த்விதலமாக்யாதம் த்ரிதலே மானஸம்யுதே ॥ ௨௰ ॥

---

*மஞ்சத்தின் உயரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ பங்காகும். கந்தர(கழு)த்தின் உயரம் அதே அளவாகும். சிரஸ்ஸின் உயரம் இரண்டேமுக்கால் $2\frac{3}{4}$ பங்காகும். மீதமுள்ளது, சிகோதயமாகும். இவ்விதமாக ஏகதலத்தின் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி இங்கு, துவி 2, தலத்தின் பாகம் கூறப்படுகிறது. $37\frac{1}{2}$

உத்தராதியான சிகாந்தமானத்தை ஒன்பது 9, ஸம பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவற்றுள் மஞ்சத்தின் உயரம் ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$, பாகமாகும். பாதோச்சமானது, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, பாகமாகும் பிரஸ்தரத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். கந்தரத்தின் (கந்தரம்—கழுத்து) உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். சிரத்தின் உயரமானது இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகமாகும். மீதமுள்ளது (முக்கால் $\frac{3}{4}$ பாகம்) சிகோதயமாகும். $[1\frac{1}{4}+2\frac{1}{2}+1+1+2\frac{1}{2}+\frac{3}{4}=9]$ இவ்விதமாக துவிதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தில் பாகம் கூறப்படுகிறது. 40

‡சதுர்விம்ஶதி பாகே ஏவம் பாகக்லுப்தி ப்ரோக்தம் ।

*இந்த எவ்வளவு பாகத்தில், இந்த பாகங்கள் என்று கூறப்படவில்லை.

ஸ்தூப்யந்தமுத்தராந்தம் து க்ருத்வா து த்³வாத³ஶாம்ஶகம் |
ஏகாம்ஶம் கபோதோத்துங்க³ம் த்³வ்யம்ஶார்த⁴ம் அங்க்⁴ரிணாயதம் ||

ஸாத்⁴ரிகம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேத⁴ம் த்³விபா⁴க³ம் பாத³தை³ர்க்⁴யகம் |
த்ரிபாத³ம் தத்கபோதோச்சம் க்³ரீவோத³யம் ஏகம் ||

ஸார்த⁴த்³வ்யம்ஶம் ஶிரஸ்துங்க³ம் ஶேஷம் ஸ்தூப்யுச்ச்ரயம் ஏகம் |
ஏவம் த்ரிதலமாக்²யாதம் அத² சதுஸ்தலோத³யே ||௪௩||

உத்தராதி³ஶிகா²ந்தம் யத் அஷ்டாத³ஶாம்ஶகம் |
ஸத்ரிபாதா³ம்ஶகம் மஞ்சம் த்ரிபா⁴க³ம் தலிபாயதம் ||௪௪||

ஸார்தா⁴ம்ஶம் ப்ரஸ்தரோச்சம் ஸ்யாத் த்³வ்யம்ஶம் ஸ்யாத் ஸ்தம்ப⁴தை³ர்க்⁴யகம் |

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராந்தமுமான உயரத்தை (கீழ் தலத்தின் ஸ்தூபி முதல் திரி 3 தலத்தின் உத்தராந்தமான உயரத்தை) பன்னிரண்டு 12 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு அவைகளில், கபோதத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டரை 2½ பாகம். பிரஸ்தரத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டு 2 பாகம். அதன் கபோதத்தின் உயரம் முக்கால் ¾ பாகம். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். சிரத்தின் உயரம் இரண்டரை 2½ பாகமாகும். மீதமுள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். இவ்விதமாக திரி 3 தலத்தின் விபாகம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சதுர்பௌமத்தின் மானத்தைக் கூறுகிறேன். 43

உத்தரம் முதல் சிகை ஈருக உள்ள மானத்தை பதினெட்டு 18 அம்சங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒண்ணே முக்கால் 1¾ அம்சம் மஞ்சமாகும். தலிபத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். ஒண்ணரை 1½

[illegible] गळं भागं त्रिभागं शिखरोदयम् ॥४५॥

शेषभागं शिखामानं [illegible] ।
[illegible] ॥४६॥

द्विभागं प्रस्तरोत्सेधं [illegible]
[illegible] ।
पादोनद्व्यंशकं मञ्चं पादायामं त्र्यंशकम् ॥४७॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

அம்சம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரம் இரண்டு 2 அம்சமாகும். மஞ்சத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். சிகரத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். மீதமுள்ள அம்சமானது, சிகையின் மானமாகும். இனி பஞ்ச 5 பௌமமானது கூறப்படுகிறது. 45½

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராந்தமுமான உயரத்தை, இருபத்தி மூன்று 23 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில் இரண்டு 2 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும் மூணரை $3\frac{1}{2}$ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். மூன்று 3. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ அம்சம், ஊர்துவ மஞ்சத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணே கால் $1\frac{1}{4}$ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். இரண்டு 2 அம்சம் தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டமாகும்.

த்³வ்யர்தா⁴ம்ஶம் ஶிக²ரோத்ஸேத⁴ம் ஶேஷம் ஸ்தூப்யுச்ச்²ரயம்
ப⁴வேத் ॥ ௪௯ ॥

உத்தராதி³ஶிகா²ந்தம் ச ஷட்தலே நவவிம்ஶகே ।
த்³விபா⁴க³ம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேத⁴ம் பாதோ³த்துங்க³ம்
சதுரம்ஶகை: ॥ ௫௰ ॥

பாதோ³ந த்³வ்யம்ஶகம் மஞ்சம் த்ர்யர்தா⁴ம்ஶம் பாத³
தை³ர்க்⁴யகம் ।
ஸத்ரிபாதா³ம்ஶகம் மஞ்சம் த்ரிபாத³ம் தலிபம் ததா² ॥ ௫௧ ॥

ஸார்தா⁴ம்ஶம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேத⁴ம் த்³வ்யர்தா⁴ம்ஶம்
பாத³தை³ர்க்⁴யகம் ।
ஸபாதா³ம்ஶம் கபோதாந்தமூர்த்⁴வே பா⁴க³த்³வயம் ப⁴வேத் ॥

ப்ரஸ்தராம்ஶம் து பா⁴கே³ந கண்ட²ம் தத்ஸமம் ப⁴வேத் ।

இரண்டரை 2½ அம்சம் சிகரத்தின் உயரமாகும். மீதமுள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். 49

ஷட் 6 தலகோபுரத்தில், உத்தரம் முதல் சிகைவரையிலுள்ள உயரத்தை இருபத்தொன்பது 29 அம்சங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில் இரண்டு 2 பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4 அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½ அம்சம் பாதோச்சமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾ அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். அதன்மேல் பாகம் இரண்டு 2 பாகமாகும். ஒரு 1 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதேயளவு (ஒரு 1 அம்சம்) ஆகும்.

ஸார்த்தத்வ்யம்ஶம் ஶிரஸ்தஸ்ய ஶேஷாம்ஶம் ஶிகோதயம் ||

ஏவம் து ஷட்தலம் ப்ரோக்தம் ஸப்தபௌமமிஹோச்யதே |
உத்தராதிஶிகாந்தம் யத் ஷட்த்ரிம்ஶதம்ஶகம் || ௫௪ ||

மஞ்சம் ஸபாதத்வ்யம்ஶம் ஸார்த்தவேதாம்ஶம் பாதவிஸ்த்ருதம் |
த்விபாகம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதம் பாதோத்துங்கம் சதுர்ம்ஶகம் ||

ஸத்ரிபாதாம்ஶகம் மஞ்சம் த்ர்யம்ஶார்த்தம் சரணாயதம் |
பாதோநத்வ்யம்ஶமஞ்சோச்சம் த்ரிபாதம் பாதவிஸ்த்ருதம் ||

ஸார்த்தாம்ஶம் ப்ரஸ்தரோச்சம் து த்வ்யம்ஶார்த்தம் தலிபாயதம் |
ஸபாதாம்ஶம் மஞ்சோச்சம் த்வ்யர்த்தபாதம் ஶிகாந்திகம் || ௫௫ ||

அதிலிருந்து, இரண்டரை 2½ அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும். மீதமுள்ள அம்சமானது (மூணரை 3½ அம்சமானது) சிகோதயமாகும். 53

ஷட் 6. தலத்தின் மானமானது, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸப்த 7. பௌமமானமானது கூறப்படுகிறது.

ஸப்த 7 தலத்தில், உத்தரம் முதல் சிகாந்தமான மானத்தை முப்பத்தாறு 36. பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில், இரண்டேகால் 2¼ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். நாலரை 4½ அம்சம், பாதத்தின் நீளமாகும். இரண்டு 2 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾. அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾. அம்சம், பாதத்தின் நீளமாகும். ஒண்ணரை 1½. அம்சம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½. அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயர

कपोतान्तं तु हारान्तं तत्समं कण्ठोदयम् ।
सत्रिपादद्व्यंशकं शिरः शेषं शिखोदयम् ॥ ५८ ॥

एवं हारादि कतलेष्वाद्यं संख्या कल्पयेत् तु ।
विस्तारे पञ्चभागे तु नालीगेहं त्र्यंशकम् ॥

शेषं तु भित्तिविष्कम्भमेकभागेन विद्यते ।
विस्तारे सप्तभागे तु वेदांशं गर्भगेहं द्विभूमकम् ॥

शेषं तु भित्तिविष्कम्भमेकांशं कूटविस्तृतम् ।
कोष्ठकं त्र्यंशकं तारे पञ्चांशं व्यासायते ॥

कूटकोष्ठकयोर्मध्ये पञ्जरादिविभूषितम् ।
एवं त्रितलविष्कम्भं त्रितयस्य विधीयते ॥ ५९ ॥

மாகும். இரண்டு 2. அம்சம், ஊர்துவ பாதமாகும். ஒரு 1. பாகம், கபோதத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதற்கு ஸமம் ஒரு 1 அம்சமாகும். இரண்டேமுக்கால் 2¾. அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும். மீத முள்ளது (மூணரை 3½. அம்சம்) சிகையின் உயரமாகும். 58

கோபுரத்தின் தலங்களின் எண்ணிக்கையின் பேரில், இவ்விதமாக பாகங்களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். கோபுரத்தின் அகலத்தில் ஐந்தில் 5ல் மூன்று 3. பாகம் நாளீகேஹம். (சுவறுகளுக்கு மத்தியிலுள்ள பாகம்) ஆகும். மீதமுள்ளது, (இரண்டு 2, பாகம்,) சுவற்றின் விஷ்கம்பம் (அகலம்) ஆகும். இந்த மானம், ஏக 1. தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். 59½

விஸ்தாரத்தில் ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், துவிதலத்தின் கர்பகிருஹ விஸ்தாரமாகும். மீதமுள்ளது சுவற்றின் விஷ்கம்பமாகும். (விஷ்கம்பம்—அகலம்) அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒரு 1' அம்சம் கூடமாகும். மூன்று 3 அம்சம் கோஷ்ட

விஸ்தாரே நவபாகே து நாளீகேஹம் த்ரியம்ஶகம் |
க்ருஹபிண்ட்யளிந்தஹாராணாமேகேநாம்ஶேந கல்பயேத் ||௫௯||

கூடகோஷ்டாதிகம் ஸர்வம் பூர்வவத் பரிகல்பயேத் |
ஶேஷம் து பித்திவிஷ்கம்பமேகாம்ஶம் கூடவிஸ்தரம் ||௬௦||

ஶாலாயாமம் த்ரியம்ஶம் ஸ்யால்லம்பபஞ்ஜரமம்ஶகம் |
ஹாராயாமமேகாம்ஶம் கோஷ்டவிஸ்தாரமர்த்தகம் || ௬௧ ||

பஞ்சாம்ஶம் வா ஷடம்ஶம் வா ஸப்தாம்ஶம் வோர்த்வவிஸ்தரம் |
கூடமம்ஶம் த்விபாகேந ஶாலாயாமம் த்விபாகிகம் || ௬௨ ||

ஹாராயாமம் ஸார்த்தம் து மத்யஹாராதி விஸ்தரம் |

மாகும். அதன் நீளத்தில் ஐந்து 5 அம்சம், கூடம், கோஷ்டம் இவைகளின் மத்தியில் பஞ்ஜரம் முதலிய அலங்காரமாகும். இவ்விதமாக இரண்டாவது தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 62

கோபுரவிஸ்தாரத்தின் ஒன்பதில் 9ல் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹம் (உள் தலம்) ஆகும். கிரஹபிண்டி அளிந்தம், ஹாரம் இவைகளை ஒரு 1 அம்சத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். கூடம் கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மீதமுள்ளது பித்திவிஷ்கம்பமாகும். கூடத்தின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். மூன்று 3 அம்சம் சாலாயாமமாகும். ஒரு 1 அம்சம் லம்பபஞ்ஜரமாகும். ஹாரவிஸ்தாரம், ஒரு 1 அம்சமாகும். கோஷ்டவிஸ்தாரம் அரை ½ அம்சமாகும். மேலே (அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒன்பதில் 9ல்) ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சம் விஸ்தாரமிருப்பதாகும். கூடம் ஒரு 1 அம்சம். சாலாயாமம் இரண்டு 2 அம்சமாகும்.

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௬௭॥

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌮𑍂𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌲𑍀𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍇𑌕𑌭𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥௬௯॥

𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥௭௰॥

𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌨𑌾𑌲𑍀𑌗𑍇𑌹𑌂 (𑌚) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍈𑌃 ।

ஹாரத்தில் க்ஷுத்திர (சிறிய) நீடமானது அரை ½ அம்சமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாலாயாமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில் (எட்டில் 8) ஐந்து 5 பாகம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 67

இவ்விதமாக திரி 3 தலமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை ஸாமர்த்தியசாலிகள் ஊஹித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(கோபுரத்தின் சதுஸ் 4 தலத்தில்) பத்து 10 பாகத்தில் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். ஒண்ணரை 1½ பாகம் சுவற்றின் விஸ்தாரமாகும். அளிந்தம் (வாயிற்படியின் முன்பக்கம்.) ஒரு 1 பாகமாகும். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1 பாகமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 69

முக்ந்தோரும் ஐந்து 5 அல்லது ஆறு 6 பாகம். மஹாசாலையைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய இந்த நான்கு 4 தலமானது சிறந்ததாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 70

த்விபாகம் பித்திவிஷ்கம்பமேகபாகமலிந்த்ரகம் ॥ ௭௧ ॥

ஏகாம்ஶம் கண்டஹர்ம்யம் ஸ்யாத் ஶேஷம் பூர்வவதாசரேத் ।
ஏவம் பஞ்சதலம் ப்ரோக்தம் ஷட்தலம் சாதுனோச்யதே ॥

விஸ்தாரே த்வாதஶாம்ஶே து நாளீகேஹம் யுகாம்ஶகம் ।
த்விபாகம் பித்திவிஷ்கம்பமம்ஶேநாந்தாரகம் பவேத் ॥ ௭௨ ॥

அம்ஶேந கண்டஹர்ம்யம் ஸ்யாத் கூடகோஷ்டாதி பூர்வவத் ।
தாரே த்ரயோதஶாம்ஶே து கர்பகேஹம் யுகாம்ஶகம் ॥

த்வ்யர்த்தாம்ஶம் பித்திவிஷ்கம்பமேகபாகமலிந்த்ரகம் ।

அகலத்தில் பதினொன்றில் 11 மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். இரண்டு 2 பாகம் பித்திவிஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். மற்றதை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பஞ்ச 5 தல ஹர்மியத்தின் மானத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது ஷட் 6 தலஹர்மியமானது கூறப்படுகிறது. 72

(ஆறுவது 6வது தலத்தின்) விஸ்தாரத்தில் பன்னிரண்டில் 12ல் நான்கு 4 பாகம், நாளீகேஹம் (உள்கூடு) ஆகும். இரண்டு 2 பாகம் சுவற்றின் அகலமாகும். ஒரு 1 அம்சம் அந்தாரகமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியன முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். [இது ஷட்6 தலஹர்மியமானமாகும். 73½

(ஏழாவது 7வது தலத்தின்) அகலத்தில் பதிமூன்று 13 பாகங்களில் நான்கு 4 பாகம் கர்பகிரஹமாகும். இரண்டரை 2½ பாகம், பித்தி விஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் அளிந்த

ஶாலாம்ஶம் ஸம்யுக்தம் ஸ்யாத் கூடகோஷ்டாதி
பூர்வவத் ॥௭௫॥

ப்ரதி ப்ரதி மஹாநாஸாசதுஷ்டயம் விதீயதே ।
பஞ்ஜரே ஹஸ்திப்ருஷ்டே ச பக்ஷஶாலாதிஸம்யுதம் ॥

நாநாவிதமஸூரகம் ஸ்தம்பவேதீஜாலகதோரணம் ।
ஏவம் ஸப்ததலம் ப்ரோக்தம் கோபுரம் ஸர்வதேஶிகம் ॥

ஊர்த்வத்வாரஸ்ய விஸ்தாரம் மூலஹாரேண ஹீநகம் ।
பஞ்சாம்ஶைகம் ஹீநம் வா பாதஹீநம் து விஸ்த்ருதம் ॥

உபர்யுபரி ப்ரவேஶம் து மத்யபாதோத்தரைர்யுதம் ।

மாகும் (அளிந்தம்—துவாரத்தின் முன பக்கம்). ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியுள்ளதை போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 75

ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்—முகப்பு) நான்கு 4 அம்சம் மஹாசாலே இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்ஜரம், ஹஸ்திபிருஷ்டம், இவைகளில் பக்ஷசாலே முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். பலவிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம் வேதீ, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளையும் கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த 7 தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய கோபுரமானது ஸகல தேசங்களுக்குமுகந்ததாகும். 77

மேல் தலத்திலுள்ள துவாரத்தின் விஸ்தாரமானது மூல துவாரத்தின் (அடித்தலத்தின் துவாரத்தின்) விஸ்தாரத்தில் ஐந்தில் 5ல் ஒரு 1 பாகம் அல்லது நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 78

மேலே மேலே கூறப்பட்டிருக்கிற வேசமானது மத்தியபாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக

गर्भागारे तु सोपानं स्थापयेदुपर्युपरि
विचक्षणः ॥७९॥

चतुष्कोणे तु सोपानमुपपीठे प्रशस्यते ।
यथायुक्ति यथाशोभं तथायोज्यं विचक्षणैः ॥८०॥

गोपुराणामलङ्कारं पृथक्त्वं वक्ष्यतेऽधुना ।
द्वारशोभा यथा शालाशोभा तत्र प्रकीर्तिता ॥८१॥

द्वारशोभा यथा शालाशोभा तत्र विधीयते ।
प्रासादाकारवत् द्वारप्रासादं प्रेक्ष्यते
बुधैः ॥

இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹத்தில் மேலுக்கு மேலே படிக்கட்டை கல்பிக்கவேண்டும்.

கோபுரமானது சதுஷ்கர்ணமாக (நான்கு மூலைகள் உடையதாக) இருந்தால், அதில் படிக்கட்டானது, உபபீடத்திலிருப்பது, புகழப்படுகிறது.

ஸாமர்த்தியசாலிகள், யுக்தியுடனும், அழகாக இருக்கும் படியும், கல்பிக்கவேண்டும். 80

இப்பொழுது கோபுர அலங்காரமானது, தனித்தனியே கூறப்படுகிறது.

கோபுரத்தில் துவாரத்தின் சோபையானது, மண்டபத்தைப்போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 81

அங்கு, துவாரசோபையானது, தண்டசாலையைப் போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், துவாரபிராஸாதத்தை (பிராஸாத துவாரத்தை) பிராஸாதத்தின் உருவத்தைப் போலவே காண்கிறார்கள். 82

ஶாலிகாக்ருதிவத் த்வாரஹர்ம்யம் து ப்ரோச்யதே
புதை: ।
ஶாலாகாரஸ்திதிஸம்யுக்தம் த்வாரகோபுரமிஷ்யதே ||௮௩||

ஸர்வேஷாம் ஹர்ம்யாணாம் கோபுரம் யதாயுக்தி விஶேஷத: ।
ஶ்ரீகரஸ்யாலங்காரம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநுபூர்வஶ: ||

விஸ்தாராத் த்விகுணம் வாபி பாதோநத்விகுணாயதம் ।
பஞ்சஸப்தநவாம்ஶம் து விஸ்தாரே ப்ரவிதீயதே || ௮௫ ||

விஸ்தாராம்ஶப்ரமாணேந தைர்க்யாம்ஶாம்ஶ்ச கல்பயேத் ।
த்விகத்ரிதலோபேதம் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ||௮௬||

புத்திமான்கள், துவாரஹர்மியத்தை மாலையின் வடிவத்தைப்போலிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

துவாரத்திலுள்ள கோபுரமானது, சாலையின் வடிவத்துடன் கூடிய ஸ்திதியையுடையதாக நினைக்கப்படுகிறது.

ஸகல ஹர்மியங்களிலும், விசேஷித்து, யுக்தியுடன் கோபுரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீகரம் என்று பெயருடைய கோபுரத்தின் அலங்காரத்தை வரிசையாகக் கூறுகிறேன்.

கோபுரத்தின் நீளமானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு, அல்லது ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பங்கு இருக்கவேண்டும்.

விஸ்தாரத்தில் பஞ்ச 5. அம்சம், ஸப்த 7 அம்சம், நவ 9. அம்சம் என்று அம்சம் விதிக்கப்படுகிறது. 85

விஸ்தாரத்தின் அம்ச பிரமாணத்தினாலே நீளத்தின் அம்சங்களையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

2, மூன்று 3, தலத்துடன் கூடிய

ஸ்வஸ்திகாக்ருதிகம் நாஸீ ஸர்வத்ர விதீயதே |
முகே முகே மஹாநாஸீ வம்ஶநாஸீ த்விபார்ஶ்வயோ: ||

ஶிர: க்ருதககோஷ்டம் வா யுக்மஸ்தூபிஶிகாந்விதம் |
லுபாரோஹி ஶிரோ வாபி மண்டபாக்ருதிரேவ வா ||௮௮||

ரதிகாந்தஸ்ய ஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாராத்யர்தமாயதம் |
கூடகோஷ்டாதி ஸர்வாங்கம் பூர்வவத்பரிகல்பயேத் ||

ஶாலாகாரஶிரஸ்தத்ஸ்யாத் ஷண்ணாஸீ பூர்வப்ருஷ்டயோ: |
ஸார்தகோடிஸமாயுக்தம் யுக்மஸ்தூபிஶிகாந்விதம் ||௮௯||

அந்த: பாதாஸ்த்ரயுக்தம் மத்யேபத்ரஸமந்விதம் |

கோபுரமானது, ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். எங்கும் நாஸியானது விதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும் வம்ச நாஸிகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். 87

சிரஸ்ஸானது, கிருதகோஷ்டமாகவோ, யுக்ம 2. ஸ்தூபியுடன் கூடியதாகவோ, லுபாரோஹீ (லுபையின் மேலேறிய) சிரஸ்ஸாகவோ, மண்டபத்தைபோன்ற ஆகிருதியையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 88

ரதிகாந்தம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் ஒண்ணரை 1½ப் பங்கு நீளமுடைய தாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களேயும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் சிரமானது சாலாகாரமாக இருக்கவேண்டும். முன்னும் பின்னும் ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஸார்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், யுக்ம 2. ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதங்கள்,

காந்தவிஜயஸம்ஜ்ஞம் தத்³வ்யாஸத்ரித்³விபா⁴கா³யதம் ॥ ௯௧ ॥

பூர்வவத்³பூ⁴மிமானம் ச கூடகோஷ்டா²தி³பூர்வவத் ।
அந்த: பாதோ³த்தரோபேதம் நானாங்கை³ரலங்க்ருʼதம் ॥

ஶிரஸி ச பூர்வே ப்ருʼஷ்டே² ஷண்ணாஸ்ய: பார்ஶ்வயோ-
ரபியோ: ।
ஸபா⁴காரஶிரஸ்த்வேகதலஸ்தூபிகாந்விதம் ॥ ௯௨ ॥

த்³வாரஶோபா⁴த்ரயம் யுக்தம் த்³வாராங்க³முக²ஶோபி⁴தம் ।
விஜயவிஶாலஸம்ஜ்ஞம் விஸ்தாராத்³விகு³ணாயதம் ॥ ௯௩ ॥

ஸபாத³ம் வாத² ஸார்த⁴ம் வா விஸ்தாராத்³விகு³ணாயதம் ।

உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும் மத்தியில் வேசனத்துடன் (துவாரத்துடன்) கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும் 90½

காந்தவிஜயம் என்னும் கோபுரத்தினமைப்பானது, அகலத்தைப்போல், மூன்று 3. பங்கு, அல்லது இரண்டு 2. பங்கு நீளம் உடையதாகும். பூமி பாகமானது முன்பு போன்றதேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை, முன்புபோலவே கல்பிக்கவேண்டும். உள் கையில் பாதம், உத்தரங்களுடனிருக்கவேண்டும். பல அங்கங்களினலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதன் சிகரம், முகம், பின்பக்கம், இருபக்கங்கள், இவைகளில், ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். அதில், சிரஸ்ஸானது ஸபையைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். இரட்டைப்படையல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபிகளிருக்கவேண்டும். அதில், மூன்று 3. துவாரசோபை இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முக சோபிதமானது, துவாரத்திற்கு அங்கமாக இருக்கவேண்டும். 93½

விஜய விசாலத்தின் ஸ்திதியானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாகும். ஒண்ணே

ஸஸ்தூபிகாதிஸர்வாங்கம் த்ரயம் த்வித்ரிசதுஷ்டயம் ॥ ௯௬ ॥

ஸாலிந்த்ரே த்ரிசதுஸ்தலே சதஸ்ரோ முகபட்டிகா: ।
அக்ரே ப்ருஷ்டே மஹாநாஸீ ஸார்த்தகோடி ஸபத்ரகம் ॥

பார்ச்வயோ: பஞ்ஜரயுக்தம் சாலாகாரசிர: க்ருதம் ।
த்வயஸ்தூபிஸமாயுக்தம் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ॥ ௯௭ ॥

விசாலாலயஸம்ஜ்ஞம் து பாதோநத்விகுணாயதம் ।
பூர்வவத் பூமிபாகம் ச கூடகோஷ்டாத்யலங்க்ருதம் ॥

கால் $1\frac{1}{4}$ ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ அல்லது ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பங்கு, நீளமுள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

இரண்டாவது 2 வது, மூன்ருவது 3 வது, நான்காவது 4வது, தலங்கள், ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11. அம்சங்களினுலிருக்கவேண்டும்.

அளிந்தத்துடன், (வாயிற்படியின் முன் பக்கத்துடன்) கூடிய மூன்ருவது 3வது, நான்காவது 4 வது. தலத்தில், நான்கு 4 முகப்பட்டிகைகளிருக்கவேண்டும். முகத்திலும், பின்பக்கத்திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். ஸார்த கோடியாகவும், பத்திரகத்துடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், பஞ்ஜரங்களுடன் கூடிய தாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2. படையல்லாத ஸ்தூபியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அவயவங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 97

விசாலாலயம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பங்கு நீள முடையதாகும். பூமி பாக மானது, முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

अर्धकोटिसभद्रं स्याद्भद्रनासी वक्त्रे वक्त्रे ।
चतस्रः पार्श्वयोर्नास्यः शालाशिखरसंयुतम् ॥

अयुग्मस्तूपिकोपेतं शेषं पूर्ववदाचरेत् ।
विप्रतीकान्तसंज्ञं तु त्र्यंशेऽपि द्व्यंशाधिकायतम् ॥१०॥

कूटकोष्ठादिसर्वाङ्गं पूर्ववत्परिकल्पयेत् ।
पूर्ववद्भूमिभागं च चतुर्दिक्षु भद्रकम् ॥११॥

चतस्रः शिखरे नास्यः शिरो भद्रसमन्वितम् ।
अन्तः पादोत्तरोपेतमयुग्मस्तूपिकान्वितम् ॥१२॥

அர்தகோடியுடன் பத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். முகந்தோறும் பத்திர நாஸியுடனிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், நான்கு 4. நாஸிகளிருக்க வேண்டும். சாலாகாரமான சிகரத்துடனிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2 ப் படையல்லாத ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு போலவே கல்பிக்க வேண்டும். 99½

விப்ரதீகாந்தம் என்னும் கோபுரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் 3ல் இரண்டு 2. பங்குக்கு அதிக நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

பூபாகமும் முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்திரகத்தை யமைக்கவேண்டும். அதன் சிகரத்தில் நான்கு 4 நாஸிகளிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது பத்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடன் கூடி இருக்கவேண்டும். இரட்டை 2-ஐ அல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபி களுடனிருக்கவேண்டும். 102

द्वारशालात्रयं प्रोक्तं सर्वाङ्गं सुन्दरं तथा ।
श्रीकान्तस्य तु विस्तारं विस्तारार्धाधिकायतम् ॥௱௩॥

त्रिचतुष्पञ्चभौमेषु नवदिग्रुद्रभाजिते ।
अन्तः पादोत्तरैर्युक्तं मसूराद्यैरलङ्कृतम् ॥௱௪॥

द्वारस्योर्ध्वे तु मध्ये च रङ्गं परिभद्रसमन्वितम् ।
मुखे मुखे महानासी शालाकारशिरो भवेत् ॥

अर्धकोटिसमायुक्तं चतुःपञ्जरशोभितम् ।
श्रीकेशस्य तु विस्तारात् त्र्यंशाधिकमायतम् ॥௱௫॥

அதில் மூன்று 3 துவாரசாலைகளிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சகலவிதமான அங்கங்களுடன் அழகாக இருக்கவேண்டும். 102½

ஸ்ரீகாந்தம் என்பதன் அமைப்பானது அதன் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக நீண்டிருக்கவேண்டும். 103

மூன்ருவது 3-வது, நான்காவது 4-வது, ஐந்தாவது 5-வது தலங்கள், ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அம்சங்களைக் கொண்டவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதில், பாதம், உத்தரம் இவைகள் உள்பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். அந்தாரம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். துவாரத்திற்கு மேலே, நடுவில், ரங்கம் இருக்கவேண்டும். பரிபத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும் தலையானது சாலை வடிவமாக இருக்கவேண்டும். அர்தகோடியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசிக்கவேண்டும். 105½

ஸ்ரீகேசத்தின் அமைப்பானது, அதன் அகலத்தில் மூன்றில் 3-ல் ஒரு 1 பங்கு (அதிகமாக) நீளமுள்ளதாக

பூர்வவத் பூமிபாகம் ச த்வாரே நிர்கமகுட்டிமம் ।
ஸாந்தராளம் கூடகோஷ்டாதி ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ॥ ௱௭ ॥

நாநாவிதமஸூரஸ்தம்பவேதிகாத்யைரலங்க்ருதம் ।
அந்த: பாதோத்தரோபேதம் மத்யே வாரணஶோபிதம் ॥

முகே முகே மஹாநாஸீ ஶாலாகாரஶிர:க்ரியம் ।
பார்ஶ்வயோர்வேதிநாஸ்ய: ஸ்யு: ஸர்வாவயவஶோபிதம் ॥

ஸ்வஸ்திகாக்ருதிவந்நாஸீ ஸர்வத்ர பரிஶோபிதா ।
நந்த்யாவர்தகவாக்ஷாதிஜாலகாத்யைர்விசித்ரிதம் ॥ ௱௮ ॥

இருக்கவேண்டும். பூமிபாகமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இருக்கவேண்டும். துவாரத்தில் நிர்கம குட்டிமம் இருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்–நீண்டிருக்குமிடம், குட்டிமம்–கற்களால் கட்டப்பட்ட தரை) அந்தரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய சகல அங்கங்களுமுடனிருக்க வேண்டும். பற்பலவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை இவைகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். மத்தியில், வாரணத்தினாலே சோபித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹா நாஸீ இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, சாலையைப் போன்ற வடிவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும், வேதி, நாஸி இவைகளிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அவயவங்களினாலேயும் அழகாக இருக்க வேண்டும். அதன் நாஸியானது ஸ்வஸ்திகத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். நந்தியாவர்தம், கவாக்ஷம் முதலியவைகளினாலேயும், ஜாலகம் முதலியவைகளினாலேயும் ஆச்சரியகரமாக இருக்கவேண்டும்.

केशविशालसंस्थानं विस्ताराध्यर्धमायतम् ।
पूर्ववत् हर्म्यहारं च मध्ये वारणशोभितम् ॥१११॥

कूटकोष्ठादिकं सर्वं पूर्ववत्परिकल्पयेत् ।
मुखे पृष्ठे द्विपार्श्वे तु महानासीचतुष्टयम् ॥

सभाकारशिरस्तस्य मुखे पृष्ठे द्विपार्श्वयोः ।
अयुक्स्तूपिकायुक्तं द्वारे प्रासादकत्रयम् ॥११२॥

स्वस्तिकस्य तु संस्थानं विस्ताराद्द्विगुणायतम् ।
वह्निरुद्रार्कभागैस्तु वेदपञ्चषड्भूमयः ॥

अन्तःपादोत्तरैर्युक्तं हर्म्यहारं च पूर्ववत् ।

கேசவிசாலத்தின் ஸ்திதியானது, அகலத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ப் பங்கு நீள முள்ளதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போன்றதாகும். மத்தியில், வாரணத்தினாலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அலங்காரங்களை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். முகம், பின் பக்கம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் நான்கு 4. மஹாநாஸிகள் இருக்க வேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, முகம், பின்புறம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் சபையைப்போன்ற வடிவ முடையதாக இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப்படையான ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். துவாரங்களில் (மூன்று 3. துவாரங்களில்) மூன்று 3. பிராஸாதங்களிருக்கவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகும். நான்காவது 4 வது, ஐந்தாவது 5 வது, ஆறுவது 6 வது, பூமிகள், பத்து 10, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பாகங்களுடையவை களாக இருக்கவேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரங்

கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கைரந்தாராதிவிபூ⁴ஷிதம் ||

ஸபா⁴ஶிக²ரஸம்யுக்தம் ஸ்வஸ்திகாக்ருதிநாஸிகம் |
அஷ்டநாஸீ ஸபா⁴க்³ரே து அயுக்³மஸ்தூபிகாந்விதம் ||௧௧௬||

தி³ஶாஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்தா²நம் விஸ்தாராத்³ த்³விகு³ணாயதம் |
பூர்வவத்³ ஹர்ம்யபா⁴க³ம் ச கூடகோஷ்டாத்³யலங்க்ருதம் ||

அந்தாரீந்தாரஹாராங்க³ம் கண்ட²ஹர்ம்யவிபூ⁴ஷிதம் |
முகே² முகே²ऽதிப⁴த்³ராம்ஶம் ஶிரஶ்சாயதவ்ருத்தகம் ||௧௧௭||

மஹாநாஸி சதுர்யுக்தம் சதுஷ்பஞ்ஜரஶோபி⁴தம் |

களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பூமி பாகமும் முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களிலேயும், அந்தாரம் முதலியவைகளிலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையைப்போன்ற சிகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திக வடிவமான நாஸியுடனிருக்கவேண்டும். ஸபையின் முன் பக்கத்தில் அஷ்ட 8. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப் படையான ஸ்தூபிகள் இருக்கவேண்டும். 116

திசாஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீளமுடையதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அந்தாரி, அந்தாரம், ஹாரம், இவைகளை அங்கங்களாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கண்டஹர்மியத்திலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் அதிபத்திராம்சத்துடனிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது நீண்ட வட்டமாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. மஹாநாஸிகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்

அந்த:பாதோத்தரோபேதம் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ||௧௧௯||

ம்ருதங்கம் பூர்வவத் ஸர்வதேயம் ப்ருஷ்டிவிகாங்கிதம் ।
சதுரஶ்ரஸ்ய து ஸம்யுக்தம் விஸ்தாராத் த்விகுணாயதம் ||௧௨௦||

பூர்வவத் பூமிபாகம் ச கூடகோஷ்டாத்யலங்க்ருதம் ।
அக்ரே(ர:)ப்ருஷ்டே ஸபாக்ரம் ஸ்யாத் விஸ்தாரத்ர்யம்ஶ
நிர்கமம் || ௧௨௧ ||

ஶாலாகாரஶிரோயுக்தம் க்ஷுத்ரநாஸீ விபூஷிதம் ।
அக்ரே ப்ருஷ்டே மஹாநாஸீ சதுஷ்பஞ்ஜரஶோபிதம் ||௧௨௨||

அந்த:பாதோத்தரோபேதம் த்வாரஹர்ம்யம் த்ரிதோதிதம் ।

களினலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூறப்படாத யாவும், முன்பு போலவேயாகும். இரட்டைப் 2. படை அல்லாத ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். 119½

மத்தளம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாம். பூமி பாகமானது முன்புபோலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையின் முன் பாகமானது, முன்புறத்திலும், பின்புறத்திலுமிருக்கவேண்டும் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1. பாகம் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். சாலாகாரமான சிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்ர நாஸியால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். முன்பக்கத்திலும் பின்பக்கத்திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். நான்கு 4, பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். மூன்று 3. விதமான துவாரஹர்மியம் கூறப்படுகிறது. 122½

மாத்ராகாண்டஸ்ய ஸம்ஸ்தானம் விஸ்தாராத் த்விகுணாயதம் ||

ருத்ரார்கத்ரயோதசாம்சை: பஞ்சஷட்ஸப்தபூமய: ।
பூர்வவத்பூமிபாகம் ச கூடகோஷ்டாதிபூர்வவத் ||

அந்த:பாதோத்தரைர்யுக்தம் சதுர்திக்ஷு பத்ரகம் ।
க்ருஹபிண்ட்யலிந்தஹாராதிமண்டிதம் கண்டஹர்ம்யவத் ||

சாலாகாரசிர: கார்யம் மஹாநாஸீ முகே முகே ।
பார்ச்வயோ: க்ஷுத்ரநாஸ்யச்ச யதாயுக்த்யா
ப்ரயோஜயேத் || ௧௨௬ ||

ஸ்ரீவிசாலஸ்ய ஸம்ஸ்தானம் பஞ்சாம்சே த்வ்யம்சமாயதம் ।
பூர்வவத் பூமிபாகம் ச ஸர்வத: ப்ரக்ருதீக்ருதம் ||௧௨௭||

மாத்ராகாண்டத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 மடங்கு நீளமுடையதாகும். ஐந்தாவது 5-வது, ஆருவது 6-வது, ஏழாவது 7-வது, பூமிகள், பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13 அம்சங்களைக்கொண்டவைகளாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்புபோலவே கல்பிக்க வேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்ரகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கிருஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டு கண்டஹர்மியத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸை சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். பக்கங்களில், க்ஷுத்திர நாஸிகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 126

ஸ்ரீவிசாலத்தின் அமைப்பானது, அகலத்தில் ஐந்தில் 5-ல் இரண்டு 2 பாகம் நீளமுடையதாகும். பூமிபாகமானது

ஶிர꞉கூடகரம் கோஷ்டம் ஆ ஸபா வா ததூர்த்வகே ।
நாநாமஸூரகஸ்தம்பவேதிகாத்யைரலங்க்ருதம் ॥௧௨௭॥

சதுர்திக்ஷு மஹாநாஸீ க்ஷுத்ரநாஸீ விபூஷிதா ।
ஸ்வஸ்திகாக்ருதிநாஸ்ய꞉ ஸர்வத்ர பரிகல்பயேத் ॥௧௨௮॥

சதுர்முகஸ்ய விஸ்தாரம் சதுர்பாகாதிகாயதம் ।
பூமிபேதம் புரா ப்ரோக்தம் திஶி பத்ரஸமந்விதம் ॥

ஹாரம் மத்யே து கர்தவ்யம் கூடகோஷ்டாதிஸம்யுதம் ।
தோரணைர்ஜாலகைஶ்சைவ வ்ருத்தஸ்புடிதைரலங்க்ருதம் ॥

க்ஷுத்ரநீடைர்யதாயோகம் கோஷ்டை꞉ க்ஷுத்ரைஶ்ச கோஷ்டகை꞉
விபூஷிதம் ।

முன்புபோலவேயாகும். மூலத்தில் (அடியில்) இருந்து கிரகரீகிருதமாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, கிரகர கோஷ்டமாக இருக்கவேண்டும். அங்கு, தலையில் சபையாவது கல்பிக்கப்படவேண்டும். பற்பலவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், மஹாநாஸீ க்ஷுத்திரநாஸீ இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். நாஸிகளை எங்கும் ஸ்வஸ்திகத்தை போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 129

சதுர்முகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தில் நான்கில் 4ல், ஒரு 1 பாகம் அதிக நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். பூமிபாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். திக்குகளில், பத்திரகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் ஹாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். குட்டியம், கும்பம், லதை, இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தோரணங்கள், ஜாலகங்கள் வ்ருத்தஸ்புடிதங்கள், இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்

க்ரஹபிண்ட்யலிந்த்ரஹாராதி: ஶோபிதம் கண்டஹாரவத் ||

ஸபாஶிரஸ்து வா ஶாலாகாரம் வா ஶீர்ஷகம் து தத் |
சதுர்நாஸி ஸமாயுக்தம் பார்ஶ்வே த்வே த்வே து
நாஸிகே || ௧௩௪ ||

உபர்யுபரி கூடாத்யை: ஸர்வாங்கைஸ்ஸுஸம்ஸ்க்ருதம் |
அந்த:ஸோபாநஸம்யுக்தம் த்வாரகோபுரகம் த்ரயா ||

வர்ஷஸ்தலஸமோபேதம் நிர்வாரிதலகம் து வா |
கநாகநாங்கயுக்தாநி ஶ்ரீகராதீநி யுக்தித: || ௧௩௫ ||

டிருக்க வேண்டும். கூடங்கள், நீடங்கள், கோஷ்டங்கள், க்ஷுத்திர (சிறிய) கோஷ்டங்கள், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கிரஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், முதலியவைகளால், கண்டஹாரத்தைப்போல அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். சிரஸ்ஸானது சபையைப் போலவோ, சாலாகாரமாகவோ இருக்க வேண்டும். நான்கு 4 நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 இரண்டு 2, நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். மேலுக்கு மேலே, கூடம் முதலிய சகல அங்கங்களினாலேயும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். உள்புரத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். துவார கோபுரமானது, மூன்று விதமாகும். மூன்று 3 துவார கோபுரங்களிருக்க வேண்டும். வர்ஷஸ்தலத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். வாரிதலமில்லாததாக இருப்பதுமாகும்.

ஸ்ரீகரம் முதலிய கோபுரங்களை, கனமான அங்கங்கள், கனமில்லாத அங்கங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக யுக்தியுடன் க்ல்பிக்க வேண்டும். 135.

नानाविधस्तम्भमसूरकाणि
  नानाविधाङ्गानि सलक्षणानि ।
नानाभद्रविहीनानि सभद्रकाणि
  घनान्यघनानि उपपीठानि ॥ ௧௱௬ ॥

शकादिस्थानकयुतानि युक्त्या
  शोभार्थमुक्तानि च पञ्चदश गोपुराणि ।
शालासभामण्डपशीर्षकाणि
  कृत्वा सर्वदिग्भागाणाम् ॥ ௧௱௭ ॥

इति मयमते वस्तुशास्त्रे गोपुरविधानं नाम
चतुर्विंशोऽध्यायः ॥

தேவாலயங்களில், பலவிதமான ஸ்தம்பங்களையும், மசூரகங்களையும், பற்பல விதமான அங்கங்களுடனும், லக்ஷணங்களுடனும், பத்திரமாகவும், பத்திரமில்லாமலும், கனமாகவும், கனமில்லாமலுமிருக்கின்ற பலவிதமான உபபீடங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

சோபார்த்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதினைந்து விதமான கோபுரங்களும், சாலை, சபை, மண்டபம், போன்ற சிரஸுகளுடையவைகளாக கல்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கோபுரவிதானமென்னும்
இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 |
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ||௧||

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌟𑌾𑌰𑌾𑌮𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 |
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ||௨||

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍇 |
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌗𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌚 || ௩ ||

𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 |
𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑌮𑍍 ||

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 |

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், ராஜாக்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களில் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த மண்டபமானது யுக்தியுடன் விதிக்கப்படுகிறது. 1

பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) எதிரில், புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் மங்களகரமான உத்தியானத்தில், கிராமம் முதலியவைகளின் வீட்டுநடுவில், கீழே கூறப்பட்டிருக்குமிடங்களில் நான்கு 4 திக்குகளிலும், விதிக்குகளிலும், இவைகளின் வெளியில், உள்கையில் வீடுகளின் மத்தியில், முன்பக்கத்தில், ஆகிய இடங்களில், தங்குவதற்கான மண்டபம், யாகமண்டபம், அபிஷேகம் முதலியவைகளுக்கு யோக்யமான மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், விவாஹ மண்டபம், மைத்திர (ஸ்நேஹிதர்களுடன் இருப்பதற்கான) மண்டபம், உபநயநம் செய்வதற்கு யோக்கிய

ஸந்திகார்யக்³ருஹம் க்ஷௌரம் பு⁴க்திகார்யம் ஸுகா²வாஸிதம் ॥ 5 ॥

தேஷாம் க்ரமேண நாமானி வக்ஷ்யந்தே விதி⁴னாऽது⁴னா ।
மேருகம் விஜயம் ஸித்³த⁴ம் பத்³மகம் ப⁴த்³ரகம் ஶிவம் ॥ 6 ॥

வேத³ம் அலங்க்ருதம் த³ர்பம் கௌஶிகம் குலதா⁴ரி(ர)ணம் ।
ஸாங்க³ம் ஸௌக்²யகம் க³ர்ப⁴ம் மால்யம் மால்யாத்³பு⁴தம்
ததா² ॥ 7 ॥

தே³வவிப்ரநரேந்த்³ராணாம் ஷோட³ஶ சதுரஶ்ரகம் ।
க⁴னம் ஸ்வாபூ⁴ஷணாவ்யம் ஆஹ்லாத்³யம் ஸ்ருக³கம்
ததா² ॥ 8 ॥

கோணம் ச கர்படம் சைவ ஶ்ரீரூபாவ்யம் ச மங்க³ளம் ।

மான மண்டபம், ஆஸ்தாந மண்டபம், சைனியங்களைக் காண்பதற்கான மண்டபம், ஸந்தி (சமாதானம் செய்து கொள்வதற்கான) மண்டபம், க்ஷௌரமண்டபம், போஜனம் செய்வதற்கான மண்டபம், சுகவாஸத்திற்கான மண்டபம், இவைகளின் பெயர்கள் இப்பொழுது முறையே விதியுடன் கூறப்படுகின்றன.

மேருகம் 1 விஜயம் 2 ஸித்தம் 3 பத்மகம் 4 பத்திரகம் 5 சிவம் 6 வேதம் 7 அலங்கிருதம் 8 தர்பம் 9 கௌசிகம் 10 குலதாரி(ர)ணம் 11 ஸாங்கம் 12 ஸௌக்கியகம் 13 கர்பம் 14 மாலியம் 15 மாலியாத்புதம் 16 என்பன கீழே கூறப்பட்ட மண்டபங்களின் பெயர்களாம். 7

தேவர்கள், பிராம்மணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்கு, மண்டபமானது, ஷோடசா 16 ச்ரம், சதுர 4 ச்ரமாக இருக்கவேண்டும்.

கனம் 1. ஸ்வாபூஷணம் 2. ஆஹல்யம் 3. ஸ்ருககம் 4. கோணம் 5. கர்வடம் 6. ஸ்ரீரூபம் 7. மங்களம் 8. என்ற

ஏதாந்யஷ்டௌ ஸுராதீநாம் ந்ருபாணாமாயதாஶ்ரகம் ||

மார்கம் ஸௌபத்ரகம் சைவ ஸௌந்தராக்யம் ததைவ ச |
ஸாதாரணம் ச ஸௌக்யம் ச ததேஶ்வரகாந்தகம் ||௰||

ஶ்ரீபத்ரம் ஸர்வதோபத்ரம் இத்யஷ்டௌ வைஶ்யஶூத்ரயோ: |
பக்திமாநம் ததா பாதாயாமம் பாதவிஶாலகம் || ௧௧ ||

அதிஷ்டாநம் ததாகாரம் ப்ரபாம் மத்யரங்கம் |
அலங்காரம் க்ரமாத்வக்ஷ்யே ஸ்தம்பவக்ஷம் ததாக்ருதிம் ||௧௨||

ஸார்தஹஸ்தம் ஸமாரப்ய ஷட்ஷடங்குலவர்த்தநாத் |
பஞ்சஹஸ்தாவஸாநாந்த: பாத: பஞ்சதஶவிதாக்ருதம் ||

பெயருடைய இந்த எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், தேவர் முதலியவர்களுக்கு கூறப்பட்டவைகளாகும்.

அரசர்களுக்கு நீண்ட சதுரச்சிரமாக இருக்க வேண்டும். 9

மார்கம் 1. ஸௌபத்திரகம் 2. ஸௌந்தரம் 3. ஸாதாரணம் 4. ஸௌக்கியம் 5. ஈசுவரகாந்தம் 6. ஸ்ரீபத்திரம் 7. ஸர்வதோபத்திரம் 8 என்ற எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும். 10½

பத்தியின் மானம், பாதத்தின் நீளம், பாதத்தின் அகலம், அதிஷ்டானம், அதன் ஆகாரம், பிரபை, மத்தியமரங்கம், அலங்காரம், ஸ்தம்ப பக்ஷம், அதன் ஆகாரம், இவைகளைக் கிரமமாகக் கூறுகிறேன். 12

ஒன்னரை 1½ ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஐந்து 5. ஹஸ்தம் வரையில், ஆறு 6. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) அந்தமானது, பதினைந்து 15. விதமாகும். 13

𑌏𑌕 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ।
𑌭𑌾𑌗𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥ கச ॥

𑌭𑌾𑌗𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌏𑌕 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾 𑌕𑌰𑌾𑌂𑌶𑌤𑌃 ॥கரு॥

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥

இனி, விஸ்தாரத்தின் பத்தியினுலே, (பாகத்தினுலே) இவைகளின் நீளமானது விதிக்கப்படுகிறது.

பக்தியந்தரத்தை, ஒன்று 1. இரண்டு 2. மூன்று 3. நான்கு 4. ஐந்து 5. என்று பாகங்களைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அத்துடன் ஒரு 1. பாகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இது, அதன் விஸ்தாரத்தினுலே கிடைக்கும் விஸ்தாரமாகும்.

அல்லது, அதன் பக்தி விஸ்தாரத்திலிருந்து, ஒரு 1. முழம் வரையில், மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, அதன் அளவானது, எட்டு 8 விதமாகும். அந்த மானத்தி னுலேயாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

அவ்விதமான நீளத்துடன் கூடிய அவைகள், அதே பெயருடையவைகளாகும். 16

இரண்டரை 2½ முழம் முதல், எட்டு 8 முழம் வரையில், ஆறு 6, ஆறு 6, அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) உயரமானது, இருபத்தி மூன்று 23. வித மாகும்.

த்ரித்ர்யம்ஶாங்குலவ்ருத்த்யா வா ஸ்தம்போத்ஸேதா:
ப்ரகீர்த்திதா: ।
அஷ்டாங்குலம் ஸமாரப்யைகோனவிம்ஶாங்குலம்
வ்யாஸக: || ௧௮ ||

தத்வதர்த்தாங்குலம் யாவத் ஸம்வ்ருத்த்யா ப்ரவ்ருத்தவத் ததா: ।
பாதோத்ஸேதே ருத்ரதிங்நவாஷ்டமாம்ஶகே ||௧௯||

ஏகாம்ஶம் மூலவிஸ்தாரம் ததேகாம்ஶோனமக்ரகம் ।
பாதோச்சார்த்தமதிஷ்டானம் ஸர்வத்ர பவனேஷ்வபி ||௨௦||

பாதோத்ஸே பஞ்சபாகே து த்விபாகம் து வா ததா ।
ஸ்தம்போத்ஸேதத்ரிபாகைகம் வா உபபீடம் ததோச்யதே ||

அல்லது, மூன்று 3. மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிக் கொண்டும், ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக் கணக்கிடுவது மாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 17½

எட்டு 8. அங்குலம் முதல், பத்தொன்பது 19 அங்குலம் வரையில், அரை ½ அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, ஸ்தம்பத்தின் அகலமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல், (இருபத்திமூன்று 23. விதம்) ஆகும்.

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தை, பதினொன்று 11. பத்து 10. ஒன்பது 9. அல்லது எட்டு 8. பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதில் ஒரு 1. பாகம், ஸ்தம்பத்தின் அடியின் அகலமாகும். அதன் நுனியானது, (அவ்வித பாகங்களில்) ஒரு 1. பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 19½

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், பாதாதிஷ்டானமானது, பாதோச்சத்தில் அரைப் ½ பங்கு இருக்கவேண்டும். என்று, சாதாரணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 20

தலமானது, பாதோச்சத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு இரண்டு 2,

𑌸𑍋𑌪𑌪𑍀𑌠𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿 ॥ ௨௩ ॥

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌤𑌲𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌪𑍋𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௫ ॥

பங்கு இருப்பதுமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பங்கு மஸூரகோச்சமாகும். 21

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மசூரகமாக இருப்பதுமாகும்.

உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு உடையதாகவோ, மூன்று 3. பங்குடையதாகவோ அல்லது, உபபீடவிதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரமுடையதாகவோ இருப்பதுமாகும். 22½

உபபீடத்தை, யுக்தியுடனும், அழகாகவும் கல்பிக்க வேண்டும். 23

உபபீடம் தலம், ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், இவைகளின் அலங்காரமானது, முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ளவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலே, ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், திரிவர்கம், கபோதம், பிரதி, இவைகளுடன் கூடிய யாதொரு கட்டிடமுண்டோ, அதற்கு மண்டபம் என்று பெயர். 25

மண்ட³ம் ஸம்ஹர்ஷணம் தம் பாதீதி மண்ட³பமிஷ்யதே |
ஸாமாந்யம் ஸர்வஜாதீநாம் ப்ரபா⁴ரூபம் வதா³ம்யஹம் ||

ப்ரபா⁴ரூபாங்க³பாதா³க்³ரே சோத்தரோர்த்⁴வவம்ஶகௌ |
ப்ராக்³வம்ஶமநுவம்ஶம் ச நாலிகேரத³லாதி³பி⁴: || ௨௭ ||

கல்பயேத³பி ததா² பத்ரைஶ்சான்யை: ப்ரச்சா²தி³தா ப்ரபா |
ப்ராக்³வதே³வாம்ஹ்ரிகாயாமம் அதா²ஷ்டஷட்³த³ஶாங்கு³லம் ||

பாத³விஷ்கம்ப⁴மேதேஷாம் ப்ரமாணம் ஸாத³ராங்கு³லம் |

மண்டம் என்பதற்கு, நல்ல அலங்காரம் என்பது பொருள். அப்படி அலங்காரத்தைக் காப்பாற்றுவதனால், (அலங்காரங்களுடனிருப்பதால்) இதற்கு, மண்டபம் என்று பெயர்.

ஸகல ஜாதிகளுக்கும் பொதுப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற, பிரபா, என்னும் கட்டிடத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன். 26

பிரபாரூபத்தின் (பிரபா—பானசாலை) அங்கமான பாதத்தின் உச்சியில், உத்தரத்தையும், அதற்கு மேலே, ஊர்துவ வம்சம், பிராக்வம்சம், அநுவம்சம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

தென்னங்கீத்து, இலைகளான மற்ற ஸாதனங்கள், இவைகளினலே மூடப்பட்ட (வேயப்பட்ட) கட்டிடமே, "பிரபை" எனப்படும்.

இதன் ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டு இருப்பதைப்போலவேயாகும்.

அதன் பாதத்தின் விஷ்கம்ப (பருமன்) மானது, நான்கு 4 ஆறு 6 எட்டு 8 அல்லது பத்து 10 அங்குலம் அளவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌯𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌾𑌦𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑍇 ।
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌰𑌕𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌲𑌿𑌪𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௩௧॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍇𑌕𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

ஸ்தம்பமானது, அழுத்தமான மரத்தினாலானதாகவோ, துவக்ஸாரமாகவோ (பனை, தென்னை மரங்களைப்போல் அழுத்தமான பட்டைகளையுடையதாகவோ), இருக்க வேண்டும். இத்தகையவைகளை கிடைத்தவரையிலும் உபயோகிக்கவேண்டும். 29

பிரபையின் வேதிகையானது, (வேதிகை – மேடை) பாதத்தின் உயரத்தில், பத்து 10 ஒன்பது 9 எட்டு 8 ஏழு 7 ஆறு 6 அல்லது ஐந்து 5 பாகத்தில் ஒரு 1 பாகம் உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில், ரங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 30

மஞ்சரகமானது ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகமிருக்கவேண்டும்.

தலிபத்தின் ஆயாமமானது, இரண்டு 2 பங்காகும். பிரஸ்தரமானது ஒரு 1 பாகமாகும். 31

அதன் விசாலமானது, இரட்டைப்படை, ஒத்தைப் படை, இரண்டு 2 பத்தி, அல்லது, ஒரு 1 பத்தியாக இருக்க வேண்டும்.

பிரபையானது, எட்டு 8 தூண்கள், அல்லது, நான்கு 4 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 32

ப்ரபாதீநாம் து ஸம்ஸ்தாநம் யதா வா ரங்கமீரிதம் ।
ஸர்வாவயவஸம்யுக்தம் மிஶ்ரத்ரவ்யஸமந்விதம் ॥ ௩௩ ॥

ஶாலாஸபாப்ரபாணாம் து மண்டபாநாம் து மத்யமே ।
ப்ரகல்பிதசது:ஸ்தாநம் த்ரிமாநம் ரங்கமிஷ்யதே ॥ ௩௪ ॥

மண்டபோபரி பூமிஶ்சேத் மாலிகாமண்டபம் பவேத் ।
மண்டபோர்த்வே ஸஶிகரம் த்விதீயம் யதி ஸம்பவேத் ॥ ௩௫ ॥

மத்யபூமிஸ்திதத்வாத் ப்ரதிமத்யம் ததுச்யதே ।
மேருஜம் சதுரஶ்ரம் ஸ்யாத் சதுஷ்கோணைகஹஸ்தகம் ॥

பிரபை முதலியவைகளின் அமைப்பானது, ரங்கத்திற்கு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாம். 32½

ஸகலவிதமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மிச்சிர திரவியங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற, சாலை, ஸபை, பிரபை, மண்டபம், இவைகளின் மத்தியில், கல்பிக்கப் பட்ட சதுஸ்தானங்களை (நான்கு 4 இடம்) உடையதும், மூன்று 3 விதமான அளவுகளுடையதும், "ரங்கம்" என்று கூறப்படுகிறது. 33

மண்டபத்திற்கு மேலே மற்றொரு 1 தலமிருந்தால், (மேல் தலம்) அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயர்.

மண்டபத்திற்கு மேலே, சிகரத்துடன்கூடிய இரண்டாவது தலமிருந்தால், (கீழ்தலம், மேல்தலம், இவைகளின்) மத்தியில் தலமிருப்பதால், அதற்கு, "பிரதிமத்தியம்," என்று பெயர். 35½

அது சதுரச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு, "மேருஜம்" என்று பெயர்.

நாஸிகாஷ்டகஸம்யுக்தம் ப்ரஹ்மாஸநமிதீரிதம் ।
த்³விப⁴க்த்யா சதுரஶ்ரம் தத் விஜயம் நாம மண்டபம் ॥ ௩௮ ॥

அஷ்டபாத³ஸமாயுக்தமஷ்டநாஸ்யா விபூ⁴ஷிதம் ।
அதி⁴ஷ்டா²நாதி³வர்கா³ட்⁴யம் மத்⁴யமத்⁴யேऽபாத³கம் ॥ ௩௯ ॥

நவபாத³ஸமாயுக்தா ப்ரபா⁴ கல்யாணகாரிதா ।
த்ரிப⁴க்த்யா சதுரஶ்ரம் தத் ஷோட³ஶஸ்தம்ப⁴ஸம்யுதம் ॥ ௪0 ॥

நாஸிகாஷோட³ஶைர்யுக்தம் மத்⁴யேऽங்க³ணாந்விதம் ।
மத்⁴யகூடோர்த்⁴வகூடாப்⁴யாம் யுக்தம் வா சதுரஶ்ராஸமந்விதம் ॥ ௪0 ॥

சதுர்தி³க்ஷு ப³ஹிர்ப⁴த்³ரே சதுஸ்தோரணபூ⁴ஷிதம் ।

அது, நான்கு (4) கால்களுடன் கூடியதாகவும், ஒரே (1) பத்தியாகவும், எட்டு (8) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு "பிரம்ஹாஸநம்" என்று பெயர்.

இரண்டு (2) பத்தியுடன் சதுரச்ரமாகவும், எட்டு (8) பாதங்களுடன் (பாதம்—தூண்) கூடியதாகவும், எட்டு (8) நாஸிகளின்மேலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் பாதமில்லாமலுமிருந்தால், அதற்கு, "விஜயமண்டபம்" என்று பெயர். (38)

இவ்விதம், (மத்தியில் ஒரு பாதத்துடன்) ஒன்பது (9) ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியதானால், அந்த பிரபைக்கு, "கல்யாண காரிதா" என்று பெயர்.

மூன்று (3) பத்திகளுடன் சதுரச்ரமாகவும், பதினாறு (16) தூண்களுடன் கூடியதாகவும், பதினாறு (16) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் (அங்கணம்—மேடை) கூடியதாகவும், மத்தியகூடம், ஊர்த்துவ கூடத்துடன் கூடியதாகவும், நான்கு (4) திக்கு

யாகாதிகார்யே யோக்யம் ஸ்யாத் தேவத்விஜந்ருபாணாம் ।
நாம்நா ஸித்தமிதி ப்ரோக்தம் ஸர்வகார்யேஷு பூஜிதம் ॥

கூர்மைகாக்ரமதிர் ஸாமர்த்ய நிர்மிதவிஸ்தாரயோ-
ர்த்வா வாஸ்துக்ஷேத்ரம் தத:
மத்யே வேதீ நவாம்ஶா பவதி பரித: த்ரீணி
பாகாநி மத்யே ।
சதுரம் யோந்யர்த்தசந்த்ரம் த்ரிகோணம்
ஸவ்ருத்தம் ஷடஸ்ரம்
பத்மம் வஸ்வஸ்ரகுண்டம் ப்ராக்ப்ரப்ருதிஷு க்ரமேணைவ
கல்ப்யம் ॥ ௪௨ ॥

களிலும், நான்கு (4) துவாரங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்களின் வெளிப்பக்கத்தில், நான்கு தோரணங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டும், (தோரணம்—வாயிற்படிக்கு வெளியில் அலங்காரங்கள் செய்வதற்காக முன்பக்கத்தில் இரண்டு (2) கால்களை நட்டு நீட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்குமிடம்) தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்களுக்கு யாகம் முதலிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு யோக்கியமாகவும் இருக்கின்ற இடத்திற்கு "ஸித்தம்" என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது சகலவிதமான காரியங்களுக்கும் சிறந்ததாகும். (41)

கூர்மையாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இருக்கின்ற புத்தியையுடையவன், மண்டபத்தின் (யாகசாலையின்) உள்பரப்பை, எண்பத்தோரு (81) பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் ஒன்பது (9) அம்சங்களை கொண்டதான வேதியை (மேடை) கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைச்சுற்றிலும் மூன்று (3) பாகங்கள் இருப்பவைகளாகும். அவைகளின் மத்தியில் இந்திர திக்கு முதல் முறையே, 1. சதுரச்ரகுண்டம், 2. யோநிகுண்டம், 3. அர்தசந்திர குண்டம், 4. திரிகோண குண்டம், 5. விருத்த குண்டம், 6. ஷடச்ரகுண்டம், 7. பத்மகுண்டம், 8. அஷ்டாச்ர குண்டம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். (42)

ஹஸ்தவிஸ்தாரநிம்நவத் அதஶ்-
சதுஷ்கோணகம் த்ரிஷு த்ரிஷு த்ரிஸூத்ரகம் ।
ஸப்தபஞ்சத்ரிகம் த்வே வா
யாவத் உத்ஸேதமாநேந த்ரிமேகலம் ॥ ௪௩ ॥

வ்யாஸமேகலயோர்மத்யே
யோநிமத்யஸ்த கஜோஷ்டவத் கல்பயேத் ।
தாம் ச ஸப்தத்ரிகத்வ்யங்குலம் அத:
ஷண்ணாம் ஸமாயதாம் அக்நிமுகீம் ॥ ௪௪ ॥

வேதஷடேகாங்குலம் வாபி
வ்யாஸமேவமாயதம் த்வா வா ஸ்மருத: ।

ஒரு (1) முழம் விஸ்தாரம், ஒரு (1) முழம் ஆழம், நான்கு (4) மூலைகள், இவைகளுடன் கூடியதும், ஒவ்வொரு திக்கிலும் மூன்று (3) (அகலம், நீளம், குறுக்களவு என்று மூன்று 3). ஸூத்திரங்களுடையதும், ஏழு (7), ஐந்து (5), மூன்று (3), அங்குலம் உயரமான மூன்று (3) மேகலைகள், அல்லது இரண்டு (2) மேகலைகளுடையதாகவும், இருக்க வேண்டும். (இது சதுரச்ரகுண்ட லக்ஷணமாகும்). (43)

அந்த மேகலையின்மேலே (ஹோமம் செய்கிறவன் உட்காருமிடத்திற்கு எதிரில், மேகலையின் மத்தியில்) யானையின் உதட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ள யோநியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

யோநியானது, ஏழு (7), மூன்று (3), அல்லது இரண்டு (2) அங்குலம் அகலமும், அகலத்திற்கு சமமான நீளமும் உடையதாகவும், அக்கிநியை நோக்கி இருப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அதன் அகலம், நீளம், உயரம், இவைகள், நான்கு (4), ஆறு (6), ஒரு (1) அங்குலமிருப்பதுமாகும்.

தாலமாத்ரஞ்சைகமேகலம்
ஸர்வகுண்டேஷு கர்ணயோநிவர்ஜிதம் || ௪௫ ||

வ்ருத்தஸந்நிபமப்ஜஸ்ய தத்ராக்ருதிம்
சதுஷ்பஞ்சஷடங்குலவிஸ்தாரம் |
ஸ்யாச்சதுஸ்த்ரிகோணஹம்
நாபிமப்ஜஸ்ய கல்பயேத் || ௪௬ ||

த்ரிகோணஸ்ய பஞ்சமாம்ஶே பூர்வதோ
கோணஸ்யார்தார்தம் ப்ராஹ்ய ததா |
கோணம் யாவத் ப்ராமயேத்
யோநிராகாரம் ஸ்யாத் || ௪௭ ||

மற்ற குண்டங்கள் ஆறு, (6), நான்கு (4) மூன்று 3), உயரமும், அகலமுமுடையதாகவும், ஒரு (1) தாலம் (அடி) ஆழமுடையதாகவும், இருக்கவேண்டும். ஒரே மேகலையுடையதாக இருப்பதுமாகும். இந்த குண்டங்களுக்கு கர்ணம், யோனி, இவைகள் கிடையாது. 45

குண்டங்களின் மத்தியில், அப்ஜத்தை (தாமரை மலர் போன்ற வடிவத்தைத) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த அப்ஜமானது வட்டவடிவம்போன்ற வடிவமுடையதாகவும், நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு 6, அங்குலம் விஸ்தாரமுடையதாகவும், நான்கு 4, மூன்று 3, அல்லது ஒரு 1, (இரண்டு) அங்குலம் உயரமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

திரிகோணத்தின் (நீளத்தில்) ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை முன்னால் ஒதுக்கிவிட்டு, மீதமுள்ள நீளத்தில் பாதியில் பாதி (கால் பங்கு) அளவை எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு அதை, கோணம் வரையில் சுழற்றவேண்டும். இவ்விதமே மற்றொரு பக்கத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக இரு சூத்திரங்களை பிரயோகிப்பதால் (குண்டமானது) யோனி வடிவமாகும். 47

*வ்யாஸெ யூ௨ஹா௦ரெ௦பூ௨ஹிய யூகா௨ய ரூபக்
நீரெஷ்ய ஜ்யாஸு த்ர க௦ பாதயிக்வா ।
தஸூஙெ ஆசெய ரூ௦கூா௦
கண்டீ௦ யத்நா வல ஷிதூா யிஜக்கு: ॥ சஅ ॥

க்ஷேத்ர வ்யாஸெ ஷட்கூதெ அஷ்டமெ
உகந்ளெரு த்ரூ ஸுத்ர௦ ந்யஸெஷி ।
த்ர்யஸ்ர௦ லெரா க்க௦ ஷிப ஹ௦மாரெ௦பாக௦ தக்
லொத்யஷ்ட ஆசெயக் வ்ரு த்த குண்டக் ॥ சகூ ॥

வாஸ்து வித்தையை யறிந்தவன் [2]பூவிஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9, பாகத்தில் ஒரு 1, பாகத்தை மேலும் கீழும் ஒதுக்கி, ஜியாசூத்திர பாதனம் செய்யவேண்டும். அந்த அளவினாலே வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இவ்விதம் யுக்தியுடன் அர்த சந்திர குண்டத்தைக் கல்பிககவேண்டும்.

க்ஷேத்திர வியாசத்தை ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு அந்த அளவினாலே த்ரி சூத்திர ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அது திரியச்ர (முக்கோண வடிவமான) குண்டமாகும்.

க்ஷேத்திர வியாசத்தை பதினெட்டு 18 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு ஒரு 1 அம்சத்தை வெளியில் ஒதுக்கி (அதன் மத்தியிலிருந்து சூத்திரத்தை வட்டமாக) சுத்த வேண்டும். அப்பொழுது, அது விருத்த குண்டமாகும். 49

---

*வ்யாஸெ யூ௨ஹா௦ரெ அஷ்ட௦பூ௦ உதி, தஸ்யாயெருந ஆசெயக் உதி அ வா௦: ரெமாய நீயொ ஹாதி ।

2. பூ விஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9. பாகமாகச் செய்து, மேலும் கீழும் இரண்டு 2. பாகங்களை ஒதுக்கி. ஜியா சூத்திர பாதனம் செய்து. அந்த ஜியா சூத்திரத்தின் சரிபாதி அளவினாலே ஜியா சூத்திர மத்தியிலிருந்து, ஜியாசூத்திரத்தின், ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கம் வரையில் அர்த சந்திர வடிவமாக வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

[illegible] |
*[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || ௫௧ ||

பூ விஸ்தாரத்தை ஐந்து 5, பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளுள் ஒரு 1, பாகத்தை இரண்டு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கிவிட்டு, அதன் மத்தியமானத்திலே [2]இரண்டு 2, பக்கங்களிலிருந்தும் இரண்டிரண்டு 2, 2, மத்ஸ்யங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஷட் 6, சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது, ஷட் 6, கோணமாகும்.

முன்கூறி இருப்பதைப்போல் விருத்தத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். (விருத்தம்—வட்ட வடிவம்) அதன் மத்தியில் வட்டவடிவமான பத்மத்தைப் போன்ற (பத்மம்—தாமரை மலர்) வடிவத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். வித்துவானை இருப்பவன் இவ்விதமாக முறையுடன் பத்ம குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 51

---

*[illegible] |

2. பூ விஸ்தாரத்தின் மத்தியத்தைக் கல்பித்துக்கொண்டு, ஐந்தில் 5ல், நான்கு 4, பாகங்களின் மானத்திலே, இரு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரேகையிலிருந்து, பூ விஸ்தார மத்தியாந்தமாக, அதே அளவில், இரண்டு 2, சூத்திரங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும் அல்லது இரண்டு 2, முக்கோணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று சோதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

क्षेत्रव्यासे षडंशे वा चतुरंशकेऽपि वा
भागं परिहृत्य तस्य सूत्रं समाचरेत् ।
†कोणस्यायामं कोणकाह्यां तु योजयेत्
एवमष्टाश्रं स्यादष्टसूत्रप्रयोगतः ॥ ५२ ॥

तले वाष्टाष्टभागं त्यक्त्वा परितः
वर्गं ह्रास्यं क्षेत्रकोष्ठाष्टमं तथा ।
†सर्वकोणेष्वष्टांशकैः पट्टिकैवं
स्यादष्टाश्रं सूत्रसंख्याप्रयोगतः ॥ ५३ ॥

க்ஷேத்திர விஸ்தாரத்தை (சம சதுரமாகக் கல்பித்துக் கொண்டு) அதன் விஸ்தாரத்தை, ஆறு 6, பாகங்களாகவோ அல்லது நான்கு 4, பாகங்களாகவோ செய்துகொண்டு, அதில் ஒரு 1, பாகத்தைச் சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) ஒதுக்கிவிட்டு, சூத்திர நியாசம் செய்துகொண்டு, *கோணத்தின் சரிபாதியை, இரண்டு கோணங்களுடன் எழுத (இணைக்க) வேண்டும் இவ்விதமாக அஷ்ட 8, சூத்திரப் பிரயோகம் செய்தால், அது அஷ்டாச்ரமாகும். 52

பூ விஸ்தாரத்தை (சதுரமாகச் செய்துகொண்டு) வெளிப் பக்கத்தில், சுற்றிலும், ஒவ்வொரு 1, 1, அம்சத்தை ஒதுக்கி, எட்டு 8க்கு எட்டு 8 = அறுபத்திநான்கு 64 பாகங்களுடன் கூடிய பூமியில், வட்டமான வடிவத்தைக் கல்பிக்க

†कोणायामं तत् मध्यवशात् तु कर्णं इति पाठे सावकाश इति भाति ।

†मध्यस्थाने सर्वकोणसमान्ता इति पाठः संभावनीय इति भाति ।

*சதுரச்ரத்தை அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வதற்காக கோணங்களில் (மூலைகளில்) கல்பிக்கப்படும் ரேகையை நேர் கோட்டிற்கு சமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அஷ்ட 8, சூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது, அஷ்டாச்ரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

பூமேஸ் ஸப்தாம்ஶகம் த்யக்த்வா பாஹ்யே
வ்ருத்தம் ஹ்ராஸ்யம் க்ஷேத்ர தத்ர யுகாம்ஶம் |
பட்டாயாமம் த்ரிகுணீக்ருதே ததே
பஞ்சாஸ்ரம் ஸ்யாத் பஞ்சஸூத்ரப்ரபாதநாத் || ௫௪ ||

த்யக்தஶேஷபாகேஷு தத்ர
ஹாநம் வ்ருத்திம் ப்ரகல்பயேத் |
ந்யூநாதிக்யே க்ருதாத்ராணாம் தத்ர
யதாஸ்த்ரா யேநாந யோஜயேத் ஸமீக்ஷ்ய || ௫௫ ||

வேண்டும். * அப்பொழுது, பட்டத்தின் நீளமானது, முப்பத்தி மூன்று 33 அம்சங்களுடையதாகும். அதில் ஸப்த 7, ஸூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது ஸப்தாச்ரமாகும்.

பூமியின் விஸ்தாரத்தில், ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து, ஒரு 1, பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கி, விருத்தத்தைக் (வட்ட வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த வட்டத்தின் யுகாம்சத்தை (மத்தியத்தின் குறுக்களவை—விட்டத்தை) மூன்று மடங்காகச் செய்தால், (மூன்றால் 3ல் பெருக்கினால்) அது, பட்டத்தின் (வட்டத்தின்) அளவாகும் (அதை ஐந்தால் 5ல் வகுத்து, வந்த ஈவினால்) பஞ்ச சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது பஞ்சாச்ரமாகும். 54

புத்திமானாக இருப்பவன், (குண்டங்களைக் கல்பிக்கும் பொழுது) குறைக்கப்பட்டு மீதமுள்ளபாகத்தில், (அச்ரங்களுக்கேற்றபடி) அவைகளின் பாகங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில், கூடுதலோ, குறைவோ, இருந்தால், அப்பொழுது, அவைகளில் சிறிதளவு, கூட்டியும், குறைத்தும், அச்ரபாகங்கள் ஒன்றுக்

---

*வட்டத்தின் மத்தியமானத்தை, ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து அவைகளில், ஒரு 1, பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு அந்த அளவினாலே ஸப்த 7, சூத்திரபாதம் செய்ய, அது ஸப்தா 7, ச்ரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

பஞ்சாம்ஶே ஸபாத³த்ரிர்பீ³ஜம் ஸப்தாம்ஶே து த்³வயம்
ஷோட³ஶேஷ்வம்ஶயுக்தம்
ஸத்ர்யம்ஶைகம் நவாம்ஶே ஸ்யாதே³காத³ஶவிபா⁴ஜிதே
ஸார்த்⁴தை⁴கம் தி³க்³பா⁴கஹாரகே |
ஸாம்ஶ்ர்யைகம் பீ³ஜமேவோக்தம் த்ரயோத³ஶகே
ஷோட³ஶாம்ஶேஷ்வம்ஶஹீநம்
ஸப்தாம்ஶேக்ஷ்வஷ்டாம்ஶே நவஷ்டாம்ஶகேஷ்வம்ஶஹீநம்
க்ரமேண || ௫௧ ||

ததை³வ யாத்³ருக³ஶ்ரம் து கர்தவ்யம் ஸகலம் க்ஷ்மாரகம் |

கொன்று சமமாக இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாகவே சகல விதமான குண்டங்களையும் கல்பிக்கவேண்டும். 55

(பூவிஸ்தாரமானது) பஞ்ச 5 பதமாக இருந்தால், (பதம் – பாகம்) மூணேகால் $3\frac{1}{4}$ பாகம், அதன் பீஜமாகும்.

ஸப்த 7 பதமானால், இரண்டு 2 பதம் பீஜமாகும்.

ஷோடசபதமானால், ஒரு அம்சத்துடன் கூடியது, பீஜமாகும். (இரண்டும், ஒன்றும், மூன்று பதம்)

நவாம்சத்தில், ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பதம் பீஜமாகும்.

பதினொரு 11 அம்சத்தில், ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ பதம், பீஜமாகும்.

அதில் ஒரு 1 அம்சம் குறைவானால், (தச 10 பதமானால்) ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ பதம், பீஜமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்,

பதினைந்து 15 பதத்திலும், பதினாறு 16 பதத்திலும், ஒரு அம்சம் குறைந்தது, பீஜமாகும்.

பதினேழு 17 பத்தொன்பது 19 பதத்தில், எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், ($\frac{1}{8}$ பாகம்) குறைந்தது, பீஜமாகும். இவ்விதமாக, முறையே, பீஜமாகும்.

ஸ்தம்பப்ரஸ்தரவர்கம் ச ப்ராஸாதாங்கஸமம் மதம் ॥ ருஎ ॥

ஏகத்வித்வாரயுக்தம் வா குட்யம் கும்பலதான்விதம் ।
ஏகத்வித்ரிபதம் பத்ரம் ஸ்தம்பவ்யாஸம் ஸமத்ய து ஸஹஸ்ரக: ॥

தோரணாட்யம் குஹோ(ஸுரோ) பேதம் ஸர்வாவயவ-
ஶோபிதம் ।
கேஹபித்திவிஷ்கம்பம் பாதோனம் த்ர்யம்ஶஹீனகம் ॥ ருஅ ॥

த்ரிஹாரமேக விஹீனம் தத் ஜ்ஞாத்வா விஷ்கம்பஶிஷ்யதே ।
ஸாமான்யம் ஸர்வவர்ணம் ச ஸர்வேஷாம் ஸத்மனாம் ஸதா ॥

வீடுகளின் முன்னாலே மஸூரகம் கல்பிக்கவேண்டு மானல், அதையே கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்தம்ப பிரஸ்தர வர்கமும், பிராஸாதாங்கத்திற்கு சமமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. அதன் சுவரானது, ஒன்று 1 அல்லது இரண்டு 2 துவாரம் (வாயில்) உடையதாகவும், கும்பம் லதைகளுடன் கூடிய தாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், பத்திரகமானது ஸ்தம்ப விஸ்தாரத் தைப்போல், ஒன்று 1 இரண்டு 2 அல்லது மூன்று 3 பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 58

அது தோரணத்துடன் (முன்வாசல் வழியுடன்) கூடிய தாகவும், குஹையுடன் (தேவதா விக்ரஹத்துடன்) சகல அங்கங்களினுலேயும் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன் பித்தி விஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகல மானது) கிரஹத்தின் சுவற்றின் அகலம், அதில் கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு குறைவாகவோ, மூன்றில் ஒரு $\frac{1}{3}$ பங்கு குறைவாகவோ இருப்பதாகும்.

இவ்விதமான மஸூரகமானது, ஸகலவிதமான கிரஹங்

சதுரஶ்ரம் சதுர்ப்பக்த்யா சதுர்த்வாரஸமந்விதம் ।
முகே முகே த்விபக்த்யேகபக்த்யா விஸ்தாரநிர்க்கமம் ॥

மத்யஸ்தம்பகம் த்யக்த்வோர்த்வகூடம் த்விபக்திகம் ।
ஷட்த்ரிம்ஶத்ஸ்தம்பஸம்யுக்தம் சதுஸ்ஸ்த்வஷ்டநாஸிகம் ॥

ஸோபாநம் ஸ்யாச்சதுர்திக்ஷு லாங்கலாகார-
பித்திகம் ।
பஞ்ஜரைரஷ்டபிர்யுக்தம் பத்மகம் பத்மபத்ரகம் ॥ ௬௩ ॥

ஸ்நாநார்த்தம் தேவதாநாம் து ப்ராஸாதாபிமுகே ஸ்திதம் ।

களுக்கும் முன்பக்கத்தில், மத்தியில் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், வாயிலுள்ளதாகவும், கல்பிக்கப்படுவதாகும். 60

(மஸூரகமானது) சதுரச்ரமாகவும், நான்கு 4 பக்தி (பத்தி—அல்லது பாகம்) களினுலே நான்கு 4 துவாரங்களுடையதாகவும், ஓவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்-முகப்பு) ஒரு 1 பாகத்தினுலே அல்லது இரண்டு 2 பாகத்தினுலே விஸ்தாரமான நிர்கமமுடையதாகவும், (நிர்கமம்—வெளியில் நீண்டிருப்பது) இருக்கவேண்டும். 61

அதன் ஊர்துவகூடமானது மத்தியஸ்தம்பமில்லாமல் இரு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

முப்பத்தாறு 36 தூண்களுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 அல்ப நாஸிகளுடையதாகவும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் படிகளுடையதாகவும், கலப்பையின் உருவத்தைப்போன்ற சுவருடையதாகவும் எட்டு பஞ்சரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற பத்மகமானது, (மத்தியில், பத்மத்துடன் கூடிய மண்டபமானது) பத்மபத்திரகம், என்று கூறப்படுகிறது. 63

இது தேவதைகளின் ஸ்நாநார்த்தமாகக் கல்பிக்கப்படுவதாகும். இது, தேவாலயத்திற்கு அபிமுகமாக

தத்3தே3வாகா3ரநேத்ரோபேதம் ஸ்தா2நம் மண்ட3லமீரிதம் ॥ ௬௪ ॥

யாகா3தி3கர்மயோக்3யம் ஸ்யாதி3ஷ்டதோ தி3ஶி வாரணம் ।
ஸாங்க3ணம் பஞ்சபா4கே3ந சதுரஶ்ரஸமாக்ருதி ॥ ௬௫ ॥

மத்4யே கூடம் த்ரிபா4கே3ந பரிதோம்ஶேந மண்ட3பம் ।
த்3வாத்ரிம்ஶத்பாத3ஸம்யுக்தம் சதுர்விம்ஶதிநாலிகம் ॥

வஸுபஞ்ஜரஸம்யுக்தம் கும்ப4லதாட்3யம் குட்3யஸமந்விதம் ।
சதுர்தி3க்ஷு சதுர்த்3வாரம் கர்ணே [illegible] ॥ ௬௭ ॥

(தேவாலயத்தை நோக்கி) இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 63½

அதுவே, ஒரு 1 முகமுடையதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும், மனதிற்கு உகந்தபடி, மறைவு (தடுப்பு) உள்ளதாகவுமிருந்தால், அது, யாகம் முதலிய காரியங்கள் செய்வதற்கேற்ற இடமாகும். (யாக சாலையாகும்.)

ஐந்து பாகங்களுடையதாக சதுரச்ரவடிவமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடம் (கூடம்) உடையதாகவும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் மண்டபமுடையதாகவுமிருப்பது **பத்திரகம்** எனப்படும். 65½

[ஐந்து 5 பாகங்களுடன் சதுரச்ரமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடமும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமுமுடைய மண்டபமானது பத்திரகம் எனப்படும்]

முப்பத்திரண்டு 32, கால்களுடையதாகவும், இருபத்திநான்கு 24, நாளிகைகளுடையதாகவும், (நாளிகை—வளை) எட்டு 8 பஞ்சரங்களுடையதாகவும், கும்பம், லதைகளுடன் கூடிய குட்யமுடையதாகவும், (குட்யம்—சுவர்) நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளுடையதாகவும், கர்ணத்தில், (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவறுகளையுடைய

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌤𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍋𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌷𑌟𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌕𑍂𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥௭௰॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।

தாகவும், நடுவில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும் மூன்று 3, பாகங்களாக விஸ்தாரமான கால்களையுடையதாகவும், வீட்டின் தலத்திற்கு சமானமாக இருப்பதும், பங்க்தியில் (பத்தியில்) எட்டி 8ல் ஒரு 1 பாகம், குறைந்ததாகவும் இருப்பின், இதற்கு "நிருத்த மண்டபம்" என்று பெயர். அதுவே ஸ்நாந மண்டபமுமாகும். 68½

ஆறு 6, பத்திகளுடையதாகவும், சதுரச்ரத்தைப் போன்றதாகவும், நடுவில் எட்டு 8த் தூண்களுடன் கூடிய கூடத்துடன் கூடியதாகவும், இரண்டு 2, பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், ஒரு 1, பத்தியினுலே (செல்லுவதற்கான) வழியுடன் கூடிய முகமுடையதாகவும், அறுபத்தாறு 66, கால்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் காலில்லாததாகவும், இருபத்திநான்கு 24 நாஸிகளை அங்கங்களாக உடையதாகவும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற மண்டபமானது, "சிவம்" என்று பெயருடையதாகும். இது, ஸகலவிதமான வீடுகளுக்கும் தகுந்ததும், பழமையானதுமாகும். அல்லது தொன்று தொட்டு வந்ததுமாகும். 71

𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍 ॥௭௨॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥௭௩॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌦𑍍𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌶𑍀𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥௭௫॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌹𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ।

ஏழு 7 அம்சங்களுடன் (பத்திகளுடன்) கூடியதாக சதுரச்ரத்தைப்போன்ற வடிவத்துடன் கூடியதும், அறுபது 60 தூண்களுடையதும், அதன் நடுவில் ஒன்பது 9 பாகத்திலே கூடம் அல்லது மண்டிதாங்கணத்துடன் கூடியதும், முப்பத்திரண்டு 32 நாஸிகைகளை அங்கமாக உடையதும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் மறைவு அல்லது தடுப்புடன் கூடியதும், மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பங்கு நிர்கமத்துடன் கூடியதும் முகப்பத்திரத்துடன் கூடியதும் (முகம்—முன்பக்கம், பத்திரகம், புஷ்பம் இலை கொடி முதலியவைகளினலான அலங்காரம்) மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதும், (ரங்கம்—மேடை) விருப்பமான திக்கில் சுவர் உடையதுமாக இருந்தால், அதற்கு, "ஆஸ்தாந மண்டபம்" என்று பெயர். அது தைதிலர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும்.

அபிஷேகம் முதலிய காரியங்களுக்கேற்ற மண்டபத்திற்கு, வேதம் என்று பெயர், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எட்டு 8, பத்திகளுடன் கூடியதாக, சதுரச்ரமாக இருப்பதும், எண்பது பாதங்களுடன் கூடியதும், நான்கி 4ல் ஒரு 1 பாகம், ஊர்துவ கூடத்துடன் கூடியதும், இரண்டு 2

சதுர்திக்ஷு சதுர்த்வாரம் பார்ஶ்வே ஸோபாநஸம்யுதம் ||

ஸர்வாங்காலங்காரஸம்யுக்தமலங்க்ருதமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
ததேவ ஜாலபாதம் தத் ப்ரஹ்மஸ்தலமிதீர்யதே || ௭௭ ||

ஸமந்தாத் வாரகைகாம்ஶம் த்வ்யம்ஶமாவ்ருதமண்டபம் ।
பூர்வவந்முகபத்ரம் ஸ்யாதிஷ்டதிக்ஷு ச பத்ரகம் ||

ப்ரஹ்மஸ்தாநே விதாதவ்யம் க்ராமாணாம் தத்ஸநாதநம் ।
நவபக்த்யாயதம் ஸஸ்தம்பம் ஶதஸ்தம்பஸமந்விதம் ||

த்ர்யம்ஶைகவிஸ்த்ருதம் ஶாலம் சதுர்த்வாரஸமந்விதம் ।
பத்ரகம் நாமதஸ்தஸ்ய கதிதம் முநிஸத்தமை: ||

பாகங்களினுலே பத்திரகத்துடன் கூடியதும், நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு 4, துவாரங்களுடன் கூடியதும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதுமான மண்டபமானது, "அலங்கிருதம்" என்று கூறப்படும். 76½

அதுவே ஜாலபாதமாக இருந்தால், அது பிரம்ஹ ஸ்தலம், என்று கருதப்படுகிறது. 77

சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம், வாரம், (தாழ்வாரம்) இரண்டு 2, அம்சம் ஆவிருதமண்டபம், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல் முக பத்திரம், விருப்பமான திக்கில் பத்திரம், இவைகளை கிராமங்களில் பிரம்ஹ ஸ்தானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும். இது தொன்றுதொட்டு வருவதாகும். 78½

நூறு தூண்களுடையதாகவும், ஒன்பது பக்தி (பாகம்) களுடையதாகவும், (அதன் நீளத்தில்) மூன்றில் ஒரு 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகவும், நான்கு துவாரங் (வழி). களுடையதாகவும் இருக்கின்ற சாலைக்கு "பத்திரம்" என்று பெயர்.

[illegible] |
[illegible] ||௮௧||

[illegible] |
[illegible] ||௮௨||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |

அதன் முன் பக்கத்தில், ஸோபானம் (படிக்கட்டு) இருக்கவேண்டும். கர்ணத்தில் (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவர் இருக்கவேண்டும். 80

அதைப் புதிதான ரங்கங்களினாலே (கோலங்களினாலே) அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

இந்தக் கட்டிடத்தில் அல்ப நாஸிகள் நாற்பத்தெட்டு 48 (அல்லது 6ம், 8ம், 14) களாம்.

இது நவ 9 பிரம்ஹா (பிரஜாபதி) களினாலேயும் பூஜிக்கத் தக்கதாகும். இது, கிராம மத்தியிலும், கிருஹ மத்தியிலும் இருக்கத் தக்கதாகும். 81

இது சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், மனதைக் கவரக்கூடிய இதற்கு "தர்பம்" என்று பெயர்.

நூத்திப் பன்னிரண்டு கால்களுடையதாகவும், பத்தி 10ல் ஒரு 1 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், ஒவ்வொரு அம்சம் இடைவெளியுள்ளதான ஒன்பது 9 கூடங்களுடன் கூடிய தாகவும் இருந்தால், இதற்கு "கௌசிகம்" என்று பெயர்.

இது சதுரச்ரமாக இருந்தால், இதற்கு, "ஜாதிகம்" என்று பெயர். 82

[illegible] ॥ ८७ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ८८ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஒரு முகத்தில் பத்திரமாக இருந்தால், இதற்கு, "நந்தம்" என்று பெயர்.

இரண்டு 2 முகங்கள் பத்திரலக்ஷணத்துடனிருந்தால், அதற்கு, "பத்திரகௌசிகம்" என்று பெயர்.

மூன்று 3 முகத்துடனிருந்தால், அதற்கு, "ஜயகோசம்" என்று பெயர்.

நான்கு 4 முகங்களுடனிருந்தால், அதற்கு, "பூர்ணகோசம்" என்று பெயராம். 84

அதிஷ்டானத்தில் கால்களுடையதும், கர்ணத்தில், லாங்கலாகாரமான பித்தியையுடையதும், சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதும், நாற்பத்தெட்டு 48, அல்ப நாஸிகைகளுடையதும், பதினொரு 11, விபாகங்களுடன் சமசதுரச்ர வடிவத்துடன் கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். அதனுடைய வெளிக்கையில், சுற்றிலும், ஒரு 1, பாகத்தினாலே மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 86

அது நான்கு 4, கர்ணங்களிலும் நான்கு 4, கூடங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், இரண்டு 2, மூன்று 3, பத்திகளுடன் விரிந்து நீண்ட கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

த்ரிபங்க்திசதுரச்ரம் து மத்யரங்கோர்த்வகூடகம் |
கூடஶாலாந்தரே தஸ்ய க்ரஹகீக்ருதமார்கவத் ||௮௮||

ஜாத்யாதிமுகபத்ராங்கம் ஸர்வாவயவஶோபிதம் |
ஊர்த்வே ஸபாங்கிகே ப்ராங்கம் ப்ரஸ்தரம் நவஶோபகம் ||

விவ்ருதம் ஸம்வ்ருதம் வாபி ஸாஹ்யாஸாஹ்யாந்தராஞ்சிதம் |
குலதாரணமித்யுக்தம் ஸமம் து சதுரச்ரகம் ||௯௰||

த்வாதஶாம்ஶஸமாயுக்தம் ஸமம் து சதுரச்ரகம் |
அஷ்டதிக்ஷு ச மத்யே து த்விபங்க்த்யோர்த்வகூடகம் ||

தத்பாஹ்யே து ஸமந்தாச்ச பரிதோऽலிந்தமிஷ்யதே |

மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது மூன்று 3 பத்திகளுடன் கூடிய சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். அதன் கூடசாலையின் இடையில், கிரகரீகிருதமான மார்க்கம் இருக்கவேண்டும். ஜாதியாதி முகபத்திரத்தை அங்கமாக உடையதாகவும், சகல அங்கங்களுடன் சோபையுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

ஸபையின் அங்கியான ஊர்துவ பாகத்தில், புதுமையைக் காட்டக்கூடிய, சிறந்த அங்கத்துடன் கூடிய பிரஸ்தரமிருக்கவேண்டும்.

அது, வெளிப்படையாகவோ, மறைமுகமாகவோ, மற்பொருளுடையதாகவும், மறைபொருளில்லாததாகவும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இதற்கு "குலதாரணம்" என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. இது, ஸமசதுரச்ரமானதாகும். 90

பன்னிரண்டு 12 பாகங்களுடன் கூடியதாகவும் சதுரச்ரமாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு 8 திக்குகளிலும், மத்தியிலும், இரண்டு பத்திகளுடன் ஊர்துவ கூடமிருக்கவேண்டும். அதற்குவெளியில், சுற்றிலும் அளிந்தம்

ஸங்கணம் வா ஸபாஸ்தானம் கர்ணே லாங்கலபித்திகம் ||௯௨||

சதுர்திக்ஷ்வம்ஶேந விஸ்தாரம் நிர்கமம் ஸ்யாத் ததர்த்ததஃ |
பார்ஶ்வே ஸோபானஸம்யுக்தம் பஞ்ஜரைரஷ்டபிர்யுதம் ||

ஷஷ்ட்யுத்தரஶதஸ்தம்பம் ஆத்யாம்ஶே து விதீயதே |
யுக்த்யா நாஸ்யம்ஶஸம்யுக்தம் ஸாகாங்கம் நாம மண்டபம் ||

ஸமம் த்ரயோதஶாம்ஶேந சதுரஶ்ரஸமாக்ருதி |
பரிதோ மண்டபம் த்வ்யம்ஶம் பாகேந க்ருஹக்ரீவயுக் ||

(தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும். அங்கணமாகவோ, ஸபாஸ்தானமாகவோ இருப்பதாகும். அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலபித்தி இருக்கவேண்டும்.

நான்கு 4 திக்குகளிலும், நான்கில் 4ல் இரண்டு பங்கு (ஸரிபாதியளவு) நிர்கமமிருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்—நீண்டிருப்பது) அதன் பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளிருக்க வேண்டும். எட்டு 8 பஞ்ஜரங்கள் (கூடுகள்) உடையதாக இருக்கவேண்டும்.

முதலாவது அங்கத்தில், நூத்தறுபது 160 தூண்களிருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகிறது. இதில், நாஸியங்கமானது யுக்தியுடன் கல்ப்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, "ஸாகாங்கம்" என்று பெயர். 94

பதிமூன்று 13, அம்சங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுரச்ரத்திற்கு சமமான வடிவமுடையதாகவும். இருக்க வேண்டும். இதைச் சுற்றிலும், இரண்டு 2, அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 பாகம், கிரகரீபதம் (பதம்-வழி) இருக்கவேண்டும்.

த்ர்யம்ஶம் ஸ்யாந் மத்யரங்கோர்த்வகூடம் ஸஸ்தூபிநீவ்ரகம் ।
அந்தஃகர்ணே த்விபாகேந த்யக்த்வா மத்யாத்ரிகூடகம் ॥

திக்ஷு த்வித்ர்யம்ஶவிஸ்தாராயாமம் கோஷ்டம் சதுஷ்டயம் ।
நந்த்யாதிமுகபத்ராங்கம் இஷ்டதிக்குட்யகம் ॥ ௯௭ ॥

சதுரஶீதிஶதயுக்தஸ்தம்பம் ஸௌக்யம் விதம் ।
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் தேவத்விஜநரேந்த்ரதாம் ॥ ௯௮ ॥

த்விஸப்தபித்தி(பங்க்தி)விஸ்தாரம் ஸமம் து சதுரஶ்ரகம் ।
த்விஹஸ்தா மஹாகூடம் ஸ்யாத் ஏகாம்ஶாதிந்த்ரவர்த்திதம் ॥

இதன் மத்தியரங்கத்தின் ஊர்த்துவ கூடமானது, மூன்று 3, பாகமிருக்கவேண்டும். அது, ஸ்தூபியுடன் கூடியதாகவும், நீப்பிரத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். (நீப்பிரம்—குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அதிகமாக நீண்டிருப்பது.

அது நான்கு கர்ணங்களிலும் (கர்ணம்—மூலை) மத்தியாங்கிரி கூடத்திலிருந்து, இரண்டு பாகம் விலகி இருக்கவேண்டும்.

எல்லா திக்குகளிலும் இரண்டு 2, மூன்று 3, அம்சங்கள் விஸ்தாரமாகவும் நீண்டுமிருக்கின்ற நான்கு 4, கோஷ்டங்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். நந்தாதிகளான முக பத்திரத்தை (முகப்பின் அலங்காரத்தை) அங்கமாயுடைய தாகவும், விருப்பமான திக்கில் சுவருடையதாகவும், நூற்றெண்பத்திநான்கு 184, தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இதற்கு (இந்தச் சாவடிக்கு) "ஸௌக்யம்" என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 98

பதினான்கு பித்தி (பத்தி) களுடையதாகவும், ஸம சதுரச்ரமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் கர்பகூடமானது,

ஶாலாகாரம் ருஜ்வாயாமம் ஸ்யாத்த்விபத்ரஸமந்விதம் ।
அதஸ்த்வேகதிகி குட்யஸம்வ்ருதம் ப்ரோக்தமலிந்தகம் ॥

திக்ஷ்வஷ்டாயாமம் கோஷ்டம் வாங்கணகம் த்வபி ।
தேஷாம் பாஹ்யே து பாகேந பரிதோலிந்தமிஷ்யதே ॥

இஷ்டதிக்குட்யஸம்யுக்தமிஷ்டதிக்பத்ரஸம்யுதம் ।
ஸாஷ்டத்விஶதபாதம் ஸ்யாதாத்யாங்கே து விதீயதே ॥ ௩௨ ॥

தேவத்விஜநரேந்த்ராணாம் ஸபாஸ்தாவ்யம் ததுத்தமம் ।

இரண்டு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாகும். ஒரு 1 திக்கில் மூடப்பட்டதான அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். அதன் அந்தராளமானது (அகலமானது) ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு பத்தியின் விஸ்தாரம்) இருக்கவேண்டும் அதன் தலமானது அப்பிரச்சன்னமாக (மறைக்கப்படாமல்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் நான்கு 4 கர்ணங்களிலும் (மூலைகளிலும்) இவ் விதமே, அங்கணமோ, ஊர்துவ கூடமோ (உயர்வான கூடமோ) இருக்கவேண்டும்.

திக்குகளில், எட்டு 8 (பத்தி) அகண்டு நீண்டிருக் கின்ற கோஷ்டமோ, அங்கணமோ இருக்கவேண்டும்.

அவைகளுக்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக அளவில், அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது.

விருப்பமான திக்கில் சுவற்றுடன் கூடியதாகவும், விருப்பமான திக்கில் பத்திர லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கமானது, இருநூற்றெட்டு 208 தூண்களாகும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

த்ரி:பஞ்சபக்திவிஸ்தாரம் ஸமம் தத் த்ர்யம்ஶகம் || ௱௩ ||

த்ரிபாகம் மத்யரங்கம் ஸ்யாதூர்த்வகூடம் வாங்கணமேவ வா ।
பரிதோऽலிந்த்ரமம்ஶேந பாகேநைகேநாந்தராயுதம் || ௱௪ ||

ஶேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் கோஷ்டகம் பாகமதாதிகம் ।
த்வாத்ரிம்ஶத்த்விஶதம் பாதஸாத்யம் தத்ப்ரவிதீயதே ||

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் மால்யாக்யம் மண்டபம் பவேத் ।
மால்யோக்தம் ஸமாஶ்ரம் து பாகை: ஷோடஶபிர்யுதம் ||

மனோஹரமான இந்தக் கட்டிடத்திற்கு, "**கர்பம்**" என்று பெயர். இது, தேவர்களுக்கும், அந்தணர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 102½

பதினைந்து 15 பத்தி விஸ்தாரமும், சமசதுரச்ரமாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் மூன்று 3 பாக அளவுடையதாக மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்ச அளவில் தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். அது, ஒரு 1 அம்ச அளவுள்ள இடைவெளியுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ளவைகள், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். இதன் கோஷ்டமானது. ஒரு 1 பாகம் அதிகமாகும்.

இதன் ஆதியங்கத்தில் இருநூற்றி முப்பத்திரண்டு 232 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது, ஸகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இது, "**மாலியம்**" என்ற பெயருடைய மண்டபமாகும். 105½

ஸமசதுரச்ரமாகவும், பதினாறு 16 பாகங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

ஶிரமத்யே த்வ்யம்ஶகூடம் து ஹாராம்ஶேநாபிதஸ்ததா ।
முகபத்ரம் து கர்ணேஷு கர்ணே லாங்கலபித்திகம் ॥

பார்ஶ்வே ஸோபாநஸம்யுக்தம் சித்ரப்ரஸ்தரஸம்யுதம் ।
தத்பஹிஶ்சாம்ஶகேநைவ ஜலபாதம் ஸமந்ததः ॥௱௮॥

தத்பாஹ்யே து சதுர்பக்த்யா பரிதோ மண்டபம் பவேத் ।
த்விபக்த்யா சதுரஶ்ராகாரம் ஏகாம்ஶம் வ்யவதாநகம் ॥ ௱௯ ॥

ஶிரஷோடஶாங்கணம் தந்மத்யே பரிதः ப்ரவிதீயதே ।
கர்ணே லாங்கலகுட்யம் ஸ்யாதூர்த்வே ஹாராபிரஞ்ஜிதம் ॥

(இதன் மத்தியில்) இரண்டு 2 பத்தியளவில் ஊர்துவ கூடம் (உயரமான கூடம்) இருக்கவேண்டும். இதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். இதன் முகத்தில் (முன் பக்கத்தில்) பத்திரம் (பத்திராலங்காரம்) இருக்கவேண்டும். கர்ணங்களில் லாங்கல பித்தி இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சித்திர பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு அம்சம் ஜலபாதமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், நான்கு 4 பத்தி, மண்டபமிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 பத்தி சதுரச்ர வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 அம்சம், மறைவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், சுற்றிலும் பதினாறு 16 அங்கணங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கல குட்டியமிருக்கவேண்டும். மேலே ஹாரத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்,

அஷ்டபக்தி(ஹஸ்த)விஸ்தாரநிர்கமம் திக்ஷு பத்ரகம் ।
பார்ஶ்வே ஸோபானஸம்யுக்தம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ॥

தேவத்விஜநரேந்த்ராணாம் அத்புதம் ஶிரஷ்டயா ।
ஏதத் ஷோடஶம் த்விபார்ஶ்வைகவ்ருத்த்யா த்வாத்ரிம்ஶாம்ஶகம் ॥

விஸ்தாரம் சதுரஶ்ராக்யம் மண்டபம் காரயேத் புத: ।
விவ்ருதம் ஸம்வ்ருதம் வாபி குட்யஸ்தம்பம் ப்ரயோஜயேத் ॥

யதாயுக்தியதாஶோபம் ததா குர்யாத் விசக்ஷண: ।

எட்டு 8 பத்தி விஸ்தாரமான நிர்கமம் (வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்கவேண்டும். (நான்கு 4) திக்குகளிலும் பத்திரகமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு "மாலியாத்புதம்" என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு உகந்ததாகும்.

இவ்விதமாக சதுரச்ர மண்டபமானது, பதினாறு 16 விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 111½

இதற்குமேலே புத்திமானாக இருப்பவன், இரண்டு பக்கங்களிலும், ஒரு 1, அம்சம் வீதம், முப்பத்திரண்டு 32 அம்சம் வரையில், விஸ்தாரமான சதுரச்ர மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

குட்டியஸ்தம்பமானது (சுவற்றிலுள்ள தூணானது) வெளியில் தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ உபயோகிக்கப்படுவதாகும். 113

சமர்த்தனாக இருப்பவன் அவைகளை, யுக்தியாகவும் சோபையுடனும் இருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும்.

ஏதேஷாமாயதாஶ்ராம் ஸபா₄ம் ப்ரவிதீ₄யதே ॥ ௧௧௪ ॥

த்ரிப₄க்திவிஸ்த்ருதம் தஸ்மாத் த்₃விப₄க்த்யாதி₄காயதம் ।
புரதோ வாரமேகாம்ஶம் சதுர்விம்ஶாங்க்₄ரிஸம்யுதம் ॥

விம்ஶந்நாஸ்யங்க₃ஸம்யுக்தம் த₄நாக்₂யம் தத்₃த₄நாவஹம் ।
விஸ்தாரம் சதுரம்ஶம் ஸ்யாத் தஸ்மாத் த்₃வ்யம்ஶாதி₄காயதம் ॥

ஸபா₄ம் பரிதோ ப₄க்த்யா ஶேஷமங்க₃ணகம் ப₄வேத் ।
த்₃விப₄க்திவிஸ்த்ருதம் மேகப₄க்த்யா தது₃ப₄த்₃ரகம் ॥ ௧௧௫ ॥

இவைகளுக்கு, மண்டபமானது, நீண்ட சதுரச்ரத்தை போலிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 114

மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிகமாக நீண்டதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

முன் பக்கத்தில், வாரமானது (தாழ்வாரமானது) ஒரு 1 அம்ச அளவுடையதாகவும், இருபத்தி நான்கு 24 தூண்களுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். 115

இது, இருபது 20 நாஸியங்கமுடியதாக இருக்க வேண்டும், இதற்கு "தனம்" என்று பெயர். இது, செல்வத்தைக் கொடுக்கும்.

நான்கு 4 அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமாக நீளமுடையதுமாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு அம்சம் மண்டபமும், மீதம் அங்கணமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திரமானது இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் ஒரு 1 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதா²ஷ்டாம்ஶவித்³ஸம்யுக்தாத்³வ்யம்ஶேஷு ப³ஹிர்ப³ஹி: |
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸுபூ⁴ஷணமிதி ஸ்ம்ருதம் ||

பஞ்சஹஸ்தா விஶாலம் து தஸ்மாத் த்³வ்யம்ஶாதி⁴காயதம் |
ஏகாம்ஶம் பரிதோம்ஶேந ஶேஷம் கூடம் து ஸாங்க³ணம் ||

த்ரிஹஸ்தவிஸ்த்ருதம் சைகஹஸ்தா தத³க்³ரப⁴த்³ரகம் |
சத்வாரிம்ஶத்ஸ்தம்ப⁴ஸம்யுக்தம் ததா³தி³ப⁴த்³ரகம் || ௧௨௦ ||

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் மங்க³ல்யம் ஸர்வதே³ஶிகம் |
ஷட்³ட⁴ஸ்தவிஸ்த்ருதம் தஸ்மாத் த்³விஹஸ்தாதி⁴காயதம் ||௧௨௧||

அதன் ஆதியங்கங்களில், வெளியே, வெளியே முப்பத்திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும்.

அது, சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஸுபூஷணம்" என்று பெயர். 118

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் மண்டபம் இருக்க வேண்டும். மீதம் கூடமாகவோ, அங்கணமாகவோ இருக்க வேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும் அதன் விஸ்தாரமானது மூன்று 3 பத்தி இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, நாற்பது 40 தூண்களுடன் கூடியதாகவும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும், சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு "மங்கலீயம்" என்று பெயர். இது எல்லாவிடங்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 120½

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், அதைக்

அதர்வி-ஃஹஸ்திகம் சைவ-ஃவ்யவ்யாஸஉயெ்ய ஸஹொதயழ ।
வரிதொ ஶேநவம் அ்யம்பரிஷ்த்ஜீ ஜ ஸவஹஜ்க்ழ ||௧௨௨||

ஷஷ்ட்யம்வி்யஸ்தரொதய்யம்ழம் யுக்த்யா நாஸ்யம்ழஸம்யுதம் ।
ஸவ-ஃரங்காரஸம்யுக்தம் ஸ்ரு்ழாவ்யம் தந்நொஹரம் ||

ஸப்தஹஸ்த்யா விஸாரஞ்ச தத்வொர் அ்யம்ஸாயிகாயதம் ।
த்ரிஹஸ்தவிஸ்த்ரதம் பஞ்சஹஸ்தைவ-ஃய்யம் ஸஹாம்ழணழ ||

வரிதொ ஶேநவம் அ்யம்பரிஷ்த்ஜீ ஜ தஹிக்தக்ழ ।

காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிக நீள முடையதாகவு மிருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில், ஸபோதயமானது, அதன் நீளம் அகலத்தின் நான்கு 4 பத்திகளுடனிருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். விருப்பமான திக்கில் முகபத்திரமிருப்பதாகும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, அறுபது 60 தூண்களுடைய தாகும், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாசியை அங்கமாக உடையதாகும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகும். மனதைக்கவரும் அந்த மண்டபத்திற்கு, "ஸ்ருக்" என்று பெயர். 123

ஏழு 7 பத்தி விசால முடையதாகவும், அதைக்காட்டி லும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிக நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

ஸபாங்கணமானது, மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஐந்து 5, பத்தி நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருப்பதாகும்.

த்ரிபக்திவிஸ்த்ருதம் பாகநிர்கமம் முகபத்ரகம் ||௧௨௫||

யுக்த்யா நாஸ்யங்கஸம்யுக்தம் த்விஸப்தத்யங்க்ரிகாந்விதம் |
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் த்ரோணாக்யம் மண்டபம் பவேத் ||

அஷ்டபக்த்யா விஶாலம் து தஸ்மாத் த்வ்யம்ஶாதிகாயதம் |
த்விசதுர்பாகவிஸ்தாராயாமம் மத்யே ‡ஜலஸ்தலம் ||௧௨௭||

பரிதோ நிம்நமேகாம்ஶம் பாஹ்யே த்வ்யம்ஶேந மண்டபம் |
த்யக்தமத்யாங்க்ரிஸம்யுக்தமிஷ்டதிக்பித்திகம் || ௧௨௮ ||

ஸாஷ்டஷஷ்ட்யங்க்ரிஸம்யுக்தம் ஸர்வவேதீஸமந்விதம் |

முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும் ஒரு 1 அம்சம் நிர்கமமுமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸியங்கத்துடன் கூடியதாகவும், எழுபத்திரண்டு 72 தூண்களுடன் கூடியதாகவும் சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, "துரோணம்" என்று பெயர். 126

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதை காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் கூடுதலாக நீளமுமிருக்க வேண்டும். அதன் மத்தியில், ஜலஸ்தலமானது (மேடையானது) இரண்டு 2 பாகம் விஸ்தாரமும் நான்கு 4 பாகம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். வெளியில் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களிருக்கக்கூடாது, விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருக்க வேண்டும்.

---

‡ஜலஸ்தலம் இதி ஸ்தாநே 'ஸபாமண்டம்' இதி பாட: ஸாதுரிதி பாதி |

ப்ருஷ்டே பார்ஶ்வைகாம்ஶம் சைவம் ஸோபானஸம்யுதம் ||

நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸுராணாம் து கர்வடம் |
நவபக்திவிஶாலம் து தத்³வ்யம்ஶாதிகாயதம் ||௧௬௦||

ஏகத்ர்யம்ஶம் து விஸ்தாராயாமம் மத்யே ஜலஸ்தலம் |
பரிதோ'லிந்தமேகாம்ஶம் பாஹ்யே த்வ்யம்ஶேந மண்டபம் ||

ஸ்தம்பமத்யவிஹீநம் யுக்தம் பாஹ்யே வாரம் து பாகத꞉ |

இந்த மண்டபமானது அறுபத்தெட்டு 68 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முக பத்திரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போன்றதேயாகும்.

இதன் முன்பக்கத்தில் ஒரு 1 அம்சம் வாரம் (தாழ் வாரம்) இருக்கவேண்டும். முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) படிக் கட்டுகளிருக்கவேண்டும். பலவிதமான அலங்காரங் களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு "கர்வடம்" என்று பெயர். இது தேவாதிகளுக்கு உகந்த மண்டப மாகும். 129½

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமான நீளமுடையதாக வும் இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் ஜலஸ்தலமானது ஒரு 1 அம்சம் அகலமும், மூன்று 3 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இருகக வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களில்லாமல் வெளியில், ஒரு 1 பாகம் வாரம் இருக்க வேண்டும்.

षण्णवत्यंघ्रिसंयुक्तं यथेष्टं द्वारभित्तिकम् ॥१३२॥

वारयुक्तमवारं वा पूर्ववन्मुखभद्रकम् ।
नानावयवसंयुक्तं नाम्ना श्रीरूपमिष्यते ॥१३३॥

दशांशविपुलायामं तत्तद्व्यंशाधिकायतम् ।
मध्ये सभा द्विभागा विस्तारायामं चतुरंशकम् ॥१३४॥

परितोऽलिन्दमेकांशं ह्यंशेन जलपातकम् ।
तद्बाह्ये द्व्यंशमानेन परितो मण्डपं भवेत् ॥

शेषं कल्प्यं शेषं सर्वं यथेष्टं परिकल्पयेत् ।

இந்த மண்டபத்தில், தொண்ணூற்றாறு 96. கால்களிருக்கவேண்டும். துவாரம், சுவர், இவைகள் விருப்பப்படி இருப்பதாகும்.

அதன் முகபத்திரமானது, வார (தாழ்வார)த்துடன் கூடியதாகவோ வாரமில்லாததாகவோ முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலிருக்கவேண்டும். பற்பல விதமான அங்கங்களுடன் கூடியதான இந்த மண்டபத்திற்கு, "ஸ்ரீரூபம்" என்று பெயர் விரும்பப்படுகிறது. 133

பத்து 10 பங்கு விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையானது, இரண்டு 2 பங்கு அகலமும், நான்கு 4 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தமும் ஒரு 1 அம்சம் ஜலபாதனமுமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 பங்கு அளவில் சுற்றிலும் மண்டபமிருக்க வேண்டும்.

அதவா மத்யகூடம் சாலிந்த்ரம் சாபி பூர்வவத் ||

ஜலஸ்தலம் விநா ஸர்வம் மண்டபம் பரிகல்பயேத் |
த்விபக்த்யா சதுராச்ரம் து ஷட்கூடம் பார்ச்வயோர்த்வயோ: ||

சதுர்பாகவிஸ்தாராயாமகோஷ்டம் முகே முகே |

கர்ணே து லாங்கலகுட்யம் வா பரித: குட்யமேவ வா ||

வ்யக்தம் ஸம்வ்ருதம் வாபி ஸ்தம்பம் தத்ரைவ யோஜயேத் |
ஸர்வாவயவஸம்யுக்தம் மங்கலாக்யம் து மண்டபம் ||௧௩௯||

தூண்கள், சுவர், முகம், பத்திரம் இவைகளை இஷ்டம் போல் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

அல்லது, மத்தியகூடம், அளிந்தம் இவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

ஜலஸ்தலம் நீங்கலாக மற்றவிடங்களை மண்டபமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்.

இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு பத்தியில் சதுரச்ரமான ஆறு 6 கூடங்கள் இருப்பதாகும்.

முகந்தோறும், நான்கு 4 பாகம் விஸ்தாரமும் நீளமுமுள்ள கோஷ்டமிருக்க வேண்டும்.

கர்ணங்களில் லாங்கலகுட்டியமோ, அல்லது, சுற்றிலும் குட்டியமோ இருப்பதாகும்.

அதில் ஸ்தம்பத்தை தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ வைப்பதாகும்.

சகல அங்கங்களுடனும் கூடிய இந்த மண்டபமானது, "மங்களம்", என்று பெயருடையதாகும். 139

அஷ்டாவேதாநி ரூபாணி தேவவிப்ரமஹீப்⁴ருதாம் ।
பூர்வோக்தாச்சதுரஶ்ராத்து பங்க்த்யைகயா விவர்த⁴யேத் ॥

யாவத் த்³விகு³ணமாயாமம் தாவத் தை³ர்க்⁴யம்
ப்ரயோஜயேத் ।
ஸ்தம்ப⁴குட்டிமகம் ஸர்வாலங்காரம் அத்ர து ॥ ௧௪௧ ॥

யதா²ருசி யதா²ஶோப⁴ம் ததா² குர்யாத் விசக்ஷண: ।
அஷ்டாவாயதரூபாணி வக்ஷ்யந்தே வைஶ்யஶூத்³ரயோ: ॥

த்³விபங்க்திவிஸ்த்ருதம் சைவ விஸ்தாரத்³விகு³ணாயதம் ।
திதி²ஸ்தம்ப⁴ஸமாயுக்தம் த்³வ்யம்ஶைகாம்ஶமுக²ப⁴த்³ரகம் ॥

இந்த எட்டு விதமான மண்டபங்களும், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும்.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற சதுரச்ர (மண்டப)த்தைக் காட்டிலும், ஒவ்வொரு பத்தியாகக்கூட்டி, இரண்டு 2 பங்கு அகலமும், அதே அளவு நீளமும் சேர்க்க வேண்டும்.

சமர்த்தனுக இருப்பவன் மேலும் ஸ்தம்பம், குட்டிமம் இவைகளையும், சகலவிதமான அலங்காரங்களையும், மனதிற்கு உகந்தபடி அழகாக இருக்கும்படி கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 141½

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு உபயோகமான எட்டு 8 நீண்ட (சதுரச்ர) மண்டபங்கள் கூறப்படுகின்றன.

இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். பதினைந்து 15 தூண்களிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 அம்சம் அல்லது ஒரு 1 அம்சம் முகபத்திரமிருக்க வேண்டும்.

பார்ஶ்வே ஸோபானஸம்யுக்தம் நாஸிகாபிரலங்க்ருதம் |
இஷ்டதிக்வக்த்ரஸம்யுக்தம் மார்காக்யம் ஜ்ஞேயம் ச தத் ||கசச||

த்ரிபக்திவிஸ்த்ருதம் தஸ்ய விஸ்தாராத் த்விகுணாயதம் |
அஷ்டாவிம்ஶஸ்தம்பஸம்யுக்தம் பக்த்யா வாரம் து தந்முகே ||

த்ரிபக்திவிஸ்த்ருதம் பக்த்யா நிர்கமம் முகபத்ரகம் |
யுக்த்யா நாஸ்யாதிஸம்யுக்தம் ஸௌபத்ரம் தந்மனோஹரம் ||

சதுர்பக்த்யா விஶாலம் து தஸ்மாதம்ஶாதிகாயதம் |
மத்யே த்விவிஸ்த்ருதாயாமம் கூடம் ஶய்யா து வாஸனம் ||

பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாகவும், நாஸிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். விருப்பமான திக்கில் முகத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு '**மார்கம்**' என்று பெயராம். 144

மூன்று 3 பத்தி அகலமும், அதைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுமுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 தூண் களுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகத்தில் ஒரு 1 பத்தியளவு வாரமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திர மானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஒரு 1 பத்தியளவு நிர்கமமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதில் நாஸியங் மானது யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மனோ ஹரமான இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸௌபத்திரம்' என்று பெயர். 146

நான்கு 4 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதன் மத்தியில் இரண்டு 2 பத்தி அகலமும், நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக கூடமோ, 'அல்லது

आत्रिंशांशविस्तारायामं भक्त्या तदायतं स्मृतम् ।
युक्त्या नास्यंविशेषयुक्तं सान्तरं तस्य संज्ञकम् ॥

पञ्चभक्त्या विशालं च तद्वेदांशायतं भवेत् ।
द्विभक्तिविस्तृतं द्व्यंशदीर्घं पार्श्वेऽङ्कणद्वयम् ॥

षट्पञ्चाशत्स्तम्भसंयुक्तं वारं चांशैकेन तत्पुरे ।
त्रिभक्तिविस्तृतं चैकभक्त्या तदायतं स्मृतम् ॥१५०॥

पुरस्तात्तस्य सोपानं सर्वतः कुड्यसंयुतम् ।
युक्त्या नास्यंगसंयुक्तं साधारणमिति स्मृतम् ॥

அங்கணமோ இருக்கவேண்டும். முப்பத்திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும். இதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸிகளுடன்கூடிய தூண்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸாந்தரம்' என்று பெயர். 147½

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன் பக்கத்தில் இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்கவேண்டும். ஐம்பத்தாறு 56 தூண்களிருக்கவேண்டும். அத முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) ஒரு 1 அம்ச அளவில் வாரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விசாலமும், ஒரு 1 பத்தி (நீளமுமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். அதன் முன்னிலையில் படிக்கட்டிருக்கவேண்டும். சுற்றிலும் குட்டியத்துடன் (சுவற்றுடன்) கூடியதாக இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸியங்கத்துடன் கூடியதாக

ஷட்பக்திவிஸ்த்ருதம் தஸ்மாத் த்ரிபக்த்யாதிகாயதம் ।
த்விபஞ்சபாகவிஸ்தாராயாமம் மத்யே ஸபோதயம் ||௧௫௨||

பரிதோ மண்டபம் த்வ்யம்ஶம் வாரம் பக்த்யா து தத்புரே ।
பூர்வவன் முகபத்ரம் து நாஸிகாபிரலங்க்ருதம்

ஷஷ்டிஸ்தம்பஸமாயுக்தம் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ।
ஸாந்தா ஸௌக்யமிதி ப்ரோக்தம் ஸர்வேஷாம் து
ஸநாதநம் ||௧௫௩||

ஸப்தபக்த்யா விஶாலம் து தஸ்மாத் பாதாம்ஶாயதம் ।

இருக்கவேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு 'ஸாதாரணம்' என்று பெயர்.

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமும் அதைக்காட்டிலும் மூன்று 3 பத்தி அதிக நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையின் அளவானது இரண்டு 2 பத்தி அகலமும், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் 2 இரண்டு பத்தி விஸ்தாரத்தில் மண்டபமிருக்கவேண்டும். அதன்முகபாகத்தில் ஒரு 1 பத்தியளவு வாரம் இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவே முகபத்திரம் இருக்கவேண்டும். நாஸிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அறுபது 60 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அங்கங்களும் அமையப்பெற்றிருக்கவேண்டும். இதற்கு "ஸௌக்கியம்" என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதும் தொண்டு தொட்டு வழங்கி வருவதுமாகும். 154

த்ரிபாகமத்யமாத்ரம் து மத்யே கூடம் து வாங்கணம் ॥

தத்பாஹ்யே பாகமாநேந பரிதோऽலிந்த்ரமிஷ்யதே ।
த்விபஞ்சவிஸ்த்ருதாயாமம் பார்ஶ்வயோரங்கணத்வயம் ॥கருசு॥

பாஹ்யே த்வேகாம்ஶகாம்ஶம் பரித: கல்பயேத் ஸுதீ: ।
த்ரிபக்த்யேகேந விஸ்தாரநிர்கமம் முகபத்ரகம் ॥கருஎ॥

சதுரஶீதிகம் பாதாநாமாத்யங்கே ப்ரயுஜ்யதே ।
ஸர்வே பார்ஶ்வைகாம்ஶம் நாநாவயவஶோபிதம் ॥கருஅ॥

ஏழு 7 பத்தி விஸ்தாரமும், அதைக்காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் (பத்தி) அளவில் சதுரச்ரமாக, கூடம், அல்லது அங்கணம், இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாகம் (பத்தி) அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது.

அதன் இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்.

புத்திமானுக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சஅளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது, மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும் ஒரு 1 பத்தி நிர்கமமும் (நிர்கமம்—கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கத்தில், எண்பத்திநான்கு 84 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தமீஶ்வரகாந்தகம் ।
அஷ்டபக்த்யா விஶாலம் து தஸ்மாத் பூர்வவதாயதம் ॥

த்விபக்த்யா சதுரஶ்ரம் து மத்யே கூடம் து வாங்கணம் ।
தத்பாஹ்யே பாகமாநேந பரிதோऽலிந்தமிஷ்யதே ॥௧௬॥

பூர்வவத் பார்ஶ்வயோ: கூடம் த்வ்யம்ஶே தைர்க்யாதிகாயதம் ।
த்விபக்த்யா மண்டபம் பாஹ்யே பரித: கல்பயேத் ஸுதீ: ॥

அதன் முன்பக்கத்தில், ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு 1 பத்தி அளவு) வாரம இருக்க வேண்டும்.

(இந்த மண்டபமானது) பற்பல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஈசுவரகாந்தம்" என்று பெயர். 158½

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைபோல (4 பத்தி) நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் நடுவில் இரண்டு 2 பத்தியளவில் சதுரச்ரமாக கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக (1 பத்தி) அளவில் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் (2 பத்தி விஸ்தாரமும்) அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 கூடங்கள் இருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அந்த அளிந்தத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு 2 பத்தியளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

அதா²ஸ்ய ஹஸ்தவிஸ்தாரோ நிர்க³மம் த்³விஹஸ்தகம் ।
த³ஶாதி⁴கஶதஸ்தம்ப⁴ஸங்க்²யம் ப்ரத²மே ப்ரவிதீ⁴யதே ॥ ௧௧௨ ॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஶ்ரீப⁴த்³ரம் ஸர்வபோ⁴க்³யகம் ।
நவப⁴க்த்யா விஶாலம் து தத³க்³ராத் பூர்வவதா³யதம் ॥

த்ரிப⁴க்த்யா சதுரஶ்ரம் து மத்⁴யே கூடம் து வாங்க³ணம் ।
தத்³பா³ஹ்யே ஸமந்தேந ப⁴க்திகாலிந்த³மிஷ்யதே ॥ ௧௧௪ ॥

த்³விப⁴க்திவிஸ்தாரமேவம் பஞ்சப⁴க்த்யங்க³ணத்³வயம் ।
பார்ஶ்வதோ த்³வயமேவம் ஸ்யாத் தத்³பா³ஹ்யே யோஜயேத் பு³த⁴: ॥

அதன் முகபத்திரமானது, நான்கு 4 பத்தியளவு அகலமும், இரண்டு 2 பத்தியளவு நிர்கமமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கத்தில் நூற்றிப்பத்து 110 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடிய இந்த மண்டபத்திற்கு "ஸ்ரீபத்திரம்" என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும் உபயோகமாகும். 162½

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்புபோல் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். மத்தியில், மூன்று 3 பத்தியில் சதுரச்ரமான கூடம், அல்லது, அங்கணமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பங்கு அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது.

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுடையதான இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்.

𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇𑌨𑍈𑌕𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 ॥௧௬௬॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 ।
𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌛𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௧௬௭॥

𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 (𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂) 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 ॥

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்ச அளவில் மண்டபத்தைச் சேர்க்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு முகத்திலும், ஐந்து 5 பத்தி விசாலம், இரண்டு 2 பத்தி அகலத்தில் ஒவ்வொரு முகப்பிலும் பத்திரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இருபக்கங்களிலும், முகபத்திரமானது, மூன்று 3 அம்சம் அகலமும், ஒரு 1 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். 166

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலத்தைபோன்ற (லாங்கலம்-கலப்பை) சுவற்றைக்கல்பிக்க வேண்டும். அந்தச்சுவற்றில் தூண்கள் வெளியில் நன்கு தெரியும்படி இருக்க வேண்டும்.

இந்த மண்டபத்தின் ஆதியங்கத்தில் நூற்றிருபத்தெட்டு 128 தூண்களிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

புத்திமானாக இருப்பவன், யுக்தியுடன், பொருத்தமாக (அழகாக) இருக்கும்படி இணைக்க வேண்டும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஸர்வதோபத்திரகம்" என்று பெயர்.

ஸமர்த்தஸ்த்வி ஸர்வாணீதாந் யோஜயேத்து விசக்ஷண: |
தேவாதீநாம் து விஸ்தாராதாயாமம் ப்ரவிதீயதே ||௧௬௯||

ஜாதிரூபம் து ஸம்ப்ரோக்தம் சந்தமேகம் து பங்க்திகம் |
விகல்பம் த்வ்யம்ஶகம் ப்ரோக்தமாபாஸம் த்ர்யம்ஶகம் ||

தண்டகம் ஸ்வஸ்திபத்ரம் ச பத்மம் க்ரகரபத்ரகம் |
ஷண்முகம் லாங்கலம் மௌளிம் ஜாதிநாமாநுஸாரத: ||

ப்ரபாமண்டபஜாதிஸ்து யுக்தித: பாதஸம்யுதா |
க்ரஹவிந்யாஸரங்காங்கம் தத்ப்ரோக்தம் க்ரஹமண்டபம் ||௧௭௨||

சமர்த்தனாக இருப்பவன், இவைகள் எல்லாவற்றையும், தேவர்கள் முதலியவர்களுக்கும் கல்பிக்கலாம் என்பதாகும்.

மண்டபங்களின் விஸ்தாரத்திலிருந்து, நீளம் விதிக்கப் படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, ஜாதிருபமாகும். ஒரு 1 பத்தியுள்ளது, "சந்தம்" எனப்படும். இரண்டு 2 பத்தியுள்ளது, "விகல்பம்" எனப்படும். மூன்று 3 பத்தியுள்ளது, "ஆபாஸம்" எனப்படும். இந்த மூன்று 3 விதமான மண்டபங்களும் சதுரச்ரவடிவமான மண்டபங்களாகும். 170

தண்டகம், ஸ்வஸ்தி, பத்திரம், அல்லது ஸ்வஸ்தி பத்திரம், பத்மம், கிரகரபத்திரகம், ஷண்முகம், லாங்கலம், மௌளி, இவைகள் ஜாதிநாமாக்களை அனுசரித்தவைகளாகும். 171

பிரபாமண்டப ஜாதியானது, யுக்தியுடன் கல்பிக்கப் பட்ட தூண்களையுடையதாகும்.

அது, கிரஹவிந்யாஸரங்கத்திற்கு அங்கமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதால், அது "கிரஹமண்டபம்" ஆகும்.

ப்ராஸாத கல்ப நாளீவத் ஸாலிந்த்ராங்க விஶேஷத: |
அதிஷ்டாநாதிவர்காட்யம் ப்ராஸாதாகாரமண்டபம் ||173||

ப்ராஸாத ஹர்ம்யஸங்காங்கம் ஹர்ம்யப்ராஸாதமண்டபம் |
மண்டபோபரி யத்ஸ்தாநம் மாலிகாமண்டபம் து தத் || 174 ||

இஷ்டகாபி: ஶிலாபிர்வா தாருபி: தந்தலோஹகை: |
ஸர்வத்ர த்ரவ்யஜாதீநாம் மிஶ்ரம் மிஶ்ரம் விஶேஷிதம் ||175||

ஸாயதம் து சதுரஶ்ரகம் ஜல-
க்ரீடார்த்தமண்டபம் |
[illegible]
[illegible] || 176 ||

பிராசாதகர்பநாளிபோன்ற அளிந்திரம் என்னும் அங்க விசேஷமுடையதாகவும், அதிஷ்டாதிவர்க்கங்களை யுடையதாகவுமிருந்தால், அது, 'பிராஸாதாகாரமண்டபம்' ஆகும். 173

பல அங்கங்களுடன் கூடியதாய், பிராசாத கிரஹத்திற்கு (மாடிக்கட்டிடத்திற்கு) அங்கமாக இருந்தால், அது, "கிரஹபிராஸாதமண்டபம்" எனப்படும்.

அந்த மண்டபத்திற்குமேலே தலம் (மாடி) இருந்தால் அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயராம். 174

மண்டபங்களை, செங்கற்கள், கருங்கற்கள், மரங்கள், தந்தங்கள், உலோகங்கள், இவைகளினால் கல்பிக்க வேண்டும். எல்லாவிடங்களிலும், திரவியஜாதிகள், கலந்திருக்கவேண்டும். அவ்விதமாகக் கலந்திருப்பது சிறந்ததாகும். 175

ஜலக்கிரீடை செய்வதற்கான மண்டபமானது, நீண்ட சதுர்ச்ரம், அல்லது சதுர்ச்ரமாக இருக்கவேண்டும்.

संवृतं विवृतं चापि हस्तिकं
त्रिकं वा त्रिकमध्यमस्तकम् ।
उच्छ्रायं मस्तकं तु वा मण्डपं
संहस्तिकं वापि वापि ॥ १७७ ॥

गूढवारण वाजिरोहणं
द्वारि तत्र बहुयन्त्रकाः ।
वारिमध्यगजभूतहंसकं
व्यालसिंहकपिसारसादिकाः ॥ १७८ ॥

सद्गुणालसाससीमकं
कुट्टिमं गजतुण्डगोपकाः ।

அதை, அரசனுடைய விருப்பப்படி, ஏகதலமாகவோ அநேகதலமாகவோ கல்பிக்க வேண்டும். 176

அந்த மண்டபத்தின் தூண்கள், சுவற்றில் மறைந்தும் வெளியில் நன்ருகத்தெரியும்படியுமிருக்க வேண்டும்.

பத்திராகாரமானது, ஒவ்வொரு திக்கிலும் சென்றிருக்க வேண்டும். (நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றிவரும்படி வழி யிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

அது, மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதாகவோ, அங்கணத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதற்கு மேலேமேலே, தூண்களுடன் சுவர்கள் இருப்பதாகும்.

மறைந்திருக்கின்ற யானையின் மீது ஏறுவது போல் (படிகள்) இருக்க வேண்டும்.

அதன் துவாரத்தில் (வாயில் படியில்) பலவிதமான யந்திரங்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஜலத்தின் மத்தியில், யானை, பூதம், அன்னபக்ஷி,

𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌬𑌹𑍁𑌜𑌾𑌲𑌕𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂
𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍈𑌃 || ௧௭௯ ||

𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇
𑌵𑌾 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌮𑌨𑍇𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 |
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂
𑌸𑌾𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑌗𑍍𑌨𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 || ௧௮௦ ||

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍇 |
𑌸𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌧𑌹𑌾𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑌹𑌾𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌿 || ௧௮௧ ||

யாளி, அல்லது, பாம்பு, சிங்கம், குரங்கு, பதுமை இவை களைக்கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் (அந்தமத்தியிலுள்ள, அல்லது சுற்றுப்புற முள்ள கட்டிடமானது) மாடி, மண்டபம், சபை, இவைகளை போன்ற சிரத்தை (மேல் கட்டிடத்தை) யுடையதாக இருக்க வேண்டும். அது, கூடம், நீடம், யானையின் முகம் கோஷ்டம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும், பலவித ஜன்னல் களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். நாஸிகை முதலியவைகளினுலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டுமிருக்க வேண்டும். 180

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு எதிரிலோ, நடுவிலோ, ஜலாசயம் (நீர்த்தேக்கம்) இருக்க வேண்டும். அது, பலவிதமான யந்திரங்களுடன் (நிர்விமும் கருவிகளுடன்) கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

ஜலத்தில் மூழ்கியும், வெளியில் தெரியும்படியும் இருக்கின்ற, செங்கற்களும், கருங்கற்களும் இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக அரசர்களின் ஜலகிரீடைக்காக ரமணீய மான இடத்தில், கூறப்பட்டிருக்கின்ற மண்டபமானது

ஸதிர: ஸாதிரோ வஹ்நி: நிம்பஶ்சாஸந: ஶிலிந்த்ரக: பிஶித: ।
திந்துகஶ்ச ராஜாதநோ ஹோமோ மதூகஶ்ச ஸ்தம்பயோக்யகா: ॥

ஸர்வே தேவத்விஜந்ருபாணாம் ஸர்வகார்யேஷு ஸம்மதா: ।
ஸ்தம்பாக்ருதய: ஸர்வே ப்ரோக்தா: பூர்வமேவ ஹி ॥ ௧௮௩ ॥

பிஶிதஸ்திந்துகோ நிம்போ ராஜாதநோ மதூககோ ।
ஶிலிந்த்ர: ஸ்தம்பருஜா வைஶ்யஶூத்ராணாம் அபி ப்ரோக்தா ॥ ௧௮௪ ॥

அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான சித்திரங்களினாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும்.

இது, ஸ்திரீ சௌபாக்கியம், ஆரோக்கியம், பாக்கியம் இவைகளையளிப்பதாகும். 181

வெண் கருங்காலி, கருங்காலி, வன்னி, வேம்பு, வேங்கை, ஶிலிந்திரகம், பிசிதம், திந்துகம், ராஜாதனம், (பழமுன்னிப்பாலை) ஹோமம், மதூகம் (இலுப்பை) இவைகள் தூண்களுக்கு ஏற்ற மரங்களாம்.

இவைகள், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களுக்கும் தகுதியுள்ளவைகளாம்.

அவைகளில் ஸ்தம்பவடிவங்கள் யாவும், முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பிசிதம், திந்துகம், நிம்பம் (வேம்பு), ராஜாதனம் (பழமுன்னிப்பாலை), இலுப்பை, ஶிலிந்திரம், ஸ்தம்பருஜா இந்த மரங்கள், வைசியர்களுக்கும், சூத்திரர்களுக்கும் கூறப்பட்டவைகளாகும். 184

வ்ருத்தம் வா அதுரச்ரம் வாஷ்டாச்ரம் ஷோடசாச்ரம் வா ।
ஸ்தம்பாக்ருதய: ப்ரோக்தா: ஸ்கந்தஸாரா: ஸமஸ்தயோக்யா:
ஸ்யு: ॥ கஅரு ॥

தாலம் ச நாளிகேரம் க்ரமுகம் வேணுஸ்ச கேதகீ
சைவ ।
உஷ்யஸிலாஹிமா ரமேஷு: தேவத்விஜநரபீமாநாம் ॥கஅசு॥

சூத்ராணாஞ்சைவாஸ்தித்தாநாவாஸாநி ஹி ஸமஸ்தாணி ।
சைவ ஸிலாஹி: வணிஜாம் சூத்ராணாம் வாஸகே
யோக்யா ॥ கஅஎ ॥

ப்ராஸாதாதிஷ்வேவ யாநாவாஸாஸ்ச ஷண்ணவாதி
அபி ।

ஸ்தம்பங்களின் உருவங்கள், வட்டவடிவமாகவோ, சதுரச்ரவடிவமாகவோ, அஷ்டாச்ரவடிவமாகவோ, ஷோடசாச்ர (16 பட்டை) மாகவோ, இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்தம்பத்தைப்போன்ற வடிவமும், உறுதியான பட்டையும் உடையவைகளான மரங்கள், சகலவிதமான காரியங்களுக்குமேற்றவைகளாகும்.

பனை, தென்னை, பாக்கு, மூங்கில், தாழை ஆகிய மரங்கள் துவக்ஸாரமான (தோலமுத்தமான) மரங்களாம்.

தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு (வீடுகளின் தூண்களை) செங்கல், கருங்கல், மரங்கள் இவைகளினால் கல்பிக்க வேண்டும். 186

சன்னியாஸிகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற கட்டிடங்கள் யாவும் கீழே கூறப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலேயே கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.

வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் வீடுகளில் சிலைகளினாலே (தூண்களை) கல்பிக்கக்கூடாது. 187

தாநி விஶாம் ச ஶூத்ராணாம் ஹர்ம்யாபிமுகதோ வாஜநாநி ஸஶ்ரேஷ்டாநி ||
அத உக்தவஸ்துஷு மண்டபேஷ்வத்யங்காநி விமாநஸ்ய ஶ்ரேஷ்டாநி |
பாதோத்தரவாஜநாநி ஸமஸ்தாநி ஸமாநி வா
விதேயாநி || ௧௮௮ ||

ஸர்வாங்கம் பூர்வவந்மாநம் தாநி ஸப்தாஷ்டகாநி
நவகம் வா தஶாம்ஶோநம் வா |
மண்டபஸ்ய திக்ப்ரமாணம் தத்ஸர்வம் புரோக்தம் ஹி ||
பாதவிஷ்கம்பவத்பித்திர் பஞ்ச வா சதுர்பாகம் வா த்ரிபாகம் வா
த்விபாகம் வா ||
காஷ்ட(ஸ்தம்ப) விஷ்கம்பாத் பாதார்த்தம் த்ரிபாதம் வா ஹீநம் ||

அவர்களுடைய (வைசியசூத்திரர்களுடைய) பிராஸாதத்தின் (மாளிகையின்) அபிமுகமாக (எதிரில்) கல்பிக்கப்படுகின்ற சிரேஷ்ட மண்டபங்களில் விமானத்தின் ஆத்தியங்கமான ஸ்தம்பம், உத்தரம், வாஜனம் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக பொருந்தமாக இருக்கவேண்டும். 188

(மண்டபத்தின்) எல்லா அங்கங்களையும் முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற அளவுகளுடன் கல்பிக்கவேண்டும். ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10 பாகங்களில் ஒரு பாகம் குறைவாகவும் கல்பிப்பதாகும். 189

மண்டபங்களின் திக்பிரமாணமானது, கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகளே யாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பித்திவிஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) ஸ்தம்பத்தின் வியாசத்தைப்போல், ஐந்து 5 பங்கு, நான்கு 4 பங்கு, மூன்று 3 பங்கு, அல்லது, இரண்டு 2 பங்கு இருப்பதாகும். 190

(பித்திவிஷ்கம்பமானது) மரத்தூணின் அகலத்தைக் காட்டிலும், கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு, அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு, அல்லது முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும்.

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌮𑍂𑌲𑌕𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌨 ।
𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧௯௨ ॥

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌥 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌭𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௯௩ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 ।

குட்டியமானது, (சுவரானது) தூணின் அகலம் இருப்பதாகும். ஸ்தம்பத்தின் அகலம், சுவரின் அகலமிருப்பதுமாகும். 191

சில முனிவர்கள், மண்டபங்களின் மத்தியாங்கணத்தின் வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, **திரிகர்ப** ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

சில முனிவர்கள், துவாரத்திற்கு (வாசலுக்கு) வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, **திரிகர்ப** ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சில முனிவர்கள், கோணத்தில் (மூலையில்) இரண்டாவது தூணுடன் கூடியவிடமானது, **திரிகர்ப** ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 192

தேவர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு மண்டபத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற அகல நீளங்களில் ஒரு பாக பத்தியளவு அளிந்தமிருக்க வேண்டும்.

அது மத்திய மண்டபத்தின் முன்பக்கத்திலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் ஒரு பத்தியளவிலிருப்பதாகும்.

அந்த அளிந்தமானது (அளிந்தம்—தாவாரம்) மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு பத்தியளவு அல்லது ½ (அரை) பத்தியளவிலிருப்பதுமாகும். 193

பாதம் மாலாங்கவச்சைவ ப்ராஸாத்யம்
　ஸங்கல்ப்ய க்ஷுத்ர கூடாநி மூலகூடோர்த்வகே || ௧௯௪ ||

தத்தத்விஸ்தாராயதாம்ஶேந விதுர்விஜ்ஞா:
　தேஷாம் மாநம் பாதபாஹ்யாந்தம் கேசித் ।
கேசித்பித்தி மத்யாந்தம் ததாஹு:
　ஶாலாகாரம் வா ஸபாசீர்ஷகாங்கம் ததா || ௧௯௫ ||

[யத்ர க்ரியதே ஸ்நபநம் மண்டபமேவம் ததா ||]

ஸங்கல்பித்ய த்ர்யங்காநி த்வ்யங்காநி ஹஸ்தாந்ய
　　　　ஹஸ்தாநகா-
ஹ்ரஸ்வேந க்ரமயோகாநி யத்யக்ஷபதே
　　　　ஸம்ஸ்தாநமாத்ராநி வை ।

பிராஸாதாங்கத்தை, மாலிகாங்கத்தைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். பிராஸாத குட்டியத்தை மூல குட்டியத்தின் மேலேயே கல்பிக்க வேண்டும். மாடியின் தூண்களை கீழே வைக்கப்பட்டிருக்கும் தூண்களின் மேலேயே வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மண்டபங்களில் ஏக பௌமம், துவிபௌமம், திரிபௌமங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 194

மண்டபங்களின் மானமானது அந்தந்த மண்டபங்களின் விஸ்தாரம் நீளத்தின் அம்சங்களினுலே காணப்படுவதாகுமென்று விதியையறிந்த சிலர் கூறுகிருர்கள்.

சிலர், தூண்களின் வெளிக்கைவரையிலுள்ள அளவினுலாவதாகுமென்று கூறுகிருர்கள்.

மற்றும் சிலர் சுவற்றின் மத்தியம் வரையிலுள்ள அளவாகுமென்று கூறுகிருர்கள்.

சாலாகாரத்தையும், ஸபாசீர்ஷாங்கத்தையும் இவ்விதமே கூறுகிருர்கள். 195

[வஸிப்பதற்கான மண்டபத்தை இவ்விதமே கல்பிக்க வேண்டும்]

ஸர்வாண்யாயதநாநி சதுரச்ராணி தேவத்விஜ
க்ஷோணீபாயதநே மதாநி ச விசாம் சூத்ரயோஷ்ச
தீர்கம் மதம் ॥ ௧௯௬

இதி மயமதே வஸ்துசாஸ்த்ரே மண்டபலக்ஷணம் நாம
பஞ்சவிம்சோऽத்யாய: ॥

பூர்வபாக: ஸமாப்த: ॥

மண்டபங்கள், ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, அல்லது நான்கு 4 முகங்கள் இருப்பவைகளாக இருப்பதாம்.

அவைகள், முகபத்திரத்துடன் கூடியவைகளாகவும், முகபத்திரமில்லாதவைகளாகவுமிருப்பதாகும்.

சில மண்டபங்கள், ஊர்துவகூடமுடையவைகளாக இருப்பதுமாகும்.

மத்தியபதத்தில், ரங்கம், அல்லது அங்கணம் இருப்பதாகும்.

நீண்ட மண்டபம், சதுரச்ரமண்டபம், யாவும், தேவாயதனம், துவிஜாயதனம், ராஜாயதனம் இவைகளில் கல்பிக்கத்தக்கவைகளாம்,

வைசியகிருஹம், சூத்திரகிருஹங்களில், நீண்டசதுரச்ர மண்டபங்களையே கல்பிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 196

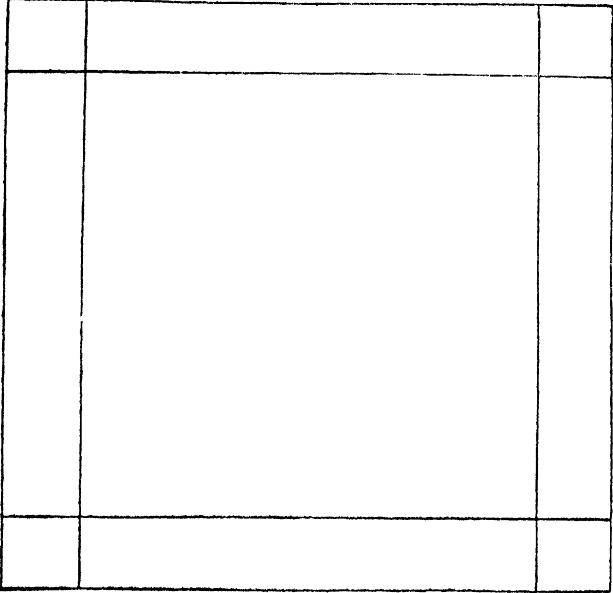
மயமதம் என்னும் வஸ்து சாஸ்திரத்தில்
மண்டப லக்ஷணமென்னும் இருபத்தைந்தாவது
அத்தியாயம் முற்றும்.

மயமதம் பூர்வபாகம் முற்றிற்று

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍 ॥

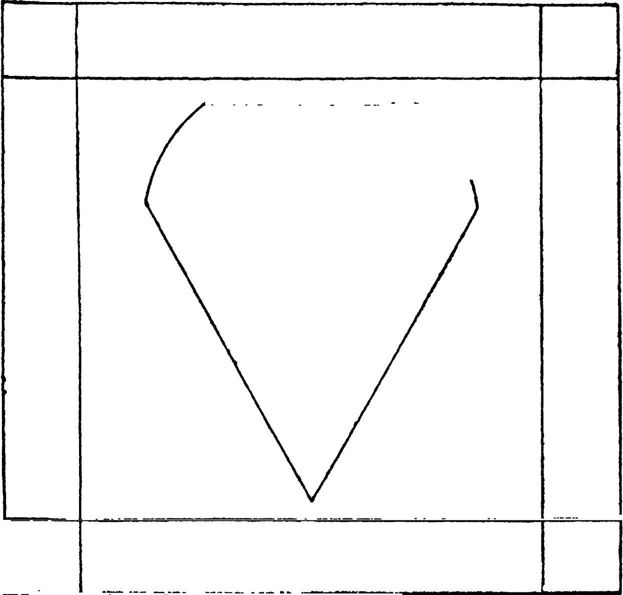
4 × 4 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍

4 × 4 அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ள இடத்தில்,
சுற்றிலும் ஒரு அங்குலம் நீக்கி

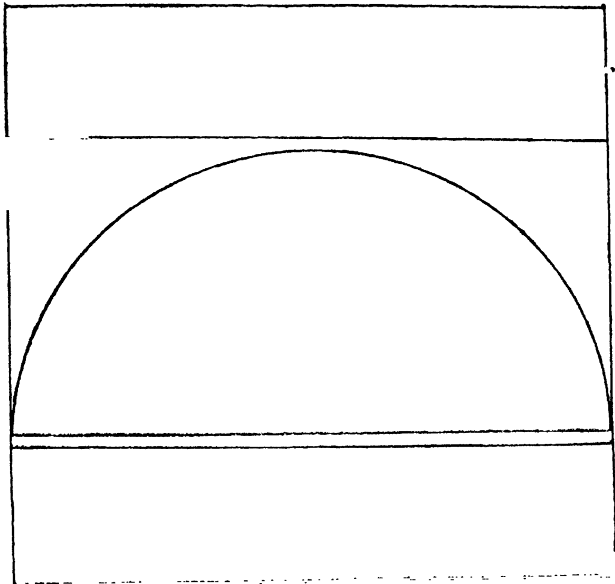
சதுரச்ரகுண்டம்

(சஎ ஷ்ஸாகவக) யொநிகுண்டு ||

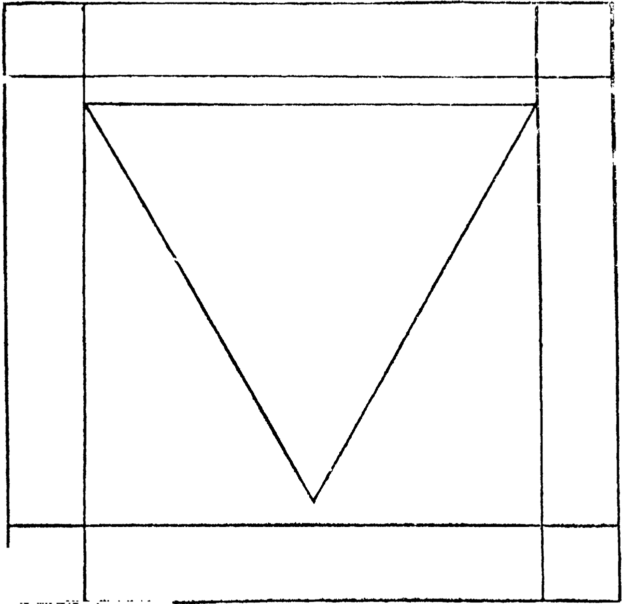
4 × 4 அங்குலம் யோநிகுண்டம்

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌃 [illegible]

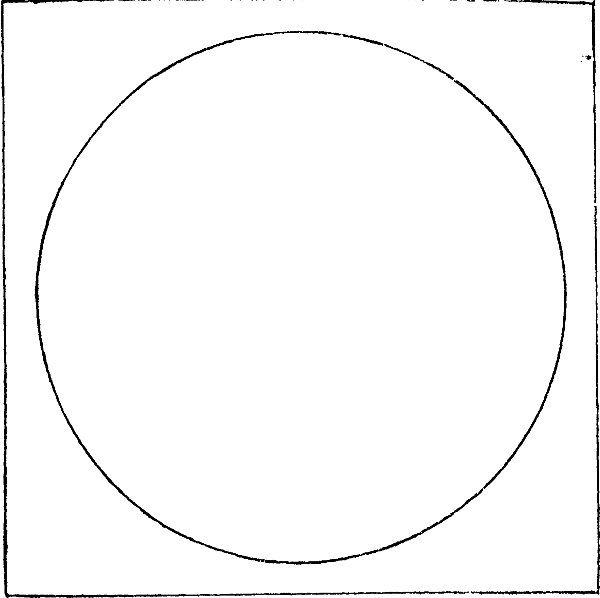
அர்தசந்திரகுண்டம்

(ஜல ப்ராகுத்தரவத்) த்ரிகோணகுண்டம்

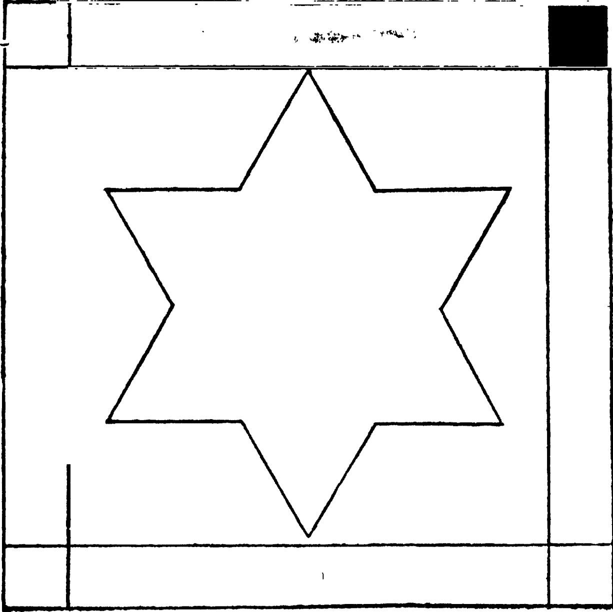
திரிகோணகுண்டம்

(𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍) 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍

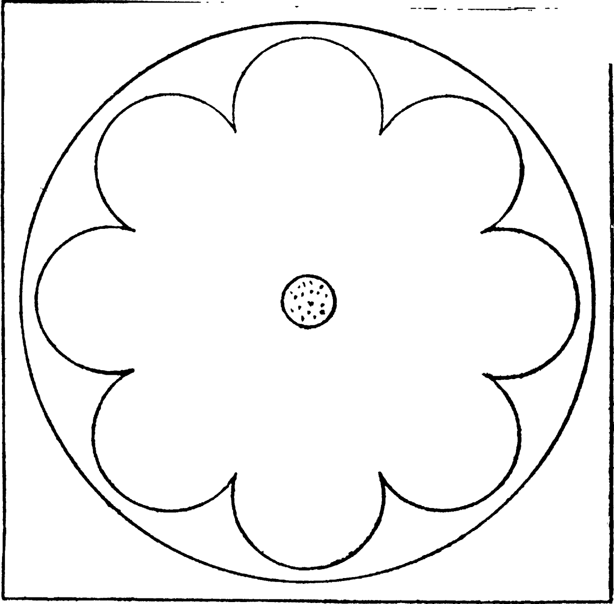
விருத்தகுண்டம்

ஸ்ரீ ஸௌராகோக்த ஷட்கோணகுண்டம்

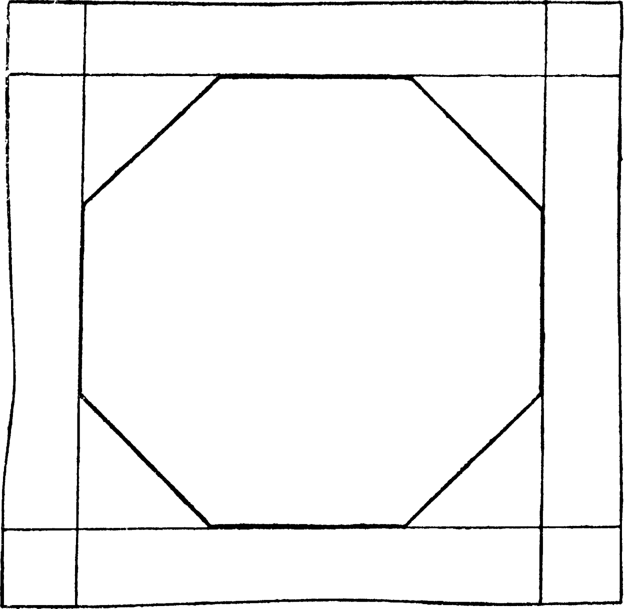
ஷட்கோணகுண்டம்

ஏக ஶ்லோகோக்த பத்மகுண்டம்

பத்மகுண்டம்

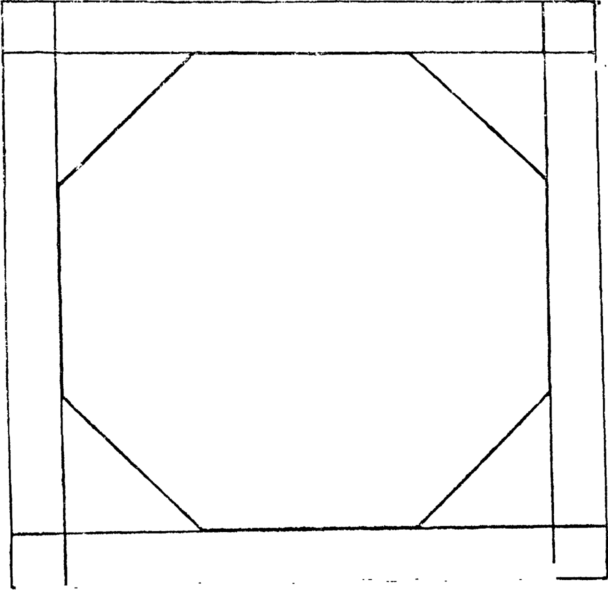
வாய்வ்யயோ: அஷ்டாச்ரஹாஸம் த்யக்த்வா அஷ்டா
(ச்லோகம் ௫௨)

அஷ்டாச்ரகுண்டம்

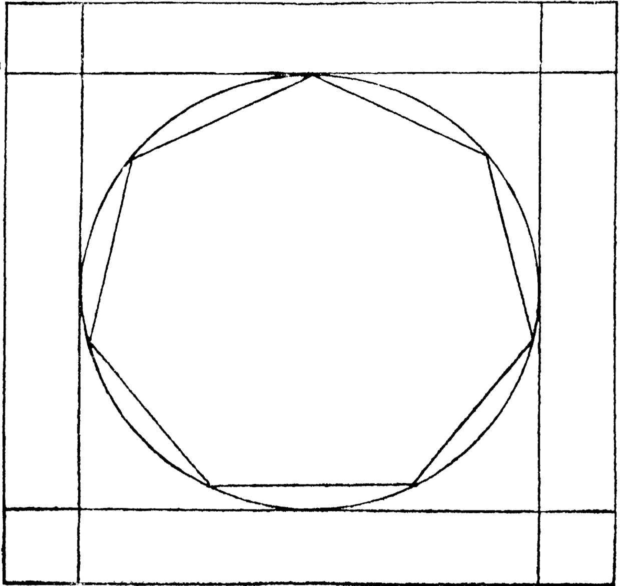
வாஸ்த்வயோ: ஷட்ஹோமம் க்ருத்வா

அஷ்டாஸ்ரம் (ஶ்லோகம் ௫௨)

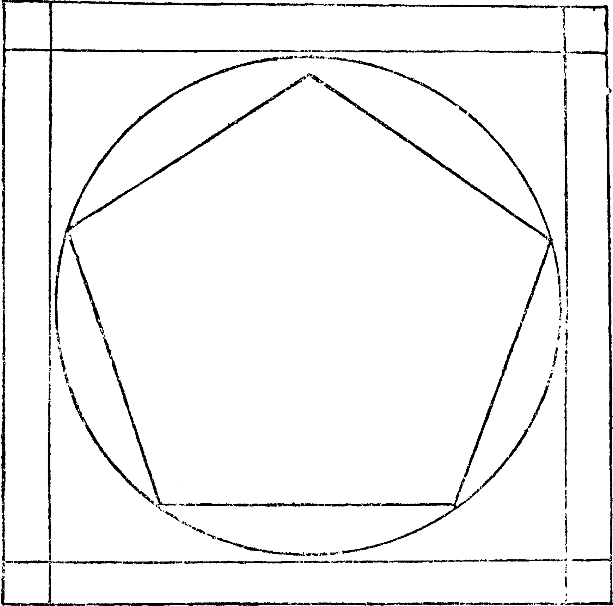
அஷ்டாச்ரகுண்டம் மற்றொருவிதம்

(ஐஶான்யகோணாக்ரவத்) ஸப்தாஸ்ரகுண்டம்

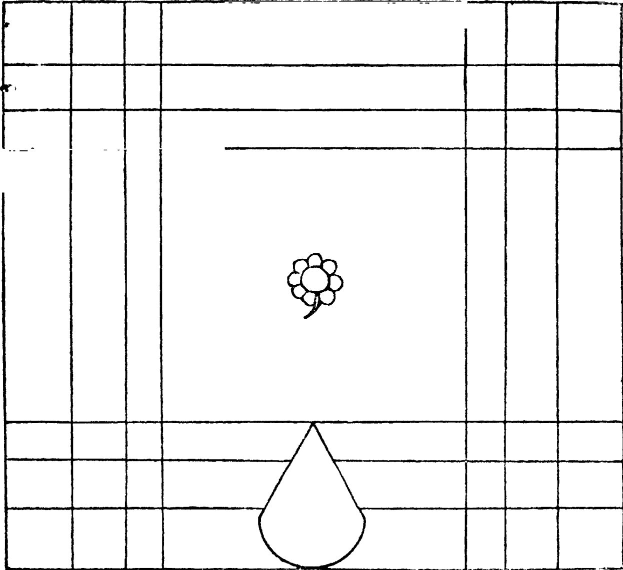
ஸப்தாச்ர குண்டம்

(நைருத்ய கோணஸ்தம்) பஞ்சாஸ்ரகுண்டம்

பஞ்சாச்ரகுண்டம்

𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌯𑍋𑌨𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂

மூன்று மேகலை யோநி பத்மத்துடன் கூடிய சதுரச்ர குண்டம்